

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΤΗΣ
ΑΛΒΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΥΠΟ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
1904

234759

Τὸ Λεξικὸν τοῦτο τῆς Ἀλβανικῆς γλώσσης εἶνε ἔργον τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Χριστοφορίδου, ὅστις γεννηθεὶς ἐν Ἐλβασανίῳ τῆς Ἀλβανίας ἐν ἔτει 1827 ἀπέθανεν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κατὰ τὸ ἔτος 1895.

Ὁ λόγιος οὗτος ἀνὴρ μαθὼν τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα ἐν Ἰωαννίνοις καὶ περιελθὼν διαφόρους ξένας χώρας, ὅπου ἐπορίσθη ἱκανὴν ἐμπειρίαν καὶ μᾶθησιν ξένων μάλιστα γλωσσῶν, ἐτιμᾶτο καὶ ἀνεγνωρίζετο ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ ὡς ὁ δοκιμώτατος ἐπιστήμων καὶ ἐρευνητὴς τῆς μητρικῆς αὐτῷ γλώσσης, εἰς ἣν μετέφρασε τὴν Καινὴν Διαθήκην καὶ ἐξέδωκε ζῶν διάφορα συγγράμματα, οἷον Ἀλφαβητᾶριον ἀλβανικὸν καὶ Γραμματικὴν τῆς Ἀλβανικῆς γλώσσης.

Τὸ Λεξικὸν τοῦτο, φιλοπόνημα εἰκοσαετοῦς ἐργασίας καὶ ἀτρύτων μόχθων, καταλειφθὲν ὑπ' αὐτοῦ χειρόγραφον ἐκδίδεται νῦν τὸ πρῶτον ἀκριβῶς καὶ ἀπαραλλάκτως ὡς εὐρέθη μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Παραδίδεται δὲ σήμερον εἰς τὸ φῶς οὐ μόνον ὡς χρέος ὀφειλόμενον πρὸς τὴν μνήμην καὶ τὴν φήμην τοῦ συγγραφέως, ὅστις φιλοτίμως ἐργαζόμενος ἐκόσμησε καὶ ἠγάπησε τὸ εὖελπι γένος αὐτοῦ καὶ τὴν πατρίαν φωνήν, ἀλλὰ καὶ ὡς πολύτιμον παιδαγωγικὸν ὄργανον μέλλον νὰ διδάξῃ τὸν γενναῖον Ἀλβανικὸν λαὸν διὰ τοῦ πρακτικοῦ παραδείγματος καὶ τῆς ὁδηγίας τοῦ λογιωτάτου τῶν τέκνων του, ὅτι μόνον τῇ ἀρωγῇ, τῇ χειραγωγίᾳ

δ'.

καὶ τῇ ἐμπνεύσει τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης θὰ δυνηθῆ οὗτος σὺν τῷ χρόνῳ νὰ συντάξῃ καὶ καταστήσῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ γλῶσσαν ἀληθῶς μητέρα ἰδεῶν, ἐξημερώσεως καὶ ἀνθρωπίνου λόγου καὶ πολιτισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις 1904.

Π Ι Ν Α Ξ

ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

(Άργ.)	=	Άργυρόκαστρον.
(Αῦλ.)	=	Αῦλών.
(Βερατ.)	=	Βεράτιον.
(budi)	=	Budi (κώμη).
(bogdan)	=	Bogdan (κώμη).
(γ.)	=	γεγιστί, κατὰ τὴν γεγικὴν διάλεκτον.
(Δυρ.)	=	Δυρράχιον.
(Dibre.)	=	Δίβρα.
(Έλβασ.)	=	Έλβασάνιον.
(Jак.)	=	Διάκοβα.
(Καβ.)	=	Καβία.
(Κορτ.)	=	Κοριτσά.
(Κολ.)	=	Κολώνια (ἐπαρχία).
(Κουρβ.)	=	Κουρβελέσιον (διαμέρισμα Αῦλῶνος-Τελελενίου).
(Κρουj.)	=	Κρόϊα.
(Λjап.)	=	Λιαπιστί, κατὰ τὴν Λιαπικὴν διάλεκτον.
(Μαλj.)	=	Μαλεσία (ἐπαρχία ὄρεινή).
(Ματ.)	=	Μαθία.
(Μιρzd.)	=	Μιρδιτία.
(Μυζ.)	=	Μυζεχία.
(Περμ.)	=	Πρεμετή.
(Πιζρ.)	=	Πρεζρόνη.

ς'

(ρ .)	=	ρῆμα.
(Σ)	=	Σκόδρα.
(τ .)	=	Τοσκισί, κατὰ τὴν Τοσκικὴν διάλεκτον.
(Τεπελ .)	=	Τεπελένιον.
(Τουρκ .)	=	Τουρκισί.
(Τῶαμ .)	=	Τσαμισί, κατὰ τὴν τσαμικὴν διάλεκτον.
(Τυρ .)	=	Τύραννα.
(Τετ .)	=	Τετόβα.
(ὑποκρ .)	=	ὑποκοριστικόν.
(Ὑδρ .)	=	Ὑδρα.
(Χειμ .)	=	Χειμάρα.

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΤΗΣ
ΑΛΒΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

A

α: σύνδεσμος διαζευκτικός = ἢ α-α = ἢ-ἢ. Γιέργι βιέν σοτ α νέσερε =
ὁ Γεώργιος ἔρχεται σήμερα ἢ αὔριον.

α-από; α-απόρ.- σύνδεσμος ἐρωτηματικός ὅταν προηγῆται ἐρώτη-
σις γενική: Κούρε βιέν Γιέργι νγα φσάτι; σοτ από νέσερε; Πότε
ἔρχεται ὁ Γεώργιος ἀπὸ τὸ χωρίον, σήμερα ἢ αὔριον; σι ε do
βούκενε τε νγρόχετε ἀπὸ τε φτόχετε;

α: μόριον ἐρωτηματικόν: α δεγζόν σε τσ' θότρε αύ; = ἀκούεις τί λέγει
αὐτός;

αβίσ-ιτ-ιτ (γ.) ἴδ. αφρόζ.

αβίτεμ (γ) ἴδ. αφρόνεμ-όχεμ.

αβλιμεν d-di (τ) πληθ. αβλιμενδετε ἴδε αβλιμέντ-di.

αβλιμενι-di πλ. αβλιμενδετε, τὸ ἰστουργεῖον ὁ ὑφαντικός ἰστός κοι-
νῶς ὁ ἐργαλειός, ἴδ. Βέγζε-τε.

άβουλ-ι (πληθ. ἄχρηστος) ἀτμός, ἀχνός ἀναθυμιάσις. 2) πυρίαμα.

αβουλόνζ-οζ ρημ. οὐδ. ἀτμίζω, ἐκπέμπω ἀτμόν, ἀναθυμιάσιν. 2) πυ-
ριαω-ῶ.

αβουλόνεμ-όχεμ. παθ. τοῦ προηγ.

αβουλούαρ-όρι (τ) πληθ. αβουλόρετε = ἀτμιδώδης.

αβουλούερ-όρι (γ).

αβουλούρ-όρι (συνηρ).

αβουλόρε-ια πληθ. αβουλόρε-τε = ἢ ἀτμιδώδης. ι-ε-αβουλούεϊμ (γ)

ὀ-ἢ ἀτμιδώδης 2) πυρετώδης ι-ε-αβουλούϊμ. (συνηρ).

άβολα (Σ) προθ. = ἴνα, ὅπως, κοινῶς διὰ νά.

αβύσε-α πληθ. αβύσα-τε [πα-βύθε-α] ἄβυσσος ἴδ. παφούντιε-ια.

(αγόζ) αγόν (γ) τριπροσωπ. ρ. οὐδ. = διαφάσκει, διαυγάζει, κοιν. ξη-
μερόνει, χαράζει [ἑλλ. αὐγή]. ἢ μετοχ. αγούεμ (γ) καὶ αγούμ

- (συνηρ.)-τε άγούεμ-ιτε και τε αγουμ-ιτε=ή αύγή. ἴδ. γεδίν, σθαριδουλόν, σθαρθ δριτζ.
- αγουσί-α (Καβατζα) κατὰπληκτικὸς καιρός· κοχ' ε νισέτε' ζαγουσί-α (τ). βαπ' ε μάδε κje σφρῦν ας έρε ας βερί.
- αγρέπ-ι (Σ.)? = σκορπίος.
- αγξέριμ-ι (τ) ἴδ. αγγενίμ (γ).
- αγξερόνj. (τ) = αγjνόj (γ.) νηστεύω.
- αγξερούαρσίμ (τ) ἴδ. αγjενούεσίμ (γ).
- αγjινέσξ-α (γ) πληθ. άγjινέσξτε (=νηστεία).
- αγjινίμ-ι (γ) πληθ. αγjινίμετε.
- αγjινόj (γ) ρημ. οὐδ. νηστεύω.
- αγjινούεσίμ (γ) και αγjινούσίμ (συνηρ.) νηστικὸς, ἄσιτος.
- αδουρέσε-α πλ. αδουρέσα-τε=λάτρευμα, λατρεία.
- αδουρίμ-ι άδουρίμε-τε προσκύνημα προσκύνησις· ἴδ λjούτιje-ja
- αδουριμετάρ-ι πλ. χδουριμταρε-τε άρ. ἴδ. άδουρούεσ-ι
- αδουριματάρεja πλ. αδουριμταρε-τε θηλ. ἴδ. αδούρουεσ-ja
- αδουρόνj-οj [Λατ. adoro] ρημ. ένεργ. λατρεύω, προσκυνῶ ἴδ. ρημ. λjούσ.
- αδουρόνεμ-όχεμ παθητ. λατρεύομαι, ἴδ. λjούτεμ.
- (ι-ε) αδουρούαρσίμ (τ) ἴδ ι-ε άδουρούεσίμ. (γ).
- αδουρούεσ-ι (γ) πλ. αδουρούεσ-ετε=λάτρησ, προσκυνητής.
- αδουρούεσ-ja (γ) θηλ. ἴδ. λjούτεσ-ι-ε-ja.
- (ι-ε) αδουρούεσίμ (γ) και ι-αδουρούσίμ (συνηρ.) λατρευτὸς-ή.
- αδουρούεσ-ι (γ) πληθ. αδουρούεσ-ετε=λάτρησ προσκυνητής.
- αδουρούεσ-ja (γ) θηλ. ἴδ. λjούτεσ-ι-εja.
- άθρετε και άθτε=έπιρ. = στυφῶς.
- (ι-ε-τε)-άθρετε έπιθ. = στυφός-ή-όν, στυπτικὸς-ή-όν.
- αθτίμ-ι πληθ. αθτίμε-τε· στύψις.
- αθτόνj-οj ρημ. ένεργ. στύφω (έπί γεύσεωσ στυπτικῆσ, δριμείασ, όξείασ).
- αθτόχεμ-ονεμ παθ.
- αἱ αντων. προσ.-γ. = αύτὸς ἴδ. αυ.
- άj (γ) ρημ. ένεργ. πρήσκω, φουσκώνω τινά. και εj (τ) άρ. άjτα και εjτα (τ) μετοχ. άjτουμε (γ) και εjτουρε (τ). άχέμ (γ) και εχέμ (τ) ρημ. οὐδ. πρήσκομαι, φουσκώνομαι.

aj (Ἀργυροκ.) ἐπιφώνημα ἐπὶ πόνου· ζούρα γιούχενε aj = ἔπιασα τὴν γλωσσάν με τὰ δόντια, ἐδάγκασα τὴν γλωσσάν, ζε με ἀξε ἢ ὅτι με ἀξε = κηπῶϊ (λαφύσσω).

ajke - a (πληθ. κηκε - τε ἄχρηστος) πῖκα, ἀφρόγλα· καὶ χάκε - a (τ).
ajó = κῆτι, ἐκείνη· ἡ γενικὴ ἀσάκ καὶ ἀσάξε (τ) καὶ ἀσάκια καὶ ἀσάκ-
κη (bogdan) αἰτ. κτε (γ) καὶ κτε (τ) ἀφαιρ. αὐό ἢ κτυό, πλ.
ον. κτό, γεν. κτύνε-βε (γ) καὶ κ-τύρε-βε (τ) αἰτ. κτό, ἀφαιρ.
κυσῶ ἢ κτυσῶ.

ajr - i (bogdan) πλ. λείπει ὁ ἀήρ.

ake ἄκλιτον ὁ δεινκ, ὁ τάδε. κε-τσίλι = ὁ δεινκς ὁ τάδε κε-
τσίλκ = ἡ δεινκ ἡ τάδε (κοινῶς). κε-κούσ = ὁ δεινκ ὁ τάδε κε-
τσίου (τ) = κε-τσίλι κε-τσία (τ) = κε-τσίλκ κε-κῆσι = ὁ
δεινκ (ὑπονοεῖται ὁ διάβουλος) κε-κου = εἰς τὸ δεινκ μέρος

akr - i (Κρουκ) ἰδ. κηκ - i (Σ) ἐφιάλτης κοινῶς βροχινῆς.

akule - i (πληθ. ἀκουκ - τε ἄχρηστος) τὸ πεπηγὸς ὕδωρ, ὁ πάγος.

akulónj - ój ρημ. ἐν. παγόνω τινα (Budi).

akulóem - onem ρημ. οὐδ. παγόνω ἐγὼ ἐκ τοῦ ψύχους. (Budi).

akouá - oi ἢ οκουα - oi = ὁ ἄζων ἰδ. βόστι.

akoué - oi (γ) πληθ. κησόνκ - τε καὶ κησού - oi συνηρ.

akja (bogdan) ἐπιρ. τόσον ἰδ. κηκκη κηκκ (τ) καὶ κηκε. (τ) ἰδ. κη-
κκη κηκκ (γ) καὶ κηκκ (γ.) ἰδ. κηκκκ κηκκ-κῆρε (T) καὶ κηκκ κῆρε
(τ) ἐπιρ. = ἐν ὄσφ, ὅσον χρόνον, κηκκ-κῆρε καὶ κηκκ κῆρε (γ) σα
κῆρε βούκε, αὐ ε κῆρε, ἐν ὄσφ, μόλις ἐγεύθην κῆρε ἐφθκ-
σεν. ἰδ. κηκκ κῆρε (τ) καὶ κηκκ κῆρε (γ).

akjemísa - te (bogdan) = ὄργανα τῆς μουσικῆς.

akjemístora - te (γ.) γεωργικὰ ἐργαλεῖα.

akjtar - i πλ. κηκκτε - τε [κτ. Altar - is] = βωμός. 2) ἡ ἀγία τρά-
πεζα, τὸ ἄγιον βῆμα.

ame (γ.) μόριον. - κηκε = ἐπ-κηκε, κηκε-ἐπ = δός μοι. κηκε-μουε (budi) = κηκε
μούα, δός μοι.

ámē - a (γ) πλ. κηκκ - τε (budi) = μήτηρ. καὶ κηκε - a (τ) πλ. κηκκ - τε
ἰδ. κηκε - a (γ) καὶ κηκε - a (T). κηκκ (γ.) καὶ κηκε (τ) = ἡ μή-
τηρ μου. κηκε - κηκε (γ) καὶ κηκε κηκε (τ) ἡ μήτηρ σου. κηκε (γ)
καὶ κηκε (τ) ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἡ μήτηρ αὐτῆς. Ονομ. κηκε - κηκε (γ)

ἡ μήτηρ σου, γεν. σ'ατ άμε, αίτ. τ'άμενε, άφαιρ. σ'ατάμε (γ). πληθ. όνομ.
Τ'ετ άμα, γεν. σ'ατ-άμαθε, αίτ. τ'ετ άμα, άφαιρ. σ'ατ-άμασ (γ) και
όνομ. jστ' έμέ (τ) γεν. σ'ατ έμα, αίτ. τ'ετ-εμε άφ. σ'ατ εμε.πλ. όνομ.
(τ) τ'ετ-έμα, γεν. σ'ατ έμαθε αίτ. τ'τε έμα αφ. σ'ατ-έμασ. εμα
(γ) ἡ μήτηρ αυτού (ἡ αὐτῆς) γεν. σ'άμεσε αίτ. τ'άμενε άφ. σ'άμεσε.
πληθ. όνομ. τ'άματε γεν. σ'άμαβετ, αίτ. τ'άματε, αφαιρ. σ'
άμασ (γ) και όνομ. (τ) εμα γεν. σ'εμεσε αίτ. τ'εμενε αφ. σ'ε-
μεσε πληθ. τ'εματε γεν. τ'εμαβετ αίτ. τ'εματε άφαιρ. σ'εμασ.
αμβίσε-α (γ) πληθ. αμβίσα-τε [ἴσως ἐκ τοῦ αμῆ-α] και άνβίσε-α
(Τυραν). (αμε-βίσε-jα) οικόδεσποινα οικόκυρά, οικόνόμος.
άμβελje (γ) γλυκερῶς έπιρ. άντιθ. ίδετε-(τ) εμβελje. ι-ε-τε αμ-
βελje (γ)=γλυκός-εϊά-ύ [έλλην. Αϊμύλ-ος] ι-ε-τε εμβελje (τ)
άντιθ. ι-ε-τε ίδετε. τ'αμβελj-τε-ουδ. (γ)=γάλα-κτος ἴδ. κजू-
मेष्टे-ι τ'αμβελje-τε (γ)=ἡ χολή. τ'αμβελjθ-ιτε (Σ) τε πλjαστε
τ'άμβελjετ! =νά σκαση ἡ χολή σου, νά σκάσης έπι κατάρως. αμ-
βελja-τε (ελθασ.) οί κρόταφοι, τά μηλίγγια. 2) τά άρχίδια κατ'
εὐφημισμόν.
αμβελjτσόj (ελθασ.) ρημ. ένεργ.=γλυκαίνω άντ ιθτοj. Αμβελjτσόj (Σ) και
αμβελjτόνj (budi) και αμβελjτόj (Τυραν.-βοgdan) εμβελjσονj (τ).
αμβελjσόχημ (ελθασ.) παθ. γλυκαίνουμι και
αμβελjτσόχημ (Σ)
αμβελjτόνεμ (budi) και αμβελjτόχημ (bugdan-Τυραν.) εμβελjσόνεμ (τ).
αμβελjσίνε-α (γ) πλ. ινα-τε, γλύκισμα, γλυκύτης και
αμβελjσίνε-α (Σ) εμβελjσίρε-α (Τ)
άμεζε-α πλ. αμεζα-τε=όσμῆ, 2) πικρά γεϋσις. κजू मjάलते पासका
अमेजे=αὐτὸ τὸ μέλι ἔχει όσμῆν.
αμεσίμ-ι (bogdan)=αϊωνιότης. ι-ε-αμεσουέμ (Budi-bogdan) αϊώ-
νιος, αϊωνία. αμεσουεμε=αϊωνία ζώῃ (ἡ λέξις άχρηστος παρ' ἡμῖν).
ι-ε-αμεσουέσιμ (bogdan) αϊώνιος, άτελεύτητος· (ἡ λέξις αὕτη
άχρηστος παρ' ἡμῖν) ἴδ. ι-ε γjιθε μότσιμ.
άμβελjθ. (budi) έπιρ. ύποκορ. ἴδ. αμβελje έπιρ.
άμουλε-ι (ελθασ. Τυραν.) πληθ. άμουj-τε=βρόν ύδωρ και χαμουλε-ι
(Τυραν.) ουje κje βουνόν ἴδ. βουνίμ (γ), βουρίμ (τ) [αμε-α και ἡ
κατάληξις ουλε=ἡ μάνα τοῦ νεροῦ κοινῶς].

- αμουλόγ (Ελθασ.) ἴδ. αβουλόγ
αμουλόχημ (ελθ.) ἴδ. αβουλόχημ. ζῆάρριμ ου χμουλουῦ = ζῆάρρι ου
αβουλούα
αν-ι (γ). γεν. άνιτ κιτ. άνινε πληθ. ένε-τε = άγγεῖον. ανβισε-α (Tu-
ρχν) πληθ. α-τε ἴδ. αμβίσε-α.
ανγαρί-α πληθ. ανγαρί-τε [έλλην. άγγαρεία Λατιν. angaria] μαρρ
ανγαρί = άγγαρεύω τινά, πουού ανγαρί, έργάζομαι άνευ πληρωμής.
ανγουότι έπιρ. = στενοχώρως ἴδ. νγούότε, ατσάρε ι-ε-τε ανγουότε =
στενοχώρως στενός ἴδ. ι-ε-τε νγούότε.
ανγουότίμ-ι πλ. ανγουότίμε τε = στενότης, συστολή, στενοχωρία, συν
θλιψις, συμπίσις, ἴδ. νγουστίμ-ι και ατσαρίμ-ι
ανγουότόνῃ και ανγουότόῃ [λατ. angusto] = στενώ συστέλλω, συμ-
πιέζω, στενοχωρῶ ἴδ. νγουότόῃ.
ανγουότόχημ και -ονεμ ἴδ. νγουότόχημ.
ανγζενόῃ i budi) ἴδ. ανγζενόῃ (γ).
ανγζεσι (Τυρχν.) ἴδ. νγζεσι (Τυρχν.)
ανδάῃ έπιρ. = έθεν, δια τούτο, δια τούτα
ανδαμενδ-ι (Έλθασ. Τυρχν.) έκστικτικός = με μεντ ε πα μεντ.
άνδε-α = (γ) [ό πλ. άχρηστος] (έλλην. άνδάνω) θέλησις, βουλή, έρε-
ζις, ενδε-α (τ.) με κ' άνδα (γ) και με κ' ενδα (τ) [με κα άνδα] =
ορέγομαι, ζ' με κ' ανδα = δέν θέλω non mi piace με-τε-ι κ'
ανδα (γ) και με-τε ι κ' ενδα (τ) ορέγομαι-σαι-ται.
ανδε-α (Τυρχν.) (πληθ. άχρηστος) - έρεζις. χάνγρη πάκεζε σκλητε
κῆ τε με τσέλῆετ' άνδα = έφαγον ολίγην σκλάταν δια να άνουίξη
ή έρεζις μου.
ανδεῃ (γ) έπιρ. ἴδ. ατέῃ.
ανδερόνῃ (τ) ρημ. ένεργ. ἴδ. κρόνῃ. ανδερόνεμ (τ) ἴδ. κρόνημ.
άνδερορ-α (γ) άνδερορ-τε (έλλην. όνηρ) όνειρον και ενδερορ-α (τ)
πλ. ενδερορ-τε = ένύπνιον όπτασις παροιμ. άνδερορ κούαῃ = άνύ-
πικρηττα παράγματτα, ούχ άνδερορ = ρ. ούδ. όνειρεύομαι.
άνδρε-α (τ) πλ. άνδρη-τα ἴδ. κρηε-α.
ανδῦ (budi) και ανδῦῃ (bndi) [έκ του προῃ - ατύ] = άπ' αύτου ανδῦῃ
(Σ) ανδῦ-τού-τιε (budi) = εις το έζής μβας - ανδαῃ ἴδ. μβας κρη-
δαῃ τιε. ανδῦ τούτιε (budi) = εις το έζής κρηδῦ, κρηδῦῃ κρηδῦ

τού·ιε = κνδυτσ(ελθασ.) = ὡς κλί· ανδύτο βάρι σ' b'w = ὡς κλι ὁ χόρ-
τος δὲν φυτρώνει.

άνε-α (γ) πλ. ένε-τε άγγετον ἴδ. άν-ι κλι ενε-χ (τ) πληθ. ένετε.
άνε-α πλ. κνε-τε = μέρος, άκρο μβ' αι - ανε = έκειθεν μβ' κρε' ανε =
έδωθεν. μβ' αι-ανε-ε μβε κρε' κνε = έκκτέρωθεν, άπό τά δύο μέρη.
μβε τοδο ανε = πκντοῦ. χα ανα κάλζινε = βκίζει το άλογο. ι μβα άνενε
καλζιτ. νδιέρε νδ' άνετ (budi) = κθ' ὀλοκληρίζκν. ι μβα άνε ατι
νζερίου = τόν προστατεύει. με ανε τε προφίιτ = διά (μέσου) τοῦ προ-
φήτου. με ανε τ' ατί = μετá τοῦ κόμμικτος αὔτοῦ. μβε νζε ανε = κκτá
μέρος χωριστá - λμι με ανε τε μενταφστα. τε πα ανε - τε (Σ) ἴδ. ηρεκε-
τε (σεπσέ ηρέκετε hâχενε πκ κνε. - κθέζ κρούε-τε μβε νζε κνε =
άδικφορῶ. ε βούρα φέσινε μβε νζ' ανε = δέν με έννοιάζει, δέν με μέλει.
τε κατερ ανετ ε δεουτ' = τά τετραπέρατκ τῆς γῆς. ανε ε βόρεσε = βόρειος.
αν' ε μγεσ - δίσεε - μεσημβρία. αν' ε μεσ δίσεε (τ) αν' ε ὀιο ιτ = νότιος.

άνεξε (γ) αορεξε (τ) πληθ. κ - τε = κηφὴν σφήξ - κόε.

ανεκόνη (budi) κλι ανεκόζ (γ) ρημ. άμεταβ. = κλι νεκόζ (γ) κλι ρε-
κόζ (τ). = βογκάω - ὦ, στενάζω.

ανεκόχημ (γ). οὔδ. πκκπκπκπκπκ μεμψίμοιρῶ κλι νεκόχημ (γ). ρεκόχημ
(γ) ρεκόνεμ στενάζω.

ανεκίμ-ι (budi-bogdan Σ), πληθ. άνεκίμε-τε. κλι νεκίμ-ι (γ) ρε-
κίμ. (τ) βύγκημκ, 2) πκράπκκκκκ, μεμψίμοιρία.

ανεκούεῖ-ι (γ) μεμψίμοιρος, πκκπκπκπκπκ.

(ι-ε) ανεκούεῖμ (γ) μεμψίμοιρος, πκκπκπκπκπκ - ή.

ανεμί-α ἴδ. στίελε - ια πληθ. άνεμί-τε.

ανεμίκ-ου (γ) [Λατ. inimicus] πλ. ανεμίκ-τε κλι κρμίκ-ου (τ) πλ.
κρμίκ-τε έχθρός άντιθ. μικ - ου.

ανεμίκε-ια = έχθρά πλ. άνεμίκε-τε' κλι κρμίκε-ια πληθ. κρμίκετε.

αομικζεσί-α πλ. κρμικζεσί-τε' άντιθ. μικεσί-α. άνεμικζεσιότ (γ)
έπιρ. = έχθρικῶς, κλι κρμικζεσιότ (τ). άντιθ. μικζεσιότ.

άνι (γ) προτακτικόν μόριον κυρίως είς τά άσματκ. κλι ένι (τ) - ανί (γ)
μόριον = έστω, άε είκνι· κλι κνί (γ) (Bogdan) έπιρ. είτκ έπειτκ.
hâni ατε ανί hâani εδε κρετε = ἴδ. νζανί, πκσκνδίαζ-ανι hâ (Καβάία).

ανκθ-ι (Σ) έφιάλτης, βραχινιάε. κκθ-ι (Κρουζκ) κλι μάκθ-ι (Τυρκν.)
μάγκθ-ι (Καβρία) = τε ρândετ' ε δέουτ (έλθασάν).

ανόγ (Κόρτσσ) ρ. οὐδ. = πρίρεμ, ἔχ άνχ.

απ-επ-επ, άπεμε έπν άπενε. ρ. = δίδω και

άπινj (budi). Ὑποτκκτ. τε απ, τε απισ, τε άπε. Ναπ (Σ). άορ. δάσε

δέ-δά, δάμ, δάτε, δάνε, απ βέσε = πιστοποῶ, ζα βέσε = έμπιστεύομαι.

σ' με νεπ άορε = δέν με συμφέρει. - ε έπ λήγja = συγχωρεῖται απ ούδε =

ύποχωρῶ. - έπεμ πας τέje = χφοσιῶμαι εἰς σέ. με-τε-ι έπειτε κάοτα =

προσθεύει εἰς τὰ γράμματκ. — σουφο' ε θάνεσ έπειτε = ή βέργα τῆς

κοκνίς κάμπτεται, ένδίδει. κπ φιάλje = άπκντῶ άπολογοῶμαι.

κπ σπρίτινε = εκψυχῶ, ψυχουκχῶ. κπ πράπε = άποδίδω, έπιστρέφω.

έπεμ. κάμπτουμαι, ύποχωρῶ. κκκκδίδουμαι (έπί γυναικός). έπεμ άόρε =

κκκκδίδουμαι. ι απ σὺ = δίδω πρόσωπον (θηλ θάορος). κπ άούκρε =

ώθῶ, σπρώχνω, κπ κjισ = άπκντῶ. σ' ι δά κjισ = δέν ήδυνήθη νά τόν

άπκντήση. κπ νάορε κκκκδίδω, εγχειρίζω τι. jaμ δενε πας τέje =

έἴμαι άφωσιωμένος εἰς σέ. κντιθ. τοῦ ρ. απ. εἶνε τὸ ρ. μακρ = λκμβάνω.

απαοιάσ (τ) ρ. οὐδ εκκκλλω άπό τόν νοῦν χεκj άόρε με πρίτετ'

όπρέσκ. μετ κπαοιάσουρε.

άπε-α (Σ) Βελάι ι βόγελje (ι βελάι βόγελje) ι θότε άπε τε βελάιτ

με τε κκδ. ἔδ λjάλje-κ.

αποσιόλj-ι (γ) πλ. κποστόj-τε άπόστολος και κποστούλε-ι (γ) πλ.

κποστουj-τε.

αο-ι (πλ. κρε-τε άχρηστος) [έλλην. χρῶν, Λκτ. aurum] χρυσός.

αοκjίτε-α = σούφρα τε χόλα κje γερδότηjνε όπόρτα ε κκνίστρα ε τε

τίλα. λύγος. λυγαοιά.

Αοθεν-ι (γ) πλ. κρθεν-ιτε = 'Αλθκνός ἔδ. Σκjπετάρ-ι

Αοθενέσε-α (γ) πλ. Αοθενεσκτε = 'Αλθκνίς-ίδος ἔδ. Σκjπετάρε-jκ

Αοθενίστ (γ) έπιρ. = Αλθκνιστί και 2) κκτὰ τόν τρόπον τῶν 'Αλθκνῶν.

Αοθενίστε-jα (γ) ή Αλθκνική γλῶσσκ ἔδ. Σκjίπε-jκ.

Αοθενούεο-όοι πλ. κρθενόρε-τε και συνηρ Αοθενούρ-ι-'Αλθκνικός.

Αοθενόρε-jα πλ. Αοθενόρε-τε = 'Αλθκνική. κjισκ Αοθενόρε = ή 'Αλθκ-

νική εκκλησίκ' γjίνδια Αοθενόρε = ό Αλθκνικός λαός.

Αοθεο-(τ) πλ. Αοθερε-ιτε ἔδ. Αοθεν. (γ)

Αοθεοέσ-ι πλ. Αοθεοέσε-τε

Αοθεοέσε-α πλ. Αοθεοάσε-τε ἔδ. Αοθενέσε (γ)

Αοθεοέσκε-α πλ. Αοθεοέσκε-τε.

- Αρθερί-α* (τ) ἴδ. *Αρθενί-α* (γ)
Αρθερίστε-ια (τ) ἴδ. *Αρθενίστε-ια*.
αργαβάν-ι (Κρουζα) κοινῶς πασχαλιὰ (λουλούδιον) ὁ πληθ. *αργαβάνκ-τε*.
καὶ *αργαβανκ-τε*.
αργετόν-οι ρ. ἐν.=θωπεύω χαϊδεύω. (γ) - *περκεδέλι*. (τ).
αργανδά-ι (γ) πλ. *αργανδάρετε*=χρυσόχοος· καὶ (τ) - *εργενδά-ι*.
αργάντ-δι (γ) (πλ. *αργανδε-τε* ἄχρηστος) ἄργυρος καὶ *εργεντ-δι* (τ)
(πλ. *εργενδε-τε* ἄχρηστος.) *ι-ε-τε* *αργάν-τε* (γ.) *εργέντι-τε* (τ)
αργυροῦς-ᾶ-οῦν.
αργαντ-σίνε-α (γ) πλ. *α-τε*=τὰ ἀργυρᾶ σκεύη, ἀσημικά. καὶ *εργεν-*
τσίρε-α (τ) πλ. *α-τε*.
(*ι-ε-τε*) *αρθάνγετε* (γ) επιθ. τρυφερός. αντιθ. *ι-ε-τε* *βύσκα-τε*
άρδε καὶ *άρδουε* (γ) καὶ *άρδουρε* (τ) μετοχ. ἴδ. *Βῆ*=ἔρχομαι. *τε* *άρδε*
-τε, *τε* *άρδουε-ιτε* καὶ *τε* *άρδουρε-ιτε* (τ) οὐδ.=ἡ ἀφιξίς, ὁ ἐχομός.
αρέ (γ) αρσ. επιφων. τῆς κλητ.=ᾧ ορέ (τ)=ᾧ καὶ μόρε (γ) καὶ μορέ
(τ) αρσ. μόρι (γ) καὶ ορί (τ) θηλ καὶ μοι (γ.τ) θηλ.
άρε-α πλ. *άρατ-τε*=(ἔλλην. ἄρουρα, χωράφιον) ἀρ'ε μὴιέλε=ἀγρός
ἐσπαρμένος ἀρ'ε βίμε (γ) καὶ ἀρ'ε μὴιρε (τ)=ἀγρός φυτρώσας ἀρ'ε
λίάστε=ἀγρός πρῶμος ἀρε καλαμὲ (Περμετ) ἀρε χάμουλε (Dibra)
— ἴδ. *χάμουλρε-ια*.—
άρρεζε-α (τ) πλ. *α-τε*- ἴδ. *άνεζε* (γ)
αρεσέι (τ) ρ. ἐν. διώκω ἴδ. *περζά* (γ) ρ.
αρί-ου (γ) [Γερμαν. bär] πλ. *αρί-τε*=ἄρκτος, ἀρκουδα.
αρούσε-α (bogdan) πλ. *αρούσα-τε*=ἡ ἀρκουδα *αρούσε-α* (Σ) πλ. *α-τε*
αρουσέ-α (τ) πλ. *α-τε*.
αρίθι ἐπιρ. (ἐπὶ ζῶων) τὸ βαδίζειν ἐπὶ τῶν δύο ὀπισθίων ἄκρων ὡς
ἡ ἄρκτος ἴδ. καὶ *ιρίθι*
άρκα-α πληθ. *άρκα-τε* [Λατ. arca] κιβώτιον.
αρμακόλε-α ? ? = ὀπλοθήκη. 2) ἡ κάνην τοῦ ὄπλου.
άρμε-α: πληθ. *αρμετε*=ὄπλον, τὰ ἄρματα καὶ *χάρμε-α* (βερατ.)
μβκ] *αρμε*=ὄπλοφορῶ.
αρματίσ-εμ: (γ) ὀπλίζω, *ομαν* μετοχ. *αρματίσουνε*
αρματός-εμ (τ) μετοχ. *αρματόσουνε*.
αρματοσί-α-τε (τ)

- ἀρνε-α πλ. ἀρνα-τε (γ) κοινῶς μπάλωμα καὶ ἀνδρε-α (τ) πλ. ἀν-
δρα-τε = μπάλωμα
- αρνόνj-οj ρ. εν. αναρράπτω. μπαλώνω καὶ (τ) κνδερόj.
- αρνόχημ καὶ κνδερόνεμ = μπαλώνομι
- αρούθε-α (bogdan) πλ. αρούθα-τε ἰδ. ἀρί-ου
- ἀρσεζε-α (τ) τολμηρός.
- αρσέζε επιρ. (τ) τολμηρῶς, θαρραλέως, προπετῶς.
- αρσίν-ι (Τυρκν). ἰδ. ρρεσίνε-α (Μιρεδιτκ) = ἡ ρητίνη.
- (ι-ε-τε) ἀρτε επιθ. ὁ, χρυσοῦς-ἡ-οῦν.
- αρτίνι-πληθ. αρτίνjετε (γ) εἶδος ἀγρίου δένδρου, αρτίρι (τ) πλ. αρ-
τίνj-τε = συγγενές τῆ πεύκη
- αρεύρε επιρ. ἰδ. ἀχέρε.
- αροακί-ι (τ) = φυγὰς οὐθέ αρρακάτ = ἔγεινε φυγὰς. χαρρακάτ (Βερατ).
- αροατίο (τ. Ελβ.) ρ. εν. φυγαδεύω, απομακρύνω καὶ χαρρατίο (Βερατ)
ἀποδιώκω μετοχ αρρατίσουε (γ) καὶ αρρατίσουρε=ᾠπόρρ (γ)
- αροατίσεμ (Τ. Ελβ.) χαρρατίσεμ (Βερατ) ρ. οὐδ. φυγαδεύομαι, ἀπο-
μακρύνομαι, ἀποδιώκομαι. καὶ ᾠπόρρεμ. αροατίου! (τ) = ἄπαγε,
ᾠπόρρου (γ.) ἄπαγε, γκαρεμίσου.
- αροατίο (Καβαjα) ρ. εν. ἰδ. ρρεδσόj
- αροατίσεμ (Καβαjα) παθ. ἰδ. ρρεδσόχημ.
- ἀρρε-ι πλ. ἀρρατε. τὸ κάρυον καὶ ἡ κρυδιὰ
- ἀρρεζε-α πληθ. ἀρρεζα-τε. ἀρρεζα ε ᾠνιτ = ἀρρεσι-ι (Σ)
- αρρεσένj (Περμέτ) ρ. εν. νουθετῶ, σωφρονίζω (διὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγου)
τὸ δε κjερτόνj (ἑλλην. κερτομέως) ἐπιπλήττω, ἀποτόμως. αρρ.
αρρεσέβα-ε-ου μετ. αρρεσουάρε.
- αρρεσύ (Ελβασ.) λέγετκι μόνον ἐν τῆ φράσει: μος ι επ αρρεσύ = μος
ι επ φάκjε = μὴ τὸν ἐνθαρρύνης (ἀλλ' ἐπίπληζον αὐτόν).
- αρρεσύε-ja (γ) γεν. αρρεσύε-σε, αἰτ. αρρεσύνεε πληθ. αρρεσένj-τε
καὶ αρρεσύε-αρρεσέου (budi) αρρεσένj-τε. (budi) = ὁ ὀρθὸς λόγος
ἡ ὀρθὴ ἀπάντησις: ἀπ ἀρρεσύε = ἀπαντῶ λογικῶς. φλjασ με αρρε-
σύε = ὀμιλῶ λογικῶς. φλjασ πα αρρεσύε = ὀμιλῶ ἀλόγως. ι-ε-αρρεσύε-
ᾠμ: (γ) λογικὸς-ἡ.
- αρρεj = (Αργου. - Βερατ.) ρ. οὐδ. = φθάνω. χαρρίj (Περμετ.) ἀόρ. χαρρίβα-
ε-ου καὶ χαρρίτα-ε-ου. (τ)-ρρεj (γ) μετοχ. χαρρίρε (τ) καὶ χαρρί-

- τουρξ (τ) *μβερροίγ* (γ.) (Ελθασ. *Καθ*) κορ. ροίνα, ε-ι. (γ) καὶ *μβερρίνα-ε-ι* (γ)· *μετοχ. ροίμ* (γ) καὶ *μβερρίμ* (γ)
- ας-ι* [Λατ. *ας=κασάριον*] πληθ. *άσε-τε* κοινῶς ἄσπρον. *άστερ-ι* (Σκο-δρα, Κρουα) *τρία ασπρα=ένας παράς. άσπρε-α* (Τουρκ. *κατσέ*)
- ας=μόριον άρνητ.=ούτε, μήτε. οὐδὲ μηδὲ*
- ας=μόριον έμφωντικόν παρκαλητικόν* *Ας νχ βάν κατέ πούνε=κάμει μας τοῦτο παρκακλῶ. Ας θούαγ τε ίκji=εἰπέ του να φύγη παρκακλῶ.—*
- Ας ποκεστού; οὐκ ἔχει οὕτως; δὲν εἶνε ἔτσι; (περιμένων άπάντη-σιν καταφατικήν).*
- ασγῆ* (γ) = οὐδὲν τίποτε. ἴδ. *μοσγῆ* (γ) *μοσγῆ* (τ) *κουργῆ* (γ).
- ασί* ἔνικ. *άριθ. άφαιρ. τοῦ χύ=χύτός. ατσί, αἰσί* πληθ. *ατσίς* ἴδ. *κρησι κρησίς* αὐο ἔνικ. *άριθ. άφαιρ. τοῦ αἰσί, ατό, ασός* πληθ. *άριθ. ατσός* ἴδ. *κρησό, κρησόσ*
- ασκάθ-δι=ισκάδιον=φικ' ι* *βραε ι θάατε.*
- ασκάθερ-ι* (τ) *νῆε κόκιεζε* ἔλβι *κῆε δελῆ* *νδε κῆερίπικ* *τε σύριτ. κοι-νῶς κρηθράκι.*
- ασκούσ* (Σ) *καὶ ασκούσι* (Σ) = οὐδεῖς, οὐδεμία ἴδ. *ασνῆ* γεν. *ασκούῖτ* (Σ) *ζιτ. ασκηνδ* (Σ) *ασκάνδ* (*bogdan*) ἴδ. *ασνῆ', ασνῆρί, φάρε* *νῆερίου.—*
- κουρκούσ* (Σ) *καὶ κουρκούσι* γεν. *κουρκούῖτ* *αἰτ. κουρκενδ-ι*
- ασνδονῆ* *ασνδονῆάνι* (γ.) *άρσ. οὐδεῖς* ἔξ *αὐτῶν*
- ασνδονῆ* *ασνδονῆάν* (γ) *θηλ. οὐδεμία* ἔξ *αὐτῶν.*
- ασνδονῆ* (τ) - *ασνδονῆρί* (τ) *άρσ.*
- ασνδονῆ* (τ) - *ασνδονῆρα* (τ) *θηλ.*
- ασνῆρί* = οὐδεῖς γεν. *ασνῆρίουτ, δοτ. ασνῆρίου, ζιτ. ασνῆρί. φάρε-νῆερίου* *ασκούσ* (γ) *κουρκούσ* (Σ).
- ασνῆ* - *ασνῆάνι* (γ) οὐδεῖς *μηδεῖς.*
- ασνῆ* - *ασνῆάνι* (γ) *ασνῆ* - *ασνῆάν* = *θηλ.=οὐδεμία.*
- ασνῆ* - *ασνῆρί* (τ) *αρσ. - ασνῆ* - *ασνῆρα* (τ) *θηλ.*
- ασνῆ* *ταίκε* (γ) *έπιρ.=οὐδόλως* ἴδ. *φάρε.*
- ασνῆ* - *ταίκε* (τ) - *ασνῆ* *πίκε* (γ) *ασνῆ* - *γρίμε* (Σ) *ασπακ* (γ).
- ασοῆρί* (Σ) *καὶ ασοῆρετ* (Σ) ἴδ. *ατεῆρετ.*
- ασό* ἴδ. *ασί-ατσό* ἴδ. *ατσί.*
- άσκε-α* (Σ) *πλ. άσκα-τε=φλοιός, πελεκοῦδι.*
- άσκελῆ* - *α* (Τουρκ. - *Καθ*) *πλ. άσκελῆ-τε=φλοιός, φλοῦδα.*

ἀσκήξ - α (γ) ἀσκήξ - τε. = βουιάσ - κξ - χ (Ελδ.) πλ. βουιάσ - κχ - τε.
ἀσπερε ἐπιρ. τρχχέως δριμέως = έργε (Σ) άντιθ. ληιμούτε. ι - ε ε τε
ασπερε: τρχχός δριμός ι - ε - τε - έργε άντιθ. ι - ε - τε - ληιμουτ.
ασπερόν/ - οξ = ρ. έν τρχχώνω, σκληρώνω, άντιθ. ληιμός, εγγρετσόξ (Σ).
ἀστε (γ) και â (γ) = έστι ἴδ. jχμ ρ έσττε και ξ (τ).
αστε - α πλ. έσττε - νχ - τε (γ) και έσττερχτ (τ) = άστ - ι (bubi) οστε -
ον - ούν. έστ - ι = άστ' ι κρέσε = τὸ κρχνίον ἴδ κάφκε - χ έσττε - νε - ι
(γ) πλ. έσττενχ - τε και έσττερχ - τε έσττερε - χ (τ) ἴδ. ρράστε - χ,
ρρεσττενε - χ
(ι - ε - τε) άστ - τε: έπιθ. όστέϊνος - η - ον.
αστού (τ) (γ), άστούνχ (γ), άστούνε (Σ), χσού (Κορτσχ) χχού (γεγ).
Μαλξεσίχ = ούτως, έτσι. ἴδ. κεστού, κεστού, κεστούνχ (γ) κτλ.
άια (*Ανω Άλθχνία, bogdan) ἴδ. άτε (γ) άτε (τ).
άτε - ι = πκτήρ, γεν. χτιτ, δοτ. άτιτ, χίτ. άτενε. Ατ - ι πλ. άτεν - ιτε
(γ) και άτερι - τε (τ) άφ. άτενισ (γ) και χτερισ (τ) ἴδ. τάτε - χ.
[συγκρ. έλλην. άττα, [άρχχιχ Σλχυϊκά οτ και χτ = πκτήρ] ιμ -
άτε = ό πκτήρ μου, γεν. τ' ιμ - έτ. χίτ. τ' ετ - άτε, Ον. υτ - άτ = ό
πκτήρ σου γεν. τ' ύτ - έτ, χίτ. τ' έτ' άτε. — Όνομ. ι άτι = ό πκτήρ του
γεν, τ' ετ, χίτ. τ' άτενε = τὸν πκτέρχ του.
ατε και χτενχ (γ) Αίτ. τξς άντων. χύ ἴδ. κετε (γ) Ατέ και χτένχ (τ) -
χτάξ(άνω Άλθχνία bogdan) ἴδ. κετά.
ατε χέρε [ατε - χέρε] έπιρ. τότε, χύτην τήν φοράν.
ατε χέρε = ἴδ. μβ' ατε - χέρε - τότε. ατε - χερετ (Σ) ἴδ. κετε χέρε =
τχύτην τήν φοράν.
ατέξ (τ) ατέξ (τ) έπιρ. = εκείθεν (ἴδ. κετέξ κετέξχ). ατέξξ (ύποκορ).
κνδέξ (γ) κνδέξ ε κενδέξ = ένθεν κάκειθεν, ἴδ. κενδέξ κνδέξ (γ)
κνδεξ κάχχ πκτ άρδε ἴδ. κενδύ κνδύ (budi) πρεξ κνδέξ κάχ (νγχ)
πκτ άρδε ἴδ. κενδύ. Ανδύξ (γ) κεντυξ.
αιέ έπιρ. = εκεί: χτιέ κου, και άτιέ κξ, και άτιέ τεκ = όπου.
αύ έπιρ. = χύτοῦ ἴδ. κετύ, κετού.
αύ - κειού = τήδε κάκεισε = σποράδην.
ατύ ε διέν μόρτιχ ε ε μερρ (budi) = μέχρις οῦ έλθη ό θάνατος και
λάβη αυτόν, = νγξερσα τε βινξε μόρτιχ ε τα μάρρε = έως νά έλθη
ό θάνατος και τὸν λάβη.

- ἀφῶε - α (γ.τ.) = ἡ πυράδω = ἡ τοῦ πυρός θερμότης (πλ. ἀχρηστος).
 ἀφῶ - ι (γ) ἀφῶ ἢ ζῆζῆριτ. = ἡ ἐκ τοῦ πυρός ἐξερχομένη θερμότης.
 ἀφι. (τ) ἐπιρ. = ἀρκετά. μῆκφτ (γ). μῆκφ μᾶ = ἀρκετὸ πλεόν, μῆκφτ μᾶ
 χᾶνγρε (γ) ἀρκετὰ πλεόν ἔφαγες. μῆκφτ μᾶ φύλγε = ἀρκετὰ πλεόν
 ὠμίλησας.
 ἀχ - ου πλ. ἀχε - τε καὶ εχ - τε = ἡ ὀξύς, δένδρον καὶ
 ἀχ - ι (Σ) - χᾶ - ἀγῆι (τ) ??? ἡ ὀξύς.
 ἀχέμ (γ) ρ. οὐδ. παθ. τοῦ ἄῆ (γ) = φουσκόνομι πρήσκομαι καὶ ἔχέμ (τ)
 ρ. οὐδ. παθ. τοῦ εῆ (τ).
 ἀχέρ - ι (Σ) ἴδ. ἀχούρ.
 ἀχέρε (τ) ἐπιρ. ἴδ. ἀτεχέρε, = τότε, μετὰ ταῦτα.
 ἀχίερε (τ) ἀχίερα (τ), ἀρύερε (τ).
 ἀχίσιτε - α πλ.ηθ. χχίστα - τε = τόπος κατάφυτος ἀπὸ ὀξύας.
 ἀχούρ - ι πλ. ἀχούρε - τε (ἐλλ.ηθ. ἀχυρών) ἀχυρώνω. ἀχέρ - ι (Σ).

B

- βᾶ - ου (γ) πλ. βάνω - τε καὶ βᾶ - ῖα: ὁ πόρος, τὸ πέραμα τοῦ ποτα-
 μῶς διὰ τῶν ποδῶν. Βάου ἢ λῆούμιτ = ὁ πόρος τοῦ ποταμοῦ. Κοῦ
 ε κα βάνε λῆούμι; = ποῦ ἔχει τὸν πόρον ὁ ποταμός; Κερκόνῃ βάνε =
 ἐρευνῶ τὸν πόρον (ποῦ δύναται τις νὰ διαβῆ τὸν ποταμὸν πεζῶ).
 βαγγουλόνη (βερατι ἴδ. βραγγουλόνη).
 βάδε - α (τ) πλ. βάδε - τε ἴδ. βόδε - α (γ).
 βάδεξε - α πλ. βάδεξα - τε ὑποκορ. ἴδ. βόδεξε - α (γ)
 βᾶθ - ι (γ) πλ. βᾶθε - τε = ἐνώτιον, σκουλαρίκι.
 βᾶθ ἢ (Σ) πλ. βᾶθε - τε. Πικροίμ. βε'νε βᾶθ νδε βεστ' = νὰ τὸ ἐνθύμη-
 θῆς πάντοτε. — βέθ - ι (τ.) πλ. βέθε - τε.
 βᾶθε - α = ατύ κου φλῆνε δέντε νάτενε, ατύ κου μβύλινε δέντε =
 τωριστε - α (Jacoba, Ιπέκ, Πριζενδι) πλ. α - τε
 βᾶῖ: ἐπιφων. οἴμοι! ἀλλοίμονον εἰς ἐμέ.
 βᾶῖ - ι πλ. βᾶῖε - τε = ἴδ. δενέσε - α.
 βᾶῖε α ('Ελβ. Τροσκ.) κλυθμός, θρῆνος ἐν ρυθμῶ. — ε μουρρ βᾶῖε ε
 πο κῖαν = πο βᾶῖε βᾶῖε = ὀλοφύρονται.

- βαζίζε-α πληθ. βαζίζα-τε=κόρη, άνύπανδρος, παρθένος. βάρζε-α (Σ)
πλ. α-τε.
- βαζίζενί-α (γ) (πλ. χυρηστος)=ζμιλος, πληθος παρθένων, βαζίζενί-α (τ)
αί νέχι τῆ ἡλικίᾳ ἢ νεότητι (τῶν θηλέων).
- βαζίζενία (γ) βαζίζενί-α (τ) βαρζενί-α (Σ).
- βαζίζενίστ (γ) έπιρ. βαζίζενίστ (τ) βαζεζενίστ (γ)=παρθενικῶς.
- βαζεζενίστ (τ) βαρζενίστ (Σ)
- βαϊσ-βατίσ-βατίσ (Περμέτ)=μπεσόj, πρίερ (περjέρ) (Τοσκ.) κορ. βάισα-
ε-ι. μετοχ. βατίσουρε=βατίζω.
- βαjτιμ-ι (Σ) πλ. βαjτίμετε=θρηνος, όλοφυρμός, κλυθμός. βακjτίμ-ι
(bogdan) πλ βακjτίμε-τε.
- βαjι-α πλ. βαjτί-τε. ἴδ. βάj-ι, βαjε-α (Έλδασ.) βαjτόνj-οj=ρ.
οὐδ. μυρολογῶ, μύρομαι, θρηνω, όλοφύρομαι.
- βαλιόj (bogdan) όλοφύρομαι θρηνω (έν ρυθμῶ) περι τόν νεκρόν.
- βάκ-εμ (τ) ἴδ. βοκ-εμ (γ) βακετε (τ) ἴδ. βοκετε (γ) έπιρ. ι-ε-τε
βακετε (τ) ἴδ. ι-ε-τε βοκετε (γ).
- βακεσίρε-α (τ) ἴδ. βοκεσίνε-α (γ).
- βάλε=μόριον=άρχαγε, τάχα. βαλε κουσ εστε ατιέ; άρχαγε τίς είνε εκεϊ;
βάλε-jα: πληθ. βαλε-τε=χορός. μβάj-βάλε=χορεύω. ἴδ. κερτσέj
[έλλην. βαλλίζω] χεκ βάλενε=σύρω τόν χορόν, προϊσταμαι χοροῦ.
- βαλj-ι (τσαμ) (πλ. άχρηστος) ἴδ. βαj-ι (τ) βακj-τε (τσαμ) οὐδ. ἴδ.
βαj-τε (τ).
- βαλjανίσε-α (γ) πληθ. βακλανίσα-τε=νεροτριβειό (του μύλου) (λέξις
Βουλγαρικῆ) ἴδ. τήν Άλδανικῆν δερστίλjε-α.
- βαλjε-α: πλ βακjε-τε=κῦμα. βακjετ' ε déτιτ=τά κύματα τῆς θκλάσ-
σης. σημ. καί κόχλασμα, άναβρασμός. μούερ βακjε=ήρχισε νά κοχλάση.
- βαλjόνj-οj: ρ. άμετάθ. ἴδ. βελjόj.
- βαλjόσεμ [Μυζακιά] ρ. μεσ.=ρρεζόχεμ. Ου βακjόσ γροῦρι, (λjάστε),
βάρι (ι μαθ) νγα σιν, α νγα έρα, α νγα τε ρρίτουριτ τέπερ νγα χνε
ε φουκjισε δέουτ.
- βακjτίμ-ι (bogdan) ἴδ. βακjτιμ-ι (Σ).
- βακjτόj (bogdan) ἴδ. βακjτόνj-οj.
- βάνγε-α (Σ)=τερπλjότε χεκουρι κji πουνόjνε δένε huθα-πράπαζι
τουκ' ε σκέλjουνε με νjε κάμβε.

- βάνγε-τε: ἐπίρ (γ) = τὸ βλέπειν πλῆγίως (τὸ εἶναι ἀλλοίθωρον
βενγε:ε (τ) ι-ε-τε βχνγετε (γ) ι-ε-τε βενγερε (τ) = ὁ παρὰβλώψ.
βανγῶ-ι (γ) πληθ. βανγῶε-τε.
βανγῶε-ja (γ) θηλ. πλ. βανγῶε-τε. συλ-ι (Τυραν.) παρὰβκνκ-
γου (Ἐλβασ.).
βανγερόj (γ) ρ. οὐδ. = βλέπω πλῆγίως, στραβά, εἶμι ἀλλοίθωρος,
παρὰβλώψ. βενγερόj (τ). τε βενγερούεμ-ιτε (γ), τε βενγερούχε
ιτε (τ).
βανκ-γου: (γ) πληθ. βχνγε-τε = τροχός.
βανόj (Σ) - βχνόχεμ (Σ) ἴδ. βονοj - ὄχεμ (γ).
βάπε-α (ὁ πλ. ἀχρηστος) καῦμα, καύσων, θάλλπος τοῦ θέρους κκμ
βάπε = ἔχω ζέστην, κψώνω, ἀντιθ. μερδιχ, μερδάσ (Σ) hχj βάπενε =
μερτσεj (τὸ δεύτερον ἐπὶ ζώων).
βαυ [ἄρ-ω-κίρω] ρ. ἐνερ. = κρεμῶ, μετοχ. βχε, ἐπιθ. ι-ε-τε-βάρε.
φράσις βχε δουξετε = γίνουμι σκυθρωπός. ἴδ. βίερ-βιρ (συνηρ.) ἀντιθ.
σθαρ, σθαροj, σθαρίτ. βχεμ: παθ ἴδ. βίρεμ.
βαρογόj (Καβ.) ρ. ἐν. = ἀρμαθιάζω: hεj βχεκ.
βαργεζόj, βαργεσ. βαργόχεμ, (Καβ) βχεγεζόχεμ, βαργόσεμ. παθ. τοῦ
ἀνωτέρω.
βάργεσ-ι (τ. καβ.) πλ. βαργεσ-ιτε = dxō ι πα τρέδουρε.
βάργε-ι (τ) πληθ. βχεγερε-ιτε = ἐνόρχης, ἀρχιδᾶς.
βεργά-ου (βερατ.) πλ. βεργενj-τε = χχνούερ-όρι (γ) πληθ. χχνουε-τε
[ἴδ. χχνε-α (γ)] - χχνουε-ορι (συνηρ.).
βαρογούε-όρι (γ) [βαρκ-γου] πλ. βχεγῶρε-τε = τὸ κρεμκστᾶρι βχε-
γουε-όρι (συνηρ) βχεγορι ι ζιάρρμιτ. καὶ βχεγούε-ορι (Σ) βχεγονjε-
τε βχεγορι ι ζιάρρμιτ
βαρέ-ja (τ) πλ. βχε-τε: ἴδ. hχερε-jx (γ).
βάρξε-α (Σ) πλ. α-τε ἴδ. βχεξε-α.
βαρξενί-α (Σ) ἴδ. βχεξενία (γ).
βαρξενίσι (Σ) ἴδ. βχεξενίστ (γ).
βάρκ-γου: πλ. βχνγε-τε ἔλυσις, τὰ δεσμά, κλιούς. 2) ἀρμαθιά [ἴδ.
ῥημ. βχε = κρεμῶ].
βάρκε-α (τ) πληθ. βχεκα-τε: ἴδ. hχεκα-α = λjουνδρε-α.
βαρό-ι: πλ. βχρόα-τε: τύπος ἀκκλιέργητος: κχλjε α φούα = τε πα

- πουνούαρα. 2) βαροσ̄=συνοικία, [ή πόλις] άντιθ. τσαρτσι.
(ι - ε.) βάροφρε (τ) ἴδ. ι-ε-βορφενε (γ) βαρφερία (τ) ἴδ. βορφενία (γ).
βαρφερίσι (τ) ἴδ. βορφενιστ (γ) = πτωχικά.
βαρφερόν̄ -ονεμ- (τ) ἴδ. βορφενό̄ -όχημ (γ).
βάρο-ι (τ) πλ. βάρρετε (έλλην. βαρ-α-θρον) ἴδ. βορρ-ι (γ).
βάροε-α (Σ) πλ. βάρρα-τε=πληγή, τραυμα, λαβωματιά.
βαροίσε-α (Βερατ.) πλ. βαρρίτσα-τε=σωρός, στοῖβα, ἴδ. τούρρε-α.
βαρρίτσε δρούσ̄=τουρρε δρούσ̄=σωρός ξύλων.
βαροό̄ (Σ) ρ. έν τραυματίζω, τιτρώσκα· [έξ οὗ βαρῶ=κατυπῶ άπλο-
ελληνικά] βαρροχημ (Σ) παθ. τραυματίζομαι.
βάδδε-α (Βεράτ-Περμέτ) [ποιμενική λέξις] =ή σειρά, ή συνέχεια τῶν
ιχνῶν περασμένων προβάτων ή άλλων ζῶων. (μεταφορικῶς επί άν-
θρώπων) γοαμμή έξ ιχνῶν επί τοῦ εδάφους: ι ράσε πράπα βκδδεσε
εδέ ε γγετα δέλγε=ήκολούθησα τήν σειράν τῶν ιχνῶν και εὔρον τό
πρόβατον.
βαῶε·α πλ. βαῶα-τε=νεῆνις, νέα κόρη, παρθένος.
βαῶεζε-α πλ. βαῶεζα-τε: ύποκορ.
βαῶενί-α (γ) βαῶερί-α (τ) (πλ. ἄχρηστος)=ή νεότης. 2) ὄμιλος νεκρίδων
βαῶενισι (γ) ἐπιρ βαῶερίσι (τ).
βάτρε-α (τ) πλ. Βατρατε ἴδ. βότρε-α πλ. βότρα-τε (γ).
βάτρεζα (Βερατ) πλ. -α-τέ. ἴδ. βουλκνε-α ή βελκνε-α.
βγ̄ε-νι πληθ. βγ̄εν/ -τε=εἶδος πεύκης (δένδρον). βγ̄ε-ρι (τ) πλ.
βγ̄εν/ -τε· βγ̄ε πίσεσε ή βγ̄ε βορίνε· βορίνε-α πληθ. βορίνε-α
νγα βγ̄ερι δελ̄ ερσίρα.
βγ̄ενίστε-α (γ) πληθ. βγ̄ενίστα τε=βεντ με βγ̄εν/ . βγ̄εριστέ-α (τ)
πλ. α-τε.
βδαρ (γ. budi, Κβαζα) ρ. έν και οὐδ. χαλάω, φθείρω, και χάνω, 2)
φθίω.
βδιρ (γ) (κρουα)-βιρ (Σ) μεταχ. βδαρε, βδιέρρε, βιέρρε (Σ). βαρ:
(τσαμ.) άορ. βδορα, ε-ι και: άρρ βδούερ (τοῦ βδαρ και βδιρ)
δβιερ (bogdan). χανα ε βδιέρρε (γ)=νέα σελήνη-χανα ε πλ̄ότε=
πανσέληνος χεν' ε θύερε=φθίνουσα σελήνη· χαν' ε μβράσμε (ελδ.)=
ή τελευταία φάσις τῆς σελήνης· χανα μβρεντα (γ)=εταν ή σελήνη
δέν εἶνε ὄρατή τήν ήμέραν.

βδάρεμ: πχθ. φθείρομκι, χάνομκι 2) φθίνω. βδίρεμ, δδίρεμ (bogdan) δίρεμ (Σ), βάρεμ (τσχμ' ου βδοῦερ χάνκ=ου βδοῦρ χάνκ άντιθ. ου ρεϊ χάνκ.

βδέκουε και βδεκουρε μετοχ. τοῦ ρ. βδεσ=θνήσκω. δδέκουε (bogdan) ι-ε βδέκουρε (τ) έπιθ.=νεκρός-ά-όν, άντιθ. ι-ε γιάλεξ=ζωντανός. βδεσ (τ) δεσ (Σ) ρημ. οὐδ. θνήσκω, έπι άνθρώπων, (έπι δέ τῶν ζώων λέγετχι τὸ ρ. νγορθ. ἢ τσοφ.) άορ. βδικιχ-ε-κι' άνθ. νγιάλεμ.

βδνιјάκ-ου (τυρχν.) πλ. βδινάκx-τε 'ιδ. βινιјакe-јx' (ώс τὸ βδορε-α, βδιρ και биr κ.τ.λ.)

βδόνι (budi) ρ. ένερ διώκω, άποπέμπω 'ιδε δεбóј και тσбој dбóј (bogdan) διώκω μετοχ. βδούεμ.

βδόχημ πχθ.-δδόχημ (bogdan).

βδόρε-α (τυρχν.) (πλ. άχρηστος) 'ιδ. бόре-α.

βε (τ) έπιφ.=βχβζί, 'ιδ. βχј, ουбубу! βε χτι (τ)! =βχј χτι (γ).

βε (γ) ρ. έν. τίθημι (πκρкт. βεξε, βερε, βίντε και βιј) βε (τ) μετοχ. βενε (τ) και βουμ (γ). βε-доре = έπιχειρῶ 2) χειροτονῶ. βε ρε (γ) και βε ρε (τ)=θεωρῶ, πκρктηρῶ. βε-оре (γ) και βε-роε (bogdan-Diбpa)=οικύј σ' βε-ρε=άδικφορῶ. — ι βε άμевне=τόν όνομάζω. ι βε κάμβене=τόν κχткпктῶ, τόν κχткфрoнῶ, τοῦ κάνω τρικλo-ποδιά. ε βε мβε σύ=σκοпῶ=σημχθεύω. ε βε мβε hε=όρκίζω τινά. ι βε βεö=προσέχω βε vдеp мeнт=σκοπεύω. ι βε σύнг=άποβλέπω. βε γјист=ύπογραφω (διότι οί άγράμμαχτοι θέтуουσιν άπλῶс τόν δάκτυλον μελκνωμένον έπι τοῦ χαρτίου) — Аор. βούнк-ε-ι (γ) και βούрк-ε-ι (τ) μεт. βеве (τ) και βουμ (γ).

(ι)-βε πλ. те βε-те=χῆρος. буорр ι βε ε-βε-јx (πληθ. те βά-те) χήрх. και πληθ. те βέјx-те (γ). ι βέје (Σ)-ε βέје-јx (Σ).

βε-ја (γ. τ) πλ. βε-те (έλ. φόν, Λατιν. ovum). βεó (Σ) πληθ. βεó-те=αύγόν. βεјx (Κρούјx) πλ. ουβέте ουе-јx (Σπхти) πληθ. оу-те-βέзе (βερхт.) πλ. βέ́зx-те' εΐνε ύποκορ. βε πεσ̄кou=αύγo-τάραχον.

βέγε-α (γ) πλ. βεга-те 'ιδ. βέјге-α ('Ελβασ.)

βέγје-α. (Περμεт.) πλ. βέг-јx-те 'ιδ. βέγлје-α.

βέγлје-α (Τυρχν. Κρονјx, Περμεт) πληθ. βέглјx-те=λαβή, χεροῦλι.

βјеге-α (τ) πλ. βјéгx-те=ρρεφάνε-α (Σ).

βέγγε-τε (γ) πλ. ἴδ. ἀβλγμέντ-di. βαγ βέγγε (γ) = βεγ (Κρουα-Δίβρα)
ρ. έν. = ύφαίνω.

βεγγελί-α (Έλθ.) (πλ. ἄχρηστος) ἴδ. βογγελί-α.

βεγγόγ ρ. έν. = βαγ βέγγε (Τυραν.) ἴδ. βεγ-ρ.

βέδρε-α (γ) πλ. βεδρα-τε (Τοσκ.-Περμέτ) καρδάρα. (λέξις ποιμε-
μενική) ἀγγεῖον εἰς ὃ θέτουσι γάλα, βούτυρον. ἴδ. ὄεξε-ια. [Σερβ.
βέδρο-βεδρία] άνε δρουγε κξε μιέλινε τε άμβελιν νδε τέ.

βέεμ-τε πληθ. (bogdan) = βροῦχοι.

βέζμε-ια (Σ) πληθ. βέζμε-τε φουσιγγιυθήκη (κυρίως ἐκ μετάλλου)
ἴδ. κουλτέτε-α.

βεθ-ι (τ) πληθ. βέθε-τε. ἴδ. βαθ-ι (γ) ένώτιον.

βέθ-ι (Σ) ἴδ. δεμίξε-α (έλθασ.) κα βουμ βέθ. (Σ). = εἶναι μυιγοχεσμένον.

βέγ (Κρουα) (Δίβρα) ρ. έν. ύφαίνω, άφρ. βέγτ-ε-ι = βαγ βέγγε (Τυραν.)

βεγγόγ πο βεγ νδε βέγγετ (Κρουα) = ύφαίνω εἰς τὸν έργαλειόν. μετοχ.
βεγτε καὶ βέγτουνε.

(ι)-βεγε (Σ) ἴδε ι βε. -ε βέγε-α = ἴδ. ε βε-ια.

βεγγέγ (τ) ἴδ. βελτέγ (τσαμ).

βέεσε-α (τ. γ.) πληθ. βεέσα-τε ἴδ. βελτέσα-τε (Τσαμ). ι-ε-τε

βειύεμ (γ. budi, bogdan) καὶ συνηρ βεγύμ. ι-ε-τε βειύερ (τ) ἴδ.

ι-ε-τε βελιύερε (Τσαμ). ι-ε-τε βεγέτουρε (βερατ.) = ἄξιος, χρή-

σιμος, πολύτιμος, ίκανός. ι-ε-τε βεγέεσϊμ (bogdan) ι-ε-τε βι-

έσϊμ (γ) ι-ε-τε βεγέτέσϊμ (budi) ἴδ. ι-ε-τε βελιύερε (Τσαμ).

Άντιθ. ι-ε-πα βεγίερε (τ) ι-ε-πα βεγυεσϊμ. (bogdan) ι-ε-πα

βεγέφσϊμ. (γ).

βέλ/-ι πλ. βέλγ-τε [έλ. βήλον, Λατ. velum) ιστίον, θήονη.

βελγανί-α πληθ. βελγνίτε = λιποθυμία, λιποφυχία. τε φίκουνε-ιτε

ούδ. (γ) τε τχύλε-τε (Έλθασ.)

βελτέγ (τσαμ.) [έλλην. οὐλ-ῶ, Λατιν. valeo] ρ. οὐδ. = ἀξίζω. βεγγέγ

(τ) = χρησιμεύω, έκτιμῶμαι. βελτέν, βεγέν, βιγν (γ) = βιγ (γ) ἀξι-

ζει, έκτιμᾶτχι γουρ ι βεγίερε (τ) = πολύτιμος λίθος, πα βεγίερε (τ)

έπιρ. = τοῦ κάκου ἴδ. κοτ. = μάτην.

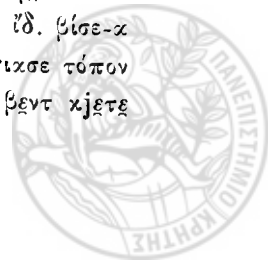
βελιύερε (Τσαμ.) βεγίερε (τ) βεγίεμ (γ.- budi) (bogdan) καὶ βεγύμ

(συνηρ) βεγέτουρε (βερατ) βεγέτουνε (budi) βεγέφτουνε (γ) βύερε

(Περμετ).

- πλ. δεμίζα-τε και ενδε-α (γ) πλ. ενδε-τε: μιζα κα-λξεσοου
ενδε=ε κα διμ (δίες) μιζα ενδεζε-α (Κρουζα) πληθ. ενδεζα-τε
μισι αοτε πληστ με δεμιζα και βεμεσε-α (Τουρν.) [βε-ια και
μεσε-α] και οτερπα-τε (πληθ. Περμετ.) μισι ζορι οτερπα.
βεμεσε-α (Τουρ.-Καβια) πληθ. βεμεσα-τε=η τσιπα και μαζε-α (Σ)
πλ. μαζα-τε. βεμεσα ε κιεπεσε=η τσιπα του κρομμυδιου.
βενγερε (τ) επιρ. ιδ. βανγετε (γ) ι-ε-βανγερε (τ) ιδ. ι-ε-βανγετε (γ).
βενγεροj (τ) ιδ. βανγεροj (γ).
βενγιλε τε (budi)=αι παραμοναι των εορτων, ημερα νηστισμοι.
βενδεσ-ι (γ) πλ. βενδεσ-ιτε=κατοικος, αυτοχθων, ημεδαπος. βενδεσ-
ι (τ) πληθ. βενδεσ-ιτε.
βενδαο-ι (γ) πληθ. βενδαρε-τε αρσ. και βενδαρε-ια θηλ. (γ) πληθ.
βανδρε-τε και βενδαο-ι (τ) πλ. βενδαρε-τε. =εντοπιος.
βενδοj (Σ) ρ. ενεργ. τοποθετω, βαλλω εις θεσιν, αποκαθιστημι.
βενδοσ (τ) ρ. εν. ε βενδοσα μιρε=ε βουρα νε βεντ μιρε.
βενδοχημ (Σ) και βενδοσεμ (τ) παθ.
βενε-α (γ) (πλ. αχρηστος) [ελλην. F οϊνος, Λατιν. vinum]. βερε-α
(τ)=οϊνος, κρασι. βενε-κιτεσ-ι (γ) πλ. βενε-κιτεσ-ιτε=οϊνο-
χος, αυ κιε κιτ βενε.—βερε-κθενεσ-ι (τ) πληθ. βερε κθενεσ-ιτε=
αυ κιε κθεν βερε.
βενερ-ι (γ) (πλ. αχρηστος)=φαρμακον, δηλητηριον. βερε-ι (τ) ιος,
δηλητηριον. (Τουρκ. ζεχο) γιαρπεν πα βενερ=οφισ ανου ιου.
βενεοτ-α (Dibra) πληθ. βενεοτ-α-τε=αμπελων, αμπελος. βερεοτε-ι
(τ) πληθ. βερεοτε-τε βεοτε-ι (γ) πληθ. βενεοτε-τε και βενεοτ-α-τε
(Ελθασ.) και βεοτε-ι (Περμετ) βεοτινιε-τε (Τουρν.) η βεοτινι-α-τε
(Τουρν.) βεοτε-ι (Αργυρ.).
βενιτεμ (βερατ.) ρ. ουδ. βενιτετ δριτα=κουρ ι μβαρονετε βαji κωνδι-
λιτ, ε ζε τε σουχετ δριτα. μεε τε μβαρουρε τε βαjiτ βογελjονετ
δριτα, ζε τε σουχετε δριτα, περσερι βεν πακ δριτε με τεπερε,
περσερι βιεν τουκε σουχε δριτα, γερσα πορριτετ, ε φικιετε φαρ
δριτα, Σκijπ ι θονε πο βενιτετ δριτα. Κωνδιλ' ι βενιτουρε.
βεντ di (γ) και βεντ-di (τ) πληθ. βεντε:ε=τοπος, θεσις ιδ. βισε-α
βεντε-βεντε: επιρ. σποραδικως ι ζου βεντ φιαjα=επιχσε τοπον
ο λογος του, επεκυρωθη. βαj βεντε-εγκαθισταμχι.-νδε βεντ κιετε

βεκόζε μκληρόν, ἀντί νά εὐλογήσῃ κατὰ κράτι. βενδ' μιρέε=ιερός τόπος.

βεόδεξε-α (Σ) πληθ. βεόδεζα-τε ὑποκορ. τοῦ βεόδε-α (Σ).

βέπερε-α (γ) πληθ. βέπερα-τε [Φεργον, Λατιν. opus-eris] ἔργον, πρᾶξις· βέπερα τε μίρα=καλά ἔργα.

βεπερόμ-ι: πληθ. βε-περίμετε=ἡ ἐνέργεια.

βεπερόν-οῖ (γ) ρ. ἀμεταβ.-ἐνεργῶ, πράττω.

βεπερόνεμ-όχημ παθ. (ἐνεργοῦμι).

βέρ-ι (Σ) (πλ. ἄχρηστος) ἴδ. βερί-ου.

βεράκ-ου (Σ) πλ. βεράκε-τε ἴδ. βερί-ου.

βεράκε-ια (Σ) πληθ. βερακε-τε ἴδ. βερόρε-ια.

βέρβερε (τ) ἐπίρ. ἴδ. βερβετε (γ)=τυφλῶς. ιε-τε βέρβερε (τ) ἴδ. ι-ε-τε βέρβετε (γ).

βερβερίνε-α (γ) πληθ. βερβερίνα-τε=τυφλότης. βερβερίνε-α (τ) πληθ. βερβερίνατε. βέρβετε ἐπίρ.=τυφλῶς. ι-ε-τε-βέρβετε (γ) ἐπίθ. τυφλός -ῆ -όν (Λατ. orbatio).

βερόν-οῖ ρ ἐν.=τυφλὸν ποιῶ τινα, τυφλό-ω-ῶ.-τὸ πθητ. βερ-βόνεμ-όχημ.=τυφλοῦμι.

βεργά-ου (βερατ) ἴδ. βάργεσ-ι.

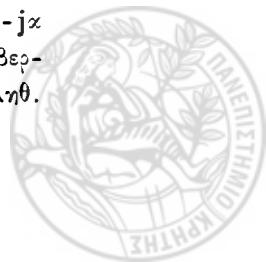
βεργερίσε-α (τ) πλ. βεργερέσα-τε ἴδ. Βεργενε-α (γ).

βεργερί-α ἴδ. Βεργενί-α (γ) βεργερίστ (τ) ἴδ. Βεργενίστ (γ).

βέρδε: ἐπίρ.=ὠχρῶς, κίτρινα· γιέλβουρε (τ. Περμέτ) ι-ε-τε βέρδε=ὠχρός -ᾶ -όν=ι-ε-τε γιέλβουρε· κίτρινος -η -ον. τε βέρδε-τε =ἡ ὠχρότης, 2) ἀσθένειν (κοινῶς ἢ χρυσῆ).

βερδερίνε-α (γ) βερδερίνε-α (τ) πλ. -ατε=ἡ κίτριναδία ἢ ὠχρί-ασις.

βερδακάι-ι (Τυρ.) πληθ. βερδακάε-τε· ἀρσ.=ὠχρός, χλωμός βερ-δακάε-ια (θηλ.) πληθ. βερδακάε-τε. καὶ βερδακάι-ι ἀρ. πλ. βερ-δακάε-τε· βερδακάε-ια: θηλ. πληθ. βερδακάε-τε. βερδακάε-ια-ου πληθ. βερδακάε-τε ἀρσ. βερδακάε-ια πληθ. ε-τε. θηλ. βερ-δακάε-ια-ου (γ) πλ. βερδακάε-τε ἀρσ. βερδακάε-ια πληθ. βερ-δακάε-τε θηλ.—βερδού-ι πληθ. βερδούε-τε ἀρσ. βερδούε-ια πληθ. βερδούε-τε θηλ.—βερδού-ι πληθ. βερδούε-τε ἀρσ. βερ-δούε-ια πληθ. βερδούε-τε θηλ.—βερδούε-ια-ου (Περμέτ) πληθ.

βερδούσκα - τε άρσ. βερδούσκα - χ πληθ. βερδούσκατε θηλ. βερδχ-
τσάκ - ου πληθ. βερδχτσάκα - τε άρσ. βερδχτσάκα - jx πλ. — ε - τε
βερδχτσούκ - ου (γ) πληθ. βερδχτσούκα - τε άρσ. βερδχτσούκα - jx
πληθ. ε - τε.

βερέρ - ι (τ) ἴδ. βενέρ - ι (γ) ό πληθ. άχρηστος.

βέρδεμ: ρ. ούδ. = ώχριω και σβέρδεμ ἴδ. σβῆχেম.

βερδάλ (γ. Τυρ.) [Σλαυική λέξις] = γύρω, τριγύρω. Βιj βερδάλε =
τριγυρίζω ἔδω κ' ἔκει 2) άμηχανώ, τό δέ βιj ρρότουλ ἤ βιj περ
κjαρκ = τριγυρίζω κυκλοειδώς.

βέρε - α (τ) ἴδ. βένε - α (γ) (ό πληθ. άχρηστος).

βέρε - α πληθ. βέρα - τε [έλλην. Φηρ = ἦρ =] ἔαρ, θέρος άντιθ. δίμε-
νε - ι. περκανε βέρε (Σ) = εαρ, άνοιξις, κλοκακίρις ζjέστε - α = φθι-
νόπωρον, δίμενε και δίμερε = χειμών.

βερε - α (τ) πλ. βερατε (τρῦπα) = όπή· βίρε - α (τσαμ. Σ) πληθ. βί-
ρατε. και βρούμε - α (Καχκjα) πληθ. βρούματε. και βρούμε - α (Βε-
ρατ.) πληθ. βρίματε.

βέρθ και σβέρθ ώχριάζω, κιτρινίζω άλλον. ρ. ένερ.

βέρι - ου [ερε - α] (πληθ. λείπει) βορράς.

βέρ - ι (Σ) = αῦρα, λεπτή κίνησις του αέρος.

βερίγε - α (βερατ.) πληθ. βερίγατε = κρίκος, κλοιός, (τουρκ. χκλκά).

βερίνγε - ja (καθ.) πληθ. βερίνγε - τε, ε ρρούσιτ. σα κx ζάνε με ου-
λjίδουνε ρρούσι βλασταρ - ι (τ) πλ. βλαστάρε - τε.

βερόνj - οj ρ. ούδ. [βερε - α] έκρίζω = περνω την άνοιξιν άντιθ. δι-
μενόj.

βερουαρ - όρι: (τ) πλ. βερόρε - τε άρσ. = έκρινός. βερούερ - όρι (γ) και
βερούρ.

βερόρε - ja πλ. βερόρε - τε θηλ. έαρινή.

βεράκ - ου άρσ. - βερκαε - jx θηλ. πληθθυνικού βεράκαε - τε (γ), ταυτό-
σημον.

βερρί - νι (γ) πληθ. βερίνj - τε = είδος άγρίου δένδρου.

βερρί - α πληθ. βερί - τε: χειμαδιό = βεντ' ι νγρότε' (νγρόχετε).

βερρίστε - α πληθ. βερίστα - τε κjε σ'bie νόρε νδε δίμενε κτὸ βένε
βακετίνε νδε δίμενε με κουλότε.

βερρί - α: πλ. βερέτε: ἴδ. ρρουβί - α: (μικρόν) κύλάκιον.

βερσέλεϊ (ἀργυρ. ἴδ. βεσέλεϊ (ἀργυρ.) σφυρίζω. βερσέλεϊ (ἐλθασ.) ἴδ.
βεσέλεϊ (ἐλθασ.).

βερορίστε·α πληθ. βερρίστα-τε χτύ κου κάνε βιμ σουμε βερρίνι.

βεροδόνι-οι (γ) (budi) ρ. οὐδ. ἐκχέω, ἐκχειλίζω, πλημμυρῶ. βεσσί
λίουμι (γ) = δέρδι λίουμι (βερατ.) = ἐπλημμύρησεν ὁ ποταμός.

βεροσέλιμ-ι (Ἀργυρ.) πλ. με-τε ἴδ. βεσέλιμ (Ἀργυρ.).

βεροσέλιμ-α (βερατ.) πλ. μκ-τε ἴδ. βεσέλιμ-α (βερατ.).

βερορασ-έτ, έτ (γ. τ) ρ. οὐδ. φωνάζω ἐπὶ ζώων· [ἐλλήν. βελάζω] ἀόρ.
βερρίτα, μετοχ. βερρίτουρα (τ).

βεροβί (τ) ρ. ἐν. = ρίπτω μετὰ δυνάμεως, σφενδονῶ.

βεροβίεμ (τ) ρ. οὐδ. ρίπτομκι μεθ' ὀρμῆς, σφενδονίζομκι, χίδεμ με
νδσιτίμ. βερβίτου! = χίδου με βραπ. τὸ δὲ χεδ, κκι μεσ. χίδεμ
σημ. ἀπλῶς, ρίπτομκι.

βεροτέ: ἐπιρ. [Γαλλικὸν vérité] = ἀληθῶς. ἀντιθ. ρεῖνε (γ)· βερτέτ
κκι βερτέτα, με τε βερτέ κκι με τε βερτέτ κκι με τε βερτέτα κκι
περ τε βερτέτ (Σ bogdan), κκι νιμενδ-ι (Σ) ι-ε-τε-βεροτέτα-α-τε
ἐπιθ. = ὁ, ἡ, ἀληθῆς τὸ ἀληθές ἀντιθ. ι ρρεμ-ι, ε ρρεμε-ιχ.

βεροτεϊτόι-ονι: ρ. βεβκιοῶ, ἐπικυρῶ.

βεροτύε-α (γ) = δύνκμις (σωματικῆ).

βεροτύ-ια (budi) = ἰσχὺς ρώμη (Λατιν. Virtus).

βεροσούλεμ (Ἀργυρ.) ρ. οὐδ. ἐπιτίθεμκι, ρίπτομκι κατ' ἐπάνω, ρίπτο-
μκι κάτω.

βεροσάκ-ου (Σ. Κρουιχ) πληθ. βερτσάκε-τε = θίκκ κκιε πρετ κκσάπι
μίϊνε (τουρκ. χανδσάρ) Туј τε πρέφτε βερτσάκου. = νά σέ κόψη ἡ
μάχαιρα τοῦ χασάπι.

βεσσί-ι (Σ) πλ. βέσσετε=ὁ χαρακτηρ (ἠθικῶς). κκ βέσσε τε βούκουρα=
ἔχει ὠρσίους χαρακτηρς. - βέσσε τε κκκίιχ.

βέσσε-α (πληθ. ἀχρηστος) ἡ δρόσος, δροσιά κκι ουβέσσε-α (Κρουιχ)· βίε
βέσσε=πίπτει δρόσος. βεσόν: ρ. τριτοπρόσωπον=δροσιζει, πίπτει
δρόσος. βεσετόν (τ) = βίε βέσσε.

βεσσί-ι: πληθ. βέσσε-τε [οὐς-ὠτός] μβκ-βεσσί=ἀκουῶμκι. κκμ βεσσί=ἀκούω.
κκτ βεσσί=ἀκουσον. βε βεσσί=προσέχω. μαρρ βεσσί (τ) κκι μαρρ βεσσί (γ)
ρ. οὐδ. ἀκούω πκρά τινος 2) ἐνωῶ, κουπετόνι. μόρα βεσσί σε κκίϊτε
βερε νιε τε τίλε πούνε· = ἤκουσα ὅτι εἶχε διαπράξει τοιοῦτό τι.

βεῶ-ι πληθ. βεῶε-τε (Μιρεδίτα, Κρουζα, Ἐλδασ. Βερκατ) κοινῶς τσχυπι ἀπὸ σταφύλι. κχλζχβεῶ-ι: πλ. κχλζχβεῶε-τε (jácoba) = νζε βεῶ ρρούσι. βίλζε-ζα πληθ. βίλζε-τε (Σ) = νζε καλχβεῶ ρρούσι· κχι πούπε-α πλ. πούπατε = νζε βίλζε ρρούσι· du βεῶ ρρούσι = du κχλζχβεῶ ρρούσι.

βεῶ (ἐλλην. Ε εσ-ἐσθής. Λατιν. vestio) ρ. ἐν. ἐνδύω, ἀμφιέννυμι· δεῶ (Σ) περιβάλλω ἀντιθ. σβεῶ, σδεῶ (Σ).

βεῶγόζ (Μιρεδίτα) ρ. = περγγόζ.

βεῶρόνζ-οζ (γ. τ) ρ. ἐν. ἐρευνῶ, παρατηρῶ, ἐξετάζω. -βεγόζ (Σ). βισγόζ (Τυρχν.) [Σλαυϊκὴ λέξι.] παρατηρῶ.

βεῶρόνεμ-οχημ (γ. τ) πχθητ. βεγόχημ (Σ) -βισγόχημ (Τυρχν.).

βεῶγίμ-ι (Ἐλδασ. Βερκατ.) πληθ. βεῶγίμε-τε = παρατήρησις. βισγίμ-ι (Τυρχν.) = ἐξέτασις ἐρευνῶ. βεγίμ-ι (Σ) πλ. βεγίμε-τε.

βεῶελέζ (Ἄργυρ.) κχι βερῶελέζ ρ. οὐδ. = συρίζω. βεῶελιζ (Ἐλδ. Βερκατ) κχι βερῶελιζ βεῶκελέζ (Κρούζα) βισκελόζ κχι βισκούλόζ (Σ) φεῶελιζ (γ), φεῶελέζ (Περμέτ), φραῶουλιζ (Καβαζα).

βεῶελίμε-α πλ. ατε (Βερκατ.) = συριγμός, σύριγμα, κχι βεῶελίμε-α (Βερκατ.) πλ. α-τε, βεῶελιμ-ι (γ. Ἄργυρ.) πλ. ε-τε κχι βεῶελιμ-ι (γ. Ἄργυρ.) πλ. ε-τε. -βεῶελιμ-ι (Κρούζα) πληθ. ε-τε. βισκελίμ-ι (Σ) κχι βισκούλίμ-ι (Σ) πληθ. ε-τε φεῶελίμε-α (γ) πληθ. α-τε. φεῶελίμε-α (Περμ.) πλ. α-τε φραῶουλίμε-α (Καβ.) πληθ. α-τε.

βεῶελζί-α (τ) πληθ. βεῶελζί-τε (ἐπὶ γῆς κχι ζώων), εὐφορός, γόνιμος.

βεῶελζιτ (τ) ρ. οὐδ. καρποφορῶ, εὐφορῶ.

βεῶκ-ι (Σ) ἴδ. βορθε-α.

βεῶκε-ζα (Τυρχν. Κρούζα, Καβαζα) πληθ. βεῶκε-τε βεῶζε-ζα (Βερκατ. -Ἄργυρ.) πληθ. βεῶζε-τε, ἐῶκε-ζα (Σ) πληθ. ἐῶκετε = νεφορός, τὰ ἐντόσθια, σπλάγχνα· πληθ. βεῶκλιζ-τε. (Ἄργυρ.) = τὰ νεφρά.

βεῶκ (τ) ρ. ἴδ. βυῶκ (γ) ρ. βεῶκεμ (τ) ἴδ. βυῶκεμ (γ) ρ.

βεῶκελέζ (Κρούζα) ἴδ. βεῶελέζ (Ἄργυρ.).

βεῶκελίμ-ι (Κρούζα) ἴδ. βεῶελίμ-ι πληθ. βεῶκελίμετε.

βεῶκετε (τ) ἐπιρ. ἴδ. βύῶκε-τε (γ) ι-ε-τε βεῶκε-τε (τ) ἴδ. ι-ε-τε βύῶκε-τε (γ).

βεῖσκλη-τε ('Αργυρ.) ἴδ. βέσκε-ιχ.

βεῖσνίχ-ου (γ) πληθ. βεῖσνίχε-τε ὄγκος ἐκ χῶματος, καὶ φερῖσνίχ-ου

(Κρούιχ) πληθ. φερῖσνίχε-τε· καὶ τῶρεπ-ι (βερατ-Περμετ.)

(ι-ε-) βεῖστίρε ἐπίθ. = ἀηδής, δύσκολος, δεινός· τε-βεῖστίρε-τε = ἡ ἀηδία·

καὶ 2) ἡ δυσκολία (bogdan).-κάμ, κῆ, κᾶ, τε βεῖστίρε. = με-τε-ι

βεῖστίρετε = με βιέν, τε βιέν, ι βιέν τε βεῖστίρε.

βεῖστίρεμ: ρ. οὐδ. με, τε, ι βεῖστίρετ τριτοπροσ. = ἀηδιάζω, μοῦ ἔρχε-

ται ἀνκακτουσοῦρα, μοῦ ἔρχεται νὰ ξεράσω (περ τε βιέλε).

βεῖστόνιχ-οι (τ) ρ. ἐνερ. = οἰκίχ = κυττάζω, βεῖστόνιχ-οι = οἰκοι κουχλιτε

(γ)· βεῖστό πούνεχ τεχνε (τ) = οἰκο πούνεχ τεχνε = κύτταζε τὴν

δουλειά σου.

βεῖστόνεμ-οῦχμ (τ) παθ. = οἰκόχμ = κυττάζομαι· καὶ

βεῖστόνεμ.

βεῖστόνιχ (Τυρχν.) ρ. ἐν. = ι βε βεῖσνε με ε νδεγιοῦμ. μίρε, = ἀκούω

μετὰ προσοχῆς.

βεῖστόνιχμ: (Τυρ.) παθ. = ἀκούομαι μετὰ προσοχῆς (κυττάζομαι εἰς

ιχτρόν).

βεῖστούερ-ορι (Σ) πληθ. βεῖστόρε-τε = χύ κῆ ρούεν βενέσθε-τε καὶ

βεῖστού-όρι = ἀμπελοφύλαχ, δρχαγής, λέγεται καὶ πενδάρ-ι (Περ-

μετ.) πληθ. πενδάρε-τε, τὸ δὲ μέρος ὅπου μένει: πενδάριτσε-α =

σκοπιά, δρχαγισιά.

βέτε: ρ. οὐδ. εἶμι, παρεύομαι [ἐλλην. βχ-βχίνω] βέτε μῆάρε = [βέτε

παρε = βχίνω ἐμπρός] προσδεύω προκόπτω, -βέτε πράπε = ὀπισθο-

χωρῶ, καρκινοβατῶ· φάτι ιμ σα βέτε πο μεργόνετε = ἡ τύχη μου

ὅσο πάει καὶ ἀπομακρύνεται· χύ νιερί σα βέτε πο βεχτε με ι

κεχῆ = αὐτός ὁ ἄνθρωπος ὅσο πάει καὶ χειρότερος γίνεται. -Μετοχ.

βότε (budi) καὶ βότουνε καὶ βόιτουνε (γ) (μετχγενέστερον) καὶ

βάτουνε καὶ βάι-τουνε (τ)· τὸ ἀντιθ. τοῦ ρ. βέτε εἶνε τὸ ρ. βί.

βέτε: ἐπιρ. = μόνως, (ὁ ἴδιος-ἡ ἰδίχ)· ε βερα-ε-ι βέτε = τὸ ἔκαμα-

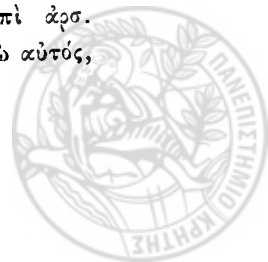
ε-ε μοναχός μου (ὁ ἴδιος) καὶ ε βερα ουνε βέτε ε βερε-τυ βέτε ε

βερι αὐ βέτε = τὸ ἔκαμα ἐγὼ αὐτός τὸ ἔκαμας σὺ αὐτός, τὸ ἔκαμα

αὐτός του (= μόνος του) ουνε βέτε θάσῆ, τὸ βέτε θέ, χύ βέτε θᾶ =

ἐγὼ αὐτός εἶπον, σὺ αὐτός εἶπες, αὐτός ἐκεῖνος εἶπε· (ἐπί ἀρσ.

καὶ θελ. γεν.) λέγεται καὶ βετ' ουνε, βέτε τυ, βετ' αῦ. = ἐγὼ αὐτός,

ἐγὼ αὐτὴ κ.τ.λ. Να βέτε = ἡμεῖς αὐτοὶ καὶ ἡμεῖς αὐταί· σου βέτε = ὑμεῖς αὐτοὶ καὶ αὐταί, κτά βέτε ἀρσ ατό βέτε θηλ. καὶ βετε νχ, βέτε σου, βετ' ατχ, βετ' ατο (θηλ.) βέτε βέτε = ὑπάγω ἐγὼ αὐτός, ὑπάγω μόνος, προσωπικῶς· φλχσ βέτε = ὀμιλῶ προσωπικῶς.

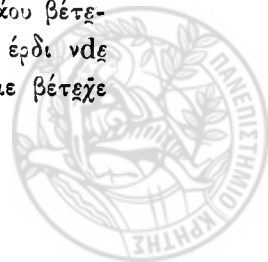
βέτε: ἐπίθ. = πρόσωπον, ἄτομον νχ βέτε, du βέτε τρε βέτε κ.τ.λ. ἀρσ. = ἐν ἄτομον, δύο ἄτομα, τρία ἄτομα κ.τ.λ. νχ βέτε, du βέτα, τρι βέτα: θηλ. = μίχ (γυνή) δύο, τρεῖς γυναικίκες· ἴσινε du τρε βέτε = ἦσαν δύο τρεῖς ἄνθρωποι· ἴσινε du τρε βέτα = ἦσαν δύο τρεῖς γυναικίκες· σούμε βέτε = πολλοί· σουμε βέτα = πολλοί-έρδι βέτ' ἰ δύτε = ἦλθε δεύτερος αὐτός (δηλ. μεθ' ἑνὸς ἄλλου) ἐρδι βέτ' ἰ τρέτε = ἦλθε μετὰ δύο ἄλλων· ἀρσ. (τὸ δὲ θηλ. ἐρδι βετ' ε du-τε, βετ' ε τρέτε)· δηλ. ἐρδι αχο με νχ τιάτερ α με du τε τέρα. Νόχα χύρι βετ' ἰ τέττε vd' ἀρκετ = ὁ Νῶε εἰσηλθεν ὄγδοος αὐτός εἰς τὴν κιβωτὸν (μετ' ἄλλων ἐπτά).

ι-βέτ-ι πληθ. τε βέτετε ἀρσ. ἀντων. κτητ. ε βέτα πληθ. τε βέτατε (θηλ.) = τοῦ ἑαυτοῦ του, τῶν ἑαυτῶν του· τοῦ ἑαυτοῦ της, τῶν ἑαυτῶν της.

βέτ ἀντων. κτητ. (γ) (ἴδ. Γραμματ. Κ. Χριστοφορίδου)· ὄνομ. νχερίου ἰ βέτ = ὁ ἄνθρωπος του καὶ ὁ ἄνθρωπος της· γεν. νχερίου βέτ, αἰτ. νχερίν' ε βέτ. - πλ. ὄν. νχερέζιτ' ε βέτε = οἱ ἄνθρωποι του, -της· γεν. νχερέζιτ βετ, αἰτ. νχερίτ' ε βέτε ἀφ. νχερέζιτ βετ = ἐκ τῶν ἀνθρώπων των καὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων της· ὄν. γρούεј' ε βέτ = ἡ γυνή του, γεν. γρούεσε βέτ, αἰτ. γρούέν' ε βέτε - πλ. ὄν. γρατ' ε βέτα = αἱ γυναικίκες του, γεν. γράβετ' βέτα, αἰτ. γρατ' ε βέτα ἀφ. γρασ βέτα = ἐκ τῶν γυναικῶν του. - σῦτ' ε βέτε = οἱ ὀφθαλμοὶ του-της· δούαρτ' ε βέτα = αἱ χεῖρες του, αἱ χεῖρες της.

βέτε-ја (γ. τ.) ἀντ. αὐτοπαθ. = ἑαυτὸς-τή. βέτεχε-јх (γ. τ.) ἀντων. αὐτοπ. 2) = ἠύθε-α = πρωκτός.

βέτε-βέτεја (γ. τ.) βέτεјх ἴμε, βέτεја јόте = τὸ ἄτομόν μου, τὸ ἄτομόν σου, καὶ βέτε-βετεché-јх (τ. γ. bogdàn). βεχτε-ја (Σ) βετε-ја (τ): σ' ε δούα βέτε-βέτενε με = δὲν θέλω πλέον τὸν ἑαυτὸν μου· βράου βέτενε ἢ βράου βέτε βέτενε, ἢ βράου βετεχένε ἢ βράου βέτε-βετεχένε = ἠτύχειρσιάθη, ἠτύχοκτόνησεν, ἐφόνευσεν ἑαυτὸν· ἐρδι νδε βετεχέτ τε σαј (τ) = ἦλθεν εἰς τὸν ἑαυτὸν της. μερρ-με με βέτεχε

- (γ. τ.)=παράλαβέ με πλησίον σου· θεμ, θούα-θοπε με βέτεχε = συλλογίζομαι-σαι-ται· περ βέτεχε ἢ περ βέτεχενε τίμε-τ' ενδε-ε ατί=δι' ἐμυτόν διὰ στυτόν, δι' ἐκυτόν. βετεχέσε=ἐμυτοῦ, στυτοῦ ἐκυτοῦ.
- βέτεμε: ἐπιρ.=μοναχά· κατὰ μόνος· ἀντιθ. βᾶσχε ι βέτεμ-ι πληθ. τε βέτεμ-ιτε=μόνος, μοναχικός· ε βετεμ|χ: πληθ. τε βετεμε τε=μόνη, μονογενής d|άλ|' ι βέτεμ=υῖος μονογενής.
- βετείτ| (τ. ρ. ουδ. ἀστράπτω· καὶ βετετίτ. (τ) βετόν (Σ)=ἀστράπτει [ἀπρόσωπον] ἴδ. ὄκρεπ.-ὄκρεπετί| (γ).
- βετείμε-α (τ) πληθ. βετείμχ-τε=ἡ ἀστραπή· βετίμε-α (γ) πληθ. βετίμχ-τε· καὶ ὄκρεπετίμε-α (γ) ὄκρεπετίμχ-τε=καὶ ὄκρεπετίνε-α ('Ελβ. Τυραν. Κρούχ) πλ. ὄκρεπετίνατε.
- βετίου, βετίουτ. βετε-βετίου, βετε-βετίουτ, βετεχ| (bogdan) πρε| βετίτ (Σ) πρε| βεδίτ (Σ)=ἀφ' ἐκυτοῦ του, ἀφ' ἐκυτοῦ της, αὐθορμήτως, φυσικῶς ἐπιρ.
- βέτουλ-α πληθ. βέτουλχ-τε=ὄφρως, ὄφρούδιον. βέντουλ-ζι-ου πληθ. βέτουλ-ζέσ-τε=αὐ, χ|ό χ|ε κα βέτουλε τε ζέζε' βετουλ-ζέζε-α πληθ. βέτουλ-ζέζχ-τε θηλ.
- βέτο: προθ. ἐκτός, παρά, πλήν· καὶ βέτοσε (συνταξ. μετὰ γενικῆς) περ βέτο (γ) βετο μέγε, τέγε, ατί, νεῶ, |ουῶ, ατύνε=ἐκτός ἐμοῦ, σοῦ, αὐτοῦ, ἡμῶν, ὑμῶν, αὐτῶν.
- βέτῶ: ἐπίρ.-χωριστά, ἰδικιτέρως. βετῶ-ε-βετῶ χωριστά· βέτῶα-βέτῶ (Σ). -βέτῶε τυ χ|ενκε κετού; = Μόνον σὺ ὑπάρχεις ἐδῶ: -χ|α βέτῶ, πι βέτῶ, φλ|ε-βετῶ=τρώγω ἰδικιτέρως, πίνω ἰδικιτέρως, κοιμῶμαι ἰδικιτέρως. ι-νδᾶου ατα βετῶ ε βέτῶ διήρρεσεν αὐτοὺς χωριστά· βετῶ σε σ' κχμ τσ' τε βέν|, ἢ βετῶε σε σ' κχμ τσ' τε βεν| ἢ πορσε σ' κχμ τσ' τε βᾶ| (Σ)=(εἰμὴ μόνον ὅτι δὲν ἔχω τί νᾶ κάμω) μόνον ὅτι δὲν δύναμαι. -ἀντιθ. βᾶσχε.
- βετῶνε [βετο-ανε] ἐπιρ=κατὰ μέρος, κατ' ἴδιαν. ου φολι ατύρε βετῶνε-ὠμίλησεν αὐτοῖς ἰδικιτέρως· ἀντιθ. σε βᾶσκου· = ὁμοῦ, ι-βετῶε-ι ε βέτῶε-α ἴδ. ι-ε-βέτῶε· ι βέτῶεμ-ι πληθ. ἀρ. τε βέτῶεμ-ιτε-ε βέτῶεμ-ιχ πληθ. τε βέτῶεμ-τε θηλ. ι-ε-βέτῶεμ=χωριστός, ἰδιαίτερος.
- βετῶν| -ο| ἐνερ. = ζέ βετῶ, νδᾶ| βετῶ=χωρίζω (ἴδ. δᾶ| καὶ νδᾶ| -διαιρῶ) ἀντιθ. βᾶσκό|.

βεῖσνονεμ - οῦεμ : πκθ. = χωρίζομαι, ἀποχωρίζομαι, ἀντίθετον ἠαῖκόνεμ - ὄχεμ.

βέφτε - ja (τ) ἴδ. βεῖτε - ja (Σ).

βέχεμ καὶ βίχεμ (γ) καὶ βέχεμ (τ) πκθ. τοῦ βε ρ. (τ).

βεῖτε - ja = ἴδ. βετεχε - ja.

βι - α : πληθ. βιχ - τε = γραμμή, ἀράδα, μικρὸ αὐλάκι.

βιάμε - ι (Σ) (Τυρ. Κρούχ) καὶ βιάμε - τε οὐδ. ὁ πληθ. ἄχρηστος

ἴδ. διάμε - ι καὶ διάμε - τε - ι - ε - τε διάμτε (Σ) (Κρουχ - Τυραν.)

ἴδ. ι - ε - τε διάμτε (= πκχ, με ζύγγι).

βίγε - α πληθ. βίχα - τε = γραμμὴ 2) αὐλάκιον.

βίτζε - α (bogdan) πληθ. βίτζε - τε = γραμμὴ καὶ ρρουβι - α ('Ελβασ.) -

ρρουβιέσκουλε - α πληθ. ρρουβιέσκουλα - τε ('Ελβασ.) χιέκ νηε βιτζε

νηε ρρουβι - σύρω γραμμὴν φράσις: ε βούνα μηε βίγε = ἔβχα τὸ νερὸ

εἰς τὸ αὐλάκι (ἔβχα εἰς ἐνέργειαν)

βιγ (γ) ἴδ. βεje ρ. βελje ρ. βιγ ('Αργυρόκαστρον).

βίγλε - α καὶ βίγλε - α = ἡ βίγλα.

βίδεμ : πκθ. τοῦ βιέθ ρ. 2) βίδεμ = λιποτακτῶ.

βιδεξε - α πληθ. βιδεξε - τε = ὁ κάστωρ.

βιδουλ - α (βεράτ) πληθ. βιδουλα - τε = κάνουλα ἴδ. δούκι - ι (γ).

βιδαράκ - ου = κλέφτης πληθ. βιδαράκετε βιδαράκε - ja = ἡ κλέ-

πτρια πληθ. βιδαράκετε, καὶ βιδατσάκ - ου πληθ. βιδαράκετε,

τὸ θηλυκὸν βιδατσάκε - ja πληθ. βιδατσάκετε.

βιέδεσ - ι : πληθ. βιέδεσιτε = κλέπτης. καὶ

βιέδεσι - ι πληθ. βιέδεσιτε.

βιέδουλε - α (γ. τ.) πληθ. βιεδούλα - τε καὶ βιέδουλε - α (Σ) πληθ.

α - τε. = εἶδος ζώου.

βιέθ ρ. ἐν κλέπτω, ἀρ. βόδα, μετ. βιέδε καὶ βιέδουε (γ) καὶ βιέ-

δουε (τ).

βιέκεσ (Σ) ἐπίρ. = λιιδε κουνούπιε βιέκεσ. = κοχλιοειδῶς.

βιέλ καὶ βιέλ : ρ. οὐδ. ἐμῶ, ξερονῶ συνηρ. δὲ ἔλ. ἀρ. βόλα μετοχ.

βιέλε βιέλουε (γ) - ουε (τ). τε βιέλε - τε = ὁ ἐμετός, τὸ ξέρασμα :

χάνγρεῖ τε βιέλετε τ' ατ = νὰ φάγης τὸν ἐμετόν σου ; - μὰ μίρι βιέλετε

γjak = ὁ καλύτερος εἶθε νὰ ξεράση αἷμα.

βιέλε - α (Τυρ.) πλ. α - τε ἴδ. βιέδουλε - α.

βιέλj καὶ *βιέλj*: ρ. ἐν. τρυγῶ ἀόρ. βόλιx, μετοχ. βιέλjε καὶ βιέλjουε (γ) καὶ ου-ρε (τ). βιλj: τὸ κῦτὸ ρ. συνηρ.=βιέλj. τε βιέλjε-τε: οὐδ. ὁ τρύγος (συγκομιδὴ τῶν στχυφῶν). ι-ε-βιέλjε-ι-α=ἐπιθ.

(ι-ε)βιέμ ('Αργ. Περμετ.) ἴδ. ι-ε-βιέτjεμ (γ).

βιέο καὶ *βιέρ*: ρ. ἐν. ἀπαγχονίζω, κρεμῶ βόρα ὁ ἀορ. ἡ μετοχὴ βιέρρε-ι-ε βιέρρε=ἀπηγχονισμένος.

βιέο καὶ συνηρ. βιρ (budi)· τε βιέρρε-τε: οὐδ.= τὸ κρέμασμα, ἡ ἀπαγχονίσις ἴδ. ρ βαρ [ἐλλ. κι-ρω καὶ κι-ω-ρέ-ω].

βjεορ, τυ βιέρρ, κ' βιερρ, ρ. ἐνερ.= κάμνω κατωφερῆς (Περμέτ) πληθ. βjιέρρμε βjέρρνε, βjέρρνε· ἀόρ. βjιέρρx-ε-ι μετοχὴ βjερρε καὶ βjερρ-ρουμε ι-ε-τε βjερρ. ἐπιθ. οὐδ' ε βjέρρε, ἀρ' ε βιέρρε, βέντ' ι βjέρρε, = τόπος κατωφερῆς.

βιέστ-ι (τ) καὶ θηλ. βjεστx-τε=τὸ φθινόπωρον. βjεστ' ε παρ=7θριος, βjεστ' ε δυτε=8)θριος, βjεστ' ε τρέτε=9)θριος.

βjεστιαρ-ι: πληθ. βjεστxρε-τε=φθινοπωρινός.

βjεστούκ-ου (Σ) πληθ. βjεστούκε-τε ἀρσ. τὸ δὲ θηλυκόν

βjεστούκε ja (Σ) πληθ. βjεστούκε-τε.=φθινοπωρινή.

βιέτ: ἐπιρ. πέρυσι [βίτ-ι] περ βιέτ καὶ βιέτ-περ-βιέτ=κατ' ἔτος νγx βιέτ (τ), περ μοτ (τ) καὶ μοτ περ μοτ (τ)-παρ-βιέτ κατ' ἔτος νγx βιέτ (τ, περ μοτ (τ) καὶ μοτ περ μοτ (τ)-παρ-βιέτ=πρόπερσι, καὶ νjε βίτ καὶ νjε βίτι (βερατ)-Τιέτερ παρβιέτ (γ)=ἀντιπροπέρσι=τερβίτι (Τοσχ. Βερατ.)

βιέτε-α (Σ) ἴδ. βιτ-ί ι-ε βιέτεμ (βερατ)=περυσινός-ή.

βιετjρόj-οj: ρ. ἐν.=παλαιῶ: ἀντιθ. περτερίνj:

βιετjρόνεμ-οχέμ: παθ. τοῦ προηγουμένου.

βιέτουλε-α (Κρούjx) πληθ. x-τε ἴδ. βιέδουλε-x. ἴδ. βιρβίτjε-x.

βιετjόρ-ι πληθ. βιετjόρε-τε· τὸ θηλ. βιετjάρε-jx πλ. κρε-τε=μονο-έτης ι-ε-βιέτjεμ-ι-ε-jx (γ) ἴδ. ι-ε βιέτεμ-ι (βερατ.) ι-ε βιέμ ('Αρ-γυροκ.-Περμέτ) [ι-ε-βιέλjμ. (Περμέτ.-κακῶς)].

βιέχεορ-ι (γ) πληθ. βιέχερρε-τε=πενθερός. βιέχερρε-x (γ) πληθ. βιέχερρα-τε=πενθερά καὶ βιέρρ-ι (τ) πλ. βιέρρετε· βιέρρε-x πλ. ρx-τε (τ) ὄνομ. ιμ-βιέχερρ=ὁ πενθερός μου· γεν. τ'ιμ βιέχερρε, κίτ. τ'εμ βιέχερρε-υτ-βιέχερρε=ὁ σὺς πενθερός γεν. τ'υτ βιέχερρε αἰτ. τ'ετ βιέχερρε.-ι βιέχερρι=ὁ πενθερός του, γεν. τε βιέ-

χέροιτ, κίτ. τε βιέχερρине-θηλυκῶς ιμε-βιέχερρε γεν. σ' ιμε βιέχερρε, κίτ. τ' ιμε-βιέχερρε-ιοτ-βιέχερρε, γεν. σ' ατ-βιέχερρε, κίτ. τετ-βιέχερρε.-ε βιεχερρα = ἡ πενθερά του, γεν. σε βιέχερρεσε αίτ. τε βιέχερρενε = τὴν πενθεράν του.

βίξε-α (Περμέτ) πληθ. α-τε κοινῶς ἢ ζίνα ἴδ. ζουζινξε-α.

βίθ-δι πληθ. βιδα-τε = ἡ πετελέα, κοινῶς φτελιά (δένδρον).

βίθε-τε: (πληθ. μόνον ὁ ἐνικὸς ἄχρηστος) = βύθετ' ε κάλιτ, γομάριτ. ε.τ.τ. (=ε, τε-τjέρα).

βικ-γου: πληθ. βιγje-τε [ἴδ. βαβύκ ἢ βαβυξ-κος] = γέφυρα ἀπὸ μονόξυλον.-νji δρου κji ἴνε νδε πουρούε περμε κπερδσύεμ μb' ατ' άνε.

βιθνα-τε: (γ) βενδε-τε πλεχενούεμ, ατυ κου κx κjένε βάθx ε δένετ. βιλ συνηρ. ἴδ. ρ. βιελ.

βιλjάρο-ι (Περμετ.) πληθ. βιλjάρε-τε = σα πελχούρε νδσίερ xβλιμένδι θούχτε νje βιλjάρε πελχούρε, ἐν κομμάτιον ὕφασμα, ἕνα τόπι πzνί.

βιλje-α: πληθ. βιλjx-τε = ἔπκυλις, κωμόπολις.

βίljε: ἐπίρ. (Καβαjα) ἴδ. πιljε (Tur.) = τσούνατε κουρ ljούκνjενε ἄρρετε, ε νγοέχνε ἄρρετε νje μbe νje, θόνε βεμε ἄρρετε βίljε, α κατσούlj (βερατ.) α πιljε, α κατσούlj.

βίljε-α (Σ) πληθ. βιλje-τε ἴδ. μεσ ρρούσι.

βίljεμ: παθ. τοῦ βιέlj ρ.

βιλjού-ι. ? ? ? = xύ κje ljότ βίljε.

βινj (γ. τ. budi) ρ. = ἔρχομαι [ἑλλην. βα-βρίνω, venio Λατ.] ἀντιθ. βέτε, ικji σκοj. ἄορ. ἐρδα-ε-ι κxι κροτc-ερδε-έρδι κxι ἐρθ. μτχ. ἄρδε, κxι ἄρδουε (γ) κxι ἄρδουε (τ) κινjενε = ἔρχονται τε βίνjτc (τ) = νx ἔλθηc.-θεμ τσ' με βιέν περ γόjασ = λέγω ὅτι φθάση στὸ στόμα μου.-bxj τσ' τε βινjε περ δορασ = κάμνω ὅτι ἔλθη ἀπὸ τὸ χέρι μου = (ὅτι δύναμκι)· σ' με βίνjενε κεπούτσετε = δέν μου ἔρχονται τὰ παπούτσια (δηλ. με στενεύουν).

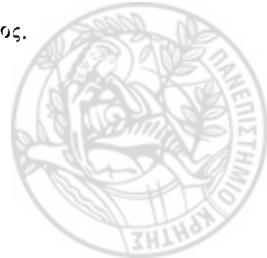
βιόλε-α πλ. βιόλα-τε = τὸ ἴον· τὸ ὑποκορ. = βιόλεζε-α πλ. α-τε.

βιο συνηρ. ρ. ἴδ. βιερ.-ρ.

βιογjen-ι (γ) πλ. βιογjen-ετε = (παρθένος) ὁ ἀνύμφευτος· κxι βιογjερ-ι (τ) πληθ. βιογjέρ-ιτε.

βιογjenε-α (budi) πληθ. βιογjenα-τε = παρθένος, ἀνύπανδρος.

βιογίνε-α (bogdan) πληθ. βιογjινα-τε 2) καλογρηά (Σ).

βιοργινιέσσε-α (γ) πληθ. βιοργινεσθ-τε ἴδ. βασσε-α, και

βιοργιερέσσε-α (τ) πληθ. βιοργιερεσθ-τε βασσεζε-α.

βιοργινί-α (γ) και βιοργιερί-α (τ) = ἡ παρθενία.

βιοργινιστ (γ) και βιοργιεριστ (τ) = παρθενικῶς.

βίρεμ: παθ. τοῦ ρ. βίερ. (και τοῦ βε).

βιρόκ-ου (Περμέτ.) πληθ. βιρόκε-τε (Τουρκ. τσιλιτζέ) νηε βιρόκ πχμ-
βούκ = νηι τσιλιτζε πχμβούκ.

βισάο-ι (bogdan) πληθ. βισάρε-τε ἴδ. θεσάρ-ι.

βίσε-ja (γ. τ. budi) πληθ. βίσετε = τόπος, μέρος ἴδ. βέντ-δι. βέτεμε
μβε du-βίσε γγενδετ' αχο γχε = μόνον εἰς δύο μέρη εὑρίσκειται αὐτό
τὸ πρᾶγμα μβε δίσα βίσε ἢ μβε dōx βίσε (budi) = εἰς τινὰ μέρη.

βισέκ-ου: πληθ. βισέκε-τε = βίσεκτον ἔτος και πριστούπι-ι (Σ).

βίσκ-ου: πληθ. βίσκ-ιτε (Τυρ. Κρούζα) ἀρσ. = ὄναριον.

βίσκε-α: πληθ. βίσκ-τε (Τυρ. Κρούζα) θηλ. τὸ ὄναριον και πολγίστ-ι
(Ἐλβασ.) πληθ. πολγίστ-τε και πουλγιστ-ι (βερατ.) και κερρίτῶ-ι
(βερατ.) και κροτῶ-ι (Ἄργυρ.), κίτσο-ι (Καθαζα).

βιστάο-ι (Κρούζα) πληθ. βιστάρε-τε = καλοσνεδεδυμένος.

βιστάρε-ja (Κρούζα) πληθ. βιστάρε-τε = καλοσνεδεδυμένη.

βιστορε-α (Σ) βιστρα-τε = νηι βαρκ-πέσκου σκούεμ νδε σουφρετ, και
(Σ) = νηι βαρκ πέσκου σκούεμ νδε σπάγρετ α νδε φίετ.

βίσεμ: παθ. τοῦ βεσ ρ. ἀντιθ. σβίσεμ δίσεμ (Σ) παθ. τοῦ δεσ (Σ)
ἀντιθ. σδίσεμ (Σ).

βισκέλιμ-ι (Σ) πληθ. βισκέλιμε-τε ἴδ. βεσελίμε-α.

βισκέλόζ (Σ) = βεσελέζ. = σφυρίζω.

βισκούλε-α (Σ) πληθ. βισκούλ-τε = βεργίτσα χλωρή, καμπτομένη.

βισκούλόζ (Σ) ρ. ἐν. = ραβδίζω ἴδ. φρουσκούλόζ.

βισνγέ-α: πληθ. βισνγε-τε: βύσσινον, τὸ δένδρον, ὁ καρπός, 2) τὸ
χεῶμά του.

βί-ι: πληθ. βιέτ = (F ε-τος ἔτος) και βιέτε-α (Σ) νηε βιτ = ἐν ἔτος, du

βιέτ = δύο ἔτη-σα βιέτῶ ἔσθε; = πόσων ἐτῶν εἶναι; du-μβε-διέτ βιέτῶ

διζάλζε: δώδεκα ἐτῶν παιδίων. -Njè ἴτι (τ) = παρ-βιέτ (γ) = προπερυσί.

βίτο-ουα (Ἄργυρ.) πληθ. βίτο-τε = περισσότερὰ ἡμερος πελούμπ-ι

(Ἄργ.) = πελούμβ' ἰ ἐγγε = ἀγρία περισσότερὰ.

βιτόρε-ja (τ) = τύχη, μαῖρα 2) βιτόρε-ja = ζῶν μυθολογικόν, ὄφις μέ

- χρυσᾶ κέρματα, λέγουσιν ὅτι γεννᾷ χρυσίον· πληθ. βιτόρε-τε.
- βιτῶ-ι πληθ. βίτῶχ-τε (έλ. βοῦς) μόσχος καὶ βίτῶε ὑποκορ. μοσχάριον, πληθ. βίτῶχ-τε, καὶ βιέτχ-τε (Σ. Μκλγε-σίχ, bogdan) ἴδ. δέμ-ι.
- βίχემ (γ) παθ. τοῦ βε (γ) ρ. καὶ βίχემ (τ) παθ. τοῦ ρ. βε (τ). φράσις: ι βίχემ πούνετε=καταγίνομι πολὺ εἰς τὴν ἐργασίαν.
- βλᾶ-ι: ἴδ. βελᾶ-ι, βλαχῶ-ου πλ. βλέχῆ-τε=βλάχος οὗ τὸ θηλ.=βλαχίνια-α πλ. βλαχίνια-α = ἡ βλάχ.
- Βλαχί-α Βλαχία ἢ Ρωμανία· βλαχιστ=βλαχιστὶ (ἐπιρ.).
- βλαχιστε-ja = ἡ βλαχικὴ γλῶσσα καὶ βλάτσε.
- βλjak - γου (τ) (πληθ. ἄχρ. ἄχρ.)=ἡ ἱμάς-ἄδος, ὑγρασία.-βλjάγου ι δέουτ=ἡ ἱμάς τῆς γῆς (ὅταν ἡ γῆ ἔχη ἱμάδα ἀρχίζουσαν καὶ καλλιεργοῦσαν).
- βλjέῶγε-α ἴδ. λjεβέῶγε-α.= κέλυφος.
- βλjουκ-γου πληθ. βλjούγετε=ἡ ἀκμή ἅπτε μβε βλjουκ τε βετ=εἶναι εἰς τὴν ἀκμὴν του (τῆς νεότητος).
- βόβε-α (τ) πληθ. βοβα-τε ἴδ. γογόλγ-ι πληθ. γογόλχ-τε (γ)
- (ι-) βοβέκ-γου budi) γεν τε βοβέγουτ'=ὁ πτωχός, τοῦ πτωχοῦ πληθ. τε βοβέκji-τε, τε βοβέγji-τε γεν τε βοβέγετ=τῶν πτωχῶν καὶ (bogdan) τε βοβεκji-τε βοβεκji-τε=οἱ πτωχοὶ ε-βοβέγε-α πληθ. τε βοβέγχ-τε=ἡ πτωχὴ ι-βόβετε (Μιρεδίτ) ὁ πτωχός πληθ. τε βόβετε-ιτε ε-βοβετε-α (Μιρεδίτ) πληθ. τε βοβετχ-τε [Λατ. pauper, Ἴταλ. povero, Ἀγγλ. poor].
- βοβεζί-α ἡ πτωχία βοβεζίῶτ ἐπιρ.=πτωχικά ι.
- (ι-) βόγελγε-ι: πληθ. τε βόγελγε-τε, βόγελγιτε (γ. τ.) καὶ τε βεγελγε-τε, (ἐλλην. ὀλίγον)=μικρός ε βογελγε-α πληθ. τε βογελχ-τε μικρά ἀντιθ. ι μχθ-δι ε μχδε-ja.κjε περ σε βόγελji=μικρόθεν ι βόγελχ-ι: ὑποκορ.=μικροῦτσικας, μικύλος.
- βογελjí-α (ὄνομ. περιληπτ.)=ἡ κατωτέρα κλάσις.
- βογλjí-ι-α (Σ) βεγελjí-α (τ) ἀντιθ. παρετί-α.
- βογελjόνj-οj ρ. ἐν. σμικρύνω.
- βογελjόνεμ-όχημ παθ. μικρόνομι.
- βόδε-α (γ) πληθ. βόδε-τε=τὸ ὄον (κοινῶς σουρβιά) ὁ κερπός καὶ τὸ δένδρον.
- βόδε-ξε-α (Καβ.) πληθ. α-τε καὶ βάδε-α, βάδε-ξε-α (τ) πλ. α-τε.

βοέο - α (budi - bogdan) (Σ) ὁ πληθ. ἄχρηστος ἴδ. βέσεε - α.
βοεσὸν (budi - bogdan) (Σ) ἴδ. ρημ. βεσὸν τριπρόσωπον.
βοῶξε - α : πληθ. βόζα - τε = τὸ βάρελι (περιέχον 100 οκάδας).
βόψε - ja (περμετ.) πληθ. ε τε καὶ βόψα - α - (Σ) πληθ. α - τε.
βοζίσι ι, ιι. (Σ) ἴσιμ, ἴτινι, ἴσινε· ἀφ. βοζίτιζ, μετχ. βοζίτουνε ρ. ἐν.
vogare.

βοj - ι (γ) ἀρσ. ἴδ. βοlj - ι (γ) βοj - τε (γ) οὐδ. ἴδ. βοlj - τε.
βολίμ - ι (Σ) πληθ. βοjί - με - τε = τὸ ἕγιον μύρον.
βοjόj (Σ) ρ. ἐν = χρίω ἀγίω μύρω βοjόχημ (Σ) πκθητ. τε βοjούεμιτε
ῶντ = (budi) τὸ ἕγιον μύρον
βοjνίσε - α (Σ) πληθ. α - τε = κουljέ - τε τούνδσι (βιέρρε μ)βε βεδιτ
κjε βενε νjι ljέτῶ - κε με βοj περ με μεῶιμ ἀρμετε.
βῶκ (γ) κκι βακ (τ) = παιῶ τὸ ὕδωρ χλιζρόν· πκθ. βόκεμ (γ) βα -
κεμ (τ).

βοκεσίνε - α (γ) πλ. α - τε : χλιζρότης· βακεσίρε - α (τ) πλ. α - τε ι - ε -
τε) βόκετε καὶ βάκετε (τ) χλιζρός.

βόκετε (γ) βάκετε (τ) ἐπιρ. = χλιζρός.

βόλε - α (Ἐλδωσ.) πληθ. βοlα - τε καὶ βόlα - α : ι βκνj βοlα - νε = τοῦ
κάμνω τὸ θέλημα· κκι βοlνέσε - α (Σ) πληθ. βοlνέσα - τε.

βοlj - ι (γ) ἀρσ. καὶ βοlj - τε (γ) οὐδ. (ἀπηρχιωμένον, ἄχρηστον)
βοj - ι ἀρσ. καὶ βοj - τε (γ) οὐδ. τὸ ἔλαιον βκljι (τσαμ) ἀρσ. καὶ
βκlj - τε (οὐδ.) λάδι ἀπὸ ἑλαῖς βοj - ι (τ) ἀρσ. καὶ βοj - τε (τ) οὐδ.
[πληθ. βόljα - τε (γ) καὶ βόjα - τε (γ) βκljα - τε (τσαμ) καὶ
βκjα - τε (τ) βοj γοῶρι (γ) καὶ βόj γοῶρι (τ) = πετρέλαιον βοj πέ -
ῶκου, βοj πιῶκου = ψκρόλαδον.

βόljε - ja (Μάτικ, Μάθικ) = κάτρεε κόκjε = τετράς· πληθ. βόljετε· κκι
βουτί - νι (γ. Μαljεσίικ) πληθ. βουτίjε - τε· κκι νδσκρ - ι (βεράτ.)
πληθ. νδσάρε - τε· νj βοljε ἀρρ., τρι βοljε κρρ = du - μβε διέτε κο -
κjε ἀρρ., κ.τ.λ. βοljε ε παρj ἢ βουτίν' ι πάρε = κκτρε κόκjε νjε πάρε.

βοljενδέjε - ja (bogdan) (γκλ. la volonté).

βοljενδει - ια = (bogdan) εὐχρηστίησις, θέλησις· βοljενδέτ - ια (budi).

βοljενδοχημ (bogdan) ρ. οὐδ. = εὐχρηστοῦμη· μαljεσόρε - τε τ' ἀνε
βοljενδόχηνε σε πάκου με νjι θέμβερ βούκε μεljα - κούκjε· (bogdan) =
οἱ ὄρεινοί μς εὐχρηστοῦνται εἰς τὸ ὀλίγον, εἰς μίαν κόρην ἀρτου ἀπὸ

κεχρίον. τους μας ου βολουνδέτουε σε πάκου = μη εύχριστούμενοι
έν τῷ ὀλίγῳ.

βοηγορέτσ-ι (βερχτ) πληθ. βοηγορέτσx-τε = τσx κρύμbα κxε ι ζxνε bα-
κxετίx vδενε λxικούρετ vδε δίμενε κοινῶς γούβρος.-κxι κοσεζε-x (γ)ῥ
βόνε: ἐπίρ. (γ) βραδέως, ἀργά· ἀντιθ. χέρετ. κxι βόνε-τε (γ) κxι με-
νούαρε (τ) περσέ έρδε κάκxε βόνε; δικτί ἤλθεε τόσον ἀργά, vδε βόν.
(budi bogdan) = μbαxσενdαx = ὕστερον ι ε-τε βόνε (γ) ἐπιθ. βρα-
δύε-εἶx· ὕ· ἀντιθ. ι-ε-τε λjάῶτε. — ι-ε-τε βόνετε (γ) = ι-ε-τε με-
νούαρε (τ) = ὄψιος, -α-ον βονίτσx-x πληθ. βονίτσx-τε.

βονόj (γ) ρ. έν. = βραδύνω τινά, ἀργοπορῶ τινά ἴδ. σίελ ρ κxι βανόj
κxι μενοj (τ)· τονόχεμ (γ) οὐδ. = ἀργῶ, βραδύνω ἐγῶ κxι βανόχεμ
(τ. Σ.) (ι-ε-τε) βονούχεμ (budi-βραδύε-εἶx· ὕ).

βορθε-α (γ) τσουκάλι, πήλινον ἀγγεῖον δια νά βράσουν φαγητόν·
βόρθε-jx πληθ. ε-τε (γ) βεκῶ-ι (Σ) πύτῶε-jx (βερχτ.) πληθ.
πύτῶε-τε.

βορρ-ι (γ) πληθ. βόρρε-τε = τάφος μνῆμα [βαρρ = ἔλλην. βάρα-θρον]
βαρρ-ι (τ) πληθ. βάρρετε βορρέζε-τε πληθ (Καθαx) [έβραχίστι
βαρρ = τάφος, Σλxουστὶ ρροβ] βορρέζετε (Ἐλθασ.) πληθ. = οὐ τάφοι.

βορροj (γ) ρ. ένεργ. = θάπτω, ένταφιάζω.-βορροχεμ (γ) παθ.

(ι-ε) βόρρενε (γ) ἐπιθ. = ὀρφανός-ἠ-όν. = ι-ε-βάρρε (τ).

βορφενόj-όχεμ (γ) οὐδ. γίνομxι ὀρφανός, ὀρφανεύω, 2) γίνομxι πτω-
χός ὡς τὸν ὀρφανόν· βαρφενoj-ονεμ (τ).

βορφανjακ-ου βορφανjακε-jx (γ) πτωχός-ἠ, ὀρφανός-ἠ.

βορφενία (γ) βαρφενία (τ) ἠ πτωχία, ἠ ὀρφανεία.

βορφενίῶτ (γ) βαρφενίῶτ (τ) ἐπίρ. πτωχικά, ὀρφανικά.

(τε) βόττε-τε (γ) οὐδ. = ἠ πορεία, ὁ πηγαιμός (κοινῶς)· τε βόττε-τε ε τε
ἀρδουνιτ = ὁ πηγαιμός κxι ἐρχομός.

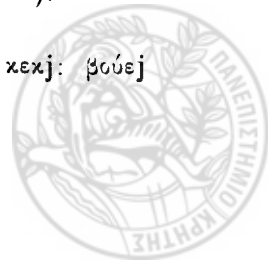
βόττε-α (γ) πληθ. βόττε-τε = ἐστία γωνιά· βάττε-x (τ) vδε κρύετ τε
βόττεσε = ἠ πρωτοκxηθεδρία.

βότσ-ι (Σ) πληθ. βότσα-τε = μικρόν παιδίον ἕως 12 ἑτῶν.

βοτσε-jα (Σ) βότσε-τε = μικρὰ κωχσίε· ι-ε-τε βότσερρε (Σ) = σμικρό-
τxτος-ἠ-ον. = ι-ε-τε πίτσουρρε· ι-ε-τε βότσε-κxεjε (Κόρτσx).

βοτσεροj (γ) ρ. έν. = σμικρύνω ἴδ. βραγγουλόνj.

βούανj-αj (τ) ρ. οὐδ. ὑποφέρω, τραβῶ, πάσχω ἴδ. χεκj κεκj· βούεj

βοῶνε (γ) [ἑλλην. οὐραν-ός] ἐπιρ. ἀντιθ. κριθιέλετε.

βοῶνετε (γ) βρερε καὶ βρέρετε (τ) ι-ε-βράνε (γ) ἐπιθ. ι-ε βράνε-τε (γ)
ι-ε βρέρε ι-ε βρέρετε (τ) = συννεφώδης, 2) σκυθρωπός, σοβαρός, ὑπε-
ρόπτης· τε βρανε-τε-ιτε (budi) οὐδ. = ἡ νέφωσις.

βοανγουλόνj (τ) καὶ βανγουλόνj (βερατ.) βρανγουλόν σύτε = γογελjόν
σύτε ἴδ. πιτσερρόj.

βοανόj (γ) ρ. οὐδ. = νεφώω, συνεφιάζω, σκεπαζώ με νέφη· βράj (γ) ἢ
ἕρανj ρ. ἐνεργ. = νεφελώω-ω· βρεροj καὶ βρεj (τ) = βρανjόν βέτουλατε.

βοανόχημ (γ) καὶ βρερόνεμ καὶ βράχημ (γ) βρέχημ (τ) παθ. = σκεπά-
ζομαι ἀπὸ νέφη· ου βρανούχ κjiέλι· 2) γίνομαι σκυθρωπός· περ σέ
βρανόχε αὐτού; δικτί σκυθρωπάζεις ἔτσι;

βοανεσίε-α (γ) πληθ. α-τε νέφωσις, συννεφία· καὶ βρερεσίε-ατε.

βοᾶπ-ι (τ. Σ.) [ἑλλην. δραπ-έτης] τὸ τρέξιμον με μεγάλην ταχύτητα·
(πληθ. ἄχρηστος) καὶ ρενδ-ι (bogdan) (γ) [ἀπλοελλην. ρέντα =
τρέχα] ρένδε-α (γ) = νji βράπ κάλι· βράπι α ρένδι ι νjiερίουτ
(bogdan). Με βράπ (τ. Σ) ἐπιρ. ταχέως· ἔτσενj με βράπ = τρέχω
γρήγορα = με ρένδε (γ) καὶ νγασ με βράπ, ἔτσι με ρενδε (γ) καὶ
νγας με ρενδ καὶ με ρένδι (γ) = τρέχω γρήγορα.

βοανόνj-οj (τ) ρ. οὐδ. (ἑλλην. δραπ-ετεύω) = ἐπισπεύδω· βραπετονj-οj
(τ) ρ. (ἑλλην. δραπετ-εύω] ταχύνω καὶ ἔτσενj με βράπ (τ) καὶ
ἔτσιj με βράπ (Σ) ρενδοj (Ἑλβασ.) = ἔτσιj με ρένδε· ζᾶ ρέντε
(Κρούjα = τρέχω· φεγόj (Tur.) = φεύγω

βοαπετούαο-οοι (τ) αὐ κje ἔτσεν με ἕραπ· ὠκύπους.

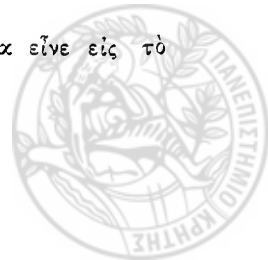
βοαπετόρε-ja = αjο κje ἔτσεν με βράπ· ταχύπους.

βοασ-ετ ετ : ρ. ἐν. = κτείνω, φονεύω καὶ (bogdan) = μ.βασ. -βρασ βε-
τενε = αὐτοκτονῶ· βρασ μένδjενε = συλλογίζομαι, ἀμηνχανῶ· [ἑλλην.
βροτ-ός = θνητός καθ' ὅτι ἐπὶ ἡρωϊκῶν χρόνων οἱ ἄνθρωποι ἐφονεύοντο
ἐν ταῖς μάχαις μᾶλλον ἢ ἀπέθνησκον φυσικὸν θάνατον]· [παραβχλ.
καὶ ἀμβροσία = ἀθανασία, ἡ τροφή τῶν ἀθανάτων].

βράσε-α (Σ. Turαν.) πληθ. α-τε = φόνος.

βρασεje-ja (τ. Ἑλβ.) πλ. βρασje-τε = φόνος. βρέιλjε-α καὶ βρέιje-α
(Αργυρ.) πλ. α-τε = φόνος.

βραχ-ου (Περμέτ.) = τὰ γεννήματα (σῖτος, κριθή) ἔτινα εἶνε εἰς τὸ
ἀλώνιον πρὸς ἀλωνισμόν.

βροχῆμ (γ) παθ. τοῦ βροχῆ (γ) ἴδ. βρονόχημ (γ). βροχημ (τ) παθ. τοῦ βροχ (τ) ἴδ. βρορόνεμ (τ) ὅτε βροχῆ ἢ ου βροχ (γ) = ου βρονούε, ουβα βράνετε = συνέφρασαν (ὁ οὐρανός). ἀντιθ. κρηιολόχημ. = κί θριάζω.

βροε: ἴδ. βροροχ (τ).

βροροε (τ) ἴδ. βράνε (γ) ἐπιρ. βρόρετε = βράνετε (γ) ἐπιρ. ι-ε-τε βρόρε (τ) ἴδ. ι-ε-τε βράνε (γ) ι-ε-τε βροροτε (τ) ἴδ. ι-ε-τε θράνε-τε (γ).

βροροχ (τ) ἴδ. βρονόχ (γ).

βροροόνεμ (τ) ἴδ. βρονόχημ (γ).

βροροσιόε-α ἴδ. βρονεσίνε-α (γ).

βροχ (Μάτιχ) ρ. ἀορ. βρόχτα μετοχ. βρόχτουνε ἴδ. βε-ρε. βροχ (Μιρε-δίτχ) ρ. ἀορ. βρόχτα μετοχ. βρόχτουνε.

βροκτούαο - ὄρι (τ) = φονεύς ἴδ. γροκτούαρ-ορι (τ) γροκσούερ-ορι (γ) τὸ θηλ. βροκτόρε - jx.

βροέε-α (Σ) ἢ βρορέεε-α (Σ) πλ. -α-τε: ἴδ. βρούν-ι (Σ).

βροίμε-α (τ) πλ. α-τε: καὶ βροίμε-α (τ) βροίμε-α (γ) βίρε-α πληθ. βίρα-τε (τσαμ. Σ) βερε-α πλ. α-τε: = ὀπή.

βρομόν-οιεμ (τ) (τροπόνω-τροπόνομι) = βρομοχ-όχημ (γ) καὶ βροχ-όχημ (Σ).

βροίν (Σ) ἢ βροχόν (Σ) τριτοπρ. ρ. = βρούει, προχάξει καὶ βροχόν (Σ) βροχόν (γ. Κχβ, Κροχ) βροχόν (τ) μεσόν (Δίβρα).

βροίεμ: παθ. τοῦ βροσ-έτ-έτ. ρ. παθητ.

βρομ-ι (γ) πληθ. βρομετε [δρόμ-ι, ἴδ. οὐδε-α.

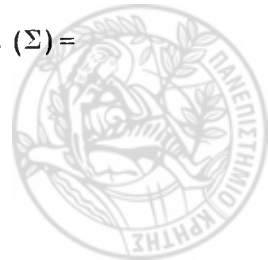
βρούν-ι (Σ) = προχῆ (ὅπου βρούει τὸ ὕδωρ) καὶ βρέεε-α καὶ βρορέεε α (Σ) πλ. α-τε καὶ βρούνι-ι (γ) πληθ. βροίμε-τε καὶ βροίμ ι (τ) πληθ. βροίμετε καὶ ἀμουλ-ι (Ἐλβ.) πλ. α-τε, χάμουλε-ι (Τυρν. Κροχ) πληθ. α-τε (ἴδ γούρεε-α) καὶ βροχάρ-ι (Δίβρα) πληθ. βροχάρετε [ρ. βρονοχ = βροροχ].

βροχ - γου (ὁ πληθ. ἄχρ.) = κοινῶς ἢ μελοῦρα.

βροχ ρ. ἐνερ. -βροχγεμ: παθ. καὶ βροχόχημ (γ) = ζα βροχ (Σ) βροχ-γύχενε = ου βίε βροχγού: κχενεκχνε τε βροχγούμε = πάσκανε ζανε βροχ (Σ).

βροχίε-ι: (ὁ πληθ. ἄχρ.) = ἡ ὀρή: καὶ

βροχίε-α (Περμέτ) μάχρ βροχίε με καρτσούεμ (γ) καὶ χῶφ-ει (Σ) =

μαρρ χῶφ με κατσύε (Σ) και φερτύμε-α (βερατ) και βρούντουλε-α (τ) και βρούνγουλε-α (βερατ.) - φράσεις: μαρρ βρούλε=χούδεμ (γ), μαρρ φερτύμε τε χίδεμ=πκίρνω φόρα=νά ριφθῶ) σ' μβάχτε χῶβι ι ζιάρριμτ (Σ)=δέν άναχαιτίζεται ή όρμη τοῦ πυρός
βρουλόj (γ) ρ. οὐδ.=όρμῶ, τρέχω μεθ' όρμῆς: ἴδ. σούλγεμ, βερσούλεμ: (τ). βρουλό με ρένδε=τρέξον μεθ' όρμῆς.
βρούνγουλε (βερατ.) έπιρ.=μέ βρούλε, βρούνδουλε=μεθ' όρμῆς.
βρουγγουλιτ (βερατ.) ρ οὐδ.=τούνδεμ: βρουγγουλίτι ὄτεπία=ου τούντ ὄτεπία.
βρουντουλίτ: ρ. οὐδ.=όρμῶ: ἴδ. βρουλjoj ἴδ. τούρρεμ.
βρούμε-α (Μαλjesία-Σκόδραc.) πληθ. α-τε=κρσυγή.
βύσῶκ (γ) ρημ. ένερ.=μαρζίνω και βεσῶκ (Σ) και φίσῶκ (τ). βύσῶεμ (γ) μαρζίνωμαι, και βέσῶεμ (Σ), φίσῶεμ (τ) (ι-ε-τε) βυσῶε-τε (γ) έπιθ. ι-ε-τε βέσῶε-τε (Σ) ι-ε-τε φίσῶετε (τ) βύσῶετε (γ) βέσῶετε (Σ) φίσῶετε (τ) έπίρρ. άντιθ. ι-ε-τε-αρδάνγετε.

B=b

βάβε-α: πληθ. βάβατε: έπίθετον άποδιδόμενον εις τάς γυναίκαc τῆc Μυζικιαc: ἴδ. λjάλγε-α.
háγελje-α (γ) πληθ. hγελjε-τε=κόπρος (τῶν ζώων) και hájγελje-α (τ) ἴδ. κακερδι-α.
βαγετί-α (τ) (bogdan) ἴδ. βακτί-α πληθ. βαγετί-τε.
háđđo-ουα (Περμ.)=ό τυροκόμοc: ό háđđo=αύ κje hεν djáθε-τε ε γjάλjπε-τε κοινῶc τσομπάν-ι, τσακμάc-ι (Τυραν).
hadđουλjίδε ja (τ) πληθ. hαdđουλjίδε-τε και hεsdίlje-jε (γ. και Βερατ) πληθ. hεsdίlje-τε=σκουπίδι, κάρφοc ειc τόν όφθαλμ. με ρā nje hαdσουλjίδε vδε σύτ=έπεσε ένα ξυλαράκι 'c τόν όφθαλμόν μου.
hαζιλjόκ-οκου και hοζιλjοκ-οκου πληθ.-οκε-τε=βασιλικόc=άνθοc ευῶδεc.
hαθε-α: πληθ. hαθε-τε=κύαμοc κοιν. κουκκιά.
hαθρε-α: πληθ. háθρα τε=ό νάρκισσοc (φυτόν).
hāj ('Ελβ.) ρ. έν.=φέρω, βασταζῶ: μβāj (τ), hār (Σ) και μβār

(τ): άόρ. *βάϊτα*, *μháϊτα*, *hārx*, *μhάρτα*, *μετοχ. hājτε*, *μhάϊτε*, *hāρε*, *μhαρτε*.

habíteu (βερχτ) ρ. ούδ.) = *άναρρώνουμι* (έπι άρρώστου).

hāe (*bogdan* = σφενδόνη με *hāe* = μέ σφενδόνην).

hānj (*bogdan*) = φέρω, *βαστω*. - *hāj* *μβε* *κράχ* *μhāj* *μβε* *κράχ* (τ) = φέρω εις τούς ώμους. - *μhār* *drov* = *κουβκλω* *ξύλα*, *μhār* *ούje* = *κουβκλω* *νερό* - [έλλην. *φερ-ω*, *βαρ-ος* - 'Ινδιστί *hαρ-α-τι*].

hāj (γ) *bej* (τ) *hxnj* (*bogdan*) = *ποιώ*, *πράττω* *hāj* *μβε* *ασγjä* (γ) = *κατκφρονώ*. *hāj* *πούνε* = *εργάζομαι*, 'ιδ. *πουνόj* *hāj* *hē* = *ορκίζομαι* 'ιδ. *βετόνεμ*: *hēj* *πελjχούρε* = *ύφαινω*, 2) *έκπλέω*, *άπάρω*. - *hāj* *φιάλje* = *δημηγορώ*, *hānj* *κουβέντ* = *συνομιλώ*, *bej* *ούje-τε* = *ούρω* 'ιδ. *περμιέρ* *hēj* *δύσε-τρεσε-κάτρεσε* κ.τ.λ. = *διπλώνω*, *τριπλώνω* κ.τ.λ. *hāj* με *ατέ* = *συμφωνώ* *hxnj* *vdere* = *χκρίζομαι* 'ιδ. *vderoj* *hāj* με *σύ* = *νεύω* με *τλ* *όμμκτλ*. - *hāj* *γκτί* = *έτοιμάζω* - *hāχημ* *γκτί* = *έτοιμάζομαι* *hxnj* *σικούρ* ή *hāj* *σικουρσε* = *προσποιούμαι*. *hāνεμ* *ι* *μάρρε* = *γίνομαι* *άνόητος* *με-τε-ι* *hāχετ* = (*με* *δούκετ*) = *δοκει* *μοι*, *σι*, *αύτω* *μ'* *ουhά* *σε* = *εδόκει* *μοι* *στι* 'ιδ. *μ'* *ουδούκ*.

hāχημ: (γ) *παθ*. του *hāj*, *hēj*. ρ. ούδ. = *γίγνομαι* *και* *hένεμ* (τ) *κχθίσταμαι*, *γίγνομαι*, *καταντώ*.

hājāme-ja: *πληθ*. *hājāme-τε* τó *άμύγδαλον*, *και* ή *άμυγδαλέα* *και* *hājāme-α* (Σ).

hājge-hājge *α* (τ) ('ιδ. *hājgelje-α*) *πλ*. *hājγ-τε*.

hōje-ζε-α είδος *θλασσίου* *πτηνοῦ*.

hājte-α 'ιδ. *hκλτε-α* *πληθ*. *hxnτ-τε*.

hakti-α (γ), *hxnγετί-α* (τ) *πληθ*. *hκκτί-τε*, *hxnγτί-τε* = *κτήνη*, *πρόκκτλ*, *αίγες* [έλλην. *άπάγω* - *Λατ*. *αh-αγο*].

hāl-ι = *μέτωπον*. 2) τó *πρώτιστον*, τó *χριστον* τó *έξαιρετον* *και* *hāl-α* *hāl'* *ι* *διελjμουνίσε* = τó *ζñθος* *της* *νεολαίας*. - *hāl'* *ι* *γρούνιτ* = ή *πρώτη* *ποιότης* του *σίτου*, *hāl'* *ι* *γjχσε* = ή *πρώτη* *ποιότης* του *πράγματος* *vde* *hκλτ*. *έπιρ*. = *άντικρύ* *και* *hαλε* *μβε* *hāλε* = *άπέναντι* 'ιδ. *μhκλκ-φάκje*, *κουνδρούελ*. *hxnι* *hκλ* (γ) *και* *hέρι* *hāl* (*hxnι* *hκλ* (γ) *φρνίτι*, *τούκε* *σκούαρ* *ούδεσε* *σ'* *δούκεj* *γje*, *πόσα* *βαμ* *πάκεζε* *με* *τούτιε* *hέρι* *hκλ* *μάλji* *Τομόρριτ*. = *ένω* *διεβαίνομεν* *ούδέν* *έφαινετο*, *έμα* *δέ* *προύχωρήσαμεν* *όλίγον* *παρ'* *έκει* *άνεφάνη* τó *Τόμαρον* *όρος*

βαρδόσ-ι και *βαρδουσ-ι* (= ό λευκός, λευκόχρους) πληθ. *βαρδόσσετε* και *βαρδούσσετε* άρσ. και *βαρδάσσετε*.

βαρδόσε-ια, *βαρδούσε-ια*, *βαρδάσε-ια* (θηλ.) ό πληθ. *βαρδούσετε*, *βαρδούσσετε*, *βαρδάσσετε*. - λευκή - άσπρη.

βαρρέ-ια (γ) πληθ. *βαρρέτε* *βαρρέ-ια* (τ) *βάρρε-α* πλ. *βάρρετε* (έλλην. *βαρ-ος*) άχθος, φορτίον. [τουρκ. *συχμερδάν*] νηε *βάρρε* = έν φόρτωμα, *δυ* *βαρρε* = δύο φορτώματα· νηαρκούη *βάρρετε* = φορτόνω, *σβαρκούη* *βάρρε-ε* = ξεφορτόνω· *μός* *ι* *βε* *βάρρετε*. *τε* *ρένδε* = μή τοῦ βάλης *βαρὺ* φορτίον· *βάρρε* *τε* *λέχτε* = έλκφρόν φορτίον· 2) *ι* *ό* *τε* με *βάρρε* = εἶνε *έγκυος*· *ιδ*. *α* *ό* *τε* με *φεδίγε* (Έλβασ.) λέγεται και: νηίτεμ με *βάρρε* = συλλαμβάνω, *έγγαστρόνομυ* ου νηίτε με *βάρρε* = συν-έλαθεν.

βαρί-ου: πληθ. *βαρί-τε* = ποιμήν, βοσκός.

βαρίστε-α πληθ. *βαρίστα-τε* = χλόη, χορταρικόν.

βαροό (τ) = βενη *βάρρε* ή *βε* *βάρρε*, και *βαροός* (τ) *μ* *βουροός* (Άργυρ.) = *ια* βούνα *βάρρε* *τα* *η* *α* *ε* *τε* *π* *ούνε* (= νηαρκούη) = τόν *έπεφορτίσθη* *να* *κάμη* τοῦτο.

βαροόρε-ια (Άλβανο-σικελικόν) = *σβαρ-ι* πληθ. *βαροόρετε*.

βαρέο-ει-ει (Κορτσα) ρ. *ουδ*. = *έτσενι* *α* *ο* *ρ*. *βαρίτ*· μετ. *βαρίτουρε*.

βαροε-τούο-όρι = πληθ. *βαρρετόρετε* · *ό* *όδηγών* φορτωμένα *ζωα* *ό* *άγω* *γιαττις*· *βαρρετόρε* ου *θόνε* *α* *τύνε* *α* *η* *ε* *βίνε* *νδε* *μουλί* *τε* *δρίθιτ* με *κάφσ* νηαρκούμ με *δρίθ* *περ* με *βλίσου*.

βαρκ-ου: *γαστήρ*, *κοιλία*· 2) *διάρροια*· 3) *γενεά*· *σκούανε* *σ* *τάτε* *βάρκιε* = *παρ* *άλλον* *έπτα* *γενεα* *ιδ*. *βρέσ-ζι*. - *βελέζερ* *πρέ* *η* *ε* *βάρ-κου*: *άδελφοί* *έκ* *μιας* *κοιλίας* (= *όμομήτριου*) *βελέζερ* *πρέ* *η* *ε* *δν* *βάρκιεσ* = *άδελφοί* *άπό* *δύο* *μητέρας* (και *έν* *α* *πατέρα*) *πληθ*. *βαρ-α* *η* *ε* *τε* και *βαρ-α* *η* *ε* *τε* (Άργυρ.) [*παράβχλ*. Άγγλ. *bark*] - *βάρκου* *ι* *κα* *η* = *δυσεντερία*· και *λη* *ε* *βάρκιε-ια* (Περμετ.) *πληθ*. *λη* *ε* *βάρκιε-τε* *βαρ-α* *μ* *α* *θ* *δι* = *άρσ*. *έπιθ*. = *α* *ν* *α* *η* *ε* *κα* *βαρκουν* *τε* *μ* *α* *θ*. *πληθ*. *βαρκ* *μ* *ε* *δ* *έν* *τε*· *ο* *ι* *κοιλαράδες*· *βαρκ-μάδε-ια* *θηλ*. *πλ*. *βαρκ-μ* *ε* *δ* *ά* *τε*. - *βαρκ-θ* *ά* *τε* *α* (*bogdan*) *α* *η* *ο* *γρούα* *α* *η* *ε* *σ* *π* *ι* *ε* *λ*.

βαρκαλίγια-ι (Καβ.) *πληθ*. *βαρκαλίγια-τε* *άρσ*. - *βαρκαλίγια-ια* *θηλ*. *πληθ*. *βαρκαλίγια-τε*: *ιδ*. *βάρκ* *μάθ* *δι* *βάρκ-μάδε-ια*.

βάρκα-α (γ. *budi*) *πλευρον*, *λέμβος* *ιδ* *ε* *λ* *ι* *ο* *ν* *δ* *ρε*· και *βάρκα-α* (τ).

- háōk* (βεράτ.) ἐπιρ. = ὄμοῦ, μαζὶ ἀντιθ. βέτεμ, βέτῶ.
háōkazε = κοινῶς, ἀπὸ κοινοῦ = σε βάōκου καὶ σε βάōκουτ (Σ).
baōkój: ρῆμα ἐνεργ. = ἐνῶ, συνάπτω· προσαρμόζω, συζευγνύω.
baōkóχeμ (γ) *baōkónεμ* (τ) ρ. οὐδ. = ἐνοῦμαι.
baōkíμ-ι: πληθ. *baōkíμε-τε* = ἐνωσις, συνδυασμός, μῆξις.
baōkεndénjε-ja = συνέδριον πληθ. *baōkε-vδενjε-τε*.
baōtój-a (τ. *budi*) = ὑποστατικόν, [τσιφλίκι (τουρκ.)] 2) ἀγρὸς ἢ τόπος ὅσον δύνηται νὰ ἐργασθῆ μία οἰκογένεια, σκ *baōtínx καὶ αὐ τσιφλίκ*; (τοσκ.) [λέξ. Σλαβική].
háōto-ja = νόθος, ἴδ. *daóítσ-ι*, *κοπίλj-ι*.
baíσ-ι (Jacoba) = σύντροφος· ὄσκ-ου.
baíókj-ι (Σ) τὸ γλωσσίδι (τῆς καμπάνας) τοῦ κώδωνος. *baíókj-ι* ἢ *κουμβόνεσε*. - πληθ. *baíókjε-τε*.
baχé-ja = σφενδόνη (Σ) καὶ *saχé-ja* (Ἑλθασ.) ἢ *ζαχέ-ja* (Τυραν.) καὶ *χόβε*.
ι-ε-βεγάτε (*budi-γ*. Ἑλθασ.) = πλούσιος ἢ *βουγάτ-ι* ἢ *βογατ-ι* ἴδ. *ι-ε-πάσε* = (πολυ-πάμων).
bē = ὄρκος· βε μβε *bē* = ὀρκίζω, ἐξορκίζω τινά· *bēj* *bē* = ὀρκίζομαι.
βεγάτεμ (γ) [Ἑλθασ.] = πλουτῶ, εἶμι πλούσιος. ἢ *βουγάτεμ* ἢ *βογάτεμ* = ἕνεμι ἢ πάσομαι.
beκíμ-ι = εὐλογίαι ἀντιθ. *μαλεκίμ-ι* = ἀρά.
beκój ρ. ἐνεργ. = εὐλογῶ, = οὐρόj (ὁ ἴδε).
beκónj ἀντιθ. *μαλεκονj* τὸ παθ. *beκóχeμ* (γ) καὶ *beκónεμ* (τ).
bedsounε-a (τ) = ζοκ πελούμβι, πιτσούνι ἴδ. *biτσούν-ι* πληθ. *bedsounε-α-τε*.
béllεpε (τ) = ἐπίρ. = τραυλιῶς· *ι-ε-βελλεpε* (τ) τραυλός, ψελλός, ψευδός· καὶ *beλjβούkj-ι* (γ) *beλβούkjε-ja* (γ) θηλ. τραυλή· *beλbατσάκ-ου* (Σ), ἀρσ. *beλbατσάkjε-ja* (Σ) θηλ. πληθ. *beλbατσάκeτε*, *beλbατσάκ-ου* (Σ)· *beλbατσάkjε-ja*· πληθ. *beλbατσάκeτε*
béllεpε-ι (Σ) *béllεpε-ja*· πληθ. *beλbεσιτε* ἀρσ. *beλbεσετε* θηλ. θηλ. *τε* *béllεpε-τε* ἀρσ.-*τε* *béllεpατε* θηλ.- *beλβούkjε-τε* ἀρσ. *beλβούκeτε* θηλ.- *beλbατσάκe-τε* ἀρσ. *beλbατσάκe-τε* θηλ. *beλbατσάκe-τε* ἀρσ.- *beλbατσάκe-τε* θηλ.
beλbεpónj (τ) ρ. οὐδ. = τραυλίζω, ψελλίζω· *beλbεpoj* (γ). *beλbεζónj* (*budi*) περιγελῶ· *περκjέō* ρ.

βελβίτσε-α; (βουλγ. λέξις) είδος ίχθύος εύρισκομένου εις τήν Λυχνίτιδα λίμνην· πληθ. *βελβίτσατς*. - [βελτ = χολή].

βελζέκ-γου-άρσ. πληθ. *βελζέγετς*· τρελλός. *βελζέγε-ιχ-θηλ*. πληθ. *βελζέγε-τς*· τρελλά.

βένεμ ιδ. *βεϊι* - *βενε* (γ) και *βερρε* (τ) μτχ. τοῦ *βεϊι* = κάμνω, ποιῶ, πρᾶττω.

βένκ-γου (γ) ὁ συκοφάγος (ιδ. *σβειι* (γ)) πληθ. *βένγετς* ἄρσ. λέγεται και φύγγε-α (γ) θηλ. πληθ. *φούγγ-τς*. και *φίκτσε-α* (Σ) πληθ. *φίκτσα-τς*· *βεοδέιγε-ιχ* (Περμ.) πληθ. *βεοδέιγε-τς*.

βερ-ι (Καβάιχ) = βέλος· *βερονιγε-α* (Ελβασ.-βερατ.) βέλος· 2) είδος ὄφως· πληθ. *βερόνιχ-τς* και *σιγιέτς-α* πληθ. *σιγιέτς-τς* *σιγιέτουιγε-α* πληθ. *σιγιέτουιχ-τς*-*βεουρόνιγε-α* (Τυραν.) = είδος ὄφως και *βουρόνιγε-α* (Κρούιχ) πληθ. *βουρόνιχ-τς*.

βερόνιγε-α (Τοσκ.) = ὀτέρπε-α ι θόνε *ασάι* γρούχιε *κιε* σ' *κα* *πιέλε* *κούρρε* *κς* *νούκε* *πιέλ*· πληθ. *βερόνιχτς*.

βερρ-ι πληθ. *βέρρατς* = *δαῶ* *ά-δέλε*, *ῶχιαπ*, *α* *δῖ*.

βερθέρ-ι = ὁ κουρεύς.

βεροάκ (bogdan) πληθ. *βεροάκετς*. - *βερρακάῶ* (bogdan) = di pa-ludi.

βεροθάμε-α πληθ. *βεροθάμε-τς* (κολοκυθόσπορος) πυρήν, κουκουῦτσι και γότς-κε-α (βερατ.) πληθ. *γότς-κα-τς*.

βεροκόκι-ι (Τυραν.) πληθ. *βεροκόκιτς*· και *βεροκούκι-ι* πληθ. *βεροκούκιτς* και *δεροκούτς-ι* (τ) πληθ. *δεροκούτσατς*· ιδ. *βιτς-ι* και *γίτς-ι* (ἀγριο-γουρουνόπουλον-μικρόν).

βεροσί-α πληθ. *βεροσιτς*· *βεροσί* βόιι = *βεροσί* ρουοῖ (Λατ. brisa, Γκλ. briser = τσακίζω, θραύω).

βεροτιάς ρ.-έτ-έτ (γ) *κράζω*, *φονάζω*· και *βεροράς* = *κρυγάζω*, *βοῶ*· *γεροθάς* (Τυρ.)-έτ-έτ και *κλιθ* ἢ *κελιθάς*-έτ-έτ ἄορ. *γεροθιτς-ε-ι* μετοχ. *γεροθιτουνε*· και *κελιθιτς-ε-ι* μετοχ. *κελιθιτουνε* ἢ *κλιθιτς-ε-ι* μετοχ. *κλιθουρε*.

βεροτσιλι-ι (Περμέτ.) είδος ἀρκαβοσίτου.

βερορούτσε-α (τ) *ηρουτς-ι* (Αργυρ.) *χλιχιν* = μάλλινον φλοκωτόν μαῦρον ἐπένδυμα ἄνευ χειρίδων πρὸς προφύλαξιν ἐκ τῆς βροχῆς και τοῦ φύχους· σύνθηες εις τοὺς Λιάπιδες· πληθ. *βερορούτσα-τς*.

βεροούλγ-ι (τ) *βερρούλγ-ι* (γ) *βερούλ-ι* (τ) *βερού-ρι* (Περμ.) *πληθ.*

βερρούλτζτε (γ) = *ὁ ἀγκῶν* (τῆς *χειρός*).

βερδῶικ-ου (γ) *ὁ* *πληθ.* *ἄχρηστος σπιθαμή,-φουρκὶ καὶ βουρδῶικ ου* (Καβ.) *περτῶικ-ου* (Σ), *τῶπιρῶκ-ου* (Βερατ.), *τῶεπιρῶκ* (Περμ.)

βέσξ-α=πίστις *πληθ.* *βέσξ-τε* *ἄστ' ι* *βέσξε=εἶναι πιστός* ἴδ. *βεσνίκ-ου-αστ' ι* *πχβέσξ=εἶναι ἄπιστος* *ζά* *βέσξ=ἐμπιστεύομαι* *ἄπ βέσξνε=δίδω* *τὰ πιστά*, *τὸν λόγον τῆς τιμῆς* *με βράου με βέσξ=με χένγρι με βέσξ=[ἀφου μου ἔδωκε τὸν λόγον τῆς τιμῆς]=μὲ ἐξήπατησεν* *α* *κξ βέσξ* : = *ἔχετε λόγον τιμῆς* ; *βέσξ* : *ἐπιρ.* *ὄρκου=τιμῶς*. *καὶ βέσξ-βέσξνε*, *περ βέσξτ ἢ περ βέσξ-βέσξ-βέσξ* (γ) = *ἡ πίστις* (*ὁ μέγιστος ὄρκος* *πχρ' Ἀλβανούς*).

βεσόγ ρ. *οὐδ.* = *πιστεύω* *μβεσόγ* (Ἑλβ. *καὶ* *Βερατ*) *καὶ* *μβεσόγ* ἴδ. *jαπ βέσξ* (γ) *ζξ βέσξ* (τ).

βεσεῖάο-ι : *πληθ.* *βεσεῖάρε-τε* : *πιστός*.

βεσεῖάρε-já = *πιστή* *πληθ.* *βεσεῖάρε-τε*.

βεσνίκ-ου (Σ) *πληθ.* *βεσνίκε-τε*. = *πιστός*.

βεσνίκε-jα (Σ) *θηλ* *πληθ.* *βεσνίκε-τε*. *πιστή*.

βεσεῖτόγ (Σ) [*Σλαβικ.* *βεσέδχ=ὀμιλῶ*], *βισεῖτόγ* (Σ) *πιεσατόγ* (Τυρ.) ἴδ. *ρ.* *βλχσφιμισ*.

βεσδίλγε-jα = ἴδ. *βχδσουλίδε-jα* *πληθ* *βεσδίλγετε* *τὰ σκουπίδια*, *τὰ θρίμματᾶ*

βεσδίλγε-α (Περμ.) *πληθ.* *βεσδίλγα-τε* : *τὰ σκουπίδια*.

βεταῖγε-α (Ἄργ.) *πληθ.* *βετζγ-τε* : = *ἐπιληψία*, *τρόμος*.

βετίμε-α (Ἑλβκς.) *πληθ.* *βετίματε* (*κοινῶς*) *ἢ* *πλάκᾶ καὶ* *βετίνε-α* (Τυρ.) *πληθ.* *βετίνε-τε* (Τυρ. *καὶ* *Καβ.*) *νγρέχ* *βετίνε*. - *προσέτι* *καὶ* *νγράτσκε-α* (Βερατ.) *δεράτσκε* *καὶ* *δερράτσκε* *καὶ* *δερράσσε* (Ἄργυρ.) - *γρτσκε-α* (Περμέτ.) *πληθ.* *γρτσ-α-τε* - *ὄκρατσ-α-α* (Δίβρα) [*ὄκραεχ*] *πληθ.* *ὄκράτσ-α-τε* *σκοῦξε-α* (Μυζεκεjeα) *πληθ.* *ὄκρεῖσξ-τε*.

βετόνγ : *ρ.* *ἐν.* = *ὀρκίζω* *τινά* ἴδ. *περγγερόγ*, *βξ* *μξ* *βξ*.

βετόνεμ (τ) = *ὀρκίζομαι*, *ὀμνῶ* *βετόχεμ* (γ) *περβετόχεμ* (γ), *περγγερόχεμ* (τ), *περγγερόνεμ* (γ) = *βχιj* *βξ* (γ) *βεij* *βξ* (τ).

βέφατ (γ) *ἐπιρ.* = *ἔξφονκ* *καὶ* *πχ* *βεφτ* (Τυρ.) = *πχ* *πρίτουε* (γ. Σ), *πχ* *πρίτουε* (τ), *πχ* *κουjτούεμ* (γ), *πχ* *κουjτούαρε* (τ) - *βεφτ-ι*

(Τυρν.) δούχετε με jx bāμε βέφτινε = πρέπει να τὸ συλλογισθῆς. - jx bāνι βέφτινε = τὸ κατὰλχε, τὸ πρόλχε, σ' jx bāνι βέφτινε = δὲν τὸ κατὰλχε, δὲν τὸ πρόλχε. - καὶ βέφτι : ρ. τριπρ. = ἔτυχε, συνέθη, bανι βέφτ = κηλόι ε ου bā - νχ βέφτι κηζὸ πουνε = μᾶς ἔτυχε, μᾶς συνέθη τοῦτο· νουκ' jx βέφτι σύνε, = νουκε κηλόι με ε πάμε. - κεῖτοῦ με βέφτι = οὔτω μου συνέθη· bāj βέφτ = προσέχω, προφυλάττομι (γ)· σ' bāj βέφτ = δὲν προσέχω, δὲν προφυλάττομι.

bibā - ανι (Σ) = κούρκος, Ἰνδιάνος, γάλλος πληθ. bibāj - τε (Σ) γje - λj - déτι. bíβε - α (Σ) θηλ. ἴδ. ρίκε - α.

bíβε - α πληθ. bíβετε = τὰ πουλιά τῆς χήνας, τῆς πάπικς [Βουλγαριστι bíβι = τὰ μικρὰ τῆς κούρκας] [περσιστί bíβα].

bίγε - α = δίχτηλον, κοινῶς διχάλι· πίγε - α (Περμέτ.) [τουρκιστί - τσατάλ].

bίγλγε - α (Περμέτ.) = τύπος πετρώδης, τραχύς.

bιγόρο - ι (Περμέτ.) = εἶδος πορώδους λίθου, κοινῶς σφουγγαρόπετρα καὶ τῶμέρος. [bιγόρο = ἔλκφρὰ πέτρα Βουλγαριστί] πληθ. bιγόρα - τε (γ).

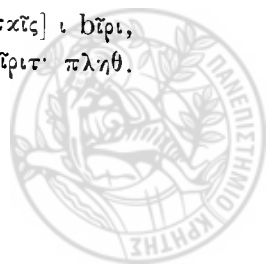
bιγονί - α (Ἑλβς) ψευδῆς ἢ ἀπλή κληρονομία, συκοφαντία : με νγιτί α με νδσόρι bιγονί = μου προσῆψε κληρονομίαν ὅτι. . . . - πληθ. bιγονί - τε.

bij ἢ bίε. ρ. ἐν. = φέρω, ἄγω, κομίζω, ἀόρ. προῦρα (γ) καὶ προῦνα (γ) καὶ προῦρα (τ)· μετοχ. προύρε (τ) καὶ προῦνε· (γ)· ἀντιθ. ὄπτε = πηγίνω τι, πέμπω jx bίε νδερ μεντ = τὸν ὑπενθυμίζω.

bij ἢ bίε : ρ. οὐδ. = πίπτω· ἀόρ. ράσε μετοχ. ράνε (γ) καὶ ρένε (τ). bίε φιάλγεσε = σφάλλω, λανθάνω· με - τε - ι - ρά μβε κρύε = συνέθη. - με - τε - ι - ρά οὐδα = ἔτυχε να περάση τε ὄκὸς αὐτὸ δρέιτε σ' ι bίε φιάλjx πόστε = εἰσχωύεται. - bίε ρρότουλε = περιφέρομι, bίε πόστε = ρρεζόχεμ - ι bίε νδερ σῦ = τὸν προσβάλλω· ι - ρά ἀνα κάλιτ = πρίρετ· ι - bίε ἐρα λjούλγεσε = τὸ λουλούδιον μυρίζει· bίε μβε γjούνι = γονατίζω - με - τε - ι - ρά χούνδα = προσεβλήθη - ν - ης - η. - ρά νδερ γjούμε = ἀπεκοιμήθη· με - τε - ι - bίε τε χόλε - τε (Ἑλβ.) λιποθυμῶ - εἰς - ε. λιποψυχῶ, ὀλιγοθυμῶ· bίε σι, ὄρε, ὀρέσεν = βρέχει, χιονίζει, πίπτει χάλιζα. - ι ρά μβε σῦ κάλιτ. - ἀντιθ. νγρίχεμ, τσόχεμ. - με - τε - ι - ρά πούνα = ἔτυχε να κάμω, ι ράσε μάλιτ περ σε δρέιτι με - τε - ι κά ράνε περ σῦ : =

- ἔτυχε νὰ τὸ ἴδω καὶ ἄλλην φοράν· ἰ βίε πράπκ πούνεσε = κτκαγί-
νομαι, φροντίζω εἰς τὴν ἐργασίαν· ἰ βίε πράπκ κάρτεσε = κτκαγίνου-
μαι εἰς τὰ γράμμακτα με- τε ἰ βίε νδερ μεντ = ἐνθυμίζομαι· σαι, ται.
bij ἢ *bie*: ρ. ἐνεργητ. = κτυπῶ, τύπτω. ἀόρ. ρᾶσῃ μετοχ. ρᾶνε (γ) καὶ
ρένε (τ) ἰ βίε δέρεσε = κτυπῶ τὴν θύραν ἰ βίε φύελιτ = (κτυπῶ)
παίζω τὸν αὐλόν ἰ βίε λјόδρεσε = κτυπῶ τὸ τύμπκνον.
bij: ρημ. οὐδ. = βλαστάνω, θάλλω, φυτρώνω, φύω, (γ) βίј (τ) ἀόρ.
βῆνι (γ), βίου (τ) μετοχ. βίμε (γ) καὶ βίρε (τ) βῆνι βάρι (γ) =
βίου βάρι (= ἐφύτρωσε τὸ χορτάρι) - βίјιτε (budi) = τὰ τέκνα
(ὑποκορ.).
biöke-a (Σ) = ὄρος πληθ. βιέσκα - τε - бијени - α (bogdan) = бијени - α
(γ) бијели - α (τ) = μάλј - ι = βουνόν· πληθ. μάλјε - τε ἐνὼ κόδρε - α =
λόφος, πληθ. κόδρε τε, [καὶ βιόκκ = ὑψηλὸν προβλ. ἑλλην. βόσκω].
bije-a πλ. βίјα - τε = θυγάτηρ [ἑλλ. φιλ - ῶ, Λατ. filia] βίјјε - α (τσκμ)
πληθ. βίјјατε ('Αργυρ.) ε βίјα, γεν. σε βίјεσε, αἰτ. τε βίјενε ἀφ.
σε - бијεσε καὶ σε βίјετ. πληθ. τε βίјατε γεν. σε βίјχβετ, αἰτ. τε
βίјατε ἀφ. σε βίјασ.
biše-a = φυτὸν μικρόν, μόλις ἀναφυέν· μενјόλε - α (Τυρ.).
biše (γ) μετχ. τοῦ βίј = φύω, βίρε (τ) μεχ. τοῦ βίј.
bindem: ρ. οὐδ. = ὑποτάσσομαι - αὐ νјері ноуке биндете = αὐτός ὁ ἀν-
θρωπος δὲν ὑποτάσσεται ἰ ε биндоуре = ὑποτεταγμένος· ι - ε παβίν-
дуре = ἀνυπότακτος. - [γερμ. бинден = δένειν πείθεσθαι].
bistre-a ('Αργυρ. Περμ. Σλαυϊκὴ λέξις) εἶδος ἰχθύος = ἡ ξυλόκοττα τῆς
θλάσσης 2) ἐπὶ ὕδατος бистра = ε κουλούκρε 3) ἐπὶ ὄζους (= ι φόρτε)
οἰνοπνεύματος, κ.τ.λ. ὁ πληθ. бистраτε.
binjiák-ou ('Ελδασ.) πληθ. бинјάκετε = διδυμος καὶ бинјάκ - ου (Σ)
πληθ. бинјόке - τε бинјράк - ου (Καθ.) πληθ. бинјράкеτε бдинјάκ-
ου (Τυρ.) πληθ. бдинјάкеτε, динόк - ου (Κρούјα) (Μιρδιτα) πληθ.
динόкеτε бинός (bogdan) πληθ. бинόσε - τε τὰ δὲ θηλυκὰ бинја-
ке - ја θηλ. πληθ. бинјάκετε, бинјόке - ја πληθ. бинјάкеτε бинја-
ράке - ја. πληθ. άκετε, бдинјάке - ја πληθ. άκετε динόке - ја πληθ.
динόкете· бинόσε - ја πληθ. όσετε.
biŕ-i πληθ. біј - τε, = υἱός, τέκνον. [Λακωνικῶς πόίρ ἀντὶ παῖς] ἰ біри,
γεν. τε бірит, αἰτ. τε біринε καὶ τε біреε, ἀφ. τε бірит· πληθ.

ὄνομ. τῆ βῆτρε, γεν. τῆ βῆβετ καὶ τῆ βῆιετ, αἰτ. τῆ βῆτρε, ἀφ. βῆστ.

βιο: (Σ) ρ. ἴδ. βχορ, βδχορ, βδίρ.

βιοε-α (Τσαρ. καὶ Σκοδρα) (ἴδ. βέρε-α) πληθ. βίριετ.

βίρκο: ἐπίρ, ἢ ἐπιφών. = ἐξαιρέτως, κατ'ἀλλήλως, καθῶς πρέπει.

βέροκ-ι (τ) σωρός.

βισετόj (Σ) ἴδ. βεσετόj.

βισο-ι: κοινῶς γουρουνόπουλον· πληθ. βίσοιετ καὶ γιτισο-ι (βεράτ.) πλ.

γίτισερ-ιετ = ζόκ-θίου (Σκ.) πληθ. ζόκ-θίου, βιτισούν-ι (τ) (Ἀργουρ.) πληθ. βιτισούνε-τε.

βρίμε-α πληθ. βρίμετε ἴδ. βρίμε α ἴδ. βίρε-α, βερ-α.

βίσκο-ου πληθ. βίσκε-τε κοιν. κλωνοράκι· κράχζε α (Καβ.) νjε βίσκ

βοζιλjόκου = ἓνα κλωνοράκι βασιλικοῦ· καὶ γέμ-ι (Σ) πληθ. γέματε, καὶ τάξε-α (Τυρ.) πληθ. τάξε-τε· δέγε μκ ε μάδε σε βίσκου.

βιστάκ-ου πληθ. βιστάκετε (Τυρ.) = πούπε ρρούσι βεσ-ι (Τυρ.) πληθ.

βέσσετε = νjε τσόπε βιστάκου.

βίστιρε-α = ὄξος δριμύτατον· πλ. βίστρα τε· οὔθουλι φόρτε.

βισέ-α (γ. Σκ. καὶ Λιάπ.) = θηρίον· (εγγερίε-α) πληθ. βισέτε.

βιστί-ι = οὔρα· 2) τέλος· ἀντιθ. κρούε. πληθ. βιστένα-τε (γ) καὶ βιστέ-

ρατ (τ)· ρρι νδε βιστ = κάθημακι ὀκλαδὸν (ἀνγκούκουρδα).

βιστά-τουόνδεσ-ι (Ελβ) πληθ. βιστ-τουόνδεσιτ = ἡ σεισοπυγίς· ἢ σου-

συράδα, ἢ κωλοσοῦσα (πτηνόν) καὶ βιστέ-λjεκούνδεσε-ι (Τυρ.) πλ.

βιστ-λjικούνδεσιτε· καὶ τουνδουβιστέjε-jx (Περμέτ.) πληθ. τουν-

τουνβιστέjε-τε καὶ τσινδέρρ-ι (Καβαjα).

βιστεξε-α πληθ. βιστέξε-τε Hinterzeug des Sattels]· bâ:j βιστ =

κάμνω παρεκδρομήν, παρτρέχω· αjο γρούα λjούαν ἢ τούνδε βί-

στινε (αὐτὴ ἢ γυναικx τὰ πρίζει)· βιστ-δουρδ-ι (Σ) = βιστ-τσούνα-

γουν γjελj βιστ-δουρδ (Σ) = γjελj πχβιστ· βιστ-δουρδε-jx (Σ) =

βιστ-τσουνγε· πουλjε βιστ-δουρδε - πουλjε πχβιστέ· πληθ. θηλ.

βιστ-δούρδε-τε· ι-ε βιστέμ-ι = ὑστερινός, τελευταῖος· ι-ε-βιστέμ-

jx θηλ. = ἐσχάτη.

βιστίεσι-ι πληθ. βιστέσοιετ: τὸ πλεξοῦδι τῆς κροκλῆς τῆς γυναικός.

βιστ-φούρα βούκουρε-α (Τυρ.) (κατ' εὐφημισμὸν) ἢ ἰκτίς, ἢ νυμφί-

ταx· πληθ. βιστ-φούρα-βούκουρατε.

βιῶτ-ισούνη-γουν = ὁ ἔχων τὴν οὐρανὸν κομμένην βιῶτ-τσούγε-*α* θηλ.
κῆν βιῶτ-τσούνη = (κύων κολοβός) ἰ θόνε *ατι κῆι ε κα βιῶτινε τε*
πρέρε.

βλ·άνε-α (Περμέτ.) βλῆν' ε *δρούσε βλῆάνε ζεμερ' ε δρούσε.*
βλεγερόσ-ετ-ετ: ρ. οὐδ. = βελάζω· καὶ βλεγερισ-ίτ-ιτ' δέντε βλεγε-
ράσνε = τὰ πρόβητα βελάζουν· βλεγουρῆι (Ἐλθασ.) ρ. ἀμεταβ.

βλεγερόιμε-α πληθ. βλεγέριματε = βληχηθμός, βέλχσμ.*α.*

βλῆανδσε-α πληθ. βλῆανδσατε· βλένσε-*α* πληθ. βλένσατε, βλεν-
δσε-α, πληθ. βλῆενδσα-τε, πένσε-*α* πένσα-τε = κοιλία τῶν ζώων.

βλῆεσ-ι (γ) βλῆεσ-ι = ὁ ἀγοραστής· ἴδ. οἴτεσ-ι = πωλητής.

βλῆε = ὠνοῦμι, ἀγοράζω· ἀντιθ. ὄεσ (πωλῶ).

βλῆέμε καὶ βλῆῆμε = πσθ. ἀγοράζομι.

βλῆε-ι (τ) πληθ. βλῆίμε-τε ἀγορά, ἴδ. τρέκ-γού.

ι-ε βλέρε (τ) ἐπ. *ι-ε* μβλῆρε (τ) με γῆθε τε βλῆέρ = με πράσινα
φύλλα· ἄρα τε μβλῆέρ = πράσινα, χλωρά, χωράφια.

βλῆερόν (τ) ρ. οὐδ. = μβλῆερόν (τ. budi) = προσκινίζω.

βλῆένδσε-α (Ἀργυρ.) πληθ. βλῆένδσα-τε ἴδ. πένσε, πλένδσε-*ι.*

βλῆέτε-α πληθ. βλῆέτετε καὶ μβλῆετε-*α* = μέλισσα (ἴδ. [ἐλληνικὸν με-
λίττω = βλίττω] - βαρ βλῆέτε = μελισσόχορτον.

βλῆῆ-νι (γ) πληθ. βλῆῆν-τε καὶ βλῆῆ-ρι (τ)· κοινῶς φλαμοῦρι.

βλῆιρό ρ. οὐδ. = πλημμυρῶ, καὶ βερσό (Τυρ.).

βοβόλ-ι (Καθκχ) = κερμίλ με γῆθε λῆεβόδσγε ἴδ. κρημίλ-*ι*· πλ. bo-
βόλιατε.

βλῆόξε-α πληθ. βλῆόξα-τε = κκπνῆ καὶ τῶάγχε-*α* (Σ) καὶ πῶτύμε-*α*
(Περμέτ.) (= φτύσιμον πληθ. πῶτύματε.

βλῆούαν: ρ. ἐν. = ἀλέθω (τ) - βλῆούε (γ) καὶ βλῆούε (συνηρ.)

βοβο = βχβχί· ἴδ. ουπουπού! οβοβο, βουβού, ουβουβού.

βοβορόισε-α (Ἐλθασ.) πληθ. βοβορίσατε· ἔντομα μαῦρα ἢ κόκκινα
ἐνδικιτώμενα εἰς τοὺς τοίχους τῶν μαγειρείων· ἔταν τὸ κόκκινον
ἐπικαθίστη εἰς ἄνθρωπον λέγουσιν ὅτι εἶδητιν θὰ λάβῃ ἢ συγγενῆ
θὰ ἴδῃ.

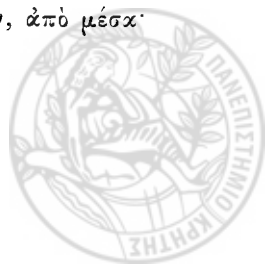
βοδέσ [Ἐλθασ.] = βούκεντρον (γ)· θουμβάτσ-*ι* (γ) = θουμβι ἰ χύστένι·
στρουμπουλάρ-ι (Κροχ) πληθ. βοδέτσα-τε, μβοδέτσατε, θουμβά-
τσατε, στρουμβουλάρσατε.

- βοζιλјόκ*: ἴδ. *bxζιλјόκ-ου*: πληθ. *βοζιλјόκετε*.
βοκερῖ-α: σκόπελος· πληθ. *βοκερῖτε*.
βὸλ (Σκ.) = μιὰφτ = ἀρκετὰ [ἑλλην. πολ-ύ].
βὸλξ-α (Τур.) πληθ. *βὸλκτε* = ὄφис ἀνευ ἰοῦ· *βὸλξε-τε* πληθ. (Σκ.)
ἴδ. *μβὸλξε-τε* = χάρδετε = ὄφис ἀνευ ἰοῦ.
βὸλβξ-α: καταστροφή, δυστυχία· μ' ου *bx βὸλjbξ* = *ε fatto una disgrazzia*.
bovdít ???
βολјίρε-ja πληθ. *βολјίρετε*: ἴδ. *βοστόλξε-α*.
βόρε-α (Ἑλλ. Σκ.) = χιών· ὁ πλ. ἀχρηστος· ἀν' ε *βόρεσε* = τὸ βόρειον μέρος = ὁ βοροῶς· καὶ *βδόρε-α* (Τур. Μκλјεσίε ε (Σκοδρесе) *δεβόρε-α* (τ. Βερκτ) *βίε βόρε* = χιονίζει· καὶ *τσβόρε-α* (τ. Ἀργγυρ.) [ἴδ. Ἑλλην. Βορ-ρῶς].
βοραζάνε-ja = καὶ *παρζζάνε-и* Ἑλθασ. : μέρος μυχίρας παρὰ τὴν λαθίν, ἐπηργυρωμένον· καὶ *δορζζάνε-ja*.
βορίξε-α: πληθ. *βορίγα-τε* (γ) = πίτυς, ἐλάτη.
Βόσјξε-α = ἡ Βοσνία.
βοσјάκ-ου (ἀρσ.) *βοσјάκε-јх* θηλ. πληθ. -ε-τε = Βόσνιος.
βῶστ-и πληθ. *βῶστх-τε* = ἄτρικτος, ἀδράκτι. 2) ἄζων.
βότε-α: ὁ κόσμος, ἡ γῆ = δέου ἢ τόκε-α = ἡπειρος· 2) ὁ λαός· μος *δε-γјό* σε τσ' θόνε *βότх* = μὴ ἀκούεις τί λέγει ὁ κόσμος, οἱ ἄνθρωποι, ὁ λαός· 3) ξένος, ἀλλότριος· ἐστ' ε *βότεσε* = εἶναι ξένον· 4) εἶδος πηλοῦ, ἡ ἀργιλος.-*јέμι* πρέј *νје* *βότε* ("Υδρх) = *јέμι* πρέј *νје* *δέου* = (π-τρίδος) ἴδ. *δε-ου-τόκε-α* = ἡπειρος, στερεά, ζιφρά· *κεν' и* *βότεσε* = ξένος σκυλί γρούα ε *βότεσ* (= ξένη γυνή).
βότε: (Μκλјεσίε ε Γεγεσίε δὲ Μι-εdίτх) = χέρε = φορὰ· *εδε* *νје* *βότε* = καὶ *μίκν* φορὰν· *νје* *βότε*, *δύ* *βότε*, *τρι* *βότε* = *νје* χέρε, *ду* χέρε, *τρι* χέρε = *μίκν* φορὰν, *δύ* φορὰς, *τρεις* φορὰς· καὶ: *κετέ* *βότε* = *τεύτην* τὴν φορὰν = *κετέ* χέρε.
βότε-ja: πληθ. *βότε-τε* = κοινῶς *μποτίλιε* καὶ *βότεσε-α*, *βοτίлје-ja*.
βοισέлј-и = βωνκ-γου· *βοισέлје-α*: πληθ. *βοισέлјате* = βαρέλιον μικρὸν *βολјίρε-јх* (Τур.) πληθ. *βολјίρετε*.
βόισε-α (Τур.) πληθ. *βόισх-τε*: ἴδ. *βουβούкје-јх* κοινῶς *βαρέλι*.
βραβξ-α (βουλγ.) = κλειδία· πληθ. *βράбате*: ἴδ. *дрῦ-и*.

- βράν* (Ἀργουρ.) ἐπιρ. = συρτά. σβρας (γ) τσβάραζι (τ) ε χόκι, βράν = ε χόκι σβρας, τσάραζι.
- βρανίσ* (Ἀργ.) ρ. ἐν. = τραβῶ τινὰ σύροντας· καὶ σβρανίσ καὶ σβαρρίσ (Περμέτ.) καὶ τσβαρρίσ.
- βραχόμ* - ι (Σ) = βεσνίλ - ου
- βράζε-α* - (Ἑλλ. Βεράτ.) πληθ. βράζα-τε: ι θόνε βίγες κῆ βέν πλζόρι. καὶ χουλι-α πληθ. χουλιτε. = βίγες-α (Καβαζα).
- βράζεμ* - ι (Καβαζαζι) = κρότος ἴδ. κρίσμε-α.
- βραζίμ* - ι (Λιχουρίστ.) πλ. βραζίμετε ἴδ. βρυμε-α.
- βρέζα-χύπεσ* - ι (Κρούζα) = αὶ κῆ λῆσ [λῆουν, λῆότ] πρεζαχύπθ: πλ. βρέζα-χύπεσ-ιτε.
- βρεγα-δέτασ* - ι = ὁ κατωικῶν τὰ παραθλάσσια· πληθ. ι - τε
- βρέζα-χύπθ* ι (Τυρ.) ἐπιρ. ἴδ. οπι-κάλζα.
- βρέθ* (γ. τ.) βρεθόνι (Περμ.) ρ. οὐδ. ἀορ. βρόθ, μετοχ. βρέθ, καὶ βρέ-δουε = τρέχω, χοροπηθῶ, ὡς ἔλα τὰ ζῶα ἔταν παίζουσι ὁκέρρατε βρεθινε· καλῆ, κάου βρέθ.
- βρέθ* ρ. οὐδ. τρέχω γρήγορα· βρήθ = τρέξε γρήγορα.
- βρέθελ* - ου βρέθ - δι: πληθ. βρέθ-τε = ἐλάτη ι - ε - βρέθτε = ἐλάτινος.
- βρέιγ* (γ) ρ. ἐν ἀορ. βρέιτ μετοχ. βρέιτουε κοιν. ροκνίζω, -κριτσ-λίζω· κῆνι βρέν ἔστανε = ὁ σκύλος ροκνίζει κόκκαλ· βρέχεμ (γ. τ.) πθ. ροκνίζομαι· 2) συνερίζομαι γρινιάζω ἴδ. [ἔλλ. βι-βρώ-σκα· βρωσις].
- βρέκ* - ου πληθ. βρέγετε καὶ βρίγετε· βράχος· βρέγου ἔστανε με ι βό-γελῆ σε κόδρα· βρέγου ι λιούμιτ = ἡ ὄχη τοῦ ποταμοῦ, βρέγου ι δέτιτ. = τὸ παραθλάσσιον.
- βρέκετε* (πληθ. μόνον) = τὰ ἐσώβρακα· καὶ τε λῆντα - τε (Σ) τε πᾶ-άνα - τε (Σ. Κρούζα) [σεπσέ βρέκετε βράχενε πᾶ ἀνε καί: τε μβά-θουρατε (τ)].
- (ι ε) *βρεγγόσουρε* (Περμετ.) = τετλακιπωρημένος κῆ κῆ κα χιέκιορε σούμε κῆ κα βούκμορε σούμε ι μουνδούχε τέπερε.
- βρέν/α* (τ) *μβρένδ*α (γ) = ἐντός, ἔνδον· ε βούρα βρένδα = τὸν ἔβαλα ἔς τὴν φυλακή· (τὸν ἔβαλα μέσα) ἀντιθ. *ιάσ*-τε· *περμβρένδ*α (γ), *βρένδ*αζι (τ), *βρένδ*αζε (τ), *βρέντ*αζετ (τ) = ἔσωθεν, ἀπὸ μέσα· ἀντιθ. *ιάσ*-τεμ.

βορνεβελέ-τε (Σκ.) (τουρκ. τσιντιάν), *διμίτε-τε* (Τυρ.) (έκ τοῦ πικνίου δίμιτο).

(ι-ε) *βορένδαζι-ι-με-ja* = έπιθ. έσωτερικός-ή καί ι-ε *βορένδεσμ-ι-με-ja* *βορένδεσμ-ι* (γ)· *με-ja*· *βορένδεσ-ι* (τ) (πληθ. *βορένδεσιτε*· *βορένδεσε-ja* πληθ. *βορένδεσε-τε*).

βορέσε-α (άργ.) *κιχόριον*, *πικραλίσ κοινώς ροδίκι*. -ΐδ. *κόρε-ja*.

βορέσ-ζι πληθ. *βορέζατε* = ή *ζώνη*· 2) *γενεά* = (30 έτη).

βορέσ-ζι (γ) καί *σοκε* (jκκοβκ) *du βορέζα νjέρεζισ* = δύο γενεάι ανθρώπων [*du φάκje νjέρεζισ*] *βορεσ πας βορέζι* = *εις γενεάς γενεών* = *κληρουνομικώς βορεσ μουρι* = *τό ζωνάρι τοῦ τοίχου* (*διάζωμα*) *βορεσ-βορέκ-ου* *αίτ. βορεσβορέκενε* πληθ. *βορεσ-βορέκε-τε* *τό βρακκοζώνιον* (τουρκ. *ουσκούρ*).

βορέσεν-ι (γ) *βορέσεν-ι* (τ) = *χάλαζα*· *βίε βορέσεν* = *πίπτει χάλαζα*.

βορέσκα-α πληθ. *βορέσκα-τε* = ή *χελώνη*· *βορέσκα ούjεζε* = *χελώνη τοῦ νεροῦ*.

βορέσκαζε-α πληθ. *βορέσκαζε-τε* = ή *ψώρα τῶν σύκων*. 2) *βορέσκαζε-τε* *ε νjeriούτ* (*οί πρησμένοι αδένες τοῦ λκιμοῦ κοινώς χελώνες* (*χοιραδικός άνθρωπος*)).

βορετεκόσε-α : πληθ. *βορετεκόσατε* καί *βορετκόσε-α* καί *βορετκότσε-α* (Σκ. Τυρ. Κρουja, Κιβ.) = *βάτραχος*· καί *βορετέj* (*bogdan*).

βορέχεμ καί *βορίχεμ* *παθ. τοῦ βορείj ρ.* = *χάεμ*, *γρίνδεμ-βορέχεμ* = *κατατρώγομαι*, *γρινιάζω*.

βορί-νι (γ) πληθ. *βορί-τε* καί *βορίj-τε* *βορί-ρι* καί *βορίου* (τ) = *κέρας*· καί *βορίνε-α* (Σ) πληθ. *βορίνα-τε* (Σ). *φράσις ι βούνα βορίτε* = *τόν εξηπάτησα*, *τόν έκεράτωσα*. -*πικροίμ. ι μάρι σ' κα βορί* = *ό άνόητος δέν έχει κέρατα* (*διχ νά γνωρισθῆ ως τά λοιπά ζῶα*)· *βοριμάθ-δι* (γ. τ) πληθ. *βοριμαθένj-τε*· *θηλ. -δε-ja*· πληθ. -*δκ-τε*· *ό έχων μεγάλα κέρατα*. -ή *έχουσα μεγάλα κέρατα*.

βορίμε-α (Έλθ.) ΐδ. *βορίμε-α* *βίρε-α* *βερε-α*.

βορίμε-α (Σκ.) *καρυγή*, *τε βορίτιουνε*· ΐδ. *βορίτμε-α*.

βοριμόj (Τυρ. Έλθ.) *βορίj* (τ) *βοριμόj* (*Βεράτ*). ΐ ΐδ.

βορίjε-α πληθ. *βορίjε-τε*· *πλευρά*.

βορίσκ-ου (γ) [*Σλαβικ. λέξις*]· ΐδ. *θίικε-α* = *κοινώς σουγιάς*· πληθ. *βορίσκιε-τε*.

βρισκ-ου = ξυράφιον πληθ. *βρίσκιε-τε βρισκ-ρρόνιγσ-ι* ('Ελθ.) πληθ.
βρισκιε-ρρονιγσ, *βρισκ ρροϋδ-ι* (Κρουιζ), *βρισκ ρροϋζε* (Σ) πληθ.
βρισκιε-τε = τὰ ξυράφια (δι' ὧν ξυρίζονται).

βρίμιε-α : (*budi*- 'Ελθ.) = κρυγή (όπληθ. *βρίτιμα-τε* ἄχρηστος) *βρί-
τιμι πάρε* (Γουρ. Κρούιζ) = Σεπτέμβριος· και *βρύλι-ι πάρε* (*bogdan*) =
7) ἔριος μήν· *βρίτιμι δύτε* (Τύρ. Κρούιζ) = Ὀκτώβριος· *βρίτιμι τρέτε*
(Τυρ. Κρ.) = Νοέμβριος· *βριμούρ-ι* (Τυρ.) Νοέμβριος *βριμούερ και βρι-
μούρ* (γ) = Νοέμβριος [ἴσως ἐκ τοῦ *βρύμε* = *πάχνη*].

βρύμοσ-ι ('Ελθ.) ἐπιθ. *κάλι βρύμοσ* = ἴππος καστανόχορος.

βρούλι-ι ἢ *βερούλι-ι* ('Αργουρ.) = ὁ ἀγκών· πληθ. *βρούλιατε* ἢ *βερού-
λιατε* ἴδ. *βερούλι-ι*, *βεροϋ-ρι*.

βρούμε-ι και οὐδ. *βρούμετε* (ὁ πληθ. ἄχρηστος) = ζύμη, *προζύμη-ι-ε*
βρούμετε = ἔνζυμος.

βρούμβουλι-ι (τ) = κάνθαρος πληθ. *βρούμβουι-τε*.

βρουμβουλιμίε-α ('Αργ.) πληθ. *βρουμβουλιματε* = βροντή· και *βουμ-
βουλίμε-α* και *βουβουλίμε-α* πλ.-α-τε (Περμετ.).

βουμβουλιτ ('Αργ.) ρ. ἀπροσ. = βροντᾶ· και *βουμβουλίν* (γ).

βρούστοιλε-ι : εἶδος γλυκίσματος.

βρούτισ-ι ('Αργ.) ἴδ. *βερούτισε-α*.

βρῦμε-α = *πάχνη* (πληθ. ἄχρηστος).

βροκ-α (Βεράτ.) = $1/2$ κοιλόν (εἶδος μέτρων).

βροφ = (Σκ. Περμέτ.) ἐπιρ. δεικτικόν σημ. *ταχύτητα* πράξεως· *βροφ
μβε καμβε* = ἀμέσως εἰς τὸ ποδάρι (ἔρθιοι). - *βάνι βροφ ε ου τσούε*
μβε καμβε = ἀμέσως ἐσηκώθη εἰς τὸ ποδάρι. - *τσόχου ε βροφ μβε*
καμβε = σήκου ἀμέσως εἰς τὸ ποδάρι. (Σκοδρα) : *νδε κίφθ διάλι*
βροφ μβε καμβε, *νδε κίφθ πλιακ χίκου ρεσιάνε ε μος ε λjen βα-
λενε πα δσάνε*.

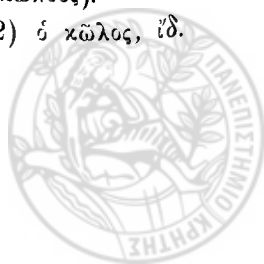
βροχορί-α (Περμέτ.) ἀλλοπαγμός πληθ. *βροχορίτε*.

βροχορίνι (Περμέτ.) ἀλλοπαγμός γελῶ, *χορεύω* ἐκ *χαράς*.

βυθάρι πληθ. *βυθάρε-τε* : *αὐ κιε do βύθε* = *πυγιστής*, ἀρσενοκαίτης·
κοινῶς κουλουμπαρας· ἐνῶ *βυθάσ-ι* ὁ συρόμενος μετὸν κῶλον· *βυ-
θάσε-ια* (θ).

βυθαράκ-ου· τὸ θηλ. *βυθαράκε-ια* (ὁ ἔχων μεγάλους κώλους).

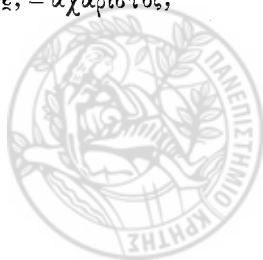
βυθε-α [ἐλλην. βυθός] τὸ κάτω μέρος, ὁ πάτος· 2) ὁ κῶλος, ἴδ.

- φούντ-δι. θυθ' ε κορίτσες=ό πάτος τοῦ ληνοῦ· θυθ' ε δροῦνιτ=ή
ρίζα τοῦ ξυλου· νji κινδ βύθς ουλίνj =έκκτόν ρίζας έλατς· ἴδ. ρράζε-α
ρρῆ νδε βύθς=κάθημακι κατὰ γῆς [ἴδ. έλλην. Βυθός]· βύθς-ρρουμ-
βουλάκ-ου. — πληθ. θυθς ρρουμβουλάκετε.
- θυλῆμῆτ (γ) ἴδ. βουλμέτ-ι (πληθ. ἄχρηστος).
- θυκ-ου (Σκ. Ἑλβ. γ) ἄχυρον, κοινῶς ἄχνη' (ὄνομ. περιληπτικόν)
καῶτ' ε γρούνιτ, ε έλβιτ, ε τερῶάνεσε, ε τέπεσε ε ορίζιτ' σι τε ὀι-
χέτε νδε λjῆμετ ε τε τσοπεζόχέτε ιθόνε θυκ-ου, πο κουρ αῶτε πν
ὀϊμ νδε λjῆμετ επκ τσοπεζόμεμ ιθόνε καῶτε-α. σι καῶτ' ε μίσεριτ
νδο ε γρούνιτ, νδο ε έλβιτ, κjε αῶτε πκ θυεμ ε πκ δερρμούεμ.
- θυάλ-ι (τ) πλ. θυάj-τε κοινῶς βουβάλι και θυῶλ ι (γ) και θυέελ-ι
πληθ. θυέjτε και θυῶj-τε συνηρ (γ).
- θυαλίσε-α (τ) πληθ. θυαλίτσα-τε και θυλίτσε-α (γ) πληθ. α-τε
και θυλίτσε-α (Σ) πληθ. θυλίτσα-τε=ή βουβάλα.-ή βούβαλος??
βουάτσατε έχενε ἢ έθενε (Βερατ.) [έπι συνουσιασμού].
- θυάνε-α : ποτχμός τῆς Σκόδρας· και Βόνε-α (bogdan).
- θυόασ-θυόάσιε : (πληθ. μων.) ἴδ. ρρῆ-jx (έλμινθεσ, λεβίθια).
- θυόε-α : ζωύφιον κοινῶς μαμουδι : πληθ. θυόε-τε (ἴδ. βόβε-α) τε
χάνγρι θυόεχ (παιδική φράσις).
- θυόισ-ι-ι. (Ἑλβασ.)=μορρίσ-τεμ.=ξεψειριάζω.
- θυού : ἴδ ουθυού.
- θυούκjε-ja (τ) πληθ. θυούκjε-τε, θυουούκjετε (γ)=κάλυξ· θυου-
θυόκjε-jx (γ) και θότσα-τε· θυουουρέκε-jx : πληθ. θυουουρέκε-
τε [Σλαβικ. τὰ νεφρά] ἴδ. βεῶεjε-jx (Περμέτ.) πληθ. βεῶεjε-τε
νεφρόν, ἴδ. έῶε-α (Σ) θυουουρέτσε-α και θυουουρίτσα-ε-α : πληθ.
θυουουρίτσα-α-τε νjε φάρε μίζεζετ κji θόνε σε hᾶν πλjεῶτσα.
- θυουουρίσ (Ἑλβασ.) ρ.=βαλjόν γjέλα νγα δάλjε.
- θυουουρίσ (έλβ.) ρ. έν.=ακμαχούσ=περνάι· πλjάτσακτε μb' ατ' άνε
ι μβε κετ' άνε.
- θυουουζινκε-α (γ) και θυουουζέλjε-α (Βερατ.) είδος έντόμου· ἴδ.
ξυζινκε-α, ἴδ. βούσε-α· πληθ. θυουουζίνκατε-θυουουζέλjατε.
- θυουουλίj (γ) θυουουλόj (Σ)=θυουθυουλίτ (τ) θυουουθυουλίτ (τ)=
βροντῶ.
- θυουουλίμε-α (γ) θυουουθυουλίμε-α, θυουουλίνε-α πληθ. α-τε=βροντή.

- βούξε-α* πληθ. *βούξε-τε* = τὸ χεῖλος [παρὰβ. Ἑλλ. βυζιον] 2) χεῖλος, ὄχθη, *βουζ'* ε λιοῦμιτ, ε λικένιτ, ε δέτιτ: ι *hāj* βούξετε = κάμνω μορφασμὸν μὲ τὰ χεῖλη ὅταν δὲν μὲ ἀρέση τι. - *χ* περ βούξε = τρώγω χωρὶς ὄρεξιν, κινῶ μόνον τὰ χεῖλη, χωρὶς νὰ μασῶ τίποτε· περιδρέθ *βούξετε*: = ἐπὶ δυσαρρεσκείας. - βᾶρ βούξετε = δυσαρρεστοῦμαι. - *μ*βουῖ περβούξε ἐπιρ. = γεμίζω μέχρι χειλέων· σ' ι *κjesō* βούξα ατύ νιερίου = δὲν γελαῖ τὸ χεῖλος του ποτέ.
- βούξε-βουβούκξε-α* πληθ. *βούξε-βουβούκξετε* = *α* *jó* *κjes* ι *κ* *βούξετε* τε βόγλιζα σι βουβούκξε.
- βούξε-γλσ-ζι* = φιλομειδής, χαροποιός· καὶ βούξε-*κjesō*νε-ι-α.
- βούξε-πλjasε-ι-α* καὶ πλάσουρα *α* *α* *α* *κjes* *κ* *βούξετε* τε πλιάσουρα, *κjes* σ' *κεῖ* *κούρρε*.
- βουζούκ-ου*: εἶδος ὄργάνου τὸ βουζούκι.
- [*βούj*] ρ. οὐδ. = κατοικῶ. - *βουj* (γ) ρ. κοιμῶμαι παρὰ τινι (εἰς ξένον οἶκον φίλου ἢ συγγενοῦς) 2) ὁκόj *νάτνε* ἴδ. *φλjε* = καθεύδω, κοιμῶμαι ἄρ. βούjτα μετοχ. βούjτουμε.
- βουῖ* (Τυρ.) ρ. οὐδ. τριτοπρ. = τε βουβουρίσουρα = κούρ ὁκέλj *νδονj* νιερί *μβε* τόκε τε λjάγετε *hān* *βιζῖζ*.
- βουjάρ* ι (Ἑλλ.) = πλούσιος, εὐγενής, εὐπατριδής θηλ. βουjάρε· *jα* καὶ βουjκρέσε-*α* τὸ ἐπιρ. βουjαρίῶτ = εὐγενῶς.
- βουjάῶκε-α*: πληθ. βουjάῶκατε (γ), βουjάῶγε-*α* (βερατ.) πληθ. *α-τε* κοινῶς τὸ πελεκοῦδι. βουjάῶγε-*α* (Περμετ.), *άῶκε-α* (Σ) πληθ. *άῶκατε*, *άῶκελjε-α* πληθ. *άῶκελjατε* (Τυρ.).
- βούjκ-ου*: ἴδ. βούjκ-ου πληθ. βούjκ-τε.
- βουjκjesί-α*: ἴδ. βουjκjesί-*α* ὁ πληθ. λείπει.
- βουjκjesίῶτι* = βουjκjesίῶτ.
- βούκε-α*: πληθ. βούκε-τε = ἄρτος, ψωμί (ἐλλην. βουκιᾶ) [*βογδάι* = σῖτος τουρκ.] *hōn'* ε γρύνjε = ψωμί σιταρένιο, *βουκ'* ε ἐλjπτε = ψωμί κριθαρένιο βούκε-β*αλjε-α* = βουκ' ε πιέκμε (πρεjμίσει) ζιμε με ούjε βάλjε· πληθ. βουκε-βάλjε-τε = βουκ' ε *δυλδέjσεμε* (Καβ.) ??? βούκε *φικjε-jα* (Τυρ.) = βούκε πρεj *φικjō* -*τε* θάττε· πληθ. βουκεφίκjετε.
- βουκε-πιέκεσ-ι* = ὁ ψήνων ἄρτον, ὁ ἄρτοποιός· πληθ. βουκε-πιέκεσ-*ιτε*. *βουκε-ὁκάλjε-ι* (Τυρ.) θηλ. *λε-α* = *α* *κjes* ὁκέλj βούκενε, = ἀχάριστος, ἀγνώμων.

- houklje-a* (Σκ.-Κρούξ) = ἡ νυφίτσα. *Houljtōtt* = νύμφη βουλγαριστί.
houkljež-a (γ) πληθ. *houkljež-a-tē* = νούσεξ ελζάλξεσε (κατ' εὐφη-
 μισμὸν) καὶ *hōt-φούρκα-houkoure-x* (Τυρ.) πληθ. α-τε.
houkouo: ἐπιρ. = ὠραῖως, καλῶς, *houkouo* μίρε = φόρτε μίρε, *houkouo*
tōelje (hudi) = φορτ *tōélje* = πολὺ ἀνοικτά· ε *houkouo* ε *dēout* =
 ἡ ὠραία τῆς γῆς, δηλ. ἡ θεὰ τῆς ὠραιότητος, 2) εἶδος ὄφρεως με
 λίτρinx στίγματx· *i-e-houkouo-i-a* = ὠραῖος-ὠραία· ἀντθ. *i-e* ὄσμτού-
 αρε.
houkouoéž-a (βεραιτ.) πληθ. *houkouoéž-a-tē* [*houkouo-ρεζέ-j* = ἀκτίς]
 ἴδ. *doidsiljónje-a*.
houkouoī-a: πληθ. *houkouoīte* = ἡ ὠραιότης, εὐμορφία.
houkouoónj (bogdan) ρ. ἐν. ὠραίζω, καλλοπιζώ· καὶ *houkouoónj* (γ)
 σhoukouoóχeμ (πκθ.) ἀντιθ. ὄσμτόj = ἀσχημίζω.
houláo-i: εἶδος ὄφρεως τυφλοῦ πληθ. *houláarete*.
houlédroe-a: πληθ. *houlédρατε* ('Ελθασ.) = εἶδος παρασίτου ὅπερ ὡς
 μυνιάριον προσφύεται εἰς τοὺς κορμούς τῶν δένδρων καὶ ἐκ τοῦ
 ὁποίου κάμνουσι τὴν ἴσκαν.
houlé-a: σφραγίς πληθ. *houljx-tē* (ἴδ. *βούljε-α*).
houljāō,je-a ἴδ. *houjāōke-x*.
houljéž-a = σταγών, ρυτίς, ψεκὰς· καὶ *πίκε-α* πληθ. *πίκατε*· *vje* *hou-*
ljéž *ouje* = μίξ σταλά νερό·
houlitas α (γ) πληθ. *houlitas* *tē* ἴδ. *houklitase* α.
houlj-ou καὶ *houjx-ou* (τ) = γεωργός πληθ. *houjxete*.
houlkeśi-a καὶ *houjkeśi-a* = ἡ γεωργία. = πλ. λείπει.
houlkeśōt = γεωργικῶς.
houljmet ι (τ) πληθ. *houljmetete* = τὰ ἐκ τοῦ γάλακτος ἐξαγόμενα τυ-
 ρός, βούτυρον, κ. τ. λ. *houlmet-i* (γ) καὶ (Σ). ὁ πληθ. ἄχρηστος.
houlmouaj (τ) = ζυμῶνω με βούτυρον.
houlounge-a (γ) πληθ. *houlounge-tē* καὶ *μhoulounge-a* (Σ. Κροξ) καὶ
δsounge-x (Βεραιτ.) πληθ. *δsounge-tē*, *μελερι* (Περμέτ.) πληθ.
μελενj-tē = ὁ βούτσουνας, ὁ ρόζος.
houlōi: πληθ. *houlōiñj-tē*: τὸ ἐσωτερικὸν τῶν παρειῶν καὶ *houl-*
ōi-ri (τ) - κα φαμε *houljtōite* με ούje = ἔχει πληρώσει τὰ μά-
 γουλα με νερό.

βουμβάλε-α : πληθ. βουμβάλα - τες : είδος έντόμου· ό κυνηγός.

βουμβουλίμε-α ('Αργ.) πληθ. βουμβουλίματς = βροντή· και βρουμβουλίμε-α.

βουμβουλόι (γ), βρουμβουλόι ('Αργυρ.) = βροντώ· συνήθως τριτοπροσ. = βρουμβουλίτ.

βουμβουλούερ-ορι (γ) και βουμβουλούρ-ορι (γ) συνηρ. ό 'Οκτώβριος μήν (ότε συχνά βροντᾶ).

βουνάρ-ι (Τυρ. *Dişar* πληθ. βουνάρτες : ατζέ και βονόν ούτζε τó κεφαλάρι τοῦ νεροῦ· ἴδ. βουνόι = βρύω.

βουνάτσ-α (λεξ. 'Ιταλική) = γαλήνη, ήρεμία.

βούνγε α πληθ. βούνγατς = τó πουρνάρι· κόκκιςετ βούνγεσσ ου θόνε λζέν = βάλανος, (Τοσκ.) λζενδε.

βουνίμ-ι : πληθ. βουνίμετς (γ) και βουρίμ-ι (τ) πληθ. βουρίμετς και βριζίμ-ι (Σ) πληθ. βριζίμετς και βρουίν-ι πληθ. -ετς και βρέλε-α (Σ) και βουνάρ-ι (Τυρν.) και άμουλε-ι (Τυρ. -Ελθασ.) = πηγή.

βουνόι : (Καθ.) ρ. ούδ. = βρύω, πηγάζω· και βουρόι (τ) και βριζόι (Σκ.) και βιλιζόι.

βούρρε-ι πληθ. βούρρατς = άνήρ· 2) γενναίος, άνδρείος βουρ' ι δέουτ = ό ήρως τής γής· γζύσμε βούρρι = βουρρ' ι θύεμ = μεσόκοπος άνήρ (45 έτων ήλικίας).

βουρρενί-α (bogdan) = ή άνδρική ήλικία.

βουρράκ-ου (γ) = μικρόσωμος άνήρ, άνδράριον· πληθ. βουρράκετς· και βουρράτσ-ι, βουρρέτσ-ι (Περμέτ), βουρρατσάκ-ου (γ) πληθ. βουρρατσάκε-τς.

βουρβούκγε-ια (γ)· ἴδ. βουβούκγε-ια. -πληθ. -ε-τς.

βουρβουλ/έσ-έτ, έτ. ρ. έν. άρταίνω τινά (νηστεύοντα)· και βουρβουλέτ (τ) και περμβελζέσ-έτ-έτ ('Ελθ. γ) βουρβουλζέτεμ (Καθ. τ.) περμβελζέτεμ ('Ελθ.) = άρταίνομαι. -ἴδ. και περμβελζέσ-έτ-έτ.

βουρδουλάκ-ου πληθ. βουρδουλάκετς = ή άντραάλα (Τουρκ. σεμιζόν).

βουρδῶικ-ου πληθ. άχρηστος ἴδ. βερδῶικ-ου, τῶιπιρόκ-ου.

βουρρερί-α και βούρρενί-α : ὄνομ. περιληπτικόν = οι άνδρες και ή άνδρική ήλικία.

βουρρερίστ : έπιρ. άνδρικός, άνδρείος, και κατὰ τόν τρόπον τῶν άνδρῶν· και βουρρενίστ (γ).

- houōtore*-α: πληθ. *houōtore*-τε [Σλαβικά *houōra*=ή σκύλα].
houōta-α (Τυρν.) πληθ. *houōta*-τε=ή σκύλα· και γόρε-jx (Τυρν.)
 [βουλγαριστί *houōta*=ύλακτώ, γαυγίζω], πληθ. γόρετε ἴδ. και
 γόρε-jā και κξενεζε-α.
houōta-ου: πληθ. *houōta*-τε=ό χρονιάριος τράγος, και φτουιά-
 κξετε-τό θηλ. φτουιάκε-jx πληθ. φτουιάκετε ή χρονιάρικη γίδα·
 και φτουιάζε-α: τό υποκοριστικόν.

Γ

- gabito*-ι (Σ)=πατητήριο των σταφυλών ληνός·-γαβιτό' ι ρρούσιτ
 (Σ)=κορίτ' έ ρρούσιτ (Έλβ.) και τίνε-α (γ) και τίνε-α (τ).
gabta-α πληθ. γάβιτα (γ)=αίσχρολογία·-φλτα γάβτα=αίσχρολογώ.
gabti-ι (Σ) λάθος· πληθ. γάβιτε-τε ἴδ. λjabti-α.
gabto= (ρ. οὐδ.)=λανθάνω ἴδ. λjabti-α.
gabto-α (*Ανω Σπαθία) πληθ. γάβιτα-τε=σγαβόντε-α· (Κάτω-
 Σπαθία) ἴδ. σjabti-α.
gadi= (Σ)=γατί·=έπίρ. έτοιμον
gadti-α (τ) (Περμετ-Βερατ)=άστεισμός (Τουρκιστί *gadi*) πληθ. γάδ-
 τί-τε.
gadti (τ) ρ. οὐδ. γάδτιτεμ (τ)=χαριεντίζομαι, άστειζομαι και γά-
 τίτεμ (τ).
gadti-ι (*budi*)=άγαλλίασις πληθ. γάδτιμέντε ἴδ. γέζιμ-ι και
 γάδτιμέν-ι (*bogdan*),=γάδτιλίμ-ι (ἴδ. γέζιμ-ι) και νγάδτι-
 λίμ-ι (γ).
gadti (γ) και νγάδτιλί ἴδ. γέζι, γάδτιλίχου και νγάδτιλίχου ἴδ.
 γέζιχου.
gadti-ι (Dίβρα) ρ ένεο·=πειράζω ήθικώς, ἴδ. τεντό (Σ) τό παθ.
 γάδτιτεμ.
gadti (Βερατ.) ρ. οὐδ. άου. γάδτι μετοχ. γάδτισομε· γάδτισε σε φά-
 λουρι, σε έτόουρι=άπέκαμον όμιλών·-βάδτιζων· γάδτισε περ ούτε=διψώ
 υπερβυλικά, άποθνήσκω τής δίψης· ἴδ. μjabti.

- γάγγε-α πληθ. γάγγαττε=από άρρε κηε θύχετε κολάξ· άντιθ. γούνγε-α.
γαλαθήρε-ja (Τυρ.)=λγούλγε ε τσέλγε φόρτ. άντιθ. βουρβούκγε-ju·
κκι γκλακθέλε-α (Σπάτι) πληθ. γκλακθέλετε κκι γκλόνγε-α (Περ-
μέτ.) (άπηρχικωμένη λέξις) έν τῆ φράσει ότεπι γκλόνγε=οίκια με-
γάλη.
γαλζάμσ-ι (γ. Έλε.) πληθ. γκλζάμσ-τε=παρκαλυτικός πόσι-λζάμσ
κκι σ' μουντ τε λγούκγε κς κερθε κς δόρε.
γαλζατσού: έπιρ. (Κρούζα) με νλένγουν' αότου σι ρρίνε γράττε με νγε
κάμθε νδε βύθε ε νγε κάμθε νγρίτουνε.
γαλζατσού-νι (Τυρ.) πληθ. γκλζατσούνγετε=παράλυτος, ό μη δυνάμενος
περιπατείν.
γαλζιό (Έλεαα. -Τυρ Κρούζα) έπιρ.=άνγκούκουρδα. -ρρι-γκλζιό=ρρι
γκλούτσ, πουπετσίκ (Σ) κκλζα-τσούζε (Καβαζα).
γαμούλγε-α (Έλεαα.) σωρός πληθ. γκμούλγετε: κκι γουμίλγε-α (Σ),
γουμουλ-ι (γ), γκρούμ (Καβ.) γκρούμουλ-ι (Τυρ.) πληθ. γκρού-
μουλ-τε-πίρκ πίρ-γού (Βερζτ. -Περμέτ.) πληθ. πίργγε-τε.
γαρουθέλε-α (Σπάτι) ἔδ. γκλακθέρε-α.
γαροράτ-ι (Τυρ.) σπασμένον πιθάριον ἢ σταμνίον. -κκι γερράτ-ι (Κα-
βαζα-Βερζτ.), γερρέτσ-ι (Κρούζα) γέρθε-α πληθ. γέρθετε (Βερζτ.).
γαράφε-α=ή φιάλη.
γαραμέτ ι: άσχολία, μέριμνα, φροντίς.
γαργάρα-ja=άνγκαργάρισμα κοινώς γαργάρα· βάζ γαργάρα=κάμνω γαρ-
γάρα.
γάργουλ-ι πληθ. γάργουλτε κκι γέργουλτε είδος πτηνού ἔχοντος κίτρι-
νον χρῶμα· 2) ἡ σιταρίθρα.
γάρθ-δι πληθ. γέρδετε κκι γάρδινγε-τε (Σ) φργκμός. -φράκτις· γαρ-
δέτσ-ι=γκσδάρε ε ρρουμβουλάκγετε τε μθουλγούμ με κάότε· κκι
κουρονέτσ-ι πληθ κουρονέτσατε, γαρδέτσατε ἔδ. γασδάρε-α, γρασ-
δάρε-α.
γαρεσ-(τ) ρ. οὐδ. όγκριζει (έπι όνου) ἔδε πελάσ-έτ-έτ.
γαρούμ-ι (Καβ.) ἔδ. γκγούλγε-α· κκι γκρούμουλ-ι πληθ. γρού-
μουλ-τε.
γασ-ζι: πληθ. γάζετε χαρά· ἔδ. γεζίμ· τ' άρθόμ περ γασ (τ)=
είθε να σε έπισκεφθόμεν δια χαράν (γάμου) τ' άρθσιμ περ γεζίμ.

(γ) 2) γέλωσ· με βιέν γᾶς=με βιέν τε κjeσ̄ [ἴδ. ἑλλην. γήθ-ω. γηθοσύνη].

γασίεμ (τ) ἴδ. γασιίεμ.

γασιάρε-ja (γ) ἕλος, πληθ γαστάρετε καὶ κjέλκje-ja: πληθ. κjέλ-κjeτε.

γασάρε-ja (ἑλβ.) ἴδ. καστάρε-ja πληθ. γαστάρετε.

γάτε-α (Δυραχίον) ??? = ἴδ. γάττ (τ).

γατεροί-α (τ) πληθ. γατερρίτε = ἐμπέρδευμα ἀντιθ. ὄκατερρί-α καὶ νγατερρί-πληθ. νγατερρίτε (γ) νγατερόj (τ) καὶ νγατερόj ρ. ἐν. = ἐμπερδεύω τινά· γατερόνεμ καὶ νγατερόχημ (γ) = ἐμπερδεύομαι.

γατίj ἢ γατί (budi, bogdan, Τοσ.) ἐπιρ. = ἐτοίμως. -jaμ γατί = εἶμαι ἔτοιμος, hᾶχημ γατί = ἐτοιμάζομαι, hᾶj γατί = ἐτοιμάζω. 2) = σχεδόν, ὀλίγον ἔλειψε νά. . . . -γάδι (Σ) [Ρουμουνικά γάτα = ἔτοιμον].

γαῶερόνεμ: ἀποθ. = πνίγομαι εἰς τὰ κλαύματα· καὶ νγαῶερόνεμ (Βερατ) = κλjαj με δενέσε.

γαῶερίμ-ι = τε κλjάρετε μὲ δενέσε· πληθ. γαῶερίμετε καὶ νγαῶερίμετε (νγαῶερίμ) (Βερατ.).

γάτι: σχεδόν, γάτι πκα μz ι μαθ σε αῦ = ὀλίγον μεγαλύτερος ἀπ' αὐτόν· γάτι σά σ' ου βράσῃ = ὀλίγον ἔλειψε νά σκοτωθῶ.

(ι) γατιόιμ-ι = ἔτοιμος, πρόθυμος.

(ε) γατιόιμε-ja = ἐτοίμη, πρόθυμος.

γατούαj: ρ. ἐν. (τ) καὶ γατούεj (γ) = πράττω, ζυμώνω, μαγειρεύω.

(Τοσκ.) καὶ γατούj (συνηρ.) ἐτοιμάζω ἴδ. hᾶj γατί.

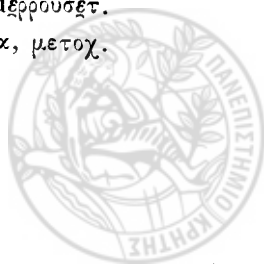
γατόj (bogdan) ἐτοιμάζω. -γατούχημ = τὸ παθητ.

γάτσε-α (Σ) ἀνημμένος ἀνθραξ, θενγjίλ ι νδέζουνε ἐνῶ θινγjίλ-ι (Σ) = κάρβουνον στυσμένον.

γάτσκε-α = λευκοκράμβη πληθ. γάτσκα-τε.

γαφόρε-ja (Ἑλβ.-bogdan) καρκίνος, κάβουρας, πληθ. γαφόρε-τε καὶ γερθεje-ja (Σ-Βερατ.) πληθ. γερθεje-τε.

γδέ-ρι καὶ γδέ-νι (bogdan) [εἶδος δένδρου]· β'. (Βερατ.-Περμέτ) ὁ ρόζος τοῦ ξύλου· κουρ κα δάλjε νγα δρούρι σι θούμπ, θούετ γδε-ρι· λέγεται δὲ νύελ-ι (τ) πληθ. νύεj-τε τὸ σημεῖον τοῦ ρόζου ὅταν λειανθῇ· ὄενj' e γδέριτ κje δούκjeτε μβι δρουτ α μβε δερρούσετ. γδεντ: ρῆμ. ἐν. = σκαλίζω, πελεκίζω, ἐκλέπω· ἀόρ. γδένδα, μετοχ.

- γδένδουρε. - γεδέντ (γ): λγιατόj (Σ) - γδένδεμ, γεδεντεμ, λγιατό-
 ζεμ. παθ.
- γδῆj (τ) γεδιj (Σ) ρ. ενεργ. = ζημερώνω αντίθ. νγρύσεμ. άορ. γδίβη-
 γδίβε-γδίου, και (γ) γεδίνη-νε-νι· και σθάρδι άρίτα ἢ άούελj
 άρίτα (Σ) = σθαροδουλόj (Καβ.-Βερζτ.) τε γδίρε-τε ἢ τε γεδίμετε
 (γ) = ό θρορος, λυκαυγές· αντίθ. νγρύσεμ.
- γέγε-α πληθ. γέγετε οί κάτοικοι τῆς Ἰλλυρίας. [παρ.β. Ἑλληνικόν
 γί-γας].
- γεγενή-α (γ) ἢ Ἰλλυρία πληθ. λείπει. - και γεγερί-α.
 γεγερίστ και γεγερίστ = γεγεσί.
- γεγερίστε-ja = ἢ γεγική διάλεκτος (γ).
- γεγερίστε-ja (τ) ἢ γεγική διάλεκτος.
- γεδένδε-α (γ) = σκάλισμα 2) πελεκουδι πληθ. γεδένδε-α τε και λιάτρε-α
 (Σ) πληθ. λιάτρε-α τε.
- γεδίj (γεγ.) ἰδ. γδῆj (τ).
- γεζίμ-ι πληθ. γεζίμετε = χαρά, εύφροσύνη αντίθ. ιδερίμ (γ) - γαζμένδ-
 ι (Σ) πληθ. γαζμένδετε ἰδ. γάσ-ζι (τ).
- γεζόj (Τυρ.) ἰδ. γουδσόj, κουδσόj = τολμῶ, κουτάω· σ' γεζόν με hām
 φρε γjαjε = οὐδέν τολμᾷ ποιεῖν.
- γεζόνj και γεζόj: ρ. έν. = χαροποιῶ τινα, αντίθ. ιδερόj γεζόj πάσκατε
 = χαιρετίζω, έπισκέπτομυ διὰ τὸ Πάσχα.
- γεζόνεμ και γεζόχεμ = χάρω έντιθ. ιδερόχεμ.
- γεζόφ-ι πληθ. γεζόφετε = ἢ μηλωτή, δέρμα ως έπενδύτης.
- γεζούτε-α (Ἑλβ.) πληθ. γεζούτατε = τε σούουνετ' ε γρύνιτ.
- γεζουκτε-τε (Κρούjα) = τὰ άποκοσκινάδια· τε χέδουνι ι γρύνιτ (Σ) -
 γεροδούστε-α (Περμέτ.) = τε σούουρετ ε γρούριτ. πληθ. γεροδούτατε.
- γεθάπε-τε (πληθ.) (Ἑλβ.) γεθάπετ' ε σφούρκοιτ. = άγκιστρα σκουπίου.
- γελjάσα: πληθ. γελjάσατε = ἢ κουτσουλιά· και γοτσίjε-jα (Ἄργυρ.)
 πληθ. γοτσίjετε.
- γελbάζε-α (τ) κελbάζε-α (γ) πληθ. γελbάζατε κελbάζατε, κελjbo-
 κjετε: = πτύελον, φλέγμα.
- γελbάζεμ και κελbάζεμ. ρ. οὐδ. δέντε ου κελbάσνε.
- γελjβότοιε-α (Τυρ.) ἰδ. λjεβόδöγε-α. - γελjβόjκε-α (Κρούjα), γεβó-
 döe-α (Σ) πληθ. γελbόδöατε, γελjβόjκατε, γεβódüατε.

- γελῆδε - α (Κρούζ) ἴδ. λῆδε - α πληθ. γελῆδα - τε.
γελῆβούλῆ - α = λέπρα πληθ. γελῆβούλῆατε. - ἴδ. κέρε - ἰα.
γελῆδατάο - ι (Κρούζ) ἴδ. λῆδατάο - ι πληθ. ἀρε - ατε ἀρσενικόν, κἀ -
ἀρε - τε θηλ. γελῆδατάρ - ἰα ἴδ. λῆδατάρ - ε πληθ. ἀρε - τε θηλ.
γελῆπέ - α πληθ. γελῆπέατε (γ) λήμη, τσίμπλαις, καὶ γελου - ι (Σ)
ὄκλέπε - α (Βερατ.) πληθ. ὄκλέπα - τε καὶ ὑποκορ. τῶκλέπεξε - α.
γελῆκῆρε - ἰα ἴδ. κελῆκῆρε - ἰα (ἀσβετος) ὁ πληθ. λείπει.
γελῆσασ (Σ) κελῆσασ (ρῆμα). γελῆάζεμ. (Σ) ἴδ. κελῆαζέμ.
γελῆνῆ, - γελῆν (bogdan) ρ. οὐδ. χλοάζω, τρώγω χλόην καὶ 2) ζῶ·
μετοχ. γελῆίτουμε· καὶ γελῆῖ (Τυραν.) γελῆῖνε δρούτε = σθερ -
θεῖνε δρουῖτε, = ζάνε τε τῶελῆνε γῆθετε.
γέμ - ι ἴδ. γῆμ - ι πληθ. γέματε.
γενῆεῖ καὶ γενῆῖ = ἀπατῶ, 2) ψεύδομαι ἴδ. ρεῖ (γ)· ἀόρ. γενῆεα - ε - ου
μετοχ. γενῆεο (τ) καὶ γενῆεμ (γ).
γενῆέμε: παθ. = ρεῖεμ (γ) = ἀπατῶμαι
γενῆερε - ἰα ('Αργ.) = γενῆεῖτε - α πληθ. - ὄτρατε καὶ ρεῖνε - α (γ) πληθ.
ρεῖνε - τε.
γενῆεῖα - ι = ψεύστης· θηλ. - ἀρε· πληθ. - ἀρε - τε ἀρσ. θηλ. - ἀρετε - γε -
νεῖα - ἰα = ψεύτρια· - καὶ (γ) ρεῖεῖ - ι - θηλ. ρεῖνε - ἰα πληθ.
ἀρσεν. ρεῖνεῖτε, θηλ. ρεῖνετε· ρεῖνεσάκ - ου ἀρσ. ρεῖνεσάκε - ἰα
θηλ. πληθ. ρεῖνεσάκετε ἀρσ. - ρεῖνεσάκετε θηλ.
γέρθε - ἰα (Βερατ.) - γερβῖτ (Περμέτ.) ἴδ. ὄγερρῶσ. πληθ. γέρθετε ἴδ.
γερράτῶ - ι.
γερράτῶ - ι ἴδ. γαρράτῶ - ι
γεργάσ - ἐι - ἐι (Σ) ἀόρ. γεργίτα. μετοχ. γεργίτουμε = πειράζω, δια -
βάλλω = ὅτι κεῖ περ ὄκῆι ὄκῆνε. - γεργίτεμ ρ. παθ. (Σ).
γεργεῖακ - ου ('Αργ.) ἴδ. γερτῶμασ - ζι (Περμέτ.) πληθ. γεργεῖακετε.
γεροῖτ: (Σ) ρ. ἐνεργ. ζῶω, γρατσοῖζω, με γερῖτσι. καὶ γεροῖτ
(Τυρ.) γεροῖτ (Σ), γερῖτ ('Ελβασ.) = τῶερ (τ). τὰ παθητ. γεροῖ -
σέμ, γεροῖτεμ.
γεροῖτῶ - α ('Ελβ.) πληθ. γεροῖτῶτε = γρατσοῖσιμα.
γεροῖτῶ - ι ἴδ. γεροῖτῶ - ι.
γεροῖσε - α (γ) γεροῖσε - α (Σ) ζύστρον, ζύστρα πλ. γεροῖσατε, γεροῖσατε.
γεροῖπτε (Καβ.) ἴδ. γεροῖπτε.

- γεροθάσ-έτ-έτ: άόρ. γερθίττ μετοχ. γερθίτουνε ἴδ. κλιθ.
γεροθέε ja (Βερ Σ) ἴδ. γαφόρρε-jx = (καρκίνος).
γεροϊότ=γερδίοτ (Σ) και γερρίτσ=γερδίτσ (Tur.)
γεροίτουαε (Καβ.) έπιρ. είδος παιδιάε ἦν παίζουσι με ταιε μπότσαιε. =
γουρμάόθι ('Ελβασ.)
Γροκji-α=ή 'Ελλάε ἴδ. Γρεκji-α [πληθ. λείπει].
γεροκjinε-α (τ)=έλληνίε ἴδ. γρεκjinε-α.
γεροκjiότ: έπιρ. ἴδ. γρεκjiότ=γροκιστί.
γεροκjiότε ja ή έλλην. γλωσσα ἴδ. γρεκjiότε-jx.
γερομάδε-α (τ) έρείπιον· μουρ' ι ρέννε, ι ρεζούαρε πληθ. γερμάδατε
και μουρίόττ-α (Βερ.) πληθ. μουρίόττττ.
γερομαάσ-ζι (Καβαχj) = γουρμάσ-ζι ('Ελβασ). γεροελιάκ-ου ('Αργ.)
πληθ. γεργελιάαεττ.
γερομόj ρημ. ένεργ. =σκάπτω ἴδ. ρεμόj.
γερομίχ (Σ) μετοχ. γερμίχουνε και μίχι μετοχ. μίχουνε μιφ και μίφι
(Κρούjα) τó παθ. γερμόχεμ, γερμόνεμ μίχεμ και μίφεμ.
γερομούτο-ι (Dίβρα) =καμπουράε (ι-ε) γερβούτε-ι-α (γ)· έπιθ.
γεροάνε-τε (γ) πληθ. =τλ ψαλίδια και γεροάρετε (τ).
γεροάε: ρ. ένεργ. =προσακλώ ἴδ. γρῶ.
γερομούαεμ: ρ. ούδ. =καμπουριάζω.
γερονji-εμ (Περμέτ.) ἴδ. γρίνδεμ.
γερονjiεε-ι ἴδ. γρίνδεε-ι πληθ. γερνjiεεε-ιτε.
γερονjiεεε-ja θηλ. πληθ. γερνjiεεεε-τε.
γεροάέτ-ι=ή πλεζούδα (γερῶετ-ι Καβαχj και βίόττεε-ι (Σ)).
γεροάέτj: ρ. ένεργ. =πλέκω και βεj γερῶέτ (τ) και θουρ γερῶέτ
(Βεράτ.)
γεροά-ι (γ) πιάσιμον τών νεύρων (μάλιεττ είε τόν ύπνον) και περδῆ-ου
και περδῆε (Βερατ) με ζού περδῆου (Tur.) και με κάπι γερῶί (γ)
μ' ου-καρρενελδίε καμβα.- ('Ελβ.).
γερομαάσ-ζι (Περμέτ.) ἴδ. γερμάσ-ζι=λάρυξ.
γερορούττ-α (Σ) (ἴδ. γερῶεε-α) πληθ. γερούτττ-τε.
γερούεj (bndi-γ.) και γερούj=ρ. έν=ζύω [παρ. έλ. γράφω] γρούεj (τ)
τó παθ. γερούεεεμ-γρούεεμ (τ).
γεοικεε-α (γ) ἴδε γιώεε-jα.

(ι) *γεῖτενετε*: πληθ. τε *γεῖτένετε* (γ) = *χριστιανός-οί*. ἴδ. ι-ε κρε-
στέρε (γ).

(ε) *γεῖτενε-α* θηλ. πληθ. τε *γεστένατε* = ἡ *χριστιανή*: καί

(ι) *γεῖτερε-ι* ἀρσ. ε *γεῖτερε-α* θηλ. = ὁ *χριστιανός-ή*.

γεῖτενέγε-α πληθ. *γεστένιατε* (γ) *κάττανον*: καί *κεῖτένε-α* πληθ.
κεῖτένιατε.

γεσδάλε-α (Βεράτ.) = νῆε τσόπε *δεράσε α* νῆε τσόπε *δρου κῆε ε* λενε
κέμβεσε περ τε *νδρέκῆουρε κουρ θύχετε*.

γερφάσ-έτ-έι (Κρούα ἴδ. *γερθάσ*.

γερχάσ-έτ-έι (Σ. Τυρ.) ρ. οὐδ. *ροχαλίζω, ρέγχομκι*. -*γερχέσ* (γ), *γερ-
χετ* (τ), *νγερχάσ-έτ-έτ*. (Βερατ.) *άόρ*. *γερχόκῆα*, *μετοχ*. *γερχέκε*
καί *γερχέκῆουρε* [ἐκτοῦ *γερ-χίέκῆ*].

γίθ: ρημ. *ένεργ*. = *λύω*. (ἀντιθ. *λῆθ* = *δένω*) *ῶγιθ* δέ σημ. *καταλύω*,
ὡς *ῶγιθ κρέῶμενε* = *καταλύω τήν τεσσαρχοστήν*. καί *ῶγιθ* = *λύω*.

(τ) τὸ *παθ*. *γῆιδεμ*, *ῶγῆιδεμ*.

γῖστ-ι: πληθ. *γῖστυα-τε* (γ) καί *γῖστρα-τε* (τ) = *δάκτυλος*. *γῖστ'* ι
μάθ = ὁ *ἀντίχειρ*, ὁ *μέγας δάκτυλος* *γῖστ'* ι *βόγελ* = ὁ *μικρός δάκτυ-
λος*. - *δεφτέ* με *γῖστ* = *δακτυλοδεικτῶ*: ι *πιέκ* με *μάῆε* τε *γῖστυ* =
τὸν *έγγίζω* με τὸ *ἄκρον* τοῦ *δακτύλου*. βῆ *γῖστῆε* = *ὑπογράφω*.

γῖστε-ῆα (Κρούα-τ.) *δακτυλήθρα*. καί *νγῖστρα-α* (Σ) *πληθ*. *γῖστετε*.
γῖστ' ι *πάρε* = ὁ *πρῶτος δάκτυλος*. *γῖστ'* ι *μέσιμ* = ὁ *μέσος*. *γῖστ'* ι
συνάξεσε = ὁ *δάκτυλος* τοῦ *δακτυλίου* = *πράμεσος*. *γῖστ'* ι *βόγελ* = ὁ
μικρός δάκτυλος. *γῖστ'* ι-*κάμβεσε* = ὁ *δάκτυλος* τοῦ *ποδός*. - νῆε *πελάμβε*
ε *du γῖστενα* = *μία σπιθαμὴ* καί *δύο δάκτυλοι* (ἐπὶ *μετρήσεως*).

γῆλῆσα-τε (Σ) *γῆλῆστυ* ε *γῆστυ* = ἴδ. *λῆκετ* ε *κάμβεσε* (Ἐλθ.)

(με-τε-ι) *γῆτετε* (Σ) = *με-τε-ι* *δούκετ* με *γῆτετε* σε *κῆῶ* *πύνε* *do τε*
δάλε *αῶτου* (Σ).

γῆατε ("Υδρα) ἴδ. *γῆάτε* = *μικρός*. ι-ε-*γῆάτε* (Ἰταλο-Ἀλβανικόν)
ἴδ. ι-ε-*γῆάτε*.

γλανί-ου (Περμέτ.) *γουρ* ι *μαθ* με *κάτρε* *κῆῶε* περ τε *χῆπουρε* *κάλῆιτ*.
δὲ *γούρ-ι* *βάτρερε* *κῆε* *κουμβίσετ* *κερτῶουρ*. [ἴσως ἢ *λεξίς* εἶνε
Σλαβικῆ] *πληθ*. *γλάνικετε*.

γλῆούχε-α (Τόαμ.) *πληθ*. *γλῆούχετε* = *γλῶσσα* καί *γῆούχε-α* καί *γῆού-
χουνε-α*, καί *γῆούχου-ῆα* (γ. *budi*).

- γοβάτε-α (Σ. Τυρ.) σκάφη διὰ πλύσιμον, καὶ διὰ πηλόν. (τ) πληθ.
γοβάτατε (δι' ὧν κουβαλοῦσι πηλόν οἱ κτίσται) καὶ μάγχε [πικραβ.
έλλην. μάκ-τρα] πετεκάσθ (Κρουζ), κορίτε- ρρόβεσθ ('Ελβασ.)
γοβόσκη-α (Καθ.)=κούφιον, 2)=γνάτσε-α=ὄστρεον· πληθ. γοβόσκατε.
γόγε-α (γ) πληθ. γόγετε=Βλάχος. ἴδ. Βλαχ-ου.
γογέσθ-α (γ) πληθ. γογέσατε=ἡ Βλάχα· ἴδ. Βλαχίνκα-α.
γογεμί-α (γ) ὄνομα περιληπτικόν=οἱ Βλάχοι.
γογεμίσι-α ἴδ. Βλαχίσι-α. -γογεμίσι-α = Βλαχίσι-α.
γογελίε-α : πληθ. γόγελια-τε=κόκκιετ' ε κιάρριτ.
γογεσίε-α καὶ γογεσίμε-α (γ. Σ. Βερκατ.) πληθ. -α-τε=χάσμημα,
χασμούρημα.
γογεσί (γ. τ.), γογεσί (Σ)=με χάπετε γόγια· καὶ γογεσίτ (τ)· χασ-
σμήμι, ἀνοίγω, τὸ στόμα.
γογεσίτ (τ) χασσμήμι, ἀνοίγω τὸ στόμα.
γογεσί-ι : =πληθ. γογεσίε=εἶδος ἀγρίας περιστερᾶς· νῆε φάρε πελούμιι :
τὸ θηλ. γογεσίε-α=νῆε φάρε πελούμι· ι μαθ' ι ἐγγερε.
γογιλί-ι (γ. τ.)=φόθητρον, μορμώ.
γογιλί-α : πληθ. γογιλί-τε=τὰ συμβάντα.
γογιλί-ι-ι (ρ. ἐνερ. (γ)=κτιζώ, 2) συμβάνω κροῦτου γογιλί=οὔτως
ἔτυχεν, συνέθη· 3) ἐπιτυχᾶνω, κτυπῶ· ε γογιλί με γούρετ)=ε κίε-
λόι με γούρε.
γογιλί-ι-ι (τ) καὶ γογιλί-ι-ι (γ) καὶ γογιλί-ι-ι-ι. (τ) με-τε-ι
γογιλίτε (budi)=συμβάνει μοι, σοι, αὐτῶ· μόνε νη γογιλίτε=εἰμ-
ποροῦν νὰ μᾶς συμβοῦν (budi) πο σ' ε γογιλί=ἴδ. κίλιλι.
γοζίε-α ('Αργ.) πληθ. γοζίετα καὶ μισερίσθε-α (Βερκατ.) καὶ μισερί-
σθε-ια, κατσαρρούμ-ι ('Ελβ.) πληθ. κατσαρρούματε· (ἡ κκακμαχά
τοῦ ἀραβοσίτου).
γοζιά-ι=ὁ ἔχων στραβὸν στόμα. -θηλ. γοζιά-ια=κίε κίε ε κα γό-
γιε τε στρεμβετε.
γόγε-α : πληθ. γόγιατε ἴδ. γόγια-α (τὸ στόμα).
γόγια-α-πληθ. γόγιατε· τὸ στόμα· 2) διάλεκτος, ἡ γλώσσα· νῆερί με
γόγια=κα γόγια=κακόςτομος, κακὸγλωσσος· γόγια κκαβίε=γλυκόςτο-
μος, εὐπροσῆγορος, γογια-σμβράζετε=ἐλευθερόστομος· (ἐπὶ κακού),
γόγια κέκίε=κακόςτομος· γογια-άρτε-ι-θηλ. -άρτα=χρυσόςτομος· μεβέ

- τι πκ γόξε=ξμεινεν άνκνυδος, άνκνπολόγητος· γόξε πλῆθ. έπιρ.
(bndi =έλευθεροστόμως, άσυστόλως· γόξε μβάχίτουνε, γόξε μβάχί-
τουρε=γχιούχε μβχάιτουρε (τ)).
- γολοβέδδ̄-γε-α (Βεράτ.) όλόκληρος ό φλοιός του καρυδίου άσπαστος,
μεταφ. δέ και του κοχλίου τού όστρεου· γολοβέδδ̄-γε ε κερμίλιτ· ἴδ.
λῆβέδδ̄-γε=τὰ δύο κομματίτα του φλοιού· πληθ. γολοβέδδ̄-γα-τε.
γομάρο-ι (γ. τ. bogdan) πληθ. γομάρε-τε=όνος.
γομάρε-ja πληθ. γομάρε-τε· ή όνος· μαχιάρο-ι (Dίβρα-Μιρεδίτα) μκ-
γάρε-ja τού θηλ.
- γομαρjάρ-ι (τ)=ό γαϊδουριάρας· πληθ. ε-τε-γομαρjάρε-ja-θηλ.
γόμενε-α πληθ. γόμενετε και πέλεκ-γου (ι λχούμιτ) πληθ. πέλγετε
(παράβ. "Ελλην. Πέλεγος).
- γόπ-ι=ή ύθη-α ή πίθ-δι=(τú αιδούον τῆς γυναικός).
γόνγε-α (νjerί, κάλj, μουόκε-δτ α δέλje)=άδύνκτος, άσρκος.
γοπιούερ-όρι (Σ] λκίμαργος· πληθ. γοπτόρετε και γοπτούρ-ι τού θηλ.
γοπτόρε-ja πληθ. γοπτόρετε και γουόπούερ-ορι· πληθ. γουόπόρετε
και γουόπούρ-όρι τού θηλ. γουόπορε-ja πληθ. γουόπόρετε.
γόργε-α=βεντ σι γρόπε πληθ. γόργα-τε.
γορίστε-α ??? (πληθ. γορρίδτατε) (χέρσος; μηλόδοτος;).
γοροίσε-α· πληθ. γορρίτσα· τε=ααρδ' ε έργε=άγρικαχλαδιά.
γοροούδδ̄ε-α (γ. Μαχjεσία)=λχιουγ' ε μάδε κje περζιεjνε κχιούλινε.
γορούτ-ι:=πλjκκ-ι μπότιέλουρε νγα πλjεκjερία, και κρούσπουλ-ι
(Βεράτ.) ή κούσπουλ-ι ('Αργυρ.)
γοσί-α και γοστε-α (Σ)=εύοχίλ, συμπόσιον.
γοσίσ-ίτ-ίτ· ρ. έν.=έστιώ, παρθέτω τράπεζαν· και γοστίτ-ίτ-ίτ·
(τ) τού παθητ. γοστίτεμ.
γούδδ̄ε-α (γ) ήλος, καρρί· μβερθέj με γούδδ̄ε=καρφώνω· καθηλῶ· ἴδ.
περόνε-πληθ. γούδδ̄ετε·- τού ρῆμα.
γούδδ̄όj=καρφώνω, παθ. γουδδ̄όχεμ (γ).
γούσε-α· πληθ. γούσατε νεάνις 18 έτων, κόρη.-2) ή ύπηρέτρια ή
πακιδίσκη κατ' εϋφημισμόν 3) όστρεον (Σ).
γοφ-ι· ἴδ. τσαπόκ. ή κόφσε-α [λέξις άπηρχαιωμένη] [έκ του γόμ-
φος].
γούάζε-α ἴδ. ζάξε-α πληθ. γουάζατε.

- γουάβε-α (Περμέτ.) κοινῶς τὸ τσόφλι· γουάβι' ε ἀρρεσε=τὸ τσόφλι τοῦ κερυδίου· γουάβι ε βέσε=τὸ τσόφλι τοῦ κήγυ.
- γούαλ-ι πληθ. γούαχτε=λγεβόδσ-γε ἀρε κηε μβόασιε φάρε ε μενδφ-σι· 2) κάφκαλον· ὡς γούαλ βρεσάκιε=κάφκι ε βρεσάκιε νγόρδουρε· γουαλ κερυιλ κάφκαλον σακιάγκου.
- γούβε-α (Περμέτ.) πληθ. γούβχτε=σπήλιον· γούβχτ' ε μάλιετ=βε-ρατ' ε-μάλιετ.
- γουβέρμε-α (γ) ἴδ. λγούφτε-α· πληθ. γουβέρμχτε· κχι γουβέρρε-α πληθ. γουβέρρατε (Σ).
- γουβερονό (γ) γουβερονό (τ)=δουικῶ [έλλην. κυβερνώ] [Λατιν. gubernor] τὸ πχθ. γουβερονόχεμ (γ) γουβερονόχεμ.
- γούγε: α πληθ. γούγχτε: τὸ ὑποκάμισον τοῦ παιδίου [εἰς γλώσσαν παιδικιστικὴν].
- γουγεσό (Σ) γουγεσό=με χάπετ γόια.
- γουγούτσ-κε-α (Κόρτσ) πληθ. γουγούτσκατε=ἡ δεκαχούρκα.
- γούδλιε (Αρβερίστ)??=ἐπίτηδες, ἐπὶ τούτου· ε δεργόβχ γούδλιε κετέ νρεί=τὸν ἔστειλα ἐπίτηδες τοῦτον τὸν ἄνθρωπον.
- γουδσί (τ. Βεράτ.), γουιδσί (τ), γούζιτ (τ), ρ. ἐν.=πειράζω μωσ-ε γουδσίε τε νρεί=μὴ τὸν πειράζης κῦτον τὸν ἄνθρωπον· γουδσίε, γουδσίεμ τὸ παθητ.
- γουδσοj: ρ. οὐδ.=τολμῶ, κουτάω· κχι γουτσό (τ), κχι γεζό (Τυρκ.)
- γουδσίμ-ι=ἡ τόλμη· πληθ. γουδσίμετε γουτσίμ-ι (τ): πληθ. γου-τσίμετε γεζίμ-ι (Τυρκ.) πληθ. γεζίμετε.
- γουδσιμάο-ι ἀρσ. γουδσιμάρε-jx θηλ. πληθ. ἀρετε ἀρσ. ἀρετε θηλ. κχι γουτσιμάρ-ι-ε-jx=τολμηρός.
- γουιάβε-α (Περμέτ.)=λγεβόδσγ ε ἀρρεσε=τὸ τσόφλι τοῦ κερυδίου· ἴδ. ὄρχ-γου.-ἴδ. θελπ-βι.
- γουιδσίε=ἴδ. γουδσίτ· γούλ-ι κχι γούλτσε-α (τ)=δύσπνοια.
- γουλτί-α (Περμέτ.)=κχι σ' μούνδετε με μάρε φρύμε· πληθ. γουλ-τσίε.
- γουλσίμ-ι ἄσθημ, με βήχ=κόλε με ὀπίρε· 2) (Έλβκτ.) ταρχή, ἐνόγλησις ἀνησυχία· 3) (bogdan) θλίψις.
- γουλτό (Έλβκτ.) ρ. ἐνερ.=τσό βένδιε=σηκόνω ἐγείρω τινά· π.χ. γουλτσόβχ λγέπουριε ὀτρώκουε=τσόβχ λγέπουριν πρεj ὀτρώκουε.

γουλjtσόχημ ('Ελθασ.) παθ.=τσόχημ βένδιτ=έγειρομι.

γουλjtσόνj=(Περμέτ.) μάλις άναπνέω, άσθμίνω· άνησυχῶ και ρ. ούδ.
=φουσκώνω· τε γουλjtσόβχ=σέ άνησύχησ.— χύπι περ τερμᾶ, νγρίχητε
περ τερμᾶ.—βόρβα γουλjtσόj (Tur.)=τό τσουκάλι τοῦ φαγητοῦ έφού-
σκωσεν.

γουλjtσόχημ ('Ελθ.) ρ. ούδ. ένοχλοῦμαι, συγχύζομαι· μουσ-ου γουλjtσό
(‘Ελθασ.)=μος ου νγρέ μηε κάμβε=μη άνησυχεις.

γουμίjε-ja (Σ) ἴδ. γαμούjε-ja πληθ. γουμίjετε.

γούνγε-α πληθ. γούνγατε· κοινῶς πετροκάρυδον· αjό άρρε κjε σ' θύ-
χητε δουτ, άρρ' ε φόρτε.κjε νούκε ljεσόν θέλβινε άντιθ. γάjγε-α.

γούνε-α πληθ. γούνανε [ή μέχρι γούνων έξικνουμένη] σχεδόν είνε έν
χρήσει ή λέξις εις πάσας τάς εύρωπ. γλώσσας =ή γούνα

γούρ-ι πληθ. γούρτε=λίθος, πέτρα· γουρ' ι γjάjε=βράχος· (budi)·
γουρ μουλίι (γ)=γουρ μουλλίρι=μυλόπετρα· γουρ' ι πα τσμούαρ=
άδάμας (=λίθος άνεκτίμητος)· γουρ jαλjι=άλογόπετρα γουρ γjά-
κου=???. — γουρ κjούμσῆτι=???. — γουρ ζjαρρι ή σκρέπεσ-ι=τσκκ-
μακόπετρα.

(ι) γούρτε· (ε) γούρτε=λίθινος, λιθίνη· μουρ' ι γούρτε=τοίχος λί-
θινος.

Γουραβάρδε-ι· ή πρωτεύουσα τής Μαθίας, [νjε κjυτέτ νδε Μάτ] ήτις
είναι πατρις τοῦ Πέτρου Budi.

γουραβάρδασ-ι, γουραβάρδασε-ja ό κάτοικος τοῦ Γουραβάρδι. - πληθ.
γουραβάρδεσιτε άρσ. γουραβάρδατε (θηλ.).

Γουρασζί-ου=χωρίον τοῦ 'Ελθασανίου.

γουραζέσ-ζι· πληθ. γουραζέστε=οί κάτοικοι τοῦ Γουραζί.

Γουρακούκjε-ι χωρίον τοῦ 'Ελθασανίου.

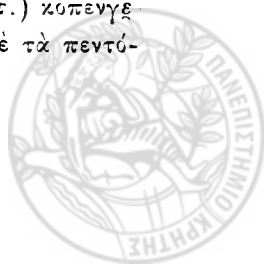
γουρεκούκjασ-ι ό κάτοικος τοῦ Γουρεκούκjε-ι.

γουρετόσ/ ('Αργυρ.) ??? (ἴσως ljόσ γουρίτσετε).

γουριότjε-α· πληθ. γουριότατε=τόπος πετρώδης, βέντ με γούρε.-και
γουρίτσε-α (πληθ. γουρίτσατε.

γουραλέσ-ι (Σ) πληθ. γουραljέτσετε=πεντόβολα· και

γουραιόσ-ου (Tur.) πληθ. γουρατσόχητε και γουρμάτσ-ι πληθ. γουρ-
μάτσετε ('Ελθ.) [γούρε-μάτσε-jα] και πόρρε-jα (Βερκτ.) κουπεγγε
τε πληθ. [Περμέτ.] γουραljέτσασ (Σ) έπιρ.=παίγνιον με τᾶ πεντό-

βολκ. - και γουρατσοκθι (Τυρκν.), γουματσο (Έλθασ.) και γουρε ματσοθι· λιούμε=(λιόζιμ τ.) γουραλιετσοθ η γουρατσοκθι, η γουρεματσοθι η γουρεματσοθ· παζόμεν τὰ πεντόβολκ· και λιοζιμ πόρεξε (Βερκτ.)

γούροε - α (γ. τ. budi) = πηγή, (βρούσα εκ πέτρας) γούρεξε = τὸ ὑποκορ. πληθ. γούρεξε - τε.

γουμασό - ζι (Έλθ.) λάρυξι = πληθ. γουμαζατε, και γουρατσομασό - ζι (Περμέτ.), γουμασό - ζι (Άργυρ.) πληθ. γουρατσομαζατε και γουμαζατε. γουραλιε - ja : πληθ. γουραλιετε = επκναστατικη κίνησις, συνεννόησις, προετοιμασία επκναστατικη· βενιενε γουραλιε = κάμνουσιν επκναστατικην κίνησιν· τσο εότε κελό γουραλιε κελτού· τι είναι κτύς ό επκναστατικός θόρυβος·

γούσε - α (Ιάκοβκ) = πάτε - α πληθ. γούσα - τε.

γουσαν - ι (Ιάκοβκ) = πατόκ - ου πληθ. γουσανετε.

γουσακούκι - ι άρσ. γουσακ ύκιε - jx θηλ. ό έχων λιμών έρμηρόν· πληθ. γουσακούκιε - τε άρσ. γουσακούκιετε θηλ. 2) είδος πτηνου με κόκκινον λιμών ίδ. σπιθ. - ι.

γούσε - α : τὸ έμπροσθεν τοῦ λιμου· πληθ. γούσατε.

γουσπούεο και γουσπούε - όρι = λιμωρος πληθ. γουσπούετε.

γουσι - ι = ό Αύγουστος (μήν).

γουσιβιέσιτε - α (Άργ.) = ό περι τὰ τέλη Αύγ. και αρχάς 7) βρίου καιρός.

γουσιτερισε - α (Βερκτ.) είδος δένδρου· 2) είδος σύρκις.

γουσιόj : ίδ. γουσιόj.

γούσι - ι (γ) λιμωρογι.

γούσι - ι = δάγκκιμ (Άργ.) = τε κηπσούρε· κάλιε ξε γούσι = κάλιε κηπσόν = ό ίππος δαγκάνει = ξε με άγιε ίδ. ρημ. κηψόj - (Έλλην. κηπτω, χάρτω).

γούφι - α (Άργυρ.) = η κοφαλα τοῦ δένδρου· ίδ. σερβόνιε - α (τ).

γούφι - α = πούλιε με γούσι τε μάδε· πληθ. γούφιτε.

γουφομόj : ρημ. σιδ. = φουσκόνω· και γουφοj (Σ. Κρούj - Κιβ.)

γουφομέ - α : ίδ. κοφομέ - α, τρούπ - ι· πληθ. γουφοματε.

γουχάκ - ου : πληθ. γουχάκε - τε· είδος άγρίας περιστεράς ύσης τὸ μέγεθος με τρετις ήμέρους. - και γουδεσ (Τυρ)

γρά-τε: πληθ. τοῦ γροῦα=γυνή· καὶ γνούα (γ) [έλλ. γυνή].

γραδίτεμ=φιλονικῶ, μάχομκι τῶ' κᾶνε κῆε γραδίτεν ατὰ τῶούνα: = τὶ ἔχουν καὶ μαλλόνουν αὐτὰ τὰ παιδιὰ:

γραδέ-α (τσαμ.) ἰ θόνε ασά-σγούρεσε κῆε ἔαν λζούμι νδε τράπτ δουκ' ε νγῶνε περμῆρέντζι εδὲ ε ἔαν πόσι κῆεμέρ (=ὡς θόλον), ἀτίε φούτεν ἠαρίτε α ουδέτάρετε κουρ ἰ ζε ὄιου μῆ' οὔδε περ με μος ου-λζάγε=στρεπ-ι (Περμέτ.).

γραδίαι-α=ἡ ἀρπαγή· πληθ. τί-τε.

γραδισ-ἰ-ἰ ρ, ἐν=ρίεπ' (πλζάτῶ-κατ' ε χούαζα) γραδίτεμ παθ. ἰδ. ρίπεμ. (ἐκδέρομκι) γραβουλότζ (Περμέτ.) ρ. ἐν. καταπιάνω, σφίγγω ε γραβουλόβα νγα γρύκα=ε κάπα περνῆε χῆρε νγα γούκα· 2) γουρλόνω τὰ 'μάτια' τῶ' ἰ γραβουλόν σῦτε κάλζι: πῶε γρουλόνοι τὰ 'μάτια' τὸ ἄλογον; τῶ' με γραβουλόν σῦτ' ἀστού; = διατὶ με φοβερίζεις (ἀνοίγοντας τὰ 'μάτια;)-γραβουλόνεμ· παθ. (Βε-ράτ.) ἰ ουγραβουλόυνε σῦτε.

γραδέ-α (γ-Μαλεσία)=φωλεὰ πτηνῶν· τῶέρδε ζόκῶ κῆε ἔαζνε ζόκῆτε νδε περ δρουνῆτ. γραδέ-α (Κρούζα)=τρίνε ε ρρουμβουλάετε ἠαμε πρὲζ δέγαῶ περ με τῶέλζε μενδάφῶ.

γραδέλε-α (Σ) ἡ ἐσχάρα· πληθ. γραδέλζατε.

γραδίε-α (Περμέτ.)=κόπεῶτ ἰ πρίῶουρε, ἀρε ε πρίῶουρε πληθ. γραδίε-νκατε· καὶ 2) κῆπος παρὰ τὴν οἰκίαν· [γαλλικ. jardin].

γραθ: ρ. οὔδ. =φωνάζω [έλλην. κρά-ζω] καὶ γράφ, καὶ γρθᾶσ-έτ-έτ.

γραμείζ=γραμείζι (=ἐρεύγομκι)

γραμ-ι=ἀγριάδα (ἀγρωστία) πληθ. γράμνα-τε (γ) καὶ γράμαρατε (τ) (ἄχρηστος).

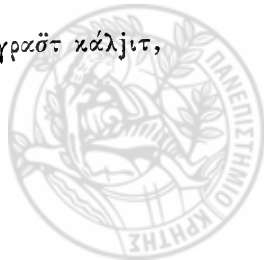
γρανί-α: περιληπτικόν=αὶ γυναῖκες· ὁ πληθ. λείπει.-γραρία (τ). κῆνε οὔμε γραρί=ἦσαν πολλὰ γυναῖκες.

γραδίνε-α (Περμέτ.) ἰδ. μόδουλ-ι (πληθ. γραδίνατε ἄχρηστος)· καὶ γζίνγζερε-α (Περμέτ.) (πληθ. γζίνγζερα-τε ἄχρηστος).

γραῶτ-ι καὶ γραῶτ-δι=ἡ φάτνη πληθ. γραῶτετε καὶ γρέῶτετε καὶ γρέῶδετε [Ἀγγλικὰ grass.]

γραῶδᾶρε-ζα: πληθ. γραῶδᾶρε-τε ἰδ. γασᾶρε-ζα.

γραῶτόζ: (Ἑλκασ.) ρ. μεταβ.=ἰ βε ἠαρ α κάῶτε νδε γραῶτ κάλζιτ, γομάριτ, λζόπερε, α κάουτ.

(τε) γράτε: ἴδ. τε δούκετε. -κά τε γράτε σ' κᾱ τε γράτε = ἀποφάνεται, δὲν ἀποφάνεται (ἐπὶ φαγητοῦ) π.χ. γῆέλκ πα τε λῆνε σ' κᾱ τε γράτε = γῆέλκ πα γῆάλπε σ' κᾱ τε δούκετ (= τε δούκουρε) τὸ φαγεῖ χωρὶς βούτυρο δὲν ἀποφάνεται.

γοάτοκε-α (Περμέτ.) ἴδ. βετίμε-α πληθ. γράτσακτε καὶ νγράφτοκε-α (Περμέτ. - Βερζτ.) πληθ. νγράφτοκτε.

γοάτῶ-κε-α (Περμέτ.) πληθ. γράτῶ-κκ-τε καὶ νγράφτῶ-κε-α (Περμέτ.)

γοατοῖ: ρ. οὐδ. (γ. Τυρκν.) = βουτῶ, βυθίζω [τουρκ. βκτμάκ, βκτίσ].

γοατῶν βέντι (Τυρκν.) = χούμπ βέντι (ὕποχωρεῖ τὸ ἔδαφος) νδε περ λῆούμκτ περσίπερε ἄστε ζάλ, κουρ ὄκέλῆ κάλῆι ζύτετε.

γοάφ. ρημ. οὐδ. ἴδ. γρκθ. ρ.

γοάφμε-α (γ). ἴδ. γρκχμε-α (Βερζτ.) πληθ. γράφμεκτε: τὰ χνότα, ἢ ἀποφορὰ τῆς ἀνκπνοῆς.

γοάχμε-α (Βερζτ.) = κί τελευτᾷαι ἀνκπνοῖ τοῦ θνήσκοντος: τὰ λούσθια.

γοέθ-ι (γ) = ρεζχούνε, πό ἰο δὲ ε κρέχουνε, ε ι νδρέκῆουνε: ἴδ. λῆι-νι.

γοέθ-ι (γ) καὶ γρέθ-ι (τ) πληθ. γρεθετε (γ. τ.) = ἡ σφῆκκ: καὶ γρέ-νεζε-α (γ) καὶ γρέρεζε-α (τ) πληθ. -α-τε.

Γρέκ ου = γρκικός, ἑλλην. πληθ. Γρέκετε.

Γρέκῆ-ja ἴδ. γρεκῆνῆ-α.

Γρεκῆ-α = ἡ Ἑλλάς ἴδ. γερκῆ-α.

Γρεκῆνῆ-α (γ) ἢ Ἑλλάς καὶ γρεκῆνῆ-α.-(τ).

γρεκῆνῆ-α = γερκῆνῆ = ἑλληνίς.

γρεκῆνῆ-ja = γερκῆνῆ-ja = ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα.

γρέμε-α (Βερζτ. - Περμέτ.) ??? - κρημόν: γρεμῆ-α (Βερζτ. - Περμέτ.) πληθ. γρεμῆκτε.

γρεμῆ-ισ-ίτ (τ) [παρβ. ἑλλην. γρεμίζω-κρημνίζω] ἴδ. ρεδσῶ. ρρεζῶ.

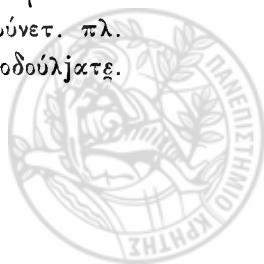
γρεμῆσμε ἴδ. ρρεδσῶμε, ρρεζῶμε.

γρέπ-ι πληθ. γρέπκτε [ἑλλην. γρόπος] = ἀγκίστρον, ἀγκίστριον: γρεπθ-ι τὸ ὑποκορ. = μικρὸν ἀγκίστριον.

γρεπό: (Τυρκν.) ρ. ἐνεργ. συλλκμβάνω με τὸ ἀγκίστριον (ἐκβάλλω): γρεπόῖ πούσκκνε = νδούερ τε μβούστε με γρέπ.

- γρεῖτε-α ('Ελθ.), γρέσθε-α (Τυρ.), γρέσ-ζι (Καθβχχ)=ἄμφαξ, ἄγου-
ρίδα πληθ. γρεῖτε-τε, γρέσθε-τε.
- γροῖγ: (γ) ρ. ἐνεργ.=λειανίζω, κόπτω ψιλά, ψιλά.-γροῖγ (τ) τὸ παθ
γροῖγ (γ. τ.)
- γροῖγθε-ja (bogdan-budi) πληθ. γροῖγθε-τε=ἀγέλη, κοπάδι, ποίμνιον.
[Λατιν. grex-gis] γροκ-ι ('Ελθασ.)-γροῖγθε-α ἴδ. τούθε-α (Σ)
τούθε-α, κοπέ-ja.
- γροῖζελε-α (Σ) ἴδ. ληχράσκε-α πληθ. γροῖζελε-α.
- γροῖλ-ι: εἶδος πέτρας μαλακῆς κοινῶς λίσθας. 2) γροῖλ (γ) = τοκ' ε-ζέζε.
- γροῖμε-α (Σ) = τῶικε-α.-νῆε γροῖμε=νῆε τῶικε=πάκεζε.
- γροῖμοε-α (Σ) θερροῖμε-ja. πληθ. γροῖμοε-α (τροῖμοε-α).
- γροῖμοε-α = θερροῖμ = τρίβω τὸ ψωμί-γροῖμοε. τὸ παθητ.
- γροῖνδεμ: (Σ) ρ. ἀποθ. κοινῶς γροῖνδέω, τρώγομαι· καὶ γροῖνδεμ-
(Περμέτ.) γροῖμ (Σ. καὶ Τυραν.) = χάχημ (Σ. καὶ Τυραν.).
- γροῖνδεσ-ι πληθ. γροῖνδεσ-ιτε=ὁ γροῖνδέω· καὶ γροῖνδεσ-ι (Περμέτ.)
πληθ. γροῖνδεσ-ιτε, γροῖνδεσ-ι (Βερντ.) ἄρσ. γροῖνδεσ-ιτε-α
θηλ. γροῖνδεσ-ιτε-α πληθ.
- γροῖσ: ρ. ἐνεργ.=ξεσχίζω ἐκ τῆς πολυχρηστικῆς (ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων)
καὶ ὀκλύει (Σ) καὶ ὀκλύει τὸ παθητ. γροῖσ καὶ ὀκλύει.
- γροῖσ: (γ. τ.) ρ. ἐνεργ.=προσκαλῶ (εἰς χαρὰν, εὐωχίαν). καὶ γροῖσ,
(Περμέτ.) ἐτ-ἐτ ἄρσ. γροῖσ-ε-ι μετχ. γροῖσ (γ), γροῖσ (τ)
ἄρσ. καὶ γροῖσ-ε-ι. μετχ. γροῖσ-ιτε ἴδ. φτόγ (τ).-ε καὶ γροῖ-
σ-ιτε περ δρέκε, περ δάρεκε.
- γροῖσ (Περμέτ.) προσκαλῶ εἰς γάμον (ἀπλῶς ἄνευ ἐξόδων) ἐνῶ φτόνι
προσκαλῶ εἰς γάμον μὲ ἐξοδα· ε καὶ φτούρα με δάσ με κουλιάτσ.
(οἱ προσκαλούμενοι προσφέρουσιν κριὸν εἰς τὸν γαμβρὸν ἄρτον καὶ
οἶνον). τὰ παθητ. γροῖσ, γροῖσ-ιτε, φτόνεμ.
- γροῖσθε-α (γ. Μελισία) εἶδος καρκάκης. 2) γροῖσθε-α (Περμέτ.) =
ληχράσκε-α, καὶ γροῖσθε-α Κρόβα.-καὶ τούτε-α (Τυραν.).
- γροῖχε-α τὸ ἀκόνιον. (Τοσκ. Σκ.) καὶ γροῖχε-α ('Ελθασ.-Τυραν.) πλ.
γροῖχε-α.
- γροῖχόγ ('Αργυρ.) ρ. ἐνεργ.=ἀκονίζω, τροχίζω. τὸ παθ. γροῖχόμεμ.
- γροῖξουλε-α (Σ) = κόκρ' εζέζε σι σάτσε κχι γρίνδετε νδε γροῖνετ. πλ.
γροῖξουλε-α καὶ γροῖξουλε-α ('Ελθασ.) ὁ ἀρακῆς πληθ. γροῖξουλε-α.

καὶ κελόγηγενε-ι (κλόγηρι) πληθ. ιτε ἢ κίρα. τὸ ζιζάνιον τοῦ σίτου.
γορομοσί (γ) ρ. οὐδ. ἐκβάλλω ἐκ τοῦ στόματος τὰ ἐν τῷ στομάχῳ
ἀέρι· ἐρεύγομαι. -καὶ γορομοσί (γ) κὺ κίε ἕα οὐόμε, πρῶμα υδσίρ
φρύμε νγα γόγια. -καὶ γορομοσί ἢ γορομοσίτ (τ). -ἕαπ γόγενε (Περμέτ).
γορομοσίε-α γορομοσίε-α (γ) ἢ ἀφρη. ἔνοιαι = ἡ ἐρωγή· ἔρευγαμ.
γορονα-τε (Μυζεκίε) = γρόπατε κί' ι-κα νγρανε ούγετ' ε πουροίτ ιδ.
γοροίε.

γοροίε-α: πληθ. γοροπατε = τάφος, λάκκος [Σλαβιστί: γρόπ = τάφος.

Γερμν. Grube, Graben, Ἄγγλ. grave = ὄρυγμα, τάφος].

γοροπόγ = ἀνοίγω τάφον, λάκκον.

γοροπόρε-για (Καβαχία-Βεράτ.) = κοιλιάς, κοίλωμα. πληθ. γοροπόρετε.

καὶ γοροποσίε-α: πληθ. γοροποσίε-α, γοροποσίε-α (τ) πληθ. γοροπο-
σίε-α.

γοροό-ι πληθ. γοροότε: τὸ γοροσίον = μὲ 40 πικράδες.

γοροόε-τε (πληθ. μόνον) (Βεράτ.) = τὰ φασόλια (γ) 2) ἐν γένει τὰ ὄσπρια
(τ) ἢ φακὴ ιδ. γοροόε-α (τ).

γοροόα-για (τ) πληθ. γοροόε = γυνή, (γ) γνοῦα (= γυνή).

γοροόε-για (γ) γγύσμα γοροόε = γοροόε ε θύερ = μισόκοπη.

γορομάσ-ζι (Ἄργουρ.) πληθ. γορομάζετε = λάφυζ.

γορομβουλε: ἐπιρ. συμμζευτά, κουβάρι. (ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων)
συμμεμβλῆθη γορομβουλε = συμμζώθησαν κουβάρι. = γοροδουρε πι-
οτιέλουρε πόσι λζεμῶ.

γορομβουλόγ: ρημ. = πεδοτιέλε γορομβουλε: πηθ. γορομβουλόχεμ.

γορομβουλε-ι (γ.) ιδ. γαμούλε-για = σωρός. πληθ. γορομβουλετε.

γοροναό-ι (γ) = σιτών, σιταποθήκη· πληθ. γοροναόρετε.

γορούν-ι (γ) ὁ πληθ. λείπει = σῆτος καὶ γορουρ-ι (τ.) ἀρσ. γορούνετε
(γ) καὶ γορούρετε: οὐδ. = τὸ σιτάριον.

γορονορε-για: κίε ἀξε κίε κα κίεγε μιελέ γορούνε = ἀγρός ἐσπαρμέ-
νος σῆτον. πληθ. γορονορετε.

γοροότ-ι πληθ. γορούστετε (τ) καὶ γορούστετε (γ) [ἑλλην. γρόνθος]
ι bis με γορούστ = τὸν κτυπῶ μὲ ταῖς γρονηκίς.

γορούε-α: πληθ. γορούε: τὸ ἔσωθεν τοῦ λαμοῦ. 2) τὸ στόμιον ὡς
γρούε πούσιτ = τὸ στόμιον τοῦ φρέατος. 3) κύλπος ὡς γρούε δέ-
τιτ. = ὁ κύλπος τῆς θιλάσσης. 4) χαράδρα, στενὸν μεταξὺ δύο

ὀρέων ὡς γρύκ'ε μάλ'ιτ=ἡ κλεισοῦρα τοῦ βουνοῦ. καὶ (γ) ὄκάλ'ε μάλ'ιτ.

γρουκσίγ-α (budi)=λαυμαργία πληθ. γρουκσίτε.

γρουκσουέο-όρι (γ)=λαίμαργος· ἴδ. γουσπούεο-όρι. πληθ. γρουκσό-ξετε. καὶ συνηρ. γρουκσουό-όρι. τὸ θηλ. γρουκσόρε-ια ἴδ. γου-σπόρε-ια· πληθ. γρουκσόρετε.

γρούκσο-ι (γ.) ἄρσ. — γρούκσε-ια θηλ. — τὸ πληθ. ἄρσ. γρούκσιτε, θηλ. γρούκσετε.

(ι-ε-τε-) γρουμόσουε (Βεράτ)=ι-ε-τε δόβετε=ι-ε-τε λ'ιγέτε=ἀδύ-νατος, λιγνός, ισχνός -ῆ -όν.

(ι-ε-) γρύνε=ἐπιθ. (ψωμί) σιταρένιο.=βούκ'ε γρύνε. — καὶ (Σ) ι-ε-γρύντε, ι-ε-γρύνετε. (Κρούια)

γυπ-ι (Σ)=κοινῶς τὸ λαμνί· γυπ' ι-πιστόλ'εσε=τὸ λαμνί τοῦ πι-στολιοῦ. ἴδ. νκθλί-α, νκμλ'ι-α (Σ).

Γj

γιά-ια (γ. budi)=ἡ θήρα, τὸ κυνήγιον. γιάε-ια (Σ), γ'ιαχ̄-ου (τ), γ'ιουτί-ια (Τυράν.) πληθ. γ'ιουτίτε.

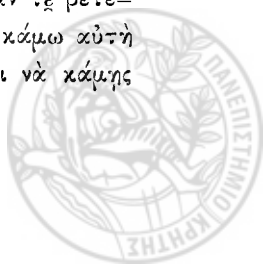
γιά-ια: ὄνομα περιληπτ. τὸ πρᾶγμα Λατιν. res (γ) καὶ γ'ιέ-ια (τ) 2) περιουσία, πλοῦτος γ'ιά'ε γ'ιάλε=τὰ κτήνη, τὰ πρόβατα. 3) ἐπιρ. ἄρν.=οὐδέν, μηδέν σ' ἔστ'ε γ'ιε=δὲν εἶνε τίποτε· ἢ σ' ἔστ'ε γ'ιε κάφ'ε=δὲν εἶνε τίποτε. — περ πακ γ'ιε δέσ'ε τε β'οίτεμ=ὀλίγον ἔλειψε νὰ σκοτωθῶ· ἴδ. α'σγιά, α'σγ'ιέ κουρεγ'ιά (Σ).

γιά-αν-αν (bogdan) ἴδ. γ'ιε-έν-έν (γ).

γ'ιά-ι (Σ)=βόγκημα, βογκητός· ἴδ. νεκίμ-ι.

γιά'ι: ρημ. οὐδ. ἄρ. γ'ιάβ'α-ε-ου, μτχ. γ'ιάμ (γ), γ'ιάρε (τ)=ὁμοιάζω.

2) τριτοπρόσωπον ρημ. με-τε-ι-να-ου-ου, γ'ιάν=με-σε-τόν ἢ τήν-μκς-σας-τοῦς ἢ τὰς=πρέπει, τερειάζει, ὁμοιάζει: ι γ'ιάν τ'ετ=ὁμοιάζει τὸν πατέρα του, ι γ'ιάν σ' ἔμ'εσε=ὁμοιάζει τὴν μητέρα.— κε'ιό ρόβ'ε σ' τε γ'ιάν=αὐτὸ τὸ φόρεμα δὲν σοῦ πρέπει. γ'ιάν τε βέτε=πρέπει νὰ ὑπάγω, γ'ιάν τε βέν'ε κ'ετε πούνε=πρέπει νὰ κάμω αὐτὴ τὴ δουλειά.— σ' γ'ιάν τε βέντ'ε κ'ετε πούνε=δὲν πρέπει νὰ κάμης

κυτόνη τή δουλειά. 3) τριτοπροσ. = συμβαίνει: κεῖτοῦ γιάου νιεχέρε = οὕτω συνέβη ποτέ. σι γιάου αἰό πούνε; = πῶς συνέβη αὐτὴ ἢ ὑπόθεσις: ἴδ. γοδίτ.

γιάκ-ου: πληθ. γιάκνκ-τε (γ) γιάκκκ-τε (τ). αἶμα. 2) φόνος. μος ἔδν γιάκ ε βόλβηε. (φράσις) = μὴ κάμης φονικόν. — κάμ ρεε μιε γιάκ = διέπραξκ φόνον, εἶμα φονεύε μόρκ γιάκουν' ε τ'ιμ-έτ, α τ'ιμ-βελᾶ, α τ'ιμ βιο, α μίκουτ τ'ιμ = ἔλκρον ἐκδικησιν διὰ τὸν φόνον τοῦ πατρός μου, ἢ τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἢ τοῦ υἱοῦ μου ἢ τοῦ φίλου μου.

3) γιάκ = συγγεγῆς ἐξ αἵματος. — jέμι γιάκ = εἶμεθκ συγγενεῖς. — γιάκου ούε σ'ιεχέτεε = τὸ αἶμα νερό δέν γίνετακ. — καὶ σκελι πλιακου, δέλι γιάκου = ὅπου πατεῖ ὁ γέρον ἐξέρχεται αἶμα. (παιροίμ.).

γιάκκ-ι = φονεύε, πληθ. γιάκκκτε - γιάκκτε-ικ = ἡ φονεύε πληθ. γιάκκτετε-γιάκκτούκρ-όρι (ἀρσ.) πληθ. γιάκκτόρετε. γιάκκτόρε-ικ πληθ. γιάκκτόρετε. γιάκκτάκ-ι (Βερ τ) πληθ. γιάκκτάρετε, τὸ θηλ. γιάκκτάρε-ικ γιάκκτάρετε. — καὶ γιάκκούε-όρι καὶ γιάκκούε-όρι πληθ. γιάκκούετε. τὸ θηλ. γιάκκούε-ικ πληθ. γιάκκούετε.

γιάκόνj: ρ. ἐνερ. (Περμέτ) ἴδ. ρ. περγιάκ. — ('Αργου.) γιάκκτόj.

γιάκόνεμ (Περμέτ) ἴδ. περγιάκεμ-γιάκκτόνεμ ('Αργου.).

γιάκκσίj-α (budi) = φόνος. πληθ. γιάκκσίτε. — βανj γιάκκσίj = δικ-πράτω φόνον, φονεύω.

γιάκόν-ι (budi), δῶκόν-ι (Σ) = διάκονος, διακός.

γιάκ-βάμκ-ι (γ) = ὁ μακκισοβγάλτης, ὁ χύνων αἶμα (ἀνθρώπων) τὸ θηλ. γιάκ-βάμκτε-ικ πληθ. γιάκ-βάμκτε ἀρσ. γιάκ-βάμκτετε θηλ. — γιάκκβερε-ι, γιάκκβέρετε-ικ θηλ. τὸ πληθ. γιάκ-βέρετε ἀρσ. γιάκκβερετε θηλ.

γιάκόνδ: (γ) γιάκκόνδι (γ), γιάκκόντ (τ) γιάκκόνδι (t) = εἷς τι μέρος, κοινῶς εἰς κανὲν μέρος, μβεῖδο βεντ-ε κερκόβκ πο σ'ε γιέτσε γιάκκόνδι = τὸν ἐζήτησκ πικντοῦ ἀλλὰ δέν τὸν εἶρον εἰς κανὲν μέρος. — δετε jέτε ρσέχουε γιάκκόντ = θὰ εἶνε κρυμμένος εἰς κανὲν μέρος ἀντιθ. ασγιάκκόνδ (γ) ασγιάκκόνδι (γ) ασγιάκκόντ (τ) ασγιάκκόνδι (τ) κουκκόνδ (Σ) κουκκόνδι (Σ).

γιάκκ = ἐπιρ. ζωνικῶς. jόμ γιάκκ = εἶμα ζῶν. = ζῶ. ἴστε γιάκκ ι-άτι = ἔζη ὁ πατήρ του. — σ' αῖτε γιάκκ πο κα βιδέκουρ = δέν ζῆ ἀλλ' ἀπέ-

θάνεν. 2) σημ. ἀπαράλλακτος, ὁμοιος. ε ἠἄνα γιάλε σι ατε = τὸ ἔκχυμα ὅμοιον μὲ κῦτήν. — ἔκυνδόν γιάλε σι γιάλι = τραγουδεῖ ἀπαράλλακτα ὡς πετεινός. ι-γιάλε-ι ἐπιθ. = ζωντανός 2) ζωηρός· ἀντιθ. ι βδέκουε = θνητός. ε-γιάλε-α = ζωντανή 2) ζωηρά. — ἀότρε ι γιάλε = εἶνε ζωντανός, εἶνε ζωηρός.

γιάλιμε-α (Σ. Βερατ) = σπάγγος, σχοινίον ψιλὸν πληθ. γιάλιμτε καὶ γιάλιμε-ι (τ) πληθ. γιελιμίτρετε.

γιάλιουσ-τρε-α (Μιρεδίτ) πληθ. γιάλιουσῆτρατε = παρὰθυρον. — γιάλιπε-ι ἢ οὐδετέρως γιάλιπετε: πληθ. γιάλιπερατε = βούτυρον. καὶ (γ) τε λιύνε-τε οὐδ. ὁ πληθ. λείπει.

γιάιμε-α (γ) = κακὴ εἶδησις (ἐπὶ θανάτου) ι ἐρδι γιάιμα = τοῦ ἤλθε κακὴ εἶδησις. τ'άρθε-τε γιάιμα. καὶ γιέμε-α. γιάιμε-α (γ. budi) = ἀντήχησις, θοῆνος. γιάιμε μότιτ (γ) (Μακλισία) = ἡ βροντὴ ἔδ. ὄκρέπι μότι (γεγ. Μακλεσία).

γιάιμ-ι, = γιεμίμ-ι - πληθ. γιεμίμετε. γιεμίμ-ι. (γ) πληθ. γιάιματε, γιεμίμετε, γιεμίμε-τε = ἀντήχησις, βοή 2 (Σ. budi) βόγκημα.

γιάιμ (γ) γιάρε (τ) μετοχ. τοῦ γιάι (γ. bogdan).

γιάινδερε-α (γ). γιάινδερε-α (τ) πληθ. γιάινδερατε = ὁ ἀδὴν, οἱ ἐληές κοινῶς τὰ γλυκάδια.

γιάινε-α (Βεράτ) = ἠαλτα κίε λιε λιούμι κουρ βερσίν.

γιάινε (γ) καὶ γιέρε (τ) = ἐπιρ. = εὐρέως, φαρδιά. ἀντιθ. ι-ε-νγούστρε.

(ι) γιάινε (γ) ι γιέρε· πλατύς, εὐρύς.

(ε) γιάινε = ε γιέρε = πλατεῖα, εὐρεῖα.

(τε) γιάινετε, (γ) = τε γιέρετε (τ) = τὸ πλάτος, τὸ εὖρος.

γιάινόι (γ) ἔδ. σγιάινόι (γ) σγιερόνοι (τ) γιερόνοι (τ).

γιάινόχεμ (γ) ἔδ. σγιάινόχεμ (γ) σγιερόνεμ (τ) γιερόνεμ (τ).

γιάόπερε (budi) (γ). γιάόπερε (τ) = ὄφις. πληθ. γιάόπερατε (Ἐλθασ.)

γιάόπεριτε, γιάόπείνι-τε καὶ γιερίπίνιτε [ἔδ. Ἐλλην. Ηερω, σερω = ἔρω].

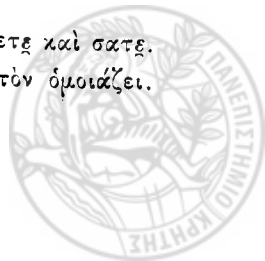
γιάόρε (τ) μετχ. τοῦ ρημ. γιάιμ ὁ ἔδε.

γιάό-αι-αι· (Σ) ἔδ. σγιάό-ατ-ατ. ρῆμα.

γιάότεμ ἔδ. σγιάότεμ.

γιάόσε-ια (bogdan) καὶ γιάόσε-α = ὁμοιότης· πληθ. γιάόστετε καὶ σατε.

γιάό καὶ γιάό-έτ-έτ (Κόρσά) με-τε-ι νγιετ = με-σε τὸν ὁμοιάζει.

ι νγιάσ = τὸν ὁμοιάζω. - καὶ περγιάσ (τ). με-τε-ι-νχ-ου-ου γιάσ = με-σέ-τόν-μῆς-σᾶς-τούς ὁμοιάζει.

(ι) γιάσιμ-ι: ἄρσ. = εὐπρεπής· πληθ. τε γιάσιμιτε.

(ε) γιάσιμε-ια θηλ. πλ. τε γιάσιμετε. - καὶ ι γιασέμ-ι ἄρσ. ε γιασέμε-ια θηλ. πληθ. τε γιασέμιτε ἄρσ. τε γιασέμετε-θηλ.

γιάστε: ἀριθμ. = ἕξ. 6. - γιάστε-μῆς-διέ-τε = δέκα ἕξ καὶ γιάστε μῆς δίτε (γ) καὶ γιάστε μῆς δέτε (γ).

γιάστε-διέ-τε = ἐξήκοντα· καὶ γιαστέ-δίτε-γιαστε-δέτε.

ι γιάστε-ι ε-γιάστε-α = ἕκτος-ἕκτη.

γιαστεμεζάβ: πολλαπλασιαστικὸν ἐπίρ. = ἐξαπλῶς (Περμέτ).

(ι) γιάστεμεσιε-ι (Περμέτ.) = ἐξαπλοῦς.

(ε) γιάστεμεσιε-α: θηλ. = ἐξαπλή.

γιαστεμεζόν/ : ρ. ἐνεργ. = κάμνω ἐξαπλοῦν, ἐξαπλασιάζω· τὸ παθητ.

γιαστέμεζόνεμ (Περμέτ).

γιάσι-ι = ἡ ἐξᾶς τὸ θηλ. γιαστέσε-ια· ἡ ἐξᾶς.

γιάσιεσε: ἐπίρ. = ἐξαχῶς, ἐξαχῆ κατὰ ἕξ τρόπους.

γιάτε: ἐπίρ. = μακρῶς· γλιάτε ("Υδρα-Ἴτακιο-Ἀλβανικόν).

(ι) γιάτε-ι = ὁ μακρὸς ε-γιάτε-α = ἡ μακρὰ καὶ (ι-ε) γλιάτε: ἀντιθ.

ι-ε ὄκουρτερε (γ) ι-ε-ὄκουρτερε (τ).

γιάτj: ρῆμα ἐνεργ. = μακρύνω, hēj τε γιάτε: ἀντιθ. ὄκουροτj. — καὶ

νγατόj (γ. τ.) τὸ παθ. γιατόχεμ-νγατόχεμ (τ).

γιάτj-ι (bogdan) πληθ. γιατάρε-τε = κυνηγός. — τὸ θηλ. γιατάρε-

ια πληθ. γιατάρετε. — γιατούαρ-όρι· πληθ. γιατόρετε καὶ γιαχτάρ-

άρι πληθ. γιαχτάρετε· τὸ θηλ. γιαχτάρε-ια πληθ. γιαχτάρετε. —

γιατόρε-ια = ἡ κυνηγός πληθ. ετε καὶ γιουετάρε-ια πληθ. γιουε-

τάρετε. — καὶ ἄρσ. γιουτάρ-ι· πληθ. γιουτάρετε. — τὸ θηλ γιου-

τάρε-ια πληθ. γιουτάρετε.

γιάχ-ου (τ) ἴδ. για-ια (γ).

γῆ-ια (τ) ἴδ. γῆ-ια· ὁ πληθ. λείπει.

γῆγεμ: (budi-γ-τ.) ρ. ἀποθ. = ἀκούω. ἴδ. δεγγj, vδεγγj, vδεγγj.

φῶσις: σ' αστε πᾶμ ε γῆγεμ = ἀόρατον καὶ ἀνήκουστον πᾶγμα.

τε γῆγεμ-ιτε (budi) = ἡ ἀκοή.

(ι)-γῆγεμ-ι (budi) εὐπειθής ἴδ. ι vδεγγj-ι.

(ε)-γῆγεμ-ια: ἡλ. ἴδ. ε-vδεγγj-ια.

γῆζαο-ι (Περμέτ.) ἴδ. γῆζάρ-ι: πληθ. γῆζάρετῃ.

γῆθ-ι (Σ) πληθ. γῆθ-τε τὰ (πυκνά) φύλλα τῶν δένδρων, καὶ

γῆθε-ja (γ. τ.) καὶ φῆθε-ε-α πληθ. φλέτετῃ. -γῆθεσῆ (γ) ρ. οὐδ.

κοινῶς ξανοίγω τὰ φύλλα. γῆθεσῆνε δρούτε = τῶέλινε δρούνητε =
ξανοίγουν τὰ φύλλα. ἴδ. γελῶj.

γῆj: (γ) ρ. ἐνερ. = εὐρίσκω ἀντιθ. χούπ, (Σ) χούμπ, χουμπάσ γῆνj
(τ) μ.τ.χ. γῆτουνε (γ) καὶ τρεσ (Σ) ρημ. Bδίρ, Fβάρ, bυρ (Σ),
bυρ (Tῶάμ).

γῆj μετοχ. γῆτουνε (τ): ι ἐρθνε τε γῆτουνετῃ (Περμέτ.) = τῆς ἦλθον
τὰ ἔμμηνε (ἐπὶ γυναικῶν).

γῆκούνd ἴδ. γῆκούνd. — γῆκούνdι — ἴδ. γῆκούνdι.

γῆλj-ι: πληθ. γῆλjατῃ = ἀλέκτωρ, πετεινός. — καὶ κενδέσ-ι (= ὁ
ἄδων, ὁ φάλτης) (Περμέτ.) γῆλjε πούλjε = ἀλέκτωρ πρὸς διάκρισιν
ἄλλων. γῆλjε δέτι, ἰνδιάνος, γάλλος. — καὶ κηπόσ-ι καὶ κοκόσ ι
(Ἄργυρ.). γῆελj-γρεκ-ου (Ἑλθασ.) νjε φάρε γῆελjι κjε λjεν πα
πούπουλα μηκασενδά: ζενε εὐδάλjενε λέγεται καὶ γῆελj-κοκότ (Σ).

(ι) γῆλβερε-ι ἄρσ. = ὠχρός, χλωμός, πράσινος τὸ θηλ.

(ε) γῆλjβερε-α = ὠχρά, κιτρίνη. — ἴδ. ι-ε πρεσῆτε. ι-ε-ρίμτε.

γῆλjβερόj: ρημ. ἐνερ. = πρασινίζω.

γῆλβερόjεμ: παθητ. = πρασινίζομαι καὶ γῆλβερόνεμ.

γῆλβάβε-α (Dίβρα) ??? δσιδσελίμε-α πληθ. γῆελjβέβετῃ.

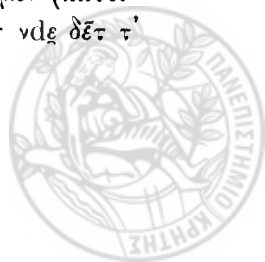
γῆλέ-α πληθ. γῆελε-τε = τὸ φαγητόν. γῆλέ'ε βουρβουλjέτουνε (Περ-
μέτ.) = ἀρτημένον φαγητόν, πασχελινόν ἀντιθ. γῆλjε κρεσμούρε =
νιστίσιμον φαγητόν (τ) καὶ γῆλέ ι μασῆνύρε (Περμέτ.) = τεσσαρα-
κοστινὸν φαγητόν.

γῆελjν (Βεράτ.) = ψάχνω διὰ τοῦ ράμφους πρὸς τροφήν σικῆj κροῦ
ε ατιέμος γῆελj γῆε περ τε νγρένε: πο γῆελjν πούλjα: ἴδ. γῆλέ-α.

γῆελjν (budi - Τασκ - bogdan) ρ. οὐδ. = μβαχῆμ ι γῆάλε, 2) ψάχνω
πρὸς τροφήν διὰ νὰ ζῆσω. — νjερίου γῆελjν με βούκε = ρόνε με
βούκε (bogdan) ἴδ. ρρόj, jετόj.

γῆελουνε (budi) καὶ γῆέμ (budi) μετχ. = με ρρούεμ.

γῆελjν-ῖν-ῖν (bogdan) ρ. οὐδ. = ζῶ, διάγω τὸν βίον, κοινῶς περνω
τὴν ζωὴν σκονj jέτενε. γῆελjνjεμε νδε νjε σῆπεί = ζῶμεν (κατοι-
κοῦμεν) εἰς μίαν οἰκίαν. — καμ γῆελjτουνε σούμε βιέτ νδε δέτ τ'

Α'ρβενιτ = ἔζησιν πολλὰ ἔτη εἰς τὴν Ἀλβανίαν. — με γζελίτουε
νδε κρετε jέτε = διάγειν τὸν πρὸντα βίον, αἰῶνα. — ἀόριστος γζελί-
τα-ε-ι, μτχ. γζελίτουε.

γζεμε-α = γιάμε-α (γ).

γζεμε-μάθ-δι (Βερζτ.) = κηκόμοιρος· πληθ. γζεμε-μθεδένjτε.

γζεμε-μάδε-ja πληθ. γζεμε-μεδζτε θηλ. = ἡ κηκομοίρα.

γζεμίμ-ι (τ) καὶ γζιμίμ-ι (γ): πληθ. γζεμίμετε-γζιμίμετε· ἴδ. ρημ.
γζεμόj (τ), γζιμόj (γ).

γζεμόj (τ) καὶ γζιμόj (γ): ρ. = βροντῶ, ἠχῶ, ἀντηχῶ ἐπὶ κυμάτων
τῆς θηλάσσης, ἐπὶ βροντῆς, καὶ σωμάτων ἀντηχούντων· σημ. καὶ
διώκω (γ) ἴδ. νδιέκ (Σ) ἴδ. καὶ νεκόj. — γζεμόjνε μάλjετε = βούζουν
τὰ βουνά· γζεμόν δέτι = βρέμεται ἡ θάλασσα.

γζέμπ-λι ἢ γζεμ-ι (γ) πληθ. γζέμβχτε = τὸ ἀγκάθι.

γζέμπατῶ-ι (Βερζτ.) ἴδ. θερέτσ-κε-α καὶ

γζέμπ-γομάρι = γομαράγκαθο.

γζενδεjε-ja (τ) πληθ. γζενδεjετε καὶ γζινδεjε-jx (bogdan budi)
ἕχλος, λός, πλῆθος· 2) συγγενής. — πληθ. γζίνδεjετε· καὶ γζινδ-ι
(bogdan).

γζενδεμ καὶ γζίνδεμ (τ, γ) εὐρίσκουμι, ἀντιθ. χουμβάσ. γζίνδεμ
κέκj ('Ελβασ.) = σεληνιάζουμι. — μτχ. γζέντουε (τ) καὶ γζιν-
δουε (γ).

γζενῆj-α (budi) = λός, συγγενεῖς· ὄνομα πέριληπτικόν, ἡ συγγένεια·
καὶ γζινῆj-α (bogdan) καὶ γζερί-α ('Αργυρ.) = ἡ συγγένεια.

γζενδεροε-α (τ) ἴδ. γζάνδεροε-α.

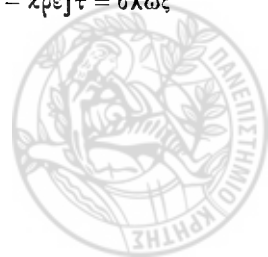
γζέπ-ι: πληθ. γζέπχτε (γ. Ἐλβασ.). = γζέρι ὁ ἴδ.

γζέρο-ι = νjε ὀτῆζε πόσι μῆ κji χα ἀρρε = κέτερε (Βερζτ.).

γζέρο (Τοσκ. Βερζτ. Πεζμέτ.), γζέρο ('Αργυρ.), νγjερ ('Ελβασ.) (Κκ-
βάjχ), νγjετῶ ἢ νγjέτῶ (Τυράν.) ἐπιρ. χρον. = ἕως, μέχρι· π. χ.
νγjερ κροσάj δίτε = μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας· καὶ κjυρ κροσάj δίτε,
= ἕως ταύτην τὴν ἡμέραν· νγjυτῶ καὶ κύτῶ (Σ. budi-γ). — γζέρμε
σοτ = ἕως σήμερον· καὶ μjετ, (budi. μβιερ (Κροσάjχ) δέρι ἢ κδέρι
ἢ δερ (Σ) καὶ γζερσά, νγjερσά. δερσᾶ = ἐν ὄσῳ, ἕως ὄτου. — νγjερ
κετού, νγjερ ατῶ = ἕως ἐδῶ. νδιέρε budi-bogdan) καὶ νδjέρι.
νδῶ, εδῶj, νδυτῶ (γ).

- γζέρθε-α* (Έλβασ.) πληθ. *γζέρθχτε* = ή στχγών, ψεκάς.— και *πίχε-α* πληθ. *πίχχτε*. *τσίκε-α* πληθ. *τσίκχτε*.
- γζερθόζ*: ρ. οὐδ. = *στάζω*. και *πικόζ*, (Σ)-*τσικόζ*.— *γζερθόν* *στεπίχ* = *τσικόν* *στεπίχ* = *στάζει* ή *οικία*.
- γζερδέκ-ου* (Σ) ἴδ. *γζερδέκ-ου* (Τυρχν.) πλ.— *ετε*. (λέζις Τουρκ.).
- Γζέργχεν-ι*: χωρίον τοῦ Έλβασχνίου.
- γζερδιότε-α*: πληθ. *γζερδιότχτε* νηε φάρε δρούρι και βέν λजूύλχε τε *κούχχε* *εδέ* ε *χχνε* *διτε*.
- γζέρε* (τ) *έπιρ*. ἴδ. *γζάνε* (γ).
- (ι-ε-τε) *γζέρε* ἴδ. ι-ε-τε *γζάνε* (γ).
- Γζέρχ-γζ* = ό Γεώργιος, ὄνομα κύριον.
- γζερρόνζ* (τ) ἴδ. *γζανόζ* τό *πχθ*. *γζερρόνεμ* (τ) ἴδ. *σχερόνεμ* *σγχννχέμ* (γ) και *νγζερρόνεμ* (Περμέτ).
- γζερσά* και *νγζερσά*: *έπιρ*. = *έως* *ότου*: *νγερσά* τε *βίνχε* ε *πχσταζμειχ* = *έως* *ότου* *έλθη* τό *τέλος* *αὐτοῦ*.
- γζεί*: *έπιρ*. (τ) = *άλλοῦ*. *γζέτι* (γ) *νγζέτι* (Σ) και *γζέτχε* (τ).
- γζετχέζε-α*: (τ) ι θόνε *ατυ* *βέντι* *τεχ* *μθύλεν* *πχτάτε*.
- γζέτουρε*: *μετοχ*. τοῦ *γχνεν* = *εὔρίσκω*. και (γ) *γζέτουρε*.
- (τε) *γζέτουρ-ιτε*: *εὔρημα*— τό *τί* *εὔρίσκει* *τις*.
- (τε) *γζένδουριτε* = τό *πῶς* *εὔρίσκετχι*.
- γζέχένε-α* = *γέενα*, *κόλχσις*: πληθ. *γζέχένχτε*.
- γζιν-ι*, *γζι-ρι* (τ), *γζι-ου* (*budi-bogdan*) = *μαστός*, ό *κόλπος*, πληθ. *γζι-τε*: *άπ* *γζι-τε* *διάλιτ* = *βυζάίνω* τό *παιδί*, = *άπ* *σίσε*.
- γζιζάρ-ι* (Περμέτ.) και *νγζιζάρ-ι*: ό *ύποτυροκόμος*, *βοηθός* τοῦ *τυροκόμου*. ἴδ. *γζιζέ-α*.— *στοπάν-ι*. *βάδσο-χ* (πληθ.) *γζιζάρτε* και *νγζιζάρτε*.
- γζιζε-α*: *είδος* *τυροῦ* *παραγομένου* *έξ* *όξυγάλαχτος*.
- γζίθε*: *έπιθ*. *άρσ*. και *θηλ*. = *έλος-η*. *πάς-πάσα*.— πληθ. *γζίθε* και τε *γζίθε* = *έλοι*, *έλαχι*.— *γζίθε* *βούρρατε* = τε *γζίθε* *βούρρατε* = *πάντες* *οί* *άνδρες*.— *γζίθε* *γράτε* και τε *γζίθε* *γράτε* = *πάσαι* *αί* *γυναίκες*.— *γζίθε* *βότχ* = *έλος* ό *κόσμος*. οὐδ. τε *γζίθε* = ε *χχνγρχ* τε *γζίθε* = τó *έφαγα* *έλον*.
- γζίθαζι*: *έπιρ*. = *γενικῶς*.— *γζιθεσέζ* (γ. τ. *bogdan*) = *κρεχ* = *έλωσ* *διόλου*, *όλοτελῶς*.

γjiθεκούjναj (budi) άντι γjiθεκούj.

γjiθε-ardēj (Τυρζην.) = πκντοϋ, πκντκχοϋ. — γjiθεκού = γjiθε κουνδó = πκντκχοϋ-γjiθ' κó, γjiθ' κjó, γiθ' κτά = τηλικοϋτοϋ, τηλικκúτη και γjiθεκú, γjiθε κjó. — μάτoιx χάνγρι γiθ' κτέ μι = ή γκλθ έφχαγε τόσον μέγαν μόν' γjiθενji (γ) = γjiθενjε = πάντοτε όλονέν. — γjiθεκjíó (Έλ-βασ.) έπιρ. = τó σύνολον, τó όλον όμοϋ. π.χ. γjiθε κjíó πκτjκ δά κτί = πán ότι είχεν έδωκεν κúτθ. γjiθε νjερζίτ σ' μουντ τκ bάνjε κετjε πύονjε πο κú κjε di = τó' do νjερj σ' μούντ. ... = πζς άνθρωποϋ δέν δύνατκ νά κάμη τοϋτο, πκρζ κúτúς όστιϋ γνωρίζει με γjiθε δουέρ φιάλjεó (budi) = με τó do φάρε φιάλjεó = με κάθε είδοϋ λόγων. — γjiθεκούó (Σ. bogdan) γεν. κοινοϋ = πζς, έκαστοϋ, πζς τiς. — γεν. γjiθε κούjτ, κίτ. γjiθε κενδ και γjiθε κάνd (γ) γjiθε κούódo = έκαστοϋ δήποτε, πζς δήποτε. γjiθε-σι-τσιλι = έκαστοϋ. άρσ. και γjiθ' ι τσίλjι γjiθεσι-τσιλjκ = έκαστοϋ. θηλ. και γjiθ' ε τσίλjκ γjiθε-σε-σι = ύπωϋ δήποτε, κκθ' όποιονδήποτε τρόπον. γjiθε πρέj μέjε, -τέjε-κτι = έξ κίτικx μοϋ-σοϋ-κúτοϋ. γjiθε πρέj νέó-jουó-κútone = έξ κίτικx ήμών, ύμών, κúτúων. γjiθε ούνε-τυ-κú-νκ, jου-κτά. έγώ-σú-κúτόϋ ήμαίϋ-ύμαίϋ-κúτοί (ήμην ή κίτικ). — γjiθε τó do = πán ότι θέλεις, πán είδοϋ. — γjiθε κjíó : = τó όλον. τó πán. γjiθε τó φάρε γjαjε = πκντοδκπά, πκντοίκ, διαρροκ, ποικίλκ. — και γjiθε τó' φάρεó-γiθε φάρεó-γjiθε τó' μοϋ-γjiθε κjíó. — γjiθε-κουνdi = πκντοϋ είϋ άκκντκ τκ μερjι. γjiθε κjíó κουjτόν νjερjού = γjiθε τó' κουjτόν νjερjού = πán ότι σκέπτετκ ό άνθρωποϋ. — μβε γjiθε βεντ = μβε τó' do βέντ = είϋ πánτκ τόπον. — περ γjiθε χέρε = περ τó' do χέρε = είϋ πάσκν σιγ-μήν. περ γjiθε μβρζμε = περ τó' do μβρζμε = κúν πάσκν, κκθ' έκά-στον έσπέρκν. γjiθε νjερjί = (budi) = τó' do νjερjί = πζς άνθρωποϋ. περ γjiθε κνε = μβε τó' do άνε = είϋ πán μέρος. — γjiθε μπκάτ ε γjiθε φιάλjε κji άστε bάκμ ε φόλjε (dudi) = πán έργον και πζς λόγοϋ = τó' do πύονε ε τó' do φιάλjε.

γjiμίμ-ι (γ) έδ. γjεμίμ-ι (τ) πλθθ. γjεμίμετε.

γjiμόj (γ) ρ. έδ. γjεμόj.

γjίνγjερε-α (Περμ.) πλθθ. γjίνγjερκτε. έδ. γρζóινε-κ.

γjίνd-ι (bogdan) έδ. γjένδεjε-jκ.

γjίνδεjε-ja : πλθθ. γjίνδετε.

γjίνδεμ: ἴδ. γjένδεμ (τ) γjίνδουνε μετοχ. τοῦ γjίνδεμ.

γjινί-α (βοχdan) ὄν. περ.=οἱ συγγενεῖς· γjινίjα ε τιj=οἱ συγγενεῖς του· καὶ γjιρί-(Ἄργυρ.).

γjινγάλε-α (Σ) πληθ. γjινγάλατjε=τέττιξ=τσίντσιρας· καὶ κενγάλε-α (Σ) πληθ. κενγάλατjε.

γjιρδέκ-ου καὶ γjερδέκ-ου (Τυρ. Σ) λέξις Τουρκ. (ἐκ τοῦ γjερδίκ=εἰσῆλθον)=ὁ νυμφικός θάλαμος εἰς ὃν εἰσέρχεται ὁ νυμφίος.

γjιρί-α (Ἄργυρ.) ἴδ. γjινί-α (γεγ.) ἢ γjινί-α.

γjιστ-ι (τ) πληθ. γjιστjατjε ἴδ. γιστ-ι.

γjινέστjε-α εἶδος δένδρου· πληθ. γjινέστjατjε.

Γjινοκάστjε-α (γ)=Ἄργυροκάστρον· καὶ Γjιροκάστjε-α (τ).

Γjινοκαστjίτε καὶ *Γjιροκαστjίτε* πληθ. Γjιροκαστjίτε-τjε τὸ θηλ. Γjιροκαστjίτε-jα· ὁ κάτοικος τοῦ Ἄργυροκάστρου.

γjιστε-ja (Καθ. Βεράτ.) ἴδ. γιστε-jα (Τυρ.) πληθ. γjιστετjε· καὶ

γεστέξjε-α (Ἐλβασ.) πληθ. γεστέξjατjε.

γjόβε-α (γ)=πρόστιμον.

γjοβάρ-ι (Σ)=αὐ καὶ βε γjόβε=ὁ ἐπιβάλλον τὸ πρόστιμον· πληθ. γjοβάρjε-τjε.

γjόλε-τjε (πληθ.) (Π(ρμέτ.) πλάκες ἐφ' ὧν θέτουσιν ἕλας ἵνα φάγωσι τὰ πρόβατα.

(ι) *γjόρε-ι* (ἀρσ.) (τ)=ὄρφανός, κακόμενος· ι νγράτjε, ι-βόρφεγε.

(ε) *γjόρε-α* (θηλ. (τ)=ὄρφανή ε μέρjα, ε νγράτjε, ε βόρφεγε σί μβέτε κᾶστού μορε ι γjόρι=πῶς ἔμεινες ἔτσι κακόμενε; djém τjε γjόρε=ὄρφανὰ παιδίjα.

γjούaj: (τ)· ρημ. ἐνεργ. =κυνηγῶ, θηρεύω· καὶ γjούεj καὶ γjούενj (budi) ἐπιτυγχάνω τοῦ σκοποῦ (Σ) ἴδ. κοδί-, (τ) κjελόj (Ἐλβασ.) ἀόρ. γούaj-τjα-ε-ι (τ) καὶ γέjτjα-ε-ι· (γ) καὶ γjούj ἀόρ. γjούjτjα (γ. συνηρ.) μετοχ. γούajτjουρε (τ) γούεjτjουνε (γ) καὶ γjούjτjουνε συνηρ. καὶ γjουaj· (budi) ε-γjούajτjα μέ γούρ=ε κοδίτjα μέ γουρ=ε κjελόβjα μέ γουρ.=τὸν ἐκυνήγησα μέ πέτjικjα.

γjουειάρ-ι ἴδ. γjατjάρ-ι πληθ. γjουετjάρjετjε τὸ θηλυκόν. γjουετjάρjε-aj

(γ) ἴδ. γjατjάρjε-aj πληθ. γjουετjάρjετjε καὶ γjουτjάρ-ι (γ) πληθ.

γjουτjάρjετjε τὸ θηλυκόν γjουτjάρjε-aj (τ) πληθ. γjουτjάρjετjε.

γjουκάτjε-α=κριτήριον· πληθ. γjουκάτjατjε.

γῆουκατέῶ-ι (γ. τ. *budi*) ἴδ. *γῆουκατάρ-ι* πληθ. — *τέῶιτε* καὶ *γῆουκά-τεῶ-ι* πληθ. *γῆουκατέῶιτε*.

γῆουκατέῶε-ῖα καὶ *γῆουκατέῶε-ῖα*: θηλ. ἴδ. *γῆουκατάρε-ῖα* πληθ. *γῆουκατέῶετε* καὶ *γῆουκατέῶετε*.

γῆουκόῃ καὶ *γῆουκόνῃ*: ἴδ. *γῆουκόῃ* καὶ *γῆουκόνῃ* τὸ πρῶθ. *γῆουκόχημ* καὶ *γῆουκόνεμ* (τ) ἴδ. *γῆουκόχημ*, *γῆουκόνεμ*.

γῆούμει-ι [Ἑλλην. ὕπνος]: γεν. *γῆούμιτ*, *αἰτ*. *γῆούμενε*: -*μει* μῶρι *γῆούμι* = *μει* πῆρεν ὁ ὕπνος· ἢ *μει* ζούμι *γῆούμι* (γ) = *μει* ἔπιασεν ὁ ὕπνος· *μει* ζούρι *γῆούμι* (τ) — *μει* δόλλι *γῆούμι* = *μει* ἔβγηκεν ὁ ὕπνος. — *καμ* *γῆούμει* = *μει* βιέν *γῆούμει*. = ἔχω ὕπνον, νυστάζω. — ἀντιθ. σ' *καμ* *γῆούμει*, σ' *μει* βιέν *γῆούμει* = δέν ἔχω ὕπνον. — ὁ πληθ. λείπει.

γῆούμει-ζῖ-ον (Βερατ.) *κακόμευρος*: πληθ. *γῆουμει-ζέσ-τε*.

γῆουμει-ζέξ-α (Βερατ.) θηλ. ἢ *κακόμευρη*: πληθ. *γῆουμει-ζέξ-ατε*.

γῆουμάῶ-ι (Ἀργυρ.) ἄρσ. (ὕπνομα) = *αῶ* κῆε φλε *σούμει*. — πληθ. *γῆουμάῶετε*: τὸ θηλ. *γῆουμάῶε-ῖα* πληθ. *ῶετε*. — *γῆουμάῶτῖ-ι* ἄρσ. *γῆουμάῶτσε-ῖα* θηλ. (Καθ.) πληθ. τοῦ ἄρσ. *γῆουμάῶετε*, τοῦ θηλ. *γῆουμάῶετε* καὶ *γῆούμει-μάῶ-δι* (Βερατ.) ἄρσ. — *γῆουμει-μάῶε-ῖα* θηλ. πληθ. *γῆουμει-μειδένῃτε* ἄρσ. — *γῆουμει-μειδάτε* θηλ. *γῆούμει-ρένδε-ι*: (γ) ἄρσ. = *αῶ* κῆε *κα* *γῆουμει* *τε* *ρένδε*. — *γῆούμει-ρένδε-α* (γ) θηλ. *αῶ* κῆε *κα* *γῆούμει* *τε* *ρένδε*. — *γῆούμει-λῆέχτε-ι*: ἄρσ. *αῶ* κῆε *κα* *γῆούμει* *τε* *λῆέχτε* (γ) *γῆούμει-λῆέχτε-α*: θηλ. *αῶ* κῆε *κα* *γῆούμει* *τε* *λῆέχτε*.

γῆού-νι (γ) καὶ *γῆού-ρι* (τ) πληθ. *γῆούνῃ-τε*: [παρὰβλ. Ἑλλην. γόνυ].

γῆούρ (γ. Μαλεσία) ἴδ. γουρ. πληθ. *γῆούρετε* (Μαλεσία).

γῆούρμει-α πληθ. *γῆούρμει-α* = τὰ ἔχνη· καὶ *γῆούρμει-α* (Τουρν.) πληθ. *γῆούρμει-α*.

γῆουτάρ-ι (γ. συνηρ.) ἴδ. *γῆουετάρ-ι*: πληθ. *γῆουτάρετε*.

γῆουτάρε-ῖα (γ. συνηρ.) ἴδ. *γῆουετάρε-ῖα* πληθ. *γῆουτάρετε*.

γῆού-νι (*bogdan*) = ἡ σπορά *καταγωγῆς*: *πρὲ* *γῆούνιτ* Ἀβράμιτ = ἔκ τῆς σπορᾶς τοῦ Ἀβράμ — *γῆού-νι* = οἱ ἀπόγονοι.

γῆουτί-α: ἴδ. *γῆα-ῖα*: πληθ. *γῆουτίτε* (Τουρν.).

γῆούχε-α (γ) (τ) πληθ. *γῆούχτε* καὶ *γῆούχενατε* (γ) καὶ (τ) *γῆούχε-ρατε* καὶ *γῆούχου-ῖα* (γ. *budi*) πληθ. *γῆούχουτε* καὶ *γῆούχουε-α*

πληθ. γιούχουνατε ἴδ. γλιούχε-α = γλωσσ. - γιούχε-μιάτουνε-ι (γ) = βραδύγλωστος καὶ γιούχε-μιάτουνε γιούχε-μιάτουνε-α (γ) θηλ. ἢ βραδύγλωστος, γιούχε-μιάτουνε-α (τ).

γιούχεμ: παθητ. τὸ γιούχ].

γιουκάτε-α ἴδ. γιουκάτε-α: πληθ. γιουκάτατε.

γιουκατέ-ι (bogdan) (ἀρσ.) ἴδ. γιουκατάρ-ι· πλ. γιουκάτεσιτε γιουκά-
τεσε-ιχ (bogdan) θηλ. ἴδ. γιουκατάρε-ιχ.— θηλ. γιουκάτεσετε.

γιούκ-ι πληθ. γιούκιετε (bogdan-Τοσκ.-budi) = κρίσις, συμφωνία, συνθήκη.— κεῖντου ε κέμι βάμε με γιούκ = οὕτως ἐσυμφωνήσαμεν = τοιαύτην συμφωνίαν ἐκάμμεν.

γιουκιετάρ-ι ἀρσ. γιουκιετάρε-ιχ θηλ. = κριτής, δικαστής.— γιουκάτεσ-ι (bogdan) ἀρσ. γιουκάτεσε-ιχ (bogdan) θηλ. πληθ. γιουκατάρετε (ἀρσ.) γιουκατάρετε (θηλ.) καὶ γιουκάτεσιτε ἀρσ.— γιουκάτεσετε θηλ.

γιουκόη ἢ γιουκόνη: ρ. ἐν. = κρίνω, δικάζω, γνωμοδοτῶ.— γιουκόη δρέιτε = κρίνω δικαίως.— γιουκόη ὄτρεμβετε = κρίνω ἀδίκως.— γιουκόχεμ (γ) καὶ γιουκόμε (τ) παθητ.

γιουλπάνε (γ) πληθ. γιουλπάνατε = βελόνη· ραφίς.— γιουλπέρε-α (τ) πληθ. γιουλπέρατε [ἴδ. νγούλ-πέ-νι καὶ πέ-ρι (τ)].

γιουλπερό-ι (γ) = σκακοβελόνη, σκακορ. φα· καὶ γιουλπερόε-όρι (Ἀργυρ) ἢ ἀκέστρα, βελόνη μεγάλη.— ἴδ. καὶ κερρίγε-α (Βεράτ).

γιόμεσε-α: πληθ. γιόμεσατε [πκράβκλ. Ἑλλήν. ἤμισυς].

γιόμεξε-α: (bogdan) ἤμισυς· ἡμίσεια-ἤμισυ.— γιόμεσε-α (τ) πληθ. γιόμεσατε: περ γιόμε ἢ γιόμε περ γιόμε = ἐξ ἡμισείας.

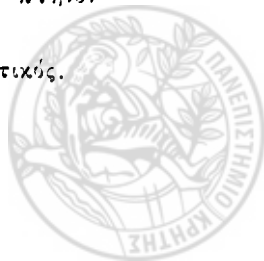
γιόμεσε-α (Σ) πληθ. γιόμεσατε: ἤμισυς-εια-συ.

γιουμεσάκ-ου (γ) ἀρσ. ἡμιτελής, ἡμιμερής· πληθ. γιουμεσάκετε. τὸ θηλ. γιουμεσάκε-ιχ πληθ.— κετε.

γιουμεσαράκ-ου: ἀρσ. (γ) πληθ. γιουμεσαράκετε τὸ θηλ γιουμεσαράκε-
ιχ: πληθ. γιουμεσαράκετε καὶ γιουμαράκ-ου (Βεράτ.) πληθ. γιου-
μαράκετε ἀρσ. τὸ θηλ. γιουμαράκε-ιχ πληθ. γιουμαράκετε· καὶ γιου-
σάκ-ου (Σ) πληθ. γιουσάκετε ἀρσ. τὸ θηλ. γιουσάκε-ιχ: πληθ. γιουσάκετε.

γιουμεσαζάκ-ου (γ) πληθ. γιουμεσαζάκiete: κατὰ τὸ ἤμισυ πτηνόν = ἡμίπτυνον· καὶ γιουμαζάκ-ου (τ) πληθ. γιουμαζάκiete.

γιουμεσαμί-νι (γ) καὶ γιόμεσε μι-ου (τ) = κατὰ τὸ ἤμισυ ποντικός.

γγυμιτόρε-α: πληθ. γγυμετόρετε (budi-bogda Σκ.) κι κλειδώσεις, κι κλειδώσεις, οι άρμοί 2) τὰ μέλη του σώματος.

γγύομε-α πληθ. γγύομετε: ἴδ. γγούομε-α.

γγύοσε-α (Σ) ἴδ. γγύοσε-α πληθ. γγύοσατε.

γγύομε-α ἴδ. γγύομε-α πληθ. γγύοματε.

γγυσιμάκε-ια ἴδ. γγυσιμάκε-ια.

γγύο-ι: ὁ τοῦ πατρὸς πατήρ ἢ ὁ τῆς μητρὸς πατήρ = πάππος. — εμ

γγύο (γ) και μ-γγύο (τ) = ὁ πάππος μου· οτ γγύο = ὁ πάππος σου·
ι γγύοι = ὁ πάππος του.

γγύοσε-ια: πληθ. γγύοσατε ἢ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς μήτηρ· ἢ προ-
μήτωρ. — ἔμε γγύοσε (γ) και ἔμε γγύοσε (τ) ἵστ γγύοσε = ἡ μάμμη σου
ε γγύοσατε = ἡ μάμμη του· και μάδε-ια (Βεράτ.) ὄν. μάδεια, γεν. μά-
δεσα κιτ. μάδενα· πληθ. μάδετα.

γγυτέ-ι (bogdan) ἴδ. κγγυτέ-ι πληθ. γγυτέετε.

γγυτέε-ια (bog. ἴδ. κγγυτέε-ια πληθ. γγυτέετε.

γγυτέιασ ι (bog.) ἴδ. κγγυτέιασ-ι = πολίτης.

γγυφεκέ: ρ. οὐδ. (Ἐλθασ.) = άπχυδῶ, άποκάμνω. και γγυφετέ (γ.

Μαλεσιέ) γγυφεκέσ σε πονοῦμι = άπηύδησα έργαζόμενος.

Δ

δά και αδά (τ) ἴδ. πρᾶ: αῶτου δα = ἔτσι δά = αῶτου πρᾶ.

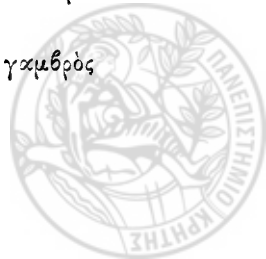
δάλε-α (Καβ.) δάλε-ι (τ) και δάλε-ι (γ) = ξυνόγαλα (γάλα άαρ-
μένον).

δάμβεζε-α (γ) πληθ. δάμβεζατε (= οί ὀδόντες τῶν τροχῶν. — και δέμ-
βεζε-α πληθ. δέμβεζατε.

δάμπ-ι (γ) πληθ. δάμβετε [έλλην. ὀδούς-οντος-Λατ. dens] και
δέμπ-ι (τ) πληθ. δέμβετε.

δαμβίω-ι (γ) = υίος του βρυκόλακος. "Αν σνευρεθῆ ὁ βρυκόλαξ μετά τῆς
συζύγου του, τό γεννώμενον ὀνομάζεται δαμβίω, και ἔχει τὴν ἔξαι-
ρετικὴν ιδιότητα νά γνωρίσῃ τὸν βρυκόλακα· ὅθεν ἡ παροιμία: δαμ-
πίρι νιεχ λίουφάτινε:

δάνδερο-ι (γ) πληθ. δανδούρετε (παρκαβ έλλην. δαμάζω) = γαμβρός

καὶ δένδερον-ι (τ) ἡμ-δάνδερον, υτ-δάνδερον ἢ δάνδερον=ὁ γαμβρός μου ὁ γαμβρός σου, ὁ γαμβρός του.

δάνδερον-α (γ) καὶ δευδερον-α (τ) ἀφ. ἐν.=τὸ εἶναι τινὰ γαμβρόν.

δάνδερονόζ καὶ δευδερονόζ: ρημ.=γίνομαι γαμβρός=βέβηκε δένδερον.

δίνε (γ) καὶ δένε (τ) μετοχ. τοῦ ρημ. κπ=δίδω.—(ι-ε-τε) δάνε (γ)

ἢ δένε (τ)=δεδομένος-η-ον· (τε) δάνετε (γ)=τέ δένετε (τ)=ὁ δασμὸς

=τὸ διδόναι· (τε) δάνετε (γ) τε δένετε (τ)=τὰ δασίματα.—τε μάρρε

ε τε δνε,=τε μάρρατε ε τε δένετε=ἡ ληψοδοσία, αὐτὴ ληψοδοσίαι.

δάνεσ-ι (γ) καὶ δένεσ-ι (τ) ὀδίδων πληθ. δενεσιτε· ἀρσ. πληθ. θηλ.

δένεσετε.

δάνεσε-ια (γ) δενεσε-ια (τ)=ἡ δίδουσα

δαπέν-ι: κοινῶς πετμεζόχωμα· πληθ. ἀχρηστος

δε (τ) ἴδ. ἐδέ: συνδ. συμπλ =καὶ [ὄμηρ. ἠδέ].

δε-δέ-δε-δέ=γεωλογίαι (γενῶσις τῆς γῆς).

δε-δέουε-ι (γ)=δε-δέουε-ι (τ)=γεωλόγος· τὸ θηλ. δε-δέουε-ι

(γ)=δε-δέουε-α=ἡ γεωλόγος.

δε-ου: πληθ. δένετε (γ), δένετε (τ) [παρὰβ. Ἑλλήν. δα=γά ὡς δα-

μήτηρ=δημήτηρ=γῆ-μήτηρ.—δα-πεδον.—ἡμε-δαπὸς—ἄλλο-δα-

πὸς]=ἡ γῆ, ὁ κόσμος ἢ οἰκουμένη· 2) χυῖς, χῶμα.—3) πατρίς.—

νηχ τῷ δε ἰέ τύ;=ποδαπὸς εἶ;=ἀπὸ ποῖον τόπον εἶσαι: ἴκου νδε

δε τε χούχι=ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἄλλοδαπήν.—μύρι δένε νδερ-σῷ=

ἔγεινε φυγὰς.—ἄκέλι δένε=ὑποτάσσω τὴν γῆν—ρεῖ περδε (γ)=κά-

θημι κατὰ γῆς, καὶ ρεῖ μηδε δε (τ) περδε=χαμικὴ κατὰ γῆς· νδε δε=

ὑπὸ γῆν=νένε δε.—τε περφίτε δέου=εἴθε νὰ σὲ καταπύρῃ ἡ γῆ!

(ἀρά)=τ' οὐ χάπτε δέου! — περ κατὰ δε (ἄρκος)=[μὰ τὰν γῆν]

δε-ια (Τυραν.)=γῆ καλλιεργήσιμος, τόκα κजे πουνόχτε· ἴδ. ἀρε-α

(ἄρουρα).

δεθ-ι: ὑποκορ. τοῦ δε-ου πληθ. δέθε-τε.

δεληατά-ι ἀρσ. δεληατάρε-ια θηλ.=χαϊδεμένος-η, καὶ ληδεατά-ι

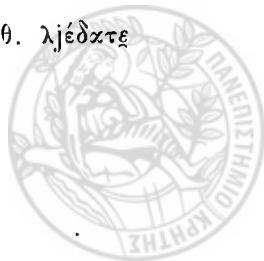
ἀρσ. ληδεατάρε-ια θηλ.—καὶ γληδεατά-ι (Κρούζα) ἀρσ. γληδεα-

τάρε-ια θηλ. πληθ. ἀρσ. δεληατάρετε, ληδεατάρετε, γληδεατάρετε·

θηλ. δεληατάρετε, ληδεατάρετε, γληδεατάρετε.

δέλιχε-α πληθ. δέλιχτε=χαῖδισ (γ), καὶ ληδε-α πληθ. ληδεατε

(Τυραν.) καὶ γληδε-α πληθ. γληδεατε.

δέλπενε-α (γ) πληθ. δέλπενα-τε ἀλώπηξ· και δέλπερε-α (τ) πληθ.

δέλπερατε και σκίλιε-α (Ἐλθασ.) πληθ. σκίλιετε [έλλην. σκύλος].
δελπενή-α (γ) πληθ. δελπενίτε ἡ ὑπουλότης, πονηρία· δελπερί-α (τ)
πληθ. δελπερίτε=πικνουρία.

δελπενήστ (γ) και δελπερίστ=ὑπούλωσ, πονηρῶσ.

δελφίν-ι και δελφίν-ι (Σ) πληθ. δελφίνατε=ὁ δελφίν-ἴνος.

δεμβάλε-α· πληθ. δεμβάλετε· τραπεζίτης ὁδούς.

δέμβεξε-α· πληθ. δέμβεξατε=ἴδ. δάμβεξε-α (γ).

δέμβετε· τριτοπρ. ρημ.=φείδομαι, λυποῦμαι, μέ πονεῖ· με-τε-ι
δέμβετε=μέ πονεῖ, λυποῦμαι.—και δίμπαστε (Ἐλθασ.) και δίμ-
βετε (Σ) με δέμβετε βέτεja=λυποῦμαι ἐμχυτόν· και δεμβύσαστε
(Τυρχν.)

δεμίξε-α πληθ. δεμίξατε ἴδ. βέθ-ι (Σ).

δέμπ (τ) ρ. τριτοπρ. με-τε-ι δέμπ (τ)=μέ σέ-τόν πονεῖ· με δέμπ
κρούετε=μέ πονεῖ τό κεφάλι· με δέμπ δάμβι=μέ πονεῖ τό δόντι· με
δάμβι δόρα, κέμβι=μέ πονεῖ τό χέρι, τό πόδι.

δέμπ-βι (τ) πληθ. δέμβετε=δάμπ-βι=ὁ ὁδούς.

δεμίξε-α (Ἐλθασ.) πληθ. δεμίξατε· κοινῶσ τό μυγόχεσμα· και διμίξε-α
(τ) [ἴσωσ—διέσ-μίξε-α] και βέθ-ι (Σ) πληθ. βέθετε· και ένδε-α
(γ) πληθ. ένδετε·-κα βουμ βέθ μιῖι=τό κρέασ τό ἔφτυσε ἡ μῦγα=
μίξα κα λησσοῦεμ ένδε (γ) ἡ μιῖι ἀσθε πληστ με δεμίξα (έλβ.)=ε
κα διεμ (διερ) μιξα.

δενάρο-ι=προβατάρης πληθ. δενάρετε· ἴδ. βαρί.

δένα (Τυρχν.) ρ. ενεργ.=γδένα (γ) και γδέντ (τ)=πελεκίζω, λέπω.
παθ. δένδεμ, γδένδεμ, γδέντεμ.

(ι ε-τε) δένε=ι-ε-τε δάνε (γ).

δενεσ-ζι (τ) πληθ. δένεξατε=πτερύγιον, πικνουρίσ.

δένδερο-ι=δάνδερο-ι.

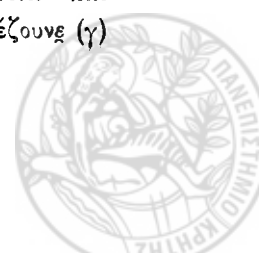
δενδερορία ἴδ. δαντερορί-α τό ρημ. δένδερορί (τ) ἴδ. δαντερορί (γ).

δέντε πληθ. μόνον.—ὁ ένικ. δέλje-jα=τά πρόβατα. Ὀν. δέντε γεν.

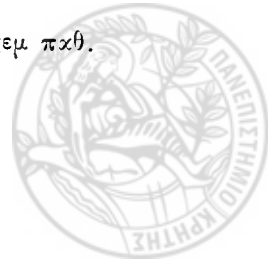
δένετ, αἰτ. δέν-τε ἄφ. δένσ.

δέρε ??? πικρόν· ἴδ. θάρτε ἢ ἴδετε (γ) χίδουρε (τ).

δέσ-έσ-έσ (Ἰάλοβα Ἀργυρ.) ρ. έν.=ἀνάπτω 2) ἐρεθίζω τινά· και
νδέσ-έσ-έσ. (γ. Τοσκ.)-ἀορ. δέξα-ε-ι· μετχ. δέξε και δέζουρε (γ)

- καὶ δέζουρε· προστκκ. δίς-δίσι, νδίς-νδίσι. ι-δέζε-ι ἀρσ.
ε-δέζε-ι θηλ. τξ-δέζετε οὐδ. = τὸ ἀνάπτειν.
- δέσ-έτ-έτ (Σ) ἀντὶ διέσ-ετ-ετ· ρημ. = χέζω.
- δέ-ᾠκρέσε-α = ἡ γεωγραφία πληθ. δέ-ᾠκρέσατε· καὶ δέ-ᾠκρόνψε· α = ἡ
γεωγραφία πληθ. δέ-ᾠκρόνψατε
- δέ-ᾠκρέσεσ-ι = ὁ γεωγράφος δε-ᾠκρέσεσε-ια = ἡ γεωγράφος καὶ δε-ᾠκρόν-
ψεσ-ι-δέ-ᾠκρόνψεσε-ια πληθ. δέ-σκρέσεσιτε· δε-ᾠκρόνψεσιτε ἀρσ.
δέ-σκρέσεσετε δε-ᾠκρόνψεσετε θηλ.
- δέτε (Σ) ἀντὶ διέτε = δέκκ.
- (ι-ε-τε) δέτε = ι-ετε διέτε = δέκκτος.
- δίξεμ· (Ἰάκοβκ· Ἀργυρ.) πκθ. τοῦ δεσ. = ἐξάπτουμι, ἐρεθίζουμι, καὶ
νδίξεμ (γ. Τ) καὶ τσίλιεμ (Ἀργυρ.).
- δικιέλ-ι· πληθ. δικιέλιετξ = ἡ δίκειλλα.
- δίλιε-α (Ἀργυρ.) [πκρσθ. Ἑλλην. δειλιάζω = φοβοῦμι] = κούρασις,
ἀποστισις.
- διμοικί-α· ἐν τῇ φράσει θίκε διμοικί = μάχιεα δκμσκκηνή — σπάθη
δκμσκκηνή· πληθ. — ίτε.
- δι-α· πληθ. δίτε· κίξ -γός [Ἰδίς-ε = Ἐδεσσα = Αἰγί].
- διάμε-τε οὐδ. πληθ. διάμερα-τε = λίπες, πάχος, ζύγγι. καὶ ἀρσ. διά-
με-ι. βε διάμε-ρ. οὐδ. = πκχύνω.
- διάρ-ι ἀρσ. διάρ-ε-ια θηλ. διάρετε ἀρσ. διάρετε θηλ. κὺ α κίρ κίε
ροῦκν δίτε = κίγροσσις
- διάτε-α πληθ. διάτατε = Δικθήκη. Διάτε ε Βιέτεξε = Δικθ. Πκκκιά
Διάτε ε ρε = Κκκινὴ διαθήκη.
- διαφούαρ-όρι ??? πληθ. διαφόμετε. ??? [ῥωσ ἀντίδωρον].
- διέσ-έτ-έτ· ρ. ἐνερ. = χέζω. ἀρ. διέβκ-ε-ου προστκκτ. δίτ, δίτινι,
εὔκτ. διέφσκ, ὑποσ. τε-διέσ,-τε διέτσ,-τε διέσε. κτλ. μτκ. διέμ
καὶ διμ (γ) διέρε (τ).
- δίετε καὶ διέτε = δέκκ καὶ συνηρ. δίτε, δέτε (Σ. Τυρ.).
- (ι-ε-τε) διέτε = δέκκτος -η -ον καὶ ι-ε-τε δίτε καὶ ι-ε-τε δέτε
(Σ) = τὸ δέκκτον, ἡ δεκάτη τῶν προϊόντων. ἀπ τε διέτενε = δίδωμι
τὴν δεκάτην (τῆς οὐσίας) μάρρε τε διέτενε ε γίεσε = ἀποδεκκτίζω
ῥδ. διετόj.
- διετόj καὶ διετόj = λκμβάνω τὸ δέκκτον. δικτόνεμ, δικτόχεμ πκθ.

διέτεμεξά) ἐπίρ. = δεκκπλως (Περμέτ).

(ι-) διέτεμεσσιε-ι = δεκκπλως ε·διέτεμεσσε-α = δεκκπλω.

διετμεζόν) = δεκκπλωσιάζω. διετμεζόνεμ-όχμεμ. πλθ.

διέτεσ-ι = ἰ δεκάρα (δεκάλεπτον) πλθθ. διέτεσθ-τε. καὶ συνηρ. διέ-
τεσθ-ι καὶ δέτεσθ-ι (Τυρ.) ἀντί διέτεσθ-ι.

διέτεσθ καὶ διέτεσθ καὶ δέτεσθ: ἐπίρ. = εἰς 10 τμήματα.

(τε) δίμουνε-ιτε οὐδ. (budi-bogdan-Ἑλβς.) ἀφηρ. ἔνν. = ὁ πόνος.

πλθθ. τε δίμπουνετε (Σ) ἴδ. τε σιούμε τε καὶ συνηρ. τε σιούμετε

(Τυρ.). — καὶ τε δίμβουνε = πονῶ κέ τε δίμπουνε = πονεῖς κτλ.

(ι-ε-) δίμπουνε-ι-α = ἐλεήμων εὖσπλαγγος. (ι-ε-) δίμπτεσιμε-ι-

με-ιχ (bogdan) = ἐλεήμων. (ι-ε-) διμβύσιμ-ι-με-ιχ (bog-

dan) -Τυρχν.) ἐλεήμων.

δίμπσιτε-ἴδ. δεμβετε = ρημ. τριτοπρος.

(ι) δίντε-ι (γ), ε δίντε-α (γ) ι-δίρτε ι ε-δίρτε-α (τ) = γιδίσιος.

διπλό-ι-ρε-ιχ πλθθ. διπλόρετε ἀρσ. — ρετε θηλ. ἑλλην. διπλοῦς]-

διπλοῦς ἀνθρωπος = σωματώδης, νησιῦν ι μηούσους σα περ du νηερ.

— διπλόρειχ = γυνή διπλοσίχ τὸ σῶμα· ε-μάδε σα περdu γρα. πλθθ.

διπλόρετε ἀρσ. διπλόρετε θηλ.

δίτεμ: ρ. οὐδ. = χέζω, χέζομαι· φόνιχ ου διε = ου διε νένε βέτε· =

λερώθηκε τὸ μωρό. — ἴδ. διέσ.

δοκάν-ι ἴδ. κουρθ-ι [Ἑλλην. δόκνον].

δόμμε-α πλθθ. δόμμετε = [Ἑλλην. δῶμα] θάλαμος.

δουμτί-α (bogdan-Ἑλβς.) ἴδ. δουμτί-α πλθθ. τίτε [Ἑλλην.

δωτίνη].

δούνε-α (γ. budi-bogdan) πλθθ. δούνετε = λύπη, 2) βίχ, κκή προ-

ξις, βλαβερά καὶ ἐπιζήμιος προξις. — δοτε δάλλε δούνε νδερμέτ =

θα ἀποβή κκκὸν ἀποτέλεσμα ἐν τῷ μετξέ. — κιεξό γηξ σ' δουρὸν

δούνε = χυτὸ τὸ προγμαξ δέν ἐπιδέχεται κκκὴν διαχείρησιν. — με

περ-δούνε = με πκ-χίρ = διὰ τῆς βίχς. — βίχ. — δούνε-βάμμε-ι (γ) αὐ

κιε βχν δούνε πλθθ. δούνε βάμμεσιτε. — δούνε-βυμμετε-ιχ = α ὀ κιε

βχν δούνε πλθθ. δούνε βάμμεσιτε.

δουνόη) = δουνόη (γ. budi) = ι βχνη δούνε.

δουμτί-α (γ) = δῶρον, προσφορά. — καὶ (τ) δουμτί-α: πλθθ. δουμτίτε

καὶ δουμτίτε (τ) καὶ δουράτε-α πλθθ. δουράτετε.

δουροῦ (τ) ρ. ένερ. [Έλλην. δωροῦμι Λατ. dono]=χαρίζω, δωροῦμι.

δοῦ-α: (Άργυρ.) πληθ. δοῦ-τε=τό κλημα τῆς ἀμπέλου — καὶ χαρδοῦ-α, τσουνη-γού (Καθ.) καὶ κρέρε-τε (τ. Πεζμέτ.). — βέστε με 800 δοῦ (Άργυρ.)=Βέστε με 800 κρέρε (Τοσκ.)=Βενέστε με 800 τσούνηγ (Καθαίχ)=800 τσούνηγ νῆε ἄουλι.

δοῦ-ι (τ) πληθ, δοῦμνκτε=διτ' ε πλῆκκβετ.=κί τρεῖς πρῶτοι καὶ κί τρεῖς τελευταῖκι ἡμέραι τοῦ Μαρτίου ἢ κατ' ἄλλους μόνον κί τρεῖς τελευταῖκι Φεβρουαρίου—Μαρτίου κατ' ἄς δέν ἐργάζονται κί γυναικες τῆς Ἀλθκνίας ἔνα μῆ ἀγριέψη ὁ καιρός· κατ' αὐτάς μάλιστα περιποιοῦνται τὰς γραικας (λείψκνα ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Μυθολογίας).

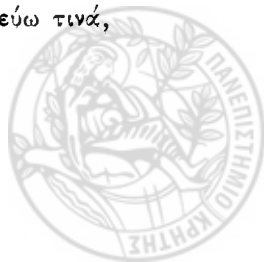
δρόμ-ι (τ)=δρόμος ρούγ' ε μάδε πληθ. δρόμετε καὶ δρόμ-ι (Σ) πληθ. δρόμετε καὶ βρομ-ι πληθ. βρόμετε (γ).

D

δαῖ (γ) ρ. ένερ.=χαρίζω, δικιωῶ μετχ. δαμ, ἀορ. δάβα-ε-ου καὶ νδαῖ (Τοσκ.)—τό παθ. δάχεμ (γ) νδαῖεμ (τ).

δαθ (Σ-ιάκοβα) ρῆμα ἴδ. σθαθ.—δάθεμ ἴδ. σθάθεμ.

δαλῖ: ρημ.=ἐξέρχομαι ἀντιθ. ἄλῖ. μετχ. δάλε καὶ δάλῖουε (γ) δάλῖουε (τ), ἀορ. δόλῖα-ε-ι (γ) καὶ δόλῖα-ε-ι (τ).—ι δαλῖ περπαράκ ἢ δαλῖ νδεῖ σῶ=παρουσιάζομαι τινί· 2) ἐξέρχομαι εἰς προῦπάντησιν· ἀντιθ. περσιέλ, περτσιέλ.—δαλῖ φιάλῖσε=παρκακίνω τὸν λόγον· δαλῖ μέντῶ=χάνω τὸν νοῦν μου· τε δούκλε μέντε=ἔχασε τὸν νοῦν σου.—δαλῖ κούνδρε=ἀνθίσταμαι τινί.—δαλῖ κράχκ=προστατεύω τινά· δελῖ προστακτ.=ἀρκεῖ, φθάνει· με-τε-ι-νκ-ου-ου δελῖ=με-σε-του-μακ-σας-τούς φθάνει.—νούε νὰ δελῖ βούκκ=δέν μὰς φθάνει τὸ ψωμί.—ι δαλῖ ἀνεμίκουτ=ἀντιπαρκατάττομαι τῶ ἐχθρῶ — νδε κῖοφ βούρε δελῖ με=ἀν εἶσαι ἀνδρεῖος, ἀντεπέξεθέ μοι· δελῖ διέλι, χάνκ=λῖεν διέλι, χάνκ· ἀντιθ. ρῖτ διέλι, χάνκ· (budi)—ι δάλῖ ζότ καὶ ι δάλῖ περ-ζότ=προστατεύω τινά, οἰκειοποιοῦμαι τι· δάλῖ ἰάῶτε=διέσ, δίτεμ.

(τε) *dáljε-τε* = ἡ ἔξοδος, τε *dáljετ'* ε *díελιτ* = ἡ ἀνατολή. ἴδ. τε *λjέμιτ* ε *díελιτ* (γ) τε *λjέρετ'* ε *díελιτ* (τ).

(τε) *dáljounate* (γ) = τε *dáljouxte* (τ) = τὰ ἐξανθήματα. ἴδ. *kók-jεζε-x*. — *i* *doúxλ* *φιάλjx* = *i* *dóλλi* *φιάλjx* *σικούνδρε-σε* *πzт* *θνε* *περπάzα* = ἐβγήκεν ὁ λόγος του ὡς εἶχε προεῖπει πρότερον.

dálj: (τ) ἴδ. *vdálj* (γ) *dáljεμ* (τ) ἴδ. *vdáljεμ* (γ).

dalój καὶ *dalónj:* (τ) ἴδ. *vdalónεμ* καὶ *vdalóžεμ*. — *dáljε* *νγx* *dáljε* = *ἀγάλιx* - *ἀγάλιx* = *σιγx* - *σιγά*. — *dáljεθ* (*budi*) *έπιρ*. = *κα* *dáljεθ* ε *πεz* *νγε* (*budi*) = *νγx* *dáljε* ε *με* *νγέ*. ἴδ. *περdáj* (γ).

dalój: ρ. *ένερ*. = *χωρίζω*: τὸ *πxθ*. *dxlóžεμ*.

dalendúσε-α (τ) = *χελιδὼν* *πληθ*. *dxlendúσεxte*. — *dxlendúσε-jx* (γ): *μοῖ* *dxlendúσε* *φάκjε* *κούκjε*. — *dxlndúσε-x* (Σ) *πλ*. *dxlndúσατε*.

delandúσε-ja ('Αργυρ.) *πληθ*. *delxndúσε-te* καὶ *κjελjεndúσε-jx* (*Περμέτ*.) *πληθ*. *κjελjεndúσετε*: *έπι* *τῆ* *έμφανίσει* *τῶν* *χελιδῶν* *οἱ* *παῖδες* *έν* *Ἄλθανία* *έξάγουσιν* *έκ* *τοῦ* *τρυχήλου* *καὶ* *τῶν* *χειρῶν* *κλωστήν* *έρυθρόλευκον* *ήν* *περιβάλλονται* *άπό* *τῆς* *πρώτης* *Μαρτίου*, *καὶ* *κρεμῶσιν* *κῦτήν* *εις* *δένδρον* *ιδίως* *εις* *κρανεάν* *ἄδοντες* *τὸ* *έξῆς* *ῥσμx*:

Moj dalendúσε,

Φάκjε *κούκjε,*

houzε *houboukje,*

σκεπ-γjυλπάνε (*σκεπ-γjυλπέρε*) (τ)

bíστ-γεροῶνε.

Ἦτοι *κxλῶς* *ήλθε* *χελιδῶν*, *ή* *έχουσα* *έρυθράς* *παρειάς*, *ράμφος* *κx-λυκοειδές*, *πτέρυγας* *βελονοειδεῖς* *καὶ* *οὐράν* *ψαλιδωτήν*. [*άρχαιότατον* *έλληδικόν* *έθιμον* [*πxραβ*. τὸ *τῶν* *Ροδίων* *ῥσμx* *πρός* *τὴν* *χελιδῶνα*].

dám-i (γ) *δεμ-i* (τ) *πληθ*. *dámeτε* - *déμετε* = *βλάβη*, *ζημία*. *báj* *dxμ* = *bevj* *δεμ* = *προξενῶ* *ζημίαν*, *κάμνω* *ζημίαν*.

damój: (γ) ρ. *ένερ*. = *ζημιῶ*, *βλάπτω* καὶ *δεμόνj* (τ) *μτx*. *dxμούεμ* (γ) καὶ *δεμούαρε* (τ) [*Αzт*. *damno*] καὶ *dxμετόνj* (*budi*) ἢ *dxμτόνj* καὶ *δεμzτόνj* (τ). *κάμ* *δεμούεμ* *σοῦμε* *παρά* = *έξώδευσα* *πολλά* *χρήματα*. — *μος* ε *bán* *κετε* *πούνε* *σε* *νdo* *τε* *dxμóσ* = *μή* *τὸ* *κάμης* *αὐτὸ* *δίότι* *θά* *ζημιώσης*.

δαμαχούσ (Ἐλβεσ.) ἄρσ. *δαμυχούσ*χ μτχ. *δαμυχούσ*ε=διασκροπίζω.
τὸ πρῶθ *δαμυχούσ*εμ.

δαμυάο-ι (γ) ἄρσ. *δαμυάρε*-ιχ (γ) θηλ. *δαμυούερ*-όρι : ἄρσ. *δαμυό*-
ρε-ιχ : θηλ. πληθ. *δαμυάρετε* ἄρσ. *δαμυάρετε* : θηλ. *δαμυάο*-ι (τ)
ἄρσ. *δαμυάρε*-ιχ (τ) θηλ. πληθ. *δαμυάρετε* ἄρσ. *δαμυάρετε* θηλ. *δαμ*-
υούερ-ορ καὶ *δαμυούρ*-όρι (γ)=ὁ ἐπιζήμιος τὸ θηλ. *δαμυόρε*-ιχ
πληθ. *δαμυόρετε*. *δαμυούρ*-όρι (τ) ἄρσ. *δαμυόρε*-ιχ θηλ. (τ).

δάινε-α (γ) πληθ. *δάινετε* καὶ *δάρε*-α (τ) καὶ *δένε*-α (Σ) πληθ. *δά*-
ρετε καὶ *δένετε*=ἡλάγρσ, τανάλιχ.

δάινγε-α (ἔλβ.) *βάρκου* μ' ου φροῦ *δάινγε*=ἐφρούσκωσεν ἡ κοιλιχ [ὑπερ-
πλητρπθεῖσσ φρχητοῦ].

δαργάλ-ι (ἔλβ.) ἄρσ. *δαργάλε*-ιχ θηλ.=*βαρκ'* μάθ. δι *βαρκ*-μαδε-ιχ
καὶ *δαργαράχ*-ι : ἄρσ. *δαργαράχε*-ιχ θηλ. πληθ. *δαργάλετε* θηλ.
καὶ *δαργαράχετε* ἄρσ. *δαργαράχετε* θηλ. ἴδε *βαρκχλιχ*-ι *βαρκχλ*-
*ίχ*ε-ιχ.

δάντ (γ), *δεντ* (τ)=*πυκνόνω* ἀντιθ. *ρρχλό*χ=*ἀρσινόω*. — *μετοχ*. *δάν*-
δουνε (γ) *δένδουρε* (τ) ἐπιρ.=*πυκνώς* ἀντιθ. *ρράλε* ι-ε-τε *δάνδουνε*
(γ) *δένδουρε* (τ)=*πυκνός*-ἡ-όν.

δάοδε-α : πληθ. *δάοδετε*=*ἄπιον*, *ἀπίδιον* (ὁ καρπός καὶ τὸ δένδρον).

δάορε-ια καὶ *τάρε*-ιχ : τὸ βάρος ἀγγεῖου κοινῶς ἡ *τάρα* πληθ. *δάρετε*
καὶ *τάρετε*.

δάορε-α : πληθ. *δάορετε* : τὸ δεῖπνον [ἑλλην. *δορπηστος*].

*δαορό*χ (γ)=ρ.=*δειπνώ* καὶ (*κάμνω*) *πρχθέτω* *δειπνον* *βά*χ *δάορε* (τ)
*χ*χ *δάορε*=*δειπνώ*.

δάορμε-α (γ. *budi*, *bogdan*, Σ *Κρού*χ, *Τυρχν*.) ἴδ. *δάτμε*-α πληθ.
δάορμετε.

δαορμούεο-όρι καὶ *δαορμούρ*-όρι ἴδ. *δαορμούρ*-όρι καὶ *δαορμούερ*-ορ.—
δαορμούρε-ιχ=ἴδ. *δαορμούρε*-ιχ.

*δάομ*ε α πληθ. *δάομχτε* [ἑλλην. *δάς* : ἀπὸ τῆς *δῆδ*χς ἕς ἀνάπτουσιν
εἰς τὸν γάμον, [καὶ ποιητικῶς γάμος καὶ κηδεῖα].

δαομούαο-όρι : ὁ *προσκεκλημένος* εἰς γάμον (τ). *δαομούερ*-όρι (γ)
καὶ *συνηρ*. *δαομούρ*-όρι (γ) *δαομούρε*-ιχ : πληθ. ἄρσ. *δαομούρετε*. —
θηλ. *δαομούρετε*

δάσ-ι : πληθ. *δέσ*ε-τε:=*κρός*, *κράρι* *δάσ'* ι *βιέτερε*=ι θόνε *κουρ* κα

- καπερδόμεν. du βιέτ· δάσμε κουμβόνε=κρούε ἰδηγός [μέ κωδωνίσκον].
δάσξ καὶ δάσουξ (γ) δάσξ καὶ δάσουξ (τ) δάστουξ (Σ) μετοχ. τοῦ
δούξ=θέλω. (ι-ε) δαστούξ καὶ δάσουξ καὶ δασουξ=ἀγαπητός-ή-
όν. — ι-ε-δάσμε (γ) ι-ε-δάσμε-τζ.
δασούνι-α (γ), δασουρί-α (τ), δαστούνι-α (Σ) πληθ. δασούνιτε—
δασουρίτε δαστούνιτε: ἡ ἀγάπη.
δασούνιμ-ι (γ) καὶ δασουρίμ-ι (τ)=τὸ θέλημα· ἡ ἐπιθυμία· πληθ.
δασούνιμετε.
δάτο-ι: πληθ. δάτσατε (Σ. Κροζα, Ἑλθασ.)· ἐν τῇ φράσει σύ δατσ.
ἴδ. ματσόκ-ου (γ) ματσόρ-ι (Σ).
δαφίνε-α (Ἑλθ.)=δάφνη· λῆάρε-α (Σ. -Καβαζα).
δβέκουξ (bogdan) μετοχ. ἴδ. βδέκουξ—βδέκουξ.
δβεῶ (bogdan) ρ ἴδ. σβέῶ ρ.
δβέσουξ μετοχ ἴδ. σβέσουξ.
δβίερ (bogdan) ἴδ. βίερ.—ρημ.
δβίρεμ (bogdan) ἴδ. βίρεμ.
δβίσεμ (bogdan) ἴδ. σβίσεμ. δβόξ-όξμε (bogdan) ἴδ. βδόξ-όξμε.
δεβόνξ-οξ (τ) ρ. ἐνερ.=ἀποβάλλω, διώκω· μετοχὴ δβούξρε. — καὶ
(Ἄργουρ.) τσβόξ μετοχ. τσβούξρε καὶ βδοξ-όνξ (γ. budi-Τυραν.)
μετόχ. βδούμ. καὶ δβόξ (bogdau) μετοχ. δβούεμ· καὶ περζά-ε-ε
(γ) μετοχ. περζάξ (γ) καὶ περζέ (τ) τὸ παθ. δεβόνεμ, βδέξμε-
όνεμ, δβόξμε, περζίξμε (γ. τ.).
δεβόρε-α (τ) πληθ. ἀχρηστος ἴδ. βόρε-α.
δεγδίσ: ρημ.=βέτε δέγε μβε δέγε· 2) παρὰ δίδω ἀπὸ χεῖρα εἰς χεῖρα
εἰς τὸν πρὸς ὓν ὕρον. — τζ δεγδισιῶ κατε κάριτε=νά παρὰ δώσης
ταύτην τὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ χεῖρα εἰς χεῖρα ἀσφαλῶς.
δέγε-α πληθ. δέγατε=κλάδος [παρὰβ. ἐλλην. δοκ-ός-δόγ-ε).
δεγερμί-α (Σ) ἴδ. νάπε-α πληθ. δεγερμίτε.
δεγγόνξ-όξ ρ.=ἀκούω· δεγγόνξ ζένε=ἀκούω τὴν φωνήν· διγγόξ (τ)
2) σημ. ὑπακούω: δεγγόξ ατύ=ὑπάκουε αὐτῶ· νδεγγόξ (γ)—
γγέγγμε (γ. τ.) ἀποθ. ἀκούω· μετοχ. γγγέγγουξ—γγέγγουξ (τ) δε-
γγόνεμ, διγγόνεμ. νδεγγόξμε. νδιγγόξμε. — παθ.
(τε) δέγγουαρε-τε — τε διγγούαρε-τε=ἡ ἀκούη· τε νδεγγούεμ-ιτε (γ)
τε νδιγγούεμ-ιτε=τε γγγέγγουιτε.

(ι-ε) *deγjούαρῶιμ* (τ) = εὐπειθής. (ι-ε) *διγjούαρῶιμ* — και *νδεγjουῶιμ*
(γ) ι-ε γjέγjεῶιμ (budi).

dej (τῶσμ- 'Αργυρ.) = μεθούριον ἴδ. *πκσνέσεξε*. — *νέσεξε jό ποδέj* = χῶ-
ριον ὅχι ἀλλὰ μεθούριον. — *dej νjεδίτεζζj* : τὴν προχθεσινὴν ἡμέραν·
dej κασδέj : (τῶσμ. 'Αργυρ.) *πκσνέσεξε τιάτσεξε*.

děj (γ) ρημ. = μεθῶ τινε και *dej* (τ) ἀόρ. *δέjτx-ε-ου* και *δέjτx-ε-ι*
μετοχ. *δέjτουνε* και *δέjτουνε* και *δέjε* : ἄστε *δέjτουνε* και ἄστε
δέjε = εἶνε μεθουσμένος· *δέjεμ* (γ. τ.) *πκθ*.

(ι) *dějμ-ι* ἀρσ. ε *dějμε-jx* : θηλ. μεθουσμένος-η.

dejμαράκ-ου : *dejμκράκε-jx* = ἴδ. *πικνέτσ-ι-ε-jx* πληθ. *dejμκρά-*
κτε ἀρσ. *dejμκράκτε* θηλ.

Deβόλ-ι = λjούμι ι *Μυζεκέσε* ι *τσίλjι* *πίκjεξε* *βῶσθε* με *λjούμιν* ε *Be-*
ράτιτ *περμὶ* *ούρεν* ε *Τσούκζιτ* *νδε* *Κοζῆρετ*. — *κοινῶς* *Δεβόλης* *πο-*
ταμός.

déke-a (Σ) ἴδ. *βδεκεjε-jx* *δέκουνε* *μετοχ*. *τοῦ δεσ=βδεσ* (ι-ε) *dé-*
κουνε-ι-α (Σ. bogdan) ἴδ. *βδέκουνε-ι-α*.

dekoj (Κκβxjα — *Δούρρεσι*) = *δερθ*. — *δεκοχέμ* : *πκθ*. = *δέρδεμ*. — *ἀόρ*.
δεκοβx-ε-ι *μετοχ*. *δεκούεμ* και *δεκούμ* (συνηρ.) *δεκοχέμ* : ρ. *ουδ* =
με *δέρδεμ* *ζόρρεξε* *νδε* *λjόκετ* = *σπάω* και *κεπούτεμ* *νδε* *βέτεχε* (Σ)
τσίλjεμ *νδε* *βέτεχε* = *σπόνεμ* (Περμέτ.) και *ρενδόνεμ* ἢ *ρενδόνεμ*
(Περμέτ.) (ι-ε) *δεκούεμ* και *δεκούμ* (γ) = *σπκσμένος-η* και *ι-ε*
κεπούτουνε *νδε* *βέτε* = *ι-ε* *τσίλjουνε* *νδε* *βέτε* (*βέτεχε*) ι *ε* *σπούαρε* =
ι-ε *ρενδούαρε* ἢ *ρενδούαρε* (Περμέτ).

dékj-ι : *πληθ*. *δέκjεξε* = *δουλιώτης*, *στρατήγημα*, *στρεφογύρισμα*.

dél-ι : *πληθ*. *dej-τε* = τὸ νεῦρον, τὰ νεῦρα.

deλανδύσε-ja ('Αργ.) ἴδ. *δελανδύσε-ja* *πληθ*. *deλανδύσεξε*.

deλjε-ja : *πληθ*. *δέντε* και *δέντε* ἀντὶ *deλjεξε* : *πρόβκτον*.

deλένηε-α (τ) = *κέδρος* ἴδ. *δουλjένjε-x* *πληθ*. — *ατε*.

déljio = *ἐλευθερόνω*, *ἐκφορτίζομαι*, *ἀνκκουφίζω* 2) = *λjιρόj* = *ἀδειάζω*,
deλjίρ *κτε* *νjερί* = *ἀνακούφισον* *αὐτὸν* *τὸν* *ἄνθρωπον*· *πκθητ*. *deλjί-*
ρεμ. = *διέσ* και *καθαρίζομαι*. — *deλjίρε* *ἐπιρ*. (μεθ' ὅλων τῶν σημα-
σιῶν) *ου* *deλjίρε* = *λεχόνκ* = *ἠλευθερώθη* ἢ *λεχώ*.

(ι-ε) *deλjίρε* = *ἐλεύθερος*, 2) *καθαρός* *γjακ* ι *deλjίρε* = *αἶμα* *καθαρόν*· *τε*
deλjίρεξε = (budi) = ἡ *καθαριότης*.

δεμ-ι (τ) πληθ. *δέμετε* ἴδ. *dǣm-ι*.

δεμ (τ) = τοῦ κάκου, μάτην· καὶ κοτ = (έλ. σκοτός) μβε κοτ = ματζίως, σὰ σκοτεινά.

δεμ-ι πληθ. *δέμυτε* [έλλην. *δαμά-λι*] = κύ βίτθ κἄε σ' πι με κἰού-μest. — ἐνῶ βιτσ-ι: αὐ κἄε πι σίσε ἴδ. μουζάτ-ι.

δεμέτ-ι (Τυρην) πληθ. *δεμέττυε* = *δεμυ* — *δεμάτιον*· κυρίως *δεμέτ* γροῦνι, έλβι, τερσάνε, ορίζι ἐνῶ διὰ τὸν ἀραβόσιον: *κάπε-α* [ἴδ. ρ. *καπ*] *κάπε* μίσηρι = *δεμάτιον ἀραβόσιτου*.

δεμιάρ-ι (τ) ἀρσ. *δεμετάρε-ια*: θηλ. καὶ *δεμτάρ-ι*.

δεμιάρε-ια ἴδ. *δεμετούαρ-όρι* καὶ *δεμτούαρ-όρι*

δεμετούαρ-ι: ἀρσ. *δεμετόρε-ια* ἴδ. *δαμτούερ* καὶ *δαμτούρ-ι* — *δαμτόρε-ια* (γ).

δεμτούαρ-ι ἀρσ. *δεμτόρε-ια* θηλ. *δαμτούερ-ι* κ.τ.λ.

δεμόν-όνεμ (τ) ἴδ. *δαμόν-όνεμ-όχημ*.

δεμετόν-όνεμ (τ) ἴδ. *δαμετόν-όνεμ-όχημ*.

δεμτ (τ) ρ. ἴδ. *δαμτ* (γ) — *δεμδεμ* (τ) ἴδ. *δάνδεμ* (γ). — καὶ *δεμδερόν-όνεμ* (Περμέτ.).

δεμδουε: ἐπιρ. ἴδ. *δάνδουε* (γ) = πυκνῶς. — (ι-ε-τε) *δέμδουε* (τ) ἴδ. (ι-ε-τε) *δάνδουε* (γ).

δεμσεε-α πληθ. *δεμσεατε* = θρηῆνος, ἀναστεναγμός. — [Σλαβ. *дича-ниε* = πνοή, ἀναπνοή, Βουλγαριστί: *δεχνεσε* = πνοή].

δεμσε-εσ-εσ: ρημ. = κἄε με *δεμσε* = μέ λυγμούς.

δεμσεό (γ) *δεμσεόν* (τ) = θρηηνολογῶ, ὀδύρομαι.

δεμόν-ό (γ. *budi-bogdan-kabaja*) καταδικάζω· τὸ παθ. *δεμνόχημ* = καταδικάζομαι.

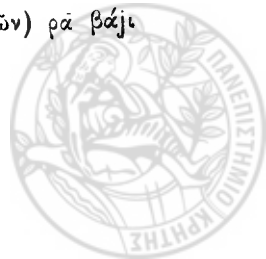
δεμίμ-ι πληθ. *δεμίμετε* = ἡ καταδίκη.

(ι-ε) *δεμνούεμ* καὶ *δεμνούμ* (γ) = καταδεδικασμένος. 2) (Καβαγια) ι *δεμνούμ-ι* = ὁ Βρυκόλακας ἴδ. *λίουφγάτ-ι*.

δεμνό: (Περμέτ.) ρ. ἐνερ. *δεμνό* (Περμέτ.)· γἰελ' ε *δεμνούαρε* = γἰέλε ε πα νγάρε με δόρε· καὶ τσούπ' ε *δεμνούαρε* = τσούπ' ε πα πρίσουε, ε πα νγαρε με δόρε. — τὸ παθ. *δεμνόεμ*, *δεμνόεμ*.

(ι) *δεμνέ-ι* ἀρσ. -ε *δεμνέ-α* θηλ. = ἄξιος [Γαλλ. *digne*]· ἴδ. ι *βεμνεμ* (γ) ι *βεμνερ* (τ).

δεμπετόν: ρημ. ἐνερ. (*budi-Τοσκ.*) = διαπερῶ. (ἐπὶ ὑγρῶν) ρά βάζι

νδε κραιΐσξ, νδε δόγρετ, νδε δερρασετ εδὲ ε δεπερτοΐ=καὶ τὸ διε-
πέρασαν.=ε ὀπό: τε, μβ' κτ' άνε. άόρ δεπερτόβι-ε-ι=διεπέρασα...
ι ρά με πλιούμπ' εδὲ ε δεπερτοΐ: τεj μβ' άνε=τὸν ἐκτύπησε
μὲ τὸ μολύβι καὶ τὸν διεπέρασε. μτχ. δεπερτούεμ (γ) καὶ δε-
περτούμ: δεπερτούαξε (τ) τὸ πχθ. δεπερτόνεμ.-οχημ.=δικπερωμι
ὑπό τινος.

δερογόνj-όj: στέλλω, πέμπω καὶ (γ) τσόj = ἀποστέλλω δι' ἄλλου·
τὸ πχθ. δεργόνεμ.-όχημ καὶ τσόχημ (Σ).

δέροξεε-α καὶ δεργίμ.-ι=ἡ ἀποστολή. πληθ. δεργέσατε-ετε.

δέροχημ (γ. τ. budi-bogdan) ρημ.=κοίτομυ· δέροχημ νδε ὀτράτε
κοίτομυ εἰς τὴν κλίνην. δέροχημ περ δέ=κοίτομυ κατὰ γῆς. δέρο-
χημ πράνε ζιάρριτ=κοίτομυ πκρὰ τὴν φωτιάν. — 2) (bognan)=
βίε=πίπτω· ουδόρκαξε=ἔπεσε=ρά (bogdan) μτχ. δεργιουε καὶ
δέροχουε (τ) ουδόρκαξε-ε-ουδόρκαξε κτλ.

(ε) *δέροχουε*: γρούε ε δέροχουε. Ἰδ. λξεχόνε-α.

δέροθ ρημ.=χύνω μετχ. δέροθε καὶ δέροθουε (γ), δέροθουε (τ). άόρ.
δέροθ-ε-ι· τὸ πχθ. δέροθεμ.

(ι-ε-τε) *δέρε* ('Αργ.)=πικρός-α-όν. πούνε-δέρε=κοπιῶδες ἔργον.

δέρε-α: πληθ. δέρετε καὶ δύρετε (γ)=θύρα [δυρ—'Ελλην. Θυρ.]
δερ' ε ούδεσε=ἡ πύλη, ἡ πόρτι. δερ' ε μάδε=πλουσία, ἀριστοκρα-
τική οἰκία: δερ' εμίξε=καλή οἰκογένεια δερ' ε πάρε=ἀρχοντική
πρώτη οἰκογένεια. δέρε-βάροδε-ι-α (τ) εὐτυχής, καλότυχος. δέρε
ζι-ου: δυστυχής πληθ. δερεζέστε άρσ. δερεζέζετε θηλ. δερε-τσέλ-
jε-ι-α (γ) = φιλόζενος, ἀνοικτοσπίτης = αὐ κjε πρετ τε χούαjτε
νδε ὅτεπι δέρε-μβύλετε-ι-α = ἀφιλόζενος.

δεροήτε: (budi-bogdan) ἐπιρ. Ἰδ. δρέjτε.

(ι-ε-τε) *δεροήτε* Ἰδ. ι-ε-τε δρέjτε.

δεροούj (τ) Ἰδ. δρέκεμ.

δεροκj-τε: (Ζαδρίμυ) = γουρουνόπουλα· Ἰδ. δέρο-ου (Μουζεκέjα).

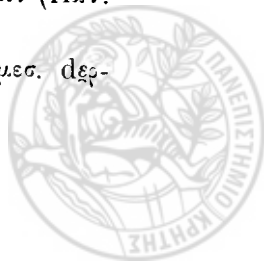
δέρο-ι (Σ) Ἰδ. γjέρ, νγjέρ καὶ άδέρι (Σ).

δερομεχάσ = δικσκορπίζω.

δερομίο-ι-ι (ἐλθασ.) νυστάζω, μισοκομῶμυ καὶ (τ) δρεμιτ (Λατ.

dormire) καὶ κότεμ. (Σ. Κρούα — Τυρ. Κάβj).

δεροσίχ: (γ) ρ.=ιδρώνω καὶ δεροσίφ (γ) καὶ δεροσίj (τ) καὶ μεσ. δερ-

σίχημ. = ιδρώνω, δερσίφεμ (γ) αϊέρσεμ (τ) και νδιέρσεμ (γ). = ρ.
οὐδ. = ιδρώνω.

δεροτέλξε - α (Ἀργυρ.) ἴδ. νδερτέσε· α = κτίριον. - ἴδ. ρημ. δερτόј (τ)
και δερτέξε· α: πληθ. δερτέλξατε και δερτέξατε.

δεροτόј (τ), νδερτόј (γ), νδρετόј (Σ) = κτίζω, διορθώνω· τὸ παθ. δερ-
τόνεμ, νδερτόχημ (γ), νδρετόχημ (Σ).

δεροσίλξε - α (Ἐλβασ.) πληθ. δερστίλξατε [Βουλγαρική λέξις] ἴδε
βχλχανίτσε· α (Σ. Κρ. Τυρ.) κοινῶς νεροτριβιά.

δεροσίλξθ - ι (Κρουα) ἴδ. λήϊλξθ - ι (Ἐλβασ.).

δέρο - ι: πληθ. δέροατε = χοῖρος ὁ ἡμερος, οἰκιακός· ἐν ᾧ: θι· ου
(πληθ.) θι: τε = ἀγριόχοιρος [πρβ. Ἑλλ. θήρ.].

δεροράο - ι = βχρί δέροαθ (= χοιροβοσκός)· πληθ. δερράρατε.

δεροράσε - α: πληθ. δερράσατε = σκνίς, ἴδ. δόγξ· α (τ)· και δράσε· α.

δερομ - α (Περμέτ.) = τόπος πετρῶδης, δύσβατος, κατωφερός· μάλξ' ι
βιέρρε (ι· θύερξ), με δροῦ ε με γούρξ.

δερομί - α = τρίμματξ· ἴδ. θερρομί· α· πληθ. δερμίτε.

δερομόν/οј = θραύω, τρίβω, κάμνω τρίμματξ (τὸ ψωμί) και δερμετσόј
(Σ), δριμετσόј, δρομετσόј, γριμετσόј = бѣл γρίμτσα: τὸ παθ. δερ-
μόνεμ· ὄχημ. δερμετσόχημ, δριμετσόχημ, δρομετσόχημ, γριμετσόχημ =
бѣχημ γρίμτσα ἴδ. θερρομόν/· ὄνεμ.

δερομόј: (Ἀργυρ.) = σηρεσ = κατήφορον ἔρχομαι· και σδερρομόј· σδερ-
μόј νγα κάλξι = σηρεσ νγα κάλξι = κατέρχομαι ἀπὸ τὸν ἴππον.
δερρομόј νγα ὄκάλετε = καταβαίνω τὴν κλίμακα· δερρομόј· οῖου = ρξ
οῖου = ἔβρεξεν.

δερορούδε - α (Περμέτ.) = θερμί· α, πληθ. δερρούδατε.

δερορούδεμ = ὀρμῶ, ὡς ου δερρούθ ουστέρια = ὄρμησε τὸ στράτευμα.

2) = θερρομόχημ.

δέο = ἴδ. ρήμα βδέο = θνήσκω (γ).

δεο (Σ) ἴδ. βεο = ἐνδύω.

δεοξρόν/· ὄј: ρ. ἐνερ. ἐπιθυμῶ, 2) ὑστεροῦμαι (δι' ὃ = ἐπιθυμῶ)
δεοξρόφθ τετ' ἄτε ε τετ' ἄμξ = εἴθε νὰ στερηθῆς (και ἐπομένως) νὰ
ἐπιθυμῆς τὸν πατέρα σου και τὴν μητέρα σου. δεοξρόβχ: περ
βούκξ = ὑστεροῦμαι τὸν ἄρτον (δι' ὃ και ἐπιθυμῶ).

δεοξροίμ - ι = ἐπιθυμία, 2) καθυστέρησις, ἴδ. μαλξουγίμ· ι.

- δεῖο* (Γαλ. *desir - desirer*) = ἡ ἐπιθυμία· πληθ. *δεῖρετε*.
δεῖμι-α (*budi-bogdan-γ.*) = μαρτυρία· πληθ. *δεῖμιτε*· καὶ *δεῖμιν-
jenί-α* (*budi-bogdan*)· πληθ. *δεῖμινjenίτε*.
δεῖμίμ-ι (γ) = μαρτύριον· πληθ. *δεῖμίμετε*.
δεῖμιτάρ-ι (γ) ἄρσ. *δεῖμιτάρε-jα* θηλ. = μάρτυς· πληθ. ἄρσεν. *δε-
ῖμιτάρετε*, θηλ. *δεῖμιτάρετε*.
δεῖμόνj - oj: ρ. = μαρτυρῶ.
δεῖσπερόνεμ: (*budi*) [Γαλ. *desesperer*] = ἀπελπίζομαι. *ι-ε-τε δε-
σπερῦεμ* = ἀπηλπισμένος-ῆ-ον.
δεῖσπερίμ-ι = ἡ ἀπελπισία· πληθ. *δεῖσπερίμετε*.
δεῖτίμ-ι: ἐξάμβλωμα· πληθ. *δεῖτίμετε*.
δεῖτόνj (τ) ρημ. = ἀποβάλλω (ἐπὶ ἀποβολῆς γυναικῶν) τὸ ἔμβρυον.
ἐνῶ ἐπὶ ζώων = ὅτι ἢ ὅτι (συνηρ. *δεῖτόϊ γρούαjα*) = ὅτιου γρούαjα
πέλjα, λjόπα, δέλεjα.
δέι-ι: ἡ θάλασσα [παράβ. Ἑλλην. Θέτι-ς = θεὰ τῆς θ.], πληθ.
· *δέινατε* (γ), *δέιρατε* (τ) - *δετ' ι* μβάρδε = ἡ μεσόγειος (ἡ ἄσπρη)
θάλασσα· *δετ' ι* ζι = ἡ μαύρη θάλασσα· *δετ' ι* κουj = ἡ ἐρυθρὰ
θάλασσα.
δειάρ-ι (*bogdan*) ἄρσ. *δειάρε-jα* θηλ.· πληθ. *δειάρετε* ἄρσ. *δειάρ-
ρετε* θηλ. = ὁ ναύτης (κ. τ. λεξ. = ὁ θαλασσινός).
δειούαρ-όρι [Γαλ. *la dete*] = ὁ χρεώστης, ὑφειλέτης· καὶ *δειούερ-όρ
(γ)* (*budi - bogdan*) καὶ *δειούρ-ορι* τὸ θηλ. *δειούρε-jα*· πληθ.
δειούρετε ἄρσ. — *ρετε* θηλ.
δειόρε-α: πληθ. *δειόρετε* = χρέος (Τουρκ. *bördö*).
δειόρεσ-ι ἴδ. *δειούερ-όρι*: πληθ. *δειόρεσιτε*.
δειούερεμ: ρημ. = ὑποχρεοῦμαι (*bogdan*).
δεφρένj: (Περμέτ.) [ἐκ τοῦ μορίου ἢ προθ. *δε-φρένj*] = ξεθυμαίνω·
ἴδ. *ᾠεφρένj*.
δεφρένj - ἐj καὶ *δεφτόj* = δείκνυμι, δείκνυω· ἀντιθ. *φᾠεχ* = κρύπτω.
(γ) *διφτόj* = δείκνυμι· τὰ παθ. *δεφτένεμ*, *δεφτόχεμ*, *διφτόχεμ* =
δείκνυμαι.
δί = οἶδα, ἐπίσταμαι, γνωρίζω· μτχ. *δίτε* καὶ *δίτουε* (γ), *δίτουε* (τ)
ἄρ. *δίτα-ε-ι* τὸ παθ. εἶναι ἀπρόσωπον = *δίχετ* = γνωστὸν τυγχάνει·
νjερί-ι *δίτουε* = εἰδήμων, ἐπιστήμων.

διφτίμ-ι (Σ) και *δεφτίμ-ι*: πληθ. *διφτίμε-τε* και *δεφτίμετε* = *δειΐς*, *δειγμα*.

djáθε-ι: άρσ. και *djáθε-τε* ουδ. πληθ. *djáθενατε* (γ) και *djáθερατε* (τ) = *τυρός*.

ι- djáθε-ι = *ό δεξιός*, *έπιδέξιος*: *ε- διάθε-ε-χ* ή *δεξιά*, *δωρ' ε djáθε-τε* ή *δεξιά χείρ*: *μδε τε djáθε-τε* = *έκ δεξιών*, *πρός τά δεξιά*: *άντιθ. ι-ε-τε μενγξρε* (τ) = *άριστερός*, *ι-ε-τε μζιτε* ('Ελθασ.) - *ι-ε-τε ρρεμ.ακτε* (Σ).

djathouε-όρι και *djxthouε-όρι* = *δεξιός* (άρσ.). *djxthouε-jx* = *δεξιά*. — *άντιθ. ι* *μάιτε-ι*, *θηλ. ε-μάιτε-α*: πληθ. *djxthouε-τε* άρσ. *djxthouε-τε* θηλ.

djálje-ι: γεν. *djάλιτ*, *αιτ*. *djάλjενε* και *djάλινε*: πληθ. *djιέλιμ-τε* (γ), *djέμτε* (τ), και *djέλιτε* (Σ, Τυρ. Κιβ.) *τú* *άρσενικόν πι-δίου*; = *υιός*.

djáljεθ-ι: ύποκορ. τού *djάλjε ι* = *παῖς μικρός*: (*χουδευτικόν*).

djaljεθi-a (τ) ἴδ. *djελjμερι-α* = *ή νεότης*: *νεαρά* ή *ήλικία*.

djaljόö-ι: πληθ. *djxλjόσx-τε* = *νεανίσκος*, *παληκάρι*. — *djάλε-ι*: πληθ. *djάλ-τε* και *djέμενε-ιτε* (Σ. bogdan).

djalεzi-a και *djαλεσι-α*: *πονηρίς*, *διαβολιά* ἴδ. *δρεκjεσι-α*. — *πληθ. djαλεσιτε*.

djalεσόχημ και (Σ. bogdan) *djεμενόχημ* = *δχιμονίζομαι*, *πονηρεύομαι*.

ι-ε- djαλεσουαρε=ι ε- djέμενούεμ (Σ) = *δχιμονισμένος*, *πονηρός*.

δίβεμ: ('Αρθερία) = *ξημερώνω* *σί ου δίβε*; — και *γδιχημ* *άντιθ. νγρύσεμ*: *τö* *ου δίβε*; = *σι ου γδιβε*; *άπόκρισις. μίρε πο τύ τσ' ου δίβε*; [*άντιστοιχεῖ* *πρός τήν κxλήν-ήμέραν*]. — *κxλήν έσπέραν* = *τö* *ου νγρύσε*; *μίρε πο τύ τö* *ου νγρύσε*;

δίγγεμ: *παθ. τού διέκ* = *καίω*. — *καίομαι*.

διγjόj-όνεμ: ἴδ. *δεγjόj-όνεμ*.

ι-ε- διγjούαρεμ = *άξιάκουστος* ἴδ. και *ι-ε δεγjούαρεμ* (τ).

djé=χθές και *djέθινε*, *djέθιναj* (τ).

die — *día* (Σ. budi) = *γνώσις*, *σοφία*: ἴδ. *διτουní* (γ) και *διτουρί-α*.

διέκ: *καίω* *άόρ. δόγx-ε-ι μετοχ. djέγε* και *djέγουνε* και *djέγουε* (τ) *djέx* — *κjέρεε-ι*: πληθ. *djεx-κjέρεε-ιτε* = *αύ κjε* *διέκ* *δέγx κjέρεεσι* ή *κjερεενε*.

δ/μεκxjί-ιτε (budi) πληθ.=πονηρίκι=δ/κxλεζίτε.

διελ=ήλιος ή διέλ-ι (γ. τ.) και συνηρ. διλ-ι [ύρα 'Ομ. ήέλιος]—
λjέου διέλι ή λίνδι διέλι=άνετειλεν ό ήλιος.—περxνδοί διέλι=ρά
διέλι (vδε μάλjετ) και ου φάλj διέλι=έδυσεν ό ήλιος, — ρρι διέλι,
χάνα,=(budi) περxνδόν διέλι, χάνα.

ε *διελjε-α* (Τασ. Τυρxν.)=Κυριακή=δίτ' ε διελιτ· διτ' ε χάνε=Δευ-
τέρα ήτοι ήμέρα τjς Σελήνης· δίτ' ε μάρετ=Τρίτη ή ήμέρα του
"Αρεως, δίτ' ε μερκούρετ=Τετάρτη ή ήμέρα του 'Ερμοϋ, διτ' ε
ένjτε=Πέμπτη ή ήμέρα του Διός! κί όνομασίαι τών πέντε ήμερών
έκ τών άστερισμών 'Ηλίου Σελήνης, "Αρεως, 'Ερμοϋ, Διός· δίτα ε
πρέμπτε=Παρασκευή διτ' ε Στούνε=Σάββατον.—δίλjε-α (συνηρ.)=
ε διελjε·ε διελj' ε βαρδε=ή Κυριακή του Θωμx (budi).

δjελμενι-α (γ)=δjελμερί-α (τ)=ή νεολαία· άντιθ. πλjεκjεσί-α και
πλjεκjενί-α (γ) τó γjερα.

διέπ-ι (bogdan, Σ. Περιμέτ.)=ή κοιτίς, ή κούνια· και djέπε- jx
(Έλβ.) πληθ. djέπετε· τουντ djέπενε=κουνώ τήν κούνια.

δjέργονε (bogdan) μετοχ. του δέργjεμ=πίπτω, κóιτομαι. ου-
δόρκj=ρά πόστε=έπεσε κλινήρης.

δjέρσε-α: πληθ. djερσετε (γ)=ό ιδρώς. djέρσεμ και δερσίχημ=ιδρώνω
(ρjμα).

δίσε-ι άρσ. (budi) δίσεε- jx (θηλ.) σοφός—ή· έδ. διετάρ-ι—διε-
τάρε- jx έδε ι-ε δίτjεϊμ.

ι-*δjέσjεμ-ι* και ι-*δjέτjεμ-ι*=χθεσινός.—ε-*δjέσjεμ- jx* και ε-*δjετjε-*
με- jx=χθεσινή και ι-*δjέσjιμ-ι* άρσ. ε-*δjεσjιμ- jx*: χθεσινός—ή.

διέτ-ι (γ)=ή έκτίμησις, τó άντίτιμον· ώς διέτι ι γjάκουτ=τó άντίτι-
μον του αίματος.

διj (budi) έδ. ρ. δί, μετοχ. δίjτουνε, έδ. δίτουνε (γ).

διετάρ-ι — *διετάρε- jx*=σοφός, σοφή, έπιστήμων.

δικού (γ), vδικού (Περιμέτ.), τjεκού (Βεράτ.) τjεκού κjέjε=κάπου
jμην, τjοκού (Περιμέτ.).

δικούρ: έπιρ. είς κάποιον καιρόν, κάποτε.

δικούσ: άντων. άναρ. δι' άμφότερα τx γένη· γεν, δικούjτ, αίτ. δικέ
κάποιος, κάποια· και vδικούσ (Περιμέτ.) vδικουσ έρδι.=κάποιος jλθε
και τjοκούσ (Βεράτ.) γεν. τσοκούjτ, αίτ. τjοκέ.

δίωγjem ἴδ. *δέργjem*.

djéor-ι (γ) = γῆ χέρσος, ἀκκλιιέργητος βέντ *djéor* = βεντ' ι πα που νούεμ. — και ληνδίνε-α.

δικιόj : (γ. Τυραν.) = ἀνακαλύπτω, ξεσκεπάζω, ξετρυπόνω, ἐξιχνιάζω· και τρεjτόνj (Βεράτ.) και τραjτόνj και τῶεμ (Ἐλβ.). — αὐ και σ' δί- χετε σε κου ἄῶτε. — ε *δίκοτβα* ούνε· αὐτόν ποῦ δὲν γνωρίζει τις ποῦ εὐρίσκειται ; τὸν μυρίσθηκα ἐγώ, τὸν ξετρύπωσα ἐγώ. — τὰ παθ. *δικτόχεμ*, *τρεjτόνεμ*, *τραjτόνεμ*, *τῶεμεμ*

ε-δίλjε-α (γ. συνηρ.) ἴδ. *ε-διελjε-α* : πληθ. *τε* *διελjατε*.

δίλ-ι : (γ) ἴδ. *διέλ-ι*.

δίμενε-ι (γ) πληθ. *δίμενατε* = χειμών, και *δίμερε-ι* (τ) πληθ. *διμε- νατε* και *δίμερατε*· ἀντιθ. *βέρε-α*.

δίμενόj : (γ) και *διμερόj* (τ) = ὄκοj *δίμενιν*, *hāj* *δίμενιν*. — ἀντιθ. *βε- ρόj* — *βερόνj* = ὄκοj *βέρενε*, *hāj* *βέρενε*.

διμενούερ-όρι και *διμενούρ-όρι* τὸ θηλ. *διμενόρε-jα* = χειμερινός, χει- μέριος· τὰ ἀντιθ. *βερούερ-όρι* και *βερούρ-ορι* ἄρσ. *βερόρε-jα* θηλ. — *βερούαρ-όρι* (τ) *βερόρε-jα* θηλ.

διμίτε (Τυραν.) [Ἑλλην. δι-μίτος] και *hrendebéke-τε* πληθ. (Σ) [Τουρκιστὶ τῶντιάν].

δινάκ : ου (ἐκ τοῦ *di* = οἶδα και *καταληξ.* *νακ*) = πανοῦργος, τὸ θηλ. *δινάκε-jα* = αὐ ἦ αjό και *δί* οῦόμε. — πληθ. *δινάκετε* ἄρσ. *δινά- κετε* θηλ.

δινακερῖ-α = πανουργία, πληθ. *δινακερῖ-τε*.

διόρε-ι ἄρσ. *διόρε-α* θηλ. = ὁ καυμένος - η.

δίωγjem = ἴδ. *δέργjem*.

δίρα-ου (Μυζεκijέα) πληθ. *διραj-τε* = γουρουνόπουλον, *κελjύσ* *δέρρι*.

δίρουνε (*budi*) ἐσφαλμένως ἀντὶ *διέρσουνε* (Σ) *μτχ.* τοῦ ρ. *διέρσεμ* = *ιδρόνω*.

δίσα (*budi* - Σ. - Τυρ.) [ἐκ τοῦ *di* - σά] ἀντωνυμ. ἐπιμεριστική. = με- ρικοί, τινές, ἔνιοι· 2) ἐπιρ. ποσότητος· ἄμε *δίσα* ἀργjάντ = δός μοι κάμποσον ἄργυρον· λέγεται και *δισά* (τ), *τσα*, (τ), *do* (*budi* - Σ. - Τυρ.).

δίσεμ : ἴδ. *βίσεμ*.

διόειπουλ-ι (Σ) πληθ. *διόειπουτε* = *μολογίτης*: ἴδ. *δοῦνεσ-ι* (γ) *δοῦνεσ-ι* (τ).

δισκαρόνι (*budi*) ἴδ. *δεφτένι*.

δίτε-α πληθ. *δίτετε* καὶ *δίτ* = *ἡμέρα - ἡμέραι*: [Ἑλλην. ἡ *ἡμέρα* ἐν Κρήτῃ ἐλέγετο *διχ*, Λατ. *die*] αὐτὴ *δίτθε* καὶ αὐτὴ *δίτε* = αὐτῶν τῶν *ἡμερῶν*: *vd'* αὐτὸ *δίτε* = ἐν. ἐκείναις ταῖς *ἡμέραις* — *πας* *du* *δίτῶ* = μετὰ δύο *ἡμέρας*. — *περ* *δίτε* ἢ *περ* *δίτχ*, *δίτε* *περδίτε* ἢ *δίτε* *περδίτχ* = καθ' ἐκάστην *ἡμέραν*. = *νγχ* *δίτε*. — *φράσεις*. — *γῆθε* *δίτενε* ε *λιούμε* (γ) = ἔπασχον τὴν *μικαρίαν ἡμέραν* (*κατ'* *εὐφημ.*).

δίτε-α καὶ *δίτεζέ-α* (ὕποκορ.) *νῆ* *δίτε* καὶ *νῆ* *δίτεζε* = *ἡμέραν* *τινά*, καὶ *προχθές*. — *νῆ* *δίτε* *πρεῖ* *δίτῶ* = *μιᾶ* τῶν *ἡμερῶν*. — *νῆ* *δίτε* *κάμ* *περ* *τε* *ἀρδουρ'* *εδέ* *ουν* = *μίαν ἡμέραν* θὰ *ἔλθω* καὶ *ἐγὼ* = *κάποτε* θὰ *ἔλθω*. — *νῆ* *δίτεζε* (τ) *ἐπιρ.* = *προχθές* καὶ *νῆ* *δίτεζέ* = *μῆ* *νῆ* *δίτεζέ* τὴν *πρὸ* τῆς *προχθεσινῆς ἡμέραν*: ἴδ. *παρδέ-τιέτερε*. — *μίρε* *δίτχ* = *καλή-μέρα*: *ἀντίθ.* *νάτε-α* = *νύξ*.

δίτε-βάρδε-ι (ἀρσ.) *δίτε-βάρδε-α* *θηλ.* = *εὐδάμιων*, *εὐτυχής*.

δίτε-ζέ-ου πληθ. *δίτε-ζέστε* = *δυστυχής*, *δυσδάμιων*.

δίτε-ζέζε-α: *θηλ.* = ἡ *δυστυχής*: πληθ. *δίτεζέζε*.

δίτεγγάτε-ι ἀρσ. *δίτε-γγάτε-α* *θηλ.* = *μικροβίος*: ἐπὶ *εὐχῆς*.

δίτε-σκούρτενε-ι (γ) *θηλ.* *δίτε-σκούρτενε-α* καὶ *δίτε-σκούρτερε-ι-α* = ὁ καὶ ἡ *βορχυβίος*: (ἐπὶ *ἀράς*).

δίτεῖ καὶ *δίτιῖ* = *γνώσις*, *ἐπιστήμη*: = *τε* *δίτουρι*: πληθ. *δίτεῖτε* - *με* *δίτεῖ* *α* *πχ* *δίτεῖ* *ε* *κῆ* *κετε* = *με* *τε* *δίτουρε* *α* *πχ* *τε* *δίτουρε* *ε* *κῆ* *κετε* = τὸ *γνωρίζεις* ἢ δὲν τὸ *γνωρίζεις* τοῦτο:

δίτενε: *ἐπιρ.* = τὴν *ἡμέραν*: *ἀντίθ.* *νάτενε* = τὴν *νύκτα*.

δίτουρε καὶ *δίτουρε* *μτχ.* τοῦ *ρ.* *δί* = *οἶδα*: *γινώσκω*.

δίτῶ (γ) *τῶσῶ* (τ) = *κάτι*, *κάτι* *τι*: *δίτῶ* *θότε* (γ) = *τῶσῶ* *θότε* (τ) = *κάτι* *λέγει*: *δίτῶ* *κῆ* *βῆμ* (γ) = *τῶσῶ* *κῆ* *βερε* = *κάτι* *ἔχει* *κάμει*.

(*ι-ε*) *δίτουρε* (γ), *δίτουρε* (τ) - *ι-α* = *σοφός-ή*: ἴδ. *διετᾶρ-ι* *διετᾶρ-ε* *πχ* = *εἰδήμων*, *ἐπιστήμων*: 2) = *γνωστός-ή-όν*.

ι-δίτῶμ-ι (γ) ἀρσ. *ε-δίτῶμ-ε-πχ* (*budi*) *θηλ.* καὶ *ι-δίτῶμ-ι* (γ) ἀρσ. *ε-δίτῶμ-ε-πχ* *θηλ.* = ὁ *εἰδὼς* (*πολλά*).

δίτουρί-α (γ) = *δίτουρι* - *α* = ἡ *γνώσις*, ἡ *σοφία*.

διφτό - ὄξεμ = *δεφτέ* - ἔμ.

δίχημι: παθ. τοῦ ρήμ. *δί=οἶδα· δίχητε=ἄσπε ε δίτουμε=έννοεῖται, εἶναι γνωστόν.*

δό: (*budi Σ-Τυρ.*) ἴδ. *δίσα.*

δό-μος-δό: =έκων ἄκων.

(*ι-ε-*) *δόβεξε*: *ἀδρανής, ἀσθενής, ἀδύνατος, χαῦνος· jaμ ι δόβεξε=εἶμαι ἀδύνατος, ἀσθενής, ἀδρανέω-ῶ.*

δοβεσίε-α (γ)=*ἀδράνεια, ἀδυναμία, ἀσθένεια· καὶ δοβεσίε-α (τ) πληθ. δοβεσίνατε καὶ δοβεσίρατε.*

δοβι-α (budi-bogdan) (*Σλκυστ.-Βουλγ. doβίαρ=κερδίζω*) *κέρδος, ὄφελος πληθ. doβίτε. бѣј doβι = ὄφελῶ σ' hэн doβι (γ) δέν ὄφελει· σ' με, σ' τε σ'ι hэн doβι (γ) δέν με, δέν σε, δέν τόν ὄφελει· ἴδ. φιτίμ-ι.*

δοβισ-ίτ-ίτ (budi-bogdan) ρ.=*κερδίζω, ὄφελουμαι· ἴδ. φιτόν-όј· καὶ doβίτ-ίτ-ίτ τὸ παθ. doβίτεμ.*

doβίεσ-ι (bogdan)=*νικητής· πληθ. doβίεσιτε.*

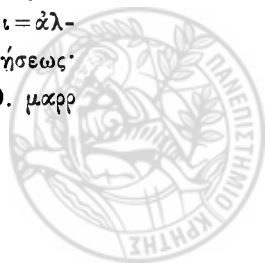
doβιάσ-ι πληθ. *doβίτσατε=νόθος (υἱός) καὶ doμνίτс-ι ('Αργυρ.) doτс-ι* πληθ. *doτсατε· καὶ κοπίλ-ι (γ) πληθ. κοπίλ-ατε, τὸ θηλ. κοπίл-е-ja* πληθ. *κοπίл-ε-те (καὶ ὑπερέτρα) (τ).*

δόκρα-τε (Βεράτ.)=κότσεκα τε μβεδά=μεγάλα ὄστᾶ· καὶ δόκρα-α (γ) πληθ. δόκρατε· ἐν τῇ φράσει μος φόл-е δόκρα=μος φόл-е φιάл-е τε κόта, ρεѣ-ја.

δόμκε-α (Περμέτ.) ἴδ. ρρότс-α· πληθ. δόμκατε.

doμνίтс-ι ('Αργυρ.) ἴδ. doβίтс-ι (τ) πληθ. doμνίтс-а-τε.

δόρε-α [*Ἑλλην. δόρ-υ*]=*χείρ· περ δόρεζα ἀπὸ τὴν χεῖρα καὶ περ δόρε καὶ περ δόρας (=πρόχειρον). σκόј περ δόρας=ὑπάγομεν μὲ τὰ χέρια πιασμένα, πλεγμένα. ν' δόρε=(γ. τ. budi)=vдe δόρε=εἰς τὴν χεῖρα· σ' με βιέν ν' δόρε=κοινῶς δέν μου ἔρχεται ἀπ' τὸ χέρι. doρ' επάρε:=ἡ πρώτη τάξις τῶν ἀνθρώπων· doρ' е дүте=ἡ δευτέρα τάξις τῶν ἀνθρώπων· vje δόρε μιελ=μία χουφτα ἀλεῦρι.—е ρρόка περ δόρε ἢ е κάπα περ δόρε=τὸν ἔπιασα ἀπ' τὸ χέρι, τὸν χεира-γωγῶ· βѣ δόρε=βάζω χέρι=ἐπιχειρῶ τι· χιэк δόρε=παραιτοῦμαι, ἐγκαταλείπω· δόρε μβε δόρε ἢ δόρε ν' δόρε=ἀπὸ χέρι σὲ χέρι=ἀλληλοδιαδόχως. πέσε doуар=(πέντε χεῖρες)=25 ἐπὶ ἀριθμήσεως· διετέ doуаре=50 (κατὰ λεξ.=δέκα χεῖρες) vjeζέτ doуар=100. μαρρ*

δόρξ=γίνομαι μωθητής. — ζᾶ-με δόρξ καὶ ζῆ-με δόρξ=ἄπτομαι ἐγ-γίζω. — ὄκῳ νδερ δούαρ=μεταχειρίζομαι. ε βῆ ν' δόρξ=ἀποκτῶ τι με βίε ν' δόρξ=τυγχάνει μοι, πέφτει 'ς τὸ χέρι μου· με ρᾶ ν' δόρξ=ἔτυχε μοι· με δόλι νγα δόρα·=ἐβγῆκεν ἀπὸ τὰ χέρια μου ἀπαστε-ρήθην· απ νδερ δούαρ-παρὰδίδω. — πρεῖ δόρξσε τ' ὄνε, τούεῖ, ατύνε ἐξ ἡμῶν, ἐξ ὑμῶν ἐξ ἐκείνων· ἐκ τοῦ ἡμετέρου γένους, ἐκ τῆς ἡμε-τέρας θρησκείας.

δορ' ε-διάθξε=δορ' ε μθάρξ=δορ' ε δρέῖτεξ=δορ' ε νδρέῖτεξ=ἡ δεξιὰ χεῖρ. — ἐνῶ δορ' ε μάῖτεξ (γ)=δορ' ε ρρεμάατεξ (Σ)=δορ' ε μβρέπῶτεξ (Σ),=δορ' μᾶστξ (Μιρεδίτκ)=|δορ' ε ὄτεμᾶνγετε (budi)=δορ' ε μεγγῖεξε (τ)=ἡ ἀριστερὰ χεῖρ.

δοράκ-ου (Σ) δοράκε-ἰα (Σ) θηλ. πληθ. δοράκετε ἀρσ. δοράκετε θηλ.=κουλοχέρης· καὶ δοράτσ ι, δοράτσε-ἰα (τ) καὶ δορατσάκ-ου, δορατσάκε-ἰα πληθ. δορατσάκετε ἀρσ. δορατσάκετε θηλ. καὶ δορε-τσούνκ-γου (γ) δορε-τσούνγε-α (θηλ) δορα-ῶιθι (γ) ἐπιρ.=κουρ χεθ νῖεῖ με ὄκόπινε. νγρε δόρενε νάλῖτ.

δορδολῖέτῶ-ι πληθ. δορδολέτῶατεξ=φόβητρον με μορφήν ἀνθρώπου εἰς τοὺς κήπους ἀναρτῶμενον.— νδερτούεμ πόσι νῖεῖ με πέτκα τε βιέ-τερα, τε τσίλῖν ε βένε νδ' ἀρετ α νδε κόπεστ κῖε τε κουῖτόῖνε βότκ σε ἄῶτε νῖεῖ με τε βερτέτε ε τε μος χύνῖνε μβρένδκ με βιέδε.

δόρξ-α πληθ. δούαρτε (τ) καὶ δούερτε (γ) καὶ δουρτε (γ) ἡ χεῖρ, κί χεῖρες· δορε-γῖιάτε-ι-α=μακρὸχειρ=παντοδύναμος· δόρξ-δάνε-ι-α (γ) ἐγγυητής διὰ τὸ χρέος· καὶ δόρξ-δένε-ι-α (τ).

δορε-ζάνε-ι-α=ἐγγυητής διὰ τὸ ἄτομον· καὶ δορεζένε-ι-α (τ).

δόρξε-α καὶ δόρτσε-α πληθ. δόρξεατε καὶ δόρτσατε=δραγμα, μὲν χε-ρῖα, καὶ 2) ἡ χεῖρις τὸ γάντι.

δόρξε-α καὶ δορέ-ἰα (Σ. Καθ.) καὶ πάπεξε-α ('Ελβασ.) πληθ. δο-ρέατε, καὶ δορέτε=ἡ λαθίς (τῆς μαχαίρας).

δόρε-θάτε-ι-α=ὁ ἔχων ξηρὰν χεῖρα, κηλός· δόρε-μβύλε-ι-α=ὁ φει-δωλός, ὁ φιλάργυρος.

δόρε-πλῖότ=ἐπιρ.=πλουσιοπαρόχος· [πλῖοτ=ἔλλ. πλήρης].

δόρε-ὄκρεσε-α=χειρογράφον πληθ. δορεῶκρέσατε.

δόρε-ὄρενγούετῶ-ι-α (γ) ἐπιθ.=σφιγκατοχέρης· φειδωλός καὶ δόρε-στρενγούετῶ-ι-α (γ. συνηρ.) δόρε-στρενγούαρε-ι-α (τ).

δόρξε-τοέλξε-ι-α=μεταδοτικός —ή· *δόρξε-χάπετε* και (τ) *δόρξε-χά-*
πουρ-ι=γεννησιόδωρος, ἀφειδής, πλουσιοπάροχος.

δόρξε-χόλξε-ι-α=πένης· *δόρξε-χόλξε* ἄστε *κῦ*=εἶνε πένης.

δόσξε-α: πληθ. *δόσκατε*=ἡ ὕς, ἡ σῦς.

δοσεβάλξε-α και *βκλδόσξε-α* (τ) εἶδος ζώου=ποσι κῆν και *χξ* μίσερινε.

δοσι: μόριον=ἀδύνκτον, δύσκολον· με *δέμπ* γόξ *σ'* *χξ* *δοτ.*=μὲ πονεῖ
τὸ στόμα δὲν μπορῶ νὰ φάω· *σ'* *ε* *βεν* *δοτ* *κετε* *πούνε*=δὲν δύνω-
μαι νὰ τὸ κάμω αὐτό, ἢ δυσκόλως γίνεταί τοῦτο.

δοισ-ι πληθ. *δοισατε*=*δοβίτσ-ι*.

δοῦα (τ)=*δούε* και *δοῦ* (γ)=θέλω, βούλωμαι, ἀγαπῶ· μετοχ. *δάσσε*,
δάσσουε (γ) και *δάσσουε* (τ) και *δάσσουνε*: ἀόριστος *δέσξ-ε-ι* (ἴδ.
Γραμ. Κ. Χριστοφορίδου). — *τῶ* βέν *σι* *κξε*; *μίξε* *δεσ* *Ζότι*=τὶ κά-
νεις πῶς εἶσαι; καλλ (ἠθέλησεν ὁ Κύριος) εὐχαριστῶ τὸν θεόν· *νε*
δάσσε *Ζότι* *τε* *βενετε* *κεξό*=ἂν θέλῃ ὁ Κύριος νὰ γίνῃ τοῦτο.

δουάθουε (*budi*)=σβάθουε: *δουάθουε* *ε* *δεσῶουε*=σβάθουε *ε* *σδέ-*
σουε (γυμνός και ἀνυπόδητος).

δουάξ-τε (τ)-πληθ. μόνον ὁ ἐνικός ἐκ τοῦ *δεμέτ-ι* και *δουέξ* *τε*=*δε-*
μάτια σίτου· *δουάξ* γροῦρι, ἔλβι, *τερῶε*, *ορίξι* κ τ.λ. πληθ. *συνηρ.*
δουξ-τε ('Ελβασ.)=*δεμέτατ'* *ε* *τε* *λξάστα*.

δεμέτ-ι λέγονται τὰ *δεμάτια* ἀραβοσίτου.

δουγξ-α: ἴδ. *δουκάν-ι*.

δουγάνξε-α (Σ) ἢ *δουγάνξε-α* (Σ).

δούκεμ: *ρῆμ*=φαίνομαι μετοχ. *δούκε* και *δούκουε* (γ) και *δούκουε*:
δούκετε=ἀπρόσωπον=φαίνεται, *δουε*: *με-τε-ι-να-ου-ου-δούκετε*=
μοῦ φαίνεται σοῦ, τοῦ, *μάς*, *σᾶς*, τοὺς φαίνεται.

τε δούκε ἢ *τε δούκουε* (μτχ.) *σ'* *κᾶ* *τε δούκε* ἢ *σ'* *κᾶ* *τε δούκουε*
κεξό *γξᾶ*=δὲν ἀποφαίνεται τοῦτο.

(*ι-ε-ι*) *δούκῶμ*: ὅτι εἶνε φανερόν: τὸ φανερόν.

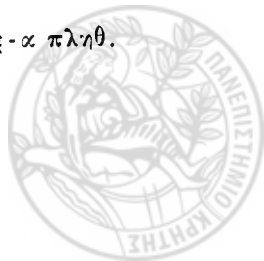
δουάξ-ι πληθ. *δουάξετε*=ἡ *κάνουλα*. και *κάνελ-ι* (Περμετ), *κωνξέ-*
λε-α (Σ), *κωνξέλε-α* (Βεράτ-Καβάξ).

δουάξετε: πληθ. μόνον (*Ζάκουβ*-*Μιρδίτα*)=τὰ *δικάκκια*.

δουλένξε-α (γ. *Τυράν.*) πληθ. *δουλένξετε* και *δουλίξετε* (Σ) και
δουλι-νι (Σ) και *δελίξε-α* (τ)=ἡ *κέδρος*, *ἄραθος*, *κόκξε-δελε-*
ξε=ὁ *καρπὸς* τῆς *κέδρου*.

- δούμ* (γεγ. Μκλjεσίχ) ??? σ' ι έπετε δούμ ??? (ΐσως εύκολία).
δούμε-ja: μέτρον σίτου έξ 6 όκάδων. πλ. δούμετε.
δούνγε-α πληθ. δούνγατε=(Έλθασ.)=ΐδ. τσούπε-ja.
δουρόνj-όj (γ-τ-budi) [Έλλην. δηρός]=άνέχομαι. παθ. δουρόνεμ
 -όχημ. παροιμία: σ' δουρόν κίjιμε νδε βέσ= δέν άνέχεται ούτε τρίχ
 'ς τὸ κῦτί.
δουρίμ-ι=ύπομονή· πληθ. δουρίμετε. ι-ε- δουρούαρσίμ (τ)=ι-ε-δου-
 ρούερσίμ (γ) κλι (συνηρ.) ι-ε δουρούρσίμ.=ύπομονητικός, ύπομένων.
Δουρορεσ-ι=Δουράχιον (ή άρχαία Έπίδαμνος).
Δουρορεσάκ-ου-κε-ja=Έπιδάμνιος· (ό κάτοικος).
δούσκ-ου: πληθ. δούσκιετ=δρῦς.
δουόνέξε-α (Περμέτ)=πυκνόκλαδον ΐδ. οκούρρε-jx (τυραν.).
δούφ-ι (γ. τ. Βεράτ) [Βουλγ. δουχ=πνεῦμα, άναπνοή] νδσιερ δού-
 φινε=βγάζω τὸ άχτι μου, ξεθυμαίνω.
δούχημ: παθ. τοῦ δούχ (τ) κλι δούε (γ)=άγαπῶμαι.
δούχητε (γ. budi)=χρειάζεται, πρέπει. δεῖ. — δούχητε κηjό γjα=
 χρειάζεται αυτό τὸ πράγμα· ΐδ. λjύπισετε ή λjίπισετε· δούχητε τα
 hānj κρετέ πούνε πρέπει νά τὸ κάμω κῦτό. — δούχητε τα hātō
 κρετε πούνε=πρέπει νά τὸ κάμης κῦτό. με-τε-ι-νχ-ου-ου-δούχητε
 =μοῦ, σοῦ, τοῦ μας-σας-τούς: χρειάζεται. — ΐδ. λjύπισετε. λjίπισετε.
δρά-νι (γ), δρά-ου (Βερ.), δράσκέξε-α (Τυραν. Κκβ)=φούντρατ'ε
 τε λjούενι (γjάλπιτε) τρέτουνε.=ύπόλειμμα βουτύρου άναλυομένου.
δρανοῦα-όι (τ) πληθ. δρανογόνj-τε=δράκων (ζῶον μυθολογικόν).
 κλι δρανοῦε-οῖ (γ) κλι δραγού-οῖ, δρανοῦε-όνι (Σ).
δράπ-ι=σκόπ ι μάθ. (Τουρκ. dxják).
δράπεν-ι (γ) δράπερ-ι (τ) πληθ. δράπενα-τε (γ) δράπερατε (τ)
 κλι δρεπένjτε.
δρανταφίlj: (Σ) ΐδ. τρανταφίlj.
δρεδαljεῶ-ι [δρεθ-ljεῶ]=κλωστήριον ένθα κλώθουσι τὸ μαλλι δια
 σάκκουσ.
δρίδε-α: πληθ. δρέδατε=στρεφογύρισμα. μος hān δρέδα=μή κάμνεις
 στρεφογυρίσματx. — hāj δρέδα=κάμνω στρεφογυρίσματα
δρε-νι (γ), δρε-ρι (τ) ό έλαφος (άρσ) ένῶ ή έλαφος σούτε-α πληθ.
 σούτατε.

δρέγγε-α: πληθ. *δρέγγεζατε*· κοιν. ὁ ψευροφύτης· καὶ *δρέκτσε-α* (Σ) πληθ. *δρέκτσατε*.

δρέ (τσχυ) ἄρσ. κλητικὸν μόρ. κοῦ *jéσe* *δρέ*; (Τρουκ. *hρέ*) καὶ *ορέ* (τ) *αρέ* (γ) *μυρέ* (Σ) *μρέ* (γ), *μόj*· (τ) *θηλ.* καὶ *μόρ* *θηλ.*

δρεδαλζάν-ι ἄρσ. *δρεδαλζάκε-jx* *θηλ.* = ἄστατος· καὶ *δρεδαλζούκ-ι* ἄρσ. *δριδλζούκε-jx* *θηλ.*

δρέδέξε-α: πληθ. *δρέδέζατε* = φράουλις ἴδ. *πλjύσκα* [Τετόβκ]. πληθ. *δρέθέξετε*. ἴδ. καὶ *λjυλjυετροόδε-jx* (Περμέτ).

δρέθ]'Ελλ. ἄ-δρακτος] = κλώθω *νζμz*, 2) εὐνοχηιάζω· *δρέθ* *φιάλ-jενε* = στρέφω τὸν λόγον.

δρεθόνj (Βεράτ.) [*δρεθ.*] *ρημ.* = ἐκφεύγω τῆς εὐθείας ὁδοῦ· *δάλj* *περj* οὐδέσθε *δρέjετε*, *κθέχεμ* *νγx* οὐδα *e* *μάαρ* *τιάττερε* οὐδέ.

δρεθόσα-τε (γ. Σ. *Μαλjεσίx e σίπερμε*) *δρέθ-τσxτ'* *e jοπίγγε* (Σ. *Μαλjεσίx e σίπερμε*) = *ροίπατ'* *e σπίνγεντε* = οἱ ἱμάντες τῶν σκνδάλιων τῶν Ἀλθκνῶν ὁμοιότατοι πρὸς τοὺς ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἀγχαλάτων.

δρέjνγουλε (Σ) ??? (ἡ λέξις ἐν *χρήσει* ἐν *Σκόρδα*).

δρέjτε: ἐπιρ. = ὀρθῶς, ἴσα, *κατ'* εὐθεῖαν, *δικαίως*: ἀντίθ. *στρέμβετε* καὶ *νδρέjτε* (Σ), *δρέj-τx*, *δρεjτxζε* *δρεkj* (τ): *φόλjε* *δρέjτε* = *φύλjε* *δρεγj* (τ) = ὀμίλησον ὀρθῶς. — *δρέjτε* *περ* *δρέjτε* = ἴσα *κατ'* εὐθεῖαν· ὅσο *δρέjτε* (ἢ *δρεkj*) οὐδέσθε = πηγινε ἴσα τὸν δρόμον· *ροί* *δρέjτε* *μθε* *κεμθε* = κάθισον ὀρθῶς (= ὄρθιος) εἰς τὰ πόδια. — *ατύ* *δρέjτε* = ἴσα *κατ'* ἐκεῖ· *μος* ὅσο *ατύ* *δρεjτε* = μὴ *περναξ* ἴσα *κατ'* ἐκεῖ.

(*ι-ε-τε*) *δρέjτε* = ὀρθός - ἡ-όν, ἴσος, *δίκαιος*: ὅσιος, καὶ (*ι-ε-τε*) *νδρεjτε*: (Σ)· ἀντίθ. (*ι-ε-τε*) *στρέμβετε*. — *με τε* *δρέjτε* = *μέ* τὰ *σωστά*. — *κεστού* *ἄστ'* *e* *δρέjτε* = ἔτσι εἶνε τὸ (σωστὸν) *δίκαιον*.

δρεkj: ἐπιρ. ἴδ. *δρεjτε* καὶ *ρημ.* *νδρέkj*.

δρεjτόνj-όj [*ρημ.* ἐνερ.] = ὀρθόνω, *ισιάζω*, *εὐθύνω*, *προσαρμόζω*· καὶ *νδρεjόj* (Σ)· *e* *δρεjτόβx* *πούνενε* = ἐτκατοποίησα τὴν δουλειά μου = *e* *ουjδίσα* *πούνενε*. — τὸ *παθ*.

δρεjτόνεμ-όχεμ καὶ *νδρεjτόνεμ-όχεμ* (Σ)· *δρεjτενί-α* (γ) *δρεjτερί-α* (τ) = *δικαιοσύνη*· ὁ πληθ. *δρεjτενί-τε* (γ) *δρεjτερί-τε* = ἄχρηστος.

δρέκε-α: πληθ. *δρέκxτε* καὶ *δρέκετε* = τὸ *γεῦμα*, ἄριστον.

δρέκεξε-α (Βεράτ.) πληθ. *δρέκεζατε* = ἡμεροκαλλίς-ἰδός· ἡμερόβιον ἄνθος.

δρεκόj-όχημ και *δρέκεμ* = *χα δρέκε* = γευματίζω.

δρέκj-ι [δράκων] = διάβολος· πληθ. *δρέκjεν-τε* και *δρέκjερετ*.

δρεκjesí-α και *δρεκjεζί-α* = διαβολιά, πονηρία· ἴδ. *διακjesí-α*. — πληθ. *δρεκjesίτε*, *δρεκjεζίτε*.

δρεμίτ (τ) ἴδ. *δεσμис-ίτ-ίτ* (Ἐλθασ.).

δρενjε-α πληθ, *δρενjατε* ??? (ἴσως ἡ δορκάς).

δρεχέμ-ι [Ἐλλην. δραχμὴ μέτρον βάρους] πληθ. *δρεχέμετε* = τὸ δράμιον, τὰ δράμια.

δρίδεμ: = τρέμω· ἴδ. *τριστόj*. — *δρίδεμ* *σι* πουργέκε *χέκουρι*. — και 2) εὐνουχιάζομαι [τρίδεμ. (τ) *ι-ε-τε* *δρέδουρε* = κλωσμένος και 2) εὐνοῦχος και *ι-ε-τε* *δρέδε* και *ι-ε-τε* *δρέδουρε* = κλωσμένος.

δρωθειόνj-όj (γ. *budi*) ρημ. = τρέμω, λαχταρῶ. — και φεργελόj (Τυραν.).

δριζε-ατε = τρίβολος, ἄκανθα.

δρίθε-τε (οὐδ.) και *δρίθε-ι* (ἀρσ.) = ἀρκόβουτος. — γέννημα.

δρίθνατε: τὸ σιταροπάζχρον, ὅπου πωλοῦνται γεννήματα.

δρίθμε-α (γ. τ. *budi*) τρόμος, λαχτάρα· πληθ. *δρίθματε* ἴδ. ρ. *δρεθ*. και *δριθτίμ-ί*· πληθ. *δριθτίμετε*· ἴδ. *δριθτόj*. — *δριμετσόj-όχημ* (Σ) ἴδ. *δριμετσόj-όχημ*.

Δρι-νι: ὁ Δρίνος ποταμός.

Δρίνας-ζι: ὁ παρὰ τὸν Δρίνον κατοικῶν.

δρινjε-α (Περμέτ.) ὄκαρπε-α. — πληθ. *δρίνjα-τε*.

δριάτj-ι = φωστήρ· πληθ. *δριτάρjε*.

δρίτε-α = τὸ φῶς· πληθ. *δρίτατε*· ἀντίθ. *ἐρρεσίτε-α* [Ἐλλην. ἔρεβος], φράσεις γδίνι (*δρίτα*) = σθάρδι (*δρίτα*) = ἐξημέρωσεν.

δρίτεζε-α (*bogdan*) = *κxндίjε-jα* = λύχνος, φῶς.

δρίτεμ (Ἄργυρ.) ἴδ. *νδρίτεμ*. — και *δριτόj-όνεμ* (Ἄργυρ.).

δροβολjί-τε πληθ. = τὰ ἐντόσθια τῶν ζώων, γjίθε τῶ κα *νδε* *βάρκουτ* *βέρρι*, *ζόρρ' ε* *πλjαvδεσ' ε* *μβελjτσί*.

δροβολί. ρ. ἐνερ. = *ταράττω* τὰ ἐντόσθια (Περμέτ.). — *μe* *δροβολjίτι* = *μe* *τούvди* *δροβολίτε* = *μου* *ἐτάραξε* τὰ ἐντόσθια.

δρόμισε-α (Σ. *bogdan*) ἴδ. *δεσμi-* πληθ. *δρόμιστατε*.

δριμετσόj-όχημ, *δριμετσόj-όχημ*, *γριμετσόj-όχημ*· ἴδ. *δερρομj-όχημ*.

δρόσε (Τυραν.) ἴδ. *δρούεσε*.

δρόε-ja (bogdan) = φόβος, σέβας.

δρόμ-ι (Σ) ἴδ. *δρομ-ι*: πληθ. *δρόμετε*.

δρού-α: πληθ. *δρούτε* = ξύλον [Ἑλλην. δόρυ].

δρού-νι (γ) πληθ. *δρουνjτε* = δένδρον [Ἑλλην. δρῦς. Σανσκριτικῶς *δρούμ* = δένδρον] καὶ *δρού-ρι* (τ). — *δρουν'* ἢ *φίκουτ* (γ) = *δρουρ'* ἢ *φίκουτ* = ἡ *συχῆ*: *δρουν'* *ουλίνιτ* (γ) = *δρουρ'* *ουλίριτ* (τ) = *έλκις*.

δρούανj (τ), *νδρούχj* (Περμέτ.), *δρούεj* καὶ *δρούj* (γ) = *φοβοῦμαι*, *συστέλλομαι*. — *μτχ.* *δραῶννε*, *δραῶτουνε* (Σ) *ἀόρ.* *δράῶχ-ε-ι* (Σ) καὶ *δραῶτχ-ε-ι* (bogdan). — *δρούχj τε φλjσ* = *συστέλλομαι* νὰ *ὀμιλήσω*: *δρούχj τε βέτε* *χτιέ* = *ἐντρέπομαι* νὰ *πάω* αὐτοῦ. — *μυς* *δρόνι* = [μὴ θροετθε].

δρουβάρ-ι = ξυλοκόπος = *χῦ* *κjε* *πρετ* *δρού*: πληθ. *-ρετε*.

δρούγγε-α (Τυραν.) ἴδ. *δρουκ-γου*. — *δρουγγεζε*, ὑποκορ.

δρούεσε (budi) [*δρούεj-σε*] *δρούσε* (γ) = ἴσως, *μήπως*: *δρούσε* (= *δρό-σε* = *φοβοῦ-μή*) *μβάσε* (τ) (= *μβχ-σε* = *βάστανζον* ἔτι, *διότι*). — *δρούσε* *ἄστε* *κuj* = ἴσως *εἶναι* *οὗτος*: *μβάσε* *ἄστε* *κuj*. — *δρούσε*, *βιέν*, *σόντε* = ἴσως *ἔρχεται* *ἀπόψε*.

ι ε-τε *δρούjτε* (Καθ.) = ξύλινος-η-ον.

δρούκ-γου (Τυραν.) *κερκίς*, *κοινῶς* *σαίτα*, ἢ *μασοῦρα*: καὶ *δρούγγε-α* *δρούγγεζε-α* (Dίθρα) πληθ. *δρούγγεζατε*: καὶ *σοβάκιε-α* (Τοσκ.) πληθ. *σοβάκιατε*.

δρού-νι (γ. budi—bogban) = *κλείς*, *κλειδί*. *κλειδαρχά* (*κρεμαστή*) καὶ *λjότῶκε-α*: πληθ. *δρύνjτε* καὶ *δρουεντε*.

δρουπ καὶ *δρούπι* (γ) ἴδ. *ρημ*. *σδρίπ*. *ἀν-ιθ*. *χιπ*. *ρ*.

δύ *ἀρσ*. καὶ *δύ* *θηλ*. = *δύο* πληθ. *τε* *δύ=οί* *δύο*: *γεν*. *τε* *δύβε* = *τῶν* *δύο*, *θηλ*. *τε* *δυα* = *αἱ* *δύο*, *γεν*. *τε* *δύjαβε*.

δυ-ja = τὸ *δύο* ὡς *οὐσιαστ.* = ἡ *διάρα*.

δύερετε καὶ (*συνηρ.*) *δύρτε* πληθ. τοῦ *δερε-α* = *θύρα*.

δύζε: ὑποκορ. τοῦ *δύο* = *δικράκι*.

δυζέτ = *τεσσαράκοντα* = *κατρεδιέτε* (γ).

δυζέτεῶ-ι = *κατρεδιέτεῶε-ι* = *σαρντάριον*.

δυζέτ-κέμβεῶε-ja = (Περμέτ.) = *κατρεδεδέτε* *κεμβεῶ-ι* (Σ) ἴδ. *μύκρε-α* = ἡ *σαρνταποδοροῦσα* (*κοινῶς*).

ι-ε-δύjτε-ι-α = (budi-bogdan) = *ι-ε-δύτε-ι-α*.

δουκάν-ι = εργαστήρι [λέξ. Τουρκ.] πληθ. *δουκάνετς* και *δουγά-νι*

(Σ) παντοιοπωλεῖον και *δουγάντζε-α* (Σ) ἢ *δουγάτζε-α*.

δύλε-τε οὐδ. κοινῶς ἀγιοκέρι και *δύλε-ι* ἄρσ. γεν. *δύλιτ*, αἰτ. *δύλενε* και *δύλινε* πληθ. *δύλενατς* (γ), *δύλερατς* (τ) ἢ κηρήθρα μετὰ τὴν ἐξζωγῶν τοῦ μέλιτος.

(ι-ε) *δουλ/τέντjοιμ-ι-ε-ja* (Καβ. Ἐλθασ.) = μίελι ι-ατὶ γρούνιτ κτζε ἄττε . λιάγουνε νδε λτζμετ τούκε ούσιμ, σαδó τε θάχτετς νδε δίελ, σι τε βαχτετς βούκε, νούκε, πίκτζετς πο βαχτετς πόσι *δουλ* ι βούτς, πο εδὲ πέτς νούκε τχούλετς κυζ φάρε μίελι.

δυ-μβε-διέτς = δώδεκα = *δυμβεδίτς* και *δυμβεδέτς* (γ. Σ.).

δυμεζάj : ἐπιρ. = διπλῶς (Περμέτ.)

δυμεζόνj (Περμ.) ρημ. = διπλόνω.

(ι-ε) *δύμστς-ι-α* (Περμέτ.) = διπλοῦς-ἦ-οῦν.

δύνκερς : ??? (ἀγνώστου σημασίας).

δύρ-τε = δύερτς.

δύσ : ι = τὸ διάρι ἢ δυὰς *δύσε* = *δίχα*, *διχῆ* εἰς δύο ἴσα μέρη, διττῶς.

(ι-ε) *δύτς-ι-α* : δεύτερς, δευτέρα.

Dσ

δσᾶ (γεγ.) *δσε*-*δσε*, *δσαμς*-*δσίνι*, *δσανς*=*μανθάνω*· παρκατ. *δσίjε*· ἄορ. *δσούνα-ε-ι*, *δσουμ*-*δσούτς*, *δσούνε* εὐκτ. *δσανᾶχ*-*δσανᾶ*-*δσαντς*, *δσανᾶοιμ*-*δσανᾶοι*-*δσανᾶοινε*. Προστ. *δσέ*, *δσίνι*, μετωχ. *δσανς* κ.τ.λ. και *νδσᾶ* = ἀντιλαμβάνομαι (τ).

τς δσανετς = αἰ ἐπαναλήψεις τῶν μαθημάτων.

δσανς-ι (γ) πληθ. *δσανς-ιτς* : μαθητής, μαθητζί.

δσανς-ε-ja (γ) πληθ. *δσανς-ετς* = μαθητρια, μαθητριάκι.— και *δςε-νς-ι* (τ) ἄρσ. *δςενς-ε-jx* (τ) θῆλ. πληθ. *δςένς-ιτς* ἄρσ. *δςένς-ετς* θῆλ.

δσαμάρς-ε-ja (Σ) αὐλός, *πίπεζς* : κάοτε πρεj γρούνι-ε νηjόμε και *ζαμάρς-ε-jx* : πληθ. *δσαμάρς-ετς* και *ζαμάρς-ετς* και *πιρπίσχε-α* πληθ. *πιρπίσκατς* (Βεράτ.)

δςε (τ) ἴδ. *δσᾶ* (γ) ἄορ. *δσούρα-ε-ι*, εὐκτ. *δσένσᾶ* κ.τ.λ. προστ. *δσέ*,

δσίρι· και δσίρι μετοχ. δσένε, ύποτ. τε δσε τε δσεö—τε δσερε κτλ.
δσενόνj (Περμέτ.) ἴδ. δενόνj (Περμέτ.)
δσενόνεμ (Περμέτ.) ἴδ. δενόνεμ (Περμέτ.)
δσένεσ-ι (τ) ἴδ. δσάνεσ-ι (γ) πληθ. δσένεσιτε.
δσένεσε-ja (τ) ἴδ. δσάνεσε-ja (γ) πληθ. δσένεσετε.
δσίδσε-α πληθ. δσίδσατε = σπινθήρ, ἴδ. ὄκxndίj-α. — και δσίδσε-α
(Σ) πληθ. δσίδσατε.
δσιδσεμόν: ρημ. τριτόπρ. = τσοúζει, σπινθηρίζει. — με-τε-ι-να-ου-ου
δσιδσεμόν = με-σέ-τόν-μας-σᾶς-τούς τσοúζει.
δσιδσελίμε-α (Ἐλθασ.)· πληθ. δσιδσελίματε = ἡ πυγολαμπίς κοινῶς
κωλοφωτ.ά· και δσιδσελόνηε-α· (Καβ.-Τυρ.-Κρουja) πληθ. δσιδσε-
λόνηατε· και δσιδσελόηε-α (Σ) πληθ. δσιδσελόατε, και βουκου-
ρέζε-α (Βερατ.) πληθ. βουκουρέατε, και βουκ' ε-ρέ-ja: (Περμέτ.)
σεπσέ κουρ δάλjνε κετό, ατεχέρε δεlj εδè βουκ' ε ρε, du με θένε
γροῦρ' ι ρι.
δσιδσόj και δσιδσόj (Σ) ρῆμα = σπινθηρίζω· και νδσιερ δσίδα.
δσjέβε-ja (Ἀργυρ.) ἴδ. τσjέβε-ja: πληθ. δσjέβετε.
δσjέδε-α (Ἀργυρ.) ἴδ. τσjέδε-α πληθ. δσjέδατε.
δσjιθ (Ἀργυρ.) ἴδ. τσjιθ.
δσjιδεμ (Ἀργυρ.) ἴδ. τσjιδεμ.

Dö

δσiakόν-ι (Σ) ἴδ. γjακόν-ι (budi).
δσiakάκ-ου: πληθ. δσiakάκετε ἡ πιέκ-ου = ὄκοπι κje λjόζινε τσίνγουλj
και τσiakάκε-ja (τ).
δσiakάγε-α (Τυρ.) ἴδ δσiakάγε-α.
δσiak! (γ) μόριον θαυμαστικόν και τσiak: (Περμέτ.) δσiak τε πάσe! (παί-
ζοντα λέγουσι τὰ μωρα παιδιά) και τσiak τε πάσe.
δσiakούρα-τε (Τυραν.) πληθ. μόνον. = καρθι τε ὄκούρτενα ε τε βόγεljα.
δσiakέκ-ου (γ) δσiakέκετε = χρονιάρικιο ἄρνι, δασ μοτάκ. — και ὄελέκ-
ου (τ): δασ ι βιέτερ ι θόνε κουρ κα κxπερδσύεμ du βιέτ.

döidöe-a (Σ-Περμέτ.) ἴδ. *doisöe-x*: πληθ. *döidöaxte* καὶ *döidöilöje-x* (Σ) ἴδ. *doisöelime-x*.

döidöoj = *doisöoj*.

döéφκε-a (Ἀργυρ.) πληθ. *döéφκατε* = *λκαπούσκατ'* ε *καλιουτ μίσεριτ κje ριέπενε*.

döike-a (Βερκτ.) πληθ. *döikaxte* = *βούλε-x* πληθ. *βούλατε*, = *Τούρκε-x* πληθ. *Τούρκατε* = ἡ *Τούρκισσ*.

döilje-a (Τυρν.) πληθ. *döiljaxte* = *du* *κόκje άρρε*. — *τδούνατε κουρ λιούεjνε* *πίλjε*, *θόνε*. — *Σα döilja* *αρρε öémhi* *αύ*; — *νje döilje* = *du* *κόκje άρρε ένφ νji* *βουτί* = *κάτρε* *κόκje άρρε*. — *νji* *βουτί* ε *νji döilje* = 6 *κόκje άρρε*. — *du* *βουτί* = 8 *κόκje άρρε*. — *du* *βουτί* ε *νji döilje* = 10 *κόκje άρρε*.

döoke-a πληθ. *döokaxte* = ἡ *φλοκάτα*.

döómke-a καὶ *döóymbe-x* (Περμέτ.) ἴδ. *ρρότöκε-x* πληθ. *döómkaxte*.

döónyge-a (Τυρ.) πληθ. *döónyxate* καὶ *döónyraxte* (Τυρ.) = *κουρ* ε *λjiθ öαμίνε* *σι γρουöt* *πλjοτ με πάρε*. — *νji döónyge* *μέ πάρε*. — *μz* ε *μάδε* *σε döónyge* *ι θόνε döányge-x*.

döóφκε-a: πληθ. *döóφκατε* = ἡ *φούντα*, *θίσκνος*.

Ε καὶ Ε

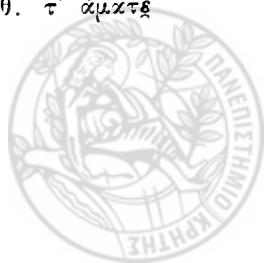
ε σύνδεσμος· ἴδ. *εδέ*, *ενδέ*.

ε άντωνυμ. τρίτου προσώπου γένους *κοινοῦ* = *αὐτόν-αὐτήν* ε *βένj* = *βενj* *ατέ* = *τό κάμνω*, *κάμνω αὐτό*. *τ'* ε *βένj* ἢ *τὰ βένj* = *τε βένj* *ατέ* = *νὰ τό κάμω*, *νὰ κάμω αὐτό*.

ε *bāna* (γ) = ε *βέρα* (τ) = *βāna* *ατε* = *βέρα* *ατέ* = *τό ἔκαμα*, *ἔκαμα αὐτό*. [*παρὰβ. Ἑλλην. ἐ* (αὐτόν)].

ε = *ατε*, *ι* = *ατί*: ε *βενj* = *βενj-ατε* = *τό κάμνω* ἢ *κάμνω αὐτό* *ι* = *ατά* = *ι βενj* = *βενj* *ατα* = *τὰ κάμνω*· *ουβενj* = *ατύρε* *ου βενj* = *βενj* *ατύρε* = *τούς κάμνω*· *jx* (= *ι + ε*) *βενj* = *τοῦ τό κάμνω* = *τοῦ κάμνω αὐτό*· *ουα* (= *ου + ε*) *βενj* = *τούς τό κάμνω* = *τούς κάμνω αὐτό*.

ε *άμα* (γ) καὶ ε *έμα* (τ) = ἡ *μήτηρ* *αὐτοῦ*, *αὐτῆς*· πληθ. *τ'* *άματε* καὶ *τ'* *έματε* = *αί μητέρες αὐτῶν*.

ε βιέρρα=ή πενθερά αὐτοῦ, αὐτῆς, πληθ. τε βιέρρατε.—ε βίλjα (Τσαμ.) καὶ

ε βίjα (γ) ἢ θυγάτηρ αὐτοῦ-αὐτῆς πληθ. τε βίλjατε καὶ τε βίjατε.

έγρη: έπιρ.=άγριως καὶ εγρη: άντιθ. βούτε.

(1-ε-τε) έγρηε καὶ έγρη (τ)=άγριος-χ-ον καὶ άσπερη.

εγροσίνε-α καὶ εγροσίρη-α=ή άγριότης· 2) τὸ θηρίον· ἴδ. βίση-α.

εγροσίτ καὶ εγροσίτ=κατ' άγριον, κατὰ θηριώδη τρόπον.

εγροσόj καὶ εγροσόj=έξχαριώνω τινά· άντιθ. σθουσ.—ρημ.

εγροσόχημ-εγροσόνεμ=έξχαριούμαι· 2) εγρετσόνεμ=άσπερόχημ άντιθ.

σβούτεμ.

έγρηε-α καὶ εγρη-ι ἢ χίρα τοῦ σίτου· (κουσ̄ χχ βούκε με εγρηε dé-
χέτε).

έ-γjύση-ja: πληθ τε γjύσητε=προμήτωρ αὐτοῦ, αὐτῆς.

εδέ ('Ομηρικόν ἤδὲ) συνδεσμ.=καί, δε, τε 2)=έτι, προσέτι· καὶ ένδὲ
καὶ ε.

έδιε-έδια (Σ) ἴδ. έτ-ι.

ε-ζόνjα=ή κυρία αὐτοῦ, αὐτῆς.

έθ-δι (Σ) (bogdan) πληθ. έδατε ἴδ. κεθ-δι, κέτö-ι.

έθετε: (πληθ.)=θερμη, πυρετός· με ζάνε έθετε=θερμαίνουμαι.

ε-θιέστρα: πληθ. τε θιέστρατε=ή θυγάτηρ τοῦ άνδρός.

έjα: ένικ. καὶ έα=έλα, δεῦρο, άγε, έλθέ: καὶ jακ (τ)=έλθέ· πληθ.

έανι, έεν: (budi) jάχηε (τ) δεῦτε, άγετε, έλθετε.

έj (γ) μόριον (έκφραστικόν έπιθυμίας, εὐχῆς)· εj τε déτε Ζότι=εἴθε νὰ
θέλη ό θεός.

εj: (τ) ρημ. ἴδ. άj (γ) ρῆμα· καὶ έντ: ρῆμα (Περμέτ.).

έντεμ: ρημ. πάθητ. τοῦ έντ (Περμέτ.)

ελjβαρόζε-α (Σ) πληθ. α-τε (Τουρκ. ιδερσάχ).

ελβερίστε-ja (τ) πληθ. ε-τε καὶ ελβόρε-ja (γ) πληθ. —ετε:=νjέ

άρε καjε κα jένε μβιέλε έλπ.—(άγρός έσπαρμενος κριθήν).

ε κουνάτα: πληθ. τε κουνάτατε=ή άνδραδέλφη αὐτοῦ — αὐτῆς.

ε κουσρίνα (γ) καὶ ε κουρίρα (τ) πληθ. τε κουσρίνατε καὶ κουρί-
ρατε=ή έξαδέλφη αὐτοῦ αὐτῆς. καὶ ελjεμίνε-jα (Τυραν.), πληθ.

ελjεμίνε τε, ενεμί-α πληθ. ενε-μί-τε (Κρούjα), γjερρατόρε-jα

(Καβαjα) πληθ. γjερρατόρετε, στιέλε-jα ('Ελθασάν) πληθ. ε-τε,

κjέρθουλε-ι (Βεράτ.) πληθ. κjέρθουj-τε.

έλμπ-βι: πληθ. έλβρανατє και έλβρατ (τ)=κρί, κριθή.

(ι-ε-τє) έλμπтє=κρίθινος—η—ον.

έμ (γ) άντων. ιδ. ίμ (τ).

εμ-άτє (γ) ιδ. ιμ-άτє (τ)=ό πατήρ μου.

εμ βελά (γ) και ιμ-βελά=ό αδελφός μου.

εμ-βιέχερο και ιμ-βιέχερο=ό πενθερός μου.

ε έμτε-ja: πληθ. тє έμτεтє-ή θεία αύτου, αύτης.

(ι-ε-τє) έμβελјє (τ) ιδ. ι-ε-тє ѓμβελјє (γ)=γλυκύς—εϊα—ύ.

έμβελјє: (τ) ιδ. ѓμβελјє (γ) έπι.

εμβελсіοгє-α: και εμβελтсіοгє-α πληθ. —α-тє ιδ. ѓμβελјсіνε-α (γ).

έμβελјсіոյ ιδ. ѓμβελсіոյ —εμβελсіոνεμ=ѓμβελсіոνεμ.

εμ-βίο=ιμ-βίο=ό υίός μου.

εμ-γјύő (γ) και ιμ-γјύő (τ)=ό πάππος μου.

εμ-δάνδερο (γ) και ιμ-δένδερο (τ)=ό γαμβρός μου.

έμє-α πληθ. έμатє ιδ. ѓμε-α—ѓμαтє=μήτηρ.

έμε (γ) άντων. ιδ. ίμε (τ) άντων.

έμε-ja (γ) άντων. ιδ. ιμε-ja=ή ιδική μου.

έμε-βιέχεροє και ιμε-βιέχεροє=ή πενθερά μου.

έμε-βίјє (γ) και έμε-βίјє (тőхμ) και ιμε-βίјє=ή κόρη μου.

έμε-γјύőє και ιμε-γјύőє=ή μάμμη μου, ή προμήτηρ.

έμε-έμте (γ) και ιμε-έμте (τ)=ή έμη θεία ή θεία μου.

έμε-ζόνјє και ιμε ζόνјє=ή έμη κυρία, ή κυρία μου.

έμε-θιέőтє (γ) και ιμε θιέőтє=ή θυγάτηρ μου.

έμε-κουνάтє και ιμε κουνάтє=ή άνδραδέλφη μου.

έμε-κουőοίне (γ) και ιμε κουőοίне (τ) ή έξαδέλφη μου.

έμε-μβέőє και ιμε мβέőє=ή άνεψιά μου.

έμε-μόтєє και ιμε мόтєє=ή αδελφή μου.

έμενε-ι (γ) πληθ. έμεна-тє=όνομα, όνομαсіα, φήμη· και έμεге-ι (τ)

πληθ. έμεгαтє. —έμεν' ι мίге=καλόν όνομα=καλή φήμη. —εμεν' ι

кєкј=κακή φήμη. —νjerί με έμεге=άνήρ περίφημος. —μύρι έμεге=

διεφημίσθη· ι ділі έмеге пер тє мίге α пер тє кєкј=διεφημίσθη έπί

калѡ ή έπί каκѡ.

εμενóј: ρημ.=όνομάζω·=ι βε έμενине· τó παθηт εμεнóхеμ: (γ).

εμενόρε-ja (γ) εμερόρε-ja (τ) πληθ. ε-τεξ=όνομαστική.—(πτῶσις γραμματικῆς).

έμε-νjέρεκx και ίμε-νjέρεκx=ή μητρυά μου.

έμε-ρε και ίμε ρε=ή νύμφη μου (ούτως όνομάζει ό πατήρ και ή μήτηρ τήν σύζυγον του υιού αυτών).

έμερε-ι (τ) πληθ. έμερατε ἴδ. έμενε-ι (γ).

εμερόρε-ja (τ) πληθ. εμερόρετε ἴδ. εμενόρε-ja (γ).

έμε-σόκx και ίμε-σόκx=ή σύζυγός μου.

εμ-ζότ και ιμ-ζότι=ό κύριός μου.—'Όνομ. εμ-ζότ και ιμ-ζότι· γεν.

τ' εμ-ζότ και τ' ιμ-ζότι, δοτ. τ' εμ-ζότι, τ' ιμ-ζότι, αιτ. τ' εμ-ζότ

και τ' εμ-ζότ, άφαιρ. τ' εμ-ζότι τ' ιμ-ζότι· κλητ. ο εμ-ζότ και ο

ιμ-ζότ.—'Όνομ. πληθ. ζότι-ύνε, γεν. ζότιτ-τ'ύνε και ζότιτ-τ'ένε

και ζότιτ τ'όνε, δοτ. ζοτιτ τ'ύνε (γ και τ) αιτ. τενε-ζονε και

ζότινε τενε άφαιρ. ζότιτ τ'ύνε και ζότιτ τ'όνε και ζότιτ τ'ένε.

κλ. ο ζότι ύνε (γ + τ).

εμ-νίπ και ιμ-νίπ=ό άνεψιός μου.

εμ-ούνη και ιμ-ούνη=ό θεϊός μου (γ).

εμ-σόκx και ιμ-σόκx=ό σύζυγός μου· (ό σύντροφός μου).

ένγjελε-ι (γ. budi) πληθ. ένγjεjτε=άγγελος και ένγjουλε-ι πληθ.

ένγjουjτε.

ενδέ=εδέ συνδ. (γ. budi).

ένδε-α (τ) ἴδ. ενδε-α (γ).

ένδε-α (γ) πληθ. ένδετε ἴδ. βέθ-ι (Σ).

ένδε-ja: πληθ. ένδετε (τ)=άνθος. και λjούjε.

ενδεμ: ρ. =άνθω, άνθίζω.

ενδερορόj (τ)=ενδερίνj (Περμέτ.)=σόχ ένδερα=όνειρεύομαι.

ένδ (γ) ἴδ. εντ. ρ. =ύφαίνω· έντ πελχούρε=ύφαίνω πανί.

ένδεμ (τ) παθ.=ύφαίνομαι.

ένε-α (τ) πληθ. ένετε=άγγειον και άνε-α πληθ. ένετε: ένε βάλjτε=

άγγειον πήλινον.

ένι (budi) ἴδ. έjανι, jάκxι (τ).

ένι (τ) μορ. ἴδ. άνι (γ) μόριον.

ένjε-α (γ) πληθ.ένjατε: ου θόνε ατύνε δέλjεθετ κjί κάνε στίεμ, α ου κάνε

νγόρδε (-σόφε) κjενγjατε τε βόγjεjε, ατό δέλjε κάνε κjούμεστ.

ε-ένγιτε-για και ε-ένγιεττε-για (τ. bogdan) και ε έτε-για (Καβάγια) πληθ.

τε ένγιτεττε, ενγιεττεττε και έτεττε = ή Πέμπτη.

ένκ-γου (τ) = βλάξ, βουβός. = bouvdalā.

εντ (τ) ρ. και ενd (γ) = ύφαινω· άορ. ένdα-ε-ι μετοχ. ένdε και έν-
dουρε (τ).

έπεμ, παθ. του ρήμ. άπ. δίδομαι 2) κάμπτομαι και ίπεμ και νέπεμ
(Σ) παθ. του ρήμ. νάπ. (Σ): έπεμ ν' dόρε = παραδίδομαι. — έπεμ
πας τέγε = άφοσιούμαί σοι· με-τε-ι έπετεττε = περνάει από το χέρι μου,
τά καταφέρνω· άντιθ. σ' με έπετεττε· με έπετεττε κάρτα = προοδεύω εις
τά γράμματα· σ' με έπετεττε τ' ι θεμ = δέν τολμώ νά τῷ εἶπω. —
σούφρα έπετεττε = ή βέργα λυγáει, κάμπτεται.

ι-έπερε-ι, ε έπερε-α τε έπερετεττε = ό-ή-άνω ἴδ. ι-ε σίπρεμ. Σχιπιπενία ε
έπερ = ή "Ανω 'Αλβανία.

έπερε: έπίο. = άνω.

εργγέντ-δι (τ) πληθ. εργγένδετεττε ἴδ. αργγάντ-δι (γ).

ι-ε-τε εργγέντ-τε (τ) ἴδ. ι-ε-τε αργγάντε (γ).

εργγεντισίρε-α (τ) πληθ. εργγεντισίρατεττε ἴδ. αργγαντισίρε-α (γ).

έργγεσ-ζε (τ) πληθ. έργγεζε έργγεζιτεττε: αἱ μικραὶ ψείραι αἴτινες μόλις
φαίνονται. — ε κα κρύεττε πλῆγοτ με έργγεζε = ἔχει τὸ κεφάλι γεμάτο
ψειρίτσαϊς. — βρας έργγεζε = ψειρίζομαι.

έρε-α = άήρ, άνεμος· φρῶν έρε = πνέει άνεμος. ερε-σίου = νότιος άνε-
μος, ερε hόρε = βόρειος άνεμος. — έρε-α πληθ. έρενατεττε και έρερατεττε
= όσμή, όσφρησις· έρ' ε μίρε = ευωδία· έρ' ε κέκγε = δυσωδία. —
κα έρε τε μίρε = ἔχει ευωδίαν. — κα έρε τε κέκγε: ἔχει δυσωδίαν,
άποφοράν. — ι βιέν έρ' ε μίρε = μυρίζει κακά, ι βιέν έρε ε κέκγε
= μυρίζει κακά· μόρι έρε = έμύρισε, έβρώμησε· και κα έρε = μυρί-
ζει (κακά) = ι βιέν έρα = βρωμά· μορι έρε πέσκου = έβρώμησε τὸ
ψάρι. — μίσι μόρι έρε = τὸ κρέας έβρώμησε. — κίενι ρά μb' έρε = ό
κύων ώσφράνηθη, άνεκάλυψε τὰ ἴχνη δια τῆς όσφρήσεως. — μαρρ έρε
= όσφραίνομαι· ι μαρρ έρε λजूλγεσεττε = όσφραίνομαι τὸ άνθος· σ' κα
έρε = δέν μυρίζει· κα έρε = μυρίζει. — πέσκουτ, μίσιτ ι hίε έρα = πέ-
σκουτ, μίσιτ ι βιέν έρα = ὄζει τὸ ψάρι, τὸ κρέας. — με-τε ι βιέν έρα
= μυρίζω-εις-ει. — να-ου-ου βιέν έρα = μυρίζομεν-ετε-ουσι· πα έρε =
άοσμος.

έρενα-τε (γ) πληθ. σημ. = τὰ μυρωδικά, εὔοσμα χόρτα· και έρερατε (τ) και έρεζατε (Τυραν.) τὸ μάραθρον, τὸ ἡδύοσμον, τὸ μακεδονήσιον κ.τ.τ.

ε ρέja = ἡ νύμφη του· πληθ. τε ράτε: οὕτω καλοῦσι τὴν νύμφην ὁ πενθερός και ἡ πενθερά.

ερενι-τε πληθ. (γ) ἴδ. αλγεμιότρατε.

ερεσόj (Ἄργυρ.) ρῆμα [έρε-α]. = άνεμιζώ, κυματίζω.

ερεσίρε-α (Περμέτ. τ.) πληθ. ερεσίρατε ἴδ. ρρεσίνε-α.

Ερζε-νι: ποταμός τις ἐν Ἄλβανία χωρίζων τὸ Ἐλθασάνιον ἀπὸ τὴν Τυράνκν· (ε κᾶ κρύετε νδε Σεμερι μh' ατ' άνε μάλιτ Dάjιτ.).

ερο: ρημ. ένερ. = σκοτεινιάζω· 2) κάμνω τινά διὰ τῆς ἀργοπορίας νά τὸν πιάση τὸ σκότος· μος με ερο = μῆ (γίνεσχι ἀφορομῆ νά με καταλάβη τὸ σκότος)· τὸ παθ. έρρεμ· σκοτεινιάζω, ἀμαυρώω· σκοτίζω· πρεσέ ου έρρε; δικτι έβράδικες; σέ έπικσε τὸ σκοτάδι; [Παράβ. τὸ Ἐλληνικὸν Ἐρεβος = θεά τοῦ σκότους].

εροεσίρε-α (γ) και έροεσίρε-χ (τ) = σκότος, σκοτάδι.

εροεσόj, έροεσόχημ και έρρεμ = με καταλαμβάνει ἡ νύξ.

έρορετε: έπιρ. = σκοτεινά· ἴδ. μούγετε.

(ι-ε-τε) έρορετε-ι-α και ι-ε-τε εροε-ι-α = σλωτεινός-ἡ-όν και 2) τὸ βαθὺ χρώμα, σκοῦρον.

έσελε και έσουλε = νηστικός· πχ νγρᾶνε γjᾶ.

(ι-ε) έσελιτε και ι-ε έσουλιτε = νηστικός, ἄσιτος, ἄποτος.

έσ-ι (Περμέτ.) ἴδ. ιρίκj-ι.

έσγιj (Περμέτ.) ἴδ. τέσμε = πτάρνωμαι.

έσκ: ἴδ. χαμουρίκ, έχινος.— ἴδ. ιρίκj-ι.

έσκε-ου ἴσκα, έμπύρευμα δι' οὔ άνάπτουσι· και έσκε-α (γ).

έσκε-ja (Σ) πληθ. έσκετε ἴδ. βέσκετε.

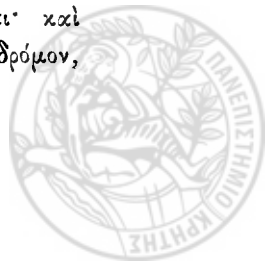
έστι-ι (γ) ἴδ. αῶτε-α· έστενε-ι (γ) πληθ. -α-τε-και-ρα-τε.

έτι-ι = ἡ δίψα· — κάμ ετ περ ούjε = δίψῶ· — και έτε-ja και έδιε-έδια (Σ).

ε-έτε-ja (Καβ.) πληθ. τε έτε τε: ἴδ. ένjετε-ja.

ι-ε-έτουρε (τ) και ι-ε-έτσιμ (γ. budi) = διψασμένος-η.

έτσεj (τ) ρημ. [Ἐλλην. οἴσω] = βαδίζω, περιπατῶ, έρχομαι· και έτσενj (Περμέτ.) και έτσι (γ) έτσιj ούδεσε = βαδίζω τὸν δρόμον,

έτσῃ άνεσε δέτιτ = περιπατῶ εἰς τὴν ἀκροθλασσιά· έτσῃ με
 βραπ = περίπατῶ γρήγορα· έτσῃ νγα δάλλε = περιπατῶ ἀργά. —
 ἀόρ. έτσα-ε-ι· μηχ. έτσε, έτσουε (γ) καὶ έτσοε. — Ὑποτ. τε
 έτσῃ, τε έτόετῶ, τε έτσεῖε καὶ τε έτσειν, τε έτσειντῶ, τε έτσεινε κτλ.
 ἔχεμ (τ) ἴδ. ἄχεμ (γ) κοινῶς πρίσκομαι, φουσκῶνω.

Z

Ζά (τ) ἢ Ζότ = Κύριε· λέγεται ἐν τῇ φράσει: Ζά, ληρόνα σότ σε
 κέκχι (τ) ἢ Ζότ ληρόνα σότ σε κέκχι = Κύριε ρῦσαι ἡμᾶς σήμερον
 ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. — [Παράβ. Ἑλλην. Ζεύς].

ζᾱ (γ) καὶ ζΊ (τ): ἀόρ. ζῶνα-ε-ι καὶ ζῶρα-ε-ι· μηχ. ζᾶνε καὶ ζΊνε =
 πιάνω, συλλαμβάνω. — 2) ἀρχίζω· ὡς ζῶρα τε ῥα = ἤρχισα νὰ
 φάω· ζῶρα πούνεε = ἤρχισα τὴν δουλειά· 3) μισθῶν· ζῶρα πέσε
 κούαῖ ε πέσε πουνετόρε νδε βέετρε = ἐμισθῶσα πέντε ἄλογα καὶ
 πέντε ἐργάτας εἰς τὸ ἀμπέλι· ζΊ κῆρρενε (Περμέτ.) = ζεύγνυμι· ζΊ
 ν' γόῖε = ἀναφέρω. — με ζῶρι λῆικ = μ' ἔπικαεν ἡ εὐλογιά· ζΊ νούσε =
 ἀρραβωνίζομαι. — μα ζΊσῶρι = μοῦ τὸ πιάνει τὸ μάτι· σ' μα ζΊσῶρι =
 δὲν μοῦ τὸ πιάνει τὸ μάτι· σ' ε ζΊ περ γῆε = δὲν τὸ πιάνω γιὰ τί-
 ποτε = δὲν τὸ λογαριάζω, ἀψηφῶ· ἴδ. ρημ. κάπ καὶ ροόκ. — ἀντίθ.
 λῆεῶῖ = ἀφίημι, εἶῶ, καταλείπω.

ζᾱ-μ (γ) καὶ ζΊ-ρι (τ) (πληθ. ἄχρηστος) = φθόγγος, φωνή, βοή.
 2) φήμη· ζᾶν' ι μίρε = καλὴ φήμη. — ζᾶν' ι κέκχι = καλὴ φήμη·
 δόλι ζΊρ' ι μίρε = ἐφημίσθη. — ι δόλι ζᾶν' ι κέκχι = ἐδυσφημίσθη. —
 νουκ' ι ουνδῖ ζᾶνι κτί = δὲν ἠκούσθη ἡ φήμη του, δὲν ἠκούσθη τίποτε
 περὶ αὐτοῦ· μηᾶ ζᾶ = βασιτῶ ἴσον ἐπὶ ἄσμάτων. — Απ ζᾶ = ἀναγ-
 γέλλω· ου περ ῥᾶπ ζᾶνι = διεδόθη ἡ φήμη.

ζαβράτ-ι: ἴδ. ποστάτ-ι.

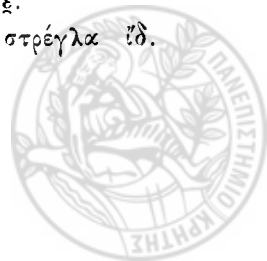
ζαβε-α καὶ ζάβεζε-α καὶ κόμσε-α = ἡ πόρπη ἴδ. φόλε-α = πούλε-α.

ζαβέλ-ι (γ) πληθ. ζαβέλιατε = νῆε βεντ α νῆε πιέσε πύλι με ζότ,

ληᾶνε περ με πΊεμ α περ με ἔαμ δροῦ, περ τε διέγε.

ζαγάλ-ι: πληθ. ζαγάλιατε = οἴστρος, βοϊδόμυια, ἡ στρέγλα ἴδ.

ζέχθ-θι.

ζάγνα (Σ) ἴδ. χούλι-α, ἠράζε-α, βί-α.

ζαγορί-α (Ἑλθασ.) πληθ. ζαγορί-τε ἴδ. ζογορί-α (budi).

ζαγοῦσί-α (τ) = καταπνικτικός καιρός, κουφόβρασι· ἴδ. αχουσί-α.

ζᾱ-δᾱνεσ-ι πληθ. ζᾱ-δᾱνεσιτε καὶ ζε-δένεστ-ι πληθ. ζε-δένεσιτε =
ὁ ἀνγγέλλων, ὁ ἄγγελος. μηνυτής.

ζάζε-α (τ) πληθ. ζάζατε καὶ γουάζε-α· πληθ γουάζατε = ὄστρακό-
δερμα — ὄστρακιδέρματα.

ζακόν-ι (Σλαυική λέξις) πληθ. ζακόνε-τε = συνήθεια, ἔξις.

ζάλ-ι: πληθ. ζάλιτε: τὰ ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ ποταμοῦ χαλίκια: κύ-
λίουμε σ' ἠίε ζάλ, πο βάλιτε = αὐτός ὁ ποταμός δὲν φέρει λιθαρά-
κια ἀλλὰ χῶμα· μ' οὐμβούσνε κεπούτσρε με ζάλ = γέμισεν τὰ πα-
πούτσα μου μὲ χαλίκια. — κάκιε ι κθιέλετ ἴστε λίουμι σα δούκει
ζάλι = τόσον λαχάρδς ἦτο ὁ ποταμός ὥστε ἐφαίνοντο τὰ χαλίκια
ἀπὸ κάτω.

ζαλαχί: [Ἑλλην. σάλος - σαλάγη] Τουρκ. ἄματᾱ ἠενζ ζαλαχί = ἠενζ
ἄματᾱ. — ταρχή.

ζαλιῖτε-α: πληθ. ζαλιῖτα-τε = βέντ πλητό με ζάλ. — 2) ι θόνε ασάι
τόκε κχι ἠίε ζάλ κουρ βεῖσὸν ούιετε.

ζάμερε-α: πληθ. ζάμερατε = δείλη = τρίτη ὥρα μ. μ. προσέτι δὲ
βούκα κχε χᾱχᾱτε μβε τρι ὄρε πας ἀρέκεσε.

ζέμερ-δέμβουρε-ι-α (τ) = εὔσπλαγγνος, οἰκτιόμενος. — καὶ ζεμερ-
δίμπουσνε-ι-α (γ).

ζᾱνούερ-όρι καὶ ζᾱνούρ-ι = ὁ βοὴν ἀγαθός, τηλεθύας· τὸ θηλ. ζᾱ-
νόμε-ια· καὶ ἀρσ. (γ) ζᾱντούερ-όρι ζᾱντούρ-όρι, θηλ. ζᾱντόρε-ια =
φωνῆεν — (γραμμματικῶς).

ζαπερί-α = ρυτίς - ἴδος.

ζαπερόγ: ρημ. = ρυτιδόνω.

ζαριγόγε (Βεράτ.) εἶδος πτηνοῦ ποταμίου ἢ τῶν λιμνῶν.

ζάχαρ-ι (τ) = ζάχαρις.

ζε-ρι (τ) ἴδ. ζᾱ-νι (γ).

ζεγάλ-ι ἴδ. ζαγάλ-ι καὶ ζεγόλ-ι (βεράτ.)

(ε) ζέζε-α ε ζέζε-α: πληθ. τε ζέζατε = μαύρη· ἴδ. ι-ζι-ου.

ζεκθ-ι (γ-τ) = οἶστρος, βοϊδόμυγα. — ε-ζούρι ζέκθι = τὸν ἔπιασεν ὁ οἶ-
στρος· καὶ ζαγάλ-ι καὶ ζεγάλ-ι.

ζῆλ-ι (Σ. budi) = ζῆλος κάμ ζῆλ-ἔχω ζῆλον.

(ι-ε)ζέλομαι (budi) = ζηλωτής· και ζελτάρ-ι πληθ. αρρ-τε τὸ θηλ.

ζελτάρε-ια πληθ. ζελτάρετε=ζηλωτής.

ζελί-α και ζιλί-α (γ) ἴδ. σμιρρ-ι. — νδέζε-α=φθόνος.

ζέμερε-α: πληθ. ζέμερατε [ἴδ. ἑλλην. ἕμερος-ζα-ἕμερος] = καρδιά (και
κι ἐκ ταύτης ἀπορρέουσαι ἐπιθυμίαι) με γίθη ζέμερε=μ' ὅλη τὴν
καρδίᾳ=προθυμότατος· ε δούα με γίθη ζέμερε=τὸν ἀγαπῶ μ' ὅλην
μου τὴν καρδίᾳ· ε απ με γίθη ζέμερε=τὸ δίδω εὐχαρίστως ε ἀπ πα
ζέμερε=τὸ δίδω ἀκουσίως· ι προίσι ζέμερνε=ι προίσι κῆρίφινε (τουρκ.)
ι ου θύε ζέμερε=ἦλθεν εἰς κατάνυξιν ἐρράγγισεν ἢ καρδιά του με δὸ
ζέμερε=deσέρόj=δούα=ἐπιθυμῶ με χά ζέμερε μβ' ατε νρεῖ=ὑπο-
πτεύω, ἔχω ὑποψίαν εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον. — με πλῆσσι ζέμερε=
ἔσκασεν ἢ καρδιά μου.

ζεμεράκ-ου πληθ. ζεμεράκετε=θυμῶδης, εὐόργητος· τὸ θηλ. ζεμεράκε-
ια πληθ. ζεμεράκετε· και ἀρσ. ζεμερούερ-όρι και ζεμερού-όρι τὸ
θηλ. ζεμερόρε-ια· πληθ. ἀρσ. ζεμερόρετε — θηλ. ζεμερόρετε.

ζεμεράτε-α πληθ. ζεμεράτατε·=θυμός, ὄργη και ζεμερίμι-ι (γ. τ.
budi) πληθ. ζεμερίμετε.

ζέμερε — βαρδε-ι-α: ἄκκος, εἰλικρινής· κατὰ λέξιν=ἀσπρόκαρδος.

ζέμερο — ἀσπερε-ι-α=σκληροκαρδίας.

ζέμερε-γῆάνε-ι-α (γ) και ζέμερε-γῆέρε-ι-α=μακρόθυμος.

ζέμερε — δέμβουρ-ι-α (τ) εὖσπλαγγνος, οἰκτίρμων· και ζέμερε-διέ-
γουνε (γ) και ζέμερε — διέγουνε=καρδιοκαυμένος, ζηλωτής· ἴδ. ζέ-
μερε — περβελῆοῦτε-ι-α.

ζέμερε — κδιέλιτε-ι-α=ἄκκος, ἀνοικτόκαρδος, εἰλικρινής.

ζεμερε — κῆν-ι: πληθ. ζεμερε — κῆντε=σκυλόκαρδος, σκληροκαρδίας·
τὸ θηλ. ζεμερε — κῆνε-ια πληθυντ. ζεμερε — κῆντε·=ἀσπλαγγνος.

ζέμερε — νγούοτε-ι-α=στενόκαρδος, στενοχωρούμενος τυχέως.

ζεμερόνη-όj: ρημ. = κάμνω τινά νά ὀργισθῆ και

ζεμερόνεμ-όχημ=θυμῶν, ὀργίζομαι· ἐγώ.

ζεμερούερ-όρι και ζεμερού-όρι ἴδ. ζεμεράκ-ου ζεμερόρε-ια (θηλ.) ἴδ.

ζεμεράκε-ια.

ζέμερε-περβελῆοῦτε-ι-α ἴδ. ζέμερε — διέγουνε-ι-α (γ).

ζέμερε — πλῆσσε-ι-α=χολοσκασμένος—η.

ζέμερρξέρε-α (Άργυρ.—Περμέτ.) πληθ. ζεμερρξέρετε και ζάμερε —
ξέρε-α=ή δειλη· τὸ δειλινὸν ἔρα νδε ζεμερρξέρε.=ἔλα τὸ δειλι-
νὸν και ζάμερε-α (γ) ἴδ. ζεμερε-α (γ).

ζεομούρετε: (Άργυρ.) πληθ. τοῦ ζιάρμε-ι: και ζίμετε=τὰ πυρά·
και ζιάρρατε (γ) και ζιάρρατε (τ) δούκενε νδε μάλιτ κάτρε ζιέρ-
μουρε=φαίνονται εἰς τὸ βουνὸν τέσσαρες φωτιαῖς.

ζεῶκαμάν-ι πληθ. ζεῶκαμάνετε=μελαψός.

ζεῶκαμάνε-ια θηλ.=μελαγχρινή· και ι ζεῶκ-ου — ε ζεῶκετε: (θόνε
γράφτε ε ζεῶκ! =ή μαύρη. ὡς ἐπιφώνημα).

ζι-α:=λιμός, σιτοδεία· ζι βούκε=σιτοδεία.

ζι-α=πένθος·=μῆα ζι=πενθῶ, πενθοφορῶ μῆα ζι περ τ' άνε, περ τ'
έμενε=πενθεῖ διὰ τὸν πατέρα του, διὰ τὴν μητέρα του. ι ζι-ου
άρσ. ε-ζέξε-α (θηλ.)=μαῦρος — η· πληθ. τε ζέστε άрс. τε ζέξατε
θηλ. άντιθ. ι βάρδε-ι=λευκός. — ε ζεζ' ε σύριτ=τὸ μαῦρο μέρος τοῦ
ὀφθαλμοῦ.— ε ζεζ' ε θόιτ=ή ἀκκθαρσία τοῦ ὄνουχο. (φράσις)=μό-
λις ἐγλύτωσα· ου βουβού ουν' ι ζίου=ῶχ ὁ καῦμένος, ὁ μαῦρος·
ου βουβού ουν' ε ζέξα=ἄχ ἡ καῦμένη, ἡ κυρομοίρα.

ζιάρο-ι: και ζιάρομ-ι=πῦρ, φωτιά.

(ι ε) ζιάρρε=ι-ε — ζιάρρατε=πύρινος — η.

ζιέβε-ια (τ) ἴδ. σγιέβε-ια.

ζιεј, ζиј [έλλην. ζέω]=βράζω, κοχλάζω, ζεσταίνω· άор. ζιέβα-ε-ου
μετοχ. ζιέμ και ζиμ, και ζιερε.

ζιέσε-α=χέδρωψ (ὄσπριον).

ζијθ ρ. ἴδ. σγιίθ.—ζијидег ἴδ. σγιίδεμ. παθ.

ζи-кэки-и θηλ. ζи-кэкие-ια πληθ. άрс. ζи-кэкијте: θηλ. ζи-кэкијате
=ὁ τρώγων πεινασμένως· ὠσχύτως και ζи-кјар-и πληθ. ζи-кјарете
θηλ. ζи-кјаре-ια — ρετε.

ζиμβίате-α (Βεράτ.) πληθ. ζиμβίате=νје τσόπε μίσι кје ου δελј
νде кјиэлејет кούајбет ε γομάρεбет, ε σ' μουνт те хάνε έλπ, ате
ου α πρέσνε.

и-ε-ζиόсунε-и-α (γ) [μετοχ. τοῦ άχρήστου ρημ. ζиόс) πεινασμένος,
κουνῶς λιμπιασμένος. — περτέ ха си и ζиόсунε;

ζијем: (παθ. τοῦ ζиј брάζω)=βράζομαι.

ζијем (παθ. τοῦ ζа=πιάνω)=συλλαμβάνομαι (γ).

ζίχημ (παθ. τοῦ ζῆ=πιάνω)=συλλαμβάνομαι (τ) 2) φιλονικῶ, πιάνομαι, μάχομαι, μαχόνω· ζίχημ με ἀνεμίκιτ.=μάχομαι μετα τῶν ἐχθρῶν.—ου ζούνε σοκῖ με σοκῖ=πιάσθηκα ἀναμεταξύ των· ου ζούσε φύτς (ἢ περφυτέ) με κτέ=πιάσθηκα ἀπὸ τὸν λαϊμὸν μ' αὐτόν.—ζίχημ μβε θούε (Σ)=πενγόχημ· κάλιμ βίε μδε θούε=κάλιμ πενγόχητε.

ζμίρ-ι (bogdan) πληθ. ζμίρετε=φθόνος· καὶ ζμίρ-ι.

ζόγε-α πληθ. ζόγατε· ὀρνιθόπουλον θηλυκόν, κῖε σ' κα ζένε τε πιέλε βε ἀκόμκ.—ζόγεζε τὸ ὑποκορ.

ζογορι-α (budi ἀντι ζογορι-α) πληθ. ζογορίτε ἀντι ζογορίτε.—καὶ ζαγορι-α (Ἑλβ.)=ἀγέλη ἀγριοχοίρων, λύκων, κυνῶν κ.λ. (μεταφορ. ἐπὶ ἀνθρώπων).

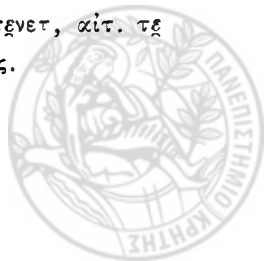
ζοκ-γου: πληθ. ζόκῖτε (ἐλλην. -ζῶον)=πτηνόν, 2) ὁ νεοσσός παντός πτηνοῦ· ὡς: ζόκῖ πούλῖε=ὀρνιθόπουλα· ζοκ ρίκε=παπακίκα, ζοκ πετρίτι κ.τ.λ. ζοκ-ρρεφέσκου=τὸ καρδερίνι· ἴδ. ρρεφέσκ-ου.

ζόνῖε-α πληθ. ζόνῖατε=κυρία, δέσποινα.—ζόνῖ' ε ράνδε=μεγάλη κυρία.—ῖαμ ε ζόνῖα τα βενῖ=εἶμαι ἰκανὴ νὰ τὸ κάμω.—ζόνῖ' ε ὅτε πῖσε=οικοκυρά, οἰκοδέσποινα.—ῖαμ ε ζόνῖ' ε βετίουτ=εἶμαι αὐτεξούσιος, ἀνεξάρτητος· ἴμε ζόνῖε=ἡ κυρία μου, ῖοτ ζόνῖε=ἡ κυρία σου, ε ζόνῖα=ἡ κυρία αὐτοῦ—αὐτῆς.

ζορροβίνε-α πληθ. ζορροβίνατε ὅ,τι εἶνε πολὺ μακρὸν (ὡς τὸ ἔντερον).

ζόρρε-α πληθ. ζόρρετε=ἔντερον.

ζοι-ι: πληθ. ζότιντε (γ) καὶ ζότριτε (τ)=κύριος· ῖαμ ι ζότι=εἶμαι ἰκανός, ἀξίος· ῖέμῖ τε ζότε=εἶμεθα ἰκανοὶ (budi) ἀντιθ. σ' ῖαμ ι ζότι=δὲν εἶμαι ἰκανός ι dαλῖ ζοτ=ι dαλῖ περζότ=τὸν διαφεντεύω, προστατεύω.—ῖαμ ι ζοτ' ι βετίουτ=εἶμαι αὐτεξούσιος· περτε ζόνε=μὰ τὸν Θεόν.—Ἵνομ. ζότ-ι, γεν. ζότι-τ, αἰτ. ζότι-νε καὶ ζότ-νε, καὶ ζόνε ο ζότ καὶ ζότ-ο· πληθ. ὄνομ. ζότεν-ιτε, γεν. ζότενετ, αἰτ. ζότεν-ιτε ἀφαρ. ζότενῖ. κλητ. ο ζότεν (γ)· καὶ (τ) ζοτερίτε γεν. ζότρετ, αἰτ. ζότρετ, ἀφαρ. ζότεριῖ κλητ. ο ζότερ ιμ-ζοτ=ὁ κύριός μου· υτ ζοτ=ὁ κύριός σου, ι ζότι=ὁ κύριος αὐτοῦ ἢ αὐτῆς, καὶ ὁ ἰδιοκτήτης. Ἵνομ. ι ζότι γεν. τε ζότιτ, αἰτ. τε ζότινε καὶ τε ζότνε καὶ ζόνε πληθ. τε ζότενιτε, γεν. τε ζότενετ, αἰτ. τε ζότενιτε. (ι) ζότι ἀρσ. ε-ζόνῖα θηλ.=ἰκανός, ἐπιτήδειος.

ζοτενί-α (γ) και ζοτερί-α (τ) = ή αὐθεντιά σας πληθ. ζοτενίτε, ζοτε-
ρίτε. = αὐθέντης, ἄρχων. — (Ἀγγλ. gentleman) ζοτενία jότε = ή
ἀφεντειά σου. ζοτενι' = αὐτό = ή ἀφεντειά του. — και ζοτρότε = ζοτερία
= jότε.

ζοτενιότι και ζοτεροϊτι = ἐπιρ. = ἀρχοντικά.

ζοτενόj και ζοτερόνj-όj = ουρδενόj = ἐξουσιάζω 2) εἶμαι ἄρχων. Ἀλji-
πάσα Τεπελένα ζοτερόντε νδε Σκιπετάρε = Ἀλη-πασάς Τεπελε-
λῆς ἦτο ἄρχων τῶν Ἀλβανῶν.

ζοτενούερ-όρ (πεποιημένη λέξις) (bogdan) = ἐξουσιαστής· τὸ θηλ.
ζοτενόρε-jα. — ζοτενόρι-ζοτ = ὁ ἐξουσιαστής κύριος — ὁ κύριος τῶν
κυρίων.

ζοτενόχεμ: ἴδ. ζοτόχεμ.

ζοτόχεμ-όνεμ = ὑπόσχομαι (συντ. μετὰ γεν.).

ζόνjε-α ἴδ. ζόνjε-α.

ζουλάπ-ι ἢ τσουλάπ-ι ἐν γένει πᾶν ἄγριον ζῷον. 2) ὁ λύκος· ε ἡάγγρι
ζουλάπι = τὸν ἔφαγεν ὁ λύκος· ἴδ. βίση-α.

[ζούρε] = ἀνάγκη. ἴδ. ζύρε-α.

ζουμάρε-ja (Σ) πληθ. ζουμάρετε· ἴδ. δσχαμάρε-ja

ζούρορε-α (Τουρκ. λέξι.) και σούρjε-α (Σ) ἴδ. τρουμβέτε-α.

ζούστρατε: πληθ. μόνον. — ἐν τῇ φράσει hāj ζούστρα = κάμνω ὅ,τι
θέλω και δὲν θέλω· (ὡς τὰ μωρὰ παιδία).

ζούτσε-α πληθ. ζούτσατε = φουνδερίρε-α· ἴδ. μούργε-α.

ζύρε-α (Σ. budi) = πουν'ι νεβόϊσμε = ἀνγκαία ὑπόθεσις, ἐπείγουσα·
ζύρετε και ζύρετε = ὄτρυνόμετε = αἰ ἀνάγκαι, αἰ ἀσχυλῆαι, αἰ ἐπεί-
γουσαι ὑποθέσεις.

Ž

ζά (Σ) ἐπιφώνημα· ἐν τῇ φράσει: ζά τε κjόφτε! (Σ) = μούντσαις
νάχης!

ζάβε-α (Βεράτ.) [Σλαυϊαή λέξις] = ἐπιδερμῖς, φλοιὸς δένδρων, ὀπω-
ρῶν, και ἀνθρώπων.

ζάβε-α: πληθ. ζάβατε = εἶδος βαθρακιού ἴδ. ἡρετκόσε-α.

- ξάβε-α = βουτυροτόμαρον [λέξις σλαυϊκή] πληθ. -α-τε.
- ξάβαριτεμ: (Έλθασ.) ἐπὶ νηπίων ὅταν λούωνται εἰς τὸ σκάφος κτυ-
πῶντα τὸ ὕδωρ μὲ τὰς χεῖρας, ὡς βάτραχοι].
- ξάλ-ι = ὁ σπόρος (γεννητικὸς) τοῦ ἀνδρός· ἴδ. ρενδε.
- ξάπε-α: πληθ. ξάπατε = ἐπίδερμις = τσίπε-α.
- ξάπι-νι (γ) πληθ. ξαπίντε = σάυρα μεγάλη, ὄφις· καὶ ξαπί-ου (τ)
δσαπί-νι (Τουρ. Καβ.) ξαπιάκ-ου· κοινῶς ἀγούστερίτσα (ὡς φαι-
νομένη τὸν Αὔγουστον). ἴδ. ὄαπί-ου. εἶναι χρώματος πρασίνου.
- ξαραβίσι-ι-α: ρημ. = μουντζουρόνω τινά· καὶ ὄκαρραβίσι-ιτ-ιτ (Σ).
τὸ παθητικὸν εἶνε ξαρχβίτεμ καὶ ὄκαρραβίτεμ.
- ξέκ-γου (Σ) (πληθ. ἄχρηστος) ἴδ. βάπε-α τὸ αὐτὸ λέγεται καὶ
ξούγουλε-ι (Βεράτ.) βκj ξούγουλε = βκj βάπενε = μεσημεριάζω·
καὶ ξέγου ι βάπεσε = ὁ κλύσων τῆς θερμότητος. — μος διλj νδε
ξεκτ = μος διλj νδε βάπετε. — δέντε βκjνε ξέγουνε νδε χίετ = τὰ
πρόβατα μεσημεριάζουσι ὑπὸ σκιάν. ρριμ' ε βέμμε ξέγουνε κετού. =
ρριμ' ε βέμμε βάπενε κετού. — ἴδ. βάπε-α καὶ ζαγούσι-α.
- ξεμβελξε-α (Περμέτ.) πληθ. ξεμβελξατε ἴδ. πόπελj-ι.
- ξιγάτ (γ. Μαλεσία) ρ. ἐπὶ τῇ φράσει μος με ξιγάτ = μὴ μὲ ἐνοχλῆς,
μὴ μὲ στενοχωρῆς (Τουρκ. besdís).
- ξενκ-γου (Περμέτ.) ἴδ. κουλόστρε-α πληθ. ξένγετε. — κjouμεστ' ι πα
κξερούαρε κξε δέλj κjouμεστ' ε γjκκ. (αjο βκγετί σ' ἔστ' εμίρε περ τε
μβιέλjουξε).
- ξόσκα-α πληθ. ξόσκατε· ἴδ. ρ. ὄσῶ.
- ξούγε-α (γ) πληθ. ξούγατε = ὁ σχαῖνος, τὸ σπάρτον· καὶ κουλjμάκ-ου
(Ἄργουρ.) πληθ. κουλjμάκατε. — πρέj ζουγασῶ βένjνε ρρογόζα (ψά-
θαις), πρεj κουλjμάκου βένjνε κανίστρα ε ὄπόρτα.
- ξούγουλε-ι (Βεράτ.) ἴδ. καὶ ξέκ-γου (Σ).
- ξουξίνκε-α (γ) = βίξε-α (τ) πληθ. ξουξίνατε καὶ βιζάτε: εἶδος καν-
θάρου μὲ πράσινον χρῶμα· ἴδ. bouhouξίνκε-α.
- ξουζίτε-α πληθ. ξουζίτατε = ἡ τσίνα τοῦ φαγητοῦ· καὶ ξουζί-α
(Περμέτ.) = γjέλ' ε διέγουρε φάρε κξε σ' ἄχχετε με.
- ξουλjάτε-α πληθ. ξουλjάτατε = συντριβή = τε περθύεμ.
- ξουμβίνε-α (Βεράτ.) τὰ ὄλλα τῶν ὀδόντων· μίσ' ι δεμβεβετ: πληθ.
ξουμβίνατε.

ζούνγε-α πληθ. — α-τε ??? (ἴσως = ὄγκος).

ζούνγεμ (τ) ρ. ὠριμάζω· μτχ. ζούνγουρε ἴδ. πίκιεμ.

ζούρ-ι πληθ. ζούρξ-τε = ἄμμος· ἴδ. σούρ-ι.

ζουρίστε-α (γ) και ζουρίνε-α (Σ) ι θόνε ατί βένδι κοῦ κα ὄκουμ λιοῦμι
ε κα λjάν σουρ ε ζαλ. — ι κα χῦμ ζουρίνα ασάj ἄρε· (Σ) = ἐσκέ-
πασε με λιθάρια ὁ ποταμός αὐτὸ τὸ χωράφι.

ζύεj (γ. τ.) και συνηρ. ζύj = λερώνω, ὄγρῦεj j) μχαρίζω· ἄορ. ζιέβα-
ε-ου· μτχ. ζύεμ και ζύμ (γ) ζύερε (τ)· τὸ παθητ. ζύχεμ, ὄγρῦχεμ
νδράγεμ· ἴδ. νδράκ. τσούνι ου ζύε = τὸ παιδι λερώθηκε.

ζύlj-ι = ἡ λέρα, ἡ κηλίσ. — ναβλία ε πούσκησε ζε ζύljε = τὸ λαμνί
(ὁ σωλῆν) τοῦ ὄπλου πιάνει λέραν.

ζυσ-ύτ-ύτ (γ) = βουτώ, βαπτίζω εἰς τὸ νερόν· και κρέθ. (τ) ρῆμα =
βυθίζω. — τὸ παθ. ζύτεμ και κρέδεμ (τ).

ζύτε-κρούε-κούκξεjα (Δυρράχιον) εἶδος ἀγρίας πάπιας. — πληθ. ζύτε-
κρούε-κούκξετε.

ζύχεμ παθ. τοῦ ζύεj.

θάδοξ-α πληθ. θάδορατε = ἐργαστον ζυλουργικόν Ἴταλ spacapino.

θαj : ρημ. μεταβ. = ζηραίνω τι· ἄορ. θάβα, μτχ. θάμ (γ) και θάρε (τ).

θάχεμ : οὐδ. = ζηραίνομαι. — ι ου θάφτε δόρα ατί κjε βερι κρετε!

θάμ: ἴδ. ρημ. θέμ.

θάνε (γ) θενε (τ) μτχ. τοῦ ρῆμ. θέμ. — do με θάνε = τούτέστι, δηλαδή. —
κροῦτού κενκα θενε = οὕτως εἶνε πεπρωμένον. — σι τε jέτε θάνε =
ὅπως νὰ εἶναι πεπρωμένον.

θάνε-α: πληθ. θάνατε = ἡ κρανέα.

θάνεξε-α (γ) πληθ. θάνεζατε· ὑποκορ. τοῦ θάνε-α.

θαρεσίνε-α (γ) πληθ. α-τε. ἴδ. θαρετίνε-α (Τυραν.).

θάρετε: ἐπιρ. ξυνῶς. — ι-ε-τε θάρετε = ξυνός-ἡ-όν.

θαρετίνε-α (Τυρ.) = ἡ ξυνάδα· πληθ. θαρετίνατε. — και θαρετίρε-α (τ)
πληθ. α-τε· και θαρτίμ-ι πληθ. θαρτίμετε.

θαροτόνj-όj: ρημ. μεταβ. = ξυνίζω τι· τὸ οὐδέτ. ἡ παθ. θαρτόνεμ-όχεμ.

θάροκ-ου: ἔρκος, ἐρκάνη [ἔρκ-ος-θέρκ-ος] = τόπος περιπεφραγμένος.—
 θάρκου ι δένετ = ατύ του βένε δέντε· α τύ του μβύλινε ὄκέρρατε με
 μος συνγίτουνε δέλεβετ μβράπα, σεπσέ σ' μούνδινε με έτσουνε
 2) ατύ του φλιένε δέρρατε. 3) νιε βέντ' ι θούρουνε κιε βένε τυλιμέ-
 τινε μβρένδα· λέγετχι καὶ θάρκε-α καὶ τῶκρρανίκ-ου (γ) πληθ.
 τῶκρρνίκετε.

θάροπιε (Σ) ἐπιρ. ἴδ. θάρρετε.—ι-ε-τε θάρπτε (Σ) ἐπιθ. = ι-ε-τε θάρρετε.

θαροπίμ-ι πληθ. θαρππίμετε = θαρετίμ-ι.

θαροπίό-όχημ = θαρετό-όχημ.

θαροτούαρ-όρι (γ) καὶ συνηρ. θαρτουρ-όρι = χιρρ' ε θαρετούεμε κιε ε
 χάνε μβκς du τρι δίτῶ.

θάσε-τε πληθ. του θέσ-ι. = σάκκος.

θάτε ἐπίρ. = ζηρῶς.

(ι-ε-τε) θάτε = ζηρός-α-όν ἐπίθ.

θαιεσίνε-α (γ) = θατεσίρε-α (τ) = ζηρασία.

θατίκ-ου (Βερατ.) πληθ. θατίκετε = ζηραγκικινός· καὶ θατίκι-ι (γ)
 πληθ. θατίκιετε· τὸ θηλ. θατίκιε-ια πληθ. θατίκιετε.— καὶ ι-ε-
 θατίμ-ι (Τοσκ.).

θάχημ παθ. του ρήμ. θαχ = ζηραίνομαι, στεγνώνω.

θέκ ρημ. μεταβ. = ζηροψήνω.

θέκεμ: τὸ παθ. του θέκ.

θέκε-τε: πληθ. μόνον = θέκετ' ε ρρόβεσε.— θέκετ' ε πελιχούρεσε.

θέκενε-α (γ) = θέκερε-α (τ) πληθ. α-τε = βρίζα, σύκαλις.

θεκεροίσο: ρήμ. ἴδ. θέκ.

θεκεροίσεμ: ρήμ. ἴδ. θέκεμ.

θέκετε: ἐπίρ. = ζηροψημένως.

(ι-ε-τε) θέκετε: ἐπίθ. ζηροψημένως-η-ον.— βούκ' ε θέκετε = ψωμί ζη-
 ροψημένον· κοινῶς φραγκανιᾶ ἀντιθ. τσέκ.

θέλε (τ. Σ) ἐπιρ. = βαθῶς καὶ θέλετε (Σ. τ) καὶ φέλε καὶ φέλετε (γ)
 κθέλε (Σ). — ι-ε-τε θέλε, θέλετε, φέλε, φέλετε, κθέλε (Σ).

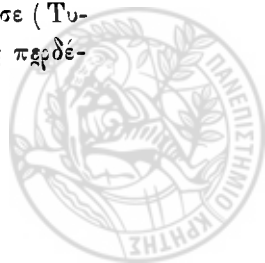
θελέζε-α (τ) πληθ. θελέζετε = ἡ πέροδικα· θελέζε-μάλλι, θελέζε φούσε.

— καὶ θελέντσε-α (τ) πληθ. θελέντσατε, φελάζε-α (γ) πληθ. ατε,
 φελάδσε-α (Σ) πληθ. α-τε.

θελεσίνε-α (Σ) πληθ. α-τε = βάθος, βαθύτης· καὶ θελεσίρε-α πλ. α τε,

- φελεσίνε-α πληθ. φελεσίνατε (γ) κθελεσίνε-α (Σ) πληθ. κθελεσίνατε.
 θέλετε: ἐπίρ. = θέλε = βαθέως.
 (ι-ε-τε) θέλετε = ι-ε-τε θέλε = βαθύς-εἶα-ύ.
 θελίμ-ι πληθ. θελίμετε [Ἑλλήν. θύελλα] = τρικυμία, άνεμοστρόβιλος.
 Δέτι κἄ θελίμ τε μαθ. = ἡ θάλασσα ἔχει μεγάλην τρικυμίαν.
 θελόνη-όη (τ. Σ.) ρημ. μεταβ. = βαθύνω, ἐκβάθύνω τι. — και φελόη (γ)
 κθελόη (Σ) τὰ παθητ. — θελόνημ (τ) θελόχημ (Σ), φελόχημ (γ) κθε-
 λόχημ (Σ) = βαθύνοματι.
 θέλχη-α (τ) πληθ. θέλχηατε = κοινῶς κοψίδι· και φελχη-α (γ) πληθ. φέλ-
 χαατε. — νχη θέλε μίση, πίσκου· = ἕνα κοψίδι κρέκτος, ψαριοῦ.
 θέλχη-βι: πληθ. θέλχηατε και θέλχηατε (Σ) σκελῖς-ίδος· 2) στοιχεῖον
 = element. — θέλχη χούδρε, ἄρρε κ.τ.λ.
 θεμ: ρημ. = φημί, λέγω· κησὺ τε θόνε = κησὺ τε κηούχηνε = πῶς σε λένε;
 πῶς ὀνομάζεσαι; — κηένηκ θανη = εἶναι πεπρωμένον· σι τε ηέτε
 θανη = ὅπως νᾶ εἶναι πεπρωμένον. — μὸς νδεγηό σε τῶ θόνε ἵότα = μὴ
 ἀκούεις τί λέγουν ὁ κόσμος. — θόνε σε βδίκη νε δε τε χούχη = ἄδεται
 ὅτι ἀπέθανεν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. — do με θανη και do με θένε = δε-
 λαδή, τουτέστι. — τῶ' θόστε αὔ, και τῶ' θόη αὔ = τί ἔλεγεν αὐτός; τῶ'
 θούα (τ) και τῶ' θούε (γ), τῶ' θου (γ. συνηρ.) και τῶ' φου (Κρούχη) =
 τί λέγεις· τὸ ρῆμα θεμ προφέρεται και θυμ και θᾶμ (Σ). — φράσις
 μος ε θαότε Ζότι = νᾶ μὴ τὸ δῶση ὁ θεός!
 θέμρη-α (γ) πληθ. θέμρηατε = ἡ φτέρνα και θεμρη-α (τ) πληθ. θέμ-
 ραατε· θεμρη' ε κάμρηε = ἡ φτέρνα τοῦ ποδός.
 θεμέχη-ι (γ) πληθ. θεμέχηατε = τὸ θεμέλιον. — και θεμεχη-α πληθ.
 θεμεχηίτε (τ) και τεμεχηί (Σ). — ὅτι τεμέχη (Σ) = βέ τεμέχη = θε-
 μελιώνω.
 τεμεχηό ρημ. μεταβ. = θεμελιώνω· τὸ παθ. θεμεχηόσεμ.
 θενηγίλ-ι: πληθ. θενηγίτε = κάρβουον ἐσθεσμένον. — και θενηγίλ-ι
 (Κρούχη) πληθ. θενηγί-τε· και κθενηγίλ-ι (Σ) πληθ. κθενηγίίτε. —
 θενηγίλ' ι (Σ) πληθ. κθενηγίίτε. — θενηγίλ' ι δεζουε = κάρβουον
 ἀναμμένον.
 θενέγουλε-α (γ) πληθ. θενέγουλαατε = μύρμηξ-κος· και θενέγουλε-α
 (bogdan) πληθ. α-τε, φενέγουλε-α (Σ. Κρούχη) μίχε περδέσε (Tu-
 ραν.) πληθ. μίχα περδέσε. — μίχε περδέσεη (Περμέτ.) μίχε περδέ-

- τσεκ (Έλθασ.), μίξε δέου (Βεράτ.), μιλιγιόνε - x (Άργυρ.) πληθ.
μιλιγιόνατε.
- θερί - α (γ) πληθ. θερίτε = τὰ φάρια τῆς ψείρας· καὶ θερί α (τ) πληθ.
θερίτε ἴδ. φόρμελξε - x.
- θενέγουλε - α (bogdan) πληθ. α - τε ἴδ. θενέγουλε - α.
- θερ : ρῆμα = σφάζω· (ἢ Σκόδρα λέγει μβύσ - ύτ - ύτ ἀντὶ θερ) τὸ δὲ θερ
ἐν Σκόδρα σημ. πρέτ - ετ - ετ = κόπτω. τὸ τριτοπροσωπ. με - τε - ι θερ
μὲ σφάζει (= ἔχω σφάκτην) ἀόρ. θέρα. μετοχ. θέρε καὶ θέρουε (γ),
καὶ θέρουε (τ) τὸ παθητ. θέρεμ.
- θερέισ - κε - α πληθ. θερέισ - κατε = κοινῶς γαῖδουράγκαθον γημεβάτῶ - ι
(Βεράτ.) καὶ γεμπ γομάρι (γ. τ.) (ὑπάρχουσι πολλὰ εἶδη) (ἐλλη-
νιστί· σκόλυμος, ὀνόπορδον, ὀνάκκανθα, προσέτι ἀγριαγκινάρα, σόγ-
χος καὶ σόγκος, κέρσιον, κοινῶς ζοχός· ὑπαγόμενα πάντα εἰς τὴν
αὐτὴν οἰκογένειαν).
- θερμ - ι πληθ. θέρμετε ??
- θερμίξε - ja (τ) πληθ. θερμίξετε ἴδ. θερρίμε - ja.
- θερόρε - ja πληθ. θερόρετε (κοῦ θέρινε) = θυσιαστήριον.
- θεροράσ - έτ - έτ : ρημ. μεταβ. ἐπὶ ἀνθρώπων· = φωνάζω τινά· καὶ
θερορεσ - έτ - έτ ἐπὶ δὲ ζώων : vdiel καὶ vdiil (συνηρ.) οὐ ἀντιθ. dsobj. —
ἀόρ. θερρίτα καὶ θίρα μετοχ. θερρίτουε (γ) θίρουε (τ).
- θερρίμε - ja : πληθ. θερρίμετε = τρίμια, ψυχίον (τῆς τραπέζης) θερρίμετ.
ε βούκεσε : τὰ τρίμιατα τοῦ ψωμοῦ λέγεται καὶ θερμί - α πληθ.
θερμίτε, θερμίξε - jx πληθ. θερμίξετε (τ), γρίμτσε - α (Σ) πληθ.
γρίμτσατε (ἐκ ρημ. γριj), δρόμτσε - α (bogdan).
- θερορίτεμ καὶ θιρορεμ πκθ. τοῦ θεροράσ καὶ θερορέσ.
- θεροριάξε - τε : πληθ. (γ) = ορίζ' ι θύεμ, θερρίμετ' ε ορίζιτ· ὡς θερρ-
μκxje ορίζι = τὰ τρίμιατα τῆς ὀρύζης.
- θερομόj (Έλθασ.) ρ. μεταβ. = θρύω, θρύπτω, τρίβω. — θερμόj βούκενε
πούλxθετ = τρίβω τὸ ψωμὶ εἰς τὰς ὀρυθας. — λέγεται καὶ δρο-
μετσόj (Σ) - ἴδ, δερρομόj· καὶ σιj· τὰ παθητικά : θερρομόχεμ, δρο-
μετσόχεμ (Σ) ὄχημ (Τυραν.).
- θεσ - ι : πληθ. θάσστε : = σάκκος, σακκί· [Έλλην. θησ - κυρός].
- θεσάρ - ι : πληθ. θεσάρετε [θεσ - ι καὶ ἀρ - ι] = θησκυρός.

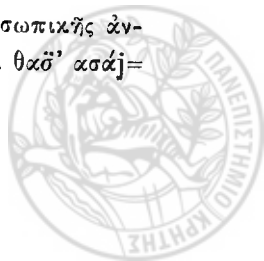
- θι-ου (γ) πληθ. θι-τε [Ἑλλην. θς, σς. Λατ. sus, suis] = ἀγριό-
χοιρος, ἐν ᾧ δέρο-ι = ὁ οἰκιακὸς χοῖρος.
- θιάγε-ια (Βεράτ.) πληθ. θιάγετε = κοινῶς ἡ θειά, πατραδέλφη ἢ μη-
τραδέλφη· ἴδ. ἐμτε-ια.
- θιέρρε-α = ἡ φκκὴ καὶ φιέρρε-α (γ) καὶ θιέρρ-ι (Τυρ.)· θιέρρεξε-α
ὑποκορ. πληθ. θιέρρεζατε.
- θιέστ (γ. τ.) καὶ φιέστ (γ) ἐπιρ. = ἀπλῶς, ἀδόλως, ἀκράτως 2) ὄλο-
κλήρως. — intieramente, Ἴταλ.
- (ι-ε-τε) θιέστε (γ. τ.) φιέστε (γ) = ἐπιθ. ἀπλοῦς, ἀδολος, γνήσιος.
- θιέστρε-ι (Ἴταλ. figliastro) κοινῶς προγονός· τὸ θηλ. θιέστρε-α =
ἡ προγονή. — αἰτοῦ ου θότε νιέρκα djέμβετ βούρριτ κιε γίεν πρεj
γρούασε πάρε. — ιμ θιέστρε, υτ θιέστρε, ι θιέστρι. — ιμε θιέστρε, jοτ
θιέστρε, ε θιέστρα.
- θιθ : (γ. bogdan) ρημ. = βυζαίνω, ἀόρ. θιθ-ε-ι· μτχ. θιθε καὶ θί-
θουνε (γ)· τὸ ρημ. λέγεται καὶ θιθί (τ).
- θιθε-α πληθ. θιθατε = ἡ ρόγα τοῦ βυζίου.
- θιθελίοπε-α (Κόρτοα) πληθ. θιθελίοπετε = νιε φάρε βρετκόσε jεσίjε
κιε δεj νγα δέου ποσι θιθελίοπε.
- θιη (γ) ἴδ. θινj.
- θικε-α πληθ. θικατε [Λατ. sica - ρίζα ἑλλην. θήγ-ω] = μάχαιρα, μα-
χαίριον, ξιφίδιον.
- θιλjέ-ια : πληθ. θιλjέτε = θηλιά, βρόχος· [γρκακισμός].
- θιλjίκε-ια πληθ. θιλjίκετε = θιλjέ-ια. — καὶ φιλjίκε- (γ) πληθ.
φιλjίκετε, υljύκε-ια (Καβαjα) πληθ. υljύκετε [ἴδ. σῶθ-ι πληθ.
σῶθετε] = θηλιά, βρόχος. ἀντίθ. σούμβουλε-α.
- θινj ρ. καὶ θίj (ἀχρηστα) ἴδ. θιχεμ.
- θινjε α πληθ. θινjατε = κjίμεjα ε bάρδε (νγα πλjεκενία).
- (θίπε-α) = κοθέρε-ια ἴδ. τσίπε-α.
- θιχεμ : ρ. οὐδ. = με σbάρδενε κjίμετε νγα πλjεκενία· ἀόρ. ουθιν-ε-ι·
μτχ. θιμ. — μ' ουθινε κjίμετε = ουθιῶε = ου σbάρθῶε = ἀσπρισαν τὰ
μzλλιά μου, ἀσπρισα. — ιθιμ-ι, ε θιμε-ια, τε θιμιτε (μτχ. ἐπιθ.).
- θόμ : ἴδ. θέμ.
- (ι-ε) θόjτε = ι-ε θόνjτε : ἐπιθ. = πρεj θόj = ἐξ ὄνουχος, ὄνουχίτης.
- θόχεμ : (γ) παθ. τοῦ θόμ, καὶ θουχέμ.

- θουθάκχ-ι πληθ θουθάκχξετξ· άρσ. θουθάκχξε-ια πληθ. θουθάκχξετξθηλ.=
 ό μη δυνάμενος να προσφέρει σ άλλ' άντ' αυτού πάντοτε θ προσφέρει·
 λέγεται και θουθούκχ-ι άρσ θουθούκχξε-ια θηλ.
- θούμπ λι πληθ. θούμπκατξ = ή άγκύλη, τó άγκάθι.
- θουμβόνχ-όχ = άγκυλώνω.
- θουμβόνεμ-όχξεμ = άγκυλόνομαι.
- θουμβουλόνχ-όχ : ρ. άμτβ.=νδσιέρ θούμπ. ώς: θουμβουλόγενε άρουήτξ=
 κουρ ζάνε άρουήτξ ε νδσιέρρενε θούμπ περ με τσέλλξ.
- θούνδρε-α πληθ. θούνδρα·τξ = ή όπλή, χηλή· τά όνούχια τών τε-
 τραπόδων ζώνων τών όποίων ό πούδ έμπεριέχεται εις ένκ όνουχα, ώς
 τού έππου, όνου κτλ.
- θούπρε-α (Σ) πληθ. θούπρατξ = βεργίτσα ξηρά ήτις δέν κάμπτεται :
 βιόκουλε-α = βεργίτσα χλωρά, ήτις κάμπτεται· και σούπρε-α πληθ.
 σούπρατξ.
- θούρ : [συγκρ. θώραξ] = φράττω. — ρ. μεταβ.
- θούρεμ : παθ. = φράττομαι άρ. θούρα, μετχ. θούρε και θούρουε (γ)
 θούρουε (τ). — θούρ άρενε με γαρθ = φράττω τόν άγρόν με φράκτιν·
 έτι δέ: θούρ θάσξετξ με γηυλχπενύρ = φράττω τούδ σάκκουδ με σακ-
 κουράφαν.
- θούχαεμ ('Αργυρ.) ιδ. θούχξεμ (τ) παθ. τού θέμ. λέγω.
- θούχξεμ (γ) παθ. τού θέμ. = φημί, λέγω.
- θύεχ και συνηρ. θύχ, και θύεχγ : ρημ. = τσακίζω· άρ. θέβα-ε-ου. —
 μετχ. θύεμ συνηρ. θυμ, (γ) και θύερε (τ). — θύεχ παρατξ = τσακίζω
 τά χρήματτα = κάνω λιανώματα. — τξ θύερετ' ε νάτξεε = μετá τó
 μεσονύκτιον. — τξ θύερετ' ε δίτξεε = μετá μεσημέριαν.
- θύεχξεμ : παθ. = τσακίζομαι, ήττώμαι· άντιθ. μούντ = νικώ. — ου θύε
 νάττα, δίττα. — με θύετξ ζέμερα = κατανύσσω έμκυτόν. — ότρεπί ε
 θύερε = κουρ ε κάνε βιέδε κουσάρετξ. — ου θύε ουστερία νγα αρμύιτξ
 = ήττήθη τó στρατεύμα ύπό τών έχθρών.

I

ι: ένική γενική και δοτική τού τρίτου προσώπου τής προσωπικής άν-
 τωυμίας δι' άμφότερα τά γένη: ι θασ' ατί = τού είπα, ι θασ' ασάξ =

- τῆς εἴπα· ἢ εἶπον εἰς αὐτόν, εἰς αὐτήν· ἢ δᾶσ' αὐτί, ἢ δᾶσ, ασάj =
 ἔδωκα αὐτῷ, αὐτῇ, (ἴδ. Γραμματικὴν Χριστοφορίδου σελ. 56).
- ι· αἰτιολογικὴ πληθ. τοῦ τρίτου προσώπου τῆς προσωπικῆς ἀντων. δι'
 ἀμφοτέρω τὰ γένη· ἢ βράβα αὐτά = ἐφόνευσα αὐτούς· ἢ βράβα αὐτό
 ἐφόνευσα αὐτάς· (ἴδ. Γραμματικὴν Χριστοφορίδου σελ. 56).
- ι αὐι· (ὁ πληθ. λείπει) = ὁ πατήρ αὐτοῦ αὐτῆς.
- ι βελᾶι· ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, αὐτῆς, πληθ. τῆ βελᾶιτε (γ) καὶ τῆ
 βελᾶιτε (τ) = οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, αὐτῆς.
- ι βιέχουρι (πληθ. λείπει) = ὁ πενθερὸς αὐτοῦ, αὐτῆς.
- ι ἡίρι = ὁ υἱὸς αὐτοῦ αὐτῆς· πληθ. τῆ ἡίριτε = οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, αὐτῆς.
- ι γγύσι (πληθ. λείπει) ὁ προπάτωρ αὐτοῦ αὐτῆς.
- ι δάνδουρι καὶ ἢ δένδουρι (τ) = ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ αὐτῆς.
- ιδεμ· παθ. τοῦ ρημ. ἰθ· καὶ ἰθτόχημ (Σ) παθ. τοῦ ἰθτόj (Σ) καὶ χι-
 δερόνεμ (τ).
- ιδετε· ἐπιρ. = πικρῶς, ἴθτε (γ), χιδετε καὶ χιδουρε (τ) ἰδουνε (bogdan)
 ἀντιθ. ἀμβελjε (γ), ἐμβελjε (τ).
- (ι-ε-τε) ἰδετε (γ) ἰθετε (Σ), χιδε-τε καὶ χιδουρε (τ) ἰδουνε (bogdan) =
 πικρός-ά-όν· ἀντιθ. ι-ε-τε ἀμβελjε (γ) ἐμβελjε (τ).
- ιδεμί-ι (γ), χιδεμί-ι (τ), ἰθ-ίμ-ι (Σ) πληθ. ἰδεμίετε, χιδεμίετε,
 ἰθίμίετε. = λύπη, πικρία, πικράδα.
- ιδερόj (γ) καὶ ἰδερόj (budi) = πικρῶς, λυπῶ τινά· καὶ χιδερόj (τ)
 παθ. ἰδερόχημ, (γ), χιδερόνεμ (τ).
- ιδουλε-α πληθ. ἰδουλατε καὶ οὔδουλε-ι πληθ. ἰδουτε = εἶδωλον.
- ιδουλ-λjούτεσε-ι ἀρσ. ἰδουλ-λjούτεσε-ια θηλ. = εἶδωλολάτρης· πληθ.
 ἰδουλ-λjούτεσιτε ἀρσ. — ἰδουλ-λjούτεσιτε θηλ.
- ιδουλ-λjούτεσε-ια = εἶδωλολατρεία· πληθ. ἰδουλ-λjούτεσιτε.
- ιθ· (γ) προθ. (συνταξ μετὰ γεν.) = ὀπισθεν· ὡς· ἰθ μέγε, ἰθ τέγε, ἰθ-
 αὐτί, ἰθ ασάj, ἰθ νεσῶ, ἰθ jουσῶ, ἰθ αὐνε = ὀπισθέν μου. σου, αὐτοῦ,
 ἡμῶν, ὑμῶν, αὐτῶν.
- ιθ· ρημ. ἐνεργ. = πικρῶς καὶ ἰθτόj καὶ χιδερόj (τ) ἀντιθ. ἀμβελjτόj
 (γ) ἐμβελjτόj (τ).
- ιθετε· (Σ) ἐπιρ. ἴδ. ἰδετε· (γ).
- ιθίμ-ι· πληθ. ἰθίμιτε = πικρότης, πικρία.
- (ἰγατε καὶ ἰλγατε) = τὰ ἐντόσθια ἴδ. ζόρρετε.

ίξε-α = τὸ πλάγιον (μέρος τοῦ σώματος) ἔνθα εἰσὶν αἱ πλευραὶ· πληθ
ίξετε = τὰ πλάγια· *ιξ*, ε *διᾶθετε*, *ιξ'* ε μάνξετε = τὸ δεξιὸν πλάγιον,
τὸ ἀριστερὸν πλάγιον μέρος τοῦ σώματος. — ου πλξαγός νδ' *ίξετ* =
ἐπληρώθη εἰς τὰ πλάγια (ισχία).

ίκενι (τ) ρημ. = φεύγω, ἀνχωρῶ· καὶ *ίκεξ*, *ίκι* (γ).

ίκρα-τε (Ἑλθασ.) πληθ. τὰ κύγα τοῦ ψαριοῦ· καὶ βεῦ πέσκου (Σ),
βεύξετ' ε πέσκουτ. (Σ).

ίλκξε-γα : εἶδος δένδρου πληθ. *ίλκξετε*.

ίμ-ι (τ) = ἐμός. — *ίμε-ια* (τ) = ἐμή· καὶ *εμ-ι* ἀρσ. (γ) *έμε-ια* θηλ. (γ).

ίμθ-ι : ὑποκορ. τοῦ *ίμ-ι*.

ίμε-ρε : ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ οὕτως ὀνομάζουσιν τὴν σύζυγον τοῦ υἱοῦ
αὐτῶν.

ίμ-σόκν (τ) *εμ-σόκν* (γ) = ὁ σύζυγός μου.

ίμε-σόκνε (τ), *έμε-σόκνε* (γ) = ἡ σύζυγός μου.

ίμετε (γ. τ.) ἐπίρ = λεπτός ἐπὶ πραγμάτων σποροειδῶν καὶ χόλε (γ. τ)
ἐπίρ. = ψιλῶς ἐπὶ πραγμάτων μονῶν.

(*ι-ε-τε*) *ίμετε* : ἐπίθ. λεπτός-ή-όν. — σ' καμ τ' *ίμετε* = δέν ἔχω ψιλά,
τ' *ίμετε* = ὄρεσε = τὰ λεπτὰ τῆς ὥρας. - ράνα ἄστ' ε *ίμετε* (γ) =
ρέρα ἔστ' ε *ίμετε* (τ) = ἡ ἄμμος εἶνε λεπτή· ἀλλὰ γυυλιπανα ε κα
λάξετε τε χόλε = ἡ βελόνη ἔχει τὴν μύτην ψιλῆν.

ίμι (budi) = *ίμι*, *ίμι*, = ἐστέ, εἴθε· ἴδ. ρημ. *ίμι*.

ίμι-δι : = ἡ κρόκη κοινῶς τὸ ὑφάδιον (πληθ. *ίμιτε* ἄχρηστος) καὶ
νδ-ι (γ) [(περσε γίανι (γ) περσε γίερι (τ)] καὶ μάξε-α (τ) ἑλλην.
στημόνι (περ σε γιάτι) καὶ τημόνι (Τυραν.) περσε γίανε (= κατὰ μήκος).

ίπεμ ἴδ. *έπεμ* παθ. τοῦ *απ=δίδω*.

ίπι-α (Ἑλθασ.) πληθ. *ίπιτε* (Ἄργυρ. *κίπι-α*) ὁ σωρός τῶν δερμάτων,
σίτου, κριθῆς, βρίζης, κεγχρίου, ὀρύζης. — *ίπι* ε *δουξβετ* γροῦριτ,
έλιβιτ, *τερσέρεσε*, *μέλιτ*, *ορίζιτ*. ἴδ. καὶ *καπούλι*-*ι=ί* σωρός τῶν
δερμάτων τοῦ ἀραβοσίτου : *καπούλι* *ι* κάπαβετ *μίσεριτ*.

ίρικν-ι (γ. bogdan) πληθ. *ίρικνετε* σκαντζόχοιρος [ἴδ. ὕραξ-κος]
λέγεται καὶ ἔσ-*ι* (Περμέτ.) [Σλαβικὴ λέξις].

ίσουλε-α (Σ) [Ἴταλ. *isula*] πληθ. *ίσουλατε* ἴδ. *οὔδεσε-α*.

ίσ=ίστε = ἦτο *ίσνε* = ἦσαν : *παρατ.* τοῦ ρημ. *ίμι* = *εἶμι*.

J

ja [=ι-ε] άντωνυμ. τρίτου προσώπου (ἴδ. Γραμματικὴν Χριστοφορίδου σελ. 57).

ιάβε-α: πληθ. *ιάβετε* = έβδομάς.

ja (τ) ἴδ. *να* — *ιάβοκα* (τ) = *νάβοκα*, *ιάβοκα* (Ἄργυρ.) = *ιδού*.

ιάβε α (Ἐλθασ.) πληθ. *ιάβατε* ἴδ. *θιάβε-α*.

ιάκ = *έκα* - *ιάκει* (τ) = *έκα*.

ιάμ ρῆμ. *ύπαρκα*. = *είμ*.

ιάπ ρ. = *άπ* (ρῆμα) = *δίδω*.

ιαρανι-α (γ) = *άστεϊσμός* πληθ. *ιαρανίτε*.

ιάργε-α πληθ. *ιάργετε* = *τά σάλα* κοινώς.

ιάστας ἢ *ιάσταισι* = *έξωθεν*, *άπ' έξω*.

ιάστε: *έπίρ*. = *έξω*, *έκτός* (συνταξ. μετὰ γενικῆς) ὡς *ιάστε μεε*, *τέε*, *ατί*, *νεσ*, *ιουσ*, *ατύνε* (γ) καὶ *α-ύρε* (τ) = *έκτός* *έμου*, *σου*, *αυτου*, *ήμων*, *ύμων*, *αυτων*· λέγεται καὶ *περ'ιάστε*-*περ'ιάστα*. — *φρᾶσι*: *δάλα* *ιάστε* = *διέσ*. (ρῆμα).

(ι-ε) *ιάστε-ι-α* καὶ (ι-ε) *ιάστεσμ*, *ι-ε-περ'ιάστισμ* = *έξωτερικός-ή-όν* 2) τὸ *έξωτικόν* ἴδ. *χίε-ια*.

ιάτερε-ι (τ) *άρσ*. *ιάτερε-α* *θηλ*. καὶ *ιάτρε-ι* *ιάτρε-α* ἴδ. *τιάτερε-ι* *άρσ*. *τιάτερε-α* *θηλ*. = *έτερος*, *άλλος*.

ιάφι ἴδ. *άφτ* = *άρκετά* (*έπίρ*).

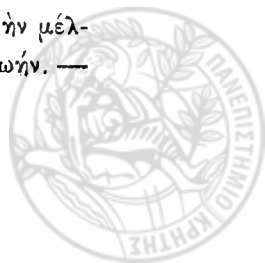
ιέ-ια (Ἄργυρ.) = *άδεικα* *ι* *δάσ* *ιέ* = *τῷ* *έδωκα* *άδεικα*· πληθ. *ιέτε*. — *μόρι* *ιε* *ε* *ίκου* = *έλαβεν* *άδεικα* καὶ *άνεχώρησεν*.

ιελιέκ-ου: τὸ *γελέκι* πληθ. *ιελιέκετε*.

ιερεβι-α = *ιούρκ-γου* πληθ. *ιερεβίτε*.

ιέσ-ετ *ετ* (γ) ρῆμα = *μένω*· *άρσ*. *ιέτα-ε-ι* *μετγ*. *ιέτε* καὶ *ιέτουνε* (γ) *ιέτι* *μβ'* *ούδε* = *έμεινεν* *εις* *τόν* *δρόμον*. — *ιέτι* *μβράπα* = *έμεινεν* *όπίσω*. — *πσέ* *ιέτε* *ατί*; = *δικαί* *έμεινες* *αυτου*; ἴδ. *μβέσ-ετ-ετ*.

ιέτε-α πληθ. *ιέτετε* = *ζωή*, *αίων*. — *πκτό* *ιέτε* = *νά* *ζήσης*! — *πάστε* *ιέτε* = *νά* *ζήση*! — *νδε* *ιέτε* *τε* *ιέτεβε* = *εις* *τόν* *αίωνα* *των* *αίωνων*. *περ* *γίθη* *ιέτενε* = *εις* *τόν* *αίωνα*. — *νδε* *ιέτετ* *κιε* *βιέν* = *εις* *τήν* *μέλουσαν* *ζωήν*. — *σκό* *ιέτενε* = *διάγω* *τόν* *βίον*, *περνώ* *τήν* *ζωήν*. —

πας κερσὶν jέτε = μετὰ τὴν παροῦσαν ζῶν = μετὰ θάνατον. — απ jέτε = ζωοποιῶ. — jέτε μῆκος jέτε = αἰωνίως, εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰῶνων. — περ jέτε (bogdan) = αἰωνίως (ὡς περ δίτε, περ νάτε, περ βιέτ, περ jάβε, περ μούκ) — ι Μάδι jέτερε = ὁ Μέγας τῆς ζωῆς = ὁ Θεός, (τίτλος ἀποδιδόμενος εἰς τὸ ὕψιστον Ὄν παρὰ τοῖς Ἀλβανοῖς, ποιητικωτάτη ἔκφρασις).

jέτε-γjάτε-ι = μακρόβιος· τὸ θηλ. jέτε-γjάτε-α.

jέτε-σκούρτερε-ι-α (γ) jέ-ε-σκούρτερε-ι-α (τ) = βραχύβιος.

jέτε-δάνεσ-ι· ἄρσ. jέτε δάνεσε-jα (γ) θηλ. = αὐ, αjό κje ἐπ jέτε. καὶ jέτε-δένεσ-ι (τ) ἄρσ. jέτε-δένεσε-jα θηλ.

jέτε-μάρορεσ-ι ἄρσ. jέτε μάρεσε jα θηλ. = αὐ, αjό κje μερρ jέτε.

jετόj (γ) ρῆμα διάγω, τὸν βίον = σκόj jέτερε.

jεφγjί-ι (τ) πληθ. jεφγjίτερε: κοινῶς γύφτος, ἀτσιγγανος, κατσιβελος. — καὶ jέφκ-γου (γ) πληθ. jεφκjγjίτε· καὶ jγjύπ-ι (γεγ. Μαλεσία). — καὶ μαχjγjύπ-ι (Σ).

jεφγjίτερε-α (τ) πληθ. jεφγjίτερε = ἡ γύφτισσα καὶ jέφγε-α πληθ. jέφγατε.

jεφγjιτεροῖτ (τ) ἐπίρ. = jεφγjιτενῖοτ = γύφτικα ἐπίρ.

jεφγjιτεροῖ-α (τ) ὄνομα περιληπτικόν = οἱ γύφτοι (πληθ. λείπει). — καὶ jεφγjενῖ-α (γ) (ὁ πληθ. λείπει).

jεφγjιτεροῖτε-ja (τ) jεφγjιτεροῖτε-jα (γ) ἡ γύφτικη γλῶσσα.

jο (ἐκ τοῦ τουρκικοῦ jοκ = οὐχί) ἴδ. νοῦρε: ἐπίρ. ἀρνητ. = οὐ, οὐκ, οὐχὶ κοινῶς ὄχι, ἀντιθ. πό = ναι, μάλιστα.

jόνα: ἀντωνυμία. = ἡμετέρα, κοινῶς ἰδική μας [συγμρ. Ἰωνία].

jονγjό-ι πληθ. jονγjόρετε = ταμבורᾶ-jα, βουζούκ-ου.

jοπίνγε-α = οπίνγε-α: πληθ. jοπίνγατε.

jόσθε-α (Ἀργυρ.) = jjύσε-jα = ἡ μήτηρ τῆς μητρός.

jότ: (ἐν συνθέσει πάντοτε μετὰ θηλυκῶν ὀνομάτων) = σὴ σου. — jότ-ἄμε = ἡ μήτηρ σου, jότ-μότρε = ἡ ἀδελφή σου, jότ bίje = ἡ θυγάτηρ σου, jότ σόκje = ἡ σύζυγός σου κ.τ.λ. — ἡ Τυράννα λέγει κατ' ἐξίρεσιν djάλji ὅτ καὶ djάλji jότ.

jότε καὶ ὅτε (Καβάια) καὶ jότjα καὶ ὅτεja (Καβάjα) ὡς: καπτίνα jότε (Καβ.) καὶ καπτίνα ὅτε (Καβ.) = ἡ κεφαλή σου.

jότε-ja (καὶ jότjα, jότικα) = ἡ ὑμέτερα, ἡ ἰδική σου.

jou' = άντων. β'. προσώπου = ύμεϊς, κοινώς σεϊς.

jouáje (τ), jούjeι (γ) και jούjeι (συνηρ.) (γ) = ό ιδικός σας.

jouzi-α (Περμέτ.) ἴδ. λούτσε-α. πληθ. jουζίτε· και jουτσι-α πληθ.

jουτσιτέ (Περμέτ.) (= λάσπη, πηλός).

K

(κάλα καθαρόν ἢ κάλα οὐρανισκοπρόφειτον).

κά-ου· πληθ. κίτέτε=ό βοϋς, οί βόες· νje πevδε κje = έν ζευγος βοων.

κά (γ. bogtan) αίτιατική τής άντων. κουσ και κε (γ) και κε (τ) =

κα κερκόν (ἢ κερκόν) ἢ κερκόν, = τίνx ζητεϊς ἴδ. και άντων. κουσ.

κά: προθ. (Σ. Τοςκ.) (μετά όνομ. ένάρθου) και καχ (γ), καχδε

(τοικ.) κάχx (budi) νγx (τ) νγαχά (τ), να (τ). = από, έκ, έξ

σημ. 1) τήν έκ τόπου κίνησιν ως βινj νγx στειπίx = έρχομαι από τό

σπίτι. 2) τό έκ τινος προσώπου ως μόx κάττε νγx ιμ hίρ = έλθον

γράμμx παρὰ τοϋ υίου μου. 3) τό από τινος ως βdίxj νγx ουρία·

άπέθκεν έκ πείνης. 4) έπιμεριστικόν τκατικόν· νγx νje, νγx δύ,

νγx τρέ, άνά έν, άνά δύο, άνά τρία. 5) έπίρ. έρωτημ. νγx βιέν;

= πόθεν έρχεσαι; 6) εθεν, όπόθεν: χύρε περσεϊ κνδέj νγx dόλε =

είσελθε πάλιν όπόθεν έξήλθες· jαμ προj Σκόδραx εϊμl έσωθεν έκ

Σκόδραx εϊμl μέσx από τήν Σκόδρα — Ἴταλ. dentro di Scutari

και jαμ κα Σκόδρα: εϊμl από τὰ μέρη τής Σκόδραx. — Ἴταλικά

delle vicinare di Scutari.

καbój ἴδ. κοbój ἢ κουbój ἢ κεbój ἴδ. και γενjένj τό παθ. καbόχემ

ἴδ. κοbόχემ, κουbόχემ, κεbόχემ και γενjέχემ. [παράβκλε τό

Ἴταλ. gabbare = έξκπατω, πλκνω].

κάδε-α (Τυραν.) πληθ. κάδαττε και κάθ-δι έργαλειον με τό όποϊον

κλαδεύουσιν. — νje φάρεx διάπερι τε χέκουρτε κje καθίσενε α σκκδίσενε

φέρρατ' ε dρίζαττε.

κάδε-jα (τ) πληθ. κάδετε και κάδεσ-ι = άγγειον ζύλινον μικρότε-

ρον τοϋ κάδρε-α.

καdότα-ι (πούκα) ἴδ. κενdούεσ-ι (Μιρεdίτα).

κάθ-δι = κάδε-α.

κάλ και πκθ. κάλεμ (Jάκυβx) ρημ. = ανάπτω, = δεσ ἢ νδεσ, δίξιμ
ἢ νδιξιμ.

κάλα-τε πληθ. [Λατιν. calumnia] = συκοφαντία. — κουρ κελέτ τιέ-
τερινε τ' ι βάνηε κεκν νδονηε νιερίουτ (Τουρκ. φιτμέ) ἴδ. ρημ. κάλ.
καλαίσ-εμ ('Ελθασ.) = γανώνω-ομαι. — και καλατίσ-εμ (Σ), καλαί-
δίσ-εμ [μὲ Τουρκ κατάληξιν].

καλάj-ι = ὁ κασσίτερος, τὸ καλάϊ.

(ι-ε-τε) καλάj-τε = ἀπὸ κασσίτερον, ἀπὸ καλάϊ.

καλάμ-ι και καλέμ-ι = κάλαμος· 2) καλάμετ' ε δουζρετ = τὰ κόκκαλα
τῶν βραχιόνων.

καλάμε-ja: πληθ. καλάμετε. και καλαμέ-ja: πληθ. καλαμέτε =
ἡ καλχημιὰ stoppel γεσμ.

καλαπίτ (Βεράτ.) ρημ. ἐνεργ. = κατατρώγω, καταδροχθίζω· ε καλα-
πι-τι = ε χένγρι περνιχέρε

καλατίσ-εμ = ἴδ. καλατίσ-εμ.

κάλε-ja ('Αργυρ.) πληθ. κάλετε = πῆχυς· ἴδ. κούτ-ι.

κάλεζε-α πληθ. α-τε ὑποκορ. τοῦ καλι-νι.

καλεζόνj-όj (γ. Σ. budi) = διηγοῦμά τι, δεφτένj· 2) διαβάλλω συ-
κοφαντῶ· καλεζόj περ ατε = διαβάλλω αὐτόν· τὸ παθ. καλεζόνεμ-
όχημ. — καλεζόj νιερίνε = δεφτέj νιερίνε και καλεζόj περ α τε =
δικβάλλω αὐτόν.

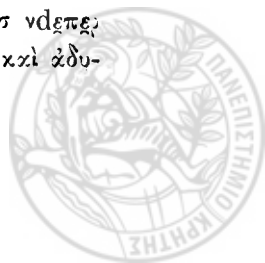
καλεζεσ-ι : πληθ. καλεζεεσιτε = αὐ κje καλεζόν· και τὸ αὐτὸ =
καλεζιμτάρ-ι πληθ. καλεζιμτάρετε ἀρσ. καλεζιμτάρε-ja πληθ.
καλεζιμτάρετε θηλ.

καλεζίμ-ι : πληθ. καλεζίμετε = διαβολή, συκοφαντία· 2) δεϊξίς, διήγησις.
καλεμ-ι = καλάμ-ι (τ).

καλεμιότj-α πληθ. καλεμιότjατε = ὁ καλχημών.

καλενδούαρ-όρι (τ), καλενδούερ-όρι (γ) και καλενδούρ-όρι = ὁ Ἰα-
νουάριος μῆν.

καλί-νι (γ) (Τουρν.) πληθ. καλίνj-τε = στάχυς· και καλι-ου (τ) πληθ.
καλίτε, κῆλ-ι (Σ), κάλεσ-ζι (bogdan) πληθ. κάλεσ-ζιτε-κάλε-
ζε-α πληθ. κάλεζατε ὑποκοριστικόν· παροιμ. κερκόν κάλεσ νδεπεj
βδόρε (σβόρε) = ζητεϊ στάχυς ἐπὶ τῆς χιόνος (ἐπὶ σπκνίων και ἀδυ-
νάτων παραγμάτων).

- καλούμε-*ja*: πληθ. καλούμετε (Τυραν.) = πυραμῖς - ἴδος· (σωρός).—
 καλούμε κρύπε = πυραμῖς ἕλατος.
 κάλ*j*-*i* καὶ κάλ*j*ε-*i* [Ἑλλην. κέλης - τος] πληθ. κούα*j*τε καὶ κούα*j*τε= ἵππος, ἄλογον.
 καλαβέῶ-*i* (Καβά*j*α - *J*άκοβα) πληθ. καλαβέῶετε = βεῶ-ροῦσι, πούπε ρροῦσι.
 καλ*j*α*m̄*-*āni* (γ) καλ*j*α*m̄*άν*j*τε = τὰ μικρὰ παιδία· καὶ τῷ*j*μι-ου (τ) πληθ. τσιλιμίτε.
 καλακά*f*ε: ἐπίρ. = χίπoure περ μ*b*ε κ*j*ά*f*ετ.
 καλ*j*αν*d*ά*o*-*i* πληθ. καλ*j*αν*d*ά*o*ρετε = τὸ μηνολόγιον.
 καλ*j*βεσί*n*ε-*a* καὶ καλ*j*βεσί*r*ε-*a* (τ) = σηπεδῶν - ὄνος.
 κάλ*j*θεμ: ρῆμα = σήπουμι.
 κάλ*j*θε*t*ε = σαπρῶς, ἐπίρ.
 (ι-ε-τε) κάλ*j*θε*t*ε: ἐπίθ. σαπρῶς-*x*-όν, κοινῶς σάπριος.
 καλ*j*α*i*τίῶ: ἐπίρ. ἴδ. κάλ*j*ικά*t*ῶ ἐπίρ. (ὡς φέρουσιν αἱ μητέρες τὰ μικρὰ παιδία ἐπὶ τῶν ὤμων).
 κάλ*j*εν-*i* (Dίβ*r*α) ἴδ. σού*j*τσ-*i*.
 καλ*j*ε*r*ι-*a* = καλ*j*ου*r*ι-*a*.
 καλ*j*έστ*r*ε-*a* (Βερά*t*.) πληθ. καλ*j*έστ*r*ατε [σκαλιστήριον]· ἴδ. παρ-τί-*x* (γ).
 καλ*j*ι*b*ό*b*ε-*a* (Σ) πληθ. καλ*j*ι*b*ό*b*ατε = ὁ κερπός, κόκρατ' ε φουλ*j*έτε*s*ε· ἴδ. τσαρά*t*σ-*i* (Τυραν.).
 καλ*j*ι*b*οί*t*ῶ: ἐπίρ. ἴδ. καλ*j*ικά*t*ῶ ἐπίρ.
 καλ*j*ικά*t*ῶ (τ) ἐπίρ. = χίπouνε μ*b*ι ὀπίνετ, μ*b*ε κουρρίστ. — μέρ*r*-μ*e* κά*t*ῶ = μέρ*r*-μ*e* καλ*j*απ*t*ῶ. μ*b*α*j* κά*t*ῶ. — καὶ καλ*j*απ*t*ῶ (Ἑλθ*s*α.), καλ*j*ι-πέ*t*ῶ (Περμέ*t*.), καλ*j*ι*b*οί*t*ῶ (γ) καὶ κ*r*τῶ.
 καλ*j*ί*s*-*i*τ*i*-*i*τ*i* (Βερά*t*.) [Ἑλλην. σ-καλίζω] ἴδ. ρῆμα κέ*p* (γ).
 καλ*j*ί*t*εμ (Βερά*t*.) ἴδ. κέπεμ (γ).
 καλ*j*ί*s*τ*r*ε-*a* (Τυραν.) πληθ. καλ*j*ί*s*τ*r*ατε (ἡ καλίστ*r*α ἴσως).
 καλ*j*ό*j* (γ) = καπετό*n*ι-*o*j = καβαλ*k*ικεύω.
 καλ*j*ό*r*ε*s*-*i* ἀρ*s*. καλ*j*ό*r*ε-*j*a θηλ. πληθ. καλ*j*ό*r*ε*s*τε ἀρ*s*. καλ*j*ό*r*ε*s*τε θηλ. = ἵππεύς, καβαλ*k*άρης· τὸ ἀντίθ. κ*e*μ*b*ε*s*ού*e*ρ-*o*ρι, κ*e*μ*b*ε*s*ό*r*ε-*j*a θηλ. = πεζός.
 καλ*j*ο*r*ι-*a* (γ) ἴδ. καλ*j*ου*r*ι-*a* (γ) = καβαλ*k*αρία.

καλγούραξ (τ), καλγούρεςξ (γ) και καλγούρ. ἐπίρ. = καθάλα. — jκμ καλ
jούαρες = εἶμι καθάλα, βέτε καλγούαρες = ὑπάγω καθάλα, χίπι καλ-
jούαρες = ἰππεύω καθάλα, χίπι μβε hύθε = χίπι hύθαζι = ἰππεύω ὡς
αἰ γυναικες· τὸ ἀντιθ. ἐπίρ. = κᾶμβε (γ) = πεζῆ.

καλγούρθι: ἐπίρ. (Ἐλθασάν) = οπτικάλjαῖ ἐπίρ. ὁ ἴδ.

καλγούρι-α (γ), καλjορι-α, καλjερι-α (πληθ. λείπει) = τὸ ἰππικὸν ἢ
καβαλαρία. — ἀντιθ. καμβεσί-α (γ) = τὸ πεζικόν.

κάλjπ: ρημ. = σήπω, σαπίζω· ἀορ. κάλjβα-ε-ι μτχ. κάλjβε και κάλjβουρε.

κάμ: ρῆμα = ἔχω (ἴδ. Γραμματικὴν Χριστοφορίδου) σᾶ κᾶ κjό γjε; =
πόσον ἔχει (ἀξίζει) τοῦτο; — κάμ νεβόjε = ἔχω ἀνάγκην. · σ' κάμ
σε σί = δὲν δύναμι. — κᾶμ. πούνε = ἐνασχολοῦμαι. — πάστε jέτε =
νὰ ζήση! (ἐπὶ ζώντων). — πάστε dρίτε = ὁ Θεὸς συγχωρήσαι (ἐπὶ
τεθνεώτων). — πάστε χιεν' ἐ τι = ἔζω ἀπ' ἐμᾶς. — πάστε φάκjen' ε
ζέζj = νὰ εἶναι κατηρχυμένος · πάστε φάκjen' ε hάρδε = εὔγε
αὐτῶ, νὰ εἶναι δεδοξαμένος, ἐπαινούμενος πάντοτε.

καμάστρε-α: πληθ. καμάστρατε (Καβ. Τυρ.) ἴδ. κρεμαστάρ-ι (Ἐλθ.).

καμάτε-α (γ. bogdan) πληθ. καμάτχτε = τόκος. — και οζούρε-jα, ου-
ζούρε-ουζούρεjα πληθ. ετε· [Ἐλλην. ἡμερο-κάμακτον].

καματάρ-ι, τὸ θηλ. καματάρε-jα = τοκιστής.

κᾶμβε (γ) ἐπίρ. και κριμβε (τ) = πεζῆ, πεζῶς.

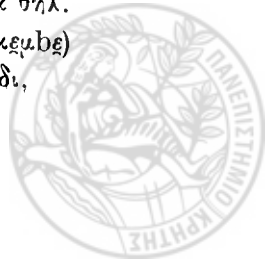
κᾶμβε-α (γ) κέμβε-α (τ) πληθ. κᾶμβετε, κέμβετε (παράβλ. gamba)
χίπι μβε κᾶμβε = ἔλαθε βραχμόν, σβρίτι νγα κᾶμβα = ἔχασε τὸν
βαθμόν.

κᾶμβεξε-α (γ) κριμβεξε-α (τ) και κᾶμβέσε-α (γ) πληθ. κᾶμβεζατε,
κριμβέζατε, κᾶμβέσατε = ἡ σκηνδάλη τοῦ πυροδόλου· κᾶμβεζ' ε
τῶαρουκτ πούσκαρε.

κᾶμβεσί-α (γ) κριμβεσί-α (τ) = τὸ πεζικόν, ἀντιθ. καλjουρι-α.

κᾶμβεσι-ι (γ) πληθ. κᾶμβεσιτε = πεζός· τὸ θηλ. κᾶμβεσε-jα πληθ.
κᾶμβεσετε. — κριμβεσι-ι (τ) πληθ. κέμβεσιτε κριμβεσε-jα πληθ. κέμ-
βεσετε και κᾶμβεσουέρ-όρι, κᾶμβεσουέρ-όρι πληθ. ὄρετε — τὸ θηλ.
κᾶμβεσόρε-jα πληθ. κᾶμβεσόρετε. — κριμβεσουάρ-όρι πληθ. σόρετε·
θηλ. κριμβεσόρε-jα πληθ. ὄρετε· ἀντιθ. καλjόρεσι-ι, καλjόρε-jα θηλ.

κᾶμβε-κρουκj (γ) κέμβε κρουκj (τ) = σταυροπόδι. — ρρῖ κᾶμβε (κριμβε)
κρούκj = κάθημαι με τὰ πόδια σταυρωμένα, κάθημαι σταυροπόδι,

κάμεσ-ι (τ) κάμεσε-ια θηλ. = πλούσιος-α. πληθ. άρσεν. κάμεσιτε θηλ.

κάμεσετε ἴδ. και ι-ε-πάσουνε-ι-α (γ).

καμίλε-α και καμίλε-ια πληθ. καμίλατε και καμίλετε = ή κάμηλος.

καμερίε-ια: πληθ. καμερίετε = ό τύπος ένθκ φυτεύονται διάφορα λουλούδια.

Κάμσα-α, ποταμός απέχων τρεις ώρας από τό 'Αντίβαρι. — από τό 'Αντίβαρι έως τόν ποταμόν τής Κάμσας ή περιοχή αύτη ονομάζεται Μερκότ, όπου όμιλείται ή Σλαυική γλώσσα· εκείθεν δέ τής γεφύρας τής Κάμσας όμιλείται ή 'Αλβανική. — (1877 Κ. Χριστοφορίδης).

καναβέτσε-α (Βεράτ.) χειρόμακτρον.

κάνααγ (budi) αίτ. = κενδ (Σ) = τινά.

κανακάρ-ι-ρε-ια ('Αργυρ.) πληθ. κανακάρετε — ρετε θηλ. χαϊδεμένος, η [έκ τοῦ κᾶ και νακάρ].

κανάλ-ι: = τό κανάλι.

καναρε ια πληθ. κανάρετε = μακελειόν· κjen κανάρεσ = (κjen κασάπεσ).

κανάτε-α πληθ. κανάτατε κοινώς τό λυγένι (είδος μέτρου τοῦ οίνου) και κενάτε-α πληθ. κενάτατε.

κάνδ (bogdan) κένδ (Σ) αίτιατική τής άορ. άντωνυμ. κουσ = τις. Ατι νουκε γηουκόν κς κάνδ (bogdan) = ό Πατήρ ουδένα κρίνει.

κανδάρ-ι πληθ. κανδάρετε = ό στατήρ 44 όκάδες.

κανδίλ-ι (Σ) και κανδίλε-ια (τ) = λύχνος, λυχνίον [Λατιν. candella].

κανδίλέρ-ι πληθ. κανδίλέρετε = λύχνος.

κανδόρε-ια = ή άνήκουσα εις τήν άκραν, ή έν τή άκρα κειμένη [ἴδ. καντ-δι).

κανδούν-ι ("Υδρα) = ή γωνία (Τουρκ. βουσακ) ἴδ. καντ-δι.

κάνδρε-α (Τουρ.) πληθ. κάνδρετε = λαδερόν, και ρόζε-α, (γ) ροζί-α ('Ελβασ.) πληθ. ροζίτε, ρογέ-ια (τ).

κάνε (Ιάκοβα) κjánε (bogdan), κjένε (γ) κjένε (τ) μετοχ. τοῦ ρημ. jαμ.

κάνελ-ι (Περμέτ.) = ή κάνουλα ἴδ. δουκ-ι και κανjέλε-α (Σ) πληθ.

κανjέλατε, κανjέλιε-α (Καθ. Βεράτ.) πληθ. κανjέλιατε κενέλ-ι ('Ελβασ.) [κνετόσε] = ἴδ. του, βικ-ι.

κανίστρε-α πληθ. κανίστρατε: τό κάνιστρον· [έλλην. κάνιστρον. Λατ. canistrum].

κάνκε-α (γ), κένγε α (γ), κενγε-α (τ) πληθ. — ε-τε = ὠδή, ἄσμα, τραγοῦδι.

κάντετούερ-όρι: πληθ. κάντετόρετε ἄρσ. καὶ κἀνκετούρ-όρι πληθ. καν-κετόρετε—κἀνκκτόρε-ια πληθ. κἀνκκτόρετε θήλ. καὶ κενγετούαρ-όρι πληθ. κενγετόρετε ἄρσ. κενγετόρε-ια (τ) πληθ. κενγετόρετε. = ψάλ-της, ἀοιδός, τραγουδιστής.

κανίσκ-ου (Τουσκ.) = δουράτε-α (Τουρκ. πεσῆιῆσ) κῆε ὄπιενε νδε δάσμε δασμόρετε. — τρι βούκε ε νῆε δαῶ α νῆε τσιάπ, ενὲ νῆε τσιάπ, ενὲ νῆε κανονίκ (=λαγένι) 5—6 ὄκεσ με βέρε.

κανόσεμ=(τ) (μετὰ γενικῆς) = ἀπειλιῶ τινά, φοβερίζω τινά. ἰ ὅτιε φρί-κενε κούτ. — με-τε-ι κνόσετ=με-σὲ-τόν ἀπειλεῖ. — μος μ' κν-νόσ σε σ' τε τρεμθεμ=μὴ μὲ φοβερίζεις διότι δὲν σὲ φοβοῦμαι.

κανοσί-α πληθ. κανοσίτε (τ) καὶ κνόςμε-α πληθ. κνόςματε=ἀπειλή, ἀπειλαί.

κάνπ-ι (γ) (πληθ. λείπει) καὶ κερπ-ι (τ) πληθ. κέρπετε=τὸ κανα-θύριον ἰ-ε-τε κἀνπτε (γ) = ἰ-ε-τε κερπτε (τ) = ἐκ καναθύριου ἐπιθ. τῆς ὕλης δηλωτικόν.

κάντ-δι (γ. budi) πληθ. κἀνδετε=ἄκρα ὡς κἀντ-ε-κἀντ=πέρα καὶ πέρα· κοινῶς ἀπὸ μιᾶ ἄκρη ἕως τὴν ἄλλην ἄκρη. κἀνδι ἰ ρόβησε = ἡ ἄκρα τοῦ ἐνδύματος. — ἰ γῆακα τ' ἔτ κἀντ ε κἀντ. = ὁμοιάζει τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀκριβῶς [κελτικὴ λέξις].

καπ: ρημ. = (πιάνω (διὰ τῆς χειρὸς κυρίως) [Λατ. capio = συλλαμβάνω] ἰδ. ρροκ ρημ. [τουρκ. καπ-άρεμ = κλέπτω, ἀρπάζω, μετοχ. καπμακ. ἰδ. καὶ ἑλλην. κάπω = ἀρπάζω].

καπάρ-ι πληθ. καπάρετε = προκαταβολή ἰδ. πένκ-γου.

καπαρόj = προκαταβάλλω = ἀπ καπάρ· καὶ

καπαρόσ· τὸ παθ. καπαρόχημ, καπαρόσεμ.

κάπε-α (Τυραν.) πληθ. κάπατε = δεμάτιον ἀραβουσίτου. κάπε μίσερι = σα κάπ κράχου = ὅσον πιάνει ὁ βραχίον ἰδ. ρημ. καπ. καὶ δεμέτ-ι.

κάπεξε-α (Περμέτ) πληθ. κάπεξατε = ἡ κώπη, ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους· ἰδ. δόρε-ια ('Ελβασ.) δορέξε-α (Καβ. Σ) καὶ [ρημ. 'Ελλην. κάπω = ἀρπάζω].

κάπεμ καθ. τοῦ καπ.

καπερδιj (Σ) = περδιj = περπίj = καταπίνω.

καπερδιή ἢ καπερδίνη ρ. ἐνεργ. = κατρακυλῶ, κατρακυλιάζω, κάμνω
 τούμπκις. = καπερδίχεμ τὸ παθ. = χίδεμ κόχε-νγούλιμεζι (Περμέτ.).
 καπερδσέj (γ) καὶ καπερδούνj (Βεράτ) ἴδ. καπερτένj καὶ ὄκx-
 περτσένj (Βεράτ.) = ὑπερπηδῶ.

καπερδσέλ-ι (τ) πληθ. καπερδσύεj-τε καὶ καπερδσύλ-ι (γ Σ)
 πληθ. καπερδσύj-τε, καὶ καπερτσέλ-ι = νjε δροῦ βίγε κjε βένε
 νδε γάρθτ περτε καπερδσύερε. — ἴδ. καπερτσύλ-ι.

καπερτσένj - έj (budi bogdan). ὑπερπηδῶ τι. 2) ὑπερβαίνω ὑπερέχω
 (Βεράτ.) ὄκαπερτσένj. — καπερδσέj λjούμινε, μάλjινε, χενδέκουνε
 κ.τ.λ. = ὑπερπηδῶ τὸν ποταμὸν, τὸ βουνόν, τὸν χάνδακκ. — ε κα-
 περτσέβα τεj μb' ατ άνε = τὸ ὑπερπηδήσαx πέρα-πέρα· χίδεμ ε
 dαλj μb' ατ-άνε. — ε καπερδσέj μηε διτουνί = τὸν ὑπερέχω κατὰ
 τὴν σοφίαν. — καπερτσένj ουρδενίε (budi) = παρβαίνω τὴν ἐν-
 τολήν.

καπερτσέχεμ-ένεμ (budi), καπερδσέχεμ-ένεμ (γ. Βεράτ.), ὄκαπερ-
 δσέχεμ-ένεμ· (Βεράτ.) παθ. τοῦ προηγ.

καπερτσέλ-ι, καπερτσύελ-ι (γ) πληθ. καπερτσύεjτε, καὶ καπερτσύλ-ι
 (γ. Σ) πληθ. καπερτσύjτε· ἴδ. καπερδσύελ-ι.

καπερτσού-νι (Καβ.) πληθ. καπερτσούνj-τε = κερτσού-νι (γ) καὶ κερ-
 τσοῦ-ρι (τ).

καπετέλ-ι πληθ. καπετέλετε : καπετέλ' ι πάρε = τὸ ἔμπροσθεν ἐξέχον
 μέρος τοῦ σαγμακρίου· καπετέλ' ι πράπεσμ' (τ) τὸ ὕπισθεν μέρος
 τοῦ σάγμακτος· ἐν Καβάιx τὸ πρόσθιον μέρος λέγεται βαλούκ-ου ἴδ.
 βάλ-ι. — τὸ ὕπισθεν πράπεσε-jx.

καπιδάν-ι πληθ. καπιδάνατε = ὄπλαρχηγός, 2) πλοίαρχος.

καπιστάλ-ι καὶ καπιστράλ-ι (Ἄργυρ.) ἴδ. καπίστρε-α.

καπίστρε-α (γ) πληθ. καπίστρατε [Λατ. capistrum] καὶ κοπρέσε-α
 (Σ) πληθ. -ατε = τὸ καπίστριον.

καπίσε-α (Βιτώλιx) πληθ. καπίσσατε ἴδ. μουλάρ-ι.

καπλjίσι : ρημ. = πλακύνω τινά. — με καπλjίσι τε ράνδετ' ε δέουτ.
 (Ἐλθασ.) = με ἐπλάκωσεν ὁ ἐφιάλτης· να καπλjίσι κνεμίκου = μᾶx
 ἐπλάκωσεν, (μᾶx ἔφθασεν ἔξαφνα) ὁ ἐχθρός.

καπλjόκj-ι (Καβ.) πληθ. καπλjόκjετε = λjῖx λjέῶ κjε βένε νδε φουρκετ
 περ με ε τιέρρε.

καπόν-ι = γιελγ-ι· και καπούα-οϊ πληθ. καπόνγ-τε· κοκόσ-ι ('Αργυρ.),
 κενδέσ-ι (Περμέτ.) πληθ. κενδέσγτε, κεδότσ-ι (Πούακ)· πληθ.
 κεδότσατε. — καπόσ δέτι = γιελγ - δέτι (γ) = ινδιανος, κουρκος.
 πούλγ δέτι (τ) = ρίγγ-α (γ).

καπούλγ-ι πληθ. καπούλγτε ('Ελβασ.) = ό σωρός τών δεματίων άρα-
 βουσίτου· καπούλγι· κάπαβετ μίσερι, (και μεταφορικώς). — με καπούλγ =
 έπιρ. = σωρηδόν· ίστε μβούσουρε σαχάνι πιλγάφιτ με καπούλγ κτλ.

καπούρδε-α πληθ. καπούρδετε = τό μανιτάριον κοινώς· και κεπούρ-
 δε-α πληθ. κεπούρδετε, και κερπούδε-α.

καπούτσ-ι (Jάκουα) = φεσ-ι (Τουρκ. φέστε).

καπρέσε-α πληθ. καπρέσατε = καπίστρε-α πληθ. α-τε.

καπρουαλ-όλι (τ), καπρούελ-όλι (γ) και καπρούλ-όλι (συνηρ.) = ή δορ-
 κάς, τό ζαρκάδι πληθ. καπρένγτε (Σπάτι)· και καπράλε-γκ θηλ.

πληθ. καπρόλετε. [Λατ. capra, capreola].

καποι-α (Τουρκ.) πληθ. καποίτε 'ιδ. ρρουβά-νι ('Ελβασ.).

καπόάτε-α και καφσάτε-α πληθ. τα-τε = ή βουκιά.

καπόόνγ-όγ και καφσόνγ-όγ = δαγκάνω τι.

καπόόχεμ-όνεμ και καφσόχεμ-όνεμ πκθ. ['ιδ. κάπτω-χάφτω].

κάπτε (Περμέτ.) ['ιδ. καπτόνγ.] μβε τε κάπτε τε μάλγιτ = μβε τε
 καπερτσόερετε, = μβ' ανε τε φάκεσε τιάτερε τε μάλγιτ.

καπίνε-α πληθ. καπτίνατε (γ) [Λατ. caput] = κεφαλή (έν γένει
 ζών και άνθρωπων) όταν είνε κεκομμένη, ή έψημένη: κουρ έσθε
 ε βράρε α ε πρέρε, α ε θέρουρε α ε πιέκουρε, α ε ζιερε. 2) κεφά-
 λαιον.

καπόν-όγ: ρημ. ένεργ. (γ. τ. budi) = διαπέρνω, κάμπτω, καπτόνγ
 μάλγτε (budi) = καπερτσένγ μάλγτε· καπτόνγ μάλγινε = καπερτσένγ
 μάλγινε, δάλγ τέγ μβ' ατ' άνε μάλγιτ. 2) καπτόνγ (τ) = προτοίελ
 καπόάτενε (έκ του κάπω, χάφτω, 'ιδ. κάπτω).

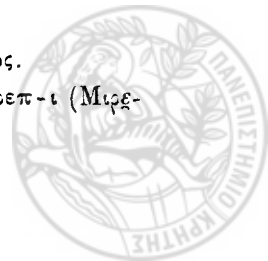
κάρ-ι πληθ. κάρτε = ποϋτσος, ψωλή κοινώς.

καραβάσ-α (Βεράτ.) πληθ. καραβάσατε = (καραβάσ-α = μαύρη κόρη) =
 είδος έντόμου μαύρου τό όποτον κάθηται εις τούς τοίχους του φούρ-
 νου και τής έστίας όπου είνε θερμόν μέρος.

καραβέλγ-α (γ) καρβέλγ-α (Περμέτ.), καρβέλγ-α ('Αργ.) πληθ.
 ετε. = στρατιωτικός άρτος.

- καραβίδε-ja: πληθ. καρραβίδεττε = ή καρραβίδα κοινώς.
καραβουλάκ-ου (Σ. Τουσκ.) πληθ. καρραβουλάκεττε = γέροντος.
καραβούσ-ι (Σ), τρχμάκ-ου (Πιζρενδ - Ιακώβα) πληθ. σέττε.
κουρτούκ-ου (Μάτιχ) πληθ. κουρτούκεττε = καλίου ι βιάσχε με μίσερινε.
καρανέτο-ι: (Καβ.) ἴδ. τίνε-α.
καράντισε-α πληθ. α-ττε = θενέγουλε-α, μελινγιόνε-ja.
καραφίλj-ι: πληθ. κκρραφίλjαττε = γαρούφαλον.
καρβέλε-ja (Περμέτ.) πληθ. ε ττε = κκρραβέλε-ja ὁ ἴδ.
καρβούν-ι (γ) hundseouth; ἴδ. τρεβίμ-ι.
καρδσέj: ἴδ. κκρρτσέj, κκττσέj (Σ) = τρέχω.
καρδσίμ-ι πληθ. κκρρδσίμεττε = κκρρτσίμ-ι = δρόμος, τρέξιμον.
καρθι-α (Έλδαο.) πληθ. καρρθιττε = φρύγκων, αρου ττε χόλα ε ττε θάτα·
καί κάρθεjε-ja (Περμέτ.), πληθ. κάρθεjεττε, σκάρπε-α (Βεράτ.)
πληθ. σκάρπαττε.
κράνδε-ja (Σ) πληθ. κράνδεττε, κάρθεjε-α (Περμέτ.), πληθ. κάρ-
θεjαττε.
καρραβόσ (Περμέτ.) = κάμνω τινά αδύνατον, λιγνόν, χαυνόνω, ἐπί
ζώων (καί μεταφορ. ἐπί ζλων).
καρραβόσσεμ = γίγνομαι αδύνατος, γαῦνος, λιγνός.
καρραδότησε-α (Καβ.) πληθ. α-ττε ἴδ. βρετκόσε-α.
καρραλjέτο-ι: πληθ. κκρρακλjέτσαττε, καί κκρρτσακλέτο-ι (Κρούja, Σ)
πληθ. κκρρτσακλέτσαττε, καί κκττσακλjέτο-ι (Σ) πληθ. κκττσακλjέ-
τσαττε = ή ακρίδα κοινώς.
καρρακνδσούαλ-όλι (τ) ἴδ. καί λjουφγάτ-ι· πληθ. κκρρακνδσόνjττε: καί
κκρρακνδσούελ-όλι (γ) κκρρακνδσούλ-όλι (συνηρ.) [κακκνδσούαλ-
όλι άνκγραμματισμός. = ένδεδυμένος με σιδηρά φορέματα]. κεμίσε
κκρρακνδσόλι = κεμίσε χέκουρι: υποκάμισον πλεγμένον από σίδηρον
τό όποϊον εφόρουσ οι πολεμιστάι.
καρρακρίσ: (Περμέτ) ἴδ. κκκκρίσ: κκρρακουρίνε-α: πληθ. κκρρακουρίναττε
(Βεράτ.) πληθ. α-ττε = αρ' ε κέjε κjε σ' κᾶ δᾶ ττε μίρε.
καρρακσίνε-α (Περμέτ.) πληθ. κκρρακσίνεττε = βερρ ι λjίγεττε, ι πα ουσ-
κύερε, ι σεμούρε.
κάρμε-α (Δίβρα) πληθ. α-ττε = σκάμπ-βι, = πέτρα, βράχος.
κάρπε-α πληθ. κάρπαττε (Δίβρα), σκρέπ-ι πληθ. α-ττε κρεπ-ι (Μιρε-

δίττα) πληθ. κρέπατα· Μζλ] κάρπε=πετρῶδες βουνόν [σύγκρινον
Κκρπάθια ὄρη].

κάρσ-ι: ??? = ἀντιστοιχικός, πεισματωδής, [ινκστῶι τουρκ.].

καρτοαλγέτο-ι (Κρούζ, Σ.), πληθ. κκρτσαλέτσρε=κκρκαλγέτο-ι=
ἀκρίς-δος.

καρτσένj-έj: ρημ. [έλλην. σκυρτῶ] 1) πηδῶ· τινάσσομι 2) χορεύω,
ὄρχουμι.— κκρτσέj κκρπjέτε=ἀνκπηδῶ, (κουρ κκρτσέjενε βέτεμ α
βέτ'ι δύτε κκί κούρ κκρτσέjενε σούμε βέτα κκρ δόρε. — και κκρτσέj
-νj, κκτσέj (Σ. bogdan), κκτσέj (Σ. Περμέτ.)=βάνjενε βάλε, κουρ
κκρτσέjενε σούμε βέτα κκρ δόρε.

καρτσίμ-ι=ὁ χώρος, τὸ σκυρτᾶν· κκί κκρτσίμ, κκτσίμ-ι (Σ), κκτσίμ-ι
πληθ. ετε.

καρραβόσεμ, κκθ. τοῦ κκρραβούj-ούχημ (Κκβ.)=καμπουριάζω ἕνεκκ
τοῦ γήρατος, (ἐπὶ ζῳών) ἴδ. κκρρούς-εμ.

καρρούτε-α πληθ. κκρρούττατε· ἴδ. ρῆμα κκρρούς.

κασόλε-α πληθ. κκσούλτατε [ιταλ. casa]=καλύβη και κκσόλε-jx,
πληθ. κκσόλετε, κκτσόλε-α (Σ) πληθ. κκσούλτατε=καλύβη· 2) κκ-
σουλ'ε πούλjαβετ=κκjυμέσ-ζι· κουμάτσ, κκτέτσ = τὸ κκττέτσι.

καστραβέτο-ι, κκσσταβέτο-ι πληθ. α-τε· ἴδ. τράνγουλε-ι (γ).

καστρίκj-ι πληθ. κκστρίκjετε=εἶδος ὕφους μεγάλου μὲ τρεῖς τκινίκς
χρωματισμένκς ἐπὶ τῆς ράχεως.

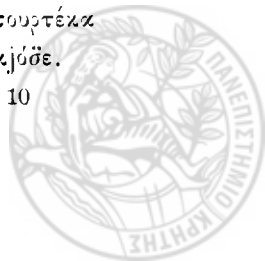
κατσαλγέτο-ι (Σ) πληθ. κκτσαλjέτστατε, κκτ' ἀποβολήν τοῦ ρ. ἀντί
κκρτσαλjέτο-ι = ἀκρίς.

καῶj-όχημ (Σ) κκτ' ἀποβολήν τοῦ φ πρὸ τοῦ ὀ-ἀντί κκφῶj-όχημ.

καῶε-α πληθ. κκῶκτε ἀντί κκφῶε-α πληθ. κτε = ζῶον.

κάῶτε ὄνομα περιληπτικόν (πληθ. λείπει)=ἄχυρον· κκῶτ' ε γρῶνιτ, ε
έλjβιτ, ε τερῶάνεσε, ε λjένιτ· 2) κκῶτε ε κούμπτεριτ=ὁ γαλαζίκς
(ἀστερισμός)· 3) κκῶτε-α (Σ) ξηρὸς χώρτος (πρὸς διαστολήν τῆς
χλόης) ἴδ. και bux-ου. — κκῶτ' ε τέπεσε, ε ορίζιτ, κ.τλ. κουρ jάνε
δέγα τε γjάτα πκ σίμε νδε λjαμετ ε πκ θύεμ ε πκ δερρμούεμ: πκ
κῶτκ σι τε σίχετε, ε τε δερρμούχτε, κτεχῆρε ι θόνε: bux-ου.

καῶτᾶο-ι (Τυρ.)· γκῶτᾶρε-jx ('Ελβ.) πληθ. γκστᾶρετε, κκτέτσ-ι (Κρούζ)=
ατιέ κου βένε μίσερινε. — γκῶτᾶρε-jx ('Ελβκς.)=θούρε με πουρτέκκ
ε μβουljοῦμ με τιέγουλκ α με κῶττε, =νδερετσε με κῶττε κjῶσε.

καϊόροε-*ja* πληθ. καϊτόροετε [κάϊ-τε-α] ἴδ. καϊσόλε-*α* ἢ καϊτσόλε-*α*.
κάτ (Περμέτ.) ρ. ἐνεργ. = κατβάλλω, νικῶ. ἀορ. κάττ-ε-ι· μετοχή
κάττε καὶ κάττορε (ἀπηρεχιωμένη λέξις).

καταλα-*νι* (γ) πληθ. κατκλάν]-τε = κύκλωψ, ἄγριος ἄνθρωπος μεθ' ἐνός
ὄφθαλμοῦ εἰς τὸ μέτωπον· καὶ κατκλάν-ι (τ).

κατανδι-*α*: κοινῶς ἢ κατάνττ = ἢ κατᾶσττεις, ὁ πλοῦτος ἴδε καὶ
πλῆάνκ-γού.

κατανδιό: ρ. οὐδ. = κατντῶ.

καταπι-*α* (Βεράτ.) πληθ. καττπῖτε = μάνδαλος ἴδ. κιάπε-*α* (Κεβάξ).

κατεροδέτε-κᾶμβεσε = μόκρε-*α* = ἢ σκρνττπυδοροῦσα.

κατλόγ (Σ) ἴδ. τριγγελόγ = κροτῶ.

κατούα-οῖ (Βεράτ.) πληθ. κατόν]τε [Ἑλλην. κάτω] ἴδ. κῆοῦρ-ι.

κάτρε = ἴδ. κάτρε καὶ πάντα τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα. — ι-ε-κατρεδιέτε-
ι-α = τεσσαρακοστός-ἡ-όν. — καὶ ι-ε-κατρεδιτε-ι-α (Ἀργυρ.) συνήρ.

κατούντ-δι (γ. ἴδρα) = χωρίον· πλ. κατούνδετε· καὶ φᾶτ-ι, πᾶτ-ι
(τ) πληθ. φᾶττατε, πᾶττατε.

κατουνδάο-ι: πληθ. κατουνδάρετε = χωρικός (γ).

κατουνδάρε-*ja*: πληθ. κατουνδάρετε = χωρική (γ). — καὶ κατούνδεσ-ι
ἀορ. κατούνδεσε-*ja* θηλ. πληθ. ἀορ. κατούνδεσιτε θηλ. κατούνδε-
σετε. — καὶ φᾶτάρ-ι (τ) ἀορ. φᾶτᾶρε-*ja* (τ) θηλ.

κατράφ-ι (Βεράτ.) = (κῆσπένκ-γού Τουρκ. = δέρε τῶκρδάκου) [Βουλ-
γριστὶ κατκράχ, ἴσως ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ κατκράκτις].

κατραγγύο-ι: πληθ. κατραγγύοτε = ι ἄτι ι στεργγύοιτε — τὸ θηλ. κα-
τραγγύοε-*ja* πληθ. κατραγγύοετε = ε ἄμκ ε στεργγύοεσε.

κάτρε καὶ κάτρε (γ) = 4 [Λατ. quattuor].

κατρεμζάγ (Περμέτ.) ἐπιρ. π λλσπλσισστικόν = τετραπλῶς.

κατρεμζόν] ρημ. = τετραπλσισζῶ· πκθ. κατρεμζόνεμ. — ι-ε-κατρε-
μζε-ι-α (Περμέτ.) = τετραπλοῦς-ἡ-οῦν.

κάτρεσῆ = τετραχῆ, τετραχῶς ἐπιρ.

(ι-ε) κάτρετε-ι-α = τέτταρος-ἡ-ον. ἀριθμητ. τεκτικόν.

κατρουρδεράτεσ-ι (τ) πληθ. κατρουρδεράτεσιτε = τετράρχης [ἐκ τοῦ
κατρεοῦρδερε-*α*].

κάτσο-ι (τ) [ἐξ οὗ τὸ ἀπλοελληνικόν κατσίκιον, καὶ τὸ Τουρκ. κῆτσῶι]
= κατσίκι [κέτσο-ι (τ)].

κατσαβοῦ-νι (γ) πληθ. κατσαβούνι-τεξ= κοινῶς παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς ἡ ἕναι.

κατσαδρῆ-νι (bogdan) πληθ. κατσαδρένιτεξ= ἀκρίδες.

κατσαρρούμ-ι: ('Ελθασ.), κατσαρρούμ-ι (Κρούτζα). — μιστρίστε-για (Βερκτ.) μιστρίστετε σι τ' ἰ σκόκινε κόνιετε καλιουτ μίσεριτ ἰ θόνε κατσαρρούμ. κατσαρρούμ' ἰ μίσεριτ.

κατσέj (Σ) ἀντὶ καρτσέj κατ' ἀποβολὴν τοῦ ρ. = κατσέj = τρέχω.

κατσῆ-α: πληθ. κατσῆτεξ= σιδήρουν πτυάριον τῆς φωτιᾶς.

κατσιδέ-για (τ) πληθ. κατσιδέτεξ= νόμισμα μετ' ἄλλοιον εἰκοσι παρὰδων.

καὶ κατσιλ-ι (Σ. ἀντὶ κατσιδ-ι τὸ δ. εἰς λ.) καὶ τσακμάκ-ου ('Ελθ.).

κατσέκ-ου (Βεράτ.) πληθ. κατσέκετεξ= κάτσι-ἰδ. καὶ κατσικ-ι ('Ελθ.).

κατσικ-ι ('Ελθασ.) = ἀσκός [ἰδ. γραικ. κατσικί]. κατσικε-για (Βεράτ.)

πληθ. κατσικετεξ. — κατσέκ-ου πληθ. κατσέκετεξ [ἰδ. κάτσι-ἰ] κα-

τσίν-ι=ὁ ἀσκός τοῦ ἐλαίου, τοῦ οἴνου, τοῦ ὄξους· λέγεται δὲ καὶ

τσακλίκ-ου (Κρούτζα-Καθάτζα), ρρεσῆκ-ι (Σ), ρρεσέκ-ου. — κατσοῦπ-ι

(Περμέτ.) = λαδοτόμαρον. — κατσικί βόλι, βένε, οὐθέλε = ἀσκός

ἐλαίου, οἴνου, ὄξους.

κασιῆ: (τ) ρημ. οὐδ. = σκαλῶν, νγέλj, νγέτσ, ρημ.

κασιόλε α πληθ. κατσόλετεξ = κασιόλε-α (Σ).

κάτῶ-ι πληθ. κέτῶ = ὑφαντῆς, ἰστουργός.

κατσαμίλ-ι (Σ) κατσαμίλ-ι (Τυραν.-Κρούτζα) πληθ. κατσαμίτεξ: ἰδ. κρημίλ-ι.

κατσαρρούμ-ι (Κρούτζα-Τυραν.) = κατσαρρούμ-ι.

κατσῆλε-για πληθ. κατσῆλετεξ [Ἑλλην. κύστις, Λατινικὸν ciste, ci-stella, = κάλαθος] κοινῶς καλάθι ἰδ. σπύργε-α (ὀρθότερον κασιίλε-για).

κατσῆλγούτε-α (Τυραν.) πληθ. κατσῆλγούτατεξ: ἰδ. κατσούλ-ι κατσῆ-ρούλε-α (Σ) πληθ. κατσαρρούβτατε.

κασιέρρ-ι (Δίβρα) ???

κάτσκα-α: πληθ. κάτσακατεξ ἰδ. ἀρρε-α.

κατσούλ-ι ('Ελθασ.) κοινῶς τὸ λειρί, τὸ κερκάλι.

κατσουλίε-α πληθ. κατσουλίτατεξ (Καθάτζα), κατσῆλεjίτε-α πληθ. κα-τσῆλεjίτατεξ, καὶ κατσαλεjούτε-α πληθ. ατεξ.

κασιέρρούβε-α πληθ. κατσαρρούβτατεξ (Σ) καὶ τσάφκε-α (Βερκτ.) πληθ.

τσάφκατεξ, τσούκε-α (Μυζεκ-για) πληθ. ατεξ, τσούκεξ-α (Μυζε-

κ-για) πληθ. τσούκεξάτεξ.

καιτούμε-ja (Πρέζα) πληθ. κατσούμετε ἴδ. ὀτάμε-α· και κορούβε-ja.
καισούπ-ι (Περμέτ.) ἴδ. κατσιάj-ι = ἀσκόζ.

καισόρο-ι (Κρούjα) = κελjυῶ λjέπουρι και μάνγθ-λjέπουρι (Μυζεκjέjα).
κάφκε-α: πληθ. κάφκατε = κούκκλον, κρνίον. — και τῶά-τῶκε-α (τ)

πληθ. α-τε: ἴδ. ἄσπε ε κρέσε (= ὀστούν τῆς κεφαλής).

κάφῶε-α πληθ. κάφῶατε = [causa] 1) πρῶγμκ 2) ζῶον φορτηγόν,
νγκρκόνj κάφῶατε = φορτόνω τὰ φορτηγὰ ζῶα.

κάφῶεξε-α: πληθ. κάφῶεζατε = κῖνιγμκ, πρῶβλγμκ. 2) κάφῶ' ε βύγελ·
ὑποκορ. τοῦ κάφῶε-α.

κάχα (τ) ἴδ. κα (γ). — ἴδ. νγά = πόθεν:

καχίτι: ρημ. ἐνεργ. = ξεφλουδίζω, τὰ καρύδια τὰ ἀμύγδαλα, τὰ ροδά-
κινά· ἀόρ. καχίτιτκ-ε-ι μετοχ. καχίτιτουρε — πκθητ. καχίτιτεμ.

κέ (budi, bogdan, Ἑλθασ. Τυρκν. Κρούjα, Κεβάjα, και ἄπκκα ἡ
μέσθι Ἀλθανία) ἴδ. τέ (τ), τέκ (τ), του (Σ) και τουκ (Σ) = ἐνθι.

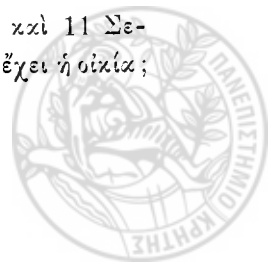
κέ (γ) κε (τ) κίτ. τῆς ἀντων. κουῶ ἐρωτ. και ἀνκφ. (budi, bogdan)
(γ) κᾶ ἴδ. κουῶ.

κέδε-ja πληθ. κέδετε = ἐρίφιον θηλυκόν.

κέθ-δι (Ἑλθασ.) και ἐθ-δι (Σ) πληθ. ἐδατε = κατσιάι· και κέτῶ-ι (γ)
πληθ. κέτῶατε, κετσ-ι (τ) πληθ. κέτσερ-ιτε (τ), κάτσ-ι (τ).

κεθένj-έj (γ), κθενj (τ) (budi) ρ. ἐνερ. = τρέπω, στρέφω γυρίζω, ἐπι-
στρέφω· κεθέj φιάλνε = παρκβκίνω τὸν λόγον, τὴν ὑπόσχεσιν· ι κε-
θέj φιάλνε = τοῦ ἀπκκντῶ (ἐπὶ κκκοῦ) = ἀντιλογῶ, ι κεθέj ὀπίννε =
γυρίζω τὰ νῶτα· κθέj κρούετε μβε νj' άνε = παρκβλέπω· κεθέj βέσπενε
(και ἄπλῶς κεθέχεμ) = ἀλλάζω τὸ θρήσκευμα, ἐξομῶ· γίνομκι προ-
σῆλυτος, ἔθεν ι κεθύεμ-ι και ε κεθύεμε-ja ὁ ἐξομότης, προσῆλυ-
τος· κεθέj πράπε = γυρίζω ἀνάποδα· ι κεθέj μενδjιεν: ἡ ι κεθέj
μέντε = τὸν κάμνω νὰ ἀλλάξῃ γνώμην. — τὸ μέσον κεθέχεμ (γ) κθε-
νεμ (τ), νγθένεμ και νγθέχεμ (Κρούjα) τοῦ ἐνεργ. νγθεj = ἐπιστρέφω,
τρέπομκι ἐξομῶ. — κεθέχεμ πρεj σε λjέμεσε διελιτ = στρέφομκι πρὸς
ἀκκτωλάς. — ἡ μετοχ. ι κεθύεμ-ι (γ) και ι κεθύμ-ι (τ).

(ε) κεθύεμε-ja (γ) ε κεθύμε-ja συνηρ., τε κεθύεμιτε (γ) και τε κεθύμιτε
συνηρ. (ι-ε-τε) κεθύερε (τ) τροπή, στροφή. — τε κεθύεμιτ ε διελιτ =
ἔταν γυρίζῃ ὁ ἥλιος κί ἡλίου τροπκί (δηλ 9 Μαρτίου και 11 Σε-
πτεμβρίου). — σα τε κεθύεμε κα ὀτεπία: = πύσκα δωμάτια ἔχει ἡ οἰκία;

κρηθίελ: (τ) [έλλλην. κρηθρός] ρ. ένεργ. = κίθριάζω, κρηθρίζω (έπί του κικρού) και κρηιελό] (γ) κρηιελό: κόχχ = ζεστέριζεν ο κικρός: κρηιελό] (γ) κρηιλό] (κρηά συνικρ. του ιε εις τ) τά κρηιητ. κρηιελεμ (τ) κρηι- ρίζομαι, κρηιελεμ κρηιελόχρεμ-όνεμ (γ) ου κρηιελούκ ού]ετε = κρηι- στάλκζε τó νερόν ου κρηιελούκ κόχχ = εκκθάρισεν ο κικρός. — κρηιελό- χρεμ-όνεμ (γ) κρηιλόχρεμ (γ).

κρηιέλετε (γ. τ.) κρηιέλετε (τ. budi) έπιρ. = κρηιηρός 2) ζάστεοκ: φλιιάς κρηιέλετε = όμιλιώ ζάστερα, κρηιηρά: άντιθ. τούρβουλε = έπιρ. (ι-ε-τε) κρηιέλετε (γ. τ) κρηιηρός-ά-όν: άντιθ. ι-ε-τε κρηιέλετε (γ. τ.) 2) ζάστερος-κ-ον: άντιθ. ι-ε-τε τούρβουλε έπιθ.: — φράσις: τε κρηιέλετε ε νάτερε σι στολιτ' ε πλιάκρε. = ή κίθριότης τής νυκτός, ώς στολισμός τής γράκας (δηλ. ή κρηιηρία δέν διακρίνεται τήν νύκτα).

κρηιιλ-ι (Έλβκσ.) πληθ. κρηιί]τε κρηιηός ό σάλαγκκας: και κρηιιλ- (τ. Κκβ.) πληθ. κρηιί]τε (έν γένει): κρηιιλ-ι πληθ. — ι]-τε, βο- βό]ι-ι (Κκβ.) = κρηιιλ με λιβόδόγε ένω κρηιιλ-ι = κρηιιλ πκ λι- βότσεγ: έτι δέ κρηιιλ-ι (Τυρκν. Κρηιη]- βοβό]ι-ι (Κκβ.) πληθ. βοβό]ι]τε.

κρηιό: δεικτ. άντων. γένους θηλ. = κύτη, ιδ. ά]ό. — γεν. κρηιό], αιτ. κρηιό και κρηιέ (γ) (τ) πληθ. κρηιό γεν. κρηιύνεβε (γ): και κρηιύρεβε (τ) αιτ. κρηιό: ιδ. κρηιό.

κρηι: έπιρ. = κρηιός, ούμε κρηι] = πολύ κρηιός = κρηιόν. φουτ κρηι] = κά- κρηι] ε του κρηι] = κρηιήν κρηιής: με βιέν κρηι] λυποόμαι, σολ- λυποόμαι, κρηιήνομαι λύπην, άντιθ. του κρηι] ει]ναι κρηι].

(ι) κρηι]-ι πληθ. τε κρηι]τε = κρηιός, κρηιηρός: ε κρηι]-ι: πληθ. τε κρηι- κρηι]τε = κρηιή, κρηιηρά: τε κρηι]τε = ούδ. = τó κρηιόν, ή κρηιία, ή κρηι- ηρία: άντιθ. ι-ε-τε κρηι].

κρηι]-ι κρηι]ε-ι (γ) πληθ. κρηι]-ι κρηι]ε = κρηιηρός, κρηιηρός: κρηι]-ι κρηι]ε-ι πληθ. κρηι]-ι κρηι]ε = ή κρηιηρός ή κρηιηρός: (γ). — κρηι]-ι κρηι]ε-ι κρηι]-ι κρηι]ε-ι (τ) πληθ. κρηι]-ι κρηι]ε-ι κρηι]-ι κρηι]ε-ι κρηι]ε-ι κρηι].

κρηι]ό και κρηι]όι (Σ. budi) = βεσ]ό] (τ) = βλέπω: πρηθ. κρηι]όρεμ και κρηι]ό- κρηι]όρεμ.

κρηι]ό-ετ-ετ ρημ. ένεργ. εισάγω, έμβάζω κρηι]όρεμ κρηι]όρεμ: κρηι]όρεμ-ε-ε

- μετοχ. κελίτουνε και κελίτουρε (τ) — και κάλ· και φούσ-ούτ, ούτ· και ὄτιε — στί· συνηρ. κελάσ νδε δέτ = έντκφιάζω. — άντιθ. νδσιέρ, κμιο-ιτ-ιτ, και κερρέј (Αργυρ).
- κελjbάζε-α (γ. bogdan) πληθ. κελbάζατε = φλέγμα, πτύελον.
κελjbάζεμ, γελjbάζεμ (Σ) ρ. μέσον = ἔχω φλέγματκ.
κελjbάσ, γελjbάσ (Σ) ρ. ένεργ. τοῦ προηγουμένου.
κελbόκγε-ja πληθ. κελbόκγετε=μπῶτύμε ε τράσε σι κjύρρε=φλέγμα.
κελjθάσ-έτ-έτ (τ. bogdan) ρ. οὐδ. = φωνάζω δυνατὰ και γερθάσ-έτ-έτ=κράζω άόρ. κελθίτκ-ε-ι και κελθέσ-έτ-έτ (budi) ἴδ. ρ. βερ-τκσ-ετ-ετ. άόρ. γερθίτκ-ε-ι και κλίθκ-ε-ι τοῦ ένερ. κλjιθ-ιθ-ιθ [έλλην. κράζω] μετοχ. κελθίτουνε, γερθίτουνε, κλίθουρε.
κελίτεμ: πκθ τοῦ κελάσ-έτ-έτ ἴδ. κάλεμ, φούτεμ. στίχημ.
κελκάζε-α (γ) κελκάζε-α (τ) πληθ κ-τε=ή δρχκοντjά (φουτόν).
κελκjέρε-ja (γ. τ. bogdan) [Λκτ. calx-cis] ή άσβεστος· και κερ-κjέλγε-јκ (κκτ' άνκρχκμκτκσμόν), γελκjέρε-јκ' πληθ. κελκjέρετε, κερκjέλετε, γελκjέρετε.
κελόγjεν-ι (γ) πληθ κελόγjενιτε=κκλόγηρος. — και κελόγjερ-ι (γ) πληθ. κελόγjεριτε. — ἴδ. γρόζουλε-α κλογjερέσε-α (τ) πληθ. κελο-γjερέσκατε.
κελjτιασ-έτ-έτ (Ελβάσ.) άόρ. κελτσίτκ-ε-ι μετοχ. κελτσίτουνε=κερ-τσάσ-ετ-ετ=κροτῶ, κρούω.
κελjσιάτρεσ-α (Τυρκν.) πληθ. κ-τε=στερφύτσ-ι κελjύσ-ι πληθ. κελjύ-σῆτε=κρινῶς τὸ κουτάβιον (έπί ζώων τετραπόδων) κελjυσ κjένι, μάτσεjε, κ.τ.λ.
κέμ-ι (Σ) ἴδ. κjέμ-ι.
κέμβε (τ) έπιρ.=κᾶμβε (γ) έπιρ. κέμβε-α (τ) πληθ. κέμβετε=κᾶμ-βε-α (γ).
κεμβέεσ-ι = ὁ άντκλλάσσων.
κεμβεζε-α (τ) πληθ. κεμβεζατε=κᾶμβεζε-α (γ) κεμβένj-εj και σκεμ-βενj-εj (τ bogdan) [Λκτ. cambio (κάμπτω)] ρημ. ένεργ. = άντκλ-λάσσω=μάσρ τένδενε ε άπ τίμενε· ἴδ. νδερρόj=άλλάσσω άπλωσ.
κεμβέχημ-νεμ και σκεμβέχημ-νεμ πκθ.
κεμβέσε-α και σκεμβέσε-α = άντκλλκγή.
κέμβε-κούκγε-јκ (Περμέτ.) πληθ. κέμβε-κούκγετε=περβελjάκ-ου· ὁ ἴδ.

- κεμβε-κχιῶι-ου* (τ) πληθ. *κέμβε-κχιρίτε* = εἶδος πτηνοῦ ζῶντος ἐν ὕδατι.
- κεμβεηνέj* (budi) ??? (ἴδ. Κατηχ. σελ. 194, 195, 195, 196, 196, 197).
- κέμβεσ-ι* (τ) πληθ. *κεμβεσιτε* = *κᾶμβεσ-ι* (γ) = ὁ πεζοπόρος.
- κεμβεσε-ja* (τ) πληθ. *κέμβεστετε* ἴδ. *κᾶμβεστε-jx* (γ) = ἡ πεζοπόρος.
- κεμβεσούαρ-όρι*, *κεμβεστόρε-jx* θηλ. πληθ. *κεμβεσόρετε* *κεμβεσόρετε* θηλ. ἴδ. *κᾶμβεσούερ-όρι*, *κᾶμβεστόρε-jx* (γ) = πεζοπόρος.
- κεμβεσί-α* = *κᾶμβεσί-α* (γ) = πεζικόν.
- κεμβέχμε* (Μαχλειςίχ ε Σκόδρεςε) ἴδ. τῶμενδεμ (Ἑλβασ.) ου *κεμβέβχ* = ου τσεμένδχ (Ἑλβασ.), ὄκχλόβχ (Βεράτ.).
- κεμβόνε-α* (γ. budi) πληθ. *χ-τε* ἴδ. *κουμβόνε-α* (γ).
- κεμβόνεξε-α* (γ) = *κουμβόνεξε-α* (γ). *κεμβόνj* (τ) = *κουμβόνj* (γ).
- κεμβόρε-α* (τ) = *κεμβόνε-α* (γ) (κουδουνι τῶν προβάτων).
- κεμβόρεξε-α* (τ) πληθ. *χ-τε* = *κουμβόνεξε-α* (γ) = *κουδουνάκι*.
- κεμίσε-α* πληθ. *κεμίσατε* = *χι-τών*, ὑποκάμισον.
- κέμρε-α* ??? (= ἴσως *κερμε-α* = *πτῶμα*).
- κενάκj* (γ) ρ. = ἡδύνω, τέρπω, εὐφραίνω, καὶ *κερνάκj* (Βεράτ.) τὸ πᾶθ. *κερνάκμε*, *κενάκμε* = εὐχχριστοῦμαχι.
- κενάκμε-ja* (budi-bogdau) πληθ. *κενάκμετε* = τέρψις, ἡδονή, εὐχχρίστησις.
- κενάτε-α* πληθ. *κενάτετε* ἴδ. *κχνάτε-α* = ἡ *κχνάτα*.
- κενγάλε-α* (Σ) πληθ. *χ-τε* ἴδ. *γjινκάλε-α*.
- κένγε-α* = *κᾶνγε-α* (γ) = ἄσμα.
- κενγετούαρ-όρι* (τ) πληθ. *κενγετόρετε* = *κᾶνκετούερ-όρι* (γ) = ψάλτης.
- κενγετόρε-ja* πληθ. *κενγετόρετε* = *κᾶνκετόρε-jx* (γ) = ψάλτρια.
- κένδ* καὶ *κᾶνδ* (bogdan) χίτ. τῆς ἄντων. *κουσ* = τις.
- κενδέj* (γ) = *κετέj* (τ) [ἴδ. *κετοῦj*] *κενδέjx* = *κετέjx*. — *κενδῶ* (budi) καὶ *κενδῶj* (bogdan) = εἰς τὸ ἐξῆς, τούντεῦθεν.
- (ι-ε) κενδέjῶεμ* (γ) ἴδ. *ι-ε-κετέjῶεμ*.
- κενδέσ-ι* (Περμέτ.) ἴδ. *κενδούεσ-ι* (Μιρεδίτα), *γjέlj-ι* = ἀλέκτωρ.
- κενδίμ-ι*: πληθ. *κενδίμετε* = *τραγώδημα*, ἄσμα. 2) ἀνάγνωσις, 3) σπουδή (γρομμμάτων).
- κενδόνj-όj* [Λατ. canto] ρ. = ψάλλω, τραγουδῶ, ἄδω, ὑμῶ. 2) ἀνχ-γινώσκω, κοινῶς *δικβάζω*.

κενδρόχημ-νεμ πλθ. τοῦ προηγουμένου.

(ι-ε) κενδρούεσσιμ, ι-ε-κενδρούεσσεμ (γ), ι-ε-κενδρούσσιμ, ι-ε-κενδρούσσεμ (γ)
 συννηρ. καὶ ι-ε-κενδρούχρσσιμ ἢ ι-ε-κενδρούχρξε (τ) = λόγιος, δικακσμέ-
 νος, γοακμκτισμένος.

κενδρούεσσι (Μιρεδίτζ) πλθθ. κενδρούεσσιτε = γκέλγ-ι = πετεινός.

κενδῶ καὶ κενδῶϊ ἐπιρ. = ἐντεσθεν, ἐδῶθεν, ἀπ' ἐδῶ. — κενδῶ τούτιε =
 εἰς τὸ ἐξῆς, ἀπ' ἐδῶ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς (budi) (γ).

κενέλ-ι (Ἐλβασ.) = κινέλ-ι (Περμέτ.).

κενέτε-α πλθθ. κενέτχτε = λίμνη ἥτις τὸν μὲν χειμῶνα ἔχει νερὸν τὸ
 δὲ καλοκαίριον ξηραίνεται. — ἴδ. καὶ λχεκξ-νι (γ).

κενκ-γχι (Σ) = κενκ-γχι καὶ κῆ-γι (Σ) πλθθ. κῆ-τε = ἀρνίον.

κενκέμ-ι (Βερζτ.) ἴδ. κῆμ-ι.

κέπ (Κελ.) ρ. ἐνερ. ἴδ. κῆουκ' ρημ. ἐνεργ.

κέπ-κέπ-κέπ: ρημ. = γλόφω, σκακίζω καὶ κελκίσι-ίτ-ίτ (Βερζτ.) κέπ
 νξε ὄτύλε γούρι = σκακίζω ἕνα στύλον. — πλθ. κέπεμ, κελκίτεμ. —
 κέπ γούριν' ε μουλνιτ = κελκίσι μόκρηξε = κέπ μόκρηξε (γ).

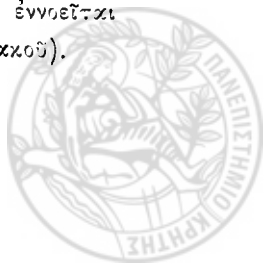
κεπούρδε-α: πλθθ. κεπούρδχτε = κελκούρδε-α (Κελ.) = κελκούρδε-α (τ).

κεπουσ-ούτ-ούτ (γ) = κόπτω, δικκώπτω: καὶ κελκούτ-ούτ-ούτ (τ) κελ-
 πούσι γκέθετ' ε δροσνιτ. = κόπτω τὰ φύλλα τοῦ δένδρου διὰ τῆς
 χειρός. — κελπούσι νξε λκούλξε = κόπτω ἐν ἄνθος. — κελπούσι νξε βέσ
 ρουσί = κόπτω ἕνα σκακί σκακίλι. — ἴδ. καὶ πρέσ-έτ-έτ = κόπτω
 διὰ τῆς μακκίρας. 2) κελπούσι φιάλξε = ἀποφασίζω κελπούσι νξε κούξε
 ρίκου, κούξε μόλε, νξε κούξε δάξδε, κούξε κούμβουλε κ.τ.λ. — κελ-
 πούτεμ νδερ βέτεξε (Σ) = δελκούξेम, καὶ τσίλξεμ νδερ βέτεξε (Σ).

κεπούσδε-α (Βερζτ.) πλθθ. κελπούσχτε = κρότων-ονος, κοινῶς σσιμ-
 πούρι [μικρότερα τοῦ ρούκρηξε-α (γ), ρούκρηξε-α (τ)].

κεπούτσε-α πλθθ. κελπούτσεττε = ὑποδήματα κοινῶς κελπούτσισα (τροπ.
 τοῦ π εἰς κ). 2) ἀπ κελπούτσε = δωροδοκῶ τινα (ἐπὶ κελκού) δι' ἐκ-
 δούλευσιν: μακρ κελπούτσε = δωροδοκοῦμαι δι' ἐκδούλευσιν ἐπὶ
 κελκού, (δίδουν κελπούτσισα εἰς τοὺς μεσιτεῦντας εἰς γάμον).

κεπουτσάρ-ι καὶ κελπουτσετάρ-ι πλθθ. — ἀρετε: κελπουτσάρε-ι καὶ κελ-
 πουτσετάρε-ι πλθθ. — ἀρετε = μεσίτης (ἐπὶ κελκού): κῆ α κῆο κῆε
 μερ κελπούτσε περτε μκρούχρε νδονξε πούνε τε μίρε: ἐννοεῖται
 δῶρον: κοινῶς ποδοκῆπιον: ἴδ. χέκρε-ι = μεσίτης (ἐπὶ κελκού).

κεροβε-α πληθ. κερβητε = τὸ βουτσὶ κοινῶς φουτσὶ κουρβὰς (Τουρκ.).

κερβίσι-ι = τὸ ἱερὸν ὄστων.

κερβίσιτε-τε πληθ. κοινῶς τὰ πάκια καὶ (Σ. Περιμέτ.) κρύκζεζατ' ε
κουρβίσιτ, ληκογόνε-τε (Ἀργυρ.) με ράνε κερβίσιτετε = ἔπεσαν τὰ
πάκια μου· καὶ με ράνε κρύκζεζατε.

κερβούνημ (Καθ.) ἴδ. κερρούσεμ.

(ι-ε-τε) κερβούτε-ι-α πληθ. τε κερβούτετε, τε κερβούτατε θηλ.
καὶ γερμούτσ-ι (ἴδ. γερμούκεμ.) = κοινῶς ὁ κκμπούρης. — γερμού-
τσε-ιχ θηλ. τοῦ γερμούτσ.

κερθι-νι (γ. bogdan) πληθ. κερθίνι-τε = ὄψιμος, τρυφερός (ἐπὶ ἀν-
θρώπων καὶ ζώων). — κερθίνιχ-α θηλ. πληθ. κερθίνιχτε.

(ι) κερθι-ου πληθ. τε κερθι:ε. — ἀρσ. ε κερθίνιχ-α πληθ. τε κερ-
θίνιχτε = ὄψιμος.

κερθι-νι (bogdan) = φόνιχ-ιχ = βρέφος.

κερεῖεμε-τε: πληθ. νηστεία, τεσσαρχκοστή.

κερεῖμόρε-ια πληθ. κερεῖμόρετε = σαρκοστιανὸν φαγητόν.

κερεῖμόνι (budi) ρ. οὐδ. = ἕκστῳ σαρκοστήν = μὲν κερεῖεμε (γ.τ).

κερθίνι-τε (bogdan) = κκλι:μάνι-τε, τσιλιμῆτε· djém-κερθίνι =
ὕστερότακ, ὄψιμα παιχνίδια (ἕτινα ἐγεννήθησαν κατὰ τὰ γηρα-
τεῖα). — κῆνιχ κερθι = κενγι' ι νιόμε· ἀντίθ. ι-ε-τε λιάστε =
πρώμον.

κερθι: ἐπίρ. = ὄψέ, ὄψιμος.

κερθίνι: ρῆμ. ἐνερ. = κάμνω τι ὄψιμον.

κερθίξι-α (γ) πληθ. κερθίξιτε (γ.τ) = ὀμφαλός. 2) τὸ κέντρον (μετα-
φορικῶς): με ρῶ κερθίξι = μοῦ λύθηκεν ὁ ὀμφαλός [πικράβ. ἑλλην.
καρδία].

κερκόνι-όγι [Λατιν. quaereō] = ἐρευνῶ, κοινῶς ψάχνω, 2) ζητῶ,
3) γεύομαι, δοκιμάζω: ὡς κερκόνι γῆλενε περ κρύπε = δοκιμάζω
τὸ φαγητόν γιὰ ἀλάτι· τὸ παθητικὸν κερκόνεμ-όχημ.

κερκόνιχ-ι (Τουρν.) πληθ. κερκόνιχσιτε καὶ κερκέσε-α πληθ. κερκέ-
σατε· ἴδ. κερκίμ-ι.

κερκέλε-α (Τουρν.) πληθ. κερκέλατε [λέξις ἀπηρχαιωμένη] = θίχε κῆ
μῆνε νδε βρέστ.

κερλζούκ-ου (Dίβρα) πληθ. κερλζούκετε = κερράβε-α. — ὁ ἴδ.

κεομε-α: πληθ. κερμαχτε [γραικ. κορμί] και στερβίνε-α (Σ) πληθ.

στερβίνατε = πτωμα ζώου, κοινώς ψοφίμι· ἴδ. νγορδσίνε-α.

κερνάλε-ja πληθ. κερνάλετε = ὠκεανός· και κερνιάλ-ι (Σ).

κέροπ-βι (Dίβρα) ??? (ἴσως ἄγκιστρον).

κέροπ-ι (τ) ἴδ. κᾶνπ-ι (γ).

(ι-ε) κέροπτε = ι-ε κᾶνπτε (γ).

κεροπίj = κρεπίj· κερπίτεμ. = κρεπίτεμ.

κεροσί-νι (γ) πληθ. κερσίνj-τε και κερτσι-ρι (τ) = ὁ κάλκμος τοῦ πο-
δαριού· κερσίνjτ' ε κεμβεβετ.

κεροσί-ίτ-ίτ (Σ) ρ. ἐνεργ. = βροντῶ κατὰ γῆς· μτχ. κερτσίτουνε: ἴδ.

κερτσάσ ρημ. και περπιέκ.

κεροσίτεμ = κερτσίτεμ.

κεροσενδέλε-τε: πληθ. = τὰ Χριστοῦ-γεννη και κερσνδέλατε (Σ) (κατ'
ἀποβολήν τοῦ ρ πρὸ τοῦ σ συνήθως παρὰ Σκαοδριάνοις).

κεροσμόj = κρεσμόj = μβχ κρέσμε = νηστεύω.

κεροσέτ-ι (Καβ.) = γερσέτ-ι.

κεροτούκ-ου (Μάτιχ) και κερτούκετε πληθ. = καλιjτ' ε μίσερχβετ πα
κεπούτουνε νδ' ἄρε. — και μίσερ-ι (Μάτιχ) = μίσερι ι ὀκόκjουνε.

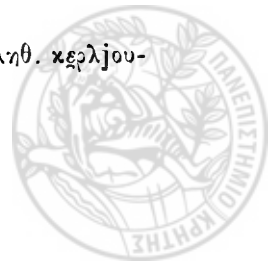
κεροτιάσ-έτ-έτ (γ. τ. Σ. budi) [έλλην. κροτῶ-κρούω] = κάμνω κρό-
τον = κροτῶ· και κρετσάσ-έτ-έτ = τρίζω και κελτσάσ-έτ-έτ (Έλ-
βασάν) κερτσίστε πούσκα = ἐκροτούσε τὸ τουφεκί· κερτσάσ γjίστε-
ριτε = τρίζω τὰ δάκτυλα. — κερτσίτι ε μὲρι μάλjετε = ἀνεχώρησε
μετὰ κρότου και ἐπῆρε τὰ βουνα· παρατ. κερτσίjε-κερτσίjε-
κερτσίστε· ἄορ. κερτσίτα-ε-ι· μετοχ. κερτσίτουνε (γ) και κερτσί-
τουρε (τ).

κεροσε-α: πληθ. κερτσατε: κοινώς τραχγνὸν κόκκαλον, τραχανάδι.

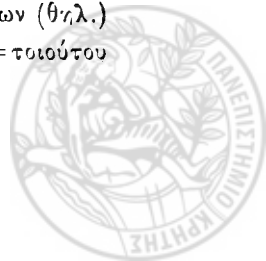
κεροσελιj (γ. τ.) ρ. ἐνεργ. = τρίζω τοὺς ὀδόντας· και νγερτσελόj (Σ) νγερ-
τσελιj (γ): κερτσελιj δέμβετε (τ) = νγερτσελόj δεμβετε (Σ), = νγερ-
τσελιj δέμβετε (γ).

κερτσού-νι (γ) πληθ. κερτσουνjτε = κοινώς τὸ κούτσουρον = ἀφοῦ κόψης
τὸν κορμὸν και τοὺς κλάδους τοῦ δένδρου. — και κερτσού-ρι (τ), κκ-
περτσού-νι (Καβ.) πληθ. κκπερτσούνjτε, τσουνγε-α (γ) πληθ. τσουν-
γατε, κερτσόπ-ι (Βερατ.) πληθ. κερτσόπετε.

κεροράβε-α: πληθ. κερράβατε = και κερλjούκ-ου (Dίβρα) πληθ. κερλjου-

- κετε = ή ποιμαντορική ράβδος ή άγκλοϋτζα κοινώς. — κερράβ' ε δέ-
νετ = ή άγκλίτσα τών προβάτων, ποιμενική ράβδος.
- κερρέν] - έ] : ρήμα ενεργ. = εκβάλλω, νάσιερ 2) ρρεμβέ] , μάρρ φόσουραζι
άορ. κερρέβχ - ε - ου μετοχ. κερρύερε.
- κερρό]ε - α (Βεράτ.) πληθ. κερρό]ατε (Βεράτ.) και γ]υλ]πενύρ - ι (Σ)
πληθ. γ]υλ]πενύρετε, στί]ζε - χ (Έλβασ.) πληθ. στί]ζατε = κοινώς ή
κλτσοβελόνχ.
- κερρό]με - α (Περμέτ.) πληθ. κ - τε : ίδ. κρί]με - α.
- κερρό]τö - ι πληθ. κερρό]τσατε (Βεράτ.) ίδ. βί]σ]κ - ου (Τυρν.) .
- κερροελδί]σεμ (Έλβασ.) ρ. ούδ. = όταν πιάνωνται τά νεύρα του ποδός·
τσέρ]με - χ (Βεράτ.), τσερ]μεζ]ε - χ (Βεράτ. Περμέτ.). — μ' ουκερνελ-
δί]σνε δέ]τ' ε κεμ]ερε = με ζούρι τσερ]μα χ τσερ]μεζ]α· 2) κί λεζεις
τσερ]με - χ ή τσερ]μεζ]ε - χ σημ. κρυσλό]γημα· πληθ. τσερ]ματε α τσερ-
μεζ]ατε.
- κερρό]κούλε - α : πληθ. κερρό]κούλα - ε = ρεό]τενα = τó ισχίον. = κακά]ατε
περ]μ]β]ι ή]β]ετ = τó ιερόν όστου.
- κερρού]σ - ούτ - ούτ = κουρρού]σ - ούτ - ούτ ρημ. κερρού]σεμ = άορ. κερρού]σα -
ε ι μετοχ. κερρού]σουνε = κυρτόνω.
- κερρο]ν] (γ) (άχρηστος) ίδ. ρρ]ν] ή ρρ]ι].
- κερρο]ύτε - α πληθ. κερρού]τατε [συγκρ. έλλην. κυρτός] = τετράποδον με
κέ]ατα κεκλιμένχ όπισθεν τ]ης κεφαλ]ης· δέ]λε χ δι κ]ε ι κ]α ήρι-
ν]τε κερρού]σουρε πρά]πα κρέ]σε, [ιδ. κερρού]σ - ούτ - ούτ].
- κεσά] = τχύτης γεν. του κε]ό άντων. δεικτ. και (bogdan) = κε-
σά]να].
- κεσέν (Έλβασ.) ρ· τριτοπρόσωπον με - τε - ι κεσέν = με τε - ι θέρ = με
σφά]ζει, με κόπτει κοινώς (έπί κρυσλό]γηματος).
- κεσι (γ. Σ.) άρσ. και κεσι του κυ] = εκ τούτου.
- κεσιö : (γ. Σ.) άφ. πληθ. = εκ τούτων.
- κεσό (γ. Σ.) κεισό (γ) άφ. του κε]ό = εκ τχύτης.
- κεσόö (γ. Σ.) κετσιö άφ. πληθ. εκ τούτων· μερ]ό]χου κεσι ν]ερίου =
άπομακρύνθητι τούτου του άνθρώπου· μερ]ό]χου κεσά] γρού]ε]ε = άπο-
μακρύνθητι τχύτης τ]ης γυναικός. — μερ]ό]χου κεσιö = άπομακρύνθητι
εκ τούτων (άρσ.) μερ]ό]χου κεσόö = άπομακρύνθητι εκ τούτων (θηλ.)
κεσό γ]ά]ε = εκ τούτου του πρά]γματος. κεσι φαρε γ]ά]ε = τοιούτου

εἶδος πρόγυμνος = τέτοιον πρόγυμν. — κερὶ φάρε νjerίου = ι κερτίλε νjeri = τέτοιος ἄνθρωπος· κερσό φάρε νjerεζ'ιῶ = τέτοιοι ἄνθρωποι = τε κερτίλε νjerεσ· κερτὸ φάρε γραῶ = τέτοιαις γυναικας = τε κερτίλε γρα ἴδ. αὐὶ ἦ κτσι, κυὸ ἦ κτσό κυισ, κυσῶ — κερσό δόρε (Σ. Τυρκν. — Κροῦτζ) = τοιούτου εἶδους.

κερσό - δόρετ (Σ) (κοινῶς) = τέτοιαις λογιῶς· ἴδ. ι κερτίλε (τ).

κερσόλε = α (Σ) = κερσόλε - α πληθ. α - τε = ἀχυρών.

κερσούλε - α (γ. τ. bogdan) πληθ. κερσούλτζε = ἡ σκούφικ τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.

κερσίλ - ι (budi) = συμβουλή, 2) συμβούλιον, συνέλευσις· σύσκεψις· καὶ κερσίλε - α πληθ. κερσίλτζε — κερσίλε - ια πληθ. κερσίλετε· βάνη κερσίλε = συγκροτῶ συμβούλιον, συνέλευσιν· βάνη κερσίλε ε κουβέντ.

κερσίλόζι: ρημ. = συμβουλεύω· δίδω συμβουλήν ι κερσίλόβκ νδε βεστ = τοῦ ἐπιθύρισκ ἔς τὸ κῦτίον.

κερσίλόζεμ - όνεμ πκθ. = συμβουλεύομαι ὑπὸ τινος.

κερσίλιμ - ι πληθ. κερσίλιμτε = συμβουλή.

κερστέντζε - α (Σ) πληθ. κερστέντζε καὶ κερστέντζε - α πληθ. κερστέντζε [Λατ. castanea, Ἑλλην. κάστανον] = ὁ κερπὸς καὶ τὸ δένδρον.

κερστού (γ. τ) = τοιούτουτρόπως ἴδ. καὶ κστού· πο κερστού νκ ε βάν = πάντοτε ἔτσι μᾶς τὸ κάνεις· κερστούνκ (γ) κερστούνε (τ) = κστούνε - α.

κερστούθινε ὑποκορ. = κστούθινε = ἔτσι δά.

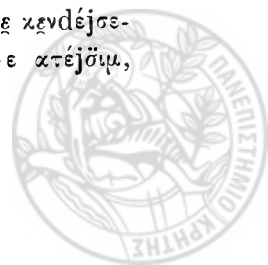
κερσοῦ (Κόρτσ) ἴδ. κχού (Κθιέλεκ), κσοε (Κόρτσα).

κετέ (γ. τ.) κίτ. τοῦ κύ καὶ κερζό = τοῦτον. κτύτην.

κετέζ (τ) κερτέζ, κενδέζ (γ) κενδέζ, κενδύ (budi) κενδύζ (γ. budi) ἐπιρ. = ἐντεσθεν ἐδῶθεν, ἀπ' ἐδῶ (ἐπὶ πλησίον δείξεως) ἴδ. καὶ κτέζ, κτέζ, κενδέζ — κενδέζ, κενδύ - κενδύζ.

(ι) κερτέζμ - ι (τ) = (τ) = ὁ ἐντεσθεν· ἴδ. ι κτέζμ - ι ε κερτέζμε - ια = ἡ ἐντεσθεν, ἡ ἐδῶθεν, ἴδ. ε κτέζμε - ια.

(ι - ε) κενδέζοιμ (γ) καὶ ι - ε κενδέζοιμ· ι - ε κερτέζοιμ (Σ) καὶ ι - ε κερτέζοιμ. — (Σ) πληθ. τε κερτέζμιτε ἄρσ. τε κερτέζμιτε θηλ. τε κερτέζοιμιτε: ἄρσ. τε κερτέζοιμιτε θηλ. τε κεντεζοιμιτε ἄρσ. τε κερτέζοιμιτε θηλ. τε κενδέζοιμιτε ἄρσ. τε κενδέζοιμιτε θηλ. τε κενδέζοιμιτε ἄρσ. τε κεντεζοιμιτε θηλ. ἴδ. καὶ ι - ε κτέζμ, ι - ε κερτέζοιμ,

ι-ε κτέϊσ̄εμ, ι-ε κνδέϊσ̄ιμ, ι-ε κνδέϊσ̄εμ = ό έντεσ̄θεν, ό έκείθεν.
κέτσοο-ι (Βεράτ.) ν̄ε φάρε σ̄τάζε ποσι-μι κ̄ε χ̄κ άρρε και γ̄εσ̄-ι (γ).
κετ̄ε: έπιρ. = έδω πέρα (έπι πλησίον δείξεως) ἴδ. ατ̄ε = εκεί πέρα. —
έ̄κ κετ̄ε = έλα έδω πέρα.
(ι) κετίε ι: πληθ. τε κετίε τε = τοιούτος.
(ε) κετίε-α πληθ. τε κετίε τε = τοιούτη.
(τε) κετίε-τε οὐδ. άντων. (έπι πλησίον δείξεως) ἴδ. ι-ε-τε ατίε τε
κετέε τε = ή ιδιότης (bogdan) = qualita (Ἰτζλ.).
κετού: κετύ έπιρ. (έπι πλησίον δείξεως) ἴδ. ατύ.
κεσ̄ε̄, κεσ̄ε̄ν̄ (Σ. Περμέτ, budi) = σπεύδω, τρέχω.
κέτ̄ε-ja (Βεράτ.) πληθ. κέτ̄ε τε = κοράσιον.
κεχ̄κ (γ. bogdan) έπιρ. = κετού = προς τοῦτο τό μέρος. [Ἰτζλ. ca]
έ̄κ κεχ̄κ = έλα προς τοῦτο τό μέρος.
κεγγ̄ιλ-ι (Σ) ἴδ. θεγγ̄ιλ-ι.
κεέ̄ (budi Τοσκ.) = κεέ̄.
κεέ̄ε = θέε έπιρ. — ι-ε-τε κέέ̄ε = ι-ε-τε θέε έπιθ. = βεθύς.
κεέ̄εμ = κεέ̄εμ = γυρίζω, στρέφομαι.
κείε (τ) = κείε. — ρ̄εμα, κειελύ = κειελύ, κειεμ = κειεμ. κειε-
λόεμ = κειελόεμ — κειελόεμ = κειελόεμ = κειερίζω.
κειεε: έπιρ. = κειεε τε έπιρ. = κειεε.
(ι-ε-τε) κειεε = ι-ε-τε κειεε τε έπιθ. = κειεε.
κειε ι (Περμέτ.) πληθ. κειεε = μούρ-ι = τούχος.
κει-ji (Σ) πληθ. κει-τε = κενκ-γ̄ε (Σ) = άρνιον.
κειε-α (γ. τ) πληθ. κειεε = κελδευτήριον.
κειε (γ) [ἴδ. κει ρ] έπιθ. = κελγιώς και σ̄κάρθι (Βεράτ.) έπιρ. [σ̄κασ.
ρημ.] — ε πρέε περ σε κειε = ε πρέε περ σε σ̄κάρθι = τό έκοψα
πλαγιώς.
κει ρ. ένερ. = κελδεύω. — κει βεέτινε με κειε (γ. τ) = κελδεύω τήν
άμπελον μέ τό κελδευτήριον.
κειε-ι (γ) = κειεε.
κειεε-α (γ) πληθ. κειεεε = ή κειεεε των σκελων.
κειεε-α (Κεβ.) πληθ. κειεεε = κούρ μ̄ουσ̄ενε σ̄τρεσ̄ενε (Τουρκ.
duş̄εκουε), κει ι βεν̄ε κειεεε do με θένε κ̄ε βεεεε και
κειεεε.

κιλζεζόj (Σ) ρ. ένεργ. κοιν. = γαρρακλεύω, γαρρακλίζω· και κιλζικός (Έλθασ.), κιλζικόj (Τουρν. -Κρούjα) γιδιδλόj (Σ) γουδουλίσ (Άργ.) [γροικ. γουδουλιάζω]· τὸ παθητ. κιλζεζόχημ, κιλζικόσεμ (Έλθ.), κιλζικόχημ (Τουρ. Κρούjα) γιδιδλόχημ (Σ), γουδουλίσεμ (Άργουρ.) = γαρρακλιζουμι.

κίμτῶε-α (Σ) πληθ. α-τε ἴδ. τῶμ.κε-α (Καβ. -Κρούjα).

κίγγελjε-α: πληθ. κινγέλjατε = εἶδος χόρτου.

κίντι-δι (γ. Περιμέτ.) πληθ. κίνδατε = κί λόζικς, κί πτυχαί τοῦ φουστάνιου· ἴδ. και πόλj-ι (Σ) πόλjατ' ε φουστάνιτ· και κλjιντ-δι (Περμέτ.). — κίνδι ι μάλjιτ και κλjίνδι ι μάλjιτ (Περμέτ.) = ὄαρρ' ε μάλjιτ (γεγ.).

κίῶε-α: πληθ. κίῶατε · κjίῶε-α πληθ. κjίῶατε = ἐκκλησία.

κίῶ-ι (Καβ.) = κερρίτσο-ι (Βεράτ.) = ὄναριον.

κίχημ: παθ. = κλαθεύουμι ἴδ. κij ρῆμα.

κκjῶρ (budi) = κεκjῶρ (Σ) ρημ. τὸ παθ. κκjῶρεμ = κεκjῶρεμ (Σ).

κλάιικε-α (περτρέλjα) = ὁ ἐπὶ τῆς θύρας μάνδαλος· πληθ. κλάιικατε· ἴδ. κjάπεε-α.

κλάπεε-α και ὀκλάπεε-α (γ. τ) πληθ. α-τε = γρόπατ' ε οὔδεσε πλjότ με βάλτε, βερε προj σε ὀκέλjουριτ ουδετάρεβετ, κκφῶεβετ, κουρ κα ρενε ὀι. — κοινῶς κί κλάπαις· κάλjι ὀκέλj κλάπεε μηε κλάπεε.

κλαπίτ-ίτ-ίτ: (Περμέτ.) = λούπ = ῥῆ σι κjέν.

κλαπόσ: ρ. (Περμέτ.) = φούτ κεμβενε νδε κλάπεετ.

(κλοπάῶκε) = ζεμρέκ (Τουρκ.) ὁ ἴδ.

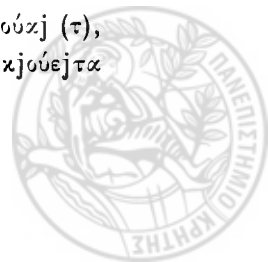
κλότῶ-κε-α (Βεράτ.) πληθ. α-τε = ὀκjόκε α (Έλθασ.) (γροικ. κλῶσσο). κλούκε-α (Σ) πληθ. κλούκατε.

κλαj (Τσάμ.) = κλαίω· 2) ἐνάγω, ἐγκκλῶ και κjάj (γ.τ) κλαj μηε τεε = κjαj μηε τεε = τὸν ἐνάγω, τὸν ἐγκκλῶ. κjαj με λjιγε ἢ κjάj με φιάλε = μυρολογῶ· τὸ παθ. κλjάχημ (Τσάμ.) = παρραπουῶμι και κjῶχημ· (γ.τ) με κjῶχητε ὀοῦμε προ τῶ = πολὺ παρραπουεῖται εἰς ἐμὲ διὰ σέ.

κλjίθμει-α: πληθ. κλjίθματε = κρίθμει-α (Τουρν.).

κλjίντ-δι (Περμέτ.) ἴδ. κίντ-δι (Περμέτ.).

κλjούαj (Τσάμ.) [Λατ. clamo, Έλλην. κλαε-ω-ῶ] και κjούαj (τ), κjούεj (γ) = ὄνομάζω τινά· ὄαρρ. κλjούαjτα κjούαjτα (τ), κjούεjτα

- (γ), μτχ. κλζούαχτουμε, κζούαχτουμε κζούεχτουμε και κζούχτουμε τοῦ
συνηρ κζούχ (γ) = καλῶ.
- κλζούχημ (Τσικμ.), κζούχημ (γ. τ.) = ὀνομάζομαι, κκαλοῦμαι.
- κλζούμεστέ-ι (Τσικμ.) (πληθ. λείπει). = γάλα-κτος και κζούμεστέ-ι (τ)
και οὐδετέρως τ' ἀμβλε-ιτε.
- κλζουμζοτούαρ-όρι (Τσικμ.) πληθ. κλζουμζοτόρετε, κλζουμζοτόρε-ια
(θηλ.) πληθ. κλζουμζοτόρετε, κζουμζοτούαρ-όρι, κζουμζοτόρε-ια,
κζουμζοτούερ-όρι (γ) κζουμζοτόρε-ια θηλ. και συνηρ. κζουμζοτούρ-
όρι = γαλακτερός. 2) ἡ ἐκ γάλακτος πίττα, τὸ γκατερόν.
- κλζούχημ (Τσικμ.) παθ. τοῦ κλζαχ και κζούχημ τοῦ κζούαχ.
- κλυτῶ-ι [Σελίτα ε Τιράνεσε] [ἴδ. Ἑλλην. κλείω] και κελζτῶρ-ι =
(Τουρκ. τὸ καπάκι) σκέπασμα ἀγγείου.
- κλυτῶ-ι (Βεράτ.) πληθ. κλυτσετε κζύτῶ-ι (τ) και κύτῶι = ἡ κλειδα-
ριά πληθ. κζύτσετε, κύτσετε.
- κοβαῖῶ-ι [Σλαβική λέξις] = φαρκάρ-ι (Κροῖα).
- κόβε-α: πληθ. κόβατε = ὁ κουβάς, κοινῶς.
- κόβε-α (Περμέτ.) [Σλαβική λέξις] = ζημία. ἴδ. dāμ-ι 2) κόβε = ἡ
κλοπή γενομένη κρυφίως (Βεράτ.) μ' ου βε κόβε πρσ σ' με βέτε
πούνα μβάρε = με ἔκλεψαν κρυφίως ὅθεν δὲν προδεύω. — ου βε κόβε
ανδῶχ ἡα μῖου. = συνέβη κλοπή (κρυφίως) ὅθεν κατατρῶγει ὁ ποντι-
κός (τὰ πράγματα).
- κοβίμ-ι πληθ. κοβίμετε = πλάνη, ἀπάτη. ἴδ. τε γενζύερε (-), τε
γενζύεμ-ιτε (Σ).
- κοβιμῶρ-ι πληθ. κοβιμῶρετε = ἀπατεών, πλάνος.
- κοβιμῶρε-ια πληθ. κοβιμῶρετε = θηλ. τοῦ προηγουμένου.
- κοβί-ιτ-ίτ (Περμέτ.) = ζημιώνω (τινά), 2) (Βεράτ.) = κλέπτω κρυφίως
(ἐπὶ οἰκιακῶν και πιστῶν) = βιέθ φσέχουραζι [Σλαβική λέξις] ἴδ.
κόβε-α.
- κοβόχ: ρημ. ἐνερ. = πλκνῶ, ἀπκτῶ τινα, = κοβόχ (γ) καθόχ (Τουρκ.)
[Ἴταλ. gabbare] ἴδ. και γενζέχ (τ), νγενζέχ (Σ), μαστροχ (Πιζ-
ρένδι). — τὸ παθ. κοβόχημ, κοβόχημ, καθόχημ = ἀπκτῶμαι, πλκ-
νῶμαι ὑπὸ τινος. ἴδ. γενζέχημ, (τ), νγενζέχημ (Σ).
- κοδίῶ-ιτ-ίτ (γ) και κοδίτ-ιτ-ίτ (τ) = γοδίτ-ιτ-ίτ. τὸ παθ. κοδίτεμ =
γοδίτεμ.

κόδοξε-α: πληθ. κόδοξατε = λόφος.

κοξέλι-ι (Περμέτ.) = κολζινδίνε-α ('Αργυρ.).

κοθέρε-ια (γ. τ.) πληθ. κοθέρετε = ἡ κόρη τοῦ ἄρτου· καὶ κόρε-ια·

[Λατ. corium]. — πληθ. κόρετε· ἴδ. κούα-ια (τ).

κοθέο-ι (γ) = σιτοθήκη, = κασόλε νδερτούμε με πουρέκα περ με βούμ

μίσερ μβρένδα· καὶ κοτέτο-ι (Σ), κοσάα-ι (Σ. Τυρν.) πληθ. κοσ-

τάρετε - γασδάρε-ια ('Ελβάσ.) πληθ. γασδάρετε· 2) κοτέτο-ι =

κουμάσιον, ὀρνιθών.

κόθρε-α (Περμέτ.) πληθ. κόθρατε = ρρέθ' ι ὄσσετε, ρρέθ' ι λζκκέρσιτ.

ἴδ. καὶ κοθέρε-ια.

κόη: ρημ. ἐνερ. = ψομίζω, κοινῶς βουκόνω ἢ μπουκόνω, τχγίζω (ἐπι

νηπίων) καὶ κούα ('Αργυρ.), μεκόνη (Περμέτ.) [Λατιν. ceno, are

(cena = δεῖπνον) δειπνῶ] τὸ παθ. κόχεγ, μεκόνεμ (Περμέτ).

κόκε-α (τ) πληθ. κόκατε [ἐλλην. κόκ-κος], κούκε-α πληθ. κούκατε·

ἴδ. κρούε-τε.

κόκε-λζέσι (τ) = κρούελζέσι-ι.

κόκε-λζίδουρε-ι (τ), κόκε λζίδουρε-ι (γ) = ὁ χότζας (ὁ ἔχων τὴν κεφα-

λήν δεδεμένην).

κόκε-μάη-δι (τ) = κρούε-μάη-δι· κόκε μάηε-ια (τ) = κρούε-μάηε-ια.

κοκερδού-ου (Σ) πληθ. κοκερδούετε = ὁ βολβός τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ κο-

κερδούη-ι πληθ. κοκερδούε-τε· κοκερδούου ι σῆνιτ (Σ).

κοκε τράσσε-ι: ἄρσ. πληθ. - τράσσε-τε = χονδρικήφελος· κοκετράσσε-α

θηλ. πληθ. ὄατε.

κόκμε-ια: πληθ. κόκμετε (Τυρν.) = στάμνος ἐκ μετάλλου 2) κοκμε-

ια (Σ) = ιβρίγου ι μπθ περ τε ζιεμ κάφε. -- καὶ δσέζμε-ια (Σ) = ι-

βρικ κάφεje ι βόγελζε· 3) κόκμε-ια (Καβ.) = ὁ κουβάς, κόβε-α.

κοκομάη-ι: (Τυρν. — Καβ.) πληθ. κοκομάε-τε ἴδ. πιέπενε-ι (γ),

καὶ πιέπερε-ι (τ) [κοκο ... μάρε (βλχχιστι) = μέγας].

κοκορέθ: (τ) ἐπιρ. = τε κετίλε τε λζίδουρε = (σι λζέμσ). — μζ λζίδι

ὄαμίνε κοκορέθ.

κοκορέτο-ι (τ) = ζόρρε τε πιέκουρα νδε χέλιτ, ἐδὲ μουλτσόρα.

κοκορέτσ-ι (Καβ.) = βρασμένον κλχμπόκιον.

κοκορίσ ρ. (Σ) = κακκρίσ ρ. ('Ελβασ.).

κοκόσ-ι ('Αργυρ.) ἴδ. γζεη-ι (γ) πληθ. κοκόσσετε.

κοκοῦᾶρ-ι ἄρσ. πληθ. κοκοῦᾶρρετῆ· τὸ θηλ. κοκοῦᾶρε-ια πληθ. κοκοῦᾶρε-τε.

κόκορε-α (Σ) πληθ. κόκορατε=ἴδ. κόκορε-ια=καὶ κόκορε-α πληθ. κόκορατε. — κόκορα ε μὶτιτ ἢ κόκορ' ε μὶτιτ (Σ)=κερκυνός· ἴδ. ρουφέ-ια. κόκορε-ια πληθ. κόκορετε=κόκορος κοινῶς· ἐνῶ κόκορε-α (Σ)=σπορί, νη κόκορε μὸλρε, δέρδε, φίκ, κούμβουλε, κ.τ.λ. πληθ. κόκορετε=χέρδε-τε πληθ.

κολ-ι (Σ) (Κρούια)=κόλε-α=βήχας κοινῶς.

κολανδίσ-εμ ('Αργυρ.) ἴδ. κολανδίσ-εμ, λησκούντ-δεμ· με κολανδίσσετ δέμβι=με λησκούνδετ δέμβι=με τούνδετ δέμβι.

κόλε-α=ὁ βήχας κοινῶς· με ζε κόλα=μέ πιάνει ὁ βήχας. — με νγετ κόλα=μέ πειράζει ὁ βήχας. — κόλ' ε μβάρδε (κατὰ λέξιν)=ἄσπρος βήχας. — κόλ' ε ζέζε (κατὰ λέξιν)=μαῦρος βήχας.

κόλ' ε κέκρε (γ)=ἡ φθίσις. κᾶ κόλεν' ε κέκρε=πάσχει ἀπὸ φθίσιν· ἴδ. κολιουφίτσκα-α.

κολιέ-ια πληθ. κολιέτε?? [τὸ παχὺ ἔντερον πλῆρες ἐντοσθίων, λουκάνικον].

κολιτεμ (Περμέτ.) ἴδ. κούαλεμ καὶ συνηρ. κούλεμ=βήχω.

κολιανδίνε-α ('Αργυρ.) πληθ. κολιανδίνατε, καὶ κοζέλι-ι (τουρκ. σαν-δῶα), ὀιλιγῶρ-όρι (Καθ.—Κρούια) πληθ. ὀιλιγῶρετε, ὀερρέκουλε-α (Σ) πληθ. ὀερρέκουλα-τε=εἶδος αἰώρας. — παιδιά.

κολιένδρε-α: πληθ. κολιένδρατε καὶ κουλίνδρε-α πληθ. κολιίνδρατε διτ' ε κολιίνδρατετ ἔσσε δαρκ' ε Κερῶνδέλεβετ=ἡ εἰκοστὴ τετάρτη ἡμέρα τοῦ Δεκεμβρίου, ἡ παρχμονὴ τῶν Χριστοῦ-γεννῶν, καθ' ἣν οἱ παῖδες περιφέρονται ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν συλλέγοντες κολουράκια δι' αὐτοὺς ἐπίτηδες παρχσκευαζόμενα.

κολιοβάι (Περμέτ.) ρ. ἀμεταβ. κρεμῶ εἰς τὰ μετέωρα· κολιοβίτι κρύετε=ἐκρέμασε τὴν κεφαλήν εἰς τὰ μετέωρα (ἐν τῇ στιγμῇ τοῦ θανάτου ὅταν ἀποθνήσκη τις).

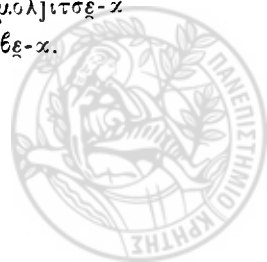
κολιούβε-ια (Περμέτ.) πληθ. κολιούβετε, καὶ κορούβε-ια (Περμέτ.) κορούβετε, κοῦρε-ια (Περμέτ.) [κοῦ-ι] κοινῶς κουβέλι ἴδ. σγιοῦα-όι.

κομ-ι καὶ κόμε-α (τουρκ.)=ἡ χιτίη τοῦ ἔππου· ἴδ. λιέλρε-ια ('Αργ.).

κομβίῶι-ι (τ. Ἑλλάς.) πληθ. κομβίῶτενα-τε (γ) καὶ κομβίῶτερατε (τ). =κούλε-α (Τουρκ.), καὶ κοκοβίῶι-ι (Τουρκ.), =πιέπεν' ι πα πιέκουρε (γ)=πιέπερ' ι πα πιέκουρε (τ).

- κόμπ-βι: πληθ. κόμβετε καὶ κόμβατε (τ) = ἔθνος.
(ι-ε-τε) κόμπε = τρίχινον ἀπὸ τρίχας· σιτ' ε κόμπε = σήτα τρίχινη.
κονδάσο (γ) ρ- ἔνερ. = πειράζω, ἴδ. τενδέι (Σ) τὸ πηθ. κονδάσσεμ.
κονδίσεμ-α: πληθ. κονδίσεμτε ??? (= εἰκών).
κονδίο (Ἑλλάς.— bogdan) ρ οὐδ. = κητχλύω, κρινῶς κινεύω· 2) και-
νῶς κάτχινῶ, πρενέρισκομαι ἴδ. νδόδεμ.
κόνδρα (τ) [Λατ. contra] = ἐπιρ. ἐναντίως· (Τουρκ. κηρόι) κόνδρε (τ)
2) = προθ. μετὰ γεν. = κατὰ. — κούνδρε (γ) καὶ κούνδρα (γ) = κούνδρε
μέις, τέις, ατί = κατ' ἐμοῦ, σοῦ, αὐτοῦ.
κονδρούφ-ι (Περμέτ.) = πυκνόφυλλον δένδρον, κονδρούφε-α (Περμέτ.)
θελ. — πληθ. κονδρούφατε.
κονέπο (τ) ρ. οὐδ. = κινεύω (bānj κινάκ Τουρκ.) ἴδ. κονδίο. ρ.
κονουρόνι (budi) = κουνουρέζι = στεφανώνω.
κοπάτιε-ια: πληθ. κοπάτιε-τε = νις τσάπε δροῦις τε τράδε.
κοπέ-ια (τ) πληθ. κοπέτε: ἴδ. τούφε-α (γραικ. τὸ κοπάδι).
κόπερ-ι = τὸ μάραθρον. — κόπερ κίενι = ἀγριομάραθρον.
κόπεστ-ι πληθ. κόπεστε-τε (Σ) καὶ κόπετε-ι (budi) πληθ. κίόπεστ-ε-
ν-τε (γ), κόφετε-ι (τ) πληθ. κόφετε-τε καὶ κόφετε-ι (τ) =
κῆπος.
κοπεστιά-αρι: ἀρσ. — κηπουρός, κοπεστίε-ια θελ.
κοπεστίν-ι (Τουρκ.) πληθ. κοπεστίν-τε = μικρὸς κῆπος (ἐν τῆς οἰ-
κίαις).
κοπίλι-ι (γ. bogdan) πληθ. κοπίλι-τε ἀρσ. — κοπίλιε-ια πληθ. κο-
πίλιε-τε θελ. = νόθος-η. ἴδ. δουίτ-ι. 2) ὑπηρέτης [γραικ. κοπέλι]
ὑπηρέτρια: ἴδ. σερβετοϋαρ-όρι — σερβετόρε-ια.
κοπιλι-α (γ) πληθ. κοπιλι-τε = πανουργία, κητεργαρία, ἀλωπεκῆ,
στρατήγημα.
κόπετε-ι = κόπεστ-ε-ι = κῆπος.
κοπί: (Τουρ.) ρημ. ἀπὸ ὄσωπον με-τε-ι κοπίτ = με-τε-ι-βεν γηφρέεκ
(Τουρκ.) [ἴδ. Ἑλλήν. κόπος].
κοπίσε-α: πληθ. κοπίσατε [γραικ. λέξις] ἴδ. μολίτσε-α (Περμέτ.),
τένις-α (γ).
κόπσε-α: πληθ. κόπσατε (Αγγλ.) [γραικ. λέξις] ἴδ. μολίτσε-α
(Περμέτ.), τένις-α (γ). 2) κόμτσά κης μβερέβενε ἴδ. ζάβε-α.

κόρο-ι (budi) = ἡ σειρά ἢ ἀράδα. (Τουρκ. νοβέτ) ι ἐρθ κόρι = τοῦ ἡλ-
θεν ἢ ἀράδα κοινῶς (Τουρκ. νοβέτι) ἴδ. κούρε-α (Τουρν.).

κόρθε-α πληθ. κόρθεατε = κόραξ: κος.

κόρδε-α πληθ. κόρδεατε = ἴδ. σπάτε-α = σπάθη.

κόρδεξε-α: πληθ. κόρδεξεατε = ἡ χορδή, 2) ἔντερα πλεκτὰ ψημένα
(διὰ φαγητόν).

κορδόσ: (τ) ρ. [γραικ. κορδόνω] = τεντόνω ἴδ. νγόρθ. ρ.

κορδόσεμ = κορδόνομι, τεντόνομι. [χορδή ἴδ. νγόρθεατε.

κόρε-ја (Σ) πληθ. κόρεατε = κιόριον, κοινῶς ραδίκιον.

κόρεξε-α: πληθ. κόρεξεατε (ὑποκορ. τοῦ προηγ.) καὶ (τ) κορρέ-јх
πληθ. κορρέατε.

κόρεξα (Καβ.) ἐπιρ. δῆθεν, τάχα, τάχατες κοινῶς, (περσικὰ γιοjά).

κόρρε (Τουρν.) κόρρεμ (τ), κjένεχου (ἐξέτασον ἂν εἶνε Τουρκ. λέ-
ξις) (Βεράτ, Περμέτ, Ἀργυρ.) ἴδ. κjίνεσε (bogdan).

κορίτε-α (Ἑλθασ.) πληθ. κορίτατε ἴδ. γοβάτε-α. — κορίτε ρουδι
(Ἑλθασ.) ἴδ. γαβίτö-ι (Σ) = πατητήριον.

κορίσ-и-и (Μαλγείσις ε Σκόδρσε) ρ. ἐνεργ. = καττισχύνω τινά, ἐντρο-
πιάζω. — ἴδ. τουρπενόj. — να κορίτι = μάς ἐντρόπιασε.

κορκολjίτεμ (Περμέτ.) = περκούνδεμ. (Περμέτ.) = λjεκούνδεμ.

κορκοσοῦο-ι = ἀδόλεσχος, φλύαρος, πολύλογος.

κορκοσjίνε-α (Βεράτ.) πληθ. κορκοσjίνεατε ἴδ. καρκοσjίνε-α (Βεράτ).

κόρπ-би (Σ. bogdan) [Λατ. corbus] πληθ. κόρπβενιτε (γ), καὶ
κόρπβεριτε (τ) = κόραξ-κος.

κόρπ-и (Σ. bogdan) [Λατ. corpus] πληθ. κόρπνατε ἴδ. κούρμ-и,
τρούπ-и = σῶμα, κορμός.

κορπενjίτ (Σ) ἐπιρ. = σωματικῶς.

κορσέj-и (γ. Μαλγείσις) = στουπητήρις, κοινῶς στύψις (Τουρκ. σάπ).

κόρρεμ (τ) ἴδ. κόρρε (Τουρ.) ἐπιρ.

κορούθε-ја (Περμέτ.) πληθ. κορούθεατε ἴδ. κολjούθε-јх.

κόρο: ρ. ἐνεργ. = θερίζω (μὲ τὸ δρέπανον). τούκε μβάjτουρε βάρινε
με δόρε.

κόροε-α = τὸ θέρος, τὸ θερίζειν.

κόροεμ: πκθ. θερίζομαι.

κόροεσ-и: πληθ. κόρρεσιτε = θεριστής.

κοροίκου = Ἰούλιος μῆν (κ.τ.λέξ. θεριστής).

κοροίκουλε-ι (Τυρην.) πληθ. κοροίκου-τε = δοῦ με γεθάπε κῆ βάρινε
πλῆιάσκατε βάριτε μβε τε.

κόροσε ἐπίρ. ἴδ. κόρσεμ (Τυρην.).

κόσ-ι = ξυνόγλαχ (Τουρκ. γῆκοῦρι).

κόσε-α πληθ. κόσκατε = εἶδος πλεξουδίου κατσκευαστοῦ.

κόσε-α πληθ. κόσκατε = δρέπκνον ἴδ. δράπερε.

κόστρε-α πληθ. κόστρατε = δρέπκνον μέγα μὲ τὸ ὅποιον κόπτουσι, θε-
ρίζουσι τὸν χόρτον ριζηδόν. = κόσε-α καὶ κόστρα-α.

κοσίτ-ίτ-ίτ ρ. ἐνερ. = θερίζω (μὲ κόσε) τὸν χόρτον μέχρι ἐδάφους. —
κοσίτ βάρινε με κόσε πχ μβάριτουνε με δόρε — τὸ παθ. κοσίτεμ,
ἀορ. κοσίτχ, μτχ. κοσίτε καὶ κοσίτουνε (γ), κοσίτουρε (τ).

κόσκα-α (τ) πληθ. κόσκατε καὶ κότσ-κα-α πληθ. κότσκατε = κόκκα-
λον. ἴδ. ἀστέ-α, ρρέστρε-α κοκάλ-ι.

κόστρε-α πληθ. κόστρατε ἴδ. κόσε-α.

κόσ-ι πληθ. κόσκατε [Σλαβική λέξις] = κοφίνιον.

κοσάριγε-γα πληθ. κοσάριγετε (γ) = μικρὸν κοφίνιον (σᾶ γῆύμεσ' ε
κόσιτ).

κόσε-α πληθ. κόσκατε ἀντὶ κόφε-α κτ' ἀποβολὴν τοῦ φ πρὸ
τοῦ σ.

κόσεξε-α πληθ. κόσεξατε (γ) = δισᾶ κρύμβᾶ κῆ ου δάλγενε γῆσε
γῆαλε νδε κουρρίστ νδενε λῆκούρετ νδε δίμερ πρέτ σε πχ νγρένιτ,
εδε νδε βέρε ου δάλγενε γᾶστε λῆκούρεσε, κοινῶς γουῦρος ἴδ. βον-
γυρέτσ-ι (Βεράτ.).

κοσέρε-γα (Περμέτ.) πληθ. κοσέρετε [κοσ-ι] ἴδ. κολῆουβε-ια.

κοι (γ) ἐπίρ. μχταίως κόντ (budi) κότε-κοτ (γ) = κοινῶς εἰς τὰ εὔ-
καιρα καὶ δεμ (τ) παρὰλύγως.

κότι = βουβαλάκιον = κοττόρ-ι (Βεράτ.) βουβαλάκιον ἀρσ. — κοτόρρε-ια
βουβαλάκιον θηλ. πληθ. κοτόρρετε.

(ι-ε-τε) κότε (γ) = μάτχιος-αία-ον.

κότεμ (Σ) (Τυρ. Κρούγια, Καθ.) οὐδ. ρῆμα ἴδ. δερμισ.-ίτ-ίτ.

κοτεσίνε-α (γ) πληθ. κοτεσίνατε καὶ κοτεσίρε-α πληθ. κοτεσίρατε (τ) =
ματχαιότης.

κοτόρρ-ι: κοτόρρε-ια θηλ. ἴδ. κότ-ι πληθ. κοτόρρετε = μάτην.

κοτόχημ (γ) και τῶακτόνεμ (Περμέτ.) ρ. οὐδ. = πικραλαλῶ (ἐπὶ ἀρρώστων) και φλζάτ τῶάρτ (Βεράτ. — Περμέτ).

κοιέτσο-ι και κοθέτσο-ι πληθ. α-τεξ=κζυμέσο πούλζαῶ = τὸ κοττέτσι.

κόφῆστ-ι ἴδ. κόπεστ-ι και κόφῶτε-ι πληθ. κόφῶτεξατε ἴδ. κόπῶτ-ι και

κόφῶτε-ι πληθ. κόφῶτεξατε ἴδ. κόπῶτε-ι — κόφῶξ-α = μῆρός, μῆριον.

κοφῶάρεξε (Βεράτ.) πληθ. [ἴδ. κοφῶξ-α] και ποστούρετε (γ) = τῶεδί-κατε πρεζ ὀκζάκου, = ἀνζζυρίδες.

κοφτό-οί (Ἀργυρ.) = κομμένον σιτάριον. [ἴδ. γρικ και κόφτω = κόπτω].

κόχη-α (γ. τ.) πληθ. κόχηνατε (γ) και κόχηξατε (τ) = καιρός, ἐποχή. —

μβε τῶ' do κόχη = ἐν πικντί καιρῶ. — καιμ κόχη = εὐκαιρῶ σ' καιμ κόχη

= δὲν ευκαιρῶ. κόχ' ε μίρεξ = κζλοκαιρία. κόχ' ε κέκξε = κζκοκαιρία.

γζέζ κόχη = εὐρίσκω τὸν καιρόν, εὐκαιρίαν. νζε κόχη = κοινῶς μίζν

φορά. κ' ἐνζ καιρόν. — ἰκί κόχη = πικρήκμασεν, πικρήλθεν ἡ ἐποχή

του. — με κόχη = ἐγκαιρῶς. — πκ κόχη = ἀκαιρῶς. — πόλλι με κόχη =

ἐγέννησεν ἐγκαιρῶς. — πόλλι πκ κόχη = ἐγέννησεν ἀκαιρῶς. — νδε

κόχη τε δίτερεξ = ἐν ὦρα ἡμέρας, νδε κόχη τε νάτερεξ = ἐν ὦρα νυκτός,

ι ἐρδι κόχη = ἤλθεν ἡ ἐποχή του. — νδε κόχη τε Φκρούνιτ = εἰς τὴν

ἐποχὴν τοῦ Φκζαῶ.

κόχο-ζα (budi-Ἑλθζσ.) ἴδ. κόχη-α.

κότσο-ζα (Ἀργυρ.) πληθ. κότσοτε ἴδ. γότσο-α (γ), και κέδε-ζα (Βε-

ράτ.) = κοράσιον.

κοῖῶκε-α (τ) πληθ. κότσκκατε = κόσκα-α (τ) = ὀστοῦν.

κοῖῶκ-ου (Βεράτ.) νδερτούαρε με πουρτέκα περ τε βένε κζούμεῶτινε

βρένδα [Σλκνικ. κοφῶξ = κιβωτός] (ἴσως ἐκ τοῦ κόῶ-ι ἔπειτα κο-

τῶκ-ου ἀντὶ κοῶκ-ου).

κοῖῶ-α (γ. bogdan) = ζμαζα σκεπαστή.

κοῖῶμάρε-ζα πληθ. κοῖῶμάρετε: κοινῶς κοκουνάρι, κόκξε πίῶε (γ)

(Τουρκ. φεστίκ) (ἴσως ἐκ τοῦ κόκξε-ζα και Βλαχιστὶ μάρε = με-

γάλη).

κοῦ: ἐπίρ. ἐρωτ. = ποῦ. κοῦ ζέ; = ποῦ εἶσαι; κοῦ ζέῶε; = ποῦ ἦσουν;

και ἐπίρ. = κοῦ - κοῦδο = ἕπου. κοῦ τε δούαῶ = ἕπου θέλεις. κοῦδό =

ὀπουδῆποτε. κοῦδό τε βέτῶ = ὀπουδῆποτε και ἀν ὑπάγρης: και κοῦ

(γ) = τεκ (τ), τούκ (Σ).

κοῦ-νι (γ) πληθ. κούνζ-τεξ = κῶνος.

κοῦ-*γα* (Ἐλλάς.), γεν. κούσῃ, κίτ. κούνε ἴδ. κούα-όι.

κού-όι (τ) = ἡ κόρα τοῦ ψωμίου· καὶ κοῦε-όι (γ) συνηρ. κοῦ-όι (γ).

ζούρι κούα = ἔπιπτε κόραν (ἔκαμε κόραν).

κούα*γ* (Ἀργυρ.) ἴδ. κό*γ* = ἐκγίζω (τὸ βρέφος).

κούα*λεμ* (Ἀργυρ.) ἴδ. κοῦ*λεμ* (γ).

κούα*ρο*: (Ἀργυρ.) ἴδ. κο*ρο* = θερίζω.

κουβεν*δό**γ*: ρ. οὐδ. = συνομιλῶ, συνδιαλέγομαι.

κουβενέ*σε-α*: (budi) πληθ. κουβενέ*σα*τε = διορία, προθεσμία· ἴδ. (Κα-
τηχ. budi σελ. 88, 120, 121, 124, 125).

κουβέν-*δι* (γ. τ. bogdan) πληθ. κουβέν*δε*τε καὶ κουβί*σε-ια* πληθ.

κουβί*σε*τε = συνομιλία, συνδιάλεξις· βέν*γ* κουβέν*τ* = συνομιλῶ, συν-
διαλέγομαι.

κουβό*γ-όχημ* = κοβό*γ-όχημ* = κλέπτω.

κούδε*ρο-α* (τ) πληθ. κούδε*ρα*τε καὶ κούθ-*δι* (γ) [γρσικ. γουδι] = ἄκμων.

Παροιμία: τ*σά* τ*ε* τ*σό*κου*τ* ε τ*σά* τ*ε* κούδε*ρε*σε. = ἄλλοι τῆς σφύ-
ρας καὶ ἄλλοι τοῦ ἄκμονος· (ἐπὶ ἀσυμφωνίας, δηλ. ἀσύμφωνοι).

κούθ-*δι* = ἄκμων, 2) πιθάριον· κούθ γ*γ*άλ*γ*πι, κούθ κό*σι* [γρσικ. γουδι].

κου*δό* = τέκ (τ), τούκ (Σ), κ*ε* (γ. budi), κοῦ = ὄπου, ὀπουδήποτε. —

κου*δο* τ*ε* βέ*τ*σ̄ = ὄπου ἂν ὑπάγης. = τ*ε*κ τ*ε* β*ε*τ̄σ̄ (τ), τούκ τ*ε* βέ*τ*σ̄
(Σ), κ*ε* τ*ε* βέ*τ*σ̄ (γ) = κου τ*ε* βέ*τ*σ̄ (γ) = κου*δο* κ*ε* τ*ε* βέ*τ*σ̄ = ὀπουδή-
ποτε καὶ ἂν ὑπάγης.

κού*ε*ρ (budi): ἐν τῇ φράσει π*α* κού*ε*ρ = ἄνευ μέτρου.

κούε-*όι* (γ) — ἴδ. κούα-*όι* = ἡ κόρα (τοῦ ψωμίου).

κού*ε*-*ι* (budi) = κοῦ*τ*-*ι* (γ. τ.) πληθ. κοῦ*τ* = πῆχυς.

κού*ζε-ια* (Τυράν.) πληθ. κού*ζε*τε = (Τουρκ. ταψί).

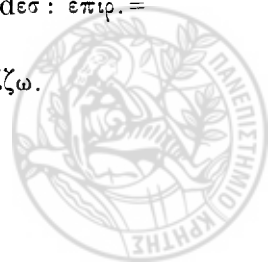
κού*σ*-*ισ*-*ισ* ἢ κου*ί*σ (τ): ρ. οὐδ. = τ*ε* λ*ξ*έ*χ*ου*ρι*τ' ε κ*ξ*έν*ι*τ, (τ*ε* κ*λ*κ-
ρετ' ε κ*ξ*έν*ι*τ) κου*ρ* ε ρ*ε*έ*χ* ν*ε*ρ*ί*, ν*ε*ξ φ*ά*ρ*ε* τ*ε* κ*λ*ξ*ά*ρι με ζ*ε* τ*ε* χ*ό*λ*ε*
(ὡσάν κ*ῶ*υ, κ*ί*ου) καὶ μεταφορικῶς καὶ ἐπὶ τῶν νηπίων καὶ βρε-
φῶν ὅταν κλαίωσιν.

κού*γ*: γεν. τοῦ κούσ̄ = τίς-τίνος· ἄντων. ἐρωτημ. καὶ ἀόρ. — καὶ

(budi) = κού*γ*κ*ε* = ὅστις-ἥτις. — τ*ε* κού*γ*ιτ = τίνος, ποίου (budi).

κου*γ*δέ*σ*-*ι*: πληθ. κου*γ*δέ*σε*τε = ἡ φροντίς, ἔγνοια με κου*γ*δέ*σ*: ἐπίρ. =
προσεκτικῶς.

κου*γ*δέ*σεμ*: ρ. οὐδ. = φροντίζω· καὶ κ*α*μ κου*γ*δέ*σ* = φροντίζω.

- κουjδεσ-τάρ-ι : πληθ. κουjδεστάρετε = φροντιστής, επίτροπος· τὸ θηλ.
 κουjδεστάρε-jα : πληθ. κουjδεστάρετε.
 κουjτίμ-ι = ἡ ἐνθύμησις ἀντίθ. χάρριμ-ι = λήθη.
 κουjτόj : ρημ. ἐνεργ. = ἐνθυμοῦμαι, φέρω εἰς τὴν μνήμην τινά· κουj-
 τόj τ' μάτ = ἐνθυμοῦμαι τὸν πτερά μου· φράσις: κουjτό Ζότινε!
 = ἐνθυμήσου τὸν Θεόν! καὶ κουjτόj. — 2) σημ. νομίζω ὡς τῶ·κουj-
 τόν ι; = τί νομίζεις σύ; [Λατ. cogito = σκέπτομαι].
 κουjτόχημ-όνεμ = ἐνθυμοῦμαι· ἀντίθ. χάρρόj. ... ου κουjτούαῶε = ἐνθυ-
 μήτην. — μ' ου κουjτούα = ἦλθεν εἰς τὴν μνήμην μου· καὶ με ρᾶ
 νδερ μεντ = ἦλθεν εἰς τὴν μνήμην μου.
 κουκάσ-έτ-έτ (Καβ.) ἴδ. κουκόj (Καβ.) = τσιτόνω.
 κούκx-α ('Αρβερίστ) πληθ. κούκατx = κόκx-α (τ).
 κούκx-α πληθ. κούκατx (Τυραν.) ἴδ. κομβίτῶ-ι ('Ελβασ.). καὶ κου-
 κοβίτx-α (Τυράν.) καὶ κουκοβίτῶ-ι (Τυράν.).
 κούκx-α πληθ. κούκxατx - ἡ κούκxα· (κουτσοῦα κοινῶς).
 κουκόj (Καβ.) ρ. ἐνεργ. = μβοῦῶ πλjάσxτ' ε βόζεσε με πελχούρε, καὶ
 κουκάσ-έτ-έτ, κουjάσ-άτ-άτ (Βεράτ.) κελκασ-έτ-έτ (Περμέτ)
 ᾶόρ. κελκάτx-ε-ι, μτχ. κελκάτουρε. — καὶ πκxσέj ('Ελβάσ.).
 κουκοβάjε-α ('Ελβασ) πληθ. κουκουβάjατx = ἡ γλαῦξ-κός· καὶ κου-
 κουβάjε-α πληθ. ατx = κοινῶς ἡ κουκουβάjα· κουκουβάτx-α (Σ)
 πληθ. ατx, κουκουμάτῶε-jα [κουκουμάτῶε-jα] πληθ. κουκουμάτῶετx.
 ... κουκουμjάτῶx-α (Βεράτ.) πληθ. κουκουμjάτxατx· φουρουβέj-
 κx-α (Περάτ.) πληθ. ατx, φουρουβέκxε-α (Περμετ.) πληθ. α-τx. —
 χερεκέjε-jα (γεγ. Μαλεσία) ἐκ τοῦ χέρε-α = ἡ ὄρα· καὶ ε κέjε =
 ἡ κακή· δηλ. ἡ προσηνύουσα τὴν κακὴν ὄραν κατὰ τὴν πρόληψιν.
 κουκουβρίj-ι = νδε μβάjετ νjερί νjε κόjε βέ duζέτ δίτ νδε γjίτ, ε
 τx τῶέjε ἀτί ζόγου jε τx τῶέjε ι θόνx κουκουβρίj.
 κουκούθ-δι = κάμπη μελκνή προξενούσx ἐρεθισμὸν εἰς τὴν ἐπιδερμίδα,
 2) εἶδος βρυκολάκου· ἴδ λjουφγᾶτ-ι.
 κουκουλόνεμ (τ) [γραικ. κουκουλόνομαι] ἴδ. πουλjίτεμ.
 κουκουμάj (Καβ.) ρ. ἐνεργ. = χεθ πεj κjίελ = ῥίπτω ὀριζοντίως πρὸς
 τὰ ἄνω. — κουκουμάj γούρε = χεθ γούρε πεjπιόνε, χεθ γούρε πεj
 κjίελ.
 κουκουμάjθι (Καβ.) ἐπίρ = ὀριζοντίως πρὸς τὰ ἄνω.

κουκουμάτῳε-ja πληθ. κουκουμάτῳετε καὶ κουκουμάτῳε-α (Βεράτ.)

[κουκου-μάτῳε-ja] = γλαυζ-κός.

κούκῃ: ἐπίρ. = κόκκινον.

(ι) κούκῃ-ι πληθ. τε κούκῃ-τε = ἐρυθρός, κόκκινος. ε κούκῃε-ja πληθ.

τε κούκῃετε = ἐρυθρά, κοκκίνη· τὸ οὐδ. τε κούκῃτε = ἡ κοκκινάδα.

κούκῃ καὶ νουούκῃ ρημ. ἐνεργ. = κοκκινίζω τι· τὸ παθ. κούκῃεμ, νουούκῃεμ = κοκκινίζομαι· καὶ τε κούκῃτ' ε μάθ ('Ελθασ.) = νῆι φάρε λῃούγγε.

κουκουμάλῃε-ja ('Ελθασ.) πληθ. κουκουμάλῃετε καὶ τούμῃε ja ('Ελβ.) πληθ. τούμῃετε ['Ελλην. τύμβος] = ἡ πυραμὶς τοῦ ὄρους. — κουκουμάλῃε-ja καὶ τούμῃε-ja· καὶ κουλῃουπί-α ('Αργυρ.) = σωρός· πληθ. κουλῃουπί-τε.

κουκῃάλῃ-ι πληθ. κουκῃάλῃετε = κοκκινωπὸς ἄνθρωπος. — κουκῃάλῃε-ja πληθ. κουκῃάλῃετε θηλ. καὶ κουκῃάσῳ-ι πληθ. κουκῃάσῳετε τὸ θηλ. — κουκῃάσῳε-ja πληθ. κουκῃάσῳετε. — καὶ κουκῃερρίμῃ-ι (γ), κουκῃερρίμε-ja πληθ. κουκῃερρίμετε (γ), κουκῃουρρέμῃ-ι (Βεράτ.) θηλ. κουκῃουρρέμε-ja πληθ. κουκῃουρρέμετε.

κούκῃετε (Ιακόβα) πληθ. τὰ δισάκκια (Τουρκ. χεῖβέ).

κούκῃελῃε-α ('Ελθασ.) (πληθ. ἄχρηστος) καὶ κούκῃελῃ-ι (Σ) ὄνομα περιληπτ. καὶ λῃεγγῃε-α (Βεράτ.) = λῃεγγου ἢ βερεῖτβετ ουλιῃβετ.

κουκῃερρίμῃ-ι (γ) ἄρσ. θηλ. κουκῃερρίμε-ja ἴδ. κουκῃάλῃ-ι· καὶ κουκῃουρρέμῃ-ι (Βεράτ.) ἄρσ. κουκῃουρρέμε-ja θηλ. = κοκκινωπός.

κουκῃερρίσῳ ρ. ἐνεργ. = ὑποκοκκινίζω· τὸ παθητ.

κουκῃερρίσῳεμ = ὑποκοκκινίζομαι.

κοῦλεμ (γ) ρ. οὐδ. = βήχομαι [κόλε-α] ἴδ. κούλεμ ('Αργ.).

κουλόῃ: ρημ. = διυλίζω, στραγγίζω· 2) στάζω, σταλάζω, λαγαρίζω· ἴδ. ρημ. ὄτροθ.

κουλόσῳ-ότι-ότι (τ) ρ. ἐνεργ. καὶ ἀμετάβ. = βόσκω.

κουλότασῳ-ι (τ) πληθ. कुलोटаситε = βοσκός ἴδ. βαρῃ-ου.

κουλότε-α πληθ. कुलोटате = ἡ βοσκή.

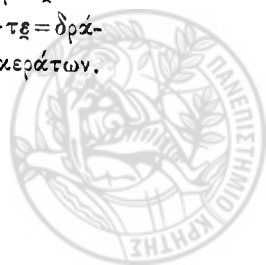
κουλόχεμ: παθ. = διυλίζομαι, στραγγίζομαι, λαγαρίζομαι, τελειοποιῶμαι ἴδ. कुलोज.

(ι-ε-τε) कुलुआरे (τ), कुलुआरेμ καὶ कुलुआरे (συνηρ.) (γ), μητχ. τοῦ कुलोज = στραγγισμένος.

(ι-ε-τε) कुलुआरेτε καὶ कुलुआरे (γ) = ἐπίθ. = λαγαρός.

- κολουύετε και συνηρ. κολουούτε = επίρ. = λαγαρῶς
 κολουούμ-ι (τ) πληθ. κολουούματε = σωρός ἄλατος, πυραμίς.
 κολουῶρ-ι πληθ. κολουῶρετε και τεβλίχ-ου ('Αργυρ.) = κολουῶρ-ι τε-
 βλίχ-ου = σίδηρος ἢ ξύλον κεκαμμένα εἰς γωνίαν ὡς κλάπα.
 κολουόστρε-α (Περμέτ.) [ἐκ τοῦ κολουό] πληθ. κολουόστρατε = πῖον, τὸ
 πρῶτον γάλα τῆς μητρός μετὰ τὴν γένναν (ἐπὶ ἀνθρώπων και
 ζῴων)· τὸ ὁποῖον δὲν πίνεταί· μετ' ὀλίγας ἡμέρας γίνεταί καλὸν
 και πίνεταί· ἴδ. ζενκ-γου (Περμετ.).
 κολουῶίτῶ-ι· πληθ. κολουῶίτῶτε = κολουούριον κοινῶς, 2) ἄζυμον ψωμί.
 κολουῶίτῶ· επίρ. = κολουουριστά· ὡς· γῶαρπενι ρρι κολουῶίτῶ.
 κολουῶβε-α πληθ. κολουῶβετε = εἶδος ἰχθύος.
 κολουῶίτε-α πληθ. κολουῶίτετε (γ. τ. bogdan) κοινῶς τὸ πουγγί, ἡ
 σικκουλα τῶν χρημάτων, προσέτι 500 γρόσια ὡς μία μονὰς θεω-
 ρουμένη· δύο, τρι, κῶτρε κολουῶίτε κτλ = δύο, τρία, τέσσαρα πουγ-
 γικά κτλ. (Τουρκ. κjesé)· 2) κολουῶίτε ε φουσέκβετ· ἴδ. φυσεκῶρε-
 ja (Σ).
 κολουῶίτῶτε πληθ. τοῦ κολουῶίτῶ-ι = ἄρτος ἄζυμος.
 κολουῶίνδρε-α πληθ. κολουῶίνδρατε· ἴδ. κολουῶνδρε-α = κολουῶςα.
 κολουῶμ-ι [Λατ. culmen], πληθ. κολουῶμετε και κολουῶμῶρ-ι (Καβ.)
 πληθ. κολουῶμῶρετε, κολουῶμῶρε-ja (Περμέτ.) πληθ. κολουῶμῶρετε =
 κορυφή οἰκίας ἢ κτιρίου κοινῶς ἢ τούρλα τῶν κεραμίδων.
 κολουῶμάκ-ου ('Αργυρ.) πληθ. κολουῶμάκετε = τὸ σπάρτον· φυτὸν βλαστα-
 νον παρὰ τοὺς ποταμοὺς ἢ τὰς λίμνας· και ζούγε-α (γ) πληθ. ζού-
 γατε. — πρέζ κολουῶμάκου βένερε σπόρτα ε κανίστρα.
 κολουῶβέρ-ι (Χειμάρα) ἴδ. υλβέρ-ι ('Ελβασ.) = οὐράνιον τόξον.
 κολουῶμβρί-α (γ) πληθ. κολουῶμβρίτε· εἶδος δένδρου.
 κολουῶφίσκα-α πληθ. κολουῶφίσκατε = φθίσις. — [συγκρ. ἑλλην. κολι-
 κός· Σλαβικ. κολίχ, Ρωσικὰ κολουῶχ = κολικόπονος].
 κολουῶπ-βι = εἶδος δένδρου ἀκάρπου· κολουῶβ' ι ἔγρε, κολουῶβ, ι βούτε.
 κολουῶπεν-ι (γ) = χελιδών, και χόρτος κοινῶς χελιδρονια και κολουῶπεν-ι
 (τ) πληθ. κολουῶπεντε και κολουῶπεντε (τ).
 κολουῶιτέδρε-α (budi — bogdan — Τουραν.) πληθ. κολουῶιτέδρατε και
 κολουῶιτέδρε-α (Σ) πληθ. κολουῶιτέδρατε = κουτῶέδρε-α πληθ. α-τε = δρά-
 κων· [ζῶων μυθολογικόν] = ὄφις μετὰ ποδῶν πτερυγῶν και κεράτων.

κουμβόγ (γ) κεμβόγ = κουδουνίζω, σημάκνω, ήχῶ. — κεμβόντζε μάλτζε τε = γτζεμότζε. — με κεμβόν βέσι = με τρινηελίν βέσι = κουδουνίζει τὸ κύτι μου.

κουμβόνε-α (γ) πληθ. α τε καὶ κεμβόρε-α πληθ. α-τε = κώδων, κοινῶς κουδούνι.

κουμβόνεζε-α (γ) κεμβόρεζε-α (τ) πληθ. α-τε· ὑποκορ. = τὸ κουδου-
νάκι (Τουρκ. ζίλτζε).

κούμβουλε-α πληθ. κούμβουλατε = δχμάσκηνον (τὸ δένδρον καὶ ὁ καρπός).

κουμέρκι-ι = τελώνιον· κουμερκιάρ-ι: πληθ. κουμερκιάρτε = τελώνης.

κουμί-α (γ), κουμίνε-α (τ) πληθ. κουμί-τε (γ) κουμίνατε (τ), = ἡ κά-
μινος τῶν κεραμέων.

κούμπιτε-ι (γ. τ.) = ὁ ἀνάδοχος (ὁ βαπτίζων καὶ ὁ στεφανόνων· ἐν τῷ
γᾶμῳ) κοινῶς κουμπάρος.

κούμπιτε-α ἀφῆρ. ἔν. = ἡ κουμπροσύνη.

κουνάτ-ι. κουνατόλ-ι = ὁ ἀνδράδελφος, κοινῶς κουινιάδος· (ἡ νύμφη
ὀνομάζει κουνάτ τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀνδρός της). — ἐμ κουν·τ (γ) καὶ
ἐμ κουνάτ (τ) = ὁ ἀνδραδέλφος μου. — υτ κουν·τ = ὁ ἀνδραδέλφος σου,
ι κουνάτι ὁ ἀνδραδέλφος της.

κουνάτε-α πληθ. κουνάττε = ἡ ἀνδραδέλφη, ἡ κουνιχδ· ἐμε κουνάτε
(γ) καὶ ἐμε κουνάτε (τ) = ἡ ἀνδραδέλφη μου, ἵστ κουνάτε = ἡ ἀν-
δραδέλφη σου, ε κουν·τ = ἡ κουνάτ = ἡ ἀνδραδέλφη της.

κουνατέ-α πληθ. κουνατέτε = ἡ μετᾶληψις, θεία κοινωνία.

κούργε-α πληθ. κούργατε = τὸ ἱερὸν βῆμα.

κουργίμ-ι πληθ. κουργίμετε = ἡ θεία κοινωνία.

κουργόγ: ρ. = κοινωνῶ, (ἄλλον).

κουργόχεμ-όνεμ = μεταλχηβάνω, κοινωνῶ, λχηβάνω τὴν θείαν κοινω-
νίαν.

κούνδ καὶ κούνδι (γ. bogdan) ἐπιρ. τύπου = εἷς τινε τύπον, κοινῶς
πουθενά. — σ' δοῦκατε κούνδ (bogdan) = δὲν φαίνεται πουθενά. —
καὶ γτζακούνδ, γτζακούνδι (γ) ατζακούν-ατζακούνδι (γ) = οὐ-
δαμοῦ.

κουρκούνδ-κουρκούνδι (Σ) = εἰς κανὲν μέρος.

κουνδαλτζι-α (Ἄρχουρ.) πληθ. κουνδαλτζε ἴδ. ἄερέγουλε-α (Σ).

κουνδαλγίσι: ρ. ένεργ. ἴδ. λησκούντ. ρῆμα.

κουνδερμονί (Βεράτ.) = βρουῶ τινά· με κουνδερμούι = με κιέλιβι.

κούνδρα (γ. budi-bogdan) πρόθεσις = κατά· και κούνδρε (γ) κύνδρα (τ), κόνδρε (τ). κούνδρε μέγε, κούνδρε τέγε, κούνδρε ατί, κούνδρε νέσ, јоῦс, ατύνε, = κατ' έμοῦ, σοῦ, αὔτοῦ, ήμῶν, ύμῶν, αὔτῶν.— κούνδρε ανεμίλουτ = κατὰ τοῦ έχθροῦ. 2) έπίρ. = ένκντίως, ένκντίον· φλжет κούνδρε = όμιλει ένκντίον.

κούνδρε-γјύκχеси: πληθ. κούνδρε-γјύκχесиτε = αντίδικος.

κουνδρέј (γ) έπίρ. = αντίκρύ, άπένκντι (Τουρκ. καρσί) και κουνδρέκј (τ), κουνδρούελ (γ. bogdan), περ-κουνδρέј (γ).— κουνδρούελ στεπίσε = κουνδρέј στεπίσε = κουνδρέкј στεπίσε = περ κουνδρέј στεπίσε = άπένκντι τῆς οίκίας.

κουνδρεσιā-и (budi, bogdan) πληθ. κουνδρεστάρετε· κουνδρεσάρε-јα πληθ. κουνδρεστάρετε (θηλ.) = ένκντίως, αντίπκλος.

κουνδρεσιј-а (budi) πληθ. κουνδρεσιј-τε = αντίθετα πράγματж.

κουνδρεσιόνј (budi, bogdan) (μετὰ γεν) = άνθίστжμά τινι, ένκντίονημαι, αντίτεινω, dxлј κούνδρε (γ) = и κουνδρεστόнј ατί = и dάлј κούνδρε ατί.

κούνδρε-φιάλγε-а πληθ. κούνδρε φιάλјετж = άντιλογία.

κούνδρε-φόρμε-а πληθ. κούνδρε-φόρμητж = άντιτυπον.

κουνδροῦελ (bogdan) έπίρ. = κουνδρέј - κουνδρέкј.

κουνερόнј (budi) ἴδ. κουνορεζόј (γ), κουνερόνεμ· ἴδ. κουνορεζό-χেম (γ).

κουνίχ-ου (Αλβανο-Σικελικόν) = και χαρμούс-и = κελјύс' и κουνίχουτ.

κουνόρε-а (γ) πληθ κουνόρετж = στέφκνος, και κουνόρε-α (τ) = στέφκνος, διάδημα, στέμμα, [Έλλην. κορωνίς - Λατ. corona]. κουνόρ' е πάρε = πρώτος γάμος, κουνόρ' е dῦтж = δεύτερος γάμος, κουνόρ' е трéтж = τρίτος γάμος. — γρούα με κουνόρε = νόμιμος γυνή.— γρούα па κουνόρε = πλλκκίς. — βε κουνόρε ή στίε κουνόρε = στέφω, στεφκνῶ (έπί τελετῆς γάμου).

κουνορεζόј (γ) = στέφω, στεφκνόνω, τὸ παθ. κουνορεζόχেম· και κουνορεζόνј-όμεμ (τ).

κουνјάс-ат-ат (Βεράτ.) ἴδ. κουνόј (Καβάјж).

κουνјόј (Τουράν.) [κοῦ-νι] ρ. ένεργ. = νγούлј κούννε θέσιτ.

κουπάσι-ι = κλειδοπίνακκον.

κούπε-α πληθ. κούπατε [Λατ. cura, Ἑλλην. κύπ-ελλον] = ποτήριον, κοινῶς ἢ κούπα, 2) πιάτο βαθύ.

κουπι-α πληθ. κουπίτε = κώπη, τὸ κουπί.

κουπίσι (Ἀργυρ.) ρ. ἐνεργ. (Γραικ. λέξις) = τραβῶ κουπί (εἰς τὸ καίκι) ἴδ. βοζίσι-ίτι-ίτι (Σ).

κούρ: προθ. = ὅταν, ὀπόταν, ὅτε.

κουρκοούσ και κουρκοούσι (Σ) = οὐδεις οὐδεμιά· γεν. κουρκοούι = οὐδενός οὐδεμιᾶς· δοτ. κουρκοούι = οὐδενὶ οὐδεμιᾶ, αἰτ. κουρκένδ = οὐδένα, οὐδεμίαν· και ὄνομ. ασκούσ ασκούσι, γεν. ασκούι, δοτ. ασκούι, αἰτ. ασκενδ· ἴδ. και ασνονιε-ασνιερί.

κούπε-α: κούπ' ε κρέσε = κάφκε-α, τῶάτῶκε-α.

κούρε: προθ. = ὅταν, ὀπόταν, ὅτε: κιε κούρε (τ) = ἀφ' ὅτου, κιε κούρε (γ), τῶε κούρε (Σ) και κιε κούρε = κιε κούρε σε, τῶε κούρε σε· ὡς κιε κούρε σε βερε κετε πούνε (τ) = κιε κούρε σε βερε κετε πούνε (γ) = ἀφ' ὅτου ἔκαμες τοῦτο.

κουπετόνι (τ) ρ. = καταλαμβάνω, ἐννοῶ· και κουπτόνι [Λατ. capio] = μάρρ βέσ (γ.τ) = μάρρ βέστ (γ) = μανθάνω ἀπὸ ἄλλους.

κούραζε-α (Τυράν.), κούρε-α (Καβ. Τυρ. Κρούι), κόρ-ι (budi) = σειρά, ἀράδα (Τουρκ. νοβέτ). σ' ι ἐπίσι κούρε = σ' ι ἐπίσι νοβέτ. ι ἐρή κόρι (budi) = τοῦ ἤλθεν ἢ ἀράδα. με κούρε (Τυράν.) ἐπίρ. = με τὴν ἀράδα, (με νοβέτ) [μίαν φορὰν ἐγὼ και μίαν φορὰν ἐσύ].

κουρβάρ-ι: πληθ. κουρβάρτε [λέξις Σλαυική] = πόρνος· ἴδ. νδύρεσ-ι (γ), νδύρεσ-ι (τ).

κούρβε-α πληθ. κούρβατε = πόρνη.

κουρβενι α (γ) = κουρβερι-α (τ), πληθ. ι-τε = πορνεία· ἴδ. νδυρεσί-α (γ), και νδυρεσί-α (τ).

κουρβενόι (γ), κουρβερόνι (τ) = πορνεύω.

κουρβενιότι (γ) = κουρβεριότ (τ) = πορνικῶς.

κουρδό ἐπίρ. = πάντοτε, ὅποτε· κερί πούνε βερετε κουρδό = τοῦτο γίνεται πάντοτε.

κούρ: ἐπίρ. = πότε; κούρ ἐρδε = πότε ἤλθες;

κούρθ-ι (Σ) δουάν-ι (τ) = παγίσι-ίδος.

κορίτουρξ (τ) ἐν τῇ φράσει: δέου εἶτε κορίτουρξ περ ούξ: κορρ θά-
χτεξ δέου νγα τε πα ρένετ' ε ὄλουτ.

κουρκενδ (Σ) αἰτ. τοῦ κουρκούσ (Σ) ἢ γεν. κουρκούτ.

κουρκούνδ (Σ) κουρκούνδι - πουθενά: ἴδ. ασγγκούνδ - ασγγκούνδ-ι.

κούρμ-ι [γραικ. κορμί, Ἑλλην. κορμός] -- τὸ σῶμα: 2) ὁ κορμός τοῦ
δένδρου.

κουρσάρ-ι πληθ. κουρσάρετξ: ἴδ. κουσάρ-ι.

κουρσέξ καὶ κουρτσέξ (τ) = φεῖδομακί: ὡς κουρσέξ παράτεξ = φεῖδομακί
τῶν χρημάτων.

κουρσερί-α ἴδ. κουσερί-α. — κουρσερίστ = κουσερίστ. — κουρσερόξ = κου-
σερόξ.

κουρσέχεμ, κουρτσέχεμ: παθ. φεῖδομακί, κάμνω οἰκονομῶ.

κουρσίμ-ι καὶ κουρτσίμ-ι = φειδωλία, οἰκονομία: πα κουρσίμ: ἐπίρ. =
ἀπειδῶς. — με κουρσίμ τε μκθ = μετὰ μεγάλης οἰκονομίας.

κουρσιματάρ-ι πληθ. κουρσιματάρετξ: θηλ. κουρσιματάρε - jα πληθ. κουρ-
σιματάρετξ = φειδωλός - ἢ οἰκονόμος.

κουρτίνε-α πληθ. κουρτίνετξ [Λατ. eurtina] = τὸ παραπετασμά
(Τουρκ. περδέ).

κουρτούκ-ου (Μάτια) πληθ. κουρτούκξετξ = μίσερι ι πα πρέξε νδ' ἀρετ,
στξ πρίτετ ε τε ὀκύξετξ ι θύνε μίσερ.

κούρραξ (budi — bogdan) = κούρρε ἐπίρ. = ποτέ, οὐδέποτε: κσκούρρε =
οὐδέποτε, κσκούρρε νδα νξε χέρε = οὐδέποτε.

κουρρίσ-ζι [ρην. κουρρούτ] καὶ ὀπίνε-α (γ) πληθ. α-τεξ = ἡ ράχη·
κουρρίζι ι μάλλιτ = ἡ ράχη τοῦ βουναῦ.

κουρρίσ-δάλλξε-ι ἀρσ. κουρρίσ-δάλλξε-α θηλ. = καμπύρης.

κουρρούσ-ούσ-ούσ: ρ. ἐνερ. σκύπτω τινα, κάμνω νά σκύψη· ἀάρ. κουρ-
ρούσ-α-ε-ι μετοχ. κουρρούσε καὶ κουρρούσουνε [συγκρ. κυρτός] ἴδ.
κουρρσ-ζι. — τὸ μέσον = κουρρούσεμ = σκύπτω ἐγώ.

κουσερί-α (τ. budi) πληθ. κουσερίτεξ = ληστεία: ἐκ τοῦ κουσάρ-ι κου-
σάρετξ = ληστής [Ἴταλ. cossaro].

κουσερίστ = κουρσερίστ = ληστρικῶς.

κουσερόξ = κουρσερόξ = ληστεύω.

κουσί-α πληθ. κουσίτεξ = τὸ κουσί (κοινῶς) (χάλκινον ἀγγεῖον).

κούσπουλ-ι = ἀνάπηρος, παράλυτος [τουρκ. γυμτρίμ].

- κουῶ : ἄντων. ἔρωτ. (γεν. ἀρσ. καὶ θηλ.) Ὀν κουῶ = τίς; γεν. κουῶτ = τίνος, δοτ. κουῶτ = τίνι, αἰτ. κα (γ) καὶ κε (τ) = ὁ πληθ. ἀριθ. λείπει.)
- κουῶ : Ἄντων ἀναφορικῆ [Λατ. qui, quis] (γέν. ἀρσ. καὶ θηλ.) Ὄνομ. κουῶ = ὅστις — ἦτις, γεν. κουῶτ = οὗτινος ἤστινος, δοτ. κουῶτ = ᾧτινι, ἦτινι αἰτ. κα (γ) καὶ κε (τ) ὄντινα, ἦντινα.
- κουῶρῖν ι (γ), κουῶρῖ - ρι (τ) πληθ. κουῶρίντε = ἐξάδελφος. — ιμ κουῶρί, υτ κουῶρί, ι κουῶρίνι καὶ ι κουῶρίρι = ὁ ἐξάδελφός μου, σου, αὐτοῦ. — ἔμε κουῶρίνε καὶ ἔμε κουῶρίνε, ἵστ κουῶρίνε καὶ ἵστ κουῶρίνε, ε κουῶρίνι καὶ ε κουῶρίνε = ἡ ἐξάδελφη μου, σου, αὐτοῦ· κουῶρίν' ι πάρε = πρῶτος ἐξάδελφος, κουῶρίν' ι δύτε δεύτερος ἐξάδελφος, κουῶρίν' ι τρίτε = τρίτος ἐξάδελφος.
- κουῶρίνε-α (γ), κουῶρίνε-α (τ) πληθ. κουῶρίνατε — κουῶρίνατε = ἡ ἐξαδελφή.
- κουῶτι-ι (Σ. — Τουρκαν. — Κρούζα) = τάξιμον εἰς τὰ θεῖα· καὶ κουῶτρε-α (τ), κουῶτίμ-ι (budi, Σ - γ.) (Ἰταλ. voto, Τουρκ. καούλ). — ε λῆιδιμ με καούλ.
- κουῶτίμ-ι (budi Σ. γ.) = τὸ τάξιμον εἰς τὰ ἱερά, εἰς τὰ θεῖα· καὶ καμ bām κουῶτ = ἔταξα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἢ εἰς πρᾶξιν θρησκευτικὴν.
- κουῶτόνεμ-ὄχεμ (budi) (συνταξ. μετὰ γεν.). — ι κουῶτόνεμ Τινεζότ (budi) = κάμνω τάξιμον εἰς τὸν θεόν.
- κουῶτόνι (γ) [Λατ. costo — are] = κωστίζω, τιμῶμι· ἴδ. βελῆῆ, βελῆῆ, κενδρόῆ, βένῆ. — σα κουῶτόν κέῆῆ γῆῆ; = πόσον, τιμᾶται, ἀξίζει, κωστίζει· τοῦτο τὸ πρᾶγμα;
- κουῶτρε (τ) = κουῶτ-ι = τάξιμον.
- κουῶι. — ἐπιφώνημα (ἐπὶ σκύλων) λέγουσι κούτ! κούτ! κούρ νδιέλενε κῆέντε.
- κουῶι-ι = πῆχος πληθ. κούτ.
- κούτε-α καὶ κούτσε-α πληθ. α-τε = σκύλαξ, κουτάδι τοῦ σκυλιοῦ κοινῶς.
- κουτουλῆσι (Ἀργυρ.) ρ. ἐνεργ. ἴδ. ρρουκουλέῆ.
- κουτουλῆστε-α (Περμέτ.) πληθ. κουτουλῆστατε = τὸ γουδι (κυρίως ζῦλινον).
- κουτουρῆσι : ρημ. ? ? ? = συμπερῆνω, εἰκάζω.
- κουτουρῆσι-ου ? ? ? = εἰκοτολόγος, ὁ ὁμιλῶν κατ' εἰκασίαν.

- κουτροβέ-*ja*: πληθ. κουτρόβετε. ἴδ. ὄτ'άμε-*x*.
- κουτροβαῖδι-ου (Τουρκ.) (μὲ κ'ατάληξιν Τουρκ.) ἴδ. ὄτ'εμ'άρι-ι (τ).
- κουφῖ-νι (γ) πληθ. κουφίνιτε = σύνορον, μεθόριον βε κουφῖ = ὄροθετώ.
- κουφόμε-*a*, γουφόμε-*a* πληθ. *x*-τε κοῦφος, κούφιος τόπος, 2) τὸ πτώμα νεκροῦ (ὡς κούφιον ἄνευ ψυχῆς) ἴδ. κέρμε-*a* καὶ κουρμ-ι ἢ τρούπ-ι = τὸ σῶμα (τοῦ ζῶντος).
- κούχημ (γ) ρ. οὐδ. = συγκαίωμα (κοινῶς). — μίστ' ε φρόνησε κούχητε = τὰ κρέατα τοῦ βρέφους συγκαίονται.
- κουδσῶ (γ) ἴδ. κουτσώνη = τολμῶ.
- κουδσίμ-ι = κουτσίμ-ι = τόλμη.
- κούσε-*a* (Σ) = κούτε-*x* πληθ. κούσατε.
- κούτο-*κε-α* (Περμέτ.) πληθ. κούτσ-*κατε* = ἀγγεῖον τι μὲ χεροῦλι.
- κουδσίμ-ι = τόλμη πληθ. *e*-τε καὶ γουτσίμ-ι, γουδσίμ-ι.
- κουσιμαῖο-ι πληθ. κουσιματάρετε = τολμηρός.
- κουτσιμαῖο-*ja* πληθ. κουτσιματάρετε = τολμηρά· καὶ κουσιματάρ-ι, γουτσιματάρ-ι, γουδσιματάρ-ι πληθ. *e*-τε.
- κουσιώνη (budi), κουδσῶ (γ), γουτσῶ (τ) γουδσῶ (γ), γεζῶ (Τουρ.) (γ'άσ-ζι) = τολμῶ [γρ'ακ. κουτάω] κουτσώνη ε βάνη ζέμερε (budi) = τολμῶ. — σ' κουτσώνη τε βένη φάρε γέζε = σ' γεζῶν με β'άμ φάρε γ'ζῆ (Τουρ.) = δὲν τολμᾷ νὰ κάμη τίποτε.
- κούτῶ ἐπιφώνημ. (ἐπὶ σκύλων) ἔταν διώχουσι τοὺς σκύλους (Τουρκ. ὄστ).
- κράλ-ι πληθ. κράλχτε (γ) καὶ κράλχτετε (τ) = βασιλεὺς ἴδ. βίγε-*x*, μ'βρέτι-ι.
- κρακουρίε-*a* πληθ. κρακουρίνατε ἴδ. κρακουρίνε-*x*.
- κράνδε-*ja* πληθ. κράνδετε = πλ'ιάτῶ-*κε-α* καὶ κράνδεje-*ja* (Σ), κρένδε-*ja* (Περμέτ.), ν'ῖ τσῶπε δροῦνι. — δέγ'α δροῦρι πέρ'α με γέθε. ἴδ. καρθῖ-*a* (Ἑλθασ.) ὄκάρπε-*a*.
- κράνθ-ι (γ) = γέθε τε βύγελχ *x*ε τσέλ'α δροῦνι, *x* αἰὸ γέθεχ *e* βό-γελχῆ ποσα δέλ'α πρῆῖ σῆθιτ.
- κραουτύρε-*a* (budi) πληθ. κραουτύρατε ἴδ. κρεατύρε-*x*.
- κρίσε-*a* πληθ. κρίσατε = πλάσις.
- κράπ-ι (Σ) πληθ. κράπατε = εἶδος ἰχθύος.
- κρσιτί-ιτ-ίτ (Βεράτ.) ρ. = κλαδέω· καὶ κρστίτ-ιτ-ίτ. (Περμέτ.) ἀορ. κρσιτά, μετχ. κρσιτούρε. — τὸ παθ. κρσιτέμ, κρστίτεμ (Περμ).

κροασταβέτο-ι πληθ. κροασταβέτοσ-ε. ἴδ. καστραβέτοσ-ι = ἀγγούρι.

κροαῶj (γ) = παραβάλλω, συγκρίνω.

κράχ-ου (τ. bogdan) πληθ. κράχτεσ.— καὶ κράχ-ι (Σ) πληθ. κράχ-α-ε = βραχίων.— ι κπ κραχ = τὸν ὑποστηρίζω, τὸν βοηθῶ.— ι δάλj κράχ = τὸν ὑπερκαπίζομαι.— κάμ κράχ = ἔχω προστασίαν· προστατεύομαι κοινῶς ἔχω πλάτην.— ε μάρο vδε κράχε = τὸν σηκώνω εἰς τοὺς βραχίονας.— νjε κρᾶχ bχρ = σᾶ bχο μέρο κράχου. 2) κράχ-ου = πτέρυξ-γος καὶ φλjέτε-α (γ) = ἡ πτέρυξ.

κράχα-θάτροε-α (Ἑλβασ) πληθ. κράχχ-θάτρατε = εἶδος ἰέρακος λίαν ἰσχυροῦ ὅστις συνήθως σκοτόνει τὰ πτηνὰ κτυπῶν διὰ τῶν πτερυγίων, νjε φάρε σκιφτέρι κji ι κα κράχχτε ποσὶ θάδροε κρᾶχχχραδροε ι βρέτ ζόκjτε με κράχχ εδε ι χᾶ, πυ σκιφτέρι ι ζέ ζόκjτε φλjουτουρίμθι με θόνj εδε ι vδούκ με σκjούπινε.

κράχαν-ι καὶ κράχεν-ι (γ), κρέχερ-ι (τ) = τὸ κτένι.

κρᾶχανουερ-όρι (γ) [κράχχαν-ι] = τὸ στῆθος.— καὶ κρᾶχχνοῦρ-όρι (συνηρ. γ), κρᾶχχνοῦερ-όρι (bogdan κράχχεν-ι) κρᾶχχνοῦρ-όρι (συνηρ.) κρᾶχχρούαρ-όρι [κρέχερ-ι] πληθ. κρᾶχχνέρετε, κρᾶχχενόρετε (γ), κρᾶχχέρετε (τ).

κρᾶχᾶῶj (Tur.-Καβ.) ρ. ἐνερ. = βέ κράχχ με κρᾶχχ· du με θένε bᾶj σινjινjί (= παραβάλλω [μεταφορ.]).

κρεατjρε-α (budi-bogdan) πληθ. κρεκτόρατε = πλάσμα καὶ κριετύρε-α (γ), κρίσεε-α (γ) = πλάσις, δημιουργημᾶ.

κρέδεμ (Βεράτ.) καὶ κρίδεμ, ζύτεμ (γ) = βουτῶ (ἐγώ).

κρέθ καὶ ζύσ-ύτ-ύτ (γ) = βουτῶ ἄλλον.

κρέjτ (Dίβρα-Τετόβα) = κρούε-κεπούτε (Σ), = φάρε (τ) = ὄλουτελῶς, πκν-τελῶς, ἔλωσ διόλου (κοινῶς).

κρεμασιτjορ-ι (Ἑλβασ.) πληθ. κρεμκστjάρετε [Ἑλλην. κρεμκστήριον] ἴδ. βαργjόρ-ι βαργjούε-ονι (Σ).

κρεμῖλ-ι (τ) πληθ. κρεμῖjτε ἴδ. κερμῖλ-ι = κοχλίς.

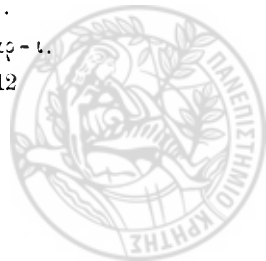
(ε) κρέμτε-ja (τ) = τε κρέμτετε = φέστε-α πληθ. φέστκτε = ἐορτή. δίτ'ε κρέμτε = ἐορτάσιμος ἡμέρα ἀντίθ. δίτε πουνετόρε.

κρεμijόνj (τ) ρ. - ἐορτάζω καὶ φεστόj (Σ. γεγ.)

κρενάjε-ja (γ) πληθ. κρενάjετε = τὸ ἐπάνω μέρος τόπου τινός, τὸ ἐκ τῆς κεφαλῆς μέρος τόπου τινός.

- κρένδε-ja (Περμέτ.) πληθ. κρένδετε = κράνδε-ja = γιέθε-ja
κρέπ-ι (Μιρεδίττ) ἴδ. ὄκρέπ-ι.
κρεπίj ρημ. κρύπε-α] και κρεπίj = τρώγω μεζελίκια διὰ νὰ πίνω τὸ
καρσί. — μεσ. κρεπίτεμ, κερπίτεμ.
κρορε-τε (Περμέτ.) ἴδ. δρο-α ('Αργυρ.) = κλήματτ.
κροσμόj = νηστεύω.
κροσμόnj (budi) ρ. ἐνερ. = χρίω τινά· και βοjόj (Σ) = λαδώνω.
κροσμόνεμ (budi) βοjόχεμ (Σ) πκθ. τοῦ προηγ.
(τε) κροσμούεμ-ιτε = τὸ χρίσμα.
κροσέ-α (τ) πληθ. κροσάτε κροσέ-α (Βεράτ.) ἴδ. κροστέ-α = θρίζ.
κροσέμετε (γ) ἴδ. κροσέμετε και κροσμέτε· μηδ κροσέμε = νηστεύω.
κροσέμόρε-ja ἴδ. κροσέμόρε-ja· πληθ. κροσμόρετε = σπαρκοστικόνος.
κροσπερόnj (τ) ρ. ἐνερ. = νγρέχ κjίμετε σί μάτσεj α και κjένι, ὅταν θυ-
μώνωσι κατὰ τῶν ἐχθρῶν. — τό μεσ. κροσπερόνεμ.
κροστέ-α = κjίμε τ' ἀσπερα και τε δέριτ. — σί κροστέ' ε γjέλιτ δέτιτ και
κα νδε γούσσετ· 2) ἡ ζύστρα τοῦ ἀλόγου με τὴν ὁποίαν ζῶν τὸ
ἀλογον. — και κροσέ-α (Βεράτ.) κροσέ-α (τ). — κροστέ' ε θιουτ, κροστέ'
ε γjέλιτ δέτιτ, κροστέ' ε πράσιτ' κροστέ' ε καιπέρε και τ.λ.
(ι-ε) κροστένε-ι-α και κροστέρε-ι α (τ) ἴδ. γροστένε (γ), γροστέρε (τ).
κροστένεμ (γ), κροστέρεμ (τ) = χριστικισμός.
κροσέ ρ. (γ) ἴδ. κροσέ ρ. = κτενίζω.
κροσέ-α ἴδ. κροστέ-α = τραχεῖα θρίζ, γουρουνότριχα.
κροσέ (γ. τ.) = κτενίζω [συγκρ. κλώθω].
κροσέρε-ι (τ) ἴδ. κροσέρε-ι (γ) = κτένε.
κροσέρε-έτ-έτ = ἴδ. κροσέρε-έτ-έτ ρ. = κροστέ.
κροσέρε-α πληθ. κροσέρε [κροσέ] (γ) = δημιουργημα πλάσις, γένεσις.
κροσέρε-αρι πληθ. κροσέρε-αρι (γ) = δημιουργός πλάστης. — κροσέρε-
τάρε-ja πληθ. κροσέρε-αρι θηλ. και κροσέρε-αρι κροσέρε-αρι θηλ.
(γ), και κροσέρε-ι (budi, bogdan—γεγ.) πληθ. κροσέρεσιτε.
κροσέρε-α (Τυραν.) πληθ. κροσέρε και κροσέρε-α πληθ. κροσέρε και
κροσέρε.
κροσέρε-α πληθ. κροσέρε = τὸ σηῆνος τῶν μελισσῶν· κροσέρε ε βλjέτερε ρά
μηδ κροστέ = τὸ σηῆνος τῶν μελισσῶν ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ δένδρου.
κροσέρε-ι (budi—bogdan—γεγ.) πληθ. κροσέρεσιτε = κροσέρε-ι.

κροί-/όνι (γ. budi — bogdan) = δημιουργῶ, πλάττω. — πκθ. κροί-
χου-όνου· δημιουργούμι, πλάττομαι· ἐν τῇ φράσει μὲν οὐ κροίφτε
ι κροίτε νιερὶ = νὰ μὴ δημιουργηθῆ τοιοῦτος ἄνθρωπος (ἐννοεῖται
κακός).

κροίπ-ι (bogdan) = φλόκ-ου ἢ κόμη τῆς κεφαλῆς· με κροίπ ρρούεμ =
μὲ ζυρισμένω μαλλιά, νιερὲ περ κροίπ (bogdan) = νιερὲ περ φλόκω =
τὸν σιχόνω ἀπὸ τὰ μαλλιά, δηλ. ἀπὸ τὴν κόμην.

κροίπ-ζι-ου: πληθ. κροίπ-ζέστε· κροίπ-ζέζε-α θηλ. κροίπε-α (τ) ἴδ.
κρούπε-α (γ) = ἄλας, ἄλατι.

κροίπ: (τ) ρημ. ἴδ. κροπ (γ) ρ. = ἀλατίζω.

κροίπεσῶ (τ) ρ. ἴδ. κροπεσῶ (γ) ρ. καὶ κροπό = κρούπ ρ. = ἀλατίζω.

κροίπεμ = κρούπεμ, κροίπεσόνου = κροπεσῶχου κροπόνου ἴδ. κροίπεμ ἴδ.
κρούπεμ. = ἀλατίζομαι.

κροίπεσῶ-α (τ) ἴδ. σελίρε-α (τ) καὶ σελίρε-α (γ) = ἀμύρα.

κροί-ισ-ισ: ρ. κοινῶς ροιζίζω· ὡς κροίσι κρέλιμειε ἐροίσε τὸ γυλι
κοινῶς 2) κροίσι = κροῖ, κάμνω κροῖτον κροίσι πούσκα = ἐπυροκροῖτησε
τὸ πυροβόλον· ἔκαμω κροῖτον τὸ πυροβόλον· ἄρ. κροίσι-ε-ι· μετοχ.
κροίσι, κροίσιου (γ), κροίσιου (τ).

κροίσι-α πληθ. κροίσιου = ροίσιμα κοινῶς κροίσιου-α πληθ. κροίσιου =
κροῖτος.

κροίσιου (γ) πκθ. τοῦ ρ. κροίσιου (γ) κροίσιου (τ. γ. Σ.) μεσ. ρ. = κροίσιουμι.

κροίσιου-α πληθ. κροίσιου = κροίσιου-α = κροῖτος.

κροίσιου (budi) πληθ. τοῦ κροῖσιου-οῦ = αἱ βρούσιου.

κροίσιου-α πληθ. κροίσιου = ἡ λέπρι· καὶ σβέβε-ιζ [ἴδ. κροῖσιου] ἴδ.
σβέβε-α.

κροίσιου = με δέλι κροῖσιου : (Σ) = λεπριάζω.

κροίσιου-ζι (γ) καὶ κροίσιου-ι = αὐ κροῖσιου = λεπριός.

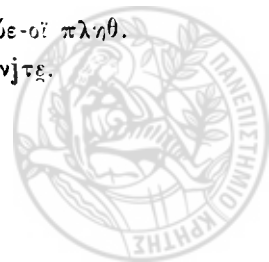
κροίσιου-ι (Περμέτ.) πληθ. κροίσιου = βάρουε ε ἀκούλιε κροῖσιου
νε περ τιέγουλατ = κροῖσιου.

κροῖσιου (Ἄργουρ.) πληθ. κροῖσιου ἴδ. κροῖσιου-ι (Βεράτ.) = πῶλος ὄνου.

Κροῖσιου-α γεν. Κροῖσιου, αἰτ. Κροῖσιου = πόλις τῆς Ἀλβανίας ἢ πατρὶς
τοῦ Σκενδέρ μπεη· ἡ Κροῖσιου.

κροῖσιου-οῦ = βρούσιου, πληθ. κροῖσιου = βρούσιου. κροῖσιου· καὶ κροῖσιου-οῦ πληθ.

κροῖσιου καὶ κροῖσιου (budi), κροῖσιου-οῦ (συνηρ.) πληθ. κροῖσιου.

κρούαν] (τ) ρ. ένερ. [έλλην. κνάω = ζύω καὶ κρού] (γ) κρού] (συνηρ.)
 κρούαν], κρούετε = ζύνω τὴν κεφαλήν [συγκρ. ὀκρούαν], γερούεν], γερού-
 είσ, γερούίτῳ].

κρούχου: παθ. = ζύομαι.

κρούνδε-α πληθ. κρούνδετε (Βεράτ) = πίτουρα χονδρά με τε τράσσ σε
 χίμετε· ένῳ χίμετε (Βεράτ.) = πίτουρα ψιλά (με τε χόλα σε κρούν-
 δετε.) χίμετε (Καβάτζ, Τυρ. Κρούζ).

κρούσπουλ-ι (γεγ. Βεράτ.) = ἀνάπικρος· (τουρ. γ'ιυτρύμ.) έν τῇ φράσει
 Ζότι τε βέφτε κρούσπουλ. (έλβασ). ἴδ. γορούτσ-ι = καμπούρης.

κρούσκα-ου πληθ. κρούσκα-τε = συμπέθερος.

κρούσκα α πληθ. κρούσκατε = συμπεθέρα.

κρούσκα/ι-α = συμπεθεριά κοιν. βῆ] κρούσκι = συμπεθεριάζω, συμπεθε-
 ρολογῶ.

κρούε καὶ κρέι, γεν. κρέιτ, αἰτ. κρούετε ἀφαιρ. κρέιτ. καὶ κρούετε οὐδ.

ή γεν. κρέιτ, αἰτ. κρούετε, ἀφαιρ. κρέιτ. πληθ. κρένετε καὶ κρέρετε
 (τ). κλητ. ένικ. ο κρούε· πληθ. ο κρένε (γ), ο κρέρε (τ)· ἀφαιρ. κρέ-
 νεῶ (γ) κρέρεῶ 1) = κεφαλή· 2) ἀρχή, 3) ἀρχηγός, 4) κεφάλαιον. νῆε
 κίντ κρέρε δέν (έπί ζώων) = έκκτὸν πρόβχτχ· νῆε κιντ κρέρε δῆ,
 λῆόπε κ.τ.λ. = έκκτὸν κίγες, ἀγελάδες κ.τ.λ. ν' κρούετ = εἰς τὴν ἀρ-
 χήν (budi)· κρέρετ ε φάρχβετ = οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φυλῶν· με δεμπ
 κρούετε, δόρα, κέμβχ, βέσι, σῆρι, κ.τ.λ. = με πονεὶ ή κεφαλή, ή χείρ,
 ὁ πούς, τὸ οὖς, ὁ ὀφθαλμὸς κ.τ.λ. έσττε κρούε μβε βέτε = εἶναι κύτοκέ-
 φαλος, ἀνεξάρτητος· μβε κρούε τε τι] = πράττει κύτοκεφάλως, ἀνεξαρ-
 τήτως· μβε κρούετ = εἰς τὴν κορυφήν· μβι κρούετ = ἐπὶ κεφαλῆς· νδε
 κρούετ τε μεσάλεσε = εἰς τὴν κορυφήν· άντιθ. νδε φούντ, νδε βίστ = εἰς
 τὸ τέλος κρέρετ' ε Σκίμπρείσε = οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἀλβανίας· κρούετ' ε
 πούνεσε = ή ἀρχή τοῦ ἔργου· 2) ὁ πρωταίτιος. — κρούετ' ε λῆούμιτ = ή
 πηγὴ τοῦ ποταμοῦ· ἴδ. γούρρε-κ. — λῆούμι Ἐρζένιτ ε κα κρούετε νδε
 Σεμμεστ κ νδε Σενγίέρκ] = πηγάζει. — κα κρούε τε λῆόρτε = εἶναι ἀπει-
 θής. — με κρούε ν' δόρε = ριψοκίνδυνος, ἐπικινδύνως· νγρέ κρούε = ἐπχ-
 ναστχτῶ. — νοῦκε δέλ] μβε κρούε = δέν ἀποπερχτοῦτχι· κοιν. δέν
 έβγάνει εἰς τό κεφάλι. — κῆισ μβε κρούε, νδσιέρ μβε κρούε = ἀποπε-
 ρχτῶ· άντιθ. φούντ-δι, βίστ-ι = τέλος, οὐρά.

κρούε-ja (Περμέτ.) = ή κεφαλή γενικῶς· ή γεν. κρούεσε αἰτ. κρένε.

- κρούε-άριτζε-α πληθ — ζατρε= τὸ κερδάρειν καὶ ζοκ-ρρεφρέσκου (Τουρκν.).
κρούε-βότρε-α (γ) = κρούετ' ε βότρερεσε: ρρι νδε κρούε-βότρεε = ρρι νδε
κρούε τε βότρερεσε (ἐπὶ πρωτοκθεδαίρας).
κρούε-βαρέ-ja = κὺ κῆε ε κα κρούετε σα νjε βαρρέ.
κρούε-διέτεσ-ι = δέκαρχος.
κρούε-κεπούτε (Σ) ἐπίρ. ἴδ. κρέjτ (Dίβρ-Teτόβζ) = ἀκέφαλος.
κρούε-κούνγουλ-ι = κὺ κῆε ε κα κρούνε ποσὶ κούνγουλ.
κρούε-κούνγουλ-ρρουμθουλάκ-ου = στρουγγυλοκολοκινθουκέφαλος.
κρούε-κίνδεσ-ι = ἐκατόνταρχος.
κρούε-κῆντέι = ἡ πρωτεύουσα.
κρούε-λjάριτε-ι-α (τ) ἴδ. κρυ-νάλj-τε-ι-α (γ) = ὑπερήφανος, ἀπειθής.
κρούε-γλουφτειαρ = πολέμαρχος. πληθ. κρουελjουφτειαρρε.
κρούε-μίjεσ-ι = χιλίαρχος.
κρούε-μότ-ι = ἀρχιχιρονιά.
κρούε-νάλιτε-ι-α (γ) = ἀπειθής καὶ κρούε λjάρτε-ι-α (τ).
κρούε-νγούλθι (Ἑλβασ. Κκβ. Βεράτ.), πιτσανγούλθι (Τουρκν.) πιτσιν-
γούλj (Σ. Κροjα) = κατκακέφαλα. = με κρούε μηε δέτ, ε με κῆμβε
περπιέτε: ράσθε πιτσινγούλj με κρούε νδε τόκετ (Σ) = ἔπεσα κατκακέ-
φαλα εἰς τὴν γῆν.
κρούε-κετσέμ [κρούε καὶ κετσέj] (budi) μετοχ. ἴδ. Κκατηχ. σελ. 13).
κρούε-ούλjε-ι-α = εὐπειθής, ταπεινός καὶ κρουεύνj-τε-ι-α.
κρούε-ουστειούαρ-όρι (τ) πληθ. κρούε-ουστειούερε, κρούε-ουστειούε-όρι
(γ) καὶ συνηρ. κρούε-ουστειούε-όρι = ἀρχιστρατήγος.
κρούε-πεσεδιέτεσ-ι = πεντηκόνταρχος.
κρούε-πρίφτ-ι: πληθ. κρούε-πρίφτενι-τε (γ) κρουεπρίφτερι-τε (τ) = ἀρ-
χιερεύς.
κρούεj: (γ. τ) ρ. ἐνερ. [κρούε-τε] = ἀποπερατώνω, ἀνακεφαλαιώνω, τὸ
βγάζω πέρα κοινῶς — κῆισ μηε κρούε = νδσιέρ μηε κρούε. ἀαρ. κρέβζ-
ε-ου. — μετοχ. κρούεμ καὶ κρούμ (γ), κρούερε (τ).
κρούθ (Ἑλβασ.) ρ. ἐνερ. ἀαρ. κρούθ-ε-ι. — μετχ. κρούθε καὶ κρούθουε.
ἐν τῇ φράσει jα κρούθι παράτε = τοῦ τὰ σούφρωσε τὰ χῆματτα κοιν.
— jα μόρι παράτε τε τερα νγα dšέπι πα ε νδιέρε = τοῦ τ' ἄρπαξεν
ἔλα τὰ χῆματτα ἀπ' τῇ τσέπι ἀνεπαπισθῆτως. — (κουρ βέτε νδόνjε
παε κούρβασ α παε κάρτερασ (bidšóζιτ)).

κρούκ]-ι [Λατ. crux | πληθ. κρούκ]ετε και κρούκ]-ε-]α, (budi) κρούκ]-ε-
(budi) = στχυρός.— βέν] κρούκ] = κάμνω τόν στχυρόν.

κρούκ] και κρούκ]αζε έπιρ. = στχυρσειδῶς, στχυρωτά.— ρρ] κάμβε (ἢ
κέμβε) (τ) κρούκ]- κάθημαι στχυροπόδι.— ε πρέου κρούκ] = τόν έκοψε
στχυρωτά.

κρούκ]-]α πληθ. κρούκ]ετε = στχυρωτή. ούδε κρούκ]-ε = στχυροδρόμιον,
δρόμος στχυρωτός.— νάπε κρούκ]-ε = μχνδήλιον στχυρωτόν, κομμένον
στχυρσειδῶς.

κρουκ]άσ (Άργυρ.) ρ. ἴδ. κρουκ]εζό] (γ) = δικσταυρῶ.

κρουκ]άσεμ (Άργυρ.) ἴδ. κρουκ]εζό]χεμ (γ) = δικσταυροῦμαι.

κρουκ]εζό] (γ) ρ. ένερ. = στχυρόνω και κρουκ]εσό] (Περμέτ.)— κρουκ]-
ζό]χεμ (γ) πχθ = στχυρόνομαι και κρουκ]εσό]νεμ (Περμέτ).

κρυμ]όσεμ (γ) ρ. ούδ. = σκουληκιάζω. = ζα κρίμ]α = πιάνω σκου-
λήκια.

κρούκ]εζα]ε πληθ. (Σ) [λέξις άνχτομική].— κρούκ]εζα]τ' ε κουρρίζιτ (Σ)
= ἴδ. κερβί]οτετε = ιερόν όστοῦν.

κρούμ]-]ι πληθ. κρύμ]α]τε (γ. τ. bogdan) = σκώληξ, σύγκρινον
κράμβη].

κρούπ]-α (γ) (ῥνομα περιληπτικόν) = ἔλας, ἄλατι κοινῶς.

κρούπ] και κρούπ]ι (γ) και κρουπ]εσό] = ἄλατίζω.

κρούπεμ και κρουπ]εσό]χεμ = ἄλατίζομαι.

κὺ και κύ] (γ. τ) άντων. δεικτ. = οὔτος ἴδ. κὺ = κὺτός· γεν. κετ]ί ἢ
κετί, τίτ. κετ]ά (γ) κετ]έ (τ), όν. πληθ. κετ]α, γεν. κετ]ύνεβε (γ) και
κετ]ύρεβε (τ) ἄφχιρ. κεσί]σ = εκ τούτων.

κὺτ]σ, κὺτ]σ, κὺτ]σ (Περμέτ.) ρ. ένερ. = κλειδόνω. — κὺτ]σ]με, κὺτ]σ]νι,
κὺτ]σ]νι]νε = κλειδόνομεν-ετε-ουσι.

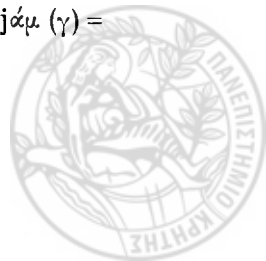
κυτ]σ]νί]σε-α πληθ. κ-τ]ε = κ]υτ]σ]νί]τ]σε-α = κλειδούα.

Kj

(ύγρον ἢ όδοιπορῳφειον).

κ]άζ]νε-α (Dίβρα) = σ]ακ]α-ου ὁ ἴδ. πληθ. κ]άζ]να]τε = έριούχον ὕφασμα.

κ]ά] = κ]α]ά] (Tσ]αμ.) ἄορ. κ]ά]β]α-ε-ου· μετχ. κ]ά]φε (τ) και κ]ά]μ (γ) =
κ]α]ίω. 2) κ]α]ά] μ]βε τ]ε (γ. Κροῦ]α) = έγκλῶ, ἔναγω.

- κιάνδορ-α* (γ) (bogdan) πληθ. *κιάνδορ-α* = κένδορ-α (τ) = τὸ κέντρον.
κιάνε (bogdan) ἴδ. κίενε μτχ. τοῦ ρ. *ιάμ*. — καὶ *κιάνε* (τ. *Γαλόβ*)
μτχ. — *ιάμ* ε *κάνε* = κάμ *κίενε*.
(τ) *κιάνε* (bogdan) ἴδ. τε κίενε-τε = ἡ ὕπαρξις, τὸ εἶναι.
κιάπε-α (Καβ.) πληθ. *κιάπ-α* = μάνδαλος = *κιάπε-α* καὶ = *κιάπε-α*
(Καβ.), *μχνάλ-ι* (Ἑλλάς.) *κατ-απ-α* (Βεράτ.) πληθ. *κατ-απί-α*,
κιάπ-α (Περτελ) πληθ. *κιάπ-α*.
κιάρε-ια (Ἑλλάς.) πληθ. *κιάρε-α* = ζόρετ' ε τράσ με διάμ.
κιάρε ἐπιρ. [Λατ. circa] = περίξ κύκλω ἴδ. ρεθ, ρότουλε, τόρε καὶ
περ-κιάρε. — *κιάρε-α* = γύρω τριγύρω. — πο *κιάρε* *κιάρε* τ'
κιάρε = τὸν τριγυρίζω καὶ τὸν πιάσω.
κιάρο καὶ *κιάρο* (Βεράτ.) *κιάρο* (τ), *κιάρο* (Σ) = περι-
κλόνω τὸ πθ. *κιάρο*, *κιάρο*. *κιάρο* (Σ).
κιάρε-α (τ. bogdan) = ἔλεγχος, ἐπίπληξις, μάλωμα (Τουρκ. *κιάρε*)
πληθ. *κιάρε-α*.
κιάρο (bogdan) ρ. = ἐπιπλήττω, ἐλέγχο ψέγω τινά· καὶ *κιάρο*-
τόν-α (τ) [Ἑλλ. κερτομέως].
κιάρο (bogdan) *κιάρο* (τ. budi) πθ. = ἐπιπλήττωμι, ἐλέγ-
χομαι, ψέγομαι.
κιάρο-ι πληθ. *κιάρο-α* = εἶδος ἀγρίου δένδρου.
κιάρο = βέντ *κιάρο* με *κιάρο* πληθ. *κιάρο*.
(*κιάρο*) *κιάρο* ἐπιρ. = περ *κιάρο*.
κιάρο (γ) ρ. ἐνερ. = *κιάρο* = ἀποχωρίζω τινά. *κιάρο* (γ) πθ. = *κιάρο*-
τόν-α = ἀποχωρίζομαι· *κιάρο* μβε *κιάρο* (γ) = *κιάρο* μβε *κιάρο*
κιάρο (τ) = ἀποχωρίσθητι.
κιάρο (τ) ρ. ἐνερ. = ἀφρόν *κιάρο* τινά *κιάρο* (τ) πθ. = ἀφρόν-
τόν-α· *κιάρο* τχού (τ) = ἀφρόν· *κιάρο* τούτ-α (τ) = *κιάρο*-
τόν-α.
κιάρο-α (Κρου) = *κιάρο*-α, γούν-α πληθ. *κιάρο*.
κιάρο-ια (Βεράτ.) = μέτρον χωρητικότητος 30 ὀκάδων ἐν Αὐλῶνι καὶ
Πρεμετῆ 40 ὀκάδων πληθ. *κιάρο*.
κιάρο-α πληθ. *κιάρο* = λαίμος· *κιάρο* ἐ μάλ:τ. — μος με μερρ *κιάρο*
κιάρο = μή με πέρνεις τὸν λαίμο = μή με ἀδικεῖς· με ρα *κιάρο* =
με γάου πα *κιάρο* γιέ. — ε *κιάρο* *κιάρο* τένδε· τὸν ἀφίνω εἰς τὴν

ψυχὴν σου.—κεπούτ κιάφνε κενδύ=γρεμίσου ἀπ' ἐδῶ ρρόκ νδε
κιάφρετ=ἐνχαγκκλιζώ ρρόκει νδε κιάφρετ=ἐνχαγκκλιζόμεθχ.

κιάφρε γιάτε-ι-α=μικρόλχιμος· κιάφρε-σκούρτενε-ι-α (γ)=κιάφρε-σκούρ-
τερε-ι-α=κοντόλχιμος.

κιάφρε-τωάσσε-ι-α=χονδρόλχιμος.

κιάφρε-χόλε-ι-α=ψιλόλχιμος.

κιάφρονj (Περμέτ.) ρ. ἐνερ.=ρροκ νδε κιάφρε=ἐνχαγκκλιζώ.

κιάφρονεμ (Περμέτ.) παθ. τοῦ προηγ.

κιάχμε: (γ. τ.) παθ. τοῦ κjχj.—παρκαπονοῦμι ἴδ. κλιάχμε (τῶχμ.).

κjέ (Σ) ἴδ. νjε=ἰδού· κjε (τ). τῶε (γεγ. Ὑδρα—Σπέτσαι) κji (γ)=
ὅστις, ἦτις, ὁ ὁποῖος, ἡ ὁποία (κοιν. ὅπου) αὐ κjε=ἐκεῖνος ὅστις κjό
κjε=ἐκείνη ἦτις· κτε κjε (οὐδ.)=ἐκεῖνο τὸ ὅποσον· κτά κjε=ἐκεῖ-
νοι οἵτινες· κτό κjε=ἐκεῖνοι αἵτινες.—αὐ κjε φljέτ=ἐκεῖνος ὅστις
ὀμιλεῖ, κjό κjε φljέτ=ἐκείνη ἦτις ὀμιλεῖ· κτά τε φόljε=αὐτὸ τὸ
ὀμιλεῖν.—κτά κjε φljάσνε, κτό κjε φljάσνε=ἐκεῖνοι οἵτινες ὀμι-
λοῦσιν· (κοινῶς=ἐκεῖνος ὅπου ἐκείνη ὅπου—ἐκεῖνοι ὅπου, ἐκεῖνοι
ὅπου) αὐ κjε ἔστρε με i κxθ σε ούνε=ἐκεῖνος ὅστις εἶναι μεγαλύτε-
ρός μου· (κοιν. ἐκεῖνος ὅπου εἶναι μεγαλύτερός μου)· ἔστρε ζε νjerίου
κjε θερρέτ=εἶναι φωνὴ ἀνθρώπου ὅστις φωνάζει.—2) σημ. ἴνχ, διὰ νά
ἔπως· δεργούανε νjέρε κjε τx ζιν' κτε=ἔστειλαν ἀνθρώπους διὰ νά
πιάσωσιν αὐτόν· 3) ἐκ, ἀπό· κjε νδε τε ρit τ' ἴμ=ἐκ νεότητός μου
κjε νγx ἠάρκου i σ' ἔμρε=ἐκ κοιλίας μητρός· κjε νδαῶτί=ἀπό
τόρα· κjε νδε μεγγjές=ἀπὸ τὸ πρῶτ' κjε νδε κρούετ' ε χερεσε=εἰς ἀρ-
χῆς· κjε χερεν' e πάρε=ἀπὸ τὴν πρῶτην φοράν, ἀπὸ τὴν ἀρχήν· κjε
κουρ ljέβα=ἀφ' ὅτου ἐγεννήθη κjε νγx Jανίνα νγερ νδε Σκόδρε=
ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα ἕως τὴν Σκόδραν.

κjε-κούρε (τ)=πρὸ πολλοῦ· κji κούρε (γ) τῶε κούρε (γ).—φράσις: αἰτοῦ
κjε θούα (τ)=ἔτσι ὅπου λέγεις.

κjέθεσ-ι=εἶδος δένδρου ὡς τὸ πῶικε —κάρτε (=εἶδος δένδρου) κjεζε-α
(Κρουα) κjε-νι (γ) πληθ. κjεζατε.

κjεθ-ι (Καθ.) ἴδ. κjε-νι (γ) πληθ. κjέθετε· κxι κjεθ-δι (Σ)=πλαστῆρι=
κjέθ-ι (Ἰερατ.) πληθ. κjέθετε· κxι κjέχεν-ι πληθ. κjέχενx-τε=κjε-ρι (τ).

κjέθ: ρῆμα=ψαλιδιζώ· ἀόρ. κjέθα-ε i μετοχ. κjεθε κjέθουε (γ) κjε-
θουε (τ)· κjεθεμ=ψαλιδιζομαι, κείρομαι.

- κ^ιέθεμ (Σ), ν^ιέθεμ (Βεράτ. Πεζμέτ.) ἴδ. ρεκεθεν, τερεκ^ιέθεμ. ρ. = ἀν-
τριχιάζω.
- κ^ιέλπ-βι = ἔμπυρον (πληθ. κ^ιέλ^ιπν^ιατε (γ) κ^ιέλ^ιπρ^ιατε (τ) ἄχρηστος).
- κ^ιέλ^ιπ ρ. ἐνερ. = βρομῶ τινε· κ^ιέλ^ιπ^ιθεμ ρ. οὐδ. = βρομῶ.
- κ^ιε^ιλ^ιβ^ιεσ^ινε-α (γ) κ^ιε^ιλ^ιβ^ιεσ^ινε-α (τ) καὶ κ^ιε^ιλ^ιβ^ιετ^ισ^ινε-α (τ) πληθ. κ^ιε^ιλ^ι-
ηεσ^ινατε, κ^ιε^ιλ^ιβ^ιεσ^ιρατε κ^ιε^ιλ^ιβ^ιετ^ισ^ιρατε = δυσωδία, βρωμα.
- κ^ιε^ιλ^ιβ^ιεσ^ιν^ι-όχημ (γ) ἴδ. κ^ιέλ^ιπ^ιθεμ = ἀπόζω, βρομῶ.
- κ^ιε^ιλ^ιβ^ιεσ^ι-ι εἶδος ζώου (πρὸς ὄκηρεθ ι μάθ, σα ν^ιε γ^ιύμεσε μάτσε^ιε πληθ.
κ^ιέλ^ιβ^ιεσ^ι-ε.
- κ^ιε^ιλ^ιενδ^ιρ^ιύσε-ια (Πεζμέτ.) πληθ. κ^ιε^ιλ^ιενδ^ιρ^ιύσετε = ἴδ. dυλ^ιενd^ιύσε-ια =
χελιδών.
- κ^ιέλ^ι-α [Λατ. cella] = τὸ κελὶ τῆς ζωοτροφίης 2) ἡ κάμρα τῶν μονα-
χῶν πληθ. κ^ιε^ιλ^ιτε.
- κ^ιε^ιλίμ-ι (τ) κ^ιι^ιλίμ-ι (γ) = ἡ ἐπιτυχία, τε κ^ιε^ιλούρατε πληθ. κ^ιε^ιλίμετε
(γ) ἴδ. κ^ιε^ιλόνη (τ).
- κ^ιε^ιλ^ικ^ι-ι πληθ. κ^ιέλ^ικ^ιετε ὕαλος κοινῶς γυαλί ἴδ. γα^ιστ^ιαρε-ια (γ) (ι-ε)
κ^ιέλ^ικ^ιετε = (ι-ε) γα^ιστ^ιαρετε = ὕαλινος.
- κ^ιε^ιλόνη (τ) = τυγάνω, ἐντυγάνω, νδ^ιθ, νδ^ιθεμ κ^ιι^ιλόη (γ) ἀόρ. κ^ιι-
λόβ^ια ατύ (Ἐλβ^ιασ.) = ἔτυχε (να εἴμαι) αὐτοῦ 2) κ^ιι^ιλόη = σκοπεύω, γο-
δίτ (τ) ε κ^ιι^ιλό^ι με γο^ιρ (Ἐλβ^ιασ.) = ε γο^ιδίτ με γο^ιρ (τ) = ε γ^ιούε^ιτι
με γο^ιρ (Σ).— σ' κ^ιι^ιλό^ι ν^ιερε^ι ατύ κ^ιουρ ουβ^ια κ^ιε^ιλό^ι πούνε = οὐδεὶς ἔτυ-
γεν αὐτοῦ ὅτε ἔγινε τοῦτο.
- κ^ιέμ-ι (γεγ. bogdan) = θυμιάμα· κέμ-ι (Σ) κ^ιε^ιν^ιέμ-ι (Βεράτ.).
- κ^ιε^ιμόσ (γ) κ^ιίς, κέμ (Σ) = ρημ. = θυμιατίζω· παθ. κ^ιε^ιμόσεμ (γ).
- κ^ιε^ι-νι (γ. Ἐλβ^ιασ.) = ἡ πιννακωτή, ἀπλοελλην. πλ^ιαστ^ιη^ιρι, κ^ιε^ι-ρι (τ).
- κ^ιε^ιξε-α (Κρου^ια) πληθ. κ^ιε^ιξετε = ν^ιε^ι δερράσε κ^ιε^ι β^ιε^ιε βούκατε περ με
ι τσο^ιμ ν^ιε φούρετε τε π^ιε^ινε^ινε. — καὶ κ^ιε^ιθ-ι (Κα^ιβ.) πληθ. κ^ιε^ιθετε.
κ^ιε^ιθ-δι (Σ), κ^ιε^ιθ-ι (Βεράτ.) πληθ. κ^ιε^ιθετε. κ^ιε^ιχ^ιεν-ι πληθ. κ^ιε^ιχ^ιεν^ιατε
(Τυράν.) = πιννακωτή, πλάθρον.
- κ^ιέν-ι (γ) πληθ. κ^ιέν^ιτε κ^ιέν-ι (τ) πληθ. κ^ιεν^ιτε [Λατ. canis, Ἑλλ^ιην.
κύων] κοινῶς σκύλος.
- κ^ιεν-βι^ιστ-ισούνη-γ^ιου = σκύλος με κομμένην οὐράν.
- κ^ιε^ιν^ιγ^ιε^ιλ^ιε-α (τ) εἶδος χαμοδένδρου, πληθ. κ^ιε^ιν^ιγ^ιε^ιλ^ιε-α καὶ κ^ιί^ιν^ιγ^ιε^ιλ^ι-
ε-α (γ) πληθ. κ^ιί^ιν^ιγ^ιε^ιλ^ιε-α.

κjevndio (γ. τ. budi) ρ. ένεργ. = κεντῶ (έπι ραπτικῆς)· κενδίσεμ πλθ.
(ι-ε-τεξ) *κjevndίσουρε* (τ) = κεντισμένος, ι-ε-τεξ *κjevndίσουρε* (γ).

(τεξ) *κjevndίσουρε* (γ) = τεξ *κjevndίσουριτε* (τ) = τὸ κέντημα.

κjevndρόνj (τ) ρ. οὐδ. = στέκομαι, στηρίζομαι, άντιστέκομαι, άντέχω,

2) διαρκῶ καὶ (γ) *κjivndρόνj*: 3) *κjevndρόν* τριτοπροσ. = κωστιίζει. —

κjevndρόνj μηδ *κεμbe* = στέκομαι έπι ποδός. ι *κjevndρόνj* κρμίκουτ =

άνθισταμαι κατὰ τοῦ έχθροῦ. κεjό γjε εῶτε ε λjίγε σ' *κjevndρόν* σούμε

κόχξε = χυτὸ τὸ πρᾶγμα εἶναι άχαμνό, δέν διαρκεῖ (βxστᾶ) πολὺν

καιρόν. — σᾶ τεξ *κjevndρόν* κεjό γjε = πόσον σοῦ κωστιίζει τοῦτο; με

κjevndρόν κάκjε = με κωστιίζει τόσον. [ἴδ. Ἑλλην. κέντρον = τὸ στη-

ριγμα, ἡ μέση έπι τῆς όποιας στηρίζεται ὅλον τὸ βάρος τοῦ σώμα-

τος]. — *κjevndρό* χτύ! μοε λjούj *βevdi* = στάσου χυτοῦ! μῆ κινεῖσαι.

κjevndρε-a (τ) πλθθ. *κjevndρατε* καὶ *κjᾶndρε-x* (bogdan) [ἴδ. *κjevndόνj*

(τ) καὶ *κjivndρόνj* κατὰ τὴν προφορὰν τοῦ bogdan] = τεξ *κjevndρούε-*

μιτε = ἡ θέσις, ἡ στασις, ὁ σταθμός, τὸ κέντρον. πλθθ. *κjᾶndρα-τε*.

— *κjᾶndρα* ε τj *ᾶ-τε* μjεδίσι x ζέμερα ε τj (bogdan).

κjevndρίμ-ι (τ) *κjivndρίμ-ι* (γ) πλθθ. *κjevndρίμετε*, *κjivndρίμετε* = άντί-

στασις.

κjevndρέσε-a (τ), *κjivndρέσε-x* (γ) πλθθ. x-τεξ = στερέωμα.

(ι-ε-τεξ) *κjevndρούαρόμ* (τ) = στάσιμος, βάσιμος· ι-ε-τεξ *κjevndρούεσῆμ*

(γ) καὶ ι-ε-τεξ *κjevndρούσιμ* (συνηρ.)· τὸ άντίθ. ι-ε-τεξ πx *κjevndρούαρ-*

σῆμ (τ) = ᾄστατος, ἀβάσιμος· ι-ε-τεξ πx *κjevndρούεσῆμ* καὶ — οῦσῆμ

(συνηρ.).

κjένε (γ) *κjενε* (τ) μτχ. τοῦ jxμ· τῶ do με *κjένε* (γ) καὶ τῶ do με

κjενε (τ) = τί θέλει νᾶ εἰπῆ; (= τῶ εῶτε :)

(τεξ) *κjένετε* (γ) = τεξ *κjενετε* (τ) = ἡ ὑπαρξίς, τὸ εἶναι.

κjένε-j (γ) = *κjενε-jx* (τ) = ᾄκαε-x (Σ) = σκύλλα.

κjενεζε-a (τ) = *κjένεζε-x* (Καβ.) ἔποκος. τοῦ *κjένε-jx*· 2) *πκρνύκi*

κοινῶς· πλθθ. *κjενεζατε*.

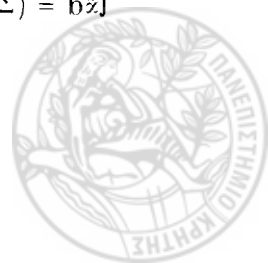
κjένεχου (Περμέτ.) = έπίρ. = δῆθεν· κοιν. τάχx, σχμάτι. — *κjενεχου*

(Ἄργυρ.) [Τουρκιστί γjοjz], *κjίνεσε* καὶ *κjίνισε*· Jούδα *κjίνισε* πο

πούθi Ιισούνε ε τρxθ-τότ=ὸ Ἰούδαε δῆθεν ὅτι έφίλησε τὸν Ἰησοῦν τὸν

έπρόδωκε. *κjίνισε* (Σ), *μxjδέ* (Βεράτ.) *κjένεσε* πο ᾄκόj (Σ) = bəj

σικούρ πο ᾄκόj. — σ' εῶτε βερτέτ εῶτε *κjένεχου*.

κῆνθ-ι ('Ελλάς.) πληθ. κῆνθι:τῆ = κοῦρ κηπῶν νῆρῖνε κῆνι ι τερ-
λουύκρε, ι κοῦρ ε οἰκόν νδερ σῶ, ι λῆρῶν κῆνθι:τῆ. — κερτῆ κῆνθ πκς
dῶ τρι dῖτῶ ηεχῆνε ποσί κ κῆεζκ τε βόγελῖκ νδενε γῖύχετ τε
τῶίλκτ' ι διέγνε με βοῶτ χέκοῦρι τε νδῶετῆ, ἐδέ κερῶτῶ νῆρῖου
ῶπερτόν ε νοῦκε τερβόνετῆ: πο νδε μός ι διέκτε κτεχῆρε δούκνε με
θνε σε κτό κῶκῆεζκτε βέχνε ποσί κελῖῶ κῆνῶ τε βόγελῖε, ἐδέ
πκς δουζέτ dῖτε ι χύνῖνε νδε τρουτ, ἐδέ τερβόνετ' ε βδέσ.

κῆνῖσι (γ) κῆ κῆνῖσι (τ) ἐπίρ. = ὡς κῶν, κερτῆ τρόπον τῶν κωνῶν.
κῆνκῖ-γῖ = ἀρνῖον κῆνκῖ-γῖι (τ), κῆνκῖ-γῖι (γ), κένκῖ-γῖι (Σ), κῖ-γῖ
(Σ)· πληθ. ὀκῆερεκτε ἢ ὀτῆερεκτε, κῖνεκτε (Σ) κῆ κῖτε (Σ) = ἀρνῖκ.
κῆνκῖ-πίμεσι (γ) (Τυρην.), κῆνκῖ πίμεσι (τ) = ἀρνῖ βυζινῖαῖο, πληθ.
κῆνκῖ-πίμεσιτῆ (γ), κῆνκῖ πίμεσιτῆ (τ).

κῆνεσι (Σ) ἔδ. κῆνεσι (bogolan) κῆνεχου (τ) = τάχκ, δῆθεν.

(ι-ε-τῆ) *κῆνετρε* (Περμέτ.) λῆεῶ κῆνετρε (Περμέτ.) = λῆεῶ βάρκου (δηλ.
κεντρικόν).

κῆπ-ι ('Αργυρ.) ἔδ. ὀκῆπ-ι = ζεράπτω.

κῆπ. ρ. ἐνερ. = ράπτω, ἀντιθ. ὀκῆπ. ρ. = ζεράπτω.

κῆπεμ ρ. πκθ. = ράπτουμι ἀντιθ. ὀκῆπεμ. ρ.

κῆπε-α: πληθ. κῆπετῆ [Λκτ. cepe, cepe] = κρόμμυον.

κῆπε-α (τ) κῆπερ-ι (γ) (ὀρθῶς κῆπερ-ι) πληθ. κῆπεκτε = δοκά-
ριον μικρόν, κῆπερ-ι (γ) = μικρὸς δοκός.

κῆρε-α (γ), κῆρε-γκ (τ) πληθ. κῆρετῆ = κησίδα.

κῆρθου-ι ('Ελλάς.), κῆρθου-ι (Καβ.), μοτοβίλῆ-γκ (Βεράτ.) πληθ.
κῆρθου-τῆ, κῆρθου-τῆ μοτοβίλῆτῆ = τὸ τυλιγάδι κοινῶς (ἔδ. τυ-
λίσσω), ὄργανον ὑφαντικόν περιστρεφόμενον περὶ ἄξονα.

κῆρθου-ι (Περμέτ.) κοινῶς, ἀνέμυ. — ὀτιέλεγε-γκ ('Αλλάς.) ὀτιέλετ-ι
(Σ) πληθ. κῆρθου-τῆ (Περμέτ.), ὀτιέλετῆ ('Ελλάς.).

κῆρθουε, *κῆρθελε* ἐπίρ. = κύκλω, πέριξ ἔδ. ἐπίρ. κῆρκ. — κῆρθουε
ὀτεπίσε = κῆρκ ὀτεπίσε = πέριξ τῆς οἰκίας.

κῆρθουον-ῖνεμ (Βεράτ.) κῆ κερθελόν-ῖνεμ ἔδ. κῆρκόν-ῖνεμ (γ).

κῆρθουλίμ-ι (Βεράτ.) κῆ κερθελίμ-ι πληθ. κερθουλίμετῆ κερθελίμετῆ.

κῆροῖ (τ) κῆροῖ (γ) (ἀντὶ κῆροῖ) [Λκτ. claro] ρ. ἐνερ. = κηκίρω,
κηκρίζω, κιν. παστρεύω. 2) κῆροῖ μόλνε κ.τ.λ. = κηκρίζω τὸ
μῆλον, τὸ ἀπίδιον. — κῆρόνεμ, κῆρόνεμ (γ) πκθ.

(ι-ε-τξ) κ̄ξροῦατε (τ) κ̄ξρούετε (γ) ἐπίρ. = καθαρσιμένως.
κ̄ξρόο-ι (τ) κ̄ξρόο-ι (γ) πληθ. κ̄ξρόοετε = κατσιδ. ἄρης κοιν. (Τουρκ. κ̄ξελ̄εῖσ̄).
κ̄ξροπ̄ικ-ου (γ) πληθ. κ̄ξρ̄: π̄ικετξ ἴδ. κ̄ξρ̄: π̄άλξ-α βλέφρον.
κ̄ξροῖ-α πληθ. κ̄ξρ̄: οῖ-τξ = κεράσιον (ὁ κερπός καὶ τὸ δένδρον).
κ̄ξροτόν̄ (τ) ἴδ. κ̄ξρ̄: τόγ καὶ κ̄ξρ̄: τόνεμ ἴδ. κ̄ξρ̄: τὸξεμ = μυλόνω.
κ̄ξροφουλ-ι (Κελ.) ἴδ. κ̄ξρ̄: θουλ-ι (Ελβξσ.) πληθ. κ̄ξρ̄: φουτξ.
κ̄ξροε-α (τ), κ̄ξρ̄: ρε-γξ (γ) πληθ. κ̄ξρ̄: ρετξ = ἄμυξξ, ἄμυξ.
κ̄ξρο-ίτ-έτ (budi) Σ.) ἴδ. κ̄ξρ̄: σ̄: ἰτ-ίτ = ἐκβάλλω.
κ̄ξροεν̄δι-α: περίπχιγμξ (Τουρκ. μ̄ξγτάπ.) πληθ. κ̄ξροεν̄διετξ.
κ̄ξροεν̄δις, κ̄ξροετίς (Σ) ρ. ἔνερ. = περιπκίζω, περιγελῶ ἴδ. κ̄ξρ̄: κ̄ξεῖσ̄ τὸ
παθ. κ̄ξροεν̄δίσεμ, κ̄ξροετίσεμ = ἐμπκίζομαι.
κ̄ξροε ρ. ἔνερ. = γελῶ· ἀντίθ. κ̄ξρ̄: ἀν̄ξ-ἄξ καὶ κ̄ξρ̄: ἄξ.
κ̄ξροε:ι κ̄ξρο ατέ = (Σ) περιγελῶ ἴδ. κ̄ξρ̄: κ̄ξεῖσ̄.
κ̄ξροφ̄ι-ι (τ.) [ἐλλην. κερθός] = ποτήριον.
κ̄ξροφουλ-ι = κέφαλος εἶδος ἰχθύος πληθ. κ̄ξροφουτξ καὶ κ̄ξροφ̄άλ-ι (τ).
κ̄ξροχ̄εν-ι (Τουρκ.) (Ελβξσ.) ἴδ. κ̄ξρ̄: ἐν-ι (γ) πληθ. κ̄ξρ̄: χ̄ενετξ = πλάθρον.
κ̄ξρο-κ̄ξρετ-κ̄ξρετ (Σ. budi) ρ. = ρίπτω, = ὅτιε, χύνω μέσξ, ὡς κ̄ξροε οὔξ
δοῦρεβετ (γ). — ὅτιε πούσκει = κ̄ξροε πούσκει (Σ).
κ̄ξρ̄:ι (γ) ἴδ. κ̄ξρ̄: (τ) — κ̄ξρ̄: κούρε (γ) = κ̄ξρ̄: κούρε (τ) = ἀφ' ὄτου.
κ̄ξρ̄:ξ̄ι (Σ) πληθ. κ̄ξρ̄: ξ̄ιτξ ἴδ. κ̄ξρ̄: κ̄ξκ̄ξ-γ̄ξι (Σ) = ἀρνίον.
κ̄ξρ̄:ίδ-ι (γ) ??? (= ἔσως κλαδευτήριον).
κ̄ξρ̄:ίελ-ι ἢ κ̄ξρ̄:ίέλ-ι (γ. τ) [Λατ. coelum] πληθ. κ̄ξρ̄:ίετξ καὶ κ̄ξρ̄:ίέτετξ καὶ
κ̄ξρ̄:ί̄τξ (συνηρ.), κ̄ξρ̄:ίλ-ι (συνηρ.) καὶ κ̄ξρ̄:ίέλ-ιξ (budi). — κ̄ξρ̄:ίέξξ-α (γ. τ.)
καὶ (συνηρ.) κ̄ξρ̄:ίέξξ-α = ὁ οὐρανίσκος (τοῦ στόμακος) πληθ. κ̄ξρ̄:ίέξξ-
ξ̄ατξ καὶ κ̄ξρ̄:ίέξξατξ.
κ̄ξρ̄:ιελουῖο-οῖοι (τ) κ̄ξρ̄:ιελουῖορ-οῖοι καὶ (συνηρ.) κ̄ξρ̄:ιελουῖορ-ι (γ) = οὐράνιος,
ἐπουράνιος. κ̄ξρ̄:ιελόρε-γξ θηλ. = ἐπουρανίξ· πληθ. ἀρσ. κ̄ξρ̄:ιελόρετξ, θηλ.
κ̄ξρ̄:ιελόρετξ. — ι-ε-τξ: κ̄ξρ̄:ιελούρετξ (τ), κ̄ξρ̄:ιελούρετξ καὶ κ̄ξρ̄:ιελούρετξ (γ)
= κυκνοῦς - ἦ - οῦν.
κ̄ξρ̄:ιθάρξ-α πληθ. κ̄ξρ̄:ιθάρξατξ = κ̄ξρ̄:ιθάρξ.
κ̄ξρ̄:ιθαροῦαρ-οῖοι (τ) κ̄ξρ̄:ιθαρούρερ-οῖοι καὶ κ̄ξρ̄:ιθαρούρερ-οῖοι (γ) = κ̄ξρ̄:ιθαρωδός.
κ̄ξρ̄:ιθαροῦρε-γ̄α πληθ. κ̄ξρ̄:ιθαρούρετξ = ἡ κ̄ξρ̄:ιθαρωδός.
κ̄ξρ̄:ιξ̄-κ̄ξρ̄:ιν̄-κ̄ξρ̄:ιν̄: ρημ. ἔνερ. = συνουσιάζομαι, κοινῶς γαμῶ. ἀόρ. κ̄ξρ̄:ιξ̄-ε-
οῦ, μτχ. κ̄ξρ̄:ιξ̄ (γ), κ̄ξρ̄:ιξ̄ε (τ).

(ι-ε) *κρίμι-ι-ε-ja* (γ), ι-ε-κρίρι-ι-ζ (τ) = κοιν. γαμνημένος-νη. — τε κρίμι-ι-τε (γ) = τε κρίριτε (τ) οὐδ. = τὸ γαμῆν.

κρίκελξε-α (τ), *κρίκελξ-ι* ἢ *κίκελξ* (γ) = *κίχμη*. — πληθ. *κρίκελξτε* καὶ *κρίκξε-ε-α* πληθ. *κρίκξε-α* τε καὶ *κρίκξε-ι* (γ) = ρεβίθι.

κρίλι-ι πληθ. *κρίριτε* (συνηρ.) ἴδ. *κρίελ-ι* = οὐρκανός.

κρίλιμι-ι ἴδ. *κρίλιμι-ι* πληθ. *κρίλιμιτε* = τάπηε.

κρίλιόξ (γ) ἴδ. *κρίλιόξ* (τ) = κτυπῶ, τῦπτω, ἐπιτυγχάνω.

κρίλιόμε-α πληθ. *κρίλιόμε-α* τε κοιν. κύλισμα. — ὅτι *κρίλιόμε* = σκά-
πτω κύλισμα (= ἀγρός ἐσκαμμένος).

κρίμι-ja: πληθ. *κρίμιτε* = κοιν. ἡ τρίζα καὶ *κρίμι-α* (Σ).

κρίμι-ja (Βεράτ.) = γάργαρινα (εἶδος πληγῆς) πληθ. *κρίμι-τε* καὶ *κρί-
μι-ε-α* (Ἐλβετ.) πληθ. *κρίμι-ε-α*.

κρίμι-ε-α (γεγ.) = κτυπῶμα.

κρίνγελξε-α (γ) ἴδ. *κρίνγελξε-α* (τ) πληθ. *κρίνγελξτε*.

κρίνδε-ja = μέτρον ἐξ 100 δραμίων. πληθ. *κρίνδετε*.

κρίνδε-ι = ἐκκτοστάριον (νόμισμα) πληθ. *κρίνδε-α*.

κρίνδοξ = ἴδ. *κρίνδοξ* (τ) = στέκουμι.

κρίνδομι-ι (γ) = ἴδ. *κρίνδομι-ι* (τ) πληθ. *κρίνδομιτε* = ἡ στάσις.

κρίνδοξε-α (γ) ἴδ. *κρίνδοξε-α* (τ) πληθ. *κρίνδοξε-α* = στάσις, στυθμός.

κρίνσε καὶ *κρίνσε* (bogdan) ἴδ. *κρίνσε* (Σ) = τάχζ, δῆθεν.

κρίνκ-γμι = ἴδ. *κρίνκ-γμι*. — *κρίνκ-πίμι-ι* (γ) ἴδ. *κρίνκ-πίμι-ι* (γ)
πληθ. *κρίνκ-πίμι-ι* (γ) = ἀρνὶ βυζνιάρικο.

κρίντ [Λατ. centum = ἑκατὸν. νξ *κρίντ*, du *κρίντ*, τρέ *κρίντ* κ.τ.λ. =
ἑκατὸν δικήσια, τριακήσια κ.τ.λ. σα περ *κρίντ*; = πόσον τοῖς ἑκατὸν;
— διέτε περ *κρίντ* = δέκα τοῖς ἑκατὸν. — νξ *κρίντ* = νξ = 101, νξ *κρίντ*
ε du = 102, νξ *κρίντ* ε τρι = 103, νξ *κρίντ* ε κάτρε = 104 κ.τ.λ.

κρίντ-δι = τὸ ἑκατὸν = ἡ ἑκατοντάς.

κρίντ-δι (τ) πληθ. *κρίνδετε*, *κρίντ-δι* (γ) πληθ. *κρίνδετε*, *κρίντ-δι*
(Περμέτ.) πληθ. *κρίνδετε*, = πόλξ-ι πληθ. *κρίνδετε* (Σ) = λόξαις,
πτυχῆς. — *κρίνδετ* = φουστάνεσε = πόλξτ' ε φουστάνιτ (Σ).

κρίντε πληθ. = τὰ χαρκτηριστικά.

κρίπ-α (Ἐρατ.-Περμέτ.) πληθ. *κρίπιτε* = σωρός. καὶ *κρίπ-α* (Περμ.)

κρίπρε-α: πληθ. *κρίπρε-α* = μπουρντζός. — ι-ε-κρίπρε-α = μπουρντζίνος.

κρίρι = κριρί = κρός.

κ₁ιοῖ-ου: πληθ. κ₁ιοῖτε=ὁ κηρός, μικρὰ λχμπάς, κοινῶς τὸ κερί. —
κ₁ιούου ι δὲλτε, κ₁ιούου ι διάμτε.

κ₁ιοῖθι (Ἐλθασ.) ἐπίρ. ἐπὶ ζῳῶν ἕταν στέκωνται ὀρθὰ μετὰ τὰ δύο ὀπί-
σθια πόδια. — κοινῶς ἐστάθη ὀλόρθιον· καὶ ὀάχθι (Βεράτ.) κ₁ιθι
(Καβάτζ). — κάλι ου γγρε κ₁ιοῖθι, α ὀάχθι, α κ₁ιθι (=σι γγρίετ
κ₁ίου ε ρεῖ με τε dῶ κ₁εμβετ' ε πράπμε.

κ₁ιοῖό-ὀχέμ ἴδ. κ₁ερόν-ὀνεμ = καθαρὸζω.

κ₁ιοῖούτε καὶ κ₁ιοῖτε (γ) ἐπίρ. ἴδ. κ₁ερούατε (τ). — ι-ε-τε κ₁ιοῖούτε
(γ) καὶ κ₁ιοῖτε ἴδ. ι-ε-τε κ₁ερούατε (τ) = καθαρός.

κ₁ιοῖό-ι (γ) πληθ. κ₁ιοῖσσε ἴδ. κ₁ερόσ-ι (τ) = λεπρός.

κ₁ιοῖ-ι-ι (γ) ρ. ἐνερ. = νδσίεσ=ἐκβάλλω κοιν. βγάζω.

κ₁ιῖ-ι-ι (τ) ἀορ. κ₁ίτκ-ε-ι μτχ. κ₁ίτε καὶ κ₁ίτουνε (γ) κ₁ίτουνε (τ)
κ₁ι.σ ικῶτε (budi) = ἐκβάλλω. — κ₁ίτκ νηε δεμβάλε=ἔβγαλα ἔνα
τραπεζίτην. — κ₁ίτκ δόρενε βένδιτ=ἔβγαλα τὸ χέρι μου ἀπὸ τὸν
τόπον. — με κ₁ίτι γ₁οῖμτε = με ἔβγαλε τὸν ὕπνον (= με ἐξύ-
πνησεν).

κ₁ιῖ (budi-bogdan, Ἐλθασ.) μόριον ἐρωτ. = τί; κ₁ιῖ dῶ = τί θέλεις;
γροῦε κ₁ιῖ κ₁ῖν; (bogdan) = γύναι τί κ₁αίεις καὶ τῶ dῶ = τί θέ-
λεις; — γροῦα τῶ κ₁ῖν (τ) = γύναι τί κ₁αίεις; — κ₁ιῖ πούνε γ₁νε
κετῶ = τῶ πούνε γ₁νε κετῶ = τί πράγματκ εἶναι κ₁τῶ; 2) = μόριον
ἀνκρ. = ὅ,τι, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον. — κ₁ιῖ τε dῶεῖ (γ) = τῶ τε dῶεῖ
(τ) = ὅτι θέλεις. — hῖν κ₁ιῖ τε dῶεῖ = hῖν τῶ τε dῶεῖ (τ) = κά-
μνε ὅ,τι θέλεις. — μος νδεγ₁ό σε κ₁ιῖ θόνε hῶτκ = μος δεγ₁ό σε τῶ
θόνε hῶτκ = μὴ ἀκούεις τί λέγει ὁ κόσμος. — κ₁ιῖ θόνε Ζότι αῶτε
περ τε μίρενε τ' ὄνε (γ) = τῶ θόνε Ζότι ἔσθε περ τε μίρενε τ' ὄνε =
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον λέγει ὁ Θεός εἶναι διὰ τὸ καλὸν μας.

κ₁ιῖdῶ (budi-bogdan) = τῶ dῶ (τ) = ὅτι δήποτε. — περ κ₁ιῖdῶ κά-
φῶε = περ τῶ dῶ κάφῶε (τ) = δι' ὅτι δήποτε πράγμα.

κ₁ιῖε-α πληθ. κ₁ιῖατε = ἴδ. κ₁ιῖε-α (Tῶαμ.) = ἐκκλησία. — καὶ κ₁-
ῶε-α πληθ. κ₁ιῖατε.

κ₁ίτεμ παθ. τοῦ κ₁ίεσ = κολλῶ.

κ₁ίχέμ παθ. τοῦ κ₁ίχ-ιν-ιν = συνουσιάζομαι (παθ.) = γαμοῦμαι.

κ₁ίφτε-α = εἶδος ἱερακος.

κ₁ιῖό (bogdan-Ἐλθασ.) ρ. ἐνερ. καὶ σκ₁ιῖό (Βεράτ.), σκ₁ιῖό (Περμ.)

τῶν (Σ) [κιοῦτε = ἐξυπνος = ἐγείρω, ἐξυπνῶ τινά. ἀόρ. κιοῦτε-ε-ι-
 μ.τχ. κιοῦτε (Ἑλθασ. budi) σκιοῦτε (τ) καὶ κιοῦτε (συνηρ.) τε
 κιοῦτε καὶ τε κιοῦτε οὐδ. = τὸ ἐξυπνεῖν. — π.κθ. κιοῦτε, σκιοῦ-
 νεμ, σγιοῦτε τῶν = ἐγείρωμι ὑπὸ τινος καὶ οὐδ. = ἐξυπνῶ μόνος.
 — ι-ε-κιοῦτε-ι-ε-κιοῦτε-α (bogdan) ἐπιθ. = ἐξυπνος, 2) ὀζύνους·
 καὶ ι-ε-κιοῦτε-ι-α (Ἑλθασ. σνηρ.) καὶ ι-ε-σκιοῦτε-ι (Βεράτ.)
 ι-ε σγιοῦτε (Περμέτ.) κιοῦτε (γ) σνηρ. κιοῦτε ἐπιρ. = ἐξυπνός. —
 καὶ σκιοῦτε (Βεράτ.), σγιοῦτε (Περμέτ.).

κιοῦ (γγ.) ρ. ἐνερ. = τὸν (Βεράτ.) = ῥῶν περὶ ῥῶν περὶ ῥῶν (λέ-
 τενη. = κιοῦ-ι κιοῦ (γ) = κάμε τὸν κοινῶς. — τῶν-κιοῦ (Βεράτ.).
 κιοῦ-α (Καβ.) ἴδ. σκιοῦ-α (Ἑλθασ.) πληθ. κιοῦατε.

κιοῦ-α (Περμέτ.) ἴδ. μουλένι-α (γ) πληθ. κιοῦατε = (κόσσυφος).
 κιοῦαν/ (τ) ἴδ. κιοῦαν/ (τῶν), κιοῦαν/ ἀόρ. κιοῦαν/ε-ι καὶ (σνηρ.)
 κιοῦαν/ μετοχ. κιοῦαν/ου (τ), κιοῦαν/ου (γ) (σνηρ.) κιοῦαν/ου.

κιοῦε (bogdan) κιοῦτε (σνηρ. Ἑλθασ.) ἐπιρ. ἴδ. κιοῦ (bogdan — Ἑλ-
 θασ.) jμ κιοῦε = εἶμι ἐξυπνος (ι-ε) κιοῦε κιοῦτε (σνηρ.) ἴδ.
 κιοῦ. — ἀπὸ νηρι ι κιοῦε = εἶμι εὐφυής, ὀζυδερχής ἄνθρωπος.

κιοῦν (Ἑλθασ.), κιοῦν (Σ), κιοῦν (Καβ.), τῶνκιοῦν (Βεράτ. Περμέτ.),
 τῶνκιοῦν-α-α-α (Βεράτ.) ρ. ἐνερ. τσιμπῶ μὲ τὸ ῥάμφος (ἐπὶ πτηνῶν)
 τὰ π.κθ. κιοῦν, κιοῦν, κιοῦν, τῶνκιοῦν, τῶνκιοῦν.

κιοῦν-α (γ) πίκε-α πληθ. κιοῦν [ἴδ. κιοῦν = τσιμπῶ] πίκεατε = τὰ
 εἰς τὸ πρόσωπον σιμεῖα τῆς εὐλογίας, στίγματα κιοῦν — κιοῦν =
 στίγματα — στίγματα.

κιοῦν-ι (Jκιοῦν) = κιοῦν γιελj-dέτι πληθ. κιοῦν τε τὸ θηλ.
 κιοῦν-α = ἡ κιοῦν = κιοῦν-dέτι πληθ. κιοῦν = ἡ γαλοπούλα.

κιοῦν-ι = χυλὸς κοινῶς κοροῦντι (πληθ. ἄχρηστος).

κιοῦν ἐπιρ. = μουσκεμ, κοινῶς μουσκίδι = κιοῦν. ἐπιρ.

κιοῦν (γ) καὶ σκιοῦν (Ἑλθασ.) ρ. ἐνερ. = μουσκεῦω, βρέχω τινά καὶ
 κιοῦν (τ) ἀόρ. κιοῦν-ε-ι μετοχ. κιοῦν καὶ κιοῦν (γ) τὸ π.κθ.
 κιοῦν (γ), κιοῦν (τ).

κιοῦν-α (Περμέτ.) [κιοῦν-πίτε-α] = λικιοῦν με νη πέτε περ-
 πῶτε.

κιοῦν-ι (τ) ἴδ. κιοῦν-ι (τῶν) = γάλα.

κιοῦν-οῦν (τ), κιοῦν-οῦν (σνηρ.), = γαλατόπιττα, 2)

- (Βεράτ.) = γαλακτοπώλης β) ἐπιθ. = ὁ γαλακτώδης. = πλήρης γάλακτος. πληθ. κίουμεῖσθόρετε.
- κίουρο-ι (γ) = κατώγειον 2) κίουρ κουσάρῃσθ = κλεπτοδόχος καὶ βουρκαγού (Σ) πληθ. βούργιετε = κύ κίε πρέτ περβρένδκ κουσάρῃσθ καὶ κατούα-ὄι (Βεράτ.) πκτόσ-ζι (Περμέτ.) πληθ. κίουρε-τε.
- κίουῖεμ = ἴδ. κίουῖεμ = κλοῦμι.
- κίουκί-ι ἀρσ. = κούκκος πληθ. κίουκίετε καὶ κίουκίε-ιχ θηλ. πληθ. κίουκίετε = κούκκζ.
- κίουμε-ια (Σ) ἴδ. κίουμε-ιχ πληθ. κίουμετε (Σ) = τρίχη.
- κίουμέσ-ζι πληθ. κίουμέζατε = κουμάσιον, κοιν. τὸ κουμάσι, ὀρνιθῶν, (γενικῶς, δι' ὅλα τὰ ἡμερα πτηνά) ἴδ. κοτέσ-ι = τὸ κοτέτσι.
- κίου (Τυρκ.) ἐν τῇ φράσ. γίερ γιερ νδε ὅτεπι = μέλι τῆς οἰκίας.
- κίουξε-α (γ) πληθ. κίουρατε, μύκx-α (Βεράτ.), μύκκίε-α (Περμέτ.), μύκίε-α (Περμέτ.) πληθ. μύκίετε = κίου κνε ε θίκεσε καὶ νουκε πρέτ.
- κίουρε-α πληθ. κίουρατε = μύζικις μπόι κίουρατε = σφουγγίζω τῆς μύζικις.
- κίουροάκ-ου κίουράσθ-ιχ (θηλ.), κίουράσθ-ι ἀρσ. κίουράσθ-ιχ θηλ. κίουροανιόσ-ι (Κκβ.) θηλ. κίουροανιόσθ-ιχ θηλ. = κτι κίε ι δέρεδεν κίουρατ' ε σ' ι μπόιν.
- κίουροῖ [ἴδ. κίουρε-α] = ρίπτω κατ' ἄλλου μύζικις.
- κίουσθ : ἐπιρ. = πῶς κίουσθ ε βέρε = πῶς τὸ ἔκαμες ; με τί τρόπον τὸ ἔκαμες ; κίουσθ ι θόνε ; = πῶς λέγεσαι ; κίουσθ τκ βενι ; πῶς νὰ τὸ κάμω ; τίνοι τρόπον νὰ τὸ κάμω ; ἴδ. σι : = τί ;
- κίουσθ : (budi) ἴδ. γίερ, νγιερ κίουσθ (γεγ.) = ἔως ποῦ ;
- κίουτε-α ἴδ. τοῦ-νι (γ) = ἔως (τοπικῶς).
- κίουτέξε-α = καστελι ι πλῆκίετ Σκίμπετάρβετ (φρούριον Πελοσγικόν) duζέτ (40) τ' ἴμετα (λεπτὰ) περτέι Περτρέλξεσε, περ φούνδιτ ι θόνε Βίλξε-α (= προάστειον). Κίουτέζα ἄσθε νγρέχουνε νδε μάλιτ τε Πενσάκίοπιτ. Πενσάκίοπι αῖτε νξε μάλι νξε γίουμεσ ὄρε α duζέτ τ' ἴμετα (40 λεπτά) περτέι Περτρέλξεσε. Περμβι κίετ μάλι αῖτε νγρέχουνε Κίουτέζα πρει πλῆκίετ τ' ἀνε (ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀρχαίων Πελοσγῶν) σοτ κατρε μίξε βιετ ε σίπερ = πρὸ 4,000 ἐτῶν.
- κίουτέτ-ι: πκθ. κίουτέτετε [Λατ. civitas-atīs Ἴταλ. cita] = πόλις καὶ κίουτέτε-ια, κίουτετε-α (budi) = πόλις.

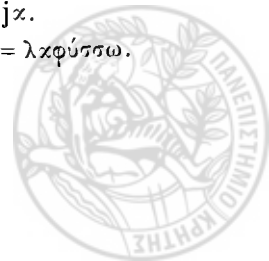

κῆρυκεύω-άρι ἄρσ. κῆρυτετάρε-ἰκ θηλ. = πολίτης· πληθ. κῆρυτετάρετε ἄρσ.
κῆρυτετάρετε θηλ. καὶ κῆρυτέτασ-ι, κῆρυτέτασε-ἰκ θηλ. πληθ. κῆρυτέτα-
σιτε ἄρσ. κῆρυτετάσετε θηλ.
κῆρυτέτεξόν-όβ = ἐκπολιτίζω τινε, κῆρυτεξόνεμ-όχημ ἐκπολιτίζομαι.
κῆρυτετεξίμ ι = ἐκπολιτισμός, πληθ. κῆρυτετεξίμετε.
κῆρύτῶ (γ) ἴδ. κῆρῶ (budi) γῆρ, νῆρερ = ἕως ὅπου, ἕως ποῦ.
κῆρύτῶ-ι (τ) πληθ. κῆρύτῶετε = ἴδ. κῆρύτῶ-ι (τ) = κλείς, κλειδί.
κῆρυτῶενίτσε-α [κῆρυτῶενίτσε-κ] = κῆρυτῶενίτσε-κ καὶ κῆρυτῶενίτσε-κ (τ) μαν-
ιδάλε-κ (Καβ.) πληθ. κῆρυτῶενίτσεκτε (τ), κῆρυτῶενίτσεκτε (τ) μανιδά-
λακτε (Καβ.) καὶ ρομάν-ι, σούλῆτσ-ι, λος-ζι = κῆρυτῶενίτσε-κ = λωστὸς
δι' οὗ κλείουσι τὴν θύραν ὀπισθεν.

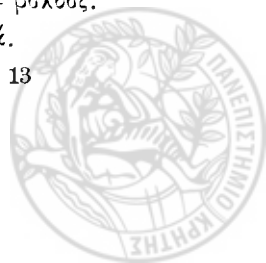
Λ

(ὄργον ἢ τραχύ).

λαβίτῶ-ι (Αργυρ.) ἴδ. χίε-ἰκ, λῆουφγάτ-ι, κουκουβρίκῆ-ι = βρυκόλαξ.
λαζίνε-α (Περμέτ.) = τύπος κενὸς εἰς τὸ μέσον τῆς χώρας, ἔνθα δένουσι
τοὺς ἵππους, ὄνους κ.τ.λ. πληθ. λαζίνεκτε.
λάβε-α (Κρούκ) = ἐταῖρος ἴδ. λῆύτσ-ι (Σ), λῆάκο-ἰκ (Περμέτ.) χέτσ κε
λακκ (Κρούκ) = ἐτὸ τοῦ λῆύτσι (Σ) λῆουμ λακκ (Κρ.) = λῆουμ λῆύτσι
(Σ) πληθ. λακκ-τε. -- κού βέτε μρέ λάβε ; (Κρ.) = κού πο βέτε μρέ
λῆύτσ ; (Σ).
λάλε-α (Τροσκ.) περβανέ (Τουρκ.) πληθ. λάλεκτε.
λάλεξτε-α (τ) ὑποκορ. πληθ. λάλεξτεκτε.
λαμβουρά (Αργυρ.) ρ. ἀμεταβ. = φωτυβολῶ, κάμνω πολὺ φῶς· βένῆ
σούμε δρίτε.
λαμνι-α (τ) πληθ. λαμνίτε, νκμλι-κ (Βεράτ.) [Τουρκικὴ λέξις νκμλι]
πληθ. νκμλίτε, καὶ νκβλι-κ (γ) πληθ. νκβλίτε.
λάνε-α (γ) πληθ. λάνετε [ἑλλην. ὠλένη], καὶ λερε-κ (τ) πληθ. λέρ-
εττε, φουκῆ-κ (Βεράτ.), πληθ. φουκῆτε περβέσ λέρερε ἢ λερετε =
ἀνασκουμπῶ τὴν ὠλένην, ἀνασκουμπόνομαι.
λαούσ-ζι (Περμέτ.) λῆουόσ-ζι (Ἑλθκσ) = λαός ἴδ. γῆνδεῖε-ἰκ.
λαπ : ρημ. ἐνεργ. = λάπτω καὶ λαπόβ. -- κῆνι πο-λάπ ούβε = λαφύσσω.

- λαπαζάρ-ι (τ) πληθ. λαπαζάρετε = ἴδ. λούπετ-ι = ἐπίτιτς.
 λάπε-α = κοινῶς λαπαῖς· 2) λάπε-α πληθ. λάπατε = λάπατ' ε δῶκεσε,
 (βέῶετ' ε δῶκεξε).
- Λατίν-ι = Λατίνος· ἴδ. λιετί-νι (γ) πληθ. Λατίνετε = Λατίνος.
 Λατινιῶτ (γ) ἐπιρ. λατιριῶτ (τ) = Λατίνιστι ἴδ. λιετινιῶτ (γ).
 Λατινιῶτε-ια (γ), Λατιριῶτε-ια (τ) = ἡ Λατινική (γλωσσά) πληθ. Λα-
 τινιῶτετε = τὰ Λατινικά.
 Λατίνε-α πληθ. Λατίνετε = Λατινίς-ίδος ἴδ. Λιετίνε-α (γ).
 λατουρισ-ίτ-ίτ (τ) ρ. μετχβ. = λερόνω, κηλιδόνω· (τὸ νδῶ εἶναι σφοδρό-
 τερον).
- λαπαζάν-ι (Τουρκ), ὄκλαβάν-ι (Σ) = φλύκκος, πολυλογῆς κοιν. (Τουρκ.
 λαφαζάν) πληθ. λαπαζάνετε, ὄκλαβάνετε (Σ).
 λαπιύσε-α : πληθ. λαπούσατε = εἶδος λαχανικοῦ με φύλλα φαρδιά.
 λαπούτσε-α (γ) πληθ. λαπούτσατε = γέθηε ε καλιουτ μίσεριτ, και
 λιεβόρε-ια (Τουρκ.) πληθ. λιεβόρετε ἴδ. τῶφε-α-α.
 λάσκε-α (Περμέτ.) [Ἑλλην. καταβολάς-άδους] κοιν. μάννα (ἐπὶ κλημά-
 των) ὅταν παρχώνουσι διὰ τὰ κάμωσι νέαν ρίζαν· πληθ. λάσκατε.
 λερε-α πληθ. λερετε (τ) λάνε-α (γ) = ὠλένη.
 λογαρι-α = λογαριασμός (Τουρκ. χεσάπ) πληθ. λογαριετε.
 λοζνίσε-α (Κόρτσά) ἴδ. πιέργουε-ι : πληθ. λοζνίσατε = κληματριά.
 λοκομίσε-α (Σ) ἴδ. χινε-α (= χωνί) πληθ. λοκομίσατε.
 λοκοῖσι-ίτ-ίτ (γ. τ.) ρ. ἐνεργ. = κοιν. κλουκουίζω = τράσσω τὸ ὕδωρ.
 λοκοῖτεμ παθ. κουρ τούνδετε ούετε ε βεν λούκ-λούκ.
 λόσ-ζι (Βεράτ.) πληθ. λόζετε = μοχλὸς κοινῶς λωστὸς και ρομάν-ι (Περ-
 μέτ.) (κυρίως ἐκ ξύλου)· ἴδ. ὄουλ-ι, ὄουλ-ιτ-ι, χινδά-ι 2) λόσ-ζι
 (Κροῦζα) = ι θόνε βουργίσε μουλνιτ βόγιτ.
 Λοβεῶε-α, χωρίον τι εἰς τὸ Τόμαρον ὄρος. — ὁ κάτοικος τοῦ χωρίου
 Λοβεῶε λέγεται Λοβεῶε-ι [ἴδ. Θουκυδ. οἱ Λωπεσοὶ ἦσαν οἱ ἐπί-
 τροποι τοῦ μαντείου τῆς Δωδώνης].
 λόσ-ι (τ) (Βεράτ.) = βέντ πλιῶτ με βάρ τε νγατουρρούαρε ζούρα νιε
 λιέπουρ νδε λόσ.
 λόσ-ι (Σ) = ἴδ. λούτσε-α = λάσπη, πηλός.
 λότσε-α (Βεράτ. - Περμέτ.) ἴδ. κκερδῶε-α πληθ. λούτσατε = βολβός.
 λόχε-α (τ) κετὲ μούρ ε ζε λάχε = κετὲ μούρ ε ρρέχ ὄιου = ναιά.

λούκε-α πληθ. λούκατε και σκλούκε-α (Σ) = κλούβιο αὐγόν.— βε λούκε = αὐγὸ κλούβιο.

λούμ-ι (τ. Ἐλθασ.) ἴδ. λجوم-ι (Σ) πληθ. λούμνατε (Σ) λούμρατε (τ) = ἀκαθαρσία ἐλαίου, ἴζημα.

λουπ ἢ λούπι (γ. τ) ρ. ἐνεργ. = κατκτρώγω· ἴδ. λάπ.— ε λούπι περι-
νιέχρηε = τὸ κατεβρόχθισε διὰ μιᾶς = λαφύσσω.

λούπεσ-ι = αὐ κηε λούπ πληθ. λούπεσιτε· και λαπαξάσ-ι (τ) πληθ.
λαπαξάρετε.

λούτσε-α (γ) πληθ. λούτσατε κοινῶς ἢ λούτσα. — και λजूτσε-α (τ)
πληθ. λजूτσατε, λजूσι-α (Περμέτ.) πληθ. λजूίτε, λजूτσε-α (Περ-
μέτ.) πληθ. λजूσίτε, λóσ-ι (Σ) ἴδ. βάλजूτε-α = λάσπη.

Λj

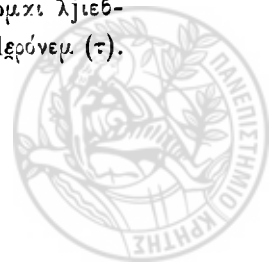
(καθαρόν).

λjā (γ), λjε (τ): ρ. ἐνεργ. = ἀφίνω, ἐγκταλείπω, παρκατῶ, παρκαχωρῶ.
2) ἐπιτρέπω, δίδω τὴν ἀδειαν. 3) χάνω (ἐπὶ χροτοφορίας). ἐνεστ.
λjā ε-ε, ἀορ. λjāσσε-ε-α-αμ-άτε-άνε (γ), μτχ. λjάνε (γ), λjένε (τ)
παθ. λjίχημ (γ) λjίχημ (τ)· φράσις: λjέ! λjέ! μοε κηκη = ἄφες!
ἄφες! μὴ κλαίης. — λjā κρύετε μhας τέηε = θυσιάζομαι διὰ σέ. —
λjāσσε ρακίνε = ἀπέκοψα τὸ ρακί. — λjā γρούανε = ἀφίνω τὴν γυ-
ναίκα. — λjε-με = ἐπιτρέψόν μοι. — λjā φιάλjε = παρκαγγέλλω =
ἀφίνω παράδοσιν. — τε λjā βιέτ = (σέ ἄφησε χρόνους) = ἀπέθνε
(ἔταν ἀποθνήσκη τις).

λjαβαρόσ (Περμέτ.) ἴδ. λjαπαρόσ ρ. (Ἐλθασ. Τυρ.) = λασπόνω.

λjαβdī-α (γ. τ. budi-bogdan) = δόξα, ἔπαινος· πληθ. λjαβdίτε· και
λjαβd-ι (budi) = ὕμνος [Λατ. laus-dis] λjάφτ (Ἐλθασ.) πληθ.
λjάφτατε.

λjαβdój (γ) λjεβdój (τ), λjαβδερόj και λjαβδουρόj (γ), λjεβδερόνj-ój
(τ) = ἐπαινώ, ὕμνω [Λατ. laudo are = δοξάζω, δοξολογῶ] τὸ παθ.
λjαβdόχημ = δοξάζομαι ἐπαινοῦμαι, 2) = μhουρρεμ = καυχῶμαι λjιεβ-
dόνεμ (τ. budi) λjαβδερόχημ και λjαβδουρόχημ (γ) λjεβδερόνεμ (τ).

λjabdím-ι πληθ. *λjxbdíμετε* (γ) *λjεβdíμ-ι* πληθ. *λjεβdíμετε* (τ) *λjαβ-
δουρίμ-ι* πληθ. *λjαβδουρίμετε* (γ), *λjεβδουρίμ-ι* πληθ. *λjεβδουρί-
μετε* (τ), *λjxbδουρί-α* (γ) πληθ. *λxβδουρίτε* = έπαινος.

λjabίρξ-α (Τυρ.) = πόρνη, = κούρξ-α πληθ. *λxβίρξτε*.

λjabερογόνj (Περμέτ.) ρ. ένερ. = ζεσφίγγω = λιρόj.

λjabερί-α: *κλjούχετ' xν' ε* Κουρβελjέσϊτ, *εδέ* Αρθερί-α. — *κλjούχετ'
xν' ε* Βλjόρξσε, *πο* *σούμξ χερε* *εδε* *άνξσε* Κουρβελέσϊτ, *εδέ* *άνξσε*
Βλjόρξσε *ι* θόνξ Αρθερί *εδέ* *λjxbερί* = Δικμπουρίά.

λjabερίστ *έπιρ*. = Δικπιστί.

λjabερίστε-ja = ή Δικπική διάλεκτος.

λjabότ-ι = είδος χόρτου, *λxχάνου*.

λjaga-τέρι (Έλθασ.) *έπιρ*. = άστχτος κκιρός ότέ μέν ήλιος ότέ δέ βροχή
ώς *έπϊ* του Μαρτίου μηνός.

λjάγεμ *παθ*. του *λjάx* = βρέχομχι (μέ νερόν).

λjάγξσ-ι πληθ. *λjάγξσιτε* = ποτιστήριον.

λjαγξσόj-όνj ρ. ένερ. = ύγραίνω, *λjάx* με *ούjξ*. — τó *παθ*. *λjxγξσόνεμ-
όχημ*.

λjαγξσίνε-α (γ) *λjxγξσίρε-α* πληθ. *x-τε* = βροχερός κκιρός, 2) ύγρασία.

λjάγξτε = *έπιρ* = μουσκίδι.

(*ι-ε-τε*) *λjάγξτε* *έπιθ*. = βρεγμένος-η-ον.

λjαγέν-ι = λάγηνος, *λxγένι*.

λjάγξτε: πληθ. (bogdan) = δρόμοι.

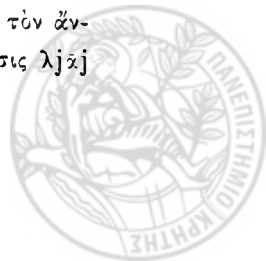
λjāj [Λατ. *lavo-are*, Έλλην. *λούω*] ρ. ένερ. *λούω*, *κοιν*. *πλύνω*,
νίπτω. — *λjxj* *σϋτε* = *νίπτομχι* (*κ.τ.λεξ.* = *νίπτω* τούς όφθαλμούς). —

λjāj *λjεβέρετε* = *πλύνω* τά *άσπρόρροχx*. — *λjxj* *σϋτε* ή *λjāj* *φκx-
jετε*, *λjāj* *δούαχτε*, *λjāj* *κεμβετε*, = *νίπτομχι* (τούς όφθαλμούς, τó

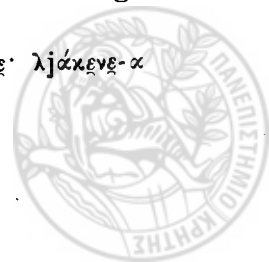
πρόσωπον, τας *χειρας*, τούς *πόδας*), 2) = *έξοφλō*, *πληρόνω*. — *λjxj*
δετύρενε = *πληρόνω* τó *χρέος*, *λjāj* *πουνετόρινε* = *πληρόνω* τόν *έρ-
γάτην*. — *ι* *λjάβx* *παράτε* = τόν *έπλήρωσα* τά *χρήματx*. 3) = *άθω-
ώνω* τινά. — *κετέ* *νjερί* *ε* *λjāj* *ούνε* *σε* *σ'* *κx* *βράμ*, *α* *σ'* *κx* *βιέδε*,

α *σ'* *κx* *hάμ* *κετέ* *τε* *κέλιξ* = *έγώ* *άθώνω* τούτον τόν *άνθρωπον* *διότι*
δέν *έφόνευσεν* ή *δέν* *έκλεψεν* ή *δέν* *διέπραξε* τούτου τó *κxόν*. —

κετέ *νjερί* *ε* *λjāj* *ούνε* *σε* *σ'* *κx* *hέρε* *νδο* *νjέ* *φάjξ* = τούτον τόν *άν-
θρωπον* *άθώνω* *έγώ* *διότι* *δέν* *έπραξε* *κxνέν* *πταίσμα*. — *φράσις* *λjāj*

- ε λΰεϋ = κολακεύω (ἐπι κακῶν)· ἄορ. λΰάβα-ε-ου μτχ. λΰām (γ)
λΰāρε (τ).
- λΰαϋεῖα-ι καὶ λΰαϋεῖορε-ϋα = ὁ νικτῆρ πληθ. λΰαϋεῖάρετε ἄρσ. λΰαϋε-
τόρετε θηλ.
- λΰαϋεῖα-α πληθ. λΰαϋεῖάρετε καὶ (Περμέτ.) λΰαϋεῖα-α πληθ. λΰα-
φάτετε = ἡ κουτσουπιά· (δένδρον ἄκαρπον).
- λΰαϋεῖα-α = λεπτοκάρυον πληθ. λΰαϋεῖα-α (ὁ καρπὸς καὶ τὸ δένδρον).
- λΰάκρε-α πληθ. λΰάκρετε = κολακεία.
- λΰακκατούρα-όρι· πληθ. λΰακκατόρετε (τ) ἄρσ. = κόλαξ, κολακευτής.—
καὶ λΰακκατούρα-όρι (γ) λΰακκατούρα-όρι (συνηρ.), λΰακκατόρε-ϋα θηλ.
πληθ. λΰακκατόρετε.— καὶ λΰακκατάρ-ι ἄρσ. λΰακκατάρε-ϋα θηλ.
πληθ. ἄρσ. λΰακκατάρετε, θηλ. λΰακκατάρετε — καὶ λΰάκρε-ι ἄρσ.
λΰάκρεσε-ϋα θηλ. πληθ. λΰάκρεσιτε.— ἄρσ. λΰάκρεσεθ θηλ. παροι-
μία: λΰάκρεσι τε λΰαν ε τε λΰεν ε τε κελέτ γίστινε μ' βύθε.— τὸ
παθ λΰακκατίσεμ = κολακεύομαι.
- (ι) λΰάμ (γεγ. Τοσκ. Φράσκι) = μνηστῆς, ἀπεσταλμένος, μεσίτης,
προξενητῆς καὶ λΰάμ-ι (budi) πληθ. τε λΰάμιτε (budi) τε λΰα-
μίτε (τ) καὶ λΰάμ-ι ('Ελλάς.) πληθ. λΰάμιστε.
- λΰαμεσί· ρ. οὐδ. ὑπάγω ὡς πρέσβυς, παραγκτεύομαι, ἐνεργῶ, πράττω
ὡς πρέσβυς, ἐντεῦθεν, παρακκλῶ, μεσιτεύω, πρεσβεύω.
- λΰάμ-α = πρεσβεία, ἀπιστολή, μεσιτεία, 2) ὄνομα περιληπτικόν· οἱ
πρέσβεις, οἱ ἀπεσταλμένοι, οἱ μεσίται, οἱ προξενηταί.
- λΰακ (καὶ λΰάγ. (γ)) ρ. ἐνεργ. = βρέχω μὲ νερόν· ἀντιθ. τέρ. ρῆμα.
- λΰάκ-ου· πληθ. λΰάκρετε = βρόχος, θηλειά, ἱμάς καὶ λΰάκθ-ι· ὑποκορ.
καὶ σῦθ-ι [σῦν-ι] ('Ελλάς). = θηλειὰ πληθ. σῦθετε.
- λΰακεδί (τ) ἴδ. ρημ. λΰαθίτ = λησιμονῶ.
- λΰακεμόνϋ-όϋ (γ. τ. budi - bogdan) ρ. οὐδ. = πλεονεκτῶ, ἀντίθετον
κουρσέϋ = φείδομαι.
- λΰάκρεμ-ι (budi) = πλεονέκτης· πληθ. λΰακρεμέσιτε καὶ λΰακρεμούσε-ι
(γ) πληθ. λΰακρεμούσιτε, λΰακρεμιτάρ-ι ἄρσ. λΰακρεμιτάρε-ϋα θηλ.
πληθ. ἄρσ. λΰακρεμιτάρετε, λΰακρεμιτάρετε θηλ.
- λΰακρεμί-ι = πλεονεξία πληθ. λΰακρεμίμετε καὶ λΰακρεμί-α (budi - bog-
dan) πληθ. λΰακρεμίτε.
- λΰακρενάρμε-ϋα (γ) = λάχανον ἀλμυρόν πληθ. λΰακρενάρμε-τε· λΰακρεν-α

(γ) = λάχανον πληθ. λιάκηνια. — λιάκερα-α (τ) πληθ. λιάκερατα.
λιακροΐ? ? ? = λιάκ = βρέχω, μουσκεύω. — θαμιστ. ρημ.

λιάκο-ουα (Άργουρ.) = φίλος, έταίρος.

λιάκο-ια (Περμέτ.) και λιάκοζα-α (Περμέτ.) ύποκορ., λιάζα-α (Κρούια),
λιότση-ι (Σ) πληθ. λιότσιατα, λιάζατα, λιάκοζατα: φράσεις — χετσ
κα λιάζα (Κρ.) = έλα να σε χωρώ· κοιν. έτσ τε λιότσι (Σ), λιούμ
λιάζα = να σε χωρώ, κοινώς (Κρ.) λιούμ λιότσι (Σ) = να σε χωρώ. —
κού σκόν με λιάζε = ποϋ πηγαίνεις φίλε μου; (Κρ.) = κού πό σκόν
μόρε λιότσι; (Σ).

λιακουρίκι (budi, γ. (τ) και λιασκουρίκι = έπιρ. = γυμνώς.

λιακουρικ-ι (Σ. Τυρ. Βεράτ.), λιακουρίκια-ι (τ), λιακουρέκια-ι (γ)
πληθ. λιακουρίκιατα, λιακουρίκιατα, λιακουρέκιατα = νυκτερίθρα
κουνώς.

λιάλζα-α πληθ. λιάλζατα: ό μικρότερος άδελφός ονομάζει λιάλζα τον
μεγαλύτερον άδελφόν· λιάλζα ι μάθ = ό μεγαλύτερος άδελφός.

Λιάλζα-α: πληθ. λιάλζατα: έπιθ. άποδιδόμενον εις τους κατοίκους Μυ-
ζεκάς· κροτου ου θερρέσνε Μυζεκιάρεβετ, κουρ σ' ου δίνε έμερινε-
Μυζεκιάρεβετ ου θόνε βάβα-α: ό 'δ.

λιάμε-α (γ), λιέμε-α (τ) πληθ. λιάμετα, λιέμετα = τó άλώνιον.

λιάμση-ι (γ), λιέμση-ι (τ) = ή άγαθής-ίδος· κοιν. κουβάρι (νήματος ή
κλωστής ή ράμματος) πληθ. λιάμσατα, λιέμσατα.

λιανγούα-όι (τ) πληθ. λιανγόνιατα, λιανγούα-οι και λιανγού οϊ (συνηρ.)

λιανγούα-όνη (Σ) = τó λαγωνικόν.-θηλ. λιανγούατα = ή λαγωνικά.

λιάνδε-α (γ) λιένδε-α (τ) = ξυλική· πληθ. λιάνδετα (γ) λιένδετα (τ)

λιανδετάρι-ι (bogdan) ξυλουργός, λεπτοουργός, πληθ. λιανδετάριατα

λιάνκ-γού (γ) λιενκ-γού (τ) (πληθ. λείπει) = ζωμός, κοινώς ζουμί.

λιανζετάρ-ι 'δ. λιαζετάρ-ι πληθ. λιανζετάριατα τó θηλ. λιανζετάρια-ια

'δ. λιαζετάρια-ια· πληθ. λιανζετάριατα.

Λιάπ-βι και Λιαπ-ι = Λιάπης πληθ. Λιάβιατα.

λιαπαρόσ (Έλβασ. — Τυρ.) [ρυπαρός] = λασπόνω, λερόνω, βρομώ· και

λιαβαρόσ (Περμέτ.), λιατουρίς (Βεράτ.) τó παθ. λιαπαρόσημ, λια-
τουρίσημ.

λιάπα-α = τó δέρμα τής κοιλίας τώνσφαζομένων ζώων και τά παρόμοια
(συγγενής τή λέξει λιάψα-α).

λῃαπερδι-α (γεγ.) πληθ. *λῃαπερδιτε* = *αἰσχρολογία* = *φιάλῃ τε νδῦτα*.
λῃάπο (Ἑλβάσ.) ρ. οὐδ. = *ἀπαυδῶ*, *ἀποκάμνω*: ὡς *λῃάποα νγα κυ*
νῃεῖ = *ἀπηύδῃσα ἀπ' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον*: *λῃάποα περῃ σε κερκούε-*
μιτ = *ἀπηύδῃσα ζητῶν*: *μὸς με λῃάποα* = *μὴ με κάμῃς νὰ ἀπαυδῶ*.
ἴδ. γῃυφκῃέῃ.

λῃάπο (Τυραν.) ρ. οὐδ. = *δεῶερόῃ* (ἀντιθέτως τῆς σημ. Ἑλβασκνίου) =
ἐπιθυμῶ.

λῃαράσκα-α (γ) πληθ. *λῃαράσκατε* [*λῃαρε-α*] καὶ *λῃαράτκατε* = *ἡ κκαρ-*
κάξκα καὶ *γρῃζέελε-α* (Σ), *γρῃφῶε-α* (Περμέτ.).

λῃαράσ-ι [*λῃαρε-α*] ἴδ. *φκλκούα-ό*: πληθ. *λῃαράσῃτε* = *παρδαλός*.

λῃαούσ-ζι (Ἑλβάσ.) ἴδ. *λκούσ-ζι* (Περμέτ.) *γῃένδεῃε-ῃα* = *λαός*.

λῃάρ-ι (Σ. Κκβ.) = *δάφνη*: ἴδ. *κκφῃνε-α*.

λῃάρκ ἐπίρ. = *μκκράν*, *πύρω*, *πρόσω*, *μκκρόθι κοιν.* *μκκριά*: *περ σε*
λῃάργου ἢ *περ σε λῃάργουτ* = *μκκρόθεν* (συντκσ. μετὰ γενικῆς)
λῃάρκ μέῃε, *λῃάρκ τέῃε*, *λῃάρκ ατῃ*, *λῃάρκ νέσ*. — *λῃάρκ ῃουσ-ατύρε* =
μκκράν ἀπὸ ἐμέ - σέ - κτύου, *ῃμῶν - ὅμῶν - κτύων*. — *λῃάρκ τέῃε* =
εῖξω ἀπὸ σένα κοινῶς. — *κῃόφτε λῃάρκ* = *μὴ γένοιτο*, *εῖξω ἀπ' ἐδῶ*
κοιν. — *ἀντίθ.* *ἀφῃρε*.

(*ι-ε-τε*) *λῃάρῃτε* ἐπίθ. ἀντίθ. *ι-ε-τε ἀφῃρε*.

λῃάρῃαζε (γ) *λῃάρῃαζι* (τ) ἐπίρ. = *μκκρόθεν*: ἀντίθ. *ἀφῃραζε*.

λῃαργέσε-α πληθ. *λῃαργέσατε* = *ἡ ἀπόστκσις*.

λῃαργεσίε-α (Ἑλβκσ.) πληθ. *λῃαργεσίεατε* καὶ *λῃαργεσίρε-α* (τ) πληθ. —
ρατε = *μκκρυνὸν μέρος*, ἀντίθ. *κφῃρσίε-α*.

λῃαργόνῃ-όῃ ρ = *ἀπομκκρύνω τινά*: καὶ *μῃργόνῃ-όῃ* ἀντίθ. *κφῃρόνῃ-όῃ*. —
τὸ παθ. *λῃαργόνεμ-όῃεμ* καὶ *μῃργόνεμ-όῃεμ*: ἀντίθ. *ἀφῃρόνεμ-όῃεμ*.

λῃάρε-α πληθ. *λῃάρατε* = *τὸ παρδαλὸν κοινῶς*, *τὸ ποικίλον*, *κατά-*
στικτον. — *λῃάρα - λῃάρα* = *παρδαλῶς*.

(*ι-ε-τε*) *λῃάρε* ἐπίθ. = *παρδαλός-ῃ-ὸν* καὶ *ι-ε-τε λῃάρεμ-ι*, *εμε-ῃα*.

λῃάρεσ-ι, *λῃάρεσε-ῃα*: πληθ. ἀρσ. *λῃάρεσιτε*, *λῃάρεσετε* θηλ. *λῃαρόσ-ι*,
λῃαρόσε-ῃα πληθ. ἀρσ. *λῃαρόσῃτε*, *λῃαρόσετε* θηλ. *λῃαρίσκ-ου* θηλ.

λῃαρίσκα-α πληθ. *λῃαρίσκατε* θηλ. *λῃαρχμάν-ι*, θηλ. *λῃαρχμάνε-ῃα*
πληθ. ἀρσ. *ἀνετε-ἀνετε* θηλ. *λῃαρχγάν-ι-ε-ῃα* (Περμέτ.) πληθ. ἀρσ.

λῃαρχγάνετε, *λῃαρχγάνετε* θηλ. = *κκτάστικος*. — *πούῃε λῃαρίσκα* =
κκτάστικος ὄρνις, *γεῃλῃ λῃαρίσκα*: *κοινῶς ἢ πιτσιρα*.

λγαρόν-όγ (γ) και *λγαρόσ* (τ) = κάμνω παρδαλόν· βκνλ *λζάρα*, *λζάρω*.
λγαρόσ-ι (Περμέτ.) πληθ. *λζαρόσζετ* = κάμνω παρδαλόν· τὸ παθ. *λζα-
ρόζεμ* (γ), *λζαρόσεμ*, *λζαρόσεμ* = γίνομαι παρδαλός.

λγαρούσ-ου = ἀγριοστάφυλο πληθ. *λζαρούσκι-τε*.

λγαρόζ ('Ελβασ.), *λζερόν* (Βεράτ.) *λζαβρόν* (Σ), *λζεβρόζ* (Σ) *νγάσ-έτ-έτ
κέτ* (Κρούζα, Τυράν. 'Ελβασ) = γεωργῶ, καλλιεργῶ τὴν γῆν· τὸ
παθ. *λζαρόζεμ*, *λζερόνεμ*, *λζαβρόνεμ*, *νγίτεμ*.

λζάριε (τ) ἴδ. *νκλζτ* (γ) ἐπίρ. ἀντίθ. *πόστ* = ὕψηλά.

λζάριτσι (τ) και *λζάριτσι* (τ) ἐπίρ. = ἄνωθεν.

(ι-ε-τε) *λζάριε* και *λζάριεσμ* (τ) = ἴ ι-ε-τε *νάλζτε*.

λγαρόν-όγ (τ) ἴδ. *νκλζτόζ* (γ) - *λζαρόνεμ* (τ) ἴδ. *νκλτόζεμ* (γ).

λζαῶ-ι (Σ) ἀντί *λζῆμῶ-ι* κατ' ἀποβολὴν τοῦ μ πρὸ τοῦ ὄ (συνήθως
παρὰ Σκοδριάνοις) πληθ. *λζαῶτ* (Σ) = κουβάρι.

λζαῶε-α ἀντί *λζαῶζε-α* κατ' ἀποβολὴν τοῦ φ πρὸ τοῦ ὄ (συνήθως παρὰ
Σκοδριάνοις) πληθ. *λζαῶτ* = τὸ λειρί.

(ι-ε-τε) *λζαῶτε* = ο-η-πρώϊμος, ἀρχαῖος-αἰχ-ον [συγκρ. 'Αγγλ. last]
πλζάκου ι *λζαῶτε* = *πλζάκου* ι *βιέτερε*. — *εῶτε* ἔγενε σε *λζαῶτε* = ἐζήθη
παρὰ τῶν ἀρχαίων. ἀντίθ. *βόνε* (γ). — *τε* *λζαῶτα-τε* = τὰ σπαρτά·
(ἐπὶ γεννημάτων), ὡς σῖτος, κριθάρι κ.τ.λ. πρώϊμα.

λζαῶτόζ ρ. οὐδ. = *πκλκινῶ*, *ήλικινῶ*· *βενεμ* ι *λζαῶτε*. — *δίτε* *μβε* *δίτε*
λζαῶτὸν = *ήμερα* *τῆ* *ήμερα* *γηράσκει*.

λζάτε-α (Σ) ἴδ. *γεδένδε-α* = *ρόζος*.

λζάτε-α [*λζατόζ* Περμέτ.] = *σεπάτ'* ε *βόγελζε*· και *τσακόρρε-ζα* (Τυρ.) =
λζάτ' ε *βόγελζε* *κοινῶς* *τσεκοῦρι* πληθ. *τσακόρετε*.

λζατοῦρε-ζα πληθ. *λζατόρετε* = *τσακόρρε-ζα* (Τυρ. γ. *Μαλζεσία*) = ἀξίνη
μικρά. — *λζατόρεζα* *εῶτε* *μ* ε *βόγελζε* *σε* *λζάτα*, *λζάτα* *εῶτε* *μ* ε
βόγελζε *σε* *σεπάτα*· (Τουρκ. *ναδῶάκε* = *τσεκοῦρι*).

λζατόζ-όζεμ (Σ) ἴδ. *γεδέντ-δεμ* = *ἐκλέπω*, *ξεφλουδίζω*.

λζατοῦερ-όρι και *λζατοῦρ-όρι* = *σφραγίς* *ξυλίνη* (διὰ τὰς *προσφοράς*)·
ἴδ. *λζατόνζ*· ἴδ. και *μπλζατοῦαρ-όρι* (γ) *μπλζατοῦερ-όρι* (γ).

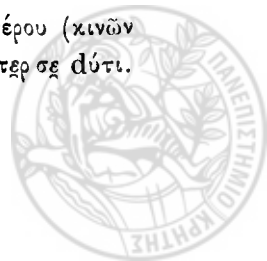
λζατουρίσ (Βεράτ.) ἴδ. ρ. *λζαπαρόσ* ('Ελβασ. Τυράν.).

λζαῶζε-α πληθ. *λζαῶτ* *κοιν*. τὸ *λειρί*, τὸ *καρκάλι*· 2) ἡ *ἀκροβυστία*
ὡς *λζαῶσ'* ε *κζριτ* = ἡ *ἀκροβυστία*, τοῦ *πέους*.

λζαφάτε-α (Περμέτ.) πληθ. *λζαφάτε* *τε* ἴδ. *λζαζθάτε-α* = *κουτσουπιά*.

- λγιαφῶάκ-ου* = νξε γξε με λάφῶε = ἀπερίτμητος· πληθ. *λγιαφῶάκετε*.
λγάχεμ παθ. = λούομαι κοιν. πλύνομαι, νίπτομαι· 2) ἐξοφλοῦμαι, πλν-
ρόνομαι· οὐλῆμ βᾶῶε = οὔτε μου χρεωστεις οὔτε σέ χρεωστῶ· 3)
ἀθωόνομαι· 4) *λγάχεμ* ε *λῆῆεμ* = κολακεύομαι ὑπό τινος.
λῆε ἴδ. *λῆε* (γ) ρ. = ἀφίνω.
λῆε-νι (Ἐλβασ.) πληθ. *λῆένατε* κακῶς ἀντί *λῆένῆτε* ἴδ. *λῆεγῆέν-ι* (Σ) =
λεκάνη.
λῆεβαράῶ-ι (Βεράτ.) ἀρσ. *λῆεβαράῶε-ῆα* πληθ. *λῆεβαράῶετε* ἀρσ. *λῆεβαρά-*
σετε θηλ. = αὐ ἄ αῖο κῆε *λῆεβρόν.* = ὁ (ῆ) περιφερόμενος, ὁ (ῆ) ἄστα-
τος, ὁ μὴ στέκων εἰς ἓν μέρος.
λῆεβρόνῆ-όνεμ (Τουσκ. *budi - bogdan*) ἴδ. *λῆεβρόνῆ-όχεμ* (γ) καὶ
λῆεβρορόνῆ-όνεμ ἴδ. *λῆεβρορόνῆ-όχεμ* (γ) = ἐπαινώ - οὔμαι.
λῆεβδίμ-ι (τ), *λῆεβδουρίμ-ι* (τ) ἴδ. *λῆεβδίμ* (γ) *λῆεβδουρίμ* (γ) πληθ.
λῆεβδίμετε, *λῆεβδουρίμετε* = ἔπαινος.
λῆεβέδῶε-α (Βεράτ.), *λῆεβύῶε-α* (τ), *λῆεβότῶε-α* (γ), *λῆεβέῶε-α* λῆ-
βύῶε-α (Καθ.), *βελῆότῶε-α* (τ), *λῆεβέῶε-α* (Περμέτ.) = *γελῆβόδῶε*
ε *άρρεσε*, ε *βέσε*, ε *κῆεπσε* κ.τ.λ. καὶ *βλέῶε-α* (Ἀργυρ.), *γελῆβό-*
δῶε-α (Τυραν.), *γελῆβόῆε-α* (Κρούῆα), *γῆβόδῶε-α* (Σ) ἴδ. *γούαλ-ι*
(Βεράτ.) καὶ *γούαῆε-α* (Περμέτ.) [καὶ *βῆε-α* ἢ *βέῆε-α* ἢ *βεῶ-ῆα* (Σ)
= τὸ ὄν, [ῶε ἢ λέξις σύνθετος] = τὸ τσέφλι, τὰ δύο κομμάτια τοῦ
φλοιοῦ, κεχωρισμένα· πληθ. *λῆεβέδῶεγατε*, *λῆεβύδῶεγατε*, *λῆεβότῶ-*
κατε, *λῆεβέῶεγατε*, *λῆεβόδῶεγατε*, *βελῆότῶεγατε*, *βελῆότῶεκατε*, *λῆεβέῶ-*
γατε, *βλέῶεγατε*, *γελῆβότῶεκατε*, *γελῆβόῆεκατε*, *γῆβόδῶεκατε* = κέλυφος.
(ε) *λῆεβῆερούαμε-ῆα* (τ) [Λατ. *laboro-are* = πονῶ, ἐργάζομαι] = ἡ ἐρ-
γάσιμος (ἡμέρα)· ἀντίθ. ε *κρέμετε-ῆα*, *φῆεστε-α*. — *διτ'* ε *λῆεβῆερούαμε*
(τ) = *δίτε* πονεῖτορε (γ) = καθημερινή, ἐργάσιμος ἡμέρα.
λῆεβόρε-ῆα πληθ. *λῆεβόρετε* ἴδ. *λαπούτῶε-α* = ράκος.
λῆεβίρεμ (Τυραν.) (συντασ. μετὰ γενικῆς) = *παρκακῶ*. — *ι* *λῆεβίρεμ*
ατί *νῆερίου* = *ι* *λῆεῶτεμ* = *παρκακῶ* αὐτὸν τὸν ἀνθρωπον.
λῆεβίσι ρ. οὐδ. = *κινεῶμαι* (ἐπὶ ζῶφίω).
λῆεβρόνῆ (Βεράτ.) *λῆεβρόνῆ* (Περμέτ.) ρ. οὐδ. = *κινεῶμαι* (ἐπὶ ἀνθρώ-
πων), *περιέρχομαι*, *περιφέρομαι*.
λῆεβρόνῆ (Περμέτ.) ρ. ἐνερ. = *πλύνω* τὰ φορέματα ἐκ δευτέρου (κινῶν
αὐτὰ ἐντὸς τοῦ ὕδατος) *λῆεβρόνῆ* *ροῶκατε* = *ἰσχύ* με οὔῆε *περσε* *δύτι*.

λγεβρό-όχημ (Σ) ἴδ. λιαβρό-όχημ (Σ) = ἐλαφρώνω, β') καλλιεργῶ.

λγεβῦρ-ἰο-ῦρ (Ζαβζουνα) ρ. ἐνεργ. = γερρίτσ = γρατσουνίζω.

λγεβῦρεμ παθ. = γερρίτσεμ· ἀορ. λγεβῦρα-ε-ι μτχ. λγεβῦρε και λγεβῦ-
ρουνε = γρατσουνίζομαι.

λγεβάρκε-ια (Περμέτ.) [λγε = ἀφίνω και βαρκ-ου] = δυσεντερία πληθ.
λγεβάρκετε.

λγέβεο-ι = εἶδος ἀρρωστίας ἐπὶ τῶν μαστῶν τῶν γυναικῶν ὅταν πήζη
τὸ γάλα ἐντὸς τῶν βυζιῶν.

λγέβεο-α (Περμέτ.) = ἡ λέπρα· πληθ. λγέβερατε ἴδ. σγέβε-ια.

λγεβρόσ-εμ (Περμέτ.) = ἴδ. σγιεβόσ-εμ = ἔχω λέπραν.

λγεγγέν-ι (Σ) = ἡ λεκάνη κοιν. τὸ λεγένι πληθ. λγεγγένρατε.— και λγε-
γγέν-ι (τ) πληθ. λγεγγένρατε, λγεγγέν-ι (τ) πληθ. λγεγγένρατε, λγε-
(Ἐλβασ.) πληθ. λγένρατε.

λγγέγτε πληθ. (τ) = ἴδ. λγένεγτε πληθ.— ἴδ. λιάκ-ου = οἱ ἱμάντες.

λγεγερρόν-όγ (τ) ρ. = ὀμιλῶ, ἀγορεύω· και λγιγερρόγ (γ).

λγεγερράτε (τ) λγιγερράτε (γ) = ὀμιλία, λόγος.

λγέδε-α (Τυραν.) και λγέδε-ια (Καβ.) πληθ. λγέδερατε = χαϊδεύμα. ἴδ
δέλιγε-α.

λγεδατόρ-ι: ἀρσ. λγεδατόρε-ια θηλ. (Καβ. Τυραν.) ἴδ. δελγατόρ-ι-
άρε-ια πληθ. λγεδατόρατε ἀρσ. λγεδατόρατε θηλ. = κόλαξ.

λγεδατόγ (Καβ.) ρ. ἐνεργ. = χαϊδεύω· ἴδ. περκεδέλιγ τὸ παθ. λγεδατό-
χημ = (Καβ.) = χαϊδεύομαι ἴδ. περκεδέλιγεμ.

λγεδιότε-α (γ) = ασάγ τότε κγε ι βίε λγέδι· πληθ. λγεδιότατε.— και
λγεμνιότ-ε-α (γ) = ασάγ τότε κγε ι βίε λγύμι πληθ. λγεμνιότατε

και ζαλιότ-ε-α (γ) = ασάγ τότε κγε ι βίε ζίλι πληθ. ζαλιότατε.

λγέζε-α (Τυραν.) πληθ. λγέζατε = κοινῶς ἐλαϊά = τὸ εἰς τὸ πρόσωπον
ἢ εἰς τὸ σῶμα κόκκινον σημάδι και λγύθ-ι (Ἐλβασ).

λγέθ-ι (Ἐλβασ.) ἴδ. λγύμ-ι (Σ) και λούμ-ι (τ) πληθ. λγέθρατε (ἀχροη-
στος).

λγέθ-δι (τ) πληθ. λγέδερατε = ὁ ὄχθος τοῦ ἀγροῦ, τῆς ἀμπέλου, τοῦ κή-
που, τὰ χωρίζοντα ἀκρα τὰ ὅποια δὲν σκάπτουσι πρὸς διαστολήν
και φυτρώνει χόρτος.

λγέθ-δι (Δίβρα-Τετόβρα) = τοῖχος ἴδ. μοῦρ-ι.

λγέγ: ρ. = γενῶ, γενῶμαι, και λγίντ, πτελ = τίκτω (ἐπὶ γυναικῶν)

καὶ (συνηρ.) πῖλ· γρούαζα πῶλι φῶσνιξ = ἡ γυνὴ ἔτεκε βρέφος. —
 δέλζεζα πῶλι κζενκζ = τὸ πρόβατον ἐγέννησεν ἀρνίον. — ἀόρ. λζέθα-
 ε-ου, καὶ λζίνδ(α-ε-ι· μτχ. λζεμ (γ) καὶ λζέρε (τ) λζίνδε καὶ λζίν-
 δουρε (τ) λζίνδουε (γ) — ἀόρ. πῶλα-ε-ι καὶ πούαλ (τ) πούελ (γ),
 μτχ. πιέλε, πιέλουε (γ) πιέλουε (τ). 2) σημ. ἀνχτέλλω ὡς:
 λζέου δίελι, χᾶνχ = λζινδι δίελι, χᾶνχ = ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος. ἡ σε-
 λήνη. — ἀντιθ. περενδῶ: δίελι, χᾶνχ = ἐβασιλευσεν ὁ ἥλιος, ἡ σε-
 λήνη. — κουσῶ καὶ λζέρε δο τε βδέσε = κουσῶ καὶ λζίνδουε δο τε
 βδέσε = ἔστις ἐγεννήθη, μέλλει νὰ ἀποθάνη. — με λζίνδι διάλζε,
 τε λζίνδι διάλζε, ι λζίνδι διάλζε = με λζέου διάλζε τε λζέου δι-
 ἀλζε, ι λζέου διάλζε = ἐγεννήθη μοι υἱός, ἐγεννήθη σοι υἱός, ἐγεν-
 νήθη κῦτῶ υἱός, (ἔπι ἀνδρός). — Σάρρα πῶλι Ισαάκνε = ἡ Σάρρα
 ἔτεκε τὸν Ἰσαάκ. — Αβραάμιτ ι λζέου (ι λζίνδι) Ισαάκου: τῶ
 Ἀβραάμ ἐγεννήθη ὁ Ἰσαάκ. — κουρ λζεν (α λζίντ) νδο νζε διάλζε
 α βάζζε κζῶτου ουρόνζνε: Φχτ-μάθε κευθε μβχε (περ μάσκουε). —
 Φχτ-μάδε ε κέμθε μβάρε (περ φέμερε). — τὸ πχθ. πῖλεμ: σ' πῖλετε
 νδε ἠότε ι κετίλε νζερι = δὲν γεννᾶται ἴστον κόσμον τέτοιος ἀνθρώπος.
 λζεζσόνζ-όνεμ (Περεμέτ.) = ἴδ. λζετσοόνζ-όνεμ (Βεράτ.) = ἐλαφρόνω,
 ἐλευθερόνω

Λζέκε-α πληθ. Λζέκετε = Ἀλέξανδρος 2) οἱ ὄρεινοι τῆς Σκόδρας ὀνομά-
 ζονται Λζεκε.

λζεκούνι (γ. τ.) ρ. = κουνῶ ἴδ. κολκνδίσ ρ. καὶ τούντ (γ), τουνδουλόζ
 (γ), πχθ. λζεκούνδεμ, τούνδεμ, τουνδουλόζεμ = ἴδ. κολκνδίσεμ.

λζεκούρε-α (τ), λζικούρε-α (γ) πληθ. — α-τε = δέρμα.

(ι-ε-τε) λζεκούρε — λζικούρε = δερμάτινος-η-ον = πρέζ λζεκούρε.

λζεκζέ-νι (γ. bogdan) πληθ. λζεκζένζ-τε, λζεκζέ-ρι (τ.) πληθ. λζε-
 κζένζτε, λζικζέ-νι (γ) πληθ. λζικζένζτε [συγκρ. λεκάνη] = λίμνη.
 (Τουρκ. γζόζζ).

λζέκζετε (Ἐλθασ.) πληθ. τοῦ λζάκ-ου, λζέγζετε πληθ. τοῦ λζάκ-αγου
 λζάκ-ου, λζέκζεζατε πληθ. ὑποκορ., ρετῶκῶθ-ι (Κροζα) πληθ.
 ρετῶκῶθετε (Κροζα), γίλζτσατε (Σ) πληθ. — με δρίδνε λζέκζετε ε
 κάμβεσε = με δρίδνε λζέγζετ'ε κευβεσε (τ) = με δρίδεν' λζέκζεζατ'
 κευβεσε (τ) = με δρίδεν' ρετῶκῶθετ'ε κάμβεσε (Κρ.) = με δρίδνε'
 γίλζτσατ'ε κάμβεσε (Σ) = οἱ ἰμάντες, τὰ λωρία.

λῆλῆ-ῖα ('Αργυρ.)=χάιτη τῶν ζώων πληθ. λῆλῆτέ καὶ κομ-ι=ἡ
χάιτη τοῦ ἵππου, κόμη-α (Τυρχν.).

λῆμε-α πληθ. λῆμετε=ἴδ. λῆμη-α (γ) = ἀλώνι.

λῆμεξε-α λέφεξε-α (Τυρχν.), ἕλμεξε-α (Περμ.)=λύγξ, κοινῶς λόξυγ-
γας πληθ. λῆμεξτε λῆφεξτε (Τυρ. ἄχρηστος) ἕλμεξτε (Περ-
μέτ. ἄχρηστος). με ξε λῆμεξα=με μερρ λῆμεξα=λῆμεξό=με πιά-
νει ὁ λόξυγγας. λῆμεξό=με ξε λῆμεξα, με μερρ λῆμεξα.

λῆμίστε-ῖα ('Ελβασ. Περμέτ) πληθ. λῆμίστετε=μικρὰ ξυλάκια,
σκουπίδια.

(τε) λῆμίτ' ε διελιτ (γεγ)=ἡ ἀνκστολή τοῦ ἡλίου, τε λῆρετ' ε διελιτ
(τ), τε λῆνδουριτ' ε διελιτ. (τ). — ἀν' ε σε λῆμετ διελιτ (γ) =
κν' ε σε λῆριτ διελιτ (τ)=ἀν' ε σε λῆνδουριτ' διελιτ (τ)=ἡ
ἀνκτολή.

λῆμόσενε-α (γ. budi bogdan) πληθ. λῆμόσεντε=ἐλεημοσύνη 2)
(γεγ. Μυζεκέιξ)=κόλυθα ἢ ἄλλα φαγόσιμα τὰ ὅποια μοιράζουσι
διὰ τὰς ψυχὰς τῶν ἀποθαμένων.

λῆμῶ-ι πληθ. λῆμωτε=ἴδ. λῆμῶ-ι (γ) = κουδάρι.

λῆνγάτε-α πληθ. λῆνγάττε=ἀρρωστία, νόσος, ἀσθένεια λῆνγάτ' ε
τόκωξε=ἐπιληψία, σεληνιασμός (Σ) — ζῆνε πρεῖ λῆνγάττεσε τόκωξε
=σεληνιασμένος.

λῆνγίμ-ι=τὸ πάσχειν ἀπὸ ἀρρώστικν πληθ. λῆνγίμετε.

λῆνγόν-ῖα ῖ. οὐδ. πάσχω, ἀπὸ ἀρρώστικν, νοσῶ. — τῶ' κἄ κῆ λῆν-
γόν κ' νῆρεῖ;=ἀπὸ τί πάσχει αὐτός ὁ ἄνθρωπος; λῆνγόν νῆα κολ'
ε κέκῆ=πάσχει ἀπὸ φθίσιν. — λῆνγόβα du βιέτ νῆα ἐθετε=ἔπα-
θον δύο ἔτη ἀπὸ πυρετόν.

λῆνγῆρε-α (Βερατ) ἴδ. κούκῆλῆε-α πληθ. λῆνγῆρετε.

λῆνγῆρε-ι ('Αργυρ.) καὶ λῆνγῆρε-α ('Αργυρ.) ἴδε λῆνγῆρε-α (γ)=τῦφος.

λῆνδε-α: πληθ. λῆνδερε ἴδ. λῆνδε-α (γ) = βάλκνος.

λῆνδι-α (γ) κοιν. πίκκ' κάμ. λῆνδι με κτε=ἔχω πίκκν μαζὶ τοῦ κἄ
λῆνδι με μου=ἔχει πίκκν μαζὶ μου. (=κἄ μερρ με μου).

λῆνδίμ-ι [ἴδ. λῆνδόξ] ἀφῆρ.=κέντημα εἰς τὴν πλῆγῆν. πληθ. λῆν-
δίμετε.

λῆνδίνε-α (Βερατ Περμέτ) πληθ. λῆνδίνατε=χέρσος, τόπος ἀκκλ-
λιέργητος, γῆ ἀκκλλιέργητος ἴδ. djérr-ι.

λξενδόνj-όj (γ) *λξενδόνj-όj* (τ) ρ. ένεργ. = έρεθίζω τήν πληγήν, κουρ
 τε πιέκ νδονjέ' νδε πλαάγρε ε τε δεμπ. μελξενδοί πλjάγρε = μέ
 έγγιξεν 'ς τήν πληγήν (καί έπόνησα) με λξενδοί ζεμεργε' = μέ κέν-
 τησέ είς τήν καρδιά' μός με λξενδο ατιέ τεκ με δεμπ = μή μέ έγ-
 γίζεις έκει όπου μέ πονεί' καί ήθικώς = μή μέ πειράζεις' τó πθ.
λξενδόνεμ(τ), *λξενδόχεμ* (γ) = πειράζομαι ήθικώς, κεντοῦμαι ήθικώς'
 μ' ουλξενδοόα ζέμεργε = έκεντήθην ήθικώς, έπειράχθην ήθικώς.

λξένδε-α πληθ. *λξένδετε* = βαλανίδιον.

λξενκ-γou (τ) = 'δ. *λjάνκ-γou* (γ) [πληθ. λείπει] = ζωμός.

λξενόj (γ) [Λατ. lenio-ire]· ρήμ. ένεργ. = έλαφρύνω, κουφίζω, άνα-
 κουφίζω' 'δ. *λξετερόνj* (Βεράτ.) *λξετσόνj* (Περμέτ.) τó πθ. *λξενό-*
χεμ (γ) = 'δ. *λξετερόνεμ*, *λξετσόνεμ*.

λξέον-ι πληθ. *λξέονετε* = λέων, κοιν. λειοντάρι' καί λjουά-νι (γ) πληθ.
λjουάvjετε.

λξεπαρόσ-εμ (Σ) = είμαι ξεσχισμένος είς τά φορέματα.

λξεπέτο-ι (Τοσκ. 'Αργυρ.) = θόνη κάουτ πλjάκ κjε εῶτε ι dόβρεε ε ι λjίκ·
 [Βουλγαριστί *λξεπέτοσ* = είδος χόρτου].

λξεπιέτε-α = λάπατον (πληθ. λείπει).

λξεπιj (γ. τ.) ρ. = γλύφω (διά τής γλώσσης). άόρ. *λξεπίνκ-ε-ι*, *μτχ*.

λξεπιμ (γ), *λξεπίρε* (τ), πθ. *λξεπιχεμ* (γ. τ.).

λξεπούρ-ι πληθ. *λξεπούτε* καί *λξεπούρατε* (τ) [Αίολ. λέπουρις - λεπό-
 ριος, Λατ. Iepus] = λαγώς.

λξεπούσξ-α (τ) = είδος φυτοῦ πλατυφύλλου' πληθ. *λξεπούσατε*.

λξερόνj-όνεμ (Βεράτ.) 'δ. *λjκρόνj-όχεμ* = έλαφρύνω. β'.) καλλιεργώ.

λξεροούσκ-ου: πληθ. *λξερούσξj-τε* = 'δ. *λjκρούσκ-ου* (γ) = κληματίς.

λξέσ-ζι (Σ) καί νέϊσ-ζι (Περμέτ) = έν σκληρόν κρέατ τó όπουϊον έξέρχεται
 είς τούς δακτύλους τών χειρών ή είς άλλο μέρος τοῦ σώματος ώς είδος
 παρασίτου.

λξέσξ-α = ατό dσούφατε κjε βάρινε γράτε ε φάτάρεβετ ατεj ε κετέj
 νδεπερ ρόόβατε' *λξέσξ-α* (Βεράτ. - 'Ελλάσ.) πληθ. *λξέσατε* = τρίνε-α'
 2) ατό τρίνατ' ε βάθησε κjε jάνε ηερε πόσι dύερε περτε μβύλουρε
 βάθνεξ· 3) ατό τρίνα κjε σεόjνε πλjίσατ' ε άρεσε' λέγεται καί
 παρέτεξ-α (τöερμενίκα) = θίνκνος.

λξεσνίκ-ου (Περμέτ.) ? ? ? (ίσως είναι Σλαυική λέξις).

λῆε-ι ἀόρ. πληθ, λῆέονατε (γ), λῆέονατε (τ) [ἰδ. ἑλλην. λάχ-νος] καὶ λῆεῖ-λῆεῖτε οὐδ. = τὸ μαλλίον.

λῆεῖτουαο-όρι (τ), λῆεῖτουερ-όρι (γ) καὶ (συνηρ.) λῆεῖτου-ορι πληθ. λῆεῖ-τόρητε = μαλλερός θηλ. λῆεῖτόρη-η = μαλιαρή· πληθ. ρετῆ.

(ι-ε-τε) λῆεῖτε ἐπιθ. = μάλλινος, ἐρεοῦς.

λῆεῖ-κόρορα-α (τ): κυρ ι βδεσ βούρι νδονῆ γρούαῖ, νδε μος δαῖτε τε μαρτόνετε με, πρετ φλόαῖτε, πο νδε μος ι πρέφτε δο τε μαρτόνετε περσερι. — πληθ. λῆεῖ-κόρατε.

λῆεῖονῆ-όῖ, λῆεῖον (γεγ.) ρ. = ἀφίω, καταλείπω, ἀπολείπω ἀπολύω, ἀπορρίπτω, ἀποβάλλω, ἀπολῶ (ἀπλῶς) [Ἑλλην. λιάζω] γῆιθε δρούητε λῆεῖονῆτε νδε βιεῖτε = ὅλα τὰ δένδρα ἀπορρίπτουσι (ἀποβάλλουσι) τὰ φύλλα τὸ φθινόπωρον· μόλα, δαρδα, φίκου λῆεῖονῆ· κόαῖτε περδεῖ = ἡ μηλέα, ἡ ἀπιδιά, ἡ συκῆ ἀπέριψε τοὺς καρποὺς κατὰ γῆς· λῆεῖονῆ κέντε τα ζᾶνε. = ἀπολῶ τὰ σκυλιὰ νὰ τὸν πιάσων· ε ζοῦνα εδέ ε λῆεῖονῆ τὸν ἐπιασα καὶ τὸν ἀπέλυσα. — δούα τε βέτε πο σ' με λῆεῖον ἰμ' ατε = θέλω νὰ ὑπάγω ἀλλὰ δὲν μὲ ἀφίνει ὁ πατήρ μου. — μεσόνῆσι λῆεῖονῆ: δῆμετε νγα σκολία = ὁ διδάσκαλος ἀπέλυσε τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τὸ σχολεῖον· βούρι λῆεῖονῆ γρούαῖ = ὁ ἀνὴρ ἀπέλυσε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. — ζοτενία λῆεῖονῆ ἄραβητόριν' ε τι = ὁ κύριος ἀπέλυσε τὸν δούλον αὐτοῦ. — μος ε μβα πο λῆεῖονῆ = μὴ τὸν κρατεῖς ἀλλ' ἀπόλυσον αὐτόν. — ἀντίθ. μβα = βαστῶ, κρατῶ.

λῆεῖονεμ (τ) λῆεῖονῆμ (γ) παθ. = ἀφίνομαι, καταλείπομαι, ἀπολείπομαι ἀποβάλλομαι ἀπορρίπτομαι ἀντιθ. τὸ ρημ. μβαῖεμ. — λῆεῖονῆμ τα ζᾶ = ρίπτομαι νὰ τὸν πιάσω.

(ι-ε-τε) λῆεῖτε: ἐπιθ. = ἐλαφροῦτσικος (κατὰ τὸν νοῦν) κοιν. ἡλίθιος. καὶ ι-ε-τε λῆεῖ (budi) ἐπιθ. = ἐλαφρός, ἀβαρής, ι-ε-τε λῆεῖ-τε, (τ), λῆεῖτε (τ). — λῆεῖτε-λῆεῖτε ἐπιρ. = ἐλαφρῶς.

λῆεῖρα-α (γ) πληθ. λῆεῖρατε = χαρτίον, 2) ἐπιστολή, κοιν. γράμμα.

λῆεῖσονῆ (Βεράτ.) λῆεῖσονῆ (Περμέτ.) λῆεῖσονῆ (Ἑλβασ.) [Λατ. lenio-ire] ρ. = ἐλαφρύνω, κουφίζω, ἀνακουφίζω. — ἀντιθ. ρανδῆ (γ) ρανδῆ (τ) παθ. λῆεῖσονεμ (Βεράτ.) λῆεῖσονεμ (Περμέτ.) λῆεῖσονῆμ (Ἑλβασ.) ἐλαφρύνομαι, κουφίζομαι, ἀνακουφίζομαι.

λῆεῖροῦερ-όρι (budi) = γραμματισμένος, πεπαιδευμένος.

λειτουργός-ια θηλ. = γρχμμκτισμένη, πεπαιδευμένη πληθ. *λειτουργόςτε*,
άρσ. — *λειτουργόςτε* θηλ.

λῆτι-ι (γ) *λῆτι-ι* (γ) = *Λατίνος*: 2) *Καθολικός* (τὸ θρήσκευμα) ἴδ.
λατίν-ι πληθ. *λῆτινῆτε*, *λῆτινῆτε* = ἡ *Λατινίς*.

λῆτινέσθ-α (γ), *λῆτινέσθ-α* (γ), *λῆτινέσθ-α* (γ), *λῆτινέσθ-α* (γ) πληθ.
λῆτινέσθτε, *λῆτινέσθτε*, *λῆτινέσθτε*, *λῆτινέσθτε*.

λῆτινίστι (γ) ἐπίρ. *λῆτινίστι* (γ) = *Λατινιστί* ἴδ. *λατινίστι* (γ).

λῆτινίστι-ια (γ) *λῆτινίστι-ια* (γ) = ἡ *Λατινική* (γλῶσσα) ἴδ. *λατινί-*
στε-ια.

λῆφ: (γ) = ἴδ. *λῆφ* (ρῆμ.) = ὑλακτῶ, γχυγίζω.

λῆφτόντ = ἴδ. *λῆφτόντ* (γ) (ἀντιθ. *πκκῆτόντ*, *πκκῆτόντ*, *πκκῆτόντ*) = πο-
λεμῶ.

λῆφύτ-ι ('Ελθσ. Βεράτ.) κοινῶς τὸ βοττανάρι πληθ. *λῆφύτντε* καὶ
τῶτῶθ-α (Τυρκ.) *τῶτῶθ-ι* (Κροῖζα), *τῶθ-ι* = προεξοχή ἀγγείου.

λῆφ (τ. γ) ρημ. οὐδ. = γχυγίζω, βκβίζω (ἐπὶ σκύλων) καὶ *λῆφ* (γ).

λῆφθ-α (Περμέτ.) = στρέμμα γῆς ἀπροσδιόριστον.

λῆφθ-ια ('Ελθσ.) πληθ. *λῆφθτε* = *σποριά*. — *νῆ λῆφθ* *πρασ.* =
νῆ λῆφθ *κῆφθ*, *χῶφθ*, *λῆφθ* = ἐν στρέμμα, *πρασ* κ.τ.λ.

λῆφθόντ (Περμέτ.) = χωρίζω τὸ χωράφιον εἰς στρέμματα.

λῆφθόντ-α (τ) πληθ. *λῆφθόντ* *λῆφθόντ-α* πληθ. *α-τε* = γροῦε ε *δέργ-*
ιοντ (Σ) [ἴδ. *δέργθ* ἢ *δέργθ*] = *λεχῶ*.

λῆφθόντ-α = ἡ κατὰσττας τῆς *λεχούσης* εἰς διάστημα 40 ἡμερῶν.

(ι-ε) *λῆφθ-ι-α* (τ) = ἴδ. *ι-ε-λῆφθ-ι-α* (γ) = *ἐλαφρός*.

λῆφθ (τ) = *λῆφ* (τ) = *λῆφθ* (γ) ἐπίρ. = *ἐλαφρῶς*.

λῆφθ-α ('Ελθσ. Τοσκ.) πληθ. *λῆφθτε* = *ράκος*, κοινῶς *κουρέλι*
(Τορκ. *πατσαβοῦρε*). — καὶ *φῆφθ-α* πληθ. *φῆφθτε*, *σούκουλ-ι*
(Τυρ.) πληθ. *σούκουλτε*. — *κῆφθ* ου γροῦε ε ου ἢ *λῆφθ-α* *λῆφθ-*
α = *ράκη*.

λῆφθός καὶ *φῆφθός* (Περμέτ.) = *κουρελιάζω*, *ξεσχίζω* τὰ *φῆφθ*.

λῆφθόντ-ι-ι: ρημ. ἐνεργ. = *δημοσιεύω*, *κηρύττω*.

λῆφθόντ *παθ.* = *κηρύττομαι*, *δημοσιεύομαι*.

λῆφθόντ-ι = *κήρυξ-κος* πληθ. *λῆφθόντ*.

λῆφθόντ-α ('Ελθσ.) πληθ. *λῆφθόντ* = τὸ *λέπιον* τοῦ ὄψαριου.

λῆφθ-α = *εὐλογιὰ* (ἀρρώστια) (πληθ. *λείπει*).

- λῆ-νι (γ) = τὸ λίνον καὶ τὸ φυτὸν τοῦ λίνου [Ἑλλην. λίνον, Λατ. Linum] κοιν. λινάρι καὶ λῆ-ρι (τ), γρεθ-ι (γ) = λῆιν' ἢ ρράχουσε πο
 jό δε ἰ κρέχουν' ε ἰ κοδίτουνε. — φκῆόλγε-α (γ) = λῆιν' ἢ ρράχουν' ε ἰ
 κῆδίτουνε πληθ. φκῆόλγετε. — λῆίνῃτε (ἄχρηστος).
- λῆιβάθ-δι πληθ. λῆιβάδετε: κοιν. τὸ λιβάδι.
- λῆιβε-α (Περμέτ.) = ὁ λύβιος ἄνεμος, φρῶν λῆιβε = πνέει λύβιος.
- λῆιβότῳγε-α (Κκβαχχ) = ἴδ. λῆεβότῳγε-α (τ) πληθ. λῆιβότῳγατε.
- λῆιβοῖζε-α [ἴδ. λῆεβρίχ (τ)] = τινίχ. — κρῦμβ' ἢ γῆάτε κῆε ρρίτετε
 νδε βάρκουτ τε νῆερίουτ' πληθ. λῆιβοῖζατε.
- (ι-ε) λῆιβεῖτε = ὄχι πολὺ σφιγμένος (Περμέτ.) ἴδ. ι-ε λῆίρε = χαλαρός.
- λῆιγάτε-α (γ. τ) = ἔλος, βάλτος, πληθ. λῆιγάτατε καὶ μοτῶαλῆ-ι
 (Βεράτ).
- λῆιγάτε-α = νῆε φάρε σεμούνδε κῆε ου κάλθενε μελῆτῶίτε δέλῆεβετ κουρ
 χάνε hār λῆιγάτε (Τουρκ. κῆελῆεβεκ).
- λῆιγάτεμ: ρ. οὐδ. = μάρρ λῆιγάτε = ἀσθένεικ πνευμονικῆ τῶν προβάτων.
- (ε) λῆίγε-α ἐπίθ. = λιγνή, ἀχαμνή· 2) ε-λίγε-α = ε κεκῆε-ῆα.
- λῆίγεμ ρ. οὐδ. = γίνουμαι λιγνός, ἀχαμνός, λιγνόω, ἀχαμνόω. — βύτκ
 νγῆάλενε ε ούνε λῆίγεμ. — ἀντίθ. νγῆάλεμ.
- λῆίγετε: ἐπίρ. = λιγνώσ, ἀχαμνώσ ἀντίθ. νγῆἄλ.
- λῆίγγε-α (γ) πληθ. λῆίγγατε [Λατ. legis] = νόμος 2) (Ἵδρκ) = δί-
 καιον. — νομ' ε ἐπ λῆίγγα = δὲν τὸ ἐπιτρέπει, δὲν τὸ συγχωρεῖ ὁ
 νόμος. — ποῦνε πα λῆίγγε = παρᾶνομον πράγμα. — ποῦνε με λῆίγγε =
 νόμιμον. — κῆ λῆίγγε (Ἵδρκ) = ἔχεις δίκαιον (ragion) — με λῆίγγε =
 ἐπίρ. νομίμως. — πα λῆίγγε = ἀνόμως, παρᾶνόμως.
- λῆίγγε-δάνεσ-ι (γ) πληθ. γῆίγγε-δάνεσιτε καὶ λῆίγγε-δένεσ-ι (τ) = νομο-
 θέτης ἴδ. νομ-δένεσ-ι (τ).
- λῆίγγε-ῆα πληθ. λῆίγγετε. — κλῆῆ με λῆίγγε = κῆῆν με λῆίγγε.
- λῆίγγερόχ (γ) ἴδ. λῆεγγερόνῆ (τ) [Ἑλλην. λιγέω] = λιγόνω.
- λῆίγγεράτε-α (γ) ἴδ. λῆεγγεράτε-α (τ) = λιγοῦρα.
- λῆίδε-α (τ) = δεσμός, δέσιμον· πληθ. λῆίδατε.
- λῆίδε-ῆα (Ἑλθασ.) πληθ. λῆίδετε. ἴδ. λῆίδετσατε (Σ) πληθ. λῆίδετε.
- λῆίδεμ: παθ. τοῦ ρῆμ. λῆίθ. — λῆίδου! (οὔτω λέγουσιν οἱ λησταί). —
 ἢ λῆίδουνε ε ἢ μῆῆῆτουνε = ἀπιηγουεμένος, ἐμπυδισμένος. — σ' λῆί-
 δετε με φιάλῆε = δὲν πείθεται. — τε λῆίδουνατε (γ) τε λῆίδουρατε

(τ) = κοιν. ἀποκρεχῖς ἀντιθ. τξ σγίδουνατξ, (γ) τξ σγίδουρατξ (τ).
λξίδετσατξ (Σ) = ἴδ. λξίθτσατξ (bogdan-Κροῦξ) = κελτσοδέτταις.
λξίθ καὶ λξίδι (γ) ρ. ἐνερ. = δένω. 2) λξίθ (ἢ λξίθ μίθινε) = ἀποκρεῦο-
μαι, κάμνω ἀποκρά· ἀντιθ. σγίθ.

λξίθτσατξ (bogdan-Κροῦξ) = τξ λξίδουνατξ κξε λξίδινε τίρξιτξ. = τὰ
δεσίματξ. — καὶ λξίρτσατξ (Μιρεδίτξ) (Τουρκ. διξ-βαξέ), λξίδε-
τσατξ (Σ), λξίδεξετξ ('Ελθασ.) λξίθτσε-ξ (Καθ.) πληθ. λξίθτσετξ.
λξίξ ἢ λξίγι (γ) ρ. ἐνερ. = κάμνω τινὰ λιγνὸν ἢ ἀχαμνὸν ἀντιθ. νγξλ.

(ι) λξικ-γου: ἐπιθ. = λιγνός, ἀχαμνός, ἀδύνατος, ἀνανδρος. — πληθ. τξ λξικξ-
τξ ἀρσ. τξ λξικξ-τξ ἀρσ. τξ λξίγατξ θηλ. 2) (τοσικιῶς) = κακός-ἢ
ἴδ. ι κεξξ-ι-ε κέξξε-ξ. 3) ε-λξίγα = ἡ κακία· πληθ. τξ λξίγατξ·
φράσις: μος ὄκο νδε τξ λξίγετ = μὴ βαδίζης εἰς τὸ κκκόν· ι λξίγου
ι δόσσεξ! = ἀνανδρε! με μαρρτσ τξ λξίγατξ = με μαρρτσ τξ κέξξνε =
νὰ μοῦ πάρης τὸ κκκό. — ἔστ' ι λξίξ, νουκ' ἔστ-ε ι τρίμ = εἶναι ἀναν-
δρος, δὲν εἶναι γενναῖος.

λξίξῖτ (τ) ἐπιρ. = ἀχαμνά, κκκῶς κοινῶς κκκὰ καὶ κέξξ, λξίγατξ. — ξκμ
λξίξῖτ (τ) = εἶμαι ἄσχημα, εἶμαι κκκὰ· με βιέν κεξξ. — με βιέν
κεξξ πξρ κτξ νξερῖ = λυποῦμαι δι' αὐτὸν τὸν ἀνθρωπον.

λξικογξόνε-ξ (Ἀργου.) πληθ. λξικογξόνετξ ('Αργου.) = με κὰ ρῶνε κερ-
βίστεξετξ ('Ελθασ.) = κοινῶς ἔπεσαν τὰ πάξιξ μου.

λξικούρξ-α (γ) = ἴδ. λξεκούρξ-α (τ) πληθ. λξικούρατξ ι-ε-τξ λξικούρτε =
ι-ε-τξ λξεκούρτε = δέρμα, — δερμάτινος.

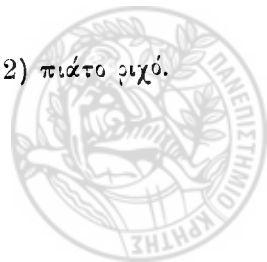
λξικξῖ-νι (γ) = ἴδ. λξεκξῖ-νι (γ) πληθ. λξικξέντξ.

λξίλξξ-α ('Ελθάσ.) πληθ. λξίλξτξ = μικρὸς κρικός τοῦ μαχαιρίου· λξίλξτ'
ε ζινδῶριτ = οἱ κρικοί τῆς ἀλυσίδος.

λξίλξνι (Μιρεδίτξ) = ἀλαλλάξτε! ὅταν ἀρχίση ἡ μάχη λέγει ὁ ἀρχι-
γός πρὸς τοὺς στρατιώτας: Ἀξίλξνι μίτσα! ἀλαλλάξτε παιδιὰ! τότε
οἱ ταχύποδες Μιρεδίτιδες ὀρμῶσιν ἀστραπηδὸν κατὰ τῶν ἐχθρῶν
ἀλαλλάζοντες λξι, λξι, λξι, λξι, λξι! τότε λέγει ὁ ἀρχηγός πρὸς
αὐτούς: Με δόρξ! = διὰ τῶν χειρῶν, Με δόρξ, Με δόρξ μίτσα = διὰ
τῶν χειρῶν, διὰ τῶν χειρῶν παιδιὰ! δηλ. ἄνευ μάχης νὰ ζωγρήσωσι
τοὺς ἐχθροὺς διὰ τῶν χειρῶν.

λξιμά-νι (γ) πληθ. λξιμάντξ (γ) καὶ λιμάν-ι (τ) = λιμνή.

λξίμε-α πληθ. λξίματξ [Λατ. lima] = ἡ ρίνη, ρινητήριον 2) πιάτο ριχό.

λjiμέρ-ι: ἡ τῶν ληστῶν θέσις ἔνθα κἀθ' ἦν τι ἐξήσφαλισμένοι.

λjiμόνj-όj [Λατ. limo-are] ρ. ἐνεργ. = ρινίζω, ρινέω· καὶ φερρόj (Κροῦj) x

λjiμόνj χέκουρινε καὶ φερρόj χέκουρινε (Κροῦj) = ρινίζω τὸν σίδηρον = κάμνω λεῖον, ἀντίθ. xόπερόj

λjiμόνεμ (τ) λjiμόχημ (γ) καὶ φερρόχημ (Κροῦj) x, πxθ. τοῦ προηγ.

(ι-ε-τξ) λjiμούετε (γ) καὶ (ι-ε-τξ) λjiμούτε (συνηρ.) = ρινισμένους 2) λεῖος.

λjiμούετε καὶ *λjiμούτε* (γ) ἐπιρ. = λεῖως.

λjiμόσενε-α (γ) ἰδ. λjiμόσενε-x (γ) πληθ. λjiμόσενxτε = ἐλεημοσύνη.

λjiνάο-ι (γ) [ἀντί λjiχνάρ-ι δυσπρόφερον εἰς τὴν Ἀλβανικὴν] λύχνος, λυχνάριον κοινῶς· πληθ. λjiνάρτε.

λjiνι. ρ. οὐδ. = λjῆj· ἀόρ. λjίνι(x-ε-ι· μετοχ. λjίνδε καὶ λjίνδουε (γ),

λjίνδουε (τ) = γεννῶ-ῶμαι.

λjiνιού (γ) ρ. ἐνεργ. = κρέχ' λjίνινε λxνxρίζω.

λjiνιούρεμ = κρέχημ σί λjίνι, (καὶ μεταφορικῶς ξεσχίζομεν).

(ι) *λjίντε-ι* ἀόρ. — ε λjίντε-x θηλ. [Λατ. linteus] = λινεός-λινούός. — πxλ-xούρ' ε λjίντε = πxνί λινό.

(τξ) *λjίντατε* (Ἑλβάσ.) = τξ πx ἀνxτε (Σ) = τά ἐσώβρxα.

λjίνjε-α: πληθ. λjίνjxτε = ὑποκxμ. ἐκ λινού. — xεμίθε ε χόλε πxεj λjίνι xjε βέσινε γρατε.

λjινjε-α (τ) < γυναικεῖον ὑποκάμισον >.

λjιπούθε α (Κxβ.) γjθετ' ε κxλιούτ μίσxρι: xjε σβίσενε· καὶ λjιπού-όxε-x: πληθ. λjιπούόxτε, λjιπούόxατε.

λjιπω (Ἀργγυρ.) = ρ. οὐδ. λείπω. — λjίπωx νγx ὄτεπix = ἔλειψα ὅπό τὸ σπίτι (Ἀργγυρ.).

λjιποῖ-α (τ) λjιποῖτε < ἔνδειx, ἔλλειψις >.

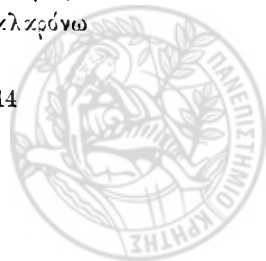
λjιρόνj-όj (γ. τ. budi) ρ. ἐνεργ. = ἐλευθερώω τινε κοινῶς ἐλευθερόνω· 2)

δίδω τὴν ἀδεικν' λjιρόνj djάλj νε τε βέjε jάστε = δίδω τὴν ἀδεικν εἰς τὸ παιδί νὰ ἐξέλθῃ. — δούx τε βέτε ποσ' με λjιρόνι μ' άτ=θέλω νὰ ὑπάγω

ἀλλὰ δὲν μοῦ δίδει τὴν ἀδεικν ὁ πατήρ μου ἀντιθ. μhα. — 3) ἀδειάζω

τι, εὐxαιρόνω τι = σμhράσ ρ. λjιρόνj άννεε = ἀδειάζω τὸ ἀγγεῖον· λjιρόνj ὄτεπίνε = ἀδειάζω τὴν οἰκίαν· ἀντιθ. νδσx (γ) νδσε (τ) 4) εὐθυνῶ,

κάμνω εὐθυνόν λjιρόνj dρίθενε = εὐθυνῶ τὰ γεννήματα· ἀντιθ. ὄτερένj-τόνj. — 5) χxλxρόνω· ἀντιθ. ὄτερένj· ὡς λjιρόνj bρέζινε = χxλxρόνω ἀντιθ. ὄτερένj. — πxθ. λjιρόνεμ-όχημ

5) ἐμπιζῶ τινι, σκόπτω, χλευάζω τινά· ἀόρ. λजूόχjτx-ε-ι (τ) μτχ. λजूόχjτourε (τ)· ἀόρ. (γ) λजूέjτx καὶ λजूόjτx (γ) μτχ. λजूέjτourε καὶ λजूόjτourε (γ) πxθ. λείπει. — λजूόχν ὄτρεπx νγx ἐρ' ε φόρτε = κινεῖτx ἢ οἰκίx ἐκ τοῦ σφοδροῦ ἀνέμου. — λजूόχjνε δέμhετε = κινουῦντx τὰ δόντx. — μός λजूόχj βένδιτ = μὴ κινεῖσx ἐκ τοῦ τόπου. — μός ε λजूόχj βένδιτ = μὴ τὸν κινεῖς. — λजूόχj (μb' xτ' -άνε μhε κετ' άνε) = περιφέρουμι (ἐνθεν κἀκεῖθεν). — μος λजूόχj με μούx ἢ μος με λजूόχj = μὴ με περιπιζῖεις. — λजूόχj σῶνε = νεύω.

λजूοbι-α (Ἀργυρ.) = τέρας μυθολογικὸν ἀδιφάγον. — πληθ. λजूοbίτε.

λजूοbίτ-ίτ-ίτ (Βεράτ.) ρ. ἐνερ. = κολκαεύω τινά.

λजूογάτ-ι (Σ) ἀντὶ λजूοφγάτ-ι κατ' ἀποβολὴν τοῦ φ. πρὸ τοῦ γ. = βουκόλαξ.

[λजूογάτε-α] = λजूοπάτε-x, τερπλjότε-jx πληθ. λजूογάτxτε = πτυάριον.

λजूόγε-α πληθ. λजूόγετε = χουλιάρx μεγάλη.

λजूογόρε-ja (Τυρχν.) λजूόγε-x γουβάτ' ε βόγελjε περ με λजूμ. δούερτ' ε κάμhετε πληθ. λजूογόρετε = σκάφη.

λजूόεj καὶ λजूόj (συνηρ.) = ἴδ. λजूόxj = πιζῶ.

λजूόκ-γou: πληθ. λजूόjγετε καὶ λजूόxjετε = σίφων. 2) = γουδάτε πρέj δροῦje x πρέj γουρι περ με ὄκουεμ ούjετε. = 2) λजूόγou ι μουλῖνιτ. — λजूόγou ι κιάφρεε (Σ) = ὁ σβέρκος, ὁ τράχηλος καὶ ὄι-νι (Ἑλθασ.) [Βουλγαριστὶ ὄιx] = τράχηλος, σβέρκος (ἐν γένει πᾶν κοῖλον).

λजूόκθ-ι (γ) λजूόκθ ι θάρκουτ (γ) = λजूόγ' ι θάρκουτ (Περμέτ.) με ρεῖχ λजूόκθ ι θάρκουτ (τ). — ἐν γένει πᾶν κοῖλωμx.

λजूοκουρίσ (Ἀργυρ.) κατ' ἀνγροζυματισμὸν = ἀντὶ ρουκουλίσ = κυλίω.

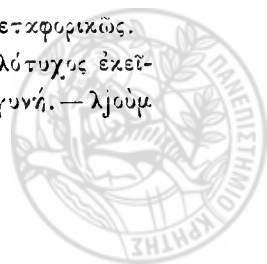
λजूόκρε-α (Δjάπ) = τὸ ποιμνιον πληθ. λजूόκρατε.

λजूόλjε-ja: πληθ. λजूόλjετε = ἄνθος κοιν. λουλούδιον. — λजूόλjεj ε βαλιτ = τὸ κεντρικὸν ἄσπρον μέρος τοῦ μετώπου. — λजूόλjεj ε διέλιτ = τὸ ἡλιοτρόπιον. — ι ρᾶ με πλजूόμπ μου νε λजूόλjετ τε βαλιτ = τὸν ἐσφαιροβόλησεν μὲς 'ς τὴν μέσην τοῦ μετώπου.

λजूόλjε-κούκj (Ἑλθασ.) πληθ. λजूόλjε-κούκjτε = ἡ παπκροῦνα.

λजूόλjε-κούκj-ι (Τυρχν.) = τὰ κατὰμῆνιx τῶν γυναικῶν μεταφορικῶς.

λजूόμ: ἐπίρ. = μκαάριος, κκλότυχος. — λजूόμ xῖ νjερί = καλότυχος ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος. — λजूόμ xῖό γροῦx = μκακρία ἐκεῖνη ἢ γυνή. — λजूόμ

κουσ̄ h̄en m̄iɾe = μακάριος ὁ πράττων τὸ καλόν· ἀντιθ. μιέρ̄ κουσ̄ h̄en κεκ̄j. = ἀλλοίμονον εἰς τὸν πράττοντα τὸ κακόν. — εἰς τὰς φράσεις: με λ̄ιούμτε τε λ̄ιούμτε ι λ̄ιούμτε = εὔγε μου, εὔγε σου, εὔγε αὐτοῦ. — νχ λ̄ιούμτε, ου λ̄ιούμτε (जूबे), ου λ̄ιούμτε (खुबे) = εὔγε μας, εὔγε σας, εὔγε τους. — τε λ̄ιούμτε d̄or̄x! = χαρὰ ἔς τὸ χέρι σου! (ἔταν πράττη τι καλόν) τε λ̄ιούμτε γ̄ójx! = χαρὰ ἔς τὸ στόμα σου (ἔταν τραγωδῆ) (ἢ ἔταν ὀμιλῆ καλῶς). — τε λ̄ιούμσινε κρ̄άχ̄ατε! = χαρὰ ἔς τοὺς βραχίονάς σου (ἔταν ἐργάζεσαι) — τε λ̄ιούμσινε d̄oūx̄r̄te κ.τ.λ. με λ̄ιούμσινε, τε λ̄ιούμσινε, ι λ̄ιούμσινε d̄oūx̄r̄te κρ̄άχ̄ατε. — νχ λ̄ιούμσινε ου λ̄ιούμσινε (जूबे) ου λ̄ιούμσινε (खुबे) d̄oūx̄r̄te κρ̄άχ̄ατε κ.τ.λ. = χαρὰ ἔς τοὺς βραχίονάς σας κ.τ.λ.

λ̄ιούμι, λ̄ιούμιι ἐν τῇ φράσει λ̄ιούμι σ̄νε, λ̄ιούμι τί, λ̄ιούμι κ̄ύ ἢ κ̄j̄ó = λ̄ιούμιι σ̄νε, λ̄ιούμιι τι, λ̄ιούμιι κ̄ύ ἢ κ̄j̄ó = μακάριος ἐγώ, σύ, κ̄ύ-τὸς ἢ κ̄ύτῆ. — ἀντίθ. μ̄j̄ερι σ̄νε, τι, κ̄ύ ἢ κ̄j̄ó λ̄ιούμιι βέτε περ̄ δου-κουρίνε, περ̄ d̄iτουνίνε, περ̄ d̄r̄ej̄t̄iνε = μακάριος κ̄ύτὸς διὰ τὴν ὠραϊό-τητα, τὴν σοφίαν, δικαιοσύνην.

(ι) λ̄ιούμι = μακάριος, ι λ̄ιούμι = ὁ μακάριος. — ε λ̄ιούμιε = μακαρίζ, ε λ̄ιούμιεjx = ἡ μακαρίζ. — ι λ̄ιούμιουρε = μακάριος, ι λ̄ιούμιουρι = ὁ μακάριος. — ε λ̄ιούμιουρε = μακαρίζ, ε λ̄ιούμιουρε ἢ μακαρίζ.

λ̄ιουμ̄ερόj (γ) = λ̄ιουμ̄εζ̄όνj (Βεράτ.) = μακαρίζω τὸ πκθ. λ̄ιουμ̄ερόχ̄εμ, λ̄ιουμ̄εζ̄όνεμ.

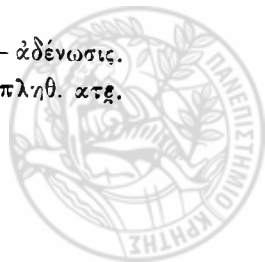
λ̄ιουμ̄άκ̄jε-ja πληθ. λ̄ιουμ̄άκ̄jετε = ἐξκνηθήματτα εἰς δένδρα καὶ θάμνους. [λ̄ιουμ̄ιούρεμ] = ἐπικίρομι, ἀγάλλομι.

λ̄ιούμι-ι (γ. bogdan), λ̄ιούμιε-ι (τ), λ̄ιούμιε-α (Τυρ.) πληθ. λ̄ιούμ̄ενατε, λ̄ιούμ̄ερατε = ποταμός. — λ̄ιούμι Τιράνεσε ἐνδέ Τερκούζα ἐνδέ Ζεζ̄α d̄eɾ̄d̄ene νδε λ̄ιούμ̄τε Ισ̄μιτ, ε d̄iενε νδε d̄eτ̄ νj̄i γ̄j̄j̄μ̄εσ̄ ὅτε περ̄τέj̄ Ισ̄μιτ. Τερκούζα ε Ζεζ̄α h̄j̄j̄ene (= σχηματίζουσιν) λ̄ιούμ̄ιν' ε Ισ̄μιτ. — Διάνα χ̄j̄ν νδε D̄óbr̄eτ, D̄óbr̄eja χ̄j̄ν νδε λ̄j̄k̄j̄éneτ τε Πρέζεσε, κ̄ετ̄ μ̄b̄x̄c̄v̄d̄áj̄ χ̄j̄j̄ene νδε λ̄ιούμ̄τε Ισ̄μιτ. — (Κ. Χριστοφορίδης).

λ̄ιουμ̄-ζ̄ι-ου: πληθ. λ̄ιουμ̄-ζ̄έστε (τ) = κκκόμοιρος, ἄθλιος, τκαλιπώρος. λ̄ιουμ̄ε-ζ̄έζε-α πληθ. λ̄ιουμ̄εζ̄έζετε θηλ. = λ̄ιουμ̄ε-μ̄αθ-δι-ε-jx πληθ. λ̄ιούμ̄ε-μ̄εδ̄ένj̄τε ἀρσ. — λ̄ιούμ̄ε-μ̄εδ̄άτε θηλ. = κκκόμοιρος.

λ̄ιούμ̄γγε-α: πληθ. λ̄ιούμ̄γγατε (κοιν. ὁ βύζουνος) = ἀμυγδαλιτίς. — ἀδένωσις.

λ̄ιούμ̄d̄ορε-α πληθ. λ̄ιούμ̄d̄ορατε = πλοιαριον καὶ λ̄ιούμ̄d̄ορεζε-α πληθ. ατε.

λγουνδρογή-όγ (budi) = πλέω, έπιπλέω.

λγούρθε α (τ) = νηε γηε ε τρούθουλε κηε μηέτετε περπόστε = ζήμα.

λγούσ-ούτ-ούτ [Έλλην. λίπτυμι, λίσσ-ω] ρ. ένεργ. = λκτρεύω, έκετεύω·

λγούσ Ζότινε = λκτρεύω, έκετεύω τόν Θεόν (συντ. μέ αίτ.) ἴδ. κδουρόγ.

λγούτεμ (συντ. μετά γεν.) = παρχκκλῶ· λγούτεμ Ζότινε = παρχκκλῶ τόν Θεόν· λγούτεμ νηερίουτ = παρχκκλῶ τόν άνθρωπον· 2) προσεύχουμι· ἴδ. φάλγεμ.

λγούτιεγε-γα = λκτρείε, λικνείε, δέησιε, προσκύνησιε, 2) παράκκλησιε· ἴδ. κδουρέσε-κ-κδουρίμ-ι.

λγούτσε-ι πληθ. λγούτσεσιτε = ἴδ. κδουρούεσ-ι = λάτρηε, προσκυνητής.

λγούτσεε-γα πληθ. λγούτσεετε θηλ. = ή λάτρειε.

λγουφγάτ-ι, λγουγάτ-ι (Σ) ι κενούμ-ι (Κκβ.) [ρημ. κενόγ] = ό βρουκό λκκκς· πληθ. λγουφγίέτετε.

λγούφτε-α (γ. τ. bogdan) πληθ. λγούφτεκκτε (γ), λγούφτεκκτε (τ) = πόλεμοε· αντίθ. πκκγ-ι, πκκγτίμ-ι. — βκγ λγούφτε = πολεμῶ.

λγουφτεγάρ-ι (bogdan) πληθ. λγουφτεγάρετε = πολεμιστής.

λγουφτεγάρε-γα πληθ. λγουφτεγάρετε = ή κκχήτριε.

λγουφτόνγ-όγ = πολεμῶ· 2) προσπαθῶ· αντίθ. πκκγτόγ, πκκγσόγ.

λγουφτόνεμ-όχγεμ πκθ. πολεμοῦμι.

λγούτσε-α πληθ. λγούτσεκκτε = ή λούτσε (βάλτε-α = λάσπη) κκί λουτσί-α (τ) πληθ. λουτσίτε, γουτσί-α πληθ. γουτσίτε λούτσε-α (γ) πληθ. λούτσεκκτε = πηλόε, λάσπη.

λγουτισόγ (τ) ρ. = λκσπόνω, λερώνω μέ λάσπην = ε σγρούε με λούτσε (γ)· ἴδ. φουλίκγ, ρήμα.

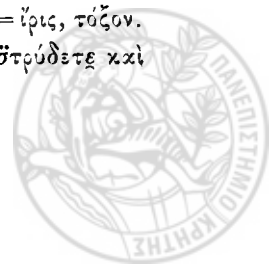
λγουτισόνεμ (τ) πκθ. = φουλίκγεμ = λερόνουμι, λκσπόνουμι.

λγύενγ κκί *λγύεγ* (γ. τ.) ρ. = άλειφω· κκί σννηρ. λγύγ· άόρ. λγύεγτε-ε-ι κκί λγέβκ-ε-ου, κκγ. λγύεγτουνε (bogdan), λγύεμ κκί λγύμ (γ), κκί λγύερε (τ) τε λγύενι-τε (γ. budi-bogdan) [τουσ. ι λγύερε — ε λγυερε-κ] κκί τε λγύνιτε (σννηρ.), τε λγύερετε κκετκ. του λγύενγ κκί β' = γγάλπετε (τ), ουδ. κκί άρσ. γγάλπε-ι (ό πληθ. λείπει).

λγύθ-ι (Έλθάε.) ἴδ. λγέζε-κ (Τυρκν.).

λγυλγυβέρο-ι (Βεράτ.) = ἴδ. υλβέρι (Έλθάε.) (πληθ. λείπει) = ἴριε, τόςον.

λγυλγυστρώδε-γα (Περεμέτ.) = φράουλα άγριε· πληθ. λγυλγυστρώδετε κκί κκί κρέθεζε-τε.

λγύμ-ι (Σ) λουμ-ι (τ), λιεθ-ι ('Ελθασ.)=ιλύς, κοιν. λάσπη τοῦ ποταμοῦ, βοῦρκος.— ὁ πληθ. λούμιατε, λιέθνατε, ἄχρηστος.

λγυμενίστε-α (Σ.γ.)=ἴδ. λιεδιῖστε-α πληθ. λγυμενίστατε = ὄχθος ἀγροῦ.

λγυνηγύρε-α (γ) λγενηγύρε-α ('Αργυρ.)=τῦφος, ἀρώστικα τε ζῶντα λγυνηγύρα! (ἀρά).

λγύπερη (τ) λγύπει (τ), λγυπίνj (bogdan), λγυπίj (γ) λγύπ και λγυπι (γ) αἰτώ, ζητώ, διακονεῶ· παθ. λγύπεμ.

λγυπεσ-ι-ε-ja = ἐπίτιτος-ζητιάνος· πληθ. λγύπεσιτε ἄρσ. λγύπεσετε θηλ.

λγύπσεμ ('Ελθάσ. τ.)=εἶμαι χρήσιμος, χρειάζομαι ἴδ. δούχημ.—λγύπσετε (τ. 'Ελθ.) ρ. τριτοπρόσ. = ἴδ. δούχετε με-τε-ι λγύπσετε = με-τε-ι δούχετε (γ) νκ-ου-ου λγύπσετε = νκ-ου-ου δούχετε (γ).

(ι) λγύπσεμ-ι (τ) = χρειζόμενος, ἀνγκυκίος.

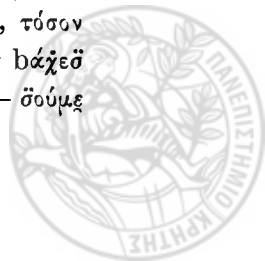
(ε) λγύπσεμ-ε-ja = χρήσιμος, ἀνγκυκίος. — νjerίου ι λγύπσεμ = χρήσιμος ἄνθρωπος.

λγύρε-α (τ) = τὸ πάχος εἴτε τοῦ φαγητοῦ εἴτε ἐκ βουτύρου, εἴτε ἐκ λγίου, κοιν. λίγδα.— γjέλε με λγύρε = γjέλε με υνδύρε (γ).— γjέλε πα λγύρε = γjέλε πα υνδύρε (γ) ἴδ. τε λγύρε-τε (γ) = τὸ βούτυρον.

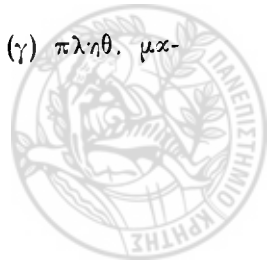
λγύχημ: παθ. τοῦ λγύεj = ἀλείφομαι.

M

μά (γ) με (τ) = ἐπιρ. ποσότητος = πλέον.— τῶ' δὲ με = τί θέλεις πλέον; σ' δούα γjε με = οὐδὲν θέλω πλέον. -- λjε με εδὲ τύ = ἄφες πλέον και σύ — σ' βέτε μά ατιέ. = δὲν ὑπάγω πλέον ἐκεῖ.— εδὲ μά ἦ εδὲ με = ἔτι προσέτι, κοιν. ἀκόμα.— 2) μά (γ) με (τ) = μόριον συγκριτικόν.— μά ι μίρε = καλύτερος.— μά ε μίρε = καλυτέρα.— μά ι μίρι = ὁ καλύτερος, μκ ε μίρα = ἡ καλυτέρα.— μά τε μίρε = καλύτερον.— μά τε μίρετε = τὸ καλύτερον.— μά μίρε ἐπιρ. = καλυτέρα.— μά κέκj χειρότερα. = μά θέλε = βαθύτερον.— μά νάλτ = ὑψηλότερον.— μά σα πιέλ μούσκα άκjε πιέλ αjό = ὅσον πλέον γεννᾷ τὸ μουλάριον, τόσον γεννᾷ ἐκείνη.— μά σα τε νδεγjόjō, άκjε μά ι δίτjεμ δότε βάχησ = ὅσον περισσότερον ἀκούσης τόσον σοφώτερος θέλεις γίνεαι.— σούμε

- = πολύ.— μᾶ ὁύμῃ = περισσότερον.— μα τέπερ = πλειότερον.— μᾶ ὄροτ = σφοδρότερον.— μᾶ περπάρα (γ) = πρότερον, προτιήτερκ. = μὲ περπάρα (τ), μᾶ πάρε (budi) = πρότερον = μᾶ πάρι (budi).
- μαγαζι-α = κητάστημα πληθ. μαγχιζίτε.
- μαγαζόj ??? < ἴσως = πιάνω μαγχιζίτ >.
- μαγονλούεμ (budi) ?? (ἴδ. Κητηχ. σελ. 176).
- μαγδανόσ-ι (Σ) (Τουρκ. λέξις) ἴδ. μακεδονίσ-ι = τὸ πετροσέλιονον.
- μαγιάρ-ι πληθ. μαγχιάρετ = ἴδ. γομάρ-ι (Dίβρα-Μιρεδίτα) = ὄνος.
- μαγιάρε-ja πληθ. μαγχιάρετ = ἴδ. γομάρε-ix = ἡ ὄνος.
- μαγιάρ-ζιάρομ (γ. Μελεσίτ) = σίδηρος ἐφ' οὗ στειρίζονται τὰ κούττουρα εἰς τὴν ἐστίναν [Τουρκ. demir odöák].
- μάγχε-ja πληθ. μάγχετ = τὸ σκάφος, τὸ πλοῦον. ἴδ. λιούνδρε-α.
- μαγχε-βοῦκε = τὸ σκάφος ἔνθα ζυμόνουσι τὸν ἄρτον.
- μάγχε-πέτεκαῶ (Κροῦjκ) = ἡ σκάφη ἔνθα πλύνουσι τὰ φορέματα. ἴδ. κορίτε-α (Ἑλθασ.) γοβάτε-α.
- μαγχι-α πληθ. μαγχιίτε = τὰ μάγια κοινῶς καὶ μενγχι-α (Σ. Τουρκ.) πληθ. μενγχιίτε.
- μαγχιισιό-ι (Ἑλθασ.) πληθ. ἀρετ = μάγος.
- μαγχιισιόρε-ja πληθ. μαγχιιστάρετ = μάγισσᾶ καὶ μενγχιιστάρ-ι (Σ. Τουρκ.) μενγχιιστάρεix θηλ. - πληθ. ἀρετ-ἀρετ.
- μαγχιύπ-ι (Σ. budi) [ἴσως ἐκ τοῦ μάγος] = γύφτος ἴδ. γχιύπ-ι 2) ἀνοσιούργος πληθ. μαγχιύπετ.
- μαγχιυπι-α (Σ) πληθ. μαγχιυπιτ = ἡ ἀνοσιουργία.
- μαγχιυπόj = ἀνοσιουργῶ.
- μάδε-ja : πληθ. μάδετ = ἴδ. γχιύσε-ix.— ε μάδε-ix πληθ. τε μεδάτε (γ. τ.) καὶ τε μεδέτε (Ἑλθασ.) = μεγάλη ἴδ. ι μάθ-δι.
- μαδενι-α (γ), μαδερι-α (τ) = μεγάλωνον, τὸ μεγχεῖον πληθ. μαδενίτε μαδεριτ. — περ μαδενί τε Ζότιτ! (ἕρκος).
- μαδενιότ (γ) μαδεριότ (τ) = μεγχλοπρεπῶς ἐπίρ.
- μαδενόj (γ) ρ. ἐνεργ. = μεγχλύνω τινα (ἡθικῶς), μαδεριόj (τ), μαδεντόj (Ἑγγυρ.) τὸ πηθ. μαδενόχεμ, μαδερώνεμ, μαδεντόνεμ.
- μαδεῶτι-α (γ) πληθ. -ι-τε = ὑπερηφάνεια.
- μαδεῶτιόχεμ (γ) = ὑπερηφανεύομαι.
- μαδεῶτούαρ-όρι (τ), μαδεῶτούερ-όρι καὶ μαδεῶτούρ-όρι (γ) πληθ. μα-

(ι-ε-τε) *mājē* (γ) ι-α-τε ἐπίθ = πυχός· ι μάξι-ι πληθ. τε μάξιμιτε = πυχός. — ε μάξιμε-ιχ = πυχεῖα· τε μάξιμετε πληθ. θηλ. τε μάξιμιτε οὐδ. = τὸ πάχος, ἡ πυχότης.

(ι-ε-τε) *mājite-ia* = ι-ε-τε μεγγίξε-ι-α (τ) = ἀριστερός-ἄ-όν· δορ' ε μᾶιτε = ἡ ἀριστερὰ χεῖρ. — μβε τε μεγγίξε = εἰς τὸ ἀριστερόν (μέρος).

μαῖτρονι-όνεμ (budi) = ἴδ. *μαῖτρόι-όχημ* (Πιζρένδι) = ἀπκτω, κλέπτω.

μαῖτροι-ια (budi) = ἀπάτη, πλάνη· ἴδ. *μαῖτρόι*, ἴδ. *κοβίμ-ι*.

μακάρ (γ), *μακάρι*, *μακάρισε* (Γρικι. *μακάρι*) = εἶθε, ἄμποτες· *σει* (γ)· *σει* τχ κίστε *βἄμ* κετε πούνε = εἶθε νᾶ τὸ εἶχε κάμει τοῦτο.

μάκε-α (γ) πληθ. *μάκκατε* = ἡ τσίπα (ἐπὶ τῶν ὑγρῶν)· *μακ'* ε τ' ἀμβελ-λιτ = ἡ τσίπα τοῦ γάλακτος· ζοῦ *μάκε* = ἔπικσε τσίπαν· (ἐπὶ τῶν ὑγρῶν) ἐνῶ *μακερόσε-α*· πληθ. *μακερόσκατε* (Ἑλβᾶσ. Τυράν.) = ἡ πράσινη τσίπα ἢ ἐπὶ τῶν λιμνοζόντων ὑδάτων.

μάκθ-ι (Τυράν.), *μᾶνθ-ι* (Καβ.), *ἄνκθ-ι* (Σ), *ἄνκθ-ι* (Κρουιχ), τε *ρᾶν-διτ* ε *δέουτ* (Ἑλβᾶσ.) = ὁ ἐφιάλτης.

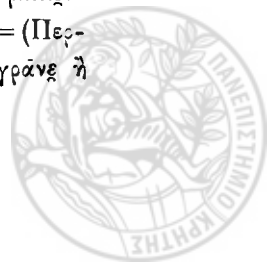
μακεδονί-ι (Ἑλβᾶσ.) = *μακεδονίσιον* [Τουργ. *μαγδακός*] καὶ *πετροσέλ-ι* (Βεράτ.).

μάλ-ι (πληθ. *λείπει*) = πόθος· *κάμ μάλ* = ποθῶ.—*με μούαρ μάλι* = ἐπόθησα.—*με-τε-ι-μέρρ μάλι* = ποθῶ-εἶς-εἶ.—σ' *κάμ μάλ περτυι* = δὲν ἔχω πόθον δι' ἐσέ (= δὲν μὲ μέλει διὰ σένα).—*νδσόρα μάλινε κουρ* ε *πάσσε* = ἐπέρασεν ὁ πόθος μου ὅταν τὸν εἶδα· 2) *μάλ* (Ἀργυρ.) = πλῆθος.—*α κζένε σούμε νιερε*; = ἦσαν πολλοὶ ἄνθρωποι; *μάλ* = πλῆθος.—*πκροιμ. ρράλε* ε *περ μάλ* = ἀρχιὰ καὶ περιζήτητα. — ἀντιθ. = σούμ' ε *περλιούμ* = τόσον πολλὰ ὥστε νᾶ τὰ πετᾶ τις εἰς τὸν ποταμόν.

μαλεκέσε-α πληθ. *μαλεκέσκατε* = *κατάρα*, ἀφορισμός· καὶ *μαλεκίμ-ι* (ἐκκλησιαστικῶς) ἀντιθ. *βεκίμ-ι* = εὐλογία.

μαλεκόνι όι (budi—bogdan, γ. τ.) ρ. ἐνερ. = *καταρῶμικι*, ἀνθεματιζῶ, ἀφορίζω (ἐκκλησιαστικῶς) *μαλεκόνεμ-όχημ παθ.*—τὸ ἀντιθ. *βεκόνι-όνεμ*.

μαλεγγιέλ: (budi γ. τ.) ρ. οὐδ. = *κζᾶι* πρέι *μάλιτ*: φράσις τε *μαλεγγιέφσ* *βιρ* = τε *κζαφσ* πρέι *μάλιτ*.—τὸ παθ. *μαλεγγιέχημ* = (Περμέτ.) = ἐπιποθῶ *μαλεγγιένεμ* ἢ *μαλεγγιέχημ* (γ) *περ* τε *νγράνε* ἢ

περ τε γγρένε (τ) = dešeróǵ περ τε γγρνε. άντιθ. τῶμκλεγγγένεμ, νδσίεζ μάλινε.

μαλεγγίμ-ι πληθ. κλεγγίμετε = πόθος κᾶμ κλεγγίμ τε κμθ περ .. = ἔχω πολὺν πόθον διά... ἴδ. dešerím-ι· ι-ε-μκλεγγγύεσιμ = λυπη-τερός-ά.

μάλγ-ι: πληθ. μάλγετε = βουνόν· φράσις μάζρ μάλγετε = δραπετεύω, (πέρνω τὰ βουνὰ κοινῶς) μόζρ μάλγετε = ε φούσχε = ἔδραπέτευσα, ἔγεινζ φυγάς· ἴδ. bišókε-α.

Μάλγ' ι Zi = τὸ Μκυροβούνιον. - 2) ἐπκρχίχ τις ἐν τῇ "Ανω 'Αλβκνίχ Μκλγ' ι Zi ι Σκγπενίσε.

Μαλγάζι-ου: πληθ. Μκλγκζέστε = Μκυροβουνιώτης, Μκυροβούνιος.

Μαλγάζέζε-α: πληθ. Μκλγκζέζετε = Μκυροβουνιώτισσα.

Μαλγάζιότ: ἐπίρ. = κκτὰ τὸν τρόπον τῶν Μκυροβουνιωτῶν.

μαλγεσι-α: ὄνομα περιληπτ. = τὰ ὄρη 2) οἱ ὄρεινοί.

μαλγεσιότ = ἐπίρ. = κκτὰ τὸν τρόπον τῶν ὄρεινῶν.

μαλγεσουάρ-όρι (τ) πληθ. κλγζετόρετε = ὄρεινός, βουνήσιος· κκί κλγζε-σουερ-όρι, κλγζεσουάρ-όρι (γ) τὸ θηλ. κλγζετόρε-γκ θηλ. πληθ. κλγζό-κετε ἄρσ., κλγζόκετε θηλ.

μαλγεσιόμ-ι (budi, γ. τ.) πληθ. κλγζεσιόμετε, κλγ-σιόμ-ι (budi, γ. τ.) πληθ. ε τε=μκχί-α (budi—Περμέτ), = πεσμκτίμ-ι (budi) πληθ. πεσμκτίμετε = ἐρεθισμός (ἐπὶ πληγγής).—ἐρεθισμα, ἀφόρμησις.

μαλγεσιόνγ-όγ (budi γ. τ.) = ἐρεθίζω, ἀφορμίζω (τὴν πληγγήν) κκί κλγ-σιόνγ-όγ (budi γ. τ.), πεσμκτόνγ (budi) [ἐλλην. πετισμα] κκχίτ-ι-ιτ (Βεράτ.-Περμέτ.) ἄρ. κκχίτ-ε-ι, μετκ. κκχίσουρε.—κλγζεσιόνγ-πλγάγενε = ἡρέθισα τὴν πληγγήν· τὸ κμθ. κλγζεσιόνεμ-όχεμ, κλγ-σιόνεμ-όχεμ, πεσμκτόνεμ = κκχίσεμ (!Βεράτ.-Περμέτ.) = ἐρεθίζομαι (ἐπὶ πληγγής).

μαμίσε-α (bogdan) ἴδ. κκνδέσε-α (γ) = ἡ τροφός πληθ. α-τε.

μάν-ι (Κκβ. Περμέτ) μέν-ι (Βεράτ.), κκνδ-ι ('Ελβάσ.) μάνε-γκ (Περμέτ.), κκνέζε-α (Περμέτ.) ὑποκορ. = τὸ δένδρον κκί ὁ κκρπός τῆς συκομορέας, κοινῶς τὸ μούρον· πληθ. μάνετε, μένεατε μάνδεατε, μάνετε, μάνεζατε ὑποκορ.

μανζι (γ) πληθ. κκνεζεσε - κκυρομοριὰ κκί τὰ κκῶρα μούρα κκί κκνδ ιζι πληθ. κκνδαζεζές.

μάννα φέρρε (γ) μέννα φέρρε (τ) = ζβρουνα, κοινῶς βιχτόμουρα: καὶ μάννδν φέρρε, (Ἑλβόσ.) μάννν φέρρεσδ (γ), φερρεμάννεζε-α (Καθ.) πληθ. φερρεμάννεζατε, φερρεμάτσε-α (Σ) πληθ. φερρεμάτσατε.

μάννα-τόκει (Σ) = φράγουλι.

μανάκ-ου πληθ. μινάκετε ???

μανάλγε-ια: πληθ. μινάλγετε = κηροστάσιον, εἰς τὸ ὅποιον ἀνάπτουσι κηρία καὶ λαμπάδας ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.

μανγάλε-α = πύραυλον, τὸ ἡγγάλι.

μανγε-α (γ) πληθ. μάνγετε [Λατ. manica], μένγε-α (τ) πληθ. μένγε-τε = χειρὶς-ἴδος, κοιν. μινίκι μάνγετ'ε κειμίσεσε τὰ μινίικ τοῦ ὕποκμισίου· νηε μένγε δροῦ (τ) νηε κράχ δροῦ (γ) = μιὰ χερὶς ζύλα.

μάνγη-ι (Καθ.) ἴδ. μάνθη-ι = ἐφιάλης. κοινῶς βραχυνιάς.

μάνγη λήπουρο (Μυζεκτζε) ἴδ. κητσόρο-ι (Κροῦτζ) (= νεογνὸν λαγοῦ).

μάνγου (budi Σ) = μένγουτε (Σ), μετε (Ἑλβόσ.γ.) ἐπιρ. = λειψά (Τουρκ. εκσίτζ) [ρημ. με] = λιποβαρής.

(ι-ε-τε) μάνγουτε, μένγουτε, μετε [ἴδ. ρημ. με] = λειψός-ή-όν.

μανδάλ-ι = μάνδαλος.

μανδάλε-α (Καθ.) πληθ. μινδάλατε ἴδ. σούλγισ-ι = μοχλὸς τῆς θύρας.

μανδέσε-α (γ) πληθ. μινδέσατε καὶ μινδέσε-α (τ) πληθ. μινδέσατε = ἡ τροφός.

μάνδρο-α (γ. Μαλγισία) πληθ. μάνδρατε ἴδ. στάν-ι = ἡ μάνδρα.

μανέσε-α (bogdan-Ἑλβόσ.) πληθ. μινέσατε = ἀργοπορία. [ἴδ. μενό] πκ μινέσε δερζό: διδέπουτζε (bogdan) = ἄνευ ἀργοπορίας ἔπεμψε τοὺς μνητητάς.

μανότζ (bogdan) ρ. οὐδ. = ἀργοπορῶ μτχ. μινούεμ.

μανίτεμ: (τ) ρ. οὐδ. = ἐξίσταμμι, θυμαζώ.

μαράγε-α = μαράκγε-ια, μαράκγ-ι (τ) = μάρχθον.

μαράσκε-α: πληθ. μαράσκατε = ἀγοιμαρχθον = κόπερ κγένι.

μαράσ-ι ??? < ἴσως σημ. μαράσ = περάπονον, πύθος ἀνεκπλήρωτος, ἐπὶ τεθνεώτων >.

μαργαριάρο-ι πληθ. μαργαριτάρετε = μαργαριτάριον, μαργαριτής.

μάρδε-α: πληθ. μάρδατε = ψυχός. [ἴδ. μάρδεμ].

μάρδεμ παθ. τοῦ μαρθ ρ. = κρούνω.

μάρε-α πληθ. μάρατε = κούμαρον.

μαρέστ-α μαρέτ-α καὶ μερέστ-α (Βεράτ.) πληθ. μαρέστ-α = τόπος
κατάφυτος ἐκ κουμάρων.

μαρδά-ja (γ. τ) = κοιν. μαρδάς. — πασκύρα νουκ' ἐστ' ε κηρούρα πο
κα μαρδά = ὁ καθρέπτῆς δὲν εἶναι καθάρος, ἀλλ' ἔχει μπέρδεμα.

μάρθ: ρ. = κρυόνω, κοιν. μαργόνω. ἀρ. μάρδ-ε-ι μτχ. μάρδε, μάρ-
δουε (γ) μάρδουε (τ). τὸ παθ. μάρδεμ. ἴδ. μερδίχ = κρυόνω.

μαριμανγε-α (Σ) πληθ. μαριμάνγ-α ἴδ. μιρμάνγε-α = ἀράχνη.

μαρομῶ-ι (budi) = μάρμαρον.

μαρομουρόν-ι = ρ. μαρμαρόνω, ἀπολιθώνω. — τὸ παθητ. μαρμουρόνεμ
(budi).

Μάρσ-ι = Μάρτιος μὴν καὶ μάρτ-ι (Σ).

(ε) μάρτε-α [Λατ. dies Martis] = τρίτη (ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος) διτ' ε
μάρτε = τρίτη ἡμέρα.

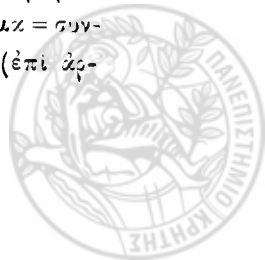
μαρτέσε-α πληθ. μαρτέσατε = γάμος, σύζευξις, ὑπανδρεία, νύμφευσις
καὶ μαρτίμ-ι [ἴδ. Ἴταλ. marito].

μαρτιριζόν-ι (budi) = μαρτυρῶ (ὑπὲρ πίστεως)!

μαρτόν-ι = ὑπανδρεύω, νυμφεύω [ἴδ. Ἴταλ. marito].

μαρτόνεμ-όχεμ = ὑπανδρεύομαι, νυμφεύομαι.

μάρρ-μέρρ-μέρρ ρῆμα ἐνεργ. = λαμβάνω ἀντιθ. ἀπ. ἀρ. μάρρ-ε-ι
καὶ μούρρ (τ) μούρρ καὶ μούρρ συνηρ. (γ) μτχ. μάρρ καὶ μάρρνε
(γ) μάρρνε (τ) — παθ. μέρρεμ καὶ μίρρεμ. — σά μερρ κεῖ ἔνε: πό-
σον χωρεῖ τοῦτο τὸ ἀγγεῖον: με μέρρ ουρῖα = πεινώ. — με μέρρ
γῆουμι = ἀποκοιμῶμαι. — με μέρρ μάλι = ποθῶ. — με-τε-ι μίρρνε
μέντε = ζαλιζομαι. — με-τε-ι μίρρτε κέμβη = κουτσάινω (ἐπὶ ἀπο-
πληκτικῶν). — με-τε-ι μίρρτε γόγια = ψευδίζω. — μάρρ γουῖν = νυμ-
φεύομαι ἴδ. μαρτόχεμ. — μάρρ βοῦρρ = ὑπανδρεύομαι ἴδ. μαρτόχεμ. —
μάρρ κάρτε = λαμβάνω ἐπιστολήν. — μάρρ ἐρε ρ. = μυρίζω. — μάρρ
φρύμ = ἀναπνέω. — μάρρ νδεπερ κέμβη = κακομεταχειρίζομαι. — μάρρ
βέστ (τ) καὶ μάρρ βέστ (γ) = μανθάνω ἐξ ἀκούης, ἀκούω παρ' ἄλλων,
πληροφοροῦμαι 2) μάρρ βέστ (γ) = καταλαμβάνω, ἐννοῶ. ἴδ. κουπε-
τόν-ι. — μάρρ ε ἀπ = κάμνω ληψοδοσίαν 2) κάμνω συνοικέσιον, συμ-
πεθερολογῶ. — τε μάρρ ε τε δένχ = ληψοδοσίαι. — μάρρ δέμ (ἐπὶ
συνουσιασμοῦ τῶν βουῶν) = βυτεύομαι. — λῆῶπετε μάρρνε δέμ = συν-
ουσιάζονται. — μάρρ βετεχένε ἢ μάρρ βέτενε = ἀναλαμβάνω (ἐπὶ ἀρ-

ρώστων.— μάρρ μβε σϋ = βρασκνίζω τινά.— μίρρεμ μβε σϋ = βρασκκ-
νίζομι, καὶ μίρρεμ σϋσ̄.— μάρρ σϋ ε φάκξε = ἐνθαρρύνομι.— ι-ε-
μάρρε μέντσ̄ = φρενοδλκδής (bogdan-γεγ.) — μάρρ μάλξετ' ε φού-
σκατε = δραπετεύω, γίνομι φυγάς.— έμξε ι κατὶ μόρι δένε = διεδύθη
ἡ φήμη του.— μάρρ με τε μίρε = κκλοπιάνω τινα (κοινῶς). — μάρρ
με τε κέκ] = κκλοπιάνω τινα (κοινῶς). — μάρρ μβε θούε (Σ) ρ. ένερ.
= σκοντάπτω τινά ἴδ. πενγύ.] — μέρρεμ μβε θούε (Σ) ρ. οὐδ. = σκον-
τάπτομι ἴδ. πενγύ]χεμ.— χάνα μούερ ζζάρρ = έγεινε νέα σελήνη.—
μάρρ περ δόρε = χειροχγωῶ.— μάρρ νδε κζάφετ = άγκαιιάζω τινά
καὶ β'. πέρνω 'ς τόν λιμό.— μάρρ ζζάρρ = άνάπτω ἴδ. νδίζεμ.—
μάρρ φουκ]ι ρ. οὐδ. = ένδυναμόνομι.— ι-ε-μάρρε χίεσ̄ = ι-ε-σϋουπλ]ά-
κε.— τε μάρρε βέσ̄ = ἡ νόησις (bogdan). — ι-ε-μάρρε ι-α = άνόητος
(bogdan) (κοιν. παρμένος).

μάρρε-]α καὶ (budi, bogdan) μβάρε-]α = έντροπή, κατταισχύνη =
τούρπ.

μαρρεζ]ι-α πληθ. μαρρεζ]ίτε = άνοησία.

μαρρό] (Σ) ρ. ένερ. = έντροπιάζω τινά ἴδ. τουρπενύ]. — τε μαρρόφτε
Ζότι! = τε τουρπενόφτε Ζότι! — μαρρό]χεμ (Σ) ρ. = έντρέπομι, τουρ-
πενό]χεμ.

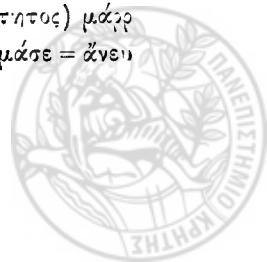
μαρρόσ-όσ-όσ (τ) ρ. ένερ. = μωρζίνω τινά.— τε μαρρόσ]τε Ζότι! = νά σε
μωρζάνη ό Θεός! — μαρρόσεμ (τ) = οὐδ. μωρζίνομι.— άρ. μαρρόσ]-
ε-ι μτχ. μαρρόσουρε.

μάσ-ζι (γ) πληθ. μάζ]κατε καὶ μέσ-ζι (τ) πληθ. μέζ]κατε = πουλάριον
(άρσενικόν έπί ἵππων).

μασγάλε-α (Περμέτ.) πληθ. μασγάλκατε = βρ]ιμ' ε μούριτ' καὶ φρουγ]ι-α
(Ἐλβκσ. Τυρκν.), φρενγ]ι-α (Κροϋ]α) = βρ]ιμ' ε μούριτ' περ τε κάλουρε
γρύκατ' ε πούσ]κεβετ νδε περ ατὸ κουρ λ]εφτό]νε.

μάσ-άτ-άτ (γ) ρ. ένερ. = μετρῶ, κατταμετρῶ, δικμετρῶ καὶ μάτ-μάτ-
μάτ (γ). — μκς du κουτ = μετρῶ δύο πήχεις.— μκς ρόβνε = μετρῶ
τὸ ένδυμα.— μκς δένε = μετρῶ τήν γήν.— μκς δρίθετε = μετρῶ τά
γεννήματκ. άόρ. μάτκ-ε-ι μτχ. μάτε καὶ μάτουμε καὶ μάτουρε (τ).

μάσε-α (γ. τ. bogdan) πληθ. μάσατε = μέτρον χωρητικότητος) μάρρ
μάσε = πέρνω μέτρον.— με μάσε = μετὰ τὰ μέτρον.— πα μάσε = άνευ
μέτρον.

μασκαρόι-α : πληθ. μασκαρίτζε (budi 'Ελλάς.) = άστειότηης (τουρκ. μασ-
καρά—'Ιταλ. mascare).

μασκαρόζ ρ. ούδ. = άστειούσμι ('Ελλάς.).

μασιάπ-ι (Βεράτ.) 'ιδ. σιάπ-ι = ράβδος.

μασιέκ-ου ? ? < 'ίσως = άκρίς >.

μάσκη-α (τ) πληθ. μάσκατς = πόκος, κοιν. ποκάρι, λjesö denö ι παν
δάρε, κοῦρ κιέθηνε denτς edé ε μάρερενε σι λjesκούρε μάσκη-α ? ? ?...
'ιδ. μέσ-ζι = πῶλος.

μάσκούλ-ι [Λατ. masculus] πληθ. μάσκούτζε και μέσκούτζε (τ) = άρ-
ρην, άρσεν, άρσενικός.—άντιθ. φέμερε-α (τ), φέμενε-α (γ).

μασκούλούαρ-όρι (τ) συνηρ. γ) = άρσενικός.

μασκούλόρε-ζα· πληθ. μασκουλόρετς· άντιθ. φεμερόρε-ζα (τ) = θηλυκή.

μάσκούλ-ι (γ) πληθ. μασκούτζε = ή κόλλα του χάρτου· νji μασκούλ-
κάρτς = μία κόλλα χαρτί.

μαστροζ (Πιστρενδι—bogdan) ρ. ένερ. = άπατῶ, πλανῶ· 'ιδ. κοβόζ.—
τό παθ. μαστροζέμ = άπατῶμι, πλανῶμι· 'ιδ. κοβόζεμ· άόρ. μα-
στροζε-ε-ι μετοχ. μαστρούεμ.

μάι-άι-άι (τ) = 'ιδ. μάσ-άτ-άτ τό παθ. μάτεμ = μετροῶ.

Μάι-Μάτζα = ή Μάτις, ή 'Αμαθία έπαρχία της "Ανω 'Αλβανίας.

μάτςε-ι πληθ. μάτςιτς = ό μετροῶν 2) τό μέτρον· 'ιδ. μάτςε-α.

μάτεμ : παθ. μετροῦμαι· 2) μάτεμ τ' ι ήίε = έτοιμάζομαι νά τόν κτυ-
πήσω, μάτεμ τ' ι φλιάσ = έτοιμάζομαι νά του εἶπω· μάτεμ τα ήένj
ατς πούνε = έτοιμάζομαι νά κάμω τουτο τό πράγμα.— μάτεμ τ' ι ήεμ
πο κάμ φοίκε έτοιμάζομαι νά του εἶπω αλλά φοβοῦμαι.

ματαρόζ (γ) ρ. ένερ. = τακτοποιῶ, διορθῶνω, νδρέξj.

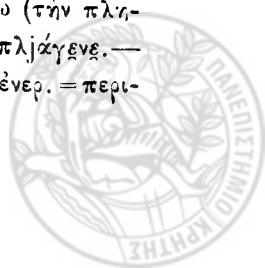
μάτικε-α (Περμέτ.) πληθ. μάτικτς [Σλαβονικά-μάτικα = μήτηρ] = ή μήτηρ
των μελισσῶν, ή βκσίλισσα.

ματοροίκ-ου ? ? ?

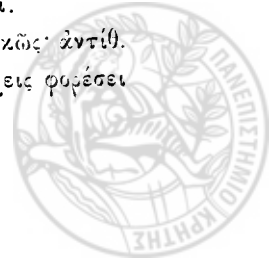
μαφέε-ι (Περμέτ.) 'ιδ. φροσουλjτςε-α = μυνδήλιον.

μαχί-α (Βεράτ.) πληθ. μαχίτςε = 'ιδ. μαλjτσίμ-ι = πόνος, έρεθισμός
πληγής.

μαχίε-ισ-ισ (Βεράτ. - Περμέτ.) ρ. ένερ. = έρεθίζω, άφορμίζω (τήν πλη-
γήν) 'ιδ. ρ. μαλjετσόζ—μαχίσα πλjάγενε = μαλjετσόβα πλjάγενε.—
άόρ. μαχίσα-ε-ι μετοχ. μαχίσουρε· 2) μαχίε-ίτ-ίτ (γ) ρ. ένερ. = περι-

- γελῶ, περιπαίζω· ἄορ. μαχίτ-ε ι μτχ. μαχίτουγε (γ).— μαχίτεμ = περιγελῶμι, περιπιζίζομι.
- μάτσε-α (γ) πληθ. μάτσατρε=γχιλῆ κοιν. γάτ-α, καὶ μάτσε-ιχ (γ) πληθ. μάτσετρε, ματσε-ιχ (τ) πληθ. μάτσετρε, μίτσε-α (Σ) πληθ. μίτσατρε.— ματσε-ι (τ) πληθ. ματσετρε ??? = γάτος. — μάτσε μουλιρι.
- ματσοῦ-ου πληθ. ματσοῦετρε=γάτος κοιν. καὶ ματσοῦρι-ι (Σ). δάτσε-ι (Σ. Κρουζ, Ἑλθασ.) πληθ. δάτσατρε.
- μπα-ἄ-ἄ (Ἑλθασ.)=ἴδ. μπα-ἄν-ἄν (γ) μπα-ἄν-ἄν (γ)=ἴδ. μπαῖ (τ)— ἄορ. μπάιτ-ε-ι μετοχή, μπάιτουγε (γ) μπάιτουρε (τ)=βαστῶ.
- μπαθ=ρ. ἐνερ.— ἄντιθ. σβάθ. ρ. μπάθ κεπούτσετρε, σῶιετρε, βρέκετρε, τίρκειτρε. — μπάθ κάλιε=καλλιγόνω τὸ ἄλλογον. — μπάθ βεῖτινε, σολιῖτνε με πλιέξε— παθ. μπάθεμ ἄντιθ. σβάθεμ.
- μπαθετρε: ἐπίρ. ἄντιθ. σβάθετρε.— ι-ε-τε μπάθετρε ἐπίθ.— ἄντιθ. ι-ε-τε σβάθετρε.
- μπαῖ (τ) καὶ μπαῖνι (τ) ρ. ἐνερ. = κρετῶ 2) ἐμποδίζω, 3) σημαίνω.— ἄορ. μπάιτ-α, μτχ. μπάιτουγε (γ) καὶ μπάιτουρε (τ) — ὁ ἐνεστ. καὶ μπα-ἄν-ἄν (γ), μπά-ἄ-ἄ (Ἑλθασ.)— μπαῖ μέντ = ἐνθυμοῦμι.— μπαῖ ὀπρέσε = ὀπρεσόνι, μπά γόιε = κράτει τὴν γλῶσσαν (τὸ στόμα) = (μὴ ὑβρίζης) μπά βέε = βε βέε καὶ βε βέε (τ) = προσέχω.— μπά δρέιτρε = βαστῶ ἴσιχ.— μος με μπα = μὴ με ἐμποδίζης. — μπά ἄνε = εἶμι με τὸ κόμμα (κῦτῶν).— μπά δέλιε = ἐμποδίζω τὸν ἥλιον.— τῶ μπά κεῖο κεῖτοῦ; = τί σημαίνει τοῦτο; ι-ε-τε μπάι-τουγε (budi) = ἐμποδισμένος, ὑποχρεωμένος.— μοτ' ι μπάιτουγε ε ι λῖιδουγε (budi) = κειρὸς ἐμποδισμένος καὶ ἀπηγορευμένος.
- μπαγιε (bogdan) = μβε βῆλ = εἰς τὸ μέτωπον.
- μπαλαφάκιε: ἐπίρ. (Σ. γ) [βκλ-ι καὶ φάκιε-ιχ] = ἐνώπιον, παρρησιῆ, καὶ μβαλεφάκιε (budi), φάκιε (μετὰ γεν.) ὡς φάκιε μέιε, τέιε-ατί = ἐνώπιόν μου, σοῦ, αὐτοῦ, νδε φάκιε, νδερ σοῦ, περ φάκιεζε.— ἄντιθ. φῶεχουραζι (τ).
- μπαρο-αρο-αρο (τ) = ἴδ. βῆρ-ἄρ-ἄρ (Σ) ρ. = κουβαλῶ.
- μπαρασόνι (Βερκτ.) [ἴδ. πάρε-α] ρ. ἐνερ. = συγκρίνω, παραβάλλω, μπαρεσόνεμ (Βερκτ.) παθ. = συγκρίνομι, παραβάλλομι.
- μπαρε [πάρε] μπαροθ (τ) ἐπίρ. = ἀπὸ τὴν ὄψιν, δεξιά 2) (γ) γενικῶς ἄντιθ. πράπε — κειῖσε ε κέ βέεουρε πράπε, κεῖε μπάρε = ἔχεις φερέσει

τὸ ὑποκάμισον ἀνάποδα, γύρισέ το ἀπ' τὴν ὄψιν. — νούκε με βιέν μβάρε τε ὄκρούανη με δόρε τε μένγηξε = δὲν μοῦ ἔρχεται δεξιά νά γραψώ με τὴν ἀριστεράν χεῖρα. — κρεῖτου με βιέν μβάρε = ἔτσι μοῦ ἔρχεται δεξιά, πλέον εὔκολα. — ι βιέν μβάρε πούνκ ἢ ι βέτε μβάρε πούνκ, ι βιέν μβρόθ πούνκ = προσδεύει ἢ δουλειά του. — ου νηρίτνε μβάρε = ἐσηκώθησαν γενικῶς, (ἄπκντες ὁμοῦ), ἐπανεστάτησαν γενικῶς. — μὸς φύλχη μβάρ' ε πράπε = μὴ ὀμιλεῖς ὅτι φθάση.

(ι-ε-τε) μβάρε ἐπίθ. = ἐπιδέξιος. ἀντιθ. ι-ε-τε-πράπε. — djxλj' ι μβάρε = προκομμένο παιδί, διάλj' ι πράπε = ἀνάποδο παιδί. — οὐδ' ε μβάρε: (φράσις) = κττευόδιον! — πούν' ε μβάρε = κκλῶς κάμνετε (φράσις). — ἀπούρισις: μβάρε πάτσ! = κκλῶς νάχης! κᾶ δόρε τε μβάρε, κᾶ κέμβε τε μβάρε (Τουρκ.-ουγουλιτικό χέρι, πύδι). — κρετᾶ ἔοττε τε μβάρεττε τ' ἄτ = κυτὴ εἶναι ἢ προκοπὴ σου.

μβάρεμ (τ) = βάρεμ (Σ) = φέρομαι, κουβαλιούμαι.

μβαρеси-α = πρόδος, ἐπιδεξιότης. πληθ. μβαρεσίτε ἀντιθ. πραπεσί-α πληθ. πραπεσίτε.

μβαρεσόj: ρ. ἐνερ. = βε μβάρε, ε βε μβ' οὐδε τε μβάρε. — μβαρεσόβκ βούρρινε.

μβαρεσόχημ πκθ. οὐδ. = βίρεμ μβ' οὐδε τε μβάρε.

μβάρ-ι (bogdan) = ἴδ. πάρι (bogdan) ἐπιρ. — ποσι μβάρι (bogdan) = καθῶς πρότερον. — περ σα ι πατ θάνε μβάρι (bogdan) = δι' ὅσα εἶχεν εἶπει αὐτῷ πρότερον. ἴδ. περπάρα.

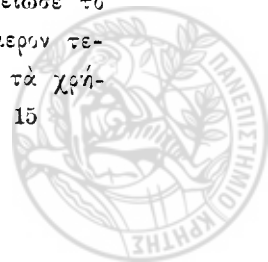
(ι) μβαρκανjόσμ-ι (bogdan) = ὑδρωπικισμένος [bάρκ-ου].

(ε) μβαρκανjόσμε-ja = ὑδρωπικισμένη.

μβαρόνj-οj [μβάρε] ρ. ἐνερ. = τελειώνω τι, ἐκτελῶ, ἀποτελειώνω τι.

2) μβάρόνj (Πιζρένδι) ("Ἄνω Ἀλβανία) = πράττω, βάνj (γ), βένj (τ) — μβαρόβκ πούννε = ἐτελείωσα τὴν ἐργασίαν μου, τὴν ὑπόθεσιν μου. — κοῦ μβαρόν κρεῖτου; = ποῦ πηγάζεις; ποῦ ὥρα κκλῆ; (= ποῦ τελειώνει ὁ δρόμος σου); — δούε με ε μβαρούεμ ("Ἄνω Ἀλβανία) = δούε με ε βᾶμ (γ), δουα τκ βενj (τ) = θέλω νά τὸ τελειώσω.

μβαρόνεμ-όχημ: πκθ. κκλῆ οὐδ. νκ ου μβαρούα βούκκ = ἐτελείωσε τὸ ψωμί, ἐσώθηκε τὸ ψωμί. — σὲτ μβαρόχητε πούνκ = σήμερον τελειώνει ἢ δουλειά. — μ' ου μβαρούανε παράτε = σώθηκαν τὰ χεῖ-

ματά μου. — σ' πάσκα τε μβαρούαρξ = δὲν ἔχει τελειωμό, δὲν ἔχει τέλος.

μβάροσ [βάρρε-α] ρ. ἐνεργ. = ἐγγαστρώνω. — άόρ. βάρσα, μτχ. μβάρσε καὶ μβάρσουε (γ), μβάρσουρε (τ). — πέλξεν' ε καμ μβάρξε = ἔχω τὴν φοράδα γαστρομένην· ἴδ. νγίσι με βάρρε.

μβάρσεμ παθ. = νγίτεμ με βάρρε.

μβάρρε-ja (budi - bogdan) πληθ. μβάρρετε ἴδ. μάρρε-jx (Σ) καμ μβάρριε (bogdan) = ἐντρέπομαι.

μβάς (γ) = πας (τ) πρόθεσις = ὀπίσω.

μβασανδάj (γ) = ἴδ. πκσανδάj (τ), μκσανδείj (Σ), μκσανδύj (γ), μκσανδάjτα (γ) = ἔπειτα, ὕστερον.

μβασέ (Βεράτ.) [μβᾶ - σε = βάστα ὅτι, ὑπόθεσον ὅτι] καὶ μκσὸ (Περμέτ.), δροῦσε (γ) [δροῦεj σε] = μκσέ μας = ἴσως μή· μκσέ βιέν νδασῆτι = ἴσως ἔρχεται τώρα (Βεράτ.) = μβάσο βιέν τασῆτι (Περμέτ.) = δροῦσε βιέν τασῆτι (γ).

μβασί (γ) [μβας-σι] = ἴδ. πασῆτι = ἀφοῦ, ἐπειδή.

μβασκηνδάj (γ) ἴδ. πκσκηνδάj (τ), μκσκηνδέj (Σ), μκσκηνδύj (γ), μκσκηνδάjτα (γ), μκσκηνδάjναj (bogdan) = εἶτα, ἔπειτα.

μβασνέσερ (γ) = πκσνέσερ (τ), μκσνέσερι (Σ) = μεθαύριον.

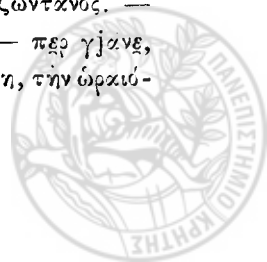
μβασνέσερ-τιέτερ (γ) = πκσνέσερ τιέτερε, μκσνέσερ τιέτερι (Σ) = ἀντι-μεθαύριον.

μβαστόν : (budi γ.) τριτοπρ. ρ. = ἀρκεῖ, ἐπαρκεῖ, φθάνει. — με-τε-ι μκστόν = μοῦ-σοῦ-τοῦ φθάνει. — να-ου-ου μκστόν = μᾶς-σᾶς-τοῦς φθάνει. — νούκε με μκστόν βούκα = δὲν με φθάνει τὸ ψωμί = νούκε με δέλj βούκα. — ἴδ. με-τε-ι δέλj = ἀρκεῖ.

μβαιερόάνε-α (bogdan) = λόγη· καὶ πκτεροῶνε-α (bogdan).

μβάχεμ = ἴδ. μβάρεμ (τ).

μβάχεμ : παθ. = κρατοῦμαι, διατηροῦμαι, ἐμποδίζομαι· 2) καυχῶμαι. — σ' μβάχετε βροῦλ' ι ζjάρρμιτ = δὲν ἐμποδίζεται, δὲν κρατεῖται ἡ ὀρμή τοῦ πυρός. — κjύσ μβάχετε ὑτ-άτε ; = πῶς διατηρεῖται (εἰς τὴν ὑγείαν) ὁ πατήρ σου ; μβάχετε μίρε = διατηρεῖται καλῶς (εἰς τὴν ὑγείαν). — μκχέμ γjαλ (budi) = διατηροῦμαι ζωντανός. — μκχέμ μβε τε μάθ, ἢ ἀπλῶς μκχέμ = καυχῶμαι. — περ γjανε, περ βουκουρίνε, περ διτουνίνε = καυχῶμαι διὰ τὰ πλούτη, τὴν ὠραύ-

τιτᾶ, τὴν σοφίαν. — *μῦᾱχῆμ γῖᾱλε ε γῖεῖῖγ* (*budi*) = δικτηροῦμαι ζωντανός καὶ ζῶ.

μῦ' αῖ' ανε : ἐπιρ. = πέρων πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος ἴδ. καὶ *μῦε κετ' άνε*.

μῦε : προθ. (μετ' αῖτ. καὶ τοπικῶς) = πρὸς, εἰς· σημαίνει τὸ πρὸς τὴ ὄκονι *μῦ' ἄτέ βέντ* = ὑπάγετε πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος· (ἴδ. Γραμ. Ἄλβ.

K. Χριστοφορίδου σελ. 162).

μῦεκάμῦετε (Τυράν.) ἴδ. *περκεμῦεμ* (τ) *μῦεκάμῦετε* *djᾱλι* (Τυράν.) = *κουρ ζε djᾱλι με ἔνσουνε μῦε κάμῦε χερεν' ε πάρε* = ἀρχίζω νὰ περιπατῶ (ἐπὶ νηπίων).

μῦε κετ' άνε = ἐπιρ. = ἐντεῦθεν, πρὸς τοῦτο τὸ μέρος.

μῦεῖῖν (τ) = ἴδ. *μῦῖλ ρ.* = κλείω.

μῦεῖῖθ (τ) ρ. [τροπῆ τοῦ *ῖλ* εἰς *ῖ*] ἴδ. ρ. *μῦεῖῖθ* = *μῦεῖῖω*.

μῦεῖῖδεμ (τ) = ἴδ. *μῦεῖῖδεμ* = *μῦεῖῖμαι*.

μῦεῖῖδερε-ῖα πληθ. *μῦεῖῖδερετε* = συνέδριον, συναγωγὴ, συνάθροισις.

μῦεῖῖδερε- : πληθ. *μῦεῖῖδερετε* = αὐ καὶ *μῦεῖῖθ* = ὁ συλλέγων.

μῦεῖῖδερε- / *ῖα* = πληθ. *μῦεῖῖδερετε* = αὐ καὶ *μῦεῖῖθ* = ἡ συλλέγουσα.

μῦεῖῖθ : (*budi-γ. τ.*) ρ. ἔνερ. = *συνάζω, συναθροίζω, κοινῶς μῦεῖῖνω*· ἀντιθ. *σῦεῖῖθ*. — *μῦεῖῖθ*. — *πῦθ. μῦεῖῖδεμ*. — ἀντιθ. *σῦεῖῖδεμ*.

μῦεῖῖτόν (τ) [*μ-βᾱλίτε-χ*] ρ. ἔνεργ. = φυτεύω (οὐχὶ ρίπτων τὸν σπόρον ὡς ἐπὶ τῶν γεννημάτων ἀλλὰ παραχῶνων με τὸ παραῖσι) π. χ. *μῦεῖῖτόν* καὶ *πε*, *χούρε*, *πρέρε* κ.τ.λ. = *νεῖῖ* *νδε δε* *ρεῖῖνε*. — *μῦεῖῖτόν* *χερε* *νδε* *βεῖῖτε* = φυτεύω *κλήματα* 'ς τὸ ἀπέλι· 2) *παραχῶνω*, *θάπτω*· *μῦεῖῖτούνε* *τε* *βεῖῖκουρε* = *εῖῖψαν*, *παρέχουσαν* τὸν νεκρὸν (ἐπὶ ἐχθρῶν καὶ ἀλλοτρίων, ἐπὶ δὲ φίλων καὶ ὁμοσθῶν λέγεττι καὶ *κάλνε*, *ε* *στίνε*, *ε* *βούνε* *νδε* *δετ.*) — τὸ *πῦθ. μῦεῖῖτόνεμ* (τ) ἴδ. *μῦεῖῖε* — *μῦεῖῖεμ* = *σπεῖῖω* (σπόρον ἢ κόκκους).

μῦε *νε* ἄνε = ἐπιρ. = κατὰ μέρος, χωριστά. — *βέν-ε* *μῦε* *νε* ἄνε = *βά'* τὸ κατὰ μέρος. — *νε* *μῦε* *νε* ἄνε = *φύγε* κατὰ μέρος.

μῦερε : (Βεράτ.) = ἴδ. *περε* = κατὰ γῆς, *χεμαί*.

μῦερε-ι πληθ. *μῦερε*-ιτε (γ) *μῦερε*τε (τ) [Λατ. *imperator*] = βασιλεύς, ἄναξ· ἴδ. *περε*-ι (*bogdan*), *ρε*-*ε*.

μῦερε-ιτε (τ) *μῦερε*-ιτε (γ) πληθ. — *ε*-*ε* = *βασιλεύς*· ἴδ. *περε*-ι (*bogdan*).

μβροτεινί-α (γ), *μβροτετρι-α* (τ) = πλῆθ. — ἴτε = βασιλεία· ἴδ. *περεν-
di-α* (*budi-bogdan*), *ρεγτζενί-α* (*bogdan Σ.*).

μβροτεινίσι (γ) *μβροτετρισί* (τ) ἐπιρ. = βασιλικῶς.

μβροτεινόν-ό (γ) [*Λατ. impero-are*] ρ. = βασιλεύω· ἴδ. *περενδό*,
ρεγτζενό. — *μβροτετρών* (τ).

μβροτζιχέμ καὶ *νιδροτζιχέμ* (ἐπὶ συνουσιασμοῦ τῶν προβάτων) π. χ. δέντε
μβροτζιχένε = τὰ πρόβατα· βγατεύονται.

μβροθέν-έ (γ) ρ. ἐνερ. = κομβώνω, κερφώνω· τὸ παθ.

μβροθένεμ-έχέμ. — ἀντιθ. *σβερθέ* - *έχέμ*.

μβροθέσκε-α, *μβροθέτσκα-α*, *μβροθέτσκα-α* (Σ) καὶ *μβροθύσκα-α* (Σ) πλῆθ.
α-τε = κομβίον, κόψα.

μβροσέ (γ) ρ. = ἴδ. *μβροσέ* (γ) ρ. = κλείω. — *μβρο-
τσέ* (Βεράτ) = ἴδ. *μβροσέ* (γ) ρ.

μβροέν (τ) ρημ. ἐνεργ. = ζευγώνω· ἀντιθ. *σβέν* (τ) *μβρέν* κίετ, *βού-
α* κίετ = ζευγώνω, τοὺς βοῦς βουβάλους, ἵππους κ.τ.λ. παθ. *μβρέ-
νεμ* (τ).

μβρορίν (γ) ρ. ἐνερ. = φθάνω (ἐπὶ ὕψους)·
ε *μβρορίνι* *δέγν*· *ε* *δρουνι* = τὸν ἔφθασε τὸν κλώνον τοῦ δένδρου· 2)
ρῆμ οὐδέτ = προφθάνω (ἐπὶ ἀποστάσεως) *ε* *μβρορίνι* *πρέ* οὐδέτ = τὸν
ἐπρόφθασεν ἀπὸ τὸν δρόμον. — ἴδ. *ρορίν* (γ), *χρορίν-ι*, *αρρίν-ι* (τ).

μβρορούθ (Καβ.) = ἴδ. *ρορούθε* ἐπιρ. < *κατσκαρά* >.

(*ι-ε-τε*) *μβρορούθε* (Καβ.) ἐπιθ. = ἴδ. *ι-ε-τε* *ρορούθε*. — ἐπιθ. *κατσκαρός*.

μβρό-έ (γ. τ. *bogdan*) ρ. οὐδ. = μένω, ἀπομένω, σταματῶ· *μβέτι*
νιδε βέντ = ἔμεινε ἔς τὸν τόπον. — *ατε* τῶστ *ι* *μβέτι* *τε* *ροριέδουρι*· *ε*
γιάκουτ = ἀμέσως ἐσταμάτησεν ἢ ῥύσις τοῦ αἵματος.

μβρόε-α : πλῆθ. *μβρόεα* = ἀνεψιά (ἐκ θυγατρὸς ἢ ἐξ υἱοῦ ἐξ ἀδελφοῦ
ἢ ἀδελφῆς)· ἴμε *μβρόε* = ἡ ἀνεψιά σου. — *ε* *μβρόεα* = ἡ ἀνεψιά του
(ἡ-της).

μβροσόν-ό (γ) ρ. ἐνερ. = φθάνω (ἐπὶ ὕψους)·
ε *μβροσόνι* *δέγν*· *ε* *δρουνι* = τὸν ἔφθασε τὸν κλώνον τοῦ δένδρου· 2)
ρῆμ οὐδέτ = προφθάνω (ἐπὶ ἀποστάσεως) *ε* *μβροσόνι* *πρέ* οὐδέτ = τὸν
ἐπρόφθασεν ἀπὸ τὸν δρόμον. — ἴδ. *ροσόν* (γ), *χροσόν-ι*, *αρσόν-ι* (τ).

μβροσούθ (Καβ.) = ἴδ. *ροσούθε* ἐπιρ. < *κατσκαρά* >.

(*ι-ε-τε*) *μβροσούθε* (Καβ.) ἐπιθ. = ἴδ. *ι-ε-τε* *ροσούθε*. — ἐπιθ. *κατσκαρός*.

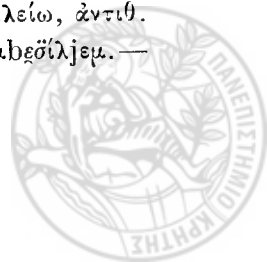
μβροσέ (γ) ρ. οὐδ. = μένω, ἀπομένω, σταματῶ· *μβέτι*
νιδε βέντ = ἔμεινε ἔς τὸν τόπον. — *ατε* τῶστ *ι* *μβέτι* *τε* *ροριέδουρι*· *ε*
γιάκουτ = ἀμέσως ἐσταμάτησεν ἢ ῥύσις τοῦ αἵματος.

μβρόε-α : πλῆθ. *μβρόεα* = ἀνεψιά (ἐκ θυγατρὸς ἢ ἐξ υἱοῦ ἐξ ἀδελφοῦ
ἢ ἀδελφῆς)· ἴμε *μβρόε* = ἡ ἀνεψιά σου. — *ε* *μβρόεα* = ἡ ἀνεψιά του
(ἡ-της).

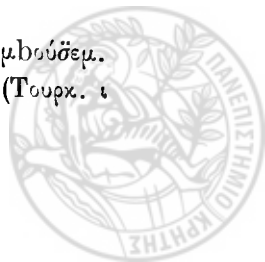
μβροσόν-ό (γ) ρ. ἐνερ. = φθάνω (ἐπὶ ὕψους)·
ε *μβροσόνι* *δέγν*· *ε* *δρουνι* = τὸν ἔφθασε τὸν κλώνον τοῦ δένδρου· 2)
ρῆμ οὐδέτ = προφθάνω (ἐπὶ ἀποστάσεως) *ε* *μβροσόνι* *πρέ* οὐδέτ = τὸν
ἐπρόφθασεν ἀπὸ τὸν δρόμον. — ἴδ. *ροσόν* (γ), *χροσόν-ι*, *αρσόν-ι* (τ).

μβροσούθ (Καβ.) = ἴδ. *ροσούθε* ἐπιρ. < *κατσκαρά* >.

(*ι-ε-τε*) *μβροσούθε* (Καβ.) ἐπιθ. = ἴδ. *ι-ε-τε* *ροσούθε*. — ἐπιθ. *κατσκαρός*.

- (ι-ε-τξ) *μβξῶέλξε* (bogdan) = κλεισι: ὄς-ή-όν, τυλιγμένος.
μβξῶτιέλ (bogdan) ρ. σὺδ. = ἴδ. *μπῶτιέλ* ρ. = τυλίσω.
μβξῶτιέλε (bogdan) μετοχ. = ἴδ. *μπῶτιέλε* μετοχ.
μβξῶτιλεμ (bogdan) = ἴδ. *μπῶτιλεμ* = τυλίσομαι.
μβι: πρωθ. (μετὰ γεν. καὶ τοπικῆς) (σημ. τὸ ἐπάνω· ἀντιθ. νδξε).
μβιέλ καὶ *μβιέλ* καὶ *μβιλ:* = σπείρω (σπύρους, κόκκους) *μβιελ* γροῦν,
 ἐλξπ, τξῶάνε κ.τ.λ. ἀντιθ. κῶρρ.
 (τξ) *μβιέλετε* οὐδ. = τὸ σπείρειν.
μβιέλεσ-ι πληθ. *μβιέλετιτε* = ὁ σπείρων, ὁ σπορεύς.
μβιέλεσε-ja πληθ. *μβιέλεσετε* = ἡ σπείρουσα.
μβιέλε: ἐπιρ. = σποράδην.
 (ι-ετξ) *μβιέλε* = ἐπιθ. = ἐσπαρμένος.
μβιλεμ πρωθ. τοῦ *μβιέλ* ρ.
μβιλ: ρ. συνηρ. = ἴδ. *μβιέλ* ρ. = σπείρω.
μβιῆ: (τ) = ἴδ. *πιῆ* (γ) = μουδιάζω τινά.
μβιεῖ καὶ *μβιέλ* ρ. ἐνερ. = ἀμέλω καὶ *μβιλῆ* (συνηρ.). — τὸ πρωθ. *μβι-*
λεμ. = ἀμέλωμαι.
μβιέλεσ-ι-ε-ja = ὁ ἀμέλων ἢ ἀμέλωσα.
μβιῆεμ (τ) = ἴδ. *πιῆεμ* (γ) = οὐδ. μουδιάζω-ομαι.
μβιέρ (Κροῦξ) = ἴδ. *γῆέρ*, *νγῆέρ* = ἔως.
μβλαιῶτι: οὐδ. = ἴδ. *περῶάπ* ρ. (γ) = ὑπερπηδῶ.
μβλαιῶτιεμ = ἴδ. *περῶάπεμ* (γ) = ὑπερπηδῶμαι.
μβλῆάκ (τ) ρ. = ἴδ. *πλῆακ* ρ. = γηράσκω τινά ἀντιθ. *περῆεῖ* (γ).
μβλῆάκεμ (τ) = *πλῆάκεμ* ρ. οὐδ. = γηράσκω.
μβλῆατατοῦρ-όρι (Κξβ.) συνηρ. ἴδ. *μπλῆτούαρ-όρι* (τ) καὶ *μβλῆάτεσ-ι*
 πληθ. *μβλῆάτεσιτε*, (Βεράτ.), *μβλῆατούαρ-όρι* (γ), *μβλῆατούαρ-όρ* (γ) =
 σφραγίς διὰ τὰ πρόσφορα.
 (ι-ετε) *μβλῆερε* (τ) = ἴδ. (ι-ε-τξ) *βλῆερε* (τ) [*μβλῆερον*].
μβλῆερόν (τ. budi) = ἴδ. *βλῆερόν* = χλωάζει, προσινίζει.
 (ι) *μβλῆερούεμ-ι* (budi) = χλωρός· ε-μβλῆερούεμ-ε-ja = χλωρά τε *μβλῆε-*
ρούεμ-ιτε = οὐδ. = ἡ χλωρότης. τὸ χλωρόν. — (ι-ε-τξ) *μβλῆερούαρ* (τ)
 [*μβλῆίμ-ι*] = ὑποθήκη, ἐνέχυρον ἴδ. πένκ-γού.
μβλῶ (Περμέτ.) ρ. ἴδ. *μβού* ρ. *μβλῆούσεμ* (Περμέτ.) ρ. ἴδ. *μβούσεμ*.
μβόχ (budi) ?? ἐν τῇ φράσει: με ἰράαμ *μβόχ* = ἀρνούμαι (Τουρκ. ἰ

bie inkiar). — i rāōē mbōχ = τὸν ἡρνήθη· με i raxxi mboχ = ἴδ. μο-
χόj = ἀρνούμαι.

mbodéto-i ἴδ. bodéto-i = εὐνοῦχος.

mbólje-ja (γ) πληθ. mbúljetē ἴδ. χέροδετε = ἀρχίδια.

mborázem: (budi) παθ. τοῦ mbrασ.ρ. ἴδ. δεκόχημ, λjiρόχημ = ἀδειάζομι.

mborázete ἐπίρ. = ἄδειον, κενόν.

(i-ε-τε) *mborázete*: ἐπίθ. = ἄδειος-α-ον, κενός-ή-όν.

mborāma (γ) mbréme (τ) πρέμε ('Αργυρ.) ἐπίρ. = ἀπόψε, τὸ βράδου,
ταύτην τὴν ἐσπέραν. — éjx mbrāmax καὶ éjx mbréme vde ὅτεπι καὶ
éjx πρέμε vde ὅτεπι = ἔλα ἀπόψε τὸ βράδου ἔς τὸ σπίτι. — νέσερε
mbrāma = αὔριον βράδου, αὔριον τὴν ἐσπέραν. — πασνέσερε mbrāma =
μεθούριον βράδου, μεθούριον τὴν ἐσπέραν.

mborāmanet (γ. budi), mbrémanet (τ) ἐπίρ. = τὸ ἐσπέρας, πρὸς τὸ
ἐσπέρας, εἰς τὸ ἐσπέρας. — mbrāmanet e meγγjéσιt (budi) = vde
mbrāmejet e vde meγγjés (γ), ἢ vde mbrāmiet e vde meγγjés (γ)
ἢ mbrémanet e meγγjéσιt (τ) ἢ περ mbrāmeje e περ meγγjési (γ) =
πρωτὶ καὶ βράδου ἢ πρωτὶ καὶ ἐσπέρα. — mbrāmi e meγγjési (budi) =
πρωτὶ καὶ βράδου. — ἀντίθετον meγγjéσιt.

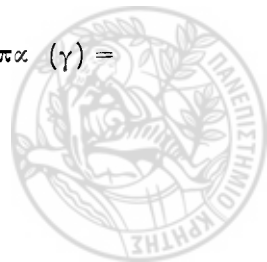
mborāme (γ) mbréme (τ), πρέμε ('Αργυρ.) ἐπίρ. = φές τὸ βράδου, τὴν πα-
ρελθοῦσαν ἐσπέραν. — περ mbrāme (γ) = κάθε βράδου. — (mbréme (τ)
καὶ πρέμε ('Αργυρ.) σημαίνουσιν = ἀπόψε τὸ βράδου καὶ ἐφές τὸ
βράδου). — παρεmbrāme (γ) = προφές, τὴν προπαρελθοῦσαν ἐσπέραν. —
mbrāme-x (γ) = ἡ ἐσπέρα· καὶ mbrāmeje-ja (γ), mbrāmie-ja (budi-
Σ), mbréme-x (τ) — ἀντιθ. meγγjés-i. — μίρε mbrāma (γ) = καλὴ
ἐσπέρα. — mbrāmia μίρε (Σ) μίρε mbréme (τ) (ἐνικῶς) καὶ μίρε
mbrémani (τ) = καλὴ ἐσπέρα σας. — περ γjίθε mbrāmie (budi) = περ
τῶδο mbrāmie (γ) = καθ' ἐκάστην ἐσπέραν.

mborāo-áo-áo (budi) [Σλαβικὴ λέξις] ρ. = ἀδειάζω τι, εὐκαιρώνω, κε-
νόνω τι. ἀορ. mbrāz-x-e-i mτχ. mbrāzē καὶ mbrāzoune ἴδ. δεκόj,
λjiρόj = ἀδειάζω.

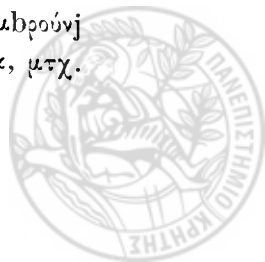
mborāp (γ) ἐπίρ. ἴδ. πράπ (τ) ἐπίρ. = πάλιν.

mborāp (γ) ρ. ἴδ. πραπτόj (Σ) = γυρίζω ὀπίσω, ἄλλον.

mborāpa: (γ) πρόθ. = ἴδ. πράπα (τ) = ὀπίσω. — περ mbrāpa (γ) =
ὀπισθεν.

- μυράπε*, (γ) *μυράπῶτε* (Σ) = ἴδ. *πράπε* (τ) *πρόθ.* = ὀπισθεν.
(ι-ε-τε) μυράπε, *μυράπῶτε* = ἴδ. *ι-ε-τε* *πράπε* (τ) *ἐπίθ.* = ὀπίσθιος.
μυράπεμ: (γ) *παθ.* τοῦ *μυράπ* (γ) ρ. = γυρίζω ὀπίσω.
(ι-ε-τε) μυράπεμ (γ. Ἐλβασ.), *μυράπεσεμ* (γ), *μυράπενε-ι-α-τε*
(budi, Κροῦτζ) *ἐπίθ.* = τελευταῖος, ἔσχατος, ὑστερινός, ὀπίσθιος.
μυραπεσι-α καὶ *μυραπεσῶτι-α* (γ. Σ) *πληθ.* *ι-τε* ἴδ. *πραπεσι-α* (τ)· καὶ
μυραπεσῶτι-ι (Σ) = ἀναποδία κοινῶς.
μυραπεσῶτj = ἴδ. *πραπεσῶτj* = γυρίζω ὀπίσω, ἄλλον.
μυράπεια (γ) = ἴδ. *πράπετx* = τὰ ἀνάποδα, ἢ ἄλλη ὄψι.
μυράπετε (γ) ἴδ. *πράπετε* (τ) *ἐπίρ.* = ἀνάποδα.
μυράπο (*budi-Καβ.-Τοσκ.*) *παθ.* *μυράπσεμ* = ἴδ. *μυράπ-εμ*.
μυράπῶτε (Σ) = ἴδ. *μυράπε* (γ) *πρόθ.* = πάλιν, ὀπίσω.
μυράσ ρ. = γερμίζω, ἀντίθ. *döbrás*.
μυρένδα (γ) ἴδ. *μρένδα* (τ) = μέσx.
μυρέσεμ (Κροῦτζ) ??? < *παθ.* τοῦ *μυράσ* >.
μυρέτεμ (Τυρκν.) *μρέτεμ* (Τυρκν.) = βρίτεμ, *πληγόνουμι βριουῖουμι*. —
μ' ουμυρέτ κάμυx, *δόρυx*, *γϊϊῶτι κ.τ.λ.* = *μ' ου βρῶ κάμυx*, *δόρυx*,
γϊϊῶτι (ε ου νδσι γϊϊάκου *περμυρένδα*).
μυρέσ-έτ-έτ (Τυρκν.) ρ. *ένεργ.* = *βράσ-έ-έτ* = *βαρῶ* κοινῶς καὶ *μρέσ-*
έτ-έτ (Τυρκν.) [ἴδ. *μόρτ-ιx*]. *ἀορ.* *μυρέτα* *μτχ.* *μυρέτε* καὶ *μυρέ-*
τουνε. — *ουμυρέτ* καὶ *ἄσῶτε* *μυρέτε* = *ἄσῶτε* *βραῦμ* *μῖσι*, εἶνε *βαρεμένος*,
πληγωμένος. — *κῶμ* *μυρέτουνε* *δόρενε*, *κάμυενε*, *γϊϊῶτινε* κ.τ.λ. *φτόί*,
μόλx *σελxκῆνι*, *πιέπενι* κ.τ.λ. *κῆνεκx* *μυρέτουνε* = *κῆνεκx* *βραῦμ*.
μυρέχ (Περμέτ.) = ἴδ. *πρέχ* ρ. = ροκκνίζω (κόκκαλx).
μυρίνγε-α (*budi*) = ἴδ. *μρίνγε-α* = πλευρά.
μυρίχεμ (Περμέτ.) ἴδ. *πρίχεμ* = ροκκνίζουμι.
[μυρόθ] ρ. = ὄφελῶ. — [*τε* *μυρόδουρε-ι-τε*] = ὄφελος.
μυρόθ (τ) *ἐπίρ.* = *μυράρε*. — *ι-ε-μυρότε-ι-α* (*bogdan*).
(ι-ε-τε) μυρούνητουρε (Περμέτ.) *μυροῦμ* (γ) = *ζυμωμένος-η-ον*. — *τε*
μυροῦμ-ιτε (*bogdan*) *οὐδ.* = *τε* *γατούεμιτ' ε* *βούκxε*. — *βουκ' ε*
μυρούνητουρε καὶ *βουκ' ε* *μυροῦμε* (γ) = ἔνζυμος ἄρτος.
μυρούνη (Περμέτ.) ρ. *ένεργ.* [*μροῦμ-ι*] = *ζυμώνω* τὸν ἄρτον. — *μυρούνη*
ἢ *μυρούη* (γ) 2) = *γατούεη* *βούκxε* (*bogdan*) *ἀορ.* *μυρούητx*, *μτχ.*
μυρούητουρε (τ) *μυροῦμ* (γ).

μβύθ [βύθ_ε-α] ρ. ένεργ. = χώνω εις τόν κώλον, κελάσ μ' βύθ_ε. — *jα*
μβύθ = *jα* κελάσ μ' βύθ_ε = *jα* στίε μ' βύθ_ε = *jα* βε μ' βύθ_ε.

μβύλ (γ. τ) ρ. ένεργ. = κλείω άπλωσ. — *μβελύνj* (τ), *μβεσέλj* (γ. *budi*)
μβετσέλj (τ. Πεομέτ.), *μβερετσέλj* (Βεράτ.), *μεσέλj* (γ), *νδρυνj* (γ)
ή *νδρυνj* (γ) ρ. ένεργ. = κλείω. — *μβύλ* *δέρενε* = κλείω τήν θύραν. —
μβύλ *σϋτε* = άποθνήσκω, *μβύλ* με *δροϋ* = κλειδώνω. — άντιθ. *χάπ*,
σθύλ (Καβ.), *τσέλj* [σύνκρ. *μβουλίj*] φράσις: *σα* *τσέλj* ε *μβύλ*
σϋτε = έν ροπή όφθαλμοϋ.

μβύλε έπίρ. = κλειστά. άντιθ. *χάπετε*.

(ι-ε-τε) *μβύλε-τε* έπίθ. = κλειστός-ή-ό. άντιθ. ι-ε-τε *χάπετε*.

μβύλεμ παθ. = κλείομαι άντιθ. *σθύλεμ*, *χάπεμ*.

μβύλεσ-ι: πληθ. *μβύλεσ-ιτε* = *αύ* *κjε* *μβύλ*. 2) = ύποκριτής. — *μβύλε*-
σε-jα πληθ. *μβυλέσετε* θηλ.

(ι-ε) *μβύλετε* = ύποκριτής, κρυφός.

μβύσ-ύτ-ύτ [Έλλην. βυθ-ίζω, βυθ-ός = βύθ_ε-α] ρ. ένεργ. = *μβύτ-ύτ-ύτ*
(τ) = πνίγω 2) (Σ) σφάζω ἴδ. θέρ. ρήμα ε *μβύτι* περ φύτι = τόν
έπνιξεν από τόν λαϊμόν. — ε *μβύτι* *νδε* *λjούμτ* = τόν έπνιξεν εις τόν
ποταμόν. — *μβύσ* *μιελινε* με *μjάλjτε* = βυθίζω τó *άλευρι* εις *μέλι*,
ζυμόνω με *μέλι*.

μβύτεμ: παθ. = πνίγομαι. μ' ουζοϋ φρύμα ε ου *μβύτα* = *μβύτεμ* *νδε*
δέτ = πνίγομαι εις τήν θάλασσαν.

μβουγάτ-ι (γ) ἴδ. *βουγάτ-ι* (γ) = πλούσιος [Σλαυική λέξις].

μβουγάτεμ (γ) ἴδ. *βουγάτε-α* (γ) = πλουτῶ.

(ι-ε) *μβουγάτιμ* (γ) ἴδ. ι-ε *βουγάτμ* (γ) = πλούσιος.

μβουκουρόj (*bogdan*) ἴδ. *σβουκουρόj* = καλλωπίζω.

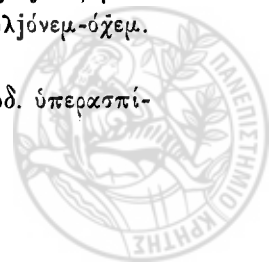
μβουκουρόχημ: παθ. ἴδ. *σβουκουρόχημ* = καλλωπίζομαι.

μβουλjέσε-α πληθ. *μβουλίjεσατε* = σκέπασμα, κάλυμμα, άντίθ. *σβου*-
λέσε-α· καί *μβουλίμ-ι* πληθ. *μβουλίμετε* = σκέπασμα. — άντίθ.
σβουλίμ-ι καί *μβουλίjόνjε-α* (Σπάτι): πληθ. *μβουλίjόνατε* = σκέπα-
σμα, *μβουλίτσε-α* ή *βουλίτσε-α*· πληθ. *α-τε*.

μβουλίjόνj: ρ. ένεργ. = σκεπάζω, καλύπτω, άντίθ. *σβουλίjόνj*: 2) *μνη*-
στεύω, *άραβωνίζω* κοιν. ἴδ. *φιjόj* (Σ): τó παθ. *μβουλίjόνεμ-όχημ*.

μβουρόνj-όj (τ) ρ. ένεργ. *ύπερασπίζω* τινά.

μβουρόνεμ-όχημ παθ. = *ύπερασπίζομαι* υπό τινος καί οϋδ. *ύπερασπί-*

ζομνι (ι dαλj ζότ ἢ ι dαλj περ ζότ = οἰκειοποιου̅μνι): ἴδ. που-
ρόχημ (Βεράτ.).

μθουρόνjε-α [ἴδ. bε̅ρ-ι] πληθ. μθουρόνjατε = ἀσπίς-ίδος.

μθουρόνjεσε-ι πληθ. μθουρόνjεσιτε = ὑπερκαπιστής.

μθουρόνjεσε-ja θηλ. πληθ. μθουρόνjετετε = ὑπερκαπίστρια.

μθούρη (τ) [βο̅ρρ-ι] ρ. ἐνεργ. = ἐπικινῶ τινι· καὶ μθουρῖς (τ).

μθου̅ρημ (τ) μθουρῖσεμ (τ) = κομπάζω, μεγχλχυχῶ, κχυχῶμνι, με-
γχορρημονῶ = μβάχημ μβε τε μάθ (γ).

μθουρησι-α (τ) πληθ. μθουρησίτε, μθουρησι-α (τ) πληθ. μθου-
ρησιτε, μθουρῖμνι (τ), πληθ. μθουρῖμετε = κομπορημυσύνη.

(τε) μθου̅ρημ-ιτε: οὐδ. = τὸ κχύχημνι. [βο̅ρρ-ι ἐξ οὗ μ' βο̅ρρ-εμ =
ἀνδρίζομαι].

μθουρητένj, μθουρητόνj (Περμέτ.) = μουρητένj, μουρητόνj: (τὸ b
εἶναι προσθετικὸν ἐπιτασσόμενον συνήθως μετὰ τὸ μ) = ἐπικινῶ.

μθουρῖμνι (τ) πληθ. μθουρῖμετε = κχύχημνι.

μθουρητεμ (Περμέτ.) παθ. = ὅταν κτυπῶνται μὲ τὰ κέρατα οἱ κριοί,
οἱ τράγοι, οἱ βόες καὶ ἄλλα ζῶα.

μθουροῦς (Περμέτ.) ρ. ἴδ. bαρρόj = φορτόνω (πολύ).

μθουφάσ-άτ-άτ (γ. τ.) νγουφάσ-άτ-άτ (Σ) ρ. ἐνεργ. = φουσκώνω, ἄορ.

μθουφάτα, μτχ. μθουφάτουνε (γ) — ουρε (τ) — μθουφάτεμ παθ.
καὶ οὐδ. καὶ νγουφάτεμ (Σ).

μθούσ ρ. ἐνεργ. = γεμίζω· ἀντίθ. δέρθ. καὶ (ἀπηρχαιωμένον), μβλjούσ

(τ) ρ. παθ. μθούσεμ, μβλjούσεμ (ἀπηρχαιωμ.): ἀντίθ. δέρδεμ ι

μθούσx κόχνε ἢ ι μθούσx μενδεjνε = τὸν κατέπεισα, τοῦ ἔδωκα

νὰ κατχάβη. — ου μθούσ χνεζζα = ἔγινε πκνσέληνος. — ου μθούσ

προφίτιx = συνεπληρώθη ἢ προφητεία. — ου μθούσνε δίτε = συνε-

πληρώθησαν αἱ ἡμέραι.

με: πρόθεσις (συντασ. μετ' αἰτ.) = μετά, κοιν. με· 2) διὰ μέσου· με

ατῆ = μετ' αὐτοῦ· με ἀνε τ' ατῆ = διὰ μέσου αὐτοῦ.

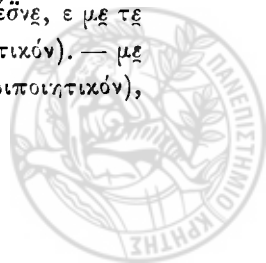
με = ἀντων. προσωπ. = μοῦ-μοί-μέ.

με = μύριον περιποιητικὸν ἢ ἀντιπεριποιητικὸν = χάριν ἐμοῦ ἢ ἐνκν-

τίον ἐμοῦ. — π. χ. με τε λjἄνε ε με τε λjύνε, με τε βέσνε, ε με τε

νγjέσνε, με τε στολjῖσνε ε με τε βνε νούσε (περιποιητικόν). — με

τε ρράχνε ε με τε βράνε ε με τε τσοπετούνε (ἀντιπεριποιητικόν),

έναντίον ἐμοῦ. — μα λῆ᾽ν' ε μα λῆύενε μα βέϋνε ε μα νηῖϋνε, μα στολίϋνε εμα ἕνε νούσε [= ἀντὶ με ε λῆ᾽ν' ε με ε λῆύενε, με ε βέϋνε ε με ε νηῖϋνε με ε στολίϋνε ε με ε ἕνε νούσε] (= χάριν ἐμοῦ). — με τᾶ ρράχνε, με τᾶ βράνε ε με τᾶ τσοπετούανε [= ἀντὶ με τε ε ρράχνε, με τε ε βράνε ε με τε ε τσοπετούανε] (= ἐναντίον σου χάριν ἐμοῦ). — με ἰα λῆ᾽νε ε με ἰα λῆύενε, με ἰα βέϋνε ε με ἰα νηῖϋνε, με ἰα στολίϋνε ε με ἰα ἕνε νούσε [= ἀντὶ με ἰ ε λῆ᾽νε ε με ἰ ε λῆύενε, με ἰ ε βέϋνε ε με ἰ ε νηῖϋνε, με ἰ ε στολίϋνε ε με ἰ ε ἕνε νούσε] = χάριν αὐτοῦ. — με ἰα ρράχνε ε με ἰα βράνε ε με ἰα τσοπετούανε [= ἀντὶ με ἰ ε ρράχνε ε με ἰ ε βράνε ε με ἰ ε τσοπετούανε] = ἐναντίον του, αὐτοῦ. — με τᾶ λῆ᾽νε ε με τᾶ λῆύενε, με τᾶ βέϋνε ε με τᾶ νηῖϋνε με τᾶ στολίϋνε ε με τᾶ ἕνε νούσε [= ἀντὶ με τε ε λῆ᾽ν' ε με τε ε λῆύενε, με τε ε βέϋνε ε με τε ε νηῖϋνε, ε με τε ε ἕνε νούσε] (= χάριν σου). — με τᾶ ρράχνε ε με τᾶ βράνε ε με τᾶ τσοπετούανε [= με τε ε ρράχνε ε με τε ε βράνε ε με τε ε τσοπετούανε] (= ἐναντίον σου). — πληθ. νάε, οὔα, νᾶ = μὰς το, σᾶς το, τούς το.

με (τ) μόριον συγκριτικόν=ἴδ. μᾶ (γ) = πλέον.

(ι) μέε (budi) = ι μετε (γ), ι μανγυτε (Σ) = ἀριστέρος

μεζατάο-ι πληθ. — ρε-τε=μεσαῖος, μεσικνός κοινῶς μεζατόρε-ἰα πληθ. ρε-τε θηλ. — βελαῖ μεζατούρ (Ἑλθᾶς.) = ὁ μεσαῖος ἀδελφός. — καὶ μεζατούρε-όρι (τ) μεζατούρε-όρι (γ), μεζατούρ-όρι (συνηρ. Ἑλθᾶς.) μεζατόρε-ἰα (τ. Ἑλθᾶς.) πληθ. — ὄρετε: μότερα μεζατόρε=ἡ μεσαῖα ἀδελφή.

μεζάι-ι (bogdan) ἴδ. μουζάτ-ι = δημοσιότης, δημοσία.

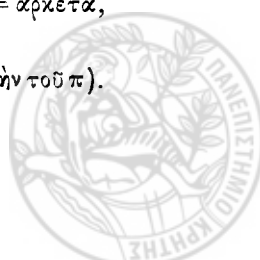
μέζε-ἰα (τ) πληθ. μεζετε=ἴδ. μάζε-ἰα (γ) = πῶλος.

μεζί: ἐπιρ. (γ. τ.) = μόλις μεζί (budi), μεμζί, μζί (bndi), μεδσί (Σ) καὶ μενδσί (Σ) καὶ μενδσί (Σ).

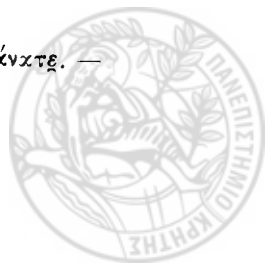
μεῖ (Ἑλθᾶς.) [συγκρ. ἑλλην. μέν-ω] ρ. ἐνερ. = λείπω, λειψόν ἢ ἐλλιπέος καθυστερῶν καὶ μενγό (Σ) μουνγύ (Σ) ἄρ. μένα-ε-ι μετοχ. μεμ: μεῖ βούκνε, γῆλένε οὔετε, βένενε κ.τ.λ. = κάμνω λειψόν, στερεύω, τὸ ψωμί, τὸ φαγητόν, τὸ νερό, τὸ κρασί κ.τ.λ.

μεζάφ (budi), μεζάφτ, (bogdan) μεζάφτ, μζάφτ, = ἐπιρ. = ἀρκετά, ἀρκετόν μιάφτ μᾶ = ἀρκετά πλέον, φθάνει πλέον. ἴδ. ἀφτ.

μενάι-ι (Σ. bogdan) πληθ. μεκάτετε = ἴδ. μπκάτ-ι (κατ'ἀποβολὴν τοῦ π).

- μεκατνουερ-όρι (γ. Σ. bogdan) = ἴδ. μπκκτνοῦερ-όρι. — μεκκτνουερ-όρι (συνηρ.), μεκκτνόρε-jx θηλ. ἴδ. μπκκτνοῦρ-ορι — μπκκτνόρε-jx.
- μέκεμ (γ. τ.) ρ. οὐδ. = μῆτεμ. παφρύμε = γίνουμι ἀνκίσθητος· ου μέκα σε κjέσσορι = μ' ου πρξ φρύμα νγx τε κjέσσοριτ· μετοχ. μέκε καὶ μέκουε (γ), μέκουξε (τ).
- μεκεροῖj (Μυζεκjεjx) ρ. = βελάζω (ἐπὶ κίγῶν) διτε μεκερίνjενε — ἴδ. ρ. βερράσ.
- μεκόνj (Περμέμ.) = ἴδ. κόνj μεκόνεμ παθ. = ἴδ. κόχημ.
- μέλj-ι = κέγχρος κοινῶς κεχρί, ἴδ. πενίκ-ου.
- μελjακουκj-ι ??? (κεχρί κόκκινω).
- μέλε-α ???
- μελέρι (Περμέτ.) καὶ βουλόυγε (Ἐλβάσ.) πληθ. x-τε. — αὐ βένδ κjε αῶτ' ἄjτουμε κουρ κᾶ βράμ κρούτε.
- μελέξε-α (Περμέτ.) πληθ. x-τε = εἶδος πετελέξ (ποσὶ δροῦρ' ι βίδιτ' πο δροῦρ' ι βίδιτ βέτε ι δρέjτε, ε δροῦρι ι μελέξεσε βέτε ι χάπουρε.
- μελένjε-α (τ) πληθ. x-τε ἴδ. μουλένjε-x (γ) = πετελέξ, δεδρον. — μελίνjε-x (Περμέτ.) πληθ. μελίνjατε.
- μελjινγόνjε-α (Αργυρ.) πληθ. x-τε = μύρμηξ-κος καὶ μελjινγόνjε-x (Περμέτ.) πληθ. x-τε· θενέγουλε-x (γ)· ἴδ. μίξε περδέσεjε (Περμέτ.)
- μελjκόνj (γ) = ἴδ. μουλjκωj (γ).
- μελjόρε-ja (Τυρᾶν.) πληθ. -- ὄρετε = νjε ἄρε κjε κᾶ κjένε μβιέλε μέλj. (ι-ε-τε) μέλjτε = ἀπὸ κεχρί = βουκ' ε μελj-τε = ψωμί κέχρινο.
- μελτσοῖ-α (γ. τ.) = ἴδ. μουσκενι-x (γ)· μουσκερι-x (τ). — μελτῶτ ε βάρδε = ἴδ. μουσκενι-ε βάρδε πληθ. μελτσίτε = ὁ πνεύμων μελτῶι ε ζέξε = ἴδ. μουσκενι ε ζέξε = τὸ συκῶτι.
- μέμε-α (τ) πληθ. μέματε [Ἐλλῆν. μκμμά, μκμμά], (παιδικὴ λέξις) καὶ μόμε-x πληθ. μόμεατε (γ) = μήτηρ.
- μεμέτσο-ι ἄρσ. = ὁ ἄλλαλος πληθ. μεμέτσατε.
- μεμέτσοε-ja θηλ. = ἡ ἄλλαλος πληθ. μεμέτσατε. -- μενέτσο-ι (Τυρᾶν.) πληθ. μενέτσατε. — μενέτσοε-jx θηλ. (Τυρᾶν.) πληθ. μενέτσατε = ι-ε-πα γόjε-ι-α (Σ) πληθ. = τε πα γόjετε ἄρσ. — τε πα γόjατε θηλ.
- μεζί: ἐπίρ. = ἴδ. μεζίj (budi) = μύλις.
- μέν-ι (Βεράτ.) πληθ. μένατε = ἴδ. μάν-ι (Καβ. γ) πληθ. μάνατε. —

- μένκ-φέρρε = ἴδ. μάνα φέρρε (γ) καὶ φέρρε-μάνεζατε (Καβ.), φερε-μάτσε-α (Σ) = συκομορέα, καὶ συκάμιννα.
- μενγά-ι (τ) πληθ. μενγάσσε-τε = ἀριστεροῦ χεῖρ. — μενγάσσε-ιχ (τ) πληθ. μενγάσσετε θηλ. καὶ μενγιεράσ-ι (τ) πληθ. μενγιεράσσετε. — μενγιεράσσε-ιχ (τ) πληθ. μενγιεράσσετε.
- μένγε-α (τ) πληθ. μένγετε = ἴδ. μάνγε-α (γ) πληθ. μάνγετε. — νιε μένγε δρου (τ) καὶ νιε κράχ δρου (γ) = μία χερσιὰ ξύλα.
- μένγερε-α (Βεράτ.) [Γεγ. μάνγερε-α ἄχρηστος. = μάγκκνον γραικ.] = ἐλαιοτριβεῖον. ἴδ. μουλι βόγι (γ).
- μενγόνι (budi) καὶ μενγόνι (Σ) ἴδ. μεῖ (Ἐλθασάν). — μενγόνι (Σ) παθ. — ἴδ. μέχεμ (Ἐλθασ.).
- μενγόνι (τ) ρ. οὐδ. [συγκρ. μενγιέσ-ι, μούγετε] = σηκόνωμα ταχύ. — καὶ μουνγόνι (Βεράτ.), νγιέμε χέρετ (γ) = μενγόνι νδε μενγιέσ = ἐσηκώθηκα πολὺ πρῶτ, νγιέμε με νάτε (γ). — σα τε μούντῶ τε μενγόνιῶ = σα τε μούνδεῶ τε νγιέσεῶ χέρετ (γ) ἢ τε νγιέσεῶ με νάτε (γ). ἀντιθ. μενόνι (τ), βονόχεμ (γ).
- μένγουτε (Σ), μάνγουτε (budi) ἐπιρ. = ἴδ. μετε (Ἐλθασ.) ἐπιρ. — (ι-ε-τε) μένγουτε (Σ) μάνγουτε (budi) = ἴδ. ι-ε-τε μετε (Ἐλθασ).
- μενγιενέ-ια: πληθ. μενγιενέτε = μάγκκνον (Τουρκ. μενγιενέ). (ι-ε-τε) μένγιερε (τ) ι-ε-τε μάιτε (γ) = ἀριστερός, ἀριστεροῦ χεῖρ — δόρ' ε μένγιερε = ἡ ἀριστερὰ χεῖρ. — μηε τε μένγιερε = εἰς τὸ ἀριστερόν (μέρος).
- μενγιέσ-ι (γ. τ) = πρῶτα, ἕως, ἐωθινός. ἀντιθ. μηράμμε-ιχ, μενγιέσε-ιχ, νάτε-α, νάδιε-νάδιχ (Σ). — ου νγιίτα χιε νδε μενγιέσ = ου νγιίτα χιε με νάτε (τ) = ου νγιίτα χιε με νάδιε (Σ) = ἐσηκώθη ἀπὸ τὸ πρῶτ. — μίρε μενγιέσ! = καλὴ μέρα (χαίρετισμός). — ἡ ἀπόκρισις = μίρε σε ἔρδε· καὶ πληθ. μίρε μενγιέσιν. = καλὴ μέρα σας. — νάδιε μίρε! (Σ) [Ἴταλ. matine].
- μενγιέσσετ (budi), μενγιέσιτ ἐπιρ. = νδε μενγιέσ = τὸ πρῶτ, ἀντιθ. μηράμμεντ (γ).
- μενγι-α: πληθ. μενγιτε (budi-bogdan) (Σ. Τυραν.) = ἴδ. μαγι-α: πληθ. μενγιτε = ἰατρεία, θεραπεία, ἰατρικὸν 2) μαγεία.
- μενγιό: ρ. ἐνερ. = ἰατρεύω τινά.
- μενγιόσεμ = ἰατρεύομαι μ.τ.χ. μενγιόσουε.

μενγγισιόρ-ι (Σ. Τυρ.) πληθ. ρε-τε = ἴδ. μεγγισιόρ-ι = μάγος.

μενγγισιόρ-ε-ja θηλ. πληθ. ρε-τε = ἴδ. μεγγισιόρ-ε-jx.

μενδάσ-ι (Σ) ἀντὶ μενδάσῶ-ι κατ' ἀποβολὴν τοῦ φ πρὸ τοῦ σ. = μέ-
ταξ, μετάξιον.

(ι-ε-τε) μενδάσῶτε-ι-α-τε = μεταξωτός-ή-όν και

(ι-ε-τε) μενδάσῶτε-ι-α = ι-ε-τε μενδάσῶτε-ι-α.

μενδέσῃ-α πληθ. μενδέσῃτε = ἴδ. μενδέσῃ-α (γ) = τροφοί· ἴδ. μεντ (τ)
ρῆμα.

μενδόνj-όj ρ. ἐνερ. = συλλογίζομαι τινά — μενδόνj τε μηδέαπεμενε (γ)
= συλλογίζομαι τὸ τέλος.

μενδόνε-μόχημ· ρ. οὐδ. = συλλογίζομαι, σκέπτομαι.

μενδρρε-α (Σ), μενδρρε-α (τ) = ἡδύσμων (εἶδος φυτοῦ)· πληθ. μενδρρε-α.

μενδρρεξ-α (τ) πληθ. μενδρρεξτε (Καβ.) ὑποκορ. ἴδ. νένε-κίγγε-jx
(Κροῦjx)· ὑπογάστριον τῶν φορητῶν ζώων, ἡ ζώνη.

μενδρούεμ (budi) μετχ. ἴδ. Κατήχ. budi σελ. 118, 123, 127.

μενδύρε-α (γ) = τρόπος [maniera ἐντεσθεν πράγεται προσλήπει τοῦ
d μετὰ τὸ ν χάριν εὐφωνίας].

μενέτσο-ι (Τυράν.) πληθ. μενέτσατε = ἴδ. μεμέτσο-ι = τραυλός.

μενέτσοε-ja (Τυράν.) πληθ. μενέτσατε = ἴδ. μεμέτσοε-jx = τραυλή.

μενί-α (γ. budi) μερί-α (τ) [Ἑλλήν. μένος - μῆν-ια] (πληθ. ἄχρηστος)

= μίσος, ὀργή, θυμός. — μβα μενί (budi) = εἶμαι κακιωμένος κατὰ
τινος. — μβα μενί μβε τε = τὸν μισῶ· ι μβα μενί (γ) = τὸν μισῶ. —

μβα μενί μβε τὰ (budi) = τοὺς μισῶ. — ε καμ μενί (γ) = τὸν μισῶ,

με κα μενί = με μισεῖ, ε κα μενί = τὸν μισεῖ. — μόρα μενί jέτενε
τ'έμε = ἐμίσησα τὴν ζωὴν μου.

μενίῶιμ (budi) ἐπίρ. = ὀργισμένος, με ὀργήν, με θυμόν.

(ι-ε) μενίῶιμ: (budi - bogdan - γεγ.) = ὀργισμένος, θυμωμένος· 2) μι-
σητός-ή.

μενίχημ (γ. Σ) [μενί-α] = ὀργίζομαι, θυμῶν· και μενίχημ (τ) [μερί-α]

= κακίωνω, χολιάζω· ἀόρ. ουμερίτσο-ε-ι και σπκνίως ουμερίχῶ, ου-
μερίχ, ουμερίχ· μετχ. μερίτουρε (τ) και (σπκνίως) μερίχουρε.

μενόνj (τ) βονόνj (γ) = ρ. οὐδ. = ἀργῶ, βραδύνω· 2) ἀργοπορῶ (ἐπι
ἡμέρας)· μος με μενόν = μὴ με βραδύνης, μὴ με ἀργοπορῆς· ἴδ. βονόνj,
κjέλεμ, σίλεμ.

μενούαρε (τ) βόνε (γ) = βραδέως, ἀργά· ἀντίθ. πα μενούαρε· εἴτε με-
νούαρε = ἄστε βόνε = εἶναι ἀργά.

μέντ ('Αρθερίξ) ρ. ἐνεργ. = θέτω τὰς μητέρας νὰ βυζαίνουν τὰ βρέφη·
ἀόρ. μενδ'α· μετχ. μενδουρε. — κουρ ι νγόρθ κ'ιενγ'ι δέλιεσε ι βενε
ν'ιε τιέτερε κ'ιενκ'ι τε πίε σίσε κ'ιε τε μος ι ὀτέρετε κ'ιούμεσ'τι, ατε-
χέρε β'αριτε θόνε ε μενδ'α κ'ιενγ'ινε με ατε δέλιε. — ἰδ. μενδ'εσ'ε-α =
τροφός.

μεντ ἢ μένδια (γ) πληθ. μέντε [Λατ. mens] μεντ-μένδια (τ) πληθ.
μέντε [Ἑλλην. μένος] = νοῦς, φρήν, γνώμη, ἰδέα. — μετ' μέντ =
ἐνθυμοῦμαι (τὸ παρελθόν). — με-τε-ι μέρρενε μέντε = ζαλίζο-
μα-ι-σαι-ται. — μετ' νδερ μέντ = ἐνθυμοῦμαι (διὰ τὸ μέλλον). — με
μέντ = φρονίμως. — πα μέντ = ἀφρόνως. — με-τε-ι δουάλε μέντε = ου
πρίσ'κ μέντ'σ = ἔγειναι ἔξω φρενῶν. — jαμ. με d'ῶ μένδια = εἶμαι ἀμ-
φίβουλος = ἀμφιβάλλω. — με δουέλι πρέι μένδιασε = χ'αρρόβα. — βίε
νδερ μέντ = ἐνθυμοῦμαι. = με ρα νδερ μέντ = ἐνθυμήθην, ουκουιτού-
αῖε. — βίνι νδερ μέντ = ἀναλαμβάνω τὰς κισθήσεις μου. — σ'κὸι νδερ
μέντ = μελετῶ. — με νδ'σ'ρε μέντε = με ἐξεμουάλασε. — με ἐπ μέντ
= με νουθετεῖ. — με-τε-ι σ'κὸν νδερ μέντ = περνάει ἀπὸ τὸν νοῦν μου,
ιδεάζομαι. — με-τε-ι ὅτι μέντε = με-σε-τὸν σωφρονίζει. — βέ νδερ
μέντ με β'αμ ατε πούνε (γ) = βέ νδερ μέντ τε βένι ατε πούνε (τ), =
σκοπεύω νὰ κάμω (τοῦτο) — jαμ με ν'ι μέντ = ὁμοφρονῶ. — με-τε-ι
ίκου μένδια = ἔχασα-ε-ε τὸν νοῦν μου, σου, του. — ι βέ μένδιανε
(γ) = τὸν παρκατηρῶ. — μος ι βέ μένδιανε = μὴ τὸν παρκατηρῆς. —
βέν-ι μένδιανε = παρκατηρῆσε τον. — με-τε-ι ἐρθενε μέντε = ἐσωφρονί-
σθην-ης-η. — β'αί μέντ ('Ελθασ.) = σκέπτομαι.

μεντ-βερί-ου = αὐ κ'ιε ι κα μέντε ποσι βερί (ἐπὶ τῶν ἀστάτων νέων).

μεντ-σ'κούρτενε-ι-α (γ) μεντ-σ'κούρτερε-ι-α (τ) = κοντόμουκλος. — γρούακ
εἴτε φλ'ι'αρε-γ'ιάτε ε μέντ σ'κούρτερε = ἡ γυνὴ εἶναι μακρομαλλοῦσα
καὶ κοντόμουκλος.

(ι-ε) μέντιμ (γ)-ε-μέντ'ουρε-ι-α (τ) = φρονίμως, γνωστικός-ή.

μενδσί (Σ) ἰδ. μεδσί (Σ) = μεζί = μόλις.

μένιε-α (τ), μένιεζε-α (ὑποκορ.) = ψυχούλα, οἶου ι χ'όλε· πο βίε μένιε =
ψυχκλίζει. — 2) μένιε-α (τ) = τὸ μάννα· ν'ιε ε ἐμβελ'ιε κ'ιε βίε ν'α
κ'ιέιλ περιμ'ι γ'ιέθετ τε λ'ιαθ'άτεσε.

μεγλόλε-α (Τυρκν.) βίμε-α (Ἑλλάς.) πληθ. μεγλόλετρε, φυτόριον, νέον
φυτόν, δροῦν' ι βόγελξε ι πζ ρρίτουνε. —μεγλόλε μάνι, φίκου, μόλε
δάδε κ.τ.λ.

μερογόν-ό/ (γ. τ.) = λζκρογόν-ό/ = κροζύνω.

μερογόνεμ-όχεμ = ἴδ. λζκρογόνεμ-όχεμ.

μερογούρε-α ??? < κροζάν, ἔξω ἀπ' εδῶ, ἐπὶ ἀρχῆς >.

μεροδίχ (τ), μεροδίφ (γ), (Αρζου. Πεζμέτ.), μεροδάσ-έτ-έτ (Σ) νερο (γ.

Μαλξεσίτ) ρ. οὐδ. = κροζύνω, 2) ἐνερ. = κροζύνω τινά: ἀόρ. μεροδίχ-
ε-ου, μετοχ. μεροδίχουρε κχι ἀόρ. μεροδίτχ: μετοχ. μεροδίτουνε ἀόρ.
νέροχ μετοχ. νέροχουε [ἴδ. μάδε-α].

μέρε-α (τ) = χωρητικότητος μέτρον (γενικῶς ἔλα τὰ χωρητ. μέτρα).

(τε) μέρε-τε οὐδ. (Ἑλλάς.) — κχι τε μέρε = ἀποστρέφουμι τι, μισῶ τι.

(ε) μεροκούρε-α ἢ δίτ' ε μεροκούρε [Λατ. dies Mercurii] = ἡ Τετάρτη
ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος.

μεροκουλι-α πληθ. μεροκουλίτε (budi-bogdan-Σ) (Λατ. miraculus)
= θζκχιμ. — ἴδ. τσοουδι-α.

μεροκουλό/ (γ) ρ. = θζκχιμ. τσοουγῶ, κάμνω θζκχιμ.τχ.

μεροκουλόχεμ (γ) ρ. οὐδ. = θζκχιμάζω. — ἴδ. τσοουδίσ-ίτ-ίτ τσοουδίτεμ.

(ι-ε) μεροκουλουέσμι κχι (συνηρ.) μεροκουλουόσμι (γ) = θζκχιμ. στός-ή, θζκχι-
μ. τσοουγός: ἴδ. ι-ε-τσοουδίτσμι.

μεροέν/ : (Πεζμέτ.) ρ, ἐν. = βζσκχινίζω, ἴκχιτιάζω τινά.

μεροένεμ (Πεζμέτ.) πχθ. = βζσκχινίζομχι, ἴκχιτιάζομχι.

μεροέτ-ι = ζελενιά κοιν. (εἶδος δένδρου ἀειθαλοῦς)

(ι-ε-τε) μεροέτε: ἐπιθ. = προζ μεροέτι, δροῦ τε μεροέτχ.

μεροζέν/ (Βεράτ.), μεροζέ/ (τ) = βέν/ βάπενε, (ἐπὶ προβάτων, αἰγῶν,
βοῶν) κοινῶς στεκλιάζω, στεκλιζώ.

μεροζίμ-ι = ὁ τύπος ἐνθα στεκλιζούν τὰ πρόβατχ, χί αἰγεε, οἱ βύεε.

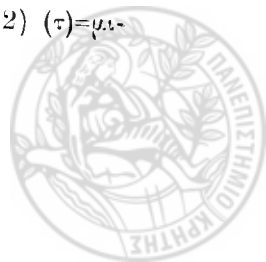
μεροζίσ-ίτ-ίτ (γ) ρ. ἐνερ. = βζκχιζύνω τινά.

μεροζίτ-ίτ-ίτ (τ) ρ. ἐνερ. = μισῶ τινά.

μεροζίτεμ (budi-bogdan Ἑλλάς. γ.) ρ. οὐδ. = βζκχιζύνομχι: με-τε ι με-
ζίτετε (γ) οὐδ. = βζκχιζύνομχι.

μεροζίτεμ: πχθ. = μισοῦμχι ὑπό τινος.

(ι-ε) μεροζίτσμι (γ. budi-bogdan) βζκχιετός, ὀκχιληρός-ά 2) (τ) = μι-
σιτός-ή.

μερι-α (τ) = ἴδ. μενι-α (γ) = μῆνις.

μεριμάνγρ-α (Καθ.) πληθ. — α-τρε = ἴδ. μιρμάνγρ-α (Ἑλθάσ.).

μεριτίμ-ι (Σ) = <ἀζία, ἀμοιβή>.

μεριτόνj (budi) = meritare <ἐκτιμῶ, ὀρίζω ἀξίαν>.

μερjέστε-α (Βεράτ.) = ἴδ. μαρέστε-α.

μεριχέμ (τ) = ἴδ. μενίχεμ (γ).

μερκόσ-ι (Δουμρέ-jα, Σπάτι) πληθ. μερκόσα-τρε: μερκόσ ι θόνε ατι
βούρρι κji ικά πιέλε γρούαα ι τσίλji δίργjετε νδε ὄτρατ ποσι λje-
χόνκ, εδὲ πρέτ ε περτσιελ ατά κji βίνε περ τε πάμ.

μερκjι-νι (γ. bogdan - Τουρν.) πληθ. μερκjίνj-τε καὶ (τ) μερκjι-ρι =
παλιούρος, κοιν. παλιούρι, παλιουριά· καὶ μερκjι-νι (γ).

μερκjίνjε-α (budi-Περμέτ.) πληθ. μερκjίνjατε.

μεροῦ-ja = ἴδ. δορέ-ja, (δορέζε-α, μενόνjε-α (Τουρν.).

μερούεμ (budi) μετοχ. ???

μερούεμ (budi) μετοχ. ??? ἴδ. σελο.

μέροεμ παθ. τοῦ ρημ. μάρο καὶ μίρρεμ.

μεροῖνε-α ??? <ἴσως, μυσίνη>.

μέσ-ι (Περμέτ.) πληθ. μέσετε = τὰ μέλη τοῦ σώματος, ὡς χεῖρ, πούς,
ὄφθαλμός, ὄς, ρίς, κ.τ.λ.

μεσ-δέτ-ι (τ) = ἴδ. μjέσ-δετ-ι (γ). — μεσ-δίτε-α (τ) = ἴδ. μjεσ-δίτε-α (γ).

μέσ-ζι (τ) πληθ. μέζατε = ἴδ. μάσ-ζι (γ) πληθ. μάζατε = πῶλος.

μέσ-ζι (τ) = ἡ μέση καὶ μιεδίς-ζι (γ). — νδε μέστ (τ) καὶ νδε μιεδίστ
(γ) = εἰς τὴν μέσην.

μέσ-περ-μέσ (τ) καὶ μιεδίς-περ-μιεδίς (γ) ἐπιρ. = ἀνάμεσα, μέσ αἰς
τὴν μεσην κοινῶς.

μεσάλε-α: πληθ. μεσάλατε [Λατ. mensa, mensalis] = τράπεζα, τρα-
πέζιον, 2) συμπόσιον. — ι βέρα νjε μεσάλε = τοῦ ἔκαμα ἓνα τραπέζι
(=συμπόσιον).

μεσ-δέτ-ι (τ) = ἴδ. μιес-dέτ-ι (γ).

μεσ-δίτε-α (τ) = ἴδ. μιес-δίτε-α (γ) = μεσημβρία.

μεσέ-α (γ. Ἑλθάσ.) = ἡ τσίπα· μεσ' ι κjέπερσε = ἡ τσίπα τοῦ κρομμυ-
δίου· μεσ' ε τ' ἀμβελjιτ (γ) = θόνε ασάj πελjχούρσε χόλε κjε βέ
κjούμεστι κουρ νδῶέχτε.

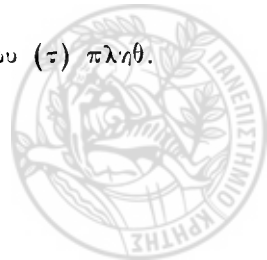
(ι) μέσμη-ι (τ) πληθ. τε μέσμητε = μεσαῖος, μεσιανός.

- (ε) μέσεμε-ja (τ) πληθ. τε μέσεμετε = μεσίζ, μεσιανή· και ι-μιεδίόμε-ι
 (γ) πληθ. τε μιεδίόμε-ιτε ε-μιεδίόμε-ja θηλ. ε-νδερμιέτόμε-ja (Σ).
 μεσίμ-ι (γ. τ.) πληθ. μεσίμετε = διδάξεις, διδάχή, 2) συνθήεικ, έξάσκη-
 σις, έξοικείωσις· και μπισίμ-ι, πσίμ-ι.
 μεσόν (Dίβρα) ρ. τριτοπρ. = ἴδ. βουνόν (γ), βουρόν (τ).
 μεσόνj-όj (τ. budi-bogdan), πσόνεμ (τ) = διδάσκομαι, 2) συνηθίζω,
 έξοικειούμαι.
 μεσόνjεο-ι πληθ. μεσόνjεσιτε = διδάσκαλος.
 μεσόνjεο-ja πληθ. μεσόνjεσετε = διδασκάλισσα.
 μεσίτjρ-ι· πληθ. μεσίτjρε τε = μεσίτης· ἴδ. νδερμιέτεσο-ι (γ).
 μεσίτjρε-ja· πληθ. μεσίτjρετε = μεσίτρια· ἴδ. νδερμιέτεσε-ja (γ).
 μεσσε-α πληθ. μεσσετε = ἡ θεία λειτουργία· 2) ἡ προσφορά = ὁ ἄρτος τῆς
 λειτουργίας) κοιν. λειτουργιά.
 μεσσεlj (γ) = ἴδ. ρ. μβεσσεlj = μζεύω.
 μεσσερίεο (bogdan) = ἴδ. μισσερίεο-ι (Σ).
 μεσσεε-α (γ) πληθ. μεσσεεατε = ἴδ. μπσσεε-α = σκουπιά.
 μεσσεχ (Σ), μεσσεφ (γ) ρ. σὺδ. = ἴδ. μπσσεχ (τ) ρ. <κρύπτω>.
 (ι-ε-τε) μεσσεχετε (Σ), μεσσεφετε (γ) = ἴδ. ι-ε-τε μπσσεχετε (τ).
 μεσσεχετε (Σ), μεσσεφετε (γ) = ἴδ. μπσσεχουρ (τ) = κορυφίως ἐπιρ.
 μεσσεχεσσίε-α (Σ), μεσσεφεσσίε-α (γ) = ἴδ. μπσσεχεσσίε-α (τ).
 μεσίj (γ) = ἴδ. μπσίj (τ) <σκουπίζω>.
 μεσίκ (γ) = ἴδ. μπσίκ ρ. <σουφρόνω, ζαρόνω>.
 μεσίκε-α πληθ. μεσίκεατε = ἴδ. μπσίκε-α πληθ. μπσίκεατε <ρυτίς, πτυχή>.
 μεσίκεζε-α πληθ. μεσίκεζατε = ἴδ. μπσίκε-α.
 μεσίκεμ (γ) = ἴδ. μπσίκεμ <ζαρόνομαι>.
 μεσίλjεμ (γ) = ἴδ. μβεσίλjεμ <τυλίσσομαι>.
 μεσίχεμ παθ. τοῦ μεσσεχ (Σ) ἴδ. μπσίχεμ (τ).
 μεσκόουρ-όρι (Σ) ???
 μεσκόρε-ja (Σ) ???
 μεσκόρεο-α πληθ. μεσκόρεοατε = ἴδ. μουσκόρεο-α <δάμαλις>.
 μεσός (γ) ἴδ. μπσός (Τοσκ. Περγμέτ.) <μανθάνω>.
 μεσός (τ) μεστόj (γ) και haj μεσσε, νδσίερ μεσσε = ρ. σὺδ. = λειτουργῶ
 (ἐκκλησιαστικῶς).
 μεστέο (γ) = μπεστέο ρ. <ἀκουμῶ τι, στηρίζω>.

- μεσῶτετεμ* (γ) = ἴδ. *μπεσῶτετεμ* <ἀκουμβῶ>.
- μεσῶτιελ* (γ) καὶ *συνηρ.* *μεσῶτιλ* = ἴδ. *μπῶτιελ ρ.* <μαζεύω>.
- μεσῶτιλεμ* (γ) = ἴδ. *μπῶτιλεμ* <μαζεύομαι>.
- μεσῶτιέρρε-α* πληθ. *μεσῶτιέρρατε* = ἴδ. *μουσῶτιέρρε-α* = δάμκλις.
- μεσῶί* (γ) = ἴδ. *μεσῶί* (τ).
- μεσῶί* (γ) = *μπῶτιί*.
- μεσῶύμε-α* πληθ. *μεσῶύματε* = ἴδ. *μπῶτύμε-α*.
- μεσῶύμ-εμ* = ἴδ. *μπῶτύμ-εμ*.
- μεσῶύχεμ* (γ) = ἴδ. *μπῶτύχεμ*.
- μεῖτε* (γ) (Ἑλθασ.) ἐπίρ. [μῆ ρ.] = ἑλλιπές κοιν. *λειψὸ* καὶ *μάνγουτε* (budi-Σ) [Τουρκ. ἐκσίκ] *μένγουτε* (Σ) ἐπίρ.
- (ι-ε-τε) μεῖτε* (γ. Ἑλθασ.), *ι-ε-τε μάνγουτε* (budi-Σ) *ι-ε-τε* *μένγουτε* (Σ) ἐπίθ. = ἑλλιπής-ές, κοιν. *λειψός-ή-όν*.
- μεδοί* (Σ) = ἴδ. *μεζί*.
- μεδῶβι-νι* (Τουρκ.) πληθ. *μεδῶχβίν-τε* = μικρὸν παιδίον ἀπὸ δύο ἕως ἑξ ἑτῶν.
- μεῖοε-ja* (Καβ.) πληθ. *μέτσετε* = κjuπ οὔji ι βόγελjε.
- μεῖσῶί* (γ) ἴδ. *μεσῶί* ρ. = μαζεύω.
- μεῖσῶί* (γ) = ἴδ. *μεσῶί* (γ) ρ. = κρύπτω.
- μεῖσῶίφετε* (γ) ἐπίρ. = ἴδ. *μεσῶίφετε* (γ) ἐπίρ. = κρύβδην, κρύφα.
- (ι-ε-τε) μεῖσῶίφετε* = ἴδ. *ι-ε-τε μεσῶίφετε* (γ) ἐπίθ. = κρυφός.
- μεῖσῶίφειν-α* (γ) πληθ. *α-τε* = ἴδ. *μεσῶίφειν-α* (γ).
- μεῖσῶίλγεμ* (γ) = ἴδ. *μεσῶίλγεμ*.
- μεῖσῶίφεμ* (γ) = ἴδ. *μεσῶίφεμ* (γ).
- μεῖσο-κε α* (Περμέτ.) πληθ. *α-τε* ἴδ. *χάσσετε-je-jx*.
- μῆχεμ* (Περμέτ.) ρ. οὐδ. = ἔρχομαι εἰς αἰσθησιν, 2) σωφρονίζω.
- μῆχεμ* (γ) (Ἑλθασ.) οὐδ. = λείπω, γείνομαι λειψός· καὶ *μηνῶίχεμ* (Σ)
- ου *μῆ* βούκα, *γjέλα* κ.τ.λ. = ἔλειψεν ὁ ἄρτος, τὸ φαγητὸν κ.τ.λ. ἴδ.
- σῶίφεμ* = στεριεύω (ἐπὶ ὕγραν).
- μῆί* (bogdan-budi) = ἴδ. *μεῖί* (budi).
- μῆί* ι [Ἑλλην. μύλη] = ἄλφιτον, ἄλευρον καὶ *μῆίλ-τε* = οὐδ. κοινῶς
- ἀλευρι*. — *μῆί-ι* (συνηρ.) πληθ. *μῆίλνατε* καὶ *μῆίλνατε*. — *μῆίλ-τε* οὐδ.
- (συνηρ.) (ἄχρηστον).
- μῆ-νι* (Σ) πληθ. *μῆν-τε*, *μῆ-ου* (γ) πληθ. *μῆν-τε*, *μῆ-ου* (τ) πληθ.

μίνι-τε = μῦς, ποντικός· γεν. μίνιτ καὶ μίουτ, αἰτ. μῖνε, μῖνε.
μιέλι ἢ *μιέλι* (τ) = ἰδ. μῆιελι ρ. μῆιλ (συνηρ.) <ἀμέλιω>.

μιάκ-μιάκ-μιάκ (τ. Περιμέτ.) ρ. οὐδ. = πεθάνω, ψοφῶ τῆς πείνης,
 πεινῶ ὑπερβολικῶς (ἐπὶ ἄρτου μόνον) ὡς *μιάκ* περ βούκε = ἀποθνή-
 σκω τῆς πείνης. ἀόρ. μῆεκκ-ε-ου· μτχ. μῆεκ καὶ μῆεκουρε. — ἰδ.
 γαχιάσ ρ.

μιάλιε-α (τ. Σ) [Ἑλλην. μέλι-τος Δατ. mel], *μιάλιτε-ι* (Ἑλβασ.)
 κοιν. τὸ μέλι (πληθ. λείπει).

μιάλιτσεζε-α (bogdan) πληθ. *μιάλιτσεζατε* = μέλισσα ἰδ. βλιέτε-α.
μιάφι: ἐπίρ. ἰδ. μειάφτ ἐπίρ.

μῆγουλε-α (τ. Σ) *μῆεργουλε-α* (τ) (πληθ. ἄχρ.) = ἰδ. νῆγουλε-α.

μῆεκ-ου (budi, bogdan) = ἰατρός, 2) *μῆεκ-ου* (γ) = ἰατρικόν, 3) μάγος.

μῆεκεσ-ι πληθ. *μῆεκεσιτε* = ἰατρός, 2) μάγος.

μῆεκεσε-ια πληθ. *μῆεκεσετε* = ἰατρίσσα, 2) μάγισσα.

μῆεκειαρ-ι πληθ. *μῆεκετάρετε* ἄρσ. = ἰατρός.

μῆεκετάρε-ια πληθ. *μῆεκετάρετε* θηλ. = ἰατρίσσα.

μῆεκεσι-α πληθ. *μῆεκεσιτε* = ἰατρεῖα, θεραπεία, 2) μαγεία.

μῆεκό: ρ. ἐνερ. = ἰατρεύω τινά — *μῆεκόχεμ* πχθ. = θεραπεύομαι.

μῆεκερε-α, *μῆεκερε-α* πληθ. α-τε = κοιν. τὰ γένεια.

μῆεκεροῦ-ι πληθ. *μῆεκεροῦσετε* = βούρρ με *μῆεκερε* = κοιν. γενᾶτος = ὄ-
 ἔχων γένειον. φράσεις:

μῆεκερ-βάοδε-ι. — *μῆεκερ-γιάτε-ι*. — *μῆεκερ-ζίου*. — *μῆεκερ-κούκ-ι*. — *μῆε-*

κερ-ᾠκούρτενε-ι (γ) — *μῆεκερ-ᾠκούρτερε-ι* (τ). — *μῆεκερ-ᾠτελούν-γε-α*.

μῆεκουλε α = εἶδος πτηνοῦ.

μῆερ = ἀλλοίμονον. — *μῆερ σε τῶ* να γῆετι! = ἀλλοίμονον τὸ τί ἐπάθω-
 μεν. — *μῆερ να τε μῆερετε* = ἀλλοίμονον ἡμεῖς οἱ ἄθλιοι.

(ι) *μῆερε-ι* πληθ. *τε μῆερετε* = ἄρσ. = ἄθλιος, δυστυχής.

(ε) *μῆερε-α* πληθ. *τε μῆερατε* θηλ. = ἄθλια, δυστυχής.

μῆερε-ι πληθ. *μῆερετε* ἄρσ. *μῆερε-α* πληθ. *μῆερατε* θηλ. — οὐν' ι μῆερι!

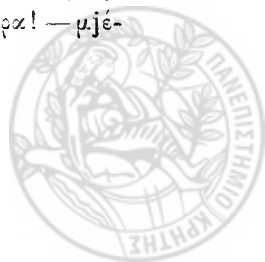
οὐν' ε μῆερα! νά τε μῆερετε! νά τε μῆερατε! — μῆερι οὐνε! μῆερι τί,

μῆερι αὐ. — μῆερετε νά! μῆερετε ἰού! μῆερετ' ατά! μῆερα-οὐνε,

μῆερα τί, μῆερα αἰό, μῆερατε νά, μῆερατε ἰού, μῆερατ' ατό. — μῆερι

οὐν' ι μῆερι! — μῆερετε νά τε μῆερετε! — μῆερα οὐν' ε μῆερα! — μῆε-

ρατε νά τε μῆερατε.

μῆγορουλε-α (τ) = ἴδ. μῆγουλε-α (τ) = ὀμίχλη.

μῆρορνj (Περμέτ.) ρ. ἐνεργ. = ἐλεεινολογῶ τινα.

μῆρορνεμ (παθ.) ἐλεεινολογοῦμαι ὑπό τινος.

μῆσο-δέτ-ι (γ) = μεσ-δέτ-ι (τ) = Μεσόγειος θάλασσα.

μῆσο-δίτε-α (γ) = μεσ-δίτε-α (τ) = μεσημβρία, μεσημέρι.

μῆσο-ῖετῆ-α (γ) = μεσ-ῖετῆ-α (τ) = μεσσίων. — Ἱστορία ε μῆσο-ῖετῆε =

ἡ Ἱστορία τοῦ μεσσιῶνος. — τῆ κετίλα πουνε βεῖεσῖνε νδε κῶξε τῆ

μεσ-ῖετῆε = τοικῶτχ ἐπράττοντο εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ μεσσιῶνος.

μῆσο-νάτε-α (γ) = μεσ-νάτε-α (-) = μεσονύκτιον.

μῆεῶτῆρ-ι : πληθ. μῆεῶτῆρετῆ [Λατ. magister] = διδάσκαλος, τε-
χνίτης.

μῆεῶτεροῖ-α : πληθ. μῆεῶτερίτε = τέχνη.

μῆεῶτεροῖτ = ἐπιρ. = τεχνικῶς.

μῆέτ : (Μάτια-budi) = ἐπιρ. = νγῆεε = μέχρι. — μῆέτ κητού (Μάτια) = νγερ-
κετού — μῆετ νδε (budi) = νγῆεε νδε.

μῆέτε-α (τ) ?? κῶ λῆεῶ εῶτε γῆῖθε μῆέτε. — (ἐν τῆ φράσει ταύτῃ).

μῆζε-α πληθ. μῆζετῆ [Ἑλλην. μῦξα, Λατ. musca] = μῦγχα.

μῆζε-κάλῆι = ἀλογύμυια κοινῶς μῆζε-περδέετῆ-α (Ἑλθασ.) = θενέγουλε-α
μῆζε-περδέετῆε (Περμέτ.) πληθ. μῆζε-περδέετῆε = ἐν γένει ὅλα τὰ
εἶδη τῶν μυρμηκῶν.

μῆζ' ε τερβοῦεε (γ) καὶ μῆζ' ε τερβοῦεε (συνηρ.), μῆζ' ε τερβοῦαεε (-) =
εἶδος πρασίνης μυίγας, τὴν ὁποῖαν δίδουσιν εἰς τοὺς λυσσαμένους
νὰ καταπίωσιν ὡς ἰατρικόν.

μῆζε-κῆνε-ῆα (γ), μῆζε-κῆνε-ῆα (τ) πληθ. μῆζε-κῆνετε = κυνάμυια.

μῆζε-α (γ. τ.) = ἴδ. μῆλῆε-α (τῶαμ.) νῆε μῆζε = χίλια. — du μῆζε, τρι
μῆζε = δύο χιλιάδες, τρεῖς χιλιάδες.

μῆκ-ου : πληθ. μῆκ-τε [Λατ. amicus] = φίλος ἀντιθ. ανεμῆκ-ου.

μῆκε-ῆα : πληθ. μῆκετε = φίλη, κοινῶς φιλινάδα· ἀντιθ. ανεμῆκε-ῆα.

μῆκῆεσῖ-α πληθ. μῆκῆεσῖτε = φιλία· 2) ὄνομα περιληπτικόν = οἱ φίλοι.

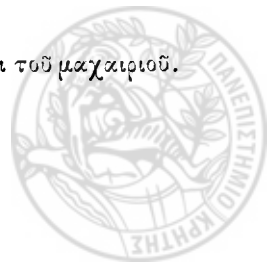
μῆκῆεσῖτε· ἐπιρ. = φιλικῶ τῶ τρόπῳ.

μῆκῆε-α (Ἑλθασ.) πληθ. μῆκῆεετῆ = φίλη, φιλινάδα.

μῆκῆεε-α (Βεράτ.) πληθ. μῆκῆεετῆ = ἡ φίλη

μῆκῆεε-α (γ) πληθ. μῆκῆεετῆ = ἡ φίλη.

μῆλ-ι : πληθ. μῆλετε = κοιν. τὸ θηκάρι μῆλ'ι θῆκεε = τὸ θηκάρι τοῦ μαχαιριοῦ.

μίλι και μιλ-μίλτε οὐδ. = ἴδ. μίελ-ι και μίελ-τε οὐδ.

μιλῆακ-ου και μιλήακῆ-ι = κοιν. λαγόπουλο, λαγουδάκι· ἡ κελῆύσῃ λῆε-
πουρι· ἴδ. πιγούν-ι (Περμέτ.).

μίλῆα (τῶα) [Λατ. mile] = χιλιάς· και μίῆα (γ) = ἐπιθ. = χίλιοι-αι-
α.—νῆε μίῆε. δὺ μίλῆε, τρι μίλῆε, κάτρε μίλῆε = χίλιοι, δύο χιλιά-
δες, τρεῖς χιλιάδες, τέσσαρες χιλιάδες κ.τ.λ. με μίλῆε και με μίῆε =
ἀνκρίθητα ψεύματα.

μιλῆου (γ) πληθ. μιλῆούνῆε· νῆε μιλῆου, δὺ μιλῆούνῆ, τρε μιλῆ-
ούνῆ κ.τ.λ.

μιλῆου-οῖ (Τυραν.) πληθ. μιλῆόρετε = δύο ἐτῶν κριός· και πιελάκ-ου,
πληθ. πιελάκετε.

μίρε ἐπιρ. = εὔ, κελῶς—ἀντιθ. κέκῆ ἐπιρ. με βιέν μίρε = χαιρώ, εὐχα-
ριστοῦμαι· ἀντιθ. με βιέν κέκῆ = μοῦ κακοφαίνεται, λυποῦμαι· μίρε
σε ἐρδε = κελῶς ἤλθεε. —μίρε σε τε γῆετα = κελῶς σέ ἡῦρα. — ἡ μίρε
σε τε προῦ Ζότι ὕνε (γ). μίρ' ουγεθῆσ = κελῶς ἡμέρωμα κῆοπε περ
τε μίρε (κατ' εὐφημισμὸν) π. χ. ἐπὶ διηγήσεως· μίρε κῆοθῆ ἢ μίρε
μῆετῆ, λῆεμε του μίρε (γ) = χαιρετε (adio) ἀπόκρισις : μίρε βῆετῆ (τ),
μίρε βῆεθῆ (γ). —περ τε μίρε! (ἐπὶ πόσεως) = εἰς ὑγείαν. —ἀπόκρισις
μίρε πάετῆ = ὑγείαν νῆεηε —τε βερετε μίρε = τε βῆετε μίρε (γ) (ἐπὶ
βρώσεως) = με τῆε ὑγείας σας. —ἀπόκρισις μίρε πάετῆ = ὑγείαν νῆεηε. —
μα μίρε (γ) και μίρε (τ) = ἐπιρ. = κελῦτερε· φῆετε μίρε = κάλλιστα·
μίρ' ε του μίρε = πάνυ κελῶς· ἀντιθ. κελῆ ε του κελῆ = κελῆ κακῶς·
με δῆλι κελῆ = ἐγένετο πρὸς κελῶν μου, συνέβη πρὸς κελῶν μου· ἀντιθ.
με δῆλι κελῆ = ἐγένετο πρὸς κελῶν μου· με-τε-ι δῆλῆ μίρε = γίνετα,
συμβαίνει πρὸς κελῶν μου, σου, αὐτοῦ.

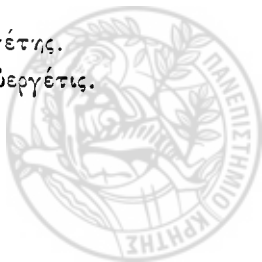
(ι) μίρε-ι πληθ. τε μίρετε = κελῶς, ἀγαθός, ἀντιθ. ι-ε-τε κέκῆ.

(ε) μίρε α : πληθ. τε μίρετε = κελῆ—ἀγαθή.

(τε) μίρετε = οὐδ. = τὸ κελῶν, ἡ κελῶσῆ, ἡ ἀγαθότηε· βενδ' ι μίρε =
ἱερός τόπος. —περ τε μίρετε τ' ἀν = διὰ τὸ κελῶν σου, πρὸς ὄφε-
λός σου· ἴδ. ja di περ νῆεε. —ε μαρρ με τε μίρε = τὸν κελῶπιάνω
κοινῶς τὸν κελῶμεταχειρίζομαι· ἀντιθ. ε μάρρ με τε κέκῆ = τὸν κελ-
ῶπιάνω, τὸν κελῶμεταχειρίζομαι.

μίρε-βῆεμε-ι (γ) μίρε-βῆεμε-ι (τ) πληθ. μίρε-βῆεμετε = εὐεργέτης.

μίρε βῆεμε-ια (γ) μίρε-βῆεμε-ια (τ) πληθ. — σετε θηλ. = εὐεργέτις.

μίρε-φίλι (budi) ἐπιρ. = πραγματικῶς, τῷ ὄντι, ἀκριβῶς βεβαίως· *μίρε-φίλι* ε περ τε βερετέτε (budi) = φράσις· πραγματικῶς καὶ ἀληθῶς.
μιρμάρη-α (Κροῦζ) ἴδ. *μιρμάρη-α*, *μπαρμάρη-α* = ἡ ἀράχνη καὶ ὁ καλλικιάντζαρος [συγκρ. ἑλλήν. μύρμηξ-κος].

μιρόσ· ρ. ἐνεργ. = καλυτερεύω τινά· *μιρόσεμ* = καλυτερεύω ἀμετάβ.

μιρόσ = ἀλείφω μὲ μύρον, *μιρόσεμ* = μυρόνομα· ἴδ. βοιόι-όχημ (Σ).

μύρορεμ = ἴδ. μέρρεμ.

μίσε-τε (τ) πληθ. [συγκρ. μῖσ-ι] = τὰ μέλη τοῦ σώματος, τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου. — *ι κα μίσετε τε βούκουρα* = ἔχει ὠραῖα χαρακτηριστικὰ.

μίσερ-ι πληθ. *μίσερτε* = ἀραβόσιτος. — κοιν. καλαμπόκι.

(ι-ε) *μίσερτε* = ἐξ ἀραβουσίτου· βούκ' ε μῖσερτε = ψωμί καλαμποκίσιο.

μισερόρε-ζα· πληθ. *μισερόρετε* (Τυραν.) = ἀκό ἀρε κζε κα κζένε μπιέλε μίσερ.

μισερίστε-ζα πληθ. *μισερίσττε* (Βεράτ.) = ἴδ. γοζίτε-α.

Μισιρ-ι = ἡ Αἴγυπτος· 2) εἶδος ἀνθους κοιν. βιόλαις.

μισκόντζε-α πληθ. *μισκόντζε* (Κροῦζ) = ἴδ. μῖσκόντζε-α.

μῖσ-ι καὶ *μῖσ-τε* οὐδ. [Ἑλλην. μῖς-μῦωνος, Σλαβ. μισό] πληθ. *μῖσ-νατε* (γ) *μῖσρατε* (τ) = σάρξ-κός, κρέας.

μισέριρ-ι (Σ) [miseria] καὶ *μισερίρε-ζα* = ἔλεος, εὐσπλαγγία· ἴδ. περδελίμ-ι.

(ι) *μισέριρσεμ-ι*, ε *μισερίρσεμ-ζα* (Σ) = ἴδ. ι-ε περδελέουσιμ.

μισκόντζε-α (Ἑλβασ.) [Λατ. musca] *μιτσκόντζε-α* (Τυραν.), *μισκόντζε α* (Καβάζ), *μουσκόντζε-α* (Περμέτ.), *μουσκάτζε-α* (Σ) πληθ. *α-τε* = κώνωψ, κοιν. κουνουπι.

(ι) *μῖσμ-ι*, ε *μῖσμε-ζα*, τε *μῖσμ-ιτε* = σαρκώδης· πλῆστ με μῖσ.

(ι-ε-τε) *μῖστε* ἐπίθ. = σαρκικός-ἡ-όν.

μῖστρίστε-ζα (Βεράτ) πληθ. *ε-τε* = ἴδ. κατσαρρούμ-ι (Ἑλβανσ.).

μίτε-α (Περμέτ.) = δωροδοκία.

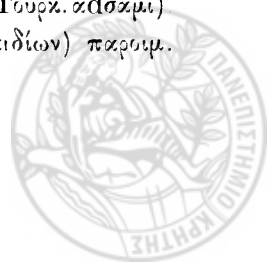
μιτε-μάρορεσι = ὁ λαμβάνων δῶρα (δωρα-δεχόμενος).

μιτός ρ. ἐνεργ. = δεκάζω τινὰ διὰ δώρων.

(ι-ε) *μίτουρε* (γ) *μίτουρε* (τ) - *ι-α* = ἀπλοϊκός, ἀρχαίος (Τουρκ. adöami)

- *αῖτ' ι μίτουρ' ε ι πα ρρίτουρε* (γ) (ἐπὶ μικρῶν παιδίων) παροῦμ.

μίτρα-α πληθ. *μίτρατε* = ἡ μίτρα (τῆς κεφαλῆς).

μίφ και μίφι (Κροῦζιχ) = ἴδ. μίχ και μίχι (Σ) ρ.

μίφεμ (Κροῦζιχ) = ἴδ. μιχέμ (Σ).

μίσο-ι (γ. Μκλζεσίχ) πληθ. μίτσατε = ἴδ. τσούν-ι.

μιτσόουε-όρι (bogdan) πληθ. μιτσόουε = σκληρός.

μιτσόουε-ja (bogdan) πληθ. μιτσόουε = σκληρά· νιέ:σ μιτσόουε (bogdan) = ἄνθρωποι σκληροί.

μιτσόουε-α (bogdan) = ἡ σκληρότης.

μίδσο-ουα (Ἄργουρ.), μίδσο-ιχ (Περμέτ.) [Τουρκ. κμουδσά] ἴδ. ούνκ-ι
γχι = θεῖος ἴδ. δάκιο ιχ [Τουρκ. δάιχ].

μλγιατε-α (bogdan) [λιχτόι] ἴδ. μπλγιατε-α.

μλγιατουε-όρι (γ) και (συνηρ.) μλγιατουε-όρι = ἴδ. λιχτουε-όρι.

μλγύσ-ι (Σ), μλγύτσ-ι (γ) πληθ. α-τε = εἶδος ἰχθύος ποταμίου.

μνδεροχέμ (Σ) = τρομάζω (ἀναγκραμματισμός) ἴδ. τμεροχέμ.

μο: ἴδ. μός (=μή).

μόδε-α (γ) (ἄνομα περιληπτικόν· πληθ. λείπει), μόνδε-α (Τουρκ.),
μόδουλε-α (Ἑλλεχστ.), μόδουλε-α (Βεράτ. - Κιβόιχ), γχίνγγερε-α
(Περμέτ.), γρχσίνε-α (Περμέτ.). γρόζουλε-ι (Σ) = κόκρ' ε ζέζε σι σά-
τσεμ, κελόγγεν-ι (Σ) = τὸ ζιζάνιον, κοιν. ὁ ἀρακάς.

μόκνε-α (γ) πληθ. μόκνεατε και μόκνε-α - μόνκνε, μόκνε-α (τ) μό-
κνεατε = μυλόπετρα.

μόκνε-α (τ) πληθ. μόκνεατε = ἐκκτόμπος (εἶδος σκώληκος) και δυ-
ζέτ-κεμβεσε-ιχ (Περμέτ.), κνετε-δέτε κνεβεσ-ι (Σ) = νιε κρύμ-
πε σούμ κνεβε, κουρ, ε ζε ατέ, μπστίλετε.

Μολαγγέσ-ι = νιε φσχτ' ι Κεράβεσε Ἑλβασιάνιτ ινε βεν μόλε γιέσε
(εἶδος μήλου).

Μολα-γγέσα-ι: πληθ. Μολα-γγέσασιτε = κάτοικος τοῦ Μολαγεσιου.

μόλε-α: πληθ. μόλετε = μῆλον (τὸ δένδρον και ὁ καρπός).

μόλεξε-α πληθ. μόλεξεατε = τὸ μῆλον τοῦ μαχούλου· μόλεζ' ε φάκισε.

μόλε-μουτσε-ja (Τουρκ.) πληθ. ε-τε = ἴδ. μούσμουλε-α.

μόλγε-α και μόλγε-ja (τ. Ιεράτ.) πληθ. μόλγετε ἴδ. τένγε-α, τένε-α
κόπσε-α κοιν. κουτσιπίδχ.— και

μολγιτε-α, μολγιτε-α (Καβ), μολγιτσε-α, μολγιτσε-α (Βεράτ. Περμ.)
πληθ. μολγιτσατε, μολγιτσατε = σάρακας, μολιτσα.

μολγι-α πληθ. μολγιτε = μόλυσμα.

μολήσι-ί-ίτ και μολέπω = μολύνω.

μολήτεμ και μολήψεμ = παθ. μολύνομι. — ι-ε-τε μολήιτουε και μολ-
jέπσουε = μεμολυσμένος.

μολήι-ί-ίτ (τ) άόρ. μολήιτμ μτχ. μολήιτουε. — ρ. ένερ. — μόλjμ μολήιτ
ρρόβκτ' ε λjεκούρκτε. = ή κουτσιπίδκ κατκτρώγει τά φορέμκτκ και
τά δέρμκτκ. — έσ'τε μολήιτουε = είναι κατκφκγωμένον από τήν κου-
τσιπίδκ. 2) έπί εύλογίκς. — έσ'τε μολήιτουε νγκ λjικ = είναι κατκ-
στιγκκτισμένοσ, σηκκδεμένοσ, κατκφκγωμένοσ από τήν εύλογίκν.

μολήjίσι-ί-ίτ ('Ελβκσ.) ρ. ένερ (έπί άσθενών) = μολύνω.

μολήjίτεμ ('Ελβκσ.) παθ. = μολύνομι (έπί άσθενών).

μόμκ-α (γ) πληθ. μόμκτε = ιδ. μέμκ-α (τ).

μοράjε-α ('Ελβκσ.) = μάρκθρον' και [μοράτκ-ι].

μόρε-α ???

μορέ (τ) άρσ. ιδ. κρέ (γ) και ορέτ (τ), μρέ ('Ελβκσ.) άρσ. μόρε (γ)
άρσ. μορί (τ) θηλ. — ιδ. μόj, μόρι (γ) θηλ. ιδ. μόj.

μόρθ-ι: κοιν. ξεπάγκκσμκ, έτκν ξεπάγκκζούν τά πόδικ και τά χέρικ,
ή έπιδερμίς γίνετκ κόκκκνκ και ό άνθρωποσ ζύετκ.

μόρτκ-ι [Δκτ. mors-mortis (μόρτοσ)] = θάκκκτοσ.

μόρτκ-μόρτκια (budi-bogdan), μόρτεjε-jκ (πληθ. άχρηστ.) και μόρτε-
jκ. — ι άπ μόρτ (budi) = τού προζενώ θάκκκτον, τόν κάμνω νά άπο-
θάκκκ.

(ι) μόρτjίμκ-ι-ε-μόρτjίμκ-jα = θνητόσ-ή. — νjερίου ι μόρτjίμκ = άνθρωποσ
θνητόσ. — νjέρε τε μόρτjίμκ = άνθρωποι θνητοί.

μόρρ-ι πληθ. μόρρκτε = ή ψείρκ.

μορράσ: ρ. ένερ. = μορρίσ ρ. — μορράτεμ = ιδ. μορρίτεμ.

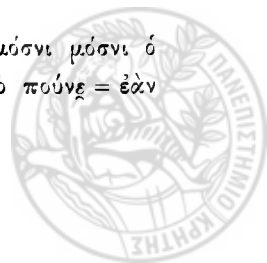
μορρέπο-εμ = ιδ. μορρίσ-μορρίτεμ.

μορρίσι-ί-ίτ (γ) και μορρίτκ-ί-ίτ (γ) ρ. ένερ. = ξεψείρjάζω τκ, νά σικjί
περ μόρρκ νδονjέ τίετερε. — και μορράσ-άσ-άσ (Περμέτ.) — μορρίτεμ,
μορράτεμ (Περμέτ.) = ψείρjζομκ σικjί περ μόρρκ, σ'τύπ μόρρκ.

μορρκατσάκκ-ου (γ. τ) πληθ. μορρκτσάκκτε = ψείρjάρκς.

μορρκατσάκκ-jα θηλ. πληθ. μορρκτσάκκτε: και ι-περμόρρτε-ι (Σ) ε-περ-
μόρρτε-α (Σ) θηλ.

μός και μό = μόριον άπκγορευτικόν = μή. (έπί πληθ.) = μόσνκ μόσνκ ό
τε κέjκ = μή ώ κκκκί. — νδε μόσ άρθετκ σ' ήνετε κεjό πούνε = έάν

μη ἔλθη δὲν γίνεται τοῦτο· ἦ: πα ἀρδε αὐ σ' βένετε κεῖο πούνε.
 μός=2) μήπως.— κάμ φρίκε μος βρίτετε vδε λζούφτε=φοβοῦμαι μή-
 πως σκοτωθῆ ἴς τὸν πόλεμον.— μος ἴνε;= μήπως ἔφυγον; — μος
 ου βράνε;= μήπως ἐφονεύθησαν.— μος νουκ' ε βενζνε κρετέ πούνε
 εδέ τε τιέρε;= μήπως δὲν κάμνουσι τοῦτο καὶ ἄλλοι; ἴδ. σος.—
 μος ὀ ζῶτ!=μη γένοιτο.— μος ἦ μο=μη (ἀπαγόρευσις).— μός με
 hām (γ)=μη ποιεῖν.— μός με ου hām=μη ποιεῖσθαι.— μός με με
 hām (γ)=μός με μ' ου hām.— μός με τε hām=μός με τ' ου hām.
 — μός με ι hām=μός με ι ου hām.— μός με να hām=μός με να
 ου hām.— μός με ου hām (jύβε)=μός με ου ου hām (jούβε).— μός
 με ου hām (ατύνε)=μός με ου ου hām (ατύνε).— με μος hām (bog-
 dan)=μός με hām ἐνερ.— με μος ου hām (bogdan)=μός με ου
 hām παθ.

μόστρε-α πληθ. μόστρατε [mostro-are]=δειγμα.

μόσσε-α (γ) [μότ-ι]=ἡλικία.— ἴδ. βέρτσε-α (τ).

μοῦατρε-ι (γ) πληθ. μοῦατάρετε=ὀμηλιζ, συνηλικιωτής.

μοῦατρε-ια πληθ. ε-τε θηλ. καὶ μότσο-ι (Σ) [ἴδ. μότ-ι] ἀρσ. μότσο-ια
 θηλ. πληθ. μότσοτε.— jαμ μοτσατάρ με τῶj, με ατέ=εἶμαι συνομηλιζ
 μετὰ σοῦ, μετ' αὐτοῦ.— αῖτε μοῦατάρ με μούε=εἶνε συνομηλιζ
 μετ' ἐμοῦ.

μότ-ι πληθ. μόττετε=καιρός, χρόνος· ἴδ. κόχξε-α 2) ἔτος μοτ ι λζικ=
 κακοκαιρία.— μοτ ι μίρε=καλοκαιρία· κξε μότι πρὸ καιροῦ.— νξε
 χέρε μότι=πάλκι τε γιάτεν' ε μότιτ=εἰς τὸν αἰῶνα.— ρρόφτε τε
 γιάτεν' ε μότιτ· (Τυραν.)=ζήτω εἰς τὸν αἰῶνα.— σά κόχξε κῆ κετοῦ;
 μοτμότ=ἐν ἔτος.— κουρ;=πότε; μότιτ=τὸ ἐρχόμενον ἔτος· περ
 μότ ἢ μότ περμότ=περ βιέτ ἢ βιέτ περ βιέτ=κατ' ἔτος· νγα μότι
 (τ)=ἀπὸ ἔτος εἰς ἔτος.— με μότ=μέ τὴν χρονιά· μόρα κρετέ ὅτεπι με
 μότ=με βιέτ=μέ τὴν χρονιά· νξε χέρε vδε μοτ=νξε χέρε vδε βιέτ=
 ἴπαξ τοῦ ἔτους· περ ὄουμε μοτ=περ ὄουμε βιέτ=εἰς ἔτη πολλά.

μοιτάκ-ου μοτακῆ-ια ἐνός ἔτους κοιν. χρονιάρικος· βίτῶ μοτάκ=μοσχα-
 ράκι χρονιάρικον.

μότρε-α: πληθ. μότρεατε [συγκρ. Ἑλλήν. μήτηρ, Λατ. mater, Ἀγγλ.
 mother]=ἀδελφή ἴμε μότρε, jοτ μότρε ε μότρεα· ἡ ἀδελφή μου-
 σου-αὐτοῦ.

μότι: (bogdan) έπιρ. = πάλι: σ' κά κ'ένε μότι κεῖτού: (bogdan) =
δέν ἦτο πάλι οὔτω.

μοιμοιῶρο-ι ἄρσ. μοιμοιῶρε-ιϋ θηλ. = ἰδ. μοτάκ-ου-ε-ιϋ.

μοτοβίλ'ε-ια (Βεράτ.) πληθ. ε-τε = ἰδ. κ'έρουλε-ι.

μοτοροῖε-ια: πληθ. ε-τε = μανδραγοῖος (Περμέτ.).

μότα-ι (Σ) ἄρσ. μότσε-ιϋ (Σ) θηλ. = ἰδ. μοῦατ'ρ-ι-ρε-ιϋ.

μοτῶλ'ι (Βεράτ.) = μοτῶλ'ε-α (Περμέτ.), λιγιάτε-α (γ) πληθ. λιγιά-
τατε, μούσε-α (Περμέτ.) [βλαχική λέξις βάλ'ε-α] (μερικώτερον). —
= τόπος βλατῶδης με χόρτα.

(ι) μότ'ι-ι καὶ ι μότ'ε-ι = ἀρχαῖος.

(ε) μότ'ι-ε-ια καὶ ε μότ'ε-ε-ιϋ = ἀρχαῖα. — γ'ιϋ] ε μότ'ι-ε = ἀρχαῖον
πρῶμα σεμούνδ' ε μότ'ι-ε = χρόνιον πάθος, ἀσθένεια.

μοχῶλ' (γ) ρ. οὔδ. = ρ. ἀνοῦμα, ἀρ. μοχῶλ'α, μετοχ. μοχούεμ καὶ (συ-
νηρ.) μοχούμ.

μου = μάλιστα (bogdan) ὡς: μου θόνε σε ἄρα πατ κ'ένε δρούετ
(bogdan) = μάλιστα λέγουσιν ὅτι τὸ πριόνιον ἦτο ἐκ ζύλου. — μου
μά ι βούκουρε = μάλιστα ὠραιοτέρως μου (τ) = ἰδ. μουν (γ) = μόριον
δεικτικόν.

μούα (γ) μούε (γ) μου (συνηρ.) = γεν. τῆς ἀντωνυμ. οὔνε = ἐγώ.

μούα'ι-ι (τ) πληθ. μούα'τε = μήν-ός (σπανίως λέγεται μούα'ι-ι) καὶ
μούε'ι-ι (γ) πληθ. μούε'τε (συνηρ.) μού'ι-ι πληθ. μού'τε. — περμούα'ι
καὶ μούα'ι περμούα'ι = κατὰ μήνα: περ τῷ δὲ μούα'ι = καθ' ἕκαστον
μήνα: νδε μούα'ι τε γούστ'ι = τὸν μήνα Αὐγούστου.

(ι-ε) μούα'ῖ-ι (τ) = ἐνὸς μηνός: δ'ι'άλ'ι' ι μούα'ῖ-ι, φῶν'ε ε μούα'ῖ-ε =
βρέφος ἐνὸς μηνός.

μούγε'ε (τ) έπιρ. = ζοφερῶς, γνοφερῶς.

(ι-ε-τε) μούγε'ε (τ) έπιρ. = ζοφερός-ἀ-όν. — σ'ι'ι'ι'ι κα'ε μηε τε μούγε'ε
(τ) = ἡγέρθη ἐπὶ ὄρθρου (βλαχικός). = (κουρ ζε σβάρε δ'ι'ι, πο ἔστ
εδε ἔρετε ε νούε ὁεχ δ'ι'ι μ'ε ν'ε'ι'ι), εἰς τὸ σκοτάδι πρὶν ζημε-
ρῶση ἀλύμ'ι.

μούγε'ε (τ. Καβ.) = τριτοπρόσωπον ρ. = σκοτεινιάζει. — τ'ι'ι'ι σ'ι'ι'ι
(Α'εγ'ι'ι) = τ'ι'ι'ι σ'ι'ι'ι, σ'ι'ι'ι'ι.

μούε (γ) = ἰδ. μούα (τ) ἀντων.

μούε'ι-ι (γ) = ἰδ. μούα'ι-ι (τ).

μουζάτ-ι πληθ. μουζέτετε = ταῦρος· κάου ι πα τρέδουρε· ἴδ. δεμ-ι.
μούζγετε = πληθ. (Καβ.) = ἴδ. μούνδσε-τε (Βεράτ.) ἀπ μούζγετε = ἀπ
μούνδσετε· (Βεράτ.) = μουντζόνω.

μούζ (Σ) = ἴδ. μούνδεμ (γ), μούντ (τ) = δύναμκι. — ἀόρ. μούτζα, μτχ.
μούτζουνε.

μούκ-γου : ? ? ?

μουλάρ-ι πληθ. μουλάρε-τε = θημωνιά· κοιν. θημωνιά

μούλεξε-α : πληθ. μούλεζατε : κοιν. ἢ μούλα.

μούλλε-τε : (Ἐλθασ.) ἴδ. μούνδσετε (Βεράτ.).

μουλένγε-α (γ) πληθ. μουλένγατε = κίχλη, κοιν· τσίχλα· μελένγε-α (τ),
μελίνγε-α (Περμέτ.), κλόφκε-α (Περμέτ.) πληθ. κλόφκατε = κόσ-
συφος· μουλένγ' ε βάρδε (γ) = κίχλα· μουλένγ ε ζέξε = κόσσυφος, κοιν.
κότσυφας.

μουλι-νι (γ) μουλι-ρι (τ) πληθ. μουλίντε [έλλην. μύλη, Λατ. mola
[molaris] = μύλος. — μουλι δρίθι (γ) = μύλος. — μουλι-βόγι (γ) = ἴδ.
μένγερε-α (Βεράτ.) = έλαιοτριβεῖον.

μουλισ-ι (γ) = μυλωνάς.

μουλίτε-α (Καβ.) = ἴδ. μολίτε-α (Καβ.). καὶ μουλίτσε-α (Βεράτ.)
πληθ. μουλίτσατε = ἴδ. μολίτσε-α.

μουλκόγ καὶ μελκόγ (γ) ρ. = έπαρκῶ, κατκφθάνω τι· κάκχε τε λζύνε σ'ε
μουλκόν κρετε γζέλε = τόσον βούτυρον δέν έπαρκει διά τοῦτο τὸ φγαητόν.

μούν (γ. τ.) μού (τ) = μόριον δεικτικόν, σημάκνον τὸ καθχυτὸ μέρος ἢ
πράγμα, τὴν πραγμκτικὴν θέσιν. — Βάζτα μουν νδε ὅτεπί τ' ατῖ =
ὑπήγον ἴσια, ἴσια εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν αὐτοῦ. —
κουο ε βράνε ουνδὸθῆε μουν ατύ = ὅτε τὸν έφόνευσαν παρευρέθην ἴσια
αὐτοῦ. — έρδα μου νδε στεπί (γ) = ἀρθῆε μου νδε στεπί (τ) = μουν
κε γάρδι (γ) = μού τε γάρδι (τ) μου-κού ; (τ) = ἔως ποῦ ; μου ατζέ =
ἔως έκει· δαπά κοινῶς.

μουγγα-ι (Σ) πληθ. μουγγαρε-τε = μοναχὸς (καλόγηρος)· καὶ κελόγγεν-ι
(γ) κελόγγερ-ι (τ). — τὸ θηλ.

μουγγέσ-α (Σ) πληθ. μουγγέσατε = μοναχὴ (καλογρηά) καὶ κελογγενέ-
σ-α (γ) κελογγερέσ-α (τ) πληθ. — α-τε.

μουγγόγ (Βεράτ.) [μούγγετ] ρ. ἀμετάβ. = νγορίχεμ χέρετε (γ)· καὶ μεν-
γόγ (τ) = νγορίχεμ με νάτε.

μούνδ (γ. budi)—ρ. έν. = νικῶ τινα.— μούντ (τ), μουj (Σ): ε μούνδx ἀνεμίκουνε (γ) = ε μούνδx αρεμίκουνε (τ) = ένίκησx τὸν ἐχθρόν. ἀόρ. μούνδx μετοχ. μούνδε καὶ μούνδουνε (γ), μούνδουρε (τ).— ἀόρ. μούjτx (Σ) μετοχ. μούjτουνε.— μούνδεμ (γ. τ.) παθ. ουμούνδx = ένικίθην.

μούνδε-α (budi-bogban) καὶ μούνδεjε-jx πλ.ηθ. μούνδεjετε = κόπος, μόχθος.

μούνδεμ (γ) ρ. = δύνxμxι εἰμπορῶ κοιν. μουντ (τ) μουj (Σ) μούνδεμ με bām κετε (γ) = μούντ τε βενj κετε (τ) = μουj με bā κετέ (Σ) = δύνxμxι νὰ κάμω τοῦτο.— ἀντιθ. σ' μούνδεμ, σ' μουντ σ' μούj.

μουνδίμ-ι πλ.ηθ. μουνδίμετε = κοινῶς παιδεμός.

μουνδόj ρ. ένερ. = τιμωρῶ, παιδεύω.— μουνδόνεμ-όχημ = τιμωροῦμxι, παιδέυομxι. 2) προσπαθῶ ἴδ, περιπίχημ = προσπαθῶ.

μούνε (ἡ Μέση Ἀλβανία) (budi) δυνητικὴ ἔγκλισις = μουντ-τε.— Δυνητ. ένεστῶς, — μουνε κερκόj, μούνε κερκόjσ, μουνε κερκόjε· μουνε κερκόj-με, μούνε κερκόνι, μούντ κερκόjνε = μουντ τε κερκόνj (τοσx.) μουντ τε κερκόνjσ, μουντ τε κερκόνjε· μουντ τε κερκόjμε, μούντ τε κερκόνι, μουντ τε κερκόjνε = δύνxμxι ζητεῖν, δύνxσxι ζητεῖν, δύνxτxι ζητεῖν. κ.τ.λ. μούνε θόμι (budi) = δυνάμεθx εἰπεῖν = μουντ τε θόμι (τ) μουνε κερκόχημ = μουντ τε κερκόνεμ = δυνxτὸν νὰ ζητηθῶ.

μούνδενj (budi) = μουντ, δύνxμxι, εἰμπορῶ.

μούνδσε-α ??? (μούντσxις).

μούνδσετε πλ.ηθ. (Βεγάτ.) κοινῶς μούντζωμx· καὶ μούλζετε (Ἐλβασ.)

ἀπ μουνδσετε = μουντζόνω τινά· μούζγετε (Κxβ.) = ἀπ μούλζετε καὶ

ἀπ μούζγετε = μουντζόνω.

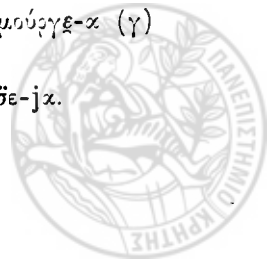
μούρ-ι: πλ.ηθ. μούρετε [Λxτ. murus] = τοῖχος, τεῖχος.

μούνδερε-α (Σ) πλ.ηθ. μούνδερατε = πᾶν ὅ,τι ἀπομνήσκει ὑποκάτω τοῦ ἐλπίου, μέλιτος, βουτύρου καὶ τῶν τοιούτων κοιν. τὸ κατxπάτι, τὰ ἀπομεινάδιx κ.τ.λ.

μούργε-α (γ) (πλ.ηθ. ἄχρηστος) ι θόν' xτὶ λούμιτ βόjιτ xje μβετ νδε φούντ τε κjύπιτ.— ἴδ. ζούσε-α.

μούρκ-γου ἄρσ. κοιν. = μούργος πλ.ηθ. μούρκjτε· θήλ. μούργε-α (γ) πλ.ηθ. μούργατε.— μούργου ι ζι! μούργ' ε ζέζε!

μούργjν-ι ἄρσ.— μούργjνε-jx θήλ. ἴδ. μούρράσ-ι μούρράσε-jx.

μουριόττε-α (Βεράτ.) πληθ. μουριόττατε = ἴδ. γεμαδέε-α.
μουρομουρόντζ-ότζ [Ἑλλην. μουρμύρω, μουρμυρίζω] ρ. οὐδ. γογγύζω, ψι-
θυρίζω.

μουρομουρίμε-ι πληθ. μουρμουρίμετε = γογγυσμός.

μουριάτζε-α πληθ. μουριάτζατε = κοιν. ἡ πανοῦκλα.

μουροῦ-νι (γ) μουρεῖ-ρι (τ) = βόρειοι ἄνεμοι (πληθ. ἄχρηστος).

μουροῦᾶ-ι πληθ. μουροῦᾶεττε (ἐπὶ ζώων) = μελκνωπός. τὸ θηλ.

μουροῦᾶε-για πληθ. μουροῦᾶεττε· κοιν. μυροδερός-ή. καὶ μουροῦᾶ-ι
(Βεράτ.), μουροῦᾶ-ι-ε-για, μούρο-ουα καὶ μούρο-για (Ἀργυρ. τ).

(ι) μούροεμ-ι (Βεράτ.) ἄρσ. πληθ. τε μούροεμτε ε-μούροεμ-για (Βεράτ.)
θηλ. πληθ. τε μούροεμτε. — κζὲν μούρο ἢ κζὲν μουροῦᾶ = σκύλος
μυροδερός.

μουροῦᾶε-για πληθ. μουροῦᾶεττε καὶ μουροῦᾶε-α. — νζε φάρε μίζε κζε
νγετ κούαττε ε γεμαδέεττε.

(ι-ε) μούροεμ-ι-ε-για (Βεράτ.) = ἴδ. μουροῦᾶ-ι-ε-για.

μουροῦᾶε-για (Περμέτ.) [ἴδ. μούρο-ουα] ρ. ἕνερ. = κάμνω μελκνωπόν,
σκοτεινιάζω. — καὶ μουροῦᾶε-για. — ου μουροῦᾶε κούα ἢ ου μουρο-
τούα κούα = ἐσκοτεινίσεν ὁ καιρός.

μουροῦᾶε-για (Περμέτ.) = γίνωμι μελκνωπός, σκοτεινιάζω.

μουροῦᾶ-ζι = τρίβουλος πληθ. μουροῦᾶζατε καὶ μούρο-ουα (Ἀργυρ.) καὶ
μούρο-για (γ. τ) ἴδ. μουροῦᾶ-ι.

μουσανδροε-α πληθ. μουσανδρατε = ἐρμάριον ὅπου θέτουσι τὰ στρώ-
ματα καὶ παπλώματα. [Βουλγαρ. μουσανδρε = (Τουρκ.) δυσεκλέκ·
ἀλλὰ δὲν εἶνε Βουλγ. λέξις] μουσανδρ' ε δυσεκβετ (Σ).

μούογε-α (Περμέτ.) = ἴδ. μοῦᾶ-ι = λειθάδειον.

μουῦᾶε-για (Σ) πληθ. (μουῦᾶε-για ἔνικ ἄχρηστος) καὶ μουῦᾶε-για
(ἔνικ. μουῦᾶε-για ἄχρηστος) [Ἑλλην. μύσταξ] κοινῶς τὰ μου-
στάκια.

μουῦᾶε-για (Τυραν.) πληθ. μουῦᾶεττε. — μουῦᾶε διαθι (Τυραν.) = νζε
στόπε διαθι.

μουῦᾶε-α: πληθ. α-τε = μικρὰ ἔντομα εὐρισκόμενα εἰς τὰ τσίπουρα
τῶν σταφυλιῶν καὶ εἰς τὸ κρασί.

μούᾶ-ου (ἄρσ.) μουῦᾶριον. πληθ. μούᾶατε.

μούᾶε-α (θηλ.) μουῦᾶριον πληθ. μούᾶατε.

μουσκάγχε-α (Σ) πληθ. μουσκάγχε [Λατ. musca] = μουσκόνγχε-α (Περ-μέτ.) πληθ. μουσκόνγχε = κώνωψ-πυρ. κοινῶς κοουνοῦπι. — ἴδ. χάρ-ρεξε-γχε.

μουσκενί-α (γ. Σ) πληθ. μουσκενίτε. μουσκουνί-α, πληθ. μουσκουνίτε, μουσκερί-α (τ) πληθ. μουσκερίτε = μελιτσί-α πληθ. μελιτσίτε. — μουσκενί ε βάρδε = μουσκερί ε βάρδε = ό πνεύμων, κοιν. τó πλεμόνι. — μουσκενί ε ζέζε = μουσκερί ε ζέζε = τó ἤπυρ κοιν. συκῶτι. μουσκόρε-γα πληθ. μουσκόρετε = μουσκούρ-όρι ('Ελθασ.) = κοτόρρε παπέλε = κοτόρ'ι βόγγελξε = βουεχλάκι.

μουσκόνγχε-α (Περμέτ.) πληθ. μουσκόνγχε = ἴδ. μουσκάγχε-α (Σ).

μουσκήρορε-α θηλ. (αζι άρσ. δέμ-ι) πληθ. μουσκήρορε [γρσικ. μουσάριον], καὶ μουστίρορε-α πληθ. μουστίρορετε = δάμκλις, (άγγελός ἦτις δέν ἐγέννησεν ἀκόμη 1 1/2 ἔτους· ἴδ. δέμ-ι.

μούσμουλε-α πληθ. α-τε = 'Ελλην. μέσπιλα κοιν. μούσμουλα (ἡ αὐτή λέξις καὶ Τουρκιστί) καὶ μούζουλε-α (Σ), μόλε-μούττε-γα (τ) πληθ. ε-τε.

μούσι-ι: (πληθ. ἄχρηστος) [Λατ. mustum] = γλεῦκος· κοιν. μούστος. μουστίρορε-α πληθ. α-τε ἴδ. μουσκήρορε-α = δάμκλις.

μούτι-ι: γεν. μούτιτ, ζίτ. μούτινε καὶ μούτνε καὶ μούνε, πληθ. μούτνχε (γ), μούτρχε (τ) = τó σκατόν (τοῦ ἀνθρώπου).

μουτι-νι (γ) πληθ. μουτινί-τε = νξε φάρε τίνε τε νγούστε ε τε γιάτε χξε ρράχενε κίουμεστίνε ε εβενγενε γχχλίπε.

μουζαβιτεμ ('Ελθασ.) = ἴδ. ἄχεμ.

μπάρι (budi) ἐπίρ. = ἴδ. πάρι (budi-bogdan) ἐπίρ. = πρότερον.

μπάστερε (budi) = ἴδ. πάστερε· ἐπίρ.

(ι-ε-τε) μπάστερε (budi) = ἴδ. ι-ε-τε πάστερε.

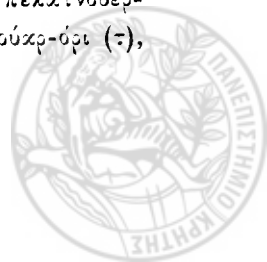
μπιαστερόνγ-όνεμ = ἴδ. πιαστερόνγ-όνεμ.

μπεκάι-ι (Σ. γ.) πληθ. μπεκάτετε = ἴδ. πεκάι-ι καὶ

μεκάι-ι (Σ. γ. bogdan) πληθ. μεκάτετε ἴδ. φχλγ-ι, φχγ-ι ὡς βχγ μεκάτ = άμχρτάνω. — κα χ'νγ νδε μεκάτ.

μπεκάιρο-ι (Σ) πληθ. μπεκάτεσιτε = άμχρτωλόσ, καὶ μπεκκτνούε-όρι, μπεκκτνούε-όρι (συνρη.) άρσ. πληθ. όρετε.

μπεκαινόρε-γα θηλ. = άμχρτωλή· πληθ. μπεκκτνούετε, ἴδ. πεκκτνούε-όρι, πεκκτνούε-γχε (Σ), φχλγτούε-όρι (Τσάμ.), φχγτούε-όρι (τ),

φχζτνούερ-όρι (γ) φχζτουρ-όρι (συνηρ.) φχζτν:όριζ (Tσxμ.), φχζ-
τόρε-ζ (τ. γ.).

μπιέκ: (budi) ἴδ. πιέκ = ἐνόνω, σμίγω.

μπιχjεμ (budi) = ἴδ. πιεμ.

μπλjάκ-εμ = ἴδ. πλjάκ-εμ.

μπλjάτε-α, μβλjάτε-α, μλjάτε-α (bogdan) [πλάττω] [λjατόj (bog-
dan)] = προσφορά (ἄρτος διὰ τὴν θείαν λειτουργίαν) ἴδ. μεῖε-α.

μπλjατούαρ-όρι (τ) καὶ μπλjατούερ-όρι (γ) μπλjατούρ-όρι [πλάττω] =
σφαχγίς ξυλίνη με τὴν ὀπίαν σφαχγίζουσι τὰς προσφοράς· καὶ μβλjα-
τούρ-όρι, μβλjάτεσ-ι (Καβ. Βεράτ.) πληθ μβλjάτεσιτε λjατούερ-όρι
(γ. λjατόj) καὶ συνηρ. λjατούρ-όρι (γ).

μπόσε (budi) ??? (ἴδ. Κατηχ. σελ. 12, 26, 106).

μπράπε (budi) = ἴδ. πράπε ἐπιρ. (ι-ε)μπραπτουε (budi) ἴδ. (ι-ε) πράπ-
ότουε (budi).

μπρεχ (budi) ἴδ. πρεχ ρ. μπριχjεμ = ἴδ. πριχjεμ.

μπσέ (budi) = πσέ, περσέ = διατί.

μπσίμ-ι = ἴδ. πσίμ-ι μεσίμ-ι.

μπσόj (budi) ρ. = διδάσκω τινά.

μπσόνj = ἴδ. πσόνj, μεσόνj-όj.

μπσόνεμ = ἴδ. πσόνεμ, μεσόνjεμ.

μπσέε-α (τ) ἴδ. πσέε-α (τ) καὶ μεσέεε-α (γ).

μπσέφ (budi) = ἴδ. φσέχ (τ), μπσέφ = πσέφ· (ρjμα) = μεσέχ (Σ) = με-
τόεφ (γ) = τσέφ (γ).

μπσέφσιρε-α (τ) = ἴδ. πσέφσιρε-α (τ), μεσέφσινε-α (Σ) πληθ. α-τε·
μεσέφσινε-α (γ). — (ι-ε) μπσέφτε (τ) = πσέφτε (τ) = μεσέφτε (Σ)
= μετσέφτε (γ).

μπσέφουρα (τ) = ἴδ. πσέφουρα (τ).

μπσέφουραζι = μπσέφουραζι, = μεσέφτε (Σ) (Σ) μετσέφτε (γ).

μπσέρετίνj (Βεράτ-Περμέτ) ἴδ. πσέρετίνj (Βεράτ-Περμέτ.) = ἀνκστενάζω.

μπσj (τ)-ιχjεμ, μεσjι χjεμ (τ).

μπσικ-εμ, μεσικ-εμ (γ) ἴδ. πσικ-εμ ρ. ἐνερ. = κάμνω τι νὰ ἐκβάλω
φούσκακις κτυπῶν με τὸ ραβδί· φουσκάζω τι.

μπσίκε-α (τ), μεσίκε-α (γ) = ἴδ. πσίκε-α (τ), μεσίκε-α (γ) = ἴδ. πσi-
κε-α, μεσίκε-α.

μπῶικεζε-α (τ) = ἴδ. πῶικεζε-α (τ), μεῶικεζε-α (γ) μπῶικεζα μενδάφῶι
(τ) = πῶικεζα μενδάφῶι (τ) = μεῶικεζα μενδάφῶι (γ) = βουβάκιον κου-
κούλιον (τοῦ μετχξοσκόληκος).

μπῶιφεμ (budi) = ἴδ. πῶιφεμ, μπῶιχεμ = ἴδ. πῶιχεμ· μετῶιφεμ (γ), τῶι-
φεμ (γ).

μπῶόνj (τ. Περιμέτ.), μεῶόνj (bogdan γ.) = ἴδ. πῶόνj-όj [pesare]
ρ. ἐνερ. βυρύνω τινά, ἐπιφέρω βάρος τινί. — τερεζία μπῶου μηε τε
διάθετε = ἡ ζυγαρικὰ βυρύνει πρὸς τὰ δεξιά· ἀjό φιάλje ι μπῶῶι =
αὐτὸς ὁ λόγος τοῦ ἤλθε βυρύνε· μεῶ-ji μίρε = βράσju μίρε· μου ι μεῶ
γjiθ' κχι φόρτ, σε πο πελjτσέτ με-τε-ι μεῶῶχετε (γ) = με-σε-τόν βυ-
ρυφκίνετχι· με-σε-τόν κκκοφκίνετχι. — ι ουμεῶουε (γ) = τοῦ βυρυ-
φάνηκε = τοῦ κκκοφάνηκε.

μπῶτέσ-έτ-έτ (budi) = πῶτέσ-έτ-έτ = στηρίζω.

μπῶτέτεμ = πῶτετεμ, μεῶτέσ-έτ-έτ (γ) μεῶτέτεμ (γ).

μπῶτίελ ἴδ. πῶτίελ ρ. ἐνερ. — τυλίσσω, κοινῶς τυλίγω. — μπῶτίλ (συνηρ.)

μεῶτίελ (γ) μεῶτίλ (γ. συνηρ.)

μπῶτίλεμ = ἴδ. πῶτίλεμ πκθ. μεῶτίλεμ (γ).

μπῶτj-ύχεμ (τ) = ἴδ. πῶτj-ύχεμ (τ), μεῶτj-ύχεμ (γ. Σ.) = πτύω-ομι.

μπῶτύμ-ύμεμ = ἴδ. πῶτύμ-εμ, μεῶτύμ-εμ (γ).

μπῶτύμε-α (τ) μεῶτύμε-α (γ) = ἴδ. πῶτύμε-α (τ. Κκβ Σκοδ.)

μοῶάσ-ζι (γ) = ὑπερβολικὸν κρῶος, ζηρὸν κρῶος· μεῶζε-α (τετραγλωσσον)
= δίκτυον ἴδ. ρριέτε-α.

μοιμάγε-α (bogdan) = ἴδ. μιζμάγγε-α.

μῶέ (budi) = ἴδ. μπῶέ (budi).

μῶόνj (budi) = ἴδ. μπῶόνj = διδάσκω.

μῶj ἢ μῶόνj (bogdan) ρ. ἐν. = ἐποφθκλιῶ = ι βε σῶνε μῶνι ατᾶ
(bogdan) = adocchio quello, ι βῶνι σῶνε ατᾶ.

μπερόχεμ (γ. Μάλjσεια), μνδερόχεμ (Σ) = ἴδ. τμερόχεμ = ἐξίστκχι.ι.

μνκ-ον [Λατ. mucus] (πληθ. λείπει) = εὔρωσ, μῶχλα, εὔρωτίασις.

μύκεμ = εὔρωτjῶ, κοινῶς μουχλιάζω. — (ι-ε-τε) μύκετε = εὔρωεις-εσσα-
εν. κοιν μουχλιασμένος μύκετε : ἐπιρ.

μύκε-α (Βεράτ.) = ἴδ. κjύρε-ά (γ), μύκλje-α (Περιμέτ.) κκι μύκjεje-jx
(Περιμέτ.).

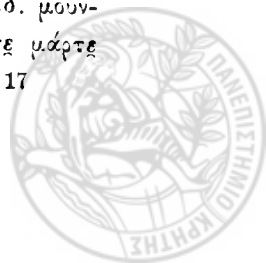
μυλjμέσe-α (Τυραν·) = τὸ ἀπαιτούμενον λάδι ἢ βούτυρον διὰ φαγητόν·

γjέλε με μυλιμέσε = φαγητόν λαδερόν ἢ με βούτυρον· γjέλε πx μυλι-
 μέσε = φαγητόν άνευ βουτύρου ἢ ἐλαίου.
 μυλιμόj (Τυράν.) ρ. ένερ. = ι στίε γjέλεσε τε λjύνε, x βόj.
 μυδούρε-α ??? μυνδούρε-α ??? <μουντζούρε>.
 μισόj ??? ἴδ. ουρρέj <ἀηδιάζω>.

N

νά (τ) ἴδ. νγά.
 νά: άντων. x'. προσώπου = ἡμεῖς (ἴδ. Γραμμαστικήν Χριστοφορίδου).
 νά: μόριον = λαθέ (κυρίως ἕμως έννοεῖται ἰδού). — νx πεσ κjίντ γρόσ =
 λάθε 500 γρόσιx (= ἰδού 500 γρόσιx).
 νά (τ) = νάβοκx (τ), νάβουκx (Αργυρ.) = ἴδ. νjε, νjού (γ).
 ναβλι-α = κοιν. τὸ λαμνί. πληθ. νxβλίτε: ἴδ. γυπ' ι πιστόλjεσε (Σ).
 νάδιε-νάδια (Σ) = ἴδ. νάτιε, νάτιx (Σ).
 νακάο-ι (τ) = (ζῆλος) κυρίως φθόνος· djzλι σ' xz νxκάρ νδε τε μίρετ.
 νάλjτ (γ) λjάρτ (τ) έπιρ. = ὑψηλά. [Λxτ. altus].
 (ι-ε-τε) νάλjτε-ι-α-τε (γ), λjάρτε-ι-α-τε (τ) = ὑψηλός-ἡ-όν. — τε νάλjτετε
 (γ), τε λjάρτετε (τ) οὐδ. = τὸ ὕψος. — τε νάλjτετε x κjίελιτ, τε λjάρ-
 τετε x κjέλιτ = τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ.
 ναλjτεσίε-α (γ), λjαρτεσίε-α (τ) πληθ. x-τε = ὕψος.
 ναλjτόj (γ), νxλjτόνj (budi) λjαρτόνj (τ) καὶ νxλj-τόj (budi) =
 ὕψων. bānj τε νάλj-τε, νγρε νάλjτ.
 ναλjτόjεμ (γ) καὶ νxλτόνεμ (budi), νxλ-τόνεμ (budi) λjαρτόνεμ (τ)
 = ὕψονομι.
 ναλjτίμ-ι, λjαρτίμ-ι πληθ. νxλjτίμετε, λjαρτίμετε = ὕψοσιs.
 νxμ (γ), νεμ (γ. bogdan) νεμ (τ) = κxτxρῶμι τινά, άντιθ. ουρόνj.
 xόρ. νέμx-ε-ι (γ) νεμx-ε-ι (τ) μτx. νέμx καὶ νέμουνε (γ) νέμx καὶ
 νέμουρε (τ).
 νxμε-α (γ. bogdan), νέμx-α πληθ. νέμxτε = ἡ xρά, ἡ κxτάρx. [Né-
 μεσιs, θέx τῆs ἐκδικήσεωs] άντιθ. ουρίμ-ι, ουράτε-α.
 νάμεξε-α: ὕποκορ. — ι-δx νάμεξετε = τὸν έμούντζοσε (κοιν.) ἴδ. μούν-
 δσε-τε. — τε μάρτε νxμx (γ) = νά σέ πάρη ἢ κxτάρx ! = τε μάρτε

- νέμα (τ). — τε ζᾶντε νᾶμα (γ), τε ζέντε νέμα (τ) = νὰ σὲ πιάση ἡ κατάρρα.
- ναμιεῖν (τ) ἐπίρ. = τοιουτοτρόπως, οὕτω πως.
- νανάτι-ι (Βεράτ.) = ἰσχυρογνώμων, κακοκρατηθεράμμενος.
- νᾶνδε (γ) = νέντε (τ) = ἐννέχ.
- νᾶνδε-α, (γ), νέντε-α (τ) = τὸ ἐννέχ.
- νᾶνδε-διέτε (γ), νᾶνδε διτε (γ. συνηρ.) νέντε διέτε (τ) = ἐνενήκοντα.
- νᾶνδε-διέτεσ-ι (γ) νᾶνδε-διέτεσ-ι (συνηρ.), νέντε-διέτεσ-ι (τ) = ἐνενηντάριον.
- νᾶνδε-μβε-διέτε (γ) νᾶνδε μβε διτε (συνηρ.) = νέντε μβε διέτε (τ) = δέκα ἐννέα.
- νᾶνδεσ-ι (γ) = νέντεσ-ι (τ) = τὸ ἐνεῆριον.
- νᾶνδεσ̄ (γ) = νέντεσ̄ (τ) ἐπίρ. = ἐνεαχῶς.
- (ι-ε) νᾶντε-ι-α (γ) = νέντε-ι-α (τ) = ἀριθμ. τακτ. = ἔνατος-η.
- νᾶνι (*Υδρα-Σπέτσαι) ἐπίρ. = ἴδ. ταχί, τασί.
- νᾶπ: (γ) = ἴδ. ρ. ἄπ.
- νᾶπε-α πληθ. νᾶπατε, βουρουλούκ-ου (Βεράτ.), δεγερμι-α (Σ) πληθ. δεγερμιτε = καλύπτρα, κοιν. φακίλι, 2) τὸ τουλουπάνι.
- ναπράν-ι ἀρσ. βάνχουος; ιδιώτης. ι πχ κουπετούεσ̄ιμ. πληθ. ναπράνετε ἀρσ. ναπράνετε θηλ.
- νάτε-α πληθ. νέτ [Ἑλλην. νύξ-κτός, Λατ. nox-ctis κοιν. ἡ νύκτα. — νάτεν' ε μίρε = καλή νύκτα. — ἀπόκρισις: τε μίρε βᾶφσ̄ ἢ τε μίρε ε βᾶφσ̄. — νᾶνι νάτε (Σ) καὶ νᾶνι νάτιε (Σ) = μίαν νύκτα, νύκτα τινά. — νᾶνι νάτε (τ) = περ νάτε (γ) = καθ' ἐκάστην νύκτα. — νάτενε ἐπίρ. = τὴν νύκτα. — ἀντιθ. δίτενε = τὴν ἡμέραν.
- νάτιε-νάτια καὶ νάτιε-νάτια (Σ) νάτε-α (τ) = μενγῆσ-ι νάτιε μίρε ἢ νάτια μίρε (Σ) = μίρε μενγῆσ. — νδε νάτιε (bogdan) = νδε μενγῆσ (τ) = τὸ πρῶτ. ἀντιθ. μβράμεε (bogdan) = τὸ βράδυ. — ου νᾶνι νᾶνι με νάτε = ου νᾶνι νᾶνι χῆρετ. — νᾶνι νᾶνι (τ) ἐπίρ. = προψές = νάτενε κᾶνι σκόι καὶ νᾶνι νᾶνι (τ). — νᾶνι νᾶνι (γ) νᾶνι νᾶνι (γ) ἐπίρ. = νύκτα τινά, τὴν παρελθούσαν νύκτα ἢ πρὸ τινων νυκτῶν. — νᾶνι νᾶνι [= νᾶνι νᾶνι νᾶνι] = ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν, νᾶνι νᾶνι πρένι νᾶνι (γ).
- νᾶνι (budi) = ἴδ. βῆρε ρ. — νᾶνι (budi) = ἴδ. ρ. βῆρεμ.

νγά (τ), νγαχά (τ) νά (τ) = ἴδ. κά, κάχ, καχά.

νγαδενjένj-έν-έν (budi) μτχ. νγαδενjέμ (budi). και νγαδενjέj (bogdan) — νγαδενjέν-εν. μτχ. νγαδενjέμ = κυριεύω τινά, κατκατῶ, [Τουρκ. ζαπτόj] dominare.

νγαδενjέμ παθ. τοῦ προηγ.

νγαδενjέσ-ι (bogdan) πληθ. νγαδενjέσειτε = κατκατητής.

νγαζελίμ ι ἢ νγαζουλίμ-ι πληθ. με-τε ἴδ. γαζζέμέντ-di (Σ) γεζζίμ-ι, γαζζέλίμ-ι (γ) = χαρά, ἀγαλλίσεις.

νγαζελόνj, νγαζουλόj ('Ελθασ.) ρ. ενεργ. = γεζζόj, γεζζόνj = ἀγάλλω τινά. ἴδ. γαζζέλόj (γ)

νγαζελόχμ ('Ελθασ.) ἢ νγαζουλόχμ = ἀγάλλομαι ἴδ. γαζελόχμ (γ), γεζζόχμ, γεζζόμε (τ).

νγάθεμ: ρ. οὐδ. = πιάνομαι (ἀπὸ τὸ ψῦχος), γίνομαι ὀκνός, δὲν δύναμαι νά ἐργασθῶ. ἀντίθ. ὀκάθεμ.

(ι-ε-τε) νγάθετε: ἐπίθ. = πιασμένος (ἀπὸ τὸ ψῦχος) ὀκνός, μὴ δύναμενος νά ἐργασθῆ.

νγάθετε ἐπίρ. ἀντίθ. ὀκάθετε = ὀκνῶς ἐπίρ.

νγαλκόχμ: βατεύομαι (ἐπὶ συνουσιασμοῦ τῶν ἵππων) πέλιχτε νγαλκόχνε = αἱ φοράδες βατεύονται.

νγαλμόj (γ) νγαλμόχμ (γ) παθ. ἀντίθ. ὀκαλμόj-ὀκαλμόχμ = πειράζω.

νγαλόνj (Βεράτ.) [ν-γύλjε-α = στόμα] ρ. οὐδ. = γεύομαι, θέτω τι εἰς τὸ στόμα. — ἴδ. νγjερόνεμ (τ) νγjερόνj (γεγ).

νγαλjεμόj (γ) = πειράζω, ἐρεθίζω, προκαλῶν· μος με νγαλεμό = μὴ με προκαλῆς.

νγάλjεμ (γ) νγαλόχμ (γ) νγαλόσεμ (γ) = ρ. οὐδ. σ' μούντ τε ἔτσενj, με jάνε ζένε κέμθετε ἀντίθ. ὀκάλjεμ. διτε ουνγαλjόσνε = κουρ τῶα-λjόjνε διτε πρέj κάμθεῶ ου δάμθινε κάμθετε πρέj λjχγεσίνεσε.

(ι-ε-τε) νγάλjετε = βραδυκίνητος, αὐ κje σ' ἔτσεν δύτ, κje ι jάνε ζένε κέμθετε.

νγάλjετε ἐπίρ. ἀντίθ. (ι-ε-τε) ὀκάλjετε.

νγαλjακάκj-ι, νγαλjακακje·jx θηλ. (γ) = βραδυκίνητος· και νγαλκακj-ι ἀρσ. (Τουρν.) νγαλάκje·jx θηλ., νγάλjακακjετε ἀρσ. νγαλjακάκjετε θηλ.

νγαλjιρόχμ ('Ελθασ.) ρ. οὐδ. = ἴδ. νγατερόχμ νάλjτ vde droῦτ· νγα-

λῃχρόχημ. νεπερ δέγατ τε φίλουτ = μβι νῆε δέγε βε τιέτρνε κέμδε, επερ νῆε τιέτρε δέγε μβάχημ με δόρε, ε με τιέτρε δόρε ρρόκ νῆε τιέτρε δέγε.

νγαρκάτσε-ja πληθ. νγαρκάτσετε καὶ φουρκάτσε-ix πληθ. ε-τε ι θύνε κσῃ δρούσε κῆ νγαρκόενε βάρρετε (Βεράτ.) [φούρκ-ου].

νγαρκόνῃ-οῖ = φουτόνω· ἀντιθ. ὄκρκόῃ].

νγαρκόνεμ-όχημ παθ. ἀντιθ. ὄκρκόνεμ-όχημ. παθ. τοῦ προηγ.

νγασ-έ-έτ (γ. τ.) ὄρ. νγάβκ-ε-ου μετοχ. νγάμ (γ) νγάρε (τ) ρ. οὐδ. = έτσην με βρκπ = τρέχω. — νγασ με ρένδε ('Ελβασ.) = τρέχω ὀγλή-γορκ· 2) ρημ. ένερ. = κάμνω τινά νά τρέξη· νγασ κάλινε = κεντῶ τὸν ἴππον· 3) ρ. ένερ. πειράζω τινά (Dίβκ) = μός ε νγά = μὴ τὸν πειράζει· νγασ με δόρε = πειράζω τινά με τὴν χεῖρα· ένω γαζίε-ίτ-ίτ = πειράζω (ἠθικῶς) τεντόῃ (Σ) ἴδ. τούε-ύτ-ύτ. — ('Ελβασ.) με νγασεν' έθετε = με πιάνουν θέρωκιε. — με νγέτ κρούτε = με πονεῖ τὸ κεφάλι· 4) νγασ κῆτε (Τυρκν.) (Κρούκ 'Ελβάσ.) = λκθρόῃ (Σ) = λκροῃ ('Ελβασ.) = λκρόνῃ (Βεράτ.) = κλλιεργῶ τὴν γῆν.

νγαῶρόνεμ (Βεράτ.) ἴδ. γαῶρόνεμ = ὅταν τις ἀρχίξη νά κλήη. — νγαῶέλόνεμ (τ).

νγαῶέρίμ-ι (Βεράτ.) νγαῶέλίμ-ι (τ) = ἡ ἀρχὴ τοῦ κλάιμκτος πληθ. νγαῶέρίμετε, νγαῶέλίμετε.

νγατεροῃ-όῃ ρ. ένεργ. = έμπερδεύω, έμπλέκω περιπλέκω συγχέω.

νγατεροῃ-όνεμ παθ. = έμπερδεύομαι περιπλέκομαι συγχέομαι ἀντιθ.

ὄκκτερόνῃ-όχημ μετοχ. νγατερούεμ (γ) νγατερούμ (συνηρ.) νγατερούε (τ) = έμπερδευμένος· ἀντιθ. ὄκκτερούε.

νγατεροῃε-α (γ) νγατερίμ-ι (γ) = έμπέρδευμα, σύγχυσιε· πληθ. νγατεροῃεσθε, νγατερρίμετε· ἀντιθ. ὄκκτεροῃεσθε, ὄκκτερίμ-ι (ι-ε) νγατεροῃεσθίμ (γ) νγατεροῃεσθίμ (συνηρ.) = έπιθ. = έμπερδευμένος-η, συγκεχυμένος-η.

νγαφόρ-ι = ἴδ. γαφόρε-ια ('Ελβάσ. bogdan).

νγέ-ῆα = εύκαιρία· κάμ νγέ = εύκαιρῶ, σ' κάμ νγέ = δέν εύκαιρῶ· πληθ. νγέτε = αἱ εύκαιρία.

νγελῃ (γ) ρ. οὐδ. = σκκλόνω (έπι ὕρω)· 2) έμποδίζομαι· νγέλι κάλι νδε βάλῃτε = έσκάλωσε τὸ ἄλογον ειε τὴν λάσπην· νγέλι εδὲ κρετῆ ῆα = έμποδίσθηκε καὶ αὐτὴν τὴν έβδομάδα.

νγέλιεμ (γ) ρ. οὐδ. = σκαλόνω (ἐπὶ ὑγρῶν) 2) ἀργόπορῶ (μεταφορικῶς).

νγέλιε-ja (Περμέτ.) ἰδ. νγολάρ-ι πληθ. νγέλιετε.

νγεθῆj-έχημ (Κρούj) = κεθῆj-εχημ = γυρίζω.

νγενέστρε-α (Σ) = ἰδ. γενjέστρε-α πληθ. νγενέστρετε = ψεύδω.

νγενjένj-νγενjέχημ (budi-bogdan) = ἀπκτῶ, πλκνῶ τινά, ἀπκτῶμι,

ἰδ. γενjῆj (τ) γενjέχημ (τ).

νγενjίμ-ι (budi = ἀπάτη, πλάνη, δόλος· πληθ. νγενjίμετε.

νγεροδέσμεμ (Σ) ρ. οὐδ. = περδρέθ βούζετε, περjέσ με φυτύρε.

νγεροljέσμεμ (γ) ρ. οὐδ. · κούρ νγεροσίνε ljέσνε στῆζετε, ποσι μάτσεj,

κjενι κ.τ.λ.

νγεροούκj : ἐπιρ. = κμπουριστά.

νγεροούκjεμ : ρ. οὐδ. [ἀνγκραμμκτισμῶς] = κμβουριάζω.

νγερομόj (γ. bogdan) = σφίγγω τινά, ἀγκλιάζω. — μᾶ νγερομί περ τε

νγρᾶνε (γ) = [ἰδ. γερομόj].

νγεροσεlj (γ) = ἰδ. κερτσεlj (Βεράτ.) νγεροσελόj (Σ) = ἰδ. κερτσελόj

(Κρούj).

νγεροσῶj = ἰδ. νδερεσεj ('Ελθασ.) ἐπὶ κυνῶν, κικάλλω.

νγεροσά-έτ-έτ (Βεράτ.) ἰδ. γεροσά-έτ-έτ πληθ. νγεροσάεμε νγεροσίνε, νγέρο-

σάενε = κράζω ἔζαφνα.

(ι-ε) νγέσμι-ι : εὐκκίρος· αὐ κ κjό κjε κᾶ νγῆ. — ἰδ. νγῆ-jx.

νγῆτο (ἐπὶ πρκγμάτων στερεῶν) νγῆτο ('Αργυρ.) = σκαλόνω· ἀντιθ.

σκέτο. — μῆ ν·έτσι κελίσx νδε φέρρετ = ἐσκάλωσε τὸ ὑποκαμίσιόν μου

εἰς τὴν βᾶτον. — νγῆτσι πλjούμh νδε γρῶκε· τε πούσκεσε, = ἐσκάλω-

σεν ἢ σφαῖρα εἰς τὸν σωλῆνα τοῦ ὄπλου. — νγῆτσι γρέπι μβρένdx ε

νούκε δεlj μᾶ.

νγῆεμ (Περμέτ.) ρ. οὐδ. = εὐκκίρῶ ἰδ. νγῆ-jx.

νγῆj-ἱν-ἱν ('Ελθασ. ρ. ἐνερ. χορτκίνω τινά· κκὶ νγῆj-ἱν-ἱν (τ. bogdan)

ἀόρ. νγῆjx-ε-ι (τ. bogdan) μετοχ. νγῆjουνε (bogdan), νγῆjουρε

(τ) νγῆx-ε-ι ('Ελθασ.) μετοχ. νγῆμ ('Ελθασ.)

νγῆjεμ (τ. bogdan) ρ. οὐδ. = χορτκίνω νγῆjεμ με βούκε κκὶ νγῆjεμ

= χορτκίνω ψωμί.

νγῆjτε-ja (Σ) ἰδ. γῆjτε-jx πληθ. νγῆjτετε, νγῆjτρε-α πληθ. νγῆjτρετε =

δκκτυλήθηρα.

νγῆτεμ : πκθ. τοῦ νγᾶσ-έτ-έτ.

νγῖχ_{εμ} (Ἐλθ_{εσ}.) παθ. τοῦ νγῖj (Ἐλθ_{εσ}.)

νγῖ_{ἄλ} ρ. ἔνερ. [γῖ_{ἄλ}] = ζωντανεύω τινά, 2) νγῖ_{ἄλ} (γ) = ἰῶμαι, ἰκ-
τρεύω τινά, ἴδ. ᾠρόνj (τ). 3) νγῖ_{ἄλ} = παχύνω τινά. — νγῖ_{ἄλ} δέσσε_{τε}
= ι μζj (ἐπὶ ζῶων ὄταν τὰ δίδουν πολλὴν τροφήν διὰ τὰ παχύνουσι)
4) νγῖ_{ἄλ} = δικτηρῶ (τὸ εἶδος) ὡς νγῖ_{ἄλ} ποῦλjα, ρόσα, πάτα κ.τ.λ.
— ἄφρ. νγῖ_{ἄλ}α-ε-ι μτχ. νγῖ_{ἄλ}ε καὶ νγῖ_{ἄλ}ουνε (γ) νγῖ_{ἄλ}ουρε (τ).

νγῖ_{ἄλεμ}: ρ. οὐδ. = ζωντανεύω, 2) ἰκτρεύομαι, ᾠρόνεμ, 3) παχύνω,
γίνομαι παχύς, μᾶ_ῖεμ. 4) δικτηροῦμαι (κατὰ τὸ εἶδος) με-τε-ι-
νγῖ_{ἄλετε} φάρα = δικτηρεῖται, πληθύνει κατὰ τὸ εἶδος μου, σου,
αὐτοῦ. ἀντίθ. οὐό_ῖετε.

(ι-ε-τε) νγῖ_{ἄλε} = θρεμμένος-η-ον, παχύς-εἶα-ύ. ἀντίθ. ι-λjί_α-γ_{ου}, ε-
λjίγ_ε-α, τε λjίγ_ε-τε, τε νγῖ_{ἄλε}τε, (ἀφρ.) τε νγῖ_{ἄλ}ουνε-ιτε (γ) τε
νγῖ_{ἄλ}ουρε-ιτε (τ).

νγῖ_{ἄλ}ε-α πληθ. νγῖ_{ἄλ}ατε = ἔγγελος κοιν. χέλι.

νγῖ_{ἄσ}-άτ-άτ (γ. τ) [γῖ_{ἄτε}] ρ. ἔνερ. = μακρύνω. 2) ἐκτείνω, ἐξοπλόνω,
νγῖ_{ἄσ} δόρ_ενε τα μᾶρ_ρ ποσ' ε χαρρῖ_νj = ἀπλόνω τὸ χέρι νὰ τὸ πάρω,
ἀλλὰ δὲν τὸ φθάνω. — ε νγῖ_{ἄτε} τέπερ_ε = πολὺ τὸ ἐμάκρυνες. ἀντίθ.
ᾠκουρτόνj, ἄφρ. νγῖ_{ἄτ}α-ε-ι μτχ. νγῖ_{ἄτε} καὶ νγῖ_{ἄτ}ουνε (γ) νγῖ_{ἄτ}ουρε (τ).

νγῖ_{ἄτεμ} (γ. τ) ρ. οὐδ. = μακρύνομαι 2) ἐκτείνομαι, ἐξοπλοῦμαι. —
νγῖ_{ἄτεμ} τα μᾶρ_ρ ποσ' ε χαρρῖ_j = ἀπλόνομαι νὰ τὸ πάρω ἀλλὰ δὲν
τὸ φθάνω. — ᾠτ_ρῖ_{εμ} με ε μᾶρ_ρε. — τ' ουνγῖ_{ἄτε} jέτα = ζήτω. —
τ' ουνγῖ_{ἄτε} με νδέρε. — (ἀπόκρισις).

νγῖ_{ἄτ} (γεγ. bogdan) ἐπίρ. = ἐγγύς, πλησίον κοιν. κοντά. — περ σε
γῖ_{ἄτ}ι καὶ περ γῖ_{ἄτ}ι (Σ) = ἐκ τοῦ πλησίον, ἀπὸ κοντά. — με ᾠκού
λjέπουρι περ σε γῖ_{ἄτ}ι = ἐπέρασεν ὁ λαγῶς ἐκ τοῦ πλησίον μου. —
ἀντίθ. τέj, λjάρακ.

νγῖ_{ἄτόνj}-όj (γ. τ), γῖ_{ἄτόj}, σῖ_{ἄτόj} ρ. ἔνερ. = σῖ_{ἄσ}-άτ-άτ ἀντίθ.
ᾠκουρτόνj.

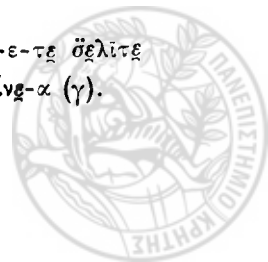
νγῖ_{ἄτόνεμ}-ό_ῖεμ, γῖ_{ἄτόνεμ}-ό_ῖεμ, σῖ_{ἄτόνεμ}-ό_ῖεμ = ἴδ. σῖ_{ἄτεμ}.

νγῖ_{ἄσ}-έτ-έτ (Κόρτ_σα) = ἴδ. γῖ_{ἄσ} (γεγ.) ρ.

νγῖ_{ἔθεμ} (τ) = ἴδ. ρρ_εκjέθεμ (Ἐλθ_{εσ}.) τερ_εκjέθεμ (Καβ.).

νγῖ_{ἔκj}-ι (τ) ???

(ι-ε-τε) νγῖ_{ἔλj}θετε (Τυρ_εν.) ἐπίθ. = ἀλμυρός-ἄ-όν, καὶ ι-ε-τε ᾠελίτε
(γ) (ε ᾠελίτα ἄστε μᾶ ε φόρτε σε ε νγῖ_{ἔλj}θετα) ἴδ. ᾠελί_ν-α (γ).

(ι-ε) *γγιέλjμετε* = ἀλμυρός-ἀ-όν, (ἐπί ὑγρῶν) ούj' τε *γγιέλjμετε* (Σ) = ι-ε-τε κρύπτε (Σ) = ἀλμυρός-ἀ-όν, (ἐπί κρεάτων ζώων, τετραπόδων, πτηνῶν, ἰχθύων κ.τ.λ.).

γγjένd (γ) τριτοπρόσ. ρῆμα [ἴσως ἐκ τοῦ κεν-ῶ] = ἀδειάζω. — με-τε-ε-γγjένd (γ) = κᾶμ-κἔ-κᾶ νγῆ = εὐκκιρῶ. — σ' με *γγjένd*, σ' τε *γγjένd* σ' ε *γγjένd* = δὲν ἀδειάζω-εις-ει.

γγjενόνj (budi) ρ. οὐδ. = γεύομαι. ἀντίθετον *αγγjενόνj*, καὶ *γγjινόj* (γ) νουκ' ουνγγjερούατῶ νγα κεjῶ πέμε (Περμέτ.) = δὲν ἐγεύθην ἐκ τοῦ καρποῦ τούτου. τὸ παθ.

γγjερόνεμ, (Περμέτ.) γjερόνεμ (Βεράτ.).

γγjέρ (Ἐλθασ. - Καβ.) = ἴδ. γjέρ (τ).

γγjερα = ἴδ. γερα (τ).

γγjερόνεμ (Περμέτ.) = ἴδ. γjερόνεμ = πλατύνομαι.

γγjεῶ: ρῆμα ἔνερ. = ζώνω. — *γγjεῶ* βρέζινε = ζώνω τὴν ζώνην. ἀντίθ.

ῶγγjεῶ ρ. 2) πλαττω· ὡς *γγjεῶ* βρούμιε, βάλτενε.

γγjεταj (bogdan), *γγjέτι* (Σ) ἐπιρ. ἴδ. γjετι, ἢ γjετίj = ἄλλου, ἀλλαχοῦ.

γγjετῶ (Τυραν.) ἢ *ανγγjετῶ* = ἴδ. γjερ. — *γγjετῶ* νδε ὄτρεπι *γγjέρ* νδε ὄτρεπι.

γγjέχ: (γ. bogdan) ρ. ἐν. = ἀριθμῶ ἴδ. νουμερόνj καὶ *γγjέφ* (γ. budi).

γγjέχεμ (γ. bogdan) *γγjέφεμ* (γ. budi), = ἀριθμοῦμαι ἴδ. νουμερόχεμ· ἄορ. *γγjέχα*-ε-ου, *γγjέφα*-ε-ου, μετοχ. *γγjέχε* καὶ *γγjέχουε* (γ) *γγjέφε* καὶ *γγjέφουε*.

(τε) *γγjέχουε-ιτε* (γ. bogdan) τε *γγjέφουε-ιτε* (γ. budi) = τε νουμερούαυτε. — τε πκ *γγjέχουατε*, τε πκ *γγjέφουατε* = ἀνκρίθμητα.

γγjιζάρ-ι (Περμέτ.) = ἴδ. γjιζάρ-ι πληθ. *γγjιζάρετε*.

γγjιθε: (budi) = ἴδ. γjιθε.

γγjινόj (γ) = *γγjενόνj* (budi) = γεύομαι ἀντιθ. *αγγjινόj* *γγjινόj* (Σ) = ἴδ. *αγγjινόj* = νηστεύω.

γγjινέσε-α (Σ) καὶ *γγjινίμ-ι* = ἴδ. *αγγjινέσε-α*, *αγγjινίμ-ι*. — πληθ. *γγjινέσατε*, *γγjινίμετε*.

(ι-ε) *γγjενοῦεῖμ*, (ι-ε) *γγjενοῦῖμ* = ἴδ. (ι-ε) *αγγjενοῦεῖμ* (ι-ε) *αγγjενοῦῖμ* (γ).

γγjιρ-ι: πληθ. *γγjίρετε* ??? <λάκκος βαθύς, ἐν ποταμῶ>.

γγjιρεμ: ???

νηγίθρεμ (Περμέτ.) ρ. οὐδ. βραχνιάζω· κούρ ζίρετε ζέρι ε σ' κούβενδόν
δόντ' — *νηγούρρεμ* (Βερράτ.) μ' ουνγηζόρ ζέρι = έθραχνιασεν ή φωνή μου
άόρ. ουνγηζόρ κλι ουνγηζόρτθ (Περμέτ.)

νηγίθεμ (πκθ. τοῦ νηγέσ ρ.) = ζώνομκι. — 2) *πλάττομκι*. άντιθ. *σηγίθεμ*
σ' με νηγίθετε θούκκ.

νηγισ-ίτ-ίτ (γ) κλι *νηγίτ-ίτ-ίτ* (τ) κοινῶς κολνω άντιθ. *σκις-ίτ-ίτ* (γ)
κλι *σκιτ-ίτ-ίτ* (τ). — μκ νηγίτνε σε βάνκ κτέ = με έσουκροφάντησεν
θτι έκκμκ κυτό. — νηγίτκ djάλινε τε μjέσ'τι = έβκλκ τθ πκιδι 'ς τόν
μάστορκ. — νηγίτκ djάλινε νδε μjέσ'τρι = έβκλκ τθ πκιδι εις τήν
τέχνην· νηγισ με βάρρε = μβάρσ = έγγκστρόνω (γυνκίκκ).

νηγίτεμ πκθ. κολνωδμκι. — 2) ι νηγι:τεμ (γ) ή νηγι:τεμ μβράπκ (γ. budi)
(μετὰ γεν.) = άκολουθθ τινκ. — ι νηγι:τεμ μβράπκ κτι νιερίου = άκυ-
λουθθ κυτόν τόν άνθρωπον = βέτε πκς κτι νιερίου = άκολουθθ κυτόν
τόν άνθρωπον· άντιθ. *σκι:τεμ* ι ουνγηγίτ τε ζότιτ = ήκολουθήσε τόν
κύριόν του. — ι νηγι:τεμ δροῦνιτ (γ) ι νηγι:τεμ δροῦριτ (τ) άνκθκίνω
εις τθ δένδρον, έρπύζω, άνκρκχθμκι εις τθ δένδρον. — νηγι:τεμ νδε
μάλκτ = άνκθκίνω εις τθ ήρος· άντιθ. *ούλνεμ*, *ούννεμ* νηγι:τεμ με
βάρρε ρ. οὐδ. = μβάρρεμ, έγγκστρόνωμκι.

νηγιέμ, (πκθ. τοῦ νηγιόχ) νηγιφεμ (γ) πκθ. τοῦ νηγιόφ (γ) = γνωρίζομκι.
νηγιόχ, νηγιόφ (γ) ρ. ένερ. = γνωρίζω άόρ. νηγιόχκ-ε-ου, νηγιόφκ-ε-ου (γ)
μετοχ. νηγιόχουνε (γ) νηγιόφουνε (γ) νηγιόχουρε (τ)· (ι-ε-τε) νηγιόχουρε
(τ) νηγιόφουνε (γ) = γνωστός-ή-όν άντιθ. (ι-ε-τε) πκ νηγιόχουρε (τ)
(ι-ε-τε) πκνηγιόφουνε (γ) = άγνωστος.

(τε) *νηγιόφουρε-ιτε* (γ) τε νηγιόχουριτε (τ) = γνωρισμός, γνωριμικ· άντιθ.
τε πκ νηγιόχουρε-ιτε (τ) τε πκ νηγιόφουνε-ιτε (γ).

νηγιόμε (έπικ.) = χλωρός άντιθ. θάτε έπίρ νηγιόμε (Töκμ.).

(ι-ε-τε) *νηγιόμε*, *νηγιόμε* (Töκμ.) = χλωρός-ά-όν άντιθ. — (ι-ε-τε) θκτε.

νηγιόμ: ρ. ένεργ. = μουσκεύω· τθ πκθ. νηγιόμεμ.

νηγιούορεμ (Βερράτ.) = 'δ. νηγιόρεμ (Περμέτ.)

νηγιέμ κλι (σννηρ.) νηγι:μ = βουτῶ τι· νηγιέμ κκφθάτενε νδε γjέλετ =
βουτῶ τήν βουκιά εις τθ φκγητόν· 2) βάφω: ός νηγιέμ κκφθκτε =
βάφω τθ ένδύμκτκ· νηγιέμ τε ζέζε, τε κούκνε, τε βέρδε κ.τ.λ. = βάφω
μαῦρο, κόκκινον, κίτρινον. — άόρ. νηγιέκ-ε ου μετοχ. νηγιέμ — νηγιμ
κλι νηγιέρε (τ).

νγῆϋχεμ: παθ. = βουτῶμχι 2) ἄφομχι.

(ι-ε) νγῆϋεμ (γ. bogdan) καὶ (ι-ε) νγῆϋμ, (ι-ε) νγῆϋερε = βχμμένος: τε νγῆϋεμ-ιτε (γ) τε νγῆϋμιτε (συνηρ.) τε νγῆϋεριτε (τ) = ἡ βροθή, τὸ χεῶμχι.

νγῆε-ja: κουρ ι βένε νγῆε κάλjiτ, bḗjενε λjiτχιρν' ε καπίστρετε σύθ, ε jx βένε νγῆε περ με ε περμbḗjιτουνε. — πληθ. νγῆεjετε.

νγοjόj (Τυρχν.) ρ ἔνερ. = καττιγορῶ τινά, ε μάρρ νδε περ γῆε. — νγο- jόjεμ παθ. (Τυρχν.).

νγολάρ-ι πληθ. νγολάρετε καὶ νγέλjε-jx (Περμέτ.) ι βούρχ διέτε νγο- λάρε νδε bḗθετ χjε σ' ι dḗjενε κούρρε = ι πουνόβχ νjε νγολάρ νδε bḗθετ χjε τχ μbḗjε μέντ. — πληθ. νγελjετε.

νγόπ, νγόσ (τ) ρ. ἔνεργ. = κορέννυμι, χορτάνω τινχ ἴδ. νγῆνj.

νγόπεμ-νγόσεμ (τ) ρ. σὺδ. κορέννυμι, χορτάνω: ἴδ. νγῆνjεμ: ἀντιθ. χḗμ σουνῆ, με βιέν σουνῆ.

νγορδḗκji-ι ἄρσ. νγορδḗκjiε-jx θηλ. πληθ. νγορδḗκετε ἄρσ νγορδḗκ- jετε θηλ. καὶ νγορδχjḗκji-ι ἄρσ. νγορδχjḗκjiε-jx θηλ. πληθ. ετε ἄρσ. — ετε θηλ. = ψόφοις, μισοπεθχμένος, ἡμιθχνής (χλευστικῶς).

νγορδεσίνε-α (γ) στερεβίνε-α (Σ) πληθ. νγορδεσίνετε, στερεβίνετε = ψο- φίμι, πτωμχι.

(ι-ε) νγόρδετε ἐπίθ. = ψόφοις, 2) ι-ε νγόρδετε [κορδόνω] = φουσκωμένος: ἴδ. νγόρδετε, τριτοπρόσωπον ρημ.

νγόρδετε ἐπίρ. = ψόφοις, 2) φουσκωμένχ.

νγόρδετε ρ. τριτοπρόσω. [κορδόνω] ἀντιθ. ὀκόρδετε. — με-τε-ι νγόρδετε = φουσκόνω, τεντόνω. — μ' σουνγῆθ κάρι = ἐφούσκωσεν ἡ ψωλή μου, ἐστικώθηκεν ἡ ψωλή μου.

νγόρθ (τ.γ.) ἡ νγῆρδι (γ) ρ. σὺδ. = ψοφῶ (ἐπὶ ζῶων, καὶ βδέσ ἐπὶ ἀνθρώπων): τσόφ (γ. τ. bogdan ἐπὶ ζῶων) [Ἑλλην. ψοφ-ῶ]. — νγῆρδι = τσόφι = ἐψόφησεν.

νγοῦκji ('Αργυρ.) = ἴδ. κούκji = κοκκινίζω.

νγοῦκjiεμ ('Αργυρ.) = ἴδ. κοῦκjiεμ ρ. σὺδ. = κοκκινίζω.

νγοῦλj ρ. ἔνεργ. = χώνω, ἀντιθ. ὀκούλji = ξεριζώνω, ξεκολνώ.

νγοῦλjεμ παθ. ἀντιθ. ὀκουλjεμ.

νγουλjiτόνj (Περμέτ.) = ἴδ. γουλjiτόνj (Περμέτ.).

νγουρόj (Σ) = ἴδ. ουλjiουρῆj (γ).

- νγουρόνj-όj* (γ. τ. bogdan) [ν-γούρ-ι] ρ. ένεργ. = άπολιθώνω, σκλη-
ραίνω. — *νγουρόνεμ-όχημ* πχθ. = άπολιθοῦμαι, σκληρύνομαι.
νγούρορ (Περμέτ.) [ν-γούρ-ι] ρ. ένεργ. = σκληρύνω· καί *νγουρρετόνj*
(Περμέτ.). — αντίθ. *τσκρεφετόνj*.
νγούρορεμ-νγουρρετόνεμ πχθ. αντίθ. *τσκρεφετόνεμ*.
(ι-ε) *νγούρορετε* (Περμέτ.) έπίθ. = σκληρός-ά. — αντίθ. ι-ε *τσκρέφετε*.
νγούσ-ούτ-ούτ (γ) ρ. ένεργ. = βιάζω τινά· ἴδ. νδσιτόj, άόρ. *νγούτ-ε-ε-τι*,
μτχ. *νγούτε* καί *νγούτουνε*.
νγουσουλόj (Σ) *νγουσέλόj* (Σ. budi) ρ. ένεργ. *παρηγορῶ* τινά· αντίθ.
σκουσελόνj (budi) ι-ε *σκουσελουεμ* = *παρηγορήτος*. — *νγουσουλόχημ*,
νγουσελόχημ (Σ. budi) πχθ. — αντίθ. *σκουσελόνεμ*.
νγουσουλίμ-ι (Σ) καί *νγουσελίμ-ι* (Σ. budi) = *παρηγορία*· πληθ. *νγου-*
σουλίμετε.
νγουσουλούεσ-ι πληθ. *νγουσουλούεσιτε* = *παρηγορητής*· καί *νγουσου-*
λιμτάρ-ι· άρσ. *νγουσουλιμτάρε-jx* θηλ. — πληθ. άρσ. *τάρετε* θηλ.
τάρετε καί *νγουσελιμτάρ-ι* *νγουσελιμτάρε-jx* = *παρηγορητής-παρη-*
γορήτρια.
(ι-ε) *νγουσουλούεσιμ*· (Σ) καί ι-ε *νγουσελουεσιμ* καί ι-ε *νγουσελου-*
σιμ καί ι-ε *νγουσελουσιμ* (συνηρ.) = *παρηγορημένος-η*.
(ι-ε-τε) *νγούστε* έπίθ. = *στενός-ή*· ἴδ. ι-ε-τε *κνγούστε* αντίθ. ι-ε-τε
γjžνε.
νγούστε έπίρ. *στενώς*· ἴδ. *κνγούστε*. αντίθ. *γjžνε* (γ), *γjžεε* (τ).
νγουσιτόνj-όj ρ. ένεργ. = *στενεύω*· αντίθ. *σγjžνόj* (γ) *σγjžερόνj* (τ).
νγουσιτόνεμ-όχημ πχθ. *στενεύομαι*· αντίθ. *σγjžνόχημ* (γ) *σγjžερόνεμ* (τ).
νγουσιτίμ-ι πληθ. *νγουσιτίμετε* (άφης.) = ἴδ. *κνγουσιτίμ-ι*.
νγούτεμ (γ) πχθ. του *νγούσ-ούτ-ούτ* (γ) = *βιάζομαι*.
νγουφάσ-άτ-άτ, *νγουφάτεμ* (Σ) = ἴδ. *μβουφάσ-άτ-άτ* — *μβουφάτεμ*.
νγράνε (γ) *νγρενε* (τ) *μτχ.* του ρ. *χά* = *έσθίω*, *τρώγω*.
(ι-ε) *νγράτε-ι* (γ) *γjžόρε-ι-α* (τ) = ἴδ. ι-ε *μjžερε-ι-α*.
νγράτοκε-α (Περμέτ.) [νγρέχ ρ.] = ἴδ. *βετίμε-α* πληθ. *νγράτοκατε*
νγράτῶκε-α (Περμέτ.), *γράτσκε-α* πληθ. *ατε*.
νγρε-έν-έν καί *τσόj* (Σ) = *τηλώνω* τι· αντίθ. *ουνj*, *ουλj* ρ. *νγρε* *κρούε* =
έπαναστατώ· άόρ. *νγρίτ-ε-ι*, *μτχ.* *νγρίτε* καί *νγρίτουνε* (γ) *νγρί-*
τουρε (τ).

νγρόνεσι (Ἄργουρ.) ἀρσ. νγρνεσε-ιx θηλ. = χάμνεσε-ι, χάμνεσε-ιx. — πληθ.

νγρνεσιτε ἀρσ. — νγρνεσετε θηλ. — χάμνεσιτε ἀρσ. — χάμνεσετε = ὁ ἀδιφάγος, πολυφάγος, κοιν. φαγᾶς.

νγρόεχ, νγρόφ (γ) = στήνω, σταίνω ρ. — ἀντίθ. ὄκρέχ, ὄκρέφ (γ).

(ι-ε-τε) νγρόχετε, νγρόφρετε = στήμένος-η· ἀντίθ. ι-ε-τε ὄκρέχετε, ὄκρέφρετε.

νγρόχετε, νγρόφρετε ἐπίρ. ἀντίθ. ὄκρέχετε, ὄκρέφρετε.

νγροίχεμ, νγροίφεμ παθ. τοῦ νγρέχ, νγρέφ· ἀντίθ. ὄκροίχεμ, ὄκροίφεμ.

νγροίχεμ, τῶόχεμ: παθ. τοῦ νγρέ = σηκόνουμι· ἀντίθ. ούνχεμ, ούλχεμ. —

οὐ νγρέ = βάτε = σηκωθείς ὑπῆγεν. — νγρέου = σήκου. — ουνγροίτα πρεῖ γῆσομιτ = ἐσηκώθην ἀπὸ τὸν ὕπνον — νγροίχεμ νδε κεμβε = σηκόνουμι εἰς τὸ ποδάρι. — νγρέου τί κχε φλῆ, ε τῶόχου περ τε βδέ-κουινῶ = ἔγειραι οὐ καθεύδων καὶ ἀνάστω ἐκ τῶν νεκρῶν (ψαλμός).

νγροῖ, νγροῖ (γ. τ.) ρ. οὐδ. = παγόνω· (ἐπὶ ὑγρῶν καὶ μετὰλλων)· ἀντίθ. ὄκροῖ (γ) ὄκροῖ (τ). — νγροῖνι ούχετε ε ουβᾶ ἀκουλε· νγροῖνι βόχτε, τε λῆνχετε, δύλχετε. — νγροῖνι πλῆσομι, κρῆχῆνδι, ἄρι· [ἴδ. Ἑλλην. κρῆνω].

νγροῖτε (γ) νγροῖτε (τ) ἐπίρ. καὶ νγροῖε (τ) ἀντίθ. ὄκροῖτε (γ) ὄκροῖτε (τ).

(ι-ε-τε) νγροῖτε (γ) νγροῖτε (τ) ἐπίθ. = παγωμένος-η· ἀντίθ. ι-ε-τε ὄκροῖτε (γ) ὄκροῖτε (τ) καὶ ι-ε-τε νγροῖε (τ).

νγρόχ, νγρόφ (γ) ρ. ἐνεργ. = θερμίνω, ζεστίνω· ἴδ. νδσεῖ = πυρόνω· ἀντίθ. φτόχ, φτόφ (γ).

νγρόχεμ, νγρόφεμ (γ) παθ. ζεστίνουμι· ἴδ. νδσεχεμ (γ) = πυρόνουμι· ἀντίθ. φτόχεμ, φτόφεμ. — πούλχη νγρόχ βε-τε· νγρόχεμ νδε ζῆαρε = θερμίνουμι εἰς τὴν φωτιάν.

νγρόχετε, νγρόφρετε: ἐπίρ. = θερμῶς· ἀντίθ. φτόχετε, φτόφρετε.

(ι-ε-τε) νγρόχετε, νγρόφρετε: ἐπίθ. = θερμὸς-ή, ζεστός-ή· ἀντίθ. ι-ε-τε φτόχετε, φτόφρετε (γ).

νγροῦσι-ι πληθ. νγροῦσιν = ἴδ. γροῦσι-ι.

νγρούε ἐπίρ. [ν-γρούε-α] (Ἑλθασ.) χόπα (Ἑλθασ), μβε χόπ (Τυρκν.) = ἀγκυλιὰ ἐπίρ. — μάρρ νγρούε = μάρρ χόπα = μάρρ μβε χόπ = πέρω ἀγκυλιὰ, πέρω ἔς τὴν ἀγκυλιὰ μου. — ε μάρρ νγρούε (Ἑλθασ.) = ε μάρρ χόπα (Ἑλθασ.) = ε μάρρ μβε χόπ (Τυρκν.) = τὸν ἐπῆρα εἰς τὰς ἀγκυλάς. — μάρρ νγρούε (budi - bogdan) = ἀγκυλιὰζω, ἴδ. ρρόκ νδε κιάφετ.

νγρούσ-ύσ-ύσ ρ. ἐνεργ. = βραδυνάζω τινά· ἀντίθ. γεδιј. — Περενδία νγρούσι δίτηνε = ὁ Θεὸς ἐβράδυνασε τὴν ἡμέραν· ἀόρ. νγρούσ-ε-ι μτχ. νγρούσε, νγρούσουνε (γ) νγρούσουρε (τ).

νγρούσεμι: ρ. οὐδ. = βραδυνάζω. νγρούσετε τριτοπροσ. = βραδυνάζει = γίνε-
ται ἐσπέρω. — ουνγρούσ = ουhā νάτε = ἐβράδυνασεν = ἔγεινεν ἐσπέρω.
ἀντίθ. γεδιχέμ. — έτσε ὀπέјт σε ουνγρούσ ε να ζού νάτχ μb' ούδε =
περιπάτει γρήγορα διότι ἐβράδυνασε καὶ μὰς ἔπικασεν ἡ νύκτα εἰς
τὸν δρόμον. — јέми νјέрс γρούσεμι ε σ' γεδιχέμι.

(τє) νγρούσουνε-ιτε, (γ) τε νγρούσουρε-ιτε (τ) καὶ τε νγρούσμιτε = ἡ βρα-
δυά. — μος τε γјέте τε γρούσμιτε = νὰ μὴ φθάσης νὰ βραδυάσης
(ἀρά).

νγρούσειε: ἐπίρ. = βραδένως.

νdaj (γ. τ. budi) πρόθεσις = πικρά, πλησίον, ἀφερῆ νdáj Ζότινε (budi) =
αφερῆ Ζότιτ νdáj νάτε καὶ νdaj νάτε (Περμέτ.) = ἀφερῆ μhράμεισε:
νdaj τε γδιτε, ἀφερῆ σε γεδιμετε (γ)· νdaj Τενε-Ζόνι (bogdan) =
ἀφερῆ Ζότιτ τ' άνε.

νdaj (τ) = ἴδ. daj (γ) = δικιρῶ, χωρίζω.

νdálj (γ), νdajljój (γ), dájj, dajljój (τ) = ρ. ἐνεργ. = σταματῶ τινά·
ρ. οὐδ. = ἐμποδίζω ἐμκυτόν. — νdálje καὶ dájje = στάσου. — νdálje
ατύ = στάσου ατύτοῦ. — νdájjeμ, νdajljójjeμ (γ)· dájjeμ, dajljójjeμ
(τ) πχθ.

νdāndετε (γ) = ἴδε dāndετε (γ) ἐπίρ. <πυκνῶς>.

(ι-ε-τε) νdāndετε = ἴδ. ι-ε-τε dāndετε (γ) ἐπίθ. <πυκνός>.

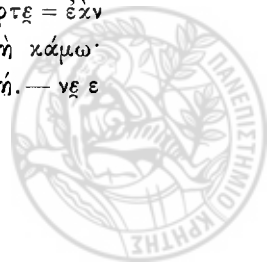
νdáoε ("Υδρα) ἐπίρ. = ἀπέναντι.

νdασί ("Ἐλκασ) (Βεράτ.) = ἴδ. τασί.

νdaxεμ (τ) πχθ. τοῦ νdáj (τ) ἴδ. daxεμ (γ).

νdε = ἴδ. τε = πρὸς.

νdε (μετὰ αἰτιαιτ. ἐνικῆς) = ἐν, εἰς· σημ. τὴν ἐν τύπῳ στάσιν, ρρι
νdε ὅτεπι = κάθημαι ἐν τῇ οἰκίᾳ· 2) τὴν εἰς τόπον κίνησιν, βέτε νdε
στεπι = ὑπάγω εἰς τὴν οἰκίαν· 3) τὸ ἐντός, μέσσω, ε βούρα νd'άρκετ =
τὸ ἔθεσα εἰς τὸ κιβώτιον· 4) [συντ. μεθ' ὑποτχκτ.] = ἐάν, ἄν· νdε
βέφσx = ἐάν κάμω, νdε φόljтσx = ἐάν ὀμιλήσω· νdε xjόφτε = ἐάν
εἶναι· νdε πάστε = ἐάν ἔχη κ.τ.λ. — νdε μος βεφσx = ἐάν μὴ κάμω·
νdε μὸς φόljтσx = ἐάν μὴ ὀμιλήσω κ.τ.λ. — ε νdε μὸς = εἰδεμή. — νε ε

hεφσζ μίρε πο νηε μός (ή) ε νδε μός, κτεχέρεε = ἐὰν τὸ κα-
 τρωθῶσω κελῶε, εἰδεμή, τότε — νδε βενδ και βέντ (γ)
 (μετὰ γεν.) = ἀντί· σημ. τὴν ἀνταλλκαγὴν ἢ ἀντικατάστασιν· νδε
 βέντ τ'οῦμιτ πίντε βένε = ἀντὶ ὕδατος ἔπινεν οἶνον.

νδεβόνε (budi) = ἐπίρ. παστᾶ (τ) μ.β.κ.σ.ν.δ.ᾶ (γ) = ἔπειτα.

νδεγγό (ρ. ἐνεργ. (μετὰ αἰτ.) = ἀκούω· 2) (μετὰ γεν.) = ὑπακούω·

β) νδεγγόν (budi) = ἀκούω, ὑπακούω· β'. ἐνωῶ, κουπετόν (ἴδ.

δεγγό, διγγό (τ). — νδιγγό (γ).

νδεγγόχεμ-όνεμ. νδιγγόχεμ-όνεμ. (γ) παθ. = ἀκούομαι· 2) (budi) ἐν-
 νοοῦμαι, κουπετόνεμ. — ἴδ. δεγγόνεμ, διγγόνεμ (τ).

(ι ε) νδεγγούεσμι-δεγγούσμι (συνηρ.), διγγούεσμι, διγγούσμι (γ) =
 εὐπειθής, ὑπήκοος καί: ι-ε (δεγγούάρσμι (τ). — ἀντίθετον ι-ε παδε-
 γγούεσμι - παδεγγούσμι = πωνδιγγούεσμι - πωνδιγγούσμι· ι-ε παδε-
 γγούάρσμι (τ) παδιγγούάρσμι (τ) = ἀπειθής.

(τε) νδεγγούεμ-ιτε και (τε) νδεγγούμιτ (συνηρ.) οὐδ. = ἡ ἀκούη· και
 τε νδιγγούεμ-ιτε και τε νδιγγούμιτ (συνηρ.) οὐδ. και προσέτι τε
 γγέγγουε-ιτε (γ) = ἴδ. τε δεγγούάρε-τε (τ), τε διγγούάρετε (τ).

νδέξε-α (Ἐλθασ.) = ζῆλος, ζηλοτυπία (ἐπὶ κελῶε). — ε καμ νδέξε =
 ε καμ ζελji (ατε νjeri) = τὸν ζηλεύω, τὸν ζηλοτυπῶ. — με κέ νδέξε
 = με κέ ζελji = με ζηλεύεις.

νδέξεμ (Σ) παθ. τοῦ νδέε ρ. ἴδ. νδέξεμ (= ἀνάπτω, κυρίως και μ.τρ.).

νδέ (γ) νδέ (τ), νδέρ (τ) ἴδ. νδέν (γ), νδέν (τ) = ἀπλόνω.

νδέιέ (γ. τ.) = ἴδ. νδελjiέ-έχεμ (Τσζμ.) μ.τχ. νδελύεμ (γ) και
 νδεjύμ (συνηρ.), νδεjύερε (τ) = ἴδ. νδελjiύερε (τσζμ) = συγχωρῶ.

νδεiέχεμ (γ. τ.) παθ. ἴδ. νδελjiέχεμ (τσζμ) = συγχωροῦμαι.

νδεiέσε-α (γ. τ.) = ἴδ. νδελjiέσε-α = συγχώρησις.

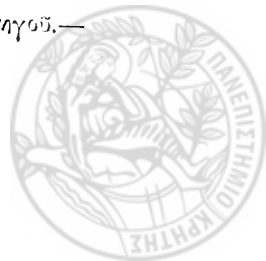
νδεκ (τ) = ἴδ. τεκ (τ).

νδελjiέ (τσζμ) ρ. ἐνεργ. συγχωρῶ κόρ. νδελjiέβζ-ε-ου μετοχ. νδελjiύερε
 παθ. νδελjiέχεμ (τσζμ).

νδελjiέσε-α (τσζμ) = συγχώρησις, πάστε νδελjiέσε! (ἐπὶ τεθνηκότων) = ὁ
 θεὸς συγχωρήσαι. — ἴδ. πάστε δρίτε (Σκόδρα) ἐπὶ θνητῶν.

νδενε (μετὰ αἰτ.) = ὑπό: τὸ ὑποκάτω ἢ τὸ ἐξαρτώμενον· νδένε δέτ =
 ὑπὸ γῆν· νδεν' οὐρδερε τε πᾶριτ = ὑπὸ τὰς δικταγὰς τοῦ ἀρχηγού. —

νδένε πουστέτ = ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν.

vdēnj (γ) ἢ *vdēj* (γ), *vdēnj* ἢ *vdēj* (τ) *vdεr* (τ) = ρ. ἐνεργ. = ἀπλόνω.—

vdēnj ρρόβατε = ἀπλόνω τὰ ρούχα. — μετοχ. *vdēm* (γ) *vdερε* (τ) ἀόρ.

vdēn-ε-ι (γ) *vdεr*-ε-ι (τ).

vdēxem (γ) *vdēxem* (τ) = ἐξοπλόνομι.

dēnjounē (γ) *vdēnjourē* (τ) μετοχ. τοῦ ρρι = κάθημαι· ἀόρ. *vdēnj*-ε-ι (γ. τ. *budi*-*bogdan*).

(τξ) *vdēnjourē*-ι-τξ (γ) τξ *vdēnjourē*-ι-τξ (τ) οὐδ. = ἡ δικιμονή, ἡ κκτοικία·

κοῦ ε κα τξ *vdēnjourē*τξ; = ποῦ ἔχει τὴν κκτοικίαν; ποῦ κκτοικεῖ;

vdēper: πρῶθ. (μετ' αἰτ.) σημ. τὴν διὰ τινος τόπου διάδοξιν: ὄκόςθ

vdεper μάλjet ε *vdεper* φουόατ = διέβην διὰ τῶν ὁρέων καὶ τῶν πε-

διάδων. — ὄκόςθ πένε, *vdεper* βερην' ε γγυλjπέρεσε. — *vdēper*-μέσ

(μετὰ γεν.) = διὰ μέσου, ἀνάμεσα: ὄκόςθ *vdεper* μεσ τξ οὐστε-

ρίσε κρμίκjet ε σ' με πκ νjeri = διέβην διὰ μέσου τοῦ ἐχθρικοῦ

στρατοπέδου καὶ οὐδεὶς με εἶδεν. — ε *deper*τόι πλjούμbι *vdεper*

μεσ τξ ζέμερσε εδὲ ρά παφjύμε = τὸν διεπέρασεν ἡ σφαῖρα ἀνάμεσα

ἀπὸ τὴν καρδιά καὶ ἔπεσεν ἄπνους. — κοῦσ μούντ τξ ὄκόνje *vdεper*

μεσ τξ ζjάρριτ ετε μος δίγjetε; = *vdεr* [Λκτ. *inter*] (πρῶθ. μετ' αἰτ.

πληθυντικῆς) = τὸ ἐν μέσῳ (εἴτε χρονικὸν εἴτε τοπικὸν) διάστημα:

vdεr νjέρζιτ = ἐν τοῖς ἀνθρώποις, *vdεr* βούρρα ε *vdεr* γρά = ἐν μέσῳ

ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

vdēr (τ) = ἴδ. *vdēnj* (τ) ρ. = ἀπλόνω.

vdēr (τ) ??? τξ (γ) ρ. (ἴσως στεγνώνω, 'λιάζω).

vdēr-*vdēr*-*vdēr* (*budi*) ρ. = ἴδ. *vdēr*όνj ἀόρ. *vdēr*α (*budi*) μτχ. *vdē*-

ρουνε (*budi*) = τιμῶ.

vdērem (*budi*) = ἴδ. *vdēr*όxεμ-όνεμ· πκθ. τοῦ προηγ.

vdεργjέγje-ja = [*vdεr*-γγjέγjeμ] = συνειδήσις. πληθ. *vdεργjέγje*-τξ.

vdεrdým (*bogdan*) = ἀμφιβολία = ἄστε *vdε* *vdεrdým* (*bogdan*) = ὑπάρ-

χει ἀμφιβολία. — πκ *vdεrdým* (*bogdan*) = ἀναμφιβόλως.

(ι) *vdεrdýō*-ι ἀρσ. ε-*vdεrdýō*με-jx θηλ. (*bogdan*) = ἀμφίβολος.

vdēr-ι ἢ *vdēr*ε-ι (γ. τ. *budi*) *vdēr*-*vdēr*ικ (*budi*) πληθ. *vdēr*ετξ =

τιμή, ὑπόληψις. 2) χάρις. — με *vdεr* τέje = με τὸ συμπάθειο (κοιν.)

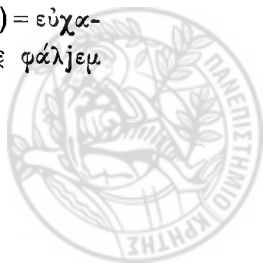
— κjόφσ με *vdεr* = εἴθε νὰ σὲ τιμῶσιν. — να βέρι σούμε *vdēr* = μὰς

ἐτίμησε πολύ. — σ' κα *vdēr* = δὲν ἔχει ὑπόληψιν. — ι ἀπ *vdēr*νε

ν' δόρε = τὸν ἀτιμάζω. — με βέρι νje *vdēr*ε = μοῦ ἔκαμε μίαν χάριν.

- ja di περ vδερ = τοῦ τὸ γνωρίζω διὰ χάριν, τὸν εὐγνωμονῶ. —
 σ' ja di περ vδερ = δὲν τοῦ τὸ γνωρίζω διὰ χάριν, ἀγνωμονῶ.
- vdεροέκj* (γ. τ. budi-bogdan) ρ. ἔνερ. = διορθώνω, κοιν. ισιάζω. 2) συμβιβάζω τινά, 3) στολιζώ τινά, 4) vδρέκj κάλjinε = εὐνουχίζω τὸν ἵππον.
- vdροέκjem*: παθ. διορθώνομαι, κοιν. ισιάζομαι 2) συμβιβάζομαι, 3) στολιζομαι. — ου vδρέκja με κτη vjeri = ἐσυμβιβάσθην μὲ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον.
- vdροζέχjem*: συνουσιάζομαι (ἐπὶ προβάτων). — δέντε vδερζέχene, πὸ κjε-τη, κjέντε, μάτσοετη, ούkjετη κ.τ.λ. vδίκjene, στέξετη σκέλjene, πέ-σκιετη ρρίχene, πέλjατη χίκjene. — μβε σέ ε κέ χιέkjουρε πέλjene; (do με θέne περ μάσ α περ μούσke).
- vdροζίχjem*: ἴδ. μjερζίχjem.
- vdροκάμπ* (bogdan) ρ. ἔνερ. = μαρρ vδεπερ κέμβε = καταδυναστεύω.
- vdροκάμβεμ* (bogdan) = καταδυναστεύομαι. = μέρρεμ vδέπερ κέμβε.
- (ι-ε) *vdροκάμβουne* (bogdan) = καταδυναστευμένος.
- vdροκρέχjem* (Βεράτ.) ρ. οὐδ. = ἴδ. σκαλόj (γ) ρ. οὐδ.
- vdρολjίkj-ίkj-ίkj* (Ἰλθασ.) ρ. ἔνερ. = νγατερόj φίjετ' ε πελjχούρσε. —
 άφ. vδερλίkjα, μτη. vδερλίkjε καὶ vδερλίkjουne.
- vdρολjίkjjem* παθ. [ἴδ. λjικjετ' ε κρᾶχανιτ πελjχούρσε].
- vdρομbljύσ-ύτ-ύτ* (γ) ρ. ἔνερ. = φερκόj σι βερβέρι, do με θάνε τουε ὀτύπουne με δόρε, τουε ρρόκουne με δόρε, τουε σκέλjουne με δόρε.
 vδερμbljύτεμ παθ. τοῦ προηγ.
- vdρομένδεμ* (Περμέτ.) ρ. οὐδ. = bίε vδερ μέντ, συνέρχομαι.
- vdρομές* (τ) = ἴδ. vδερμjέτ (γ).
- vdρομjέτ* (γ) πρόθεσις. σημ. τὸ μεταξύ, ἢ ἐν τῷ μέσῳ κείμενον. —
 vδερμjέτ jουσ γjένδετε vje vjeri ι κέkj = μεταξύ ὑμῶν ὑπάρχει κα-
 κός τις.
- vdρομjέτσ-ι* vδερμjέτσε ja θηλ. πληθ. vδερμjέτσειτε άρσ. — vδερ-
 μjέτσετε θηλ. = μεσίτης, μεσίτρια.
- (ι-ε) *vdρομjέτjμ* (ἦ) ι-ε-vδερμjέτjεμ (Σ) = ἴδ. ι-ε-μέσεμ.
- vdρονj-όj*: ρ. ἔνερ. = τιμῶ. — vδερόνεμ-όχjem = τιμῶμαι.
- vdερος*: εἰς τὰς φράσεις: φάλjεμ vδερσ (= εὐχαριστοῦμέν σοι) = εὐχα-
 ριστῶ. — ι φάλjεμ vδερσ Ζότιτ = εὐχαριστῶ τὸν Θεόν. — τε φάλjεμ

νδέρεσ περτε μίρενε κιε με βέρε (κιε με βάνε (γ)) = σέ εὐχριστῶ διὰ τὸ κελόν ὅπου μοῦ ἔκκαμες· ὀρθότερον εἶπειν· φάλξιμι νδέρεσε Ζότιτ. ὁ budi σχηματίζει τὴν γενικὴν τοῦ νδέρε-νχ γεν νδέρεσε ἀντὶ νδέρεσε = τῆς τιμῆς.

νδέροσј (Ἐλθασ.) ρ. ἐνεργ. κοινῶς = ἀναγκάζω, (παρακινῶ) τὸν σκύλον.

νδέροσј (Κροῦζ), νδερτσόј (Σ) [νδερ-σῦ-νι (γ) ἢ σῦ-ρι (τ)] ἀναγκάζω τὸν σκύλον ἐπάνω του νδερσέј κјέντε.

(ι-ε) νδέροσјιμ κλι (ι-ε) νδέροσјεμ (γ. τ.) = τίμιος-χ ἔντιμος· ννδερόνј-όј : ρ. ἐνεργ. = ἀλλάτω, μεταλλάτω, μεταβάλλω, ἀνταλλάσσω. — φράσις : νδερότј јέτενε = ἀπεβίωσεν ἴδ. κεμβένј.

νδεροόνεμ ὄχεμ : πχθ. κλι οὐδ. = ἀλάττωμι. μεταβάλλωμι 2) ἀλλάττω τὴν ἐνδομσχίαν· νδερόόχεμ = νδερόј ρρόχτε, κεμίσνε, τε λјίντате κ.τ.λ. ἴδ. κεμβένεμ-έχεμ.

νδεροј-όχεμ = ἴδ. δερτόј-όνεμ (τ) νδεροј ὄχεμ (Σ).

νδεροτέσε-α : πλγθ. νδερτέσхте = κτίριον, κτίσις, κτίσμι.

νδεσ ρ. ἐνεργ. = ἴδ. δέσ. λόρ. νδέζх, μετοχ. νδέζε κλι νδέζουνε (γ) νδέζουρε (τ). — νδέсх με νјετј τε λјиx (τ) = κοινῶς ἔντεсх με ἕνα κελόν ἀνθρώπων. (Τουρκ. ογρхдис ρ.)

νδεσ̄ ἐπιρ (Σ) ι ρα μβε κράχх, х ι ρα μβε βερρούлј τε κράχουτ.

νδεσ̄α μίρε : φράσις (Μχλјεσίx ε Σκόδρεσε) [ἀντὶ νδιέφζх μίρε, κχτ' ἀποβολὴν τοῦ φ πρὸ τοῦ σ̄ κλι τροπῆ τοῦ ιε εἰς ε, κχθῶς διέτε κλι δέτε (Σ), ρριέσ̄те-х κλι ρριέσ̄те-х (Σ) ρριέδ̄е-х κλι ρριέδ̄е-х (= ρεῦμx) κ.τ.λ. συνήθως κχτ' Σκοδριάνοις] Μχλјεσ̄рете ε Σκόδρεσε κουρ πί-κјενε μb' οὐδε ι θόνε νјάνι τιέτροιτ, Νδέсх μίρε ! Μίρε σε ου πόκјεμ (ἀπόκρισις) διηλ. εἶθε νὰ ἀκροασθῶ κελῶς περὶ ὑμῶν.

νδεσ̄кј (bogdan) ἢ νδεσ̄кј (bogdan) ρ. ἐνεργ. = ἐπιπλήττω· κλι νδισ̄кј (budi) ἐπιπλήττω, τιμωρῶ, castigare, τὸ πχθ. νδεσ̄кјхеμ ἢ νδεσ̄кјхеμ (bogdan), νδισ̄кјнеμ (budi).

νδεχ̄хеμ (γ) νδεχ̄хеμ (τ) πχθ. τοῦ νдēј ἢ νдēј (γ) νдēј ἢ νдēј (τ).

νδιβενέσε-α (bogdan) = χρησμός πλγθ. νδιβενέсхте.

νδιγјόј-όχεμ ἴδ. νдегјόј-όχεμ.

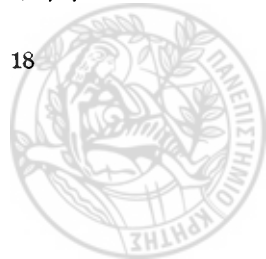
(ι-ε) νδιγјουεσ̄иμ (γ) κλι ι-ε-νдигјоуеσ̄иμ = ἴδ. ι-ε-νдегјоуеσ̄иμ (γ).

(τ-ε) νдигјоуемиτε κλι τε νдигјоуемиτε = ἴδ. τε νдегјоуемиτε (γ).

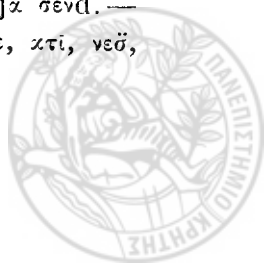
νдиј ἢ νдиј : ρ. ἐνεργ. κλι νдиј (συνηρ.) = αἰσθάνομαι τι, ἀκροῶμαι,

ἀκούω. — τῆ νδιεφῶα ζᾶν' ε μίρε = εἶθε νὰ ἀκούσω καλὴν φήμην περὶ σοῦ. — τῆ νδιεφῶα τῆ μίρενε = εἶθε νὰ ἀκούσω τὸ καλὸν σου. φράσεις: σί κα νδιέ (Σ) [νδιέμ] : = σί κα γεδίμ (γ), σί κα γεδίρε (τ) (ἐπὶ ἀρρώστων). — εἰς τὰς φράσεις: μος νδιεφῶ τχ βένιτῶ! = νὰ μὴ ἀξιοθῆς νὰ τὸ κάμης. — μος νδιεφῶ τχ χχῶε = νὰ μὴ ἀξιοθῆς νὰ τὸ φάγης. — μος νδιεφῶ τῆ μαρτόνεῶ = νὰ μὴ ἀξιοθῆς νὰ νυμφευθῆς! ἄρ. νδιέθχ-ε-ου, μτχ. νδιέμ (γ) καὶ νδιμ (συνηρ. γ) νδιέρε (τ).
νδιέχεσ-ι νδιέχεσε-ιχ πληθ. σιτε, σετε = διώκτης.
νδιέλ ἢ νδιέλ (γ. τ) νδιλ (συνηρ.) = θερρῆς πούλιχτε, ρόσατε, πάτατε.
νδιέρε, νδιέρι (budi) = ἴδ. γιέρ. — νδιέρε νδ' άνε (budi) = ὀλοτελῶς.
νδιέρεσεμ (Σ) = ἴδ. διέρεσεμ (Σ).
νδίξεμ: παθ. τοῦ νδέσ ρ. ἴδ. δίξεμ καὶ νδέξεμ (Σ).
(ι-ε-τε) νδιέτε: (Ἀργυρ. Περιμέτ.) = ἴδ. ι-ε-τε νδῦτε (γ). — με βιέν τε νδιέτε = με βιέν τε νδῦτε = σιχαίνουμαι.
νδιχίεμ: παθ. = διώκουμι, 2) βχατεύουμαι (ἐπὶ συνουσιασμοῦ τῶν ζώων) μάτῶετε, κιέντε ούιχίτε κ.τ.λ. νδιχίενε.
νδικού (Περιμέτ.) = ἴδ. δικού (γ).
νδικούῶ (Περιμέτ.) = ἴδ. δικούῶ (γ).
νδιμέξε-α: ὑποκ. τοῦ νδιμέ-α (budi) πληθ. νδιμέξετε.
νδιμόνι (budi) νδιμόνι (Σκόδρα-bogdan) = ἴδ. ρ. νδιχί.
νδιμετούε-ι (budi) = ἴδ. νδιχίμεσ-ι (τ) πληθ. νδιμετούρετε.
νδιμετόρε-ια (budi) = ἴδ. νδιχίμεσε-ιχ (τ) πληθ. νδιμετούρετε.
νδιῶκόνι (budi) ἴδ. νδεῶκόνι (bogdan).
νδιῶκόνεμ (budi) παθ. = ἴδ. νδεῶκόχεμ (bogdan).
νδιῶκνι-α (budi) πληθ. νδιῶκνιτε = ἐπίπληζις.
νδι-ι (ἴσως ἐσφαλμένως ἀντι νδσίτ-ι (τ)) πληθ. νδι-ιτε ??? ἴδ. νδσίτ.
νδιφ (γ) = ἴδ. νδιχί (τ) ρ.
νδιφμε-α (γ) = ἴδ. νδιχίμε-α (τ) πληθ. νδιφματε.
νδιφμεσ-ι νδιφμεσε-ιχ πληθ. νδιφμιστε ἄρσ., νδιφμεσετε θηλ. = ἴδ. νδιχίμεσ-ι (τ) νδιχίμεσε-ιχ (τ) θηλ. καὶ νδιφμετάρ-ι, νδιφμετάρε-ια (γ) = ἴδ. νδιχίμετᾶρ-ι-τᾶρε-ιχ πληθ. ἄρσ. νδιφμετᾶρετε, νδιφμετᾶρετε θηλ.
νδιχί (τ), νδιφ (γ) νδιμόνι (Σ. bogdan) καὶ νδιμόνι (budi) ῥήμα ἐνερ. = βωηθῶ. — τὸ παθ. λείπει.

- vdīxēμ*: πρθ. = κρίθάνομαι ὑπ' ἄλλων, ἀκροάζομαι ὑπ' ἄλλων.
vdīxēμ-a (τ. bogdan), *vdīfēm-x* (γ. bogdan), *vdīfēm-x* (budi) =
 βοήθεια.— πλθ. *vdīxēματς*, *vdīfēματς*, *vdīfēματς*.
vdīxēμσ-ι, *vdīxēμσ-ε-jx* θηλ. = βοηθός. πλθ. λείπει.
vdīfēmσ-ι (γ) ἄρσ. *vdīfēmσ-ε-jx* θηλ. πλθ. *vdīfēmσ-ε-σετς* θηλ.
vdīxēματ-ο-ι, *vdīxēματ-ε-jx* (τ) *vdīfēmσ-ο-ι* *vdīfēmσ-ε-jx*. καὶ
vdīfēmσ-ο-ο-οι (budi) ἄρσ. *vdīfēmσ-ε-jx* θηλ. πλθ. *vdīfēmσ-ε-σετς* ἄρσ.
vdīfēmσ-ε-σετς θηλ.
vdō-vdō (γ. τ. budi) = πρόθεσις ἦ-ἦ—εἴτε-εἴτε.— *vdō* σούμξ, *vdō*
 πάκ = εἴτε πολὺ εἴτε ὀλίγον.— ἴδ. α-α.
vdōdēm (γ. τ. budi) ρ. οὐδ. = τυγχάνω, κοινῶς λαχζίνω, παρευρίσκο-
 μαι, εὐρίσκομαι κατὰ τύχην.— *vdōdēm* ατύ = τυχζίνω, λαχζίνω ατύ-
 τοῦ.— *νοκ'* *συνδῶ* ατύ = δὲν ἔτυχε (να εἶναι) αὐτοῦ.— *σ'* *να* *vdō-*
δετς *κεjō* *γjε* = δὲν μάς εὐρίσκειται αὐτό.— *κουσ'* *συνδῶ* ατύ *κουρ*
γjάου *κεjō* πούνε; = τίς ἔτυχεν αὐτοῦ ὅτε συνέβη τοῦτο: ἄρσ. *συν-*
δῶσ ἢ *συνδῶσ*, *μτχ.* *vdōδε*, *vdōδουε* (γ) *vdōδουε* (τ).
vdōνεσε ἢ *vdōνεσέ*: ἔπιρ. (γ. τ. budi-bogdan) = καίτοι, μολονότι,
 ἀγκαλά: *vdōνε* (bogdan), *vdōπσέ* (Καβ.) = με *γjίθε* *κjε* (Βεράτ.).
vdōnjā (γ) ἄρσ. καὶ *vdōnjī* θηλ. (γ) = κανένας κοινῶς καμμία.— *vdōnjē*
 ἄρσ. (τ) *vdōnjē* θηλ. (τ) ἄσπε *vdōnjī* γρούε ατύ = εἶναι καμμία γυ-
 ναῖκα αὐτοῦ: *vdōnjā* (γ) ἢ *σι* *vdōnjā* = *vdōnjā* (τ) ἢ *σι* *vdōnjā* = σχε-
 δόν, κάπου (ἐπάνω κάτω) ἕως.— ἐρθηε *vdōnjā* διέτε βέτα ἢ ἐρθηε *σι*
vdōnjā διέτε βέτα = ἦλθον κάπου δέκα ψυχζίς (ὄνοματῶν) ἐπάνω
 κάτω.— *χένγζα* *vdōnjā* διέτε κόκjε *φίκjε* = ἔφαγα ἕως δέκα σῶκα.
vdōnjāni (γ) ἄρσ. = κανένας ἐξ αὐτῶν. ἀντιθ. *σνδωνjāni* (γ).
vdōnjāna (γ) θηλ. = καμμία ἐξ αὐτῶν ἀντιθ. *σνδωνjāna* (γ).
vdōnjēri (τ) ἄρσ. = κανένας ἐξ αὐτῶν ἀντιθ. *σνδωνjēri* (τ).
vdōnjēra (τ) θηλ. = καμμία ἐξ αὐτῶν ἀντιθ. *σνδωνjēra* (τ): ἐρδι *vdō-*
njāni = ἦλθον κανένας ἐξ αὐτῶν; ἐρδι *vdōnjānx* = ἦλθε καμμία ἐξ αὐ-
 τῶν; (ἀπόκρισις) *σνδωνjāni* *σ'* *κx* ἄρδουε = οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἦλθεν.
vdōρε [*νε-δῶρε-x* ἢ *νδε* *δῶρε* = ἐν χειρὶ, ἐν τῇ χειρὶ] πρθ. (συντασ.
 μετὰ γεν.) = πλησίον, εἰς τὰς χεῖρας. — *βίε* *vdōρε* = παραδίδομαι. —
νοκε *βίε* *vdōρε* = δὲν παραδίδομαι. — *μξ* *ρα* *vdōρε* *νjī* *γjā* σένδ. —
μῆ ἔπεσεν εἰς τὸ χέρι ἕνα πᾶγμα. — *vdōρε* *μέjε*, *τέjε*, *ατjε*, *νεσ*,

ιούσθ, ατόνε. — σ' βίε υδόμε ι γιζάλε=δέν πικραδίδεται ζωντανός·
 τα κζμ λζάνε υδόμε τέξε=τό άφίνω εις τήν διάθεσίν σου, εις τήν
 προαίρεσίν σου, εις τήν προστάσιν σου.—ζόττε υδόμε Ζότιτ=είνε
 ύπό τήν προστάσιν του Θεού.

υδόμεξε-ια (γ)=σύστασις, πικρατατθήκη, πληθ. υδόμεξετε.—με υδόμε
 ξεξε=μέ σύστασιν· με θέσε (γ. τ.)=μέ άσφάλειζν.

υδορενζόνj-όj = ρ. ένεργ. συστάνω τινά.

υδορενζόνεμ-όχεμ: παθ.=συσταίνομαι.

υδόσita (bogdan) = έσως.

υδούκ ρ. ένεργ.=μαδάω, κρινώς μαδω [συγκρ. Έλλην. δάκ-ν-ω].

υδούκεμ παθ. άόρ. συνδούκα συνδούκε-ι, μετοχ. υδούκε και υδούκουε
 (γ) υδούκουρε (τ).

υδούρεσθ (Κρούjα) (έκ του δόμε-α=χείρ πληθ. δουερ και δουρ (συνηρ.)
 άφριρ. δουερσθ και δουρσθ (συνηρ.) και προσλήψει του εύφων. ν έγεινε
 υδούερσθ εις τήν φράσιν γιζίθε υδούερσθ (Κρούjα)=γιζίθε τσ' φάρασθ=
 παντοειδείς.

υδόχ (τ). ρ.=υδύj (γ) τε υδόχετε=ιδ. τε υδύτε (γ).

υδοχά: ρ. ένεργ.=μαγαρίζω.—ιδ. ρ. διέσ άόρ. υδράγα-ε-ι μετοχ.

υδράγε υδράγουε (γ) υδράγουρε (τ).

υδελχεμ: ρ. παθ. και ούδ. μαγαρίζομαι=ιδ. διτεμ.

υδορατά (budi)=υδερ ατά=έν αύτοις υδρατό (budi)=υδερ ατό=έν
 αύταίς.

υδρέκj-εμ=ιδ. υδερέκj-εμ.

υδρέκjεσ-ι άρσ υδρέκjεσε-jα θηλ.=αύ, αζό κje υδρέκj πληθ. υδρέ-
 κjεσιτε άρσ. υδρέκjεσετε θηλ.

υδρέjτε (Σ) έπιρ.=ιδ. δρέjτε έπιρ.

(ι-ε-τε) υδρέjτε=ιδ. (ι-ε-τε) δρέjτε έπιθ.

υδρετόj-όχεμ (Σ)=ιδ. δρετόj-όχεμ=ε βενj τε δρέjτε.

υδρετόj (Τουρκ.) ρ. ένερ.=ισάζω (Τουρκ. ουjdίς ρ. (ουjμάκ)).

υδρεjtόχεμ: παθ.=ισάζομαι (Τουρκ. ουjdίσεμ) υδρετόj-όχεμ (Σ)=ιδ.

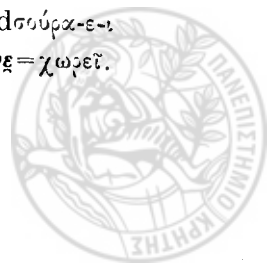
υδερετόj-όχεμ (γ).

υδροίκουλε-α πληθ. δρίκουλα-τε (γ. τ.)=ή άνάδουαε και ή στεφανώ-
 νουσα γυνή· ιδ. κούμπερ-ι άρσ.

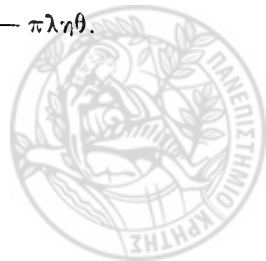
υδρίσ-ίτ-ίτ (γ) ρ. ένεργ.=υδρίτ-ίτ-ίτ (τ) δριτόj (Άγγλ.) άόρ. υδρίτα,

- μετοχ. *νδρίτρε*, *νδρίτουνε* *νδρίτουρε* (τ) = φωτίζω, φέγγω, λάμπω.
νδράτεμ (γ. τ.) *νδριτόνεμ*, *δρίτεμ* (Αργυρ.) = φωτίζομαι.
νδρουσό (γ), *σενδρίς-ίτ-ίτ* (Σ) = φωτίζω, φέγγω, λάμπω, ἐκβάλλω
 φως (δυνατώτερον τοῦ *νδρισ-ίτ-ίτ*) — παθ. *νδριτσόχημ* (γ) *σενδρίτεμ*
 (Σ), *άόρ*. *σενδρίτρε*, *μτχ.* *σενδρίτρε*, *σενδρίτουνε*. — *νδριτσόμ-ι* = λάμ-
 ψις πληθ. *νδριτσόμετρε*.
 (ι ε) *νδριτσόμ* (γ. τ.) = λαμπρός-ά, φωτεινός-ή.
 (ι-ε) *νδριτσόουέομ* (γ) ι-ε *νδριτσόουέομ* (συνηρ.) ἐπίθ. = λαμπρός-ά.
νδρουαν: (Περμέτ.) = ἰδ. *δρούαν* (τ) = <διστάζω, συστέλλομαι>.
νδρούδεμ: παθ. = *στραμπουλιζομαι*, *στραγγαλιζομαι*, *πλαταρόνομαι*.
 2) *συνθλιβομαι*. — *συνδρούθ* *φόντζα* = <στραγγαλίσθηκε τὸ βρέφος>.
 (ι-ε-τρε) *νδρούδουνε*, *νδρούδουρε* (Χειμάρα). — *περδεδούρε* (Περμέτ.)
μτχ. τοῦ *νδρούθ* = τὸ νευροκαθαλίκευμα, *στραμπουλήμα*.
νδρούθ (γ. τ.) ρ. ἐνεργ. κοιν. = *στραμπουλιζω*, *στραγγαλιζω*, *πλατα-*
ρόνω. — *νδρούθ* *δύρενε*, *κεμβενε* = ε *νδσύρα* *βένδιτ*. 2) *συνθλιβω*,
 ὅτυπ με γίστα τούκε *μπεσούρε*.
νδρούν (γ) [δρῦ-νι], *νδρούν*: ρ. ἐνεργ. = *κλειδύω*. ἀντίθ. *τσέλι* ρ. *άόρ*.
νδρούνα-ε-ι, *μτχ.* *νδρούμ* (ἰδ. *μβύλ* ρ. = *σφαλλῶ*, *κλείω*).
νδρούνεμ = ἰδ. *στρούνεμ*.
νδρούμεσ-ι: *άορ*. — *νδρούμεσε-ια* θηλ. (γ) = *άύ*, *αἰό* *κἰε* *νδρούν*. — πληθ.
νδρούμεσιτε *άορ*. — *νδρούμεσετε* θηλ.
νδρούνεσ-ι (γ) *άορ*. *νδρούνεσε-ια* θηλ. = ὑποκριτής, *κερυφός*. πληθ. *νδρού-*
νεσιτε *άορ*. — *νδρούνεσετε* θηλ.
νδρούσ: (τ) ??? ἰδ. *στρούθ*, *κουλό*.
νδρούσε (γ) *νδρούσε* (Σ. *budi-bogdan*) = ἄλλως, διαφορετικά. —
 ἰδ. *τιέτραζι* ἐπίρ.
νδρούσ ρ. ἐνεργ. = *σκουριάζω* τι (ἐπὶ μετὰλλων).
νδρούσ *κεμ* ρ. παθ. *καὶ* *οὐδ*. = *σκουριάζομαι*.
νδρούσ *κουλε-α* = *ν* *λ* *ι* *οὐ* *ν* *γ* *ε* *κ* *ι* *μ* *ε* *λ* *ν* *ε* *θ* *οὐ* *ν* *δ* *ρ* *ε* *τ* *ε* *κ* *ε* *μ* *β* *ε* *ε* *τ*. —
 πληθ. *νδρούσ* *κουλατε*.
νδρούχημ (γ) παθ. = *κλειδόνομαι* (ἰδ. *μ* *β* *ύ* *λ* *ε* *μ*) ἀντίθ. *τσῆλι* *νεμ*.
νδρού-ι (Ἐλδασ.) (Βεράτ.) πληθ. *νδρούρετε* = ἰδ. *β* *ο* *λ* *ἰ* *ἰ* *ε* *ε* *ε* *ε* *ε* *ε*.
νδρού-ε-ε (γ) *νδρού-ε-ε* (τ) ρ. = *χωρῶ*. *άόρ*. *νδρούνα-ε-ι* *καὶ* *νδρούρα-ε-ι*
 (τ) *μτχ.* *νδρούνε* (γ) *νδρούρε* (τ). — *σενίκου* *νδρού* 100 *άε* *γ* *ρούνε* = *χωρεῖ*.

- νόυκε με *vdσē* βένδι = δέν μέ χωρεῖ ὁ τόπος. *μξ-τε-ε-vdσē* (ἢ *vdσξ*)
(τ) = μέ-σέ-τόν χωρεῖ κ.τ.λ.
- vdσᾶνε* (γ. Ἑλθ. bogdan) [ἀντί ζᾶνε *μτχ.* τοῦ ζᾶ = πιάνω καὶ προσ-
λήψει τοῦ εὐφωνικοῦ ν, μετεβλήθη τὸ τ εἰς d καὶ ἔγεινε *vdσᾶνε*
καθὼς ἰ ζῖ-ου, *vdσῖj* = μαυρίζω κ.τ.λ.] = πιασμένος, ἀπησχολημένος.
— ἀντίθ. ἰ-ε νγῆσιμ· *jzμ* *vdσᾶνε* (γ) = εἶμι πιασμένος, ἀπησχο-
λημένος.
- vdσῆj* (γ) *vdσῆj* (τ) ρ. ἐνεργ. = πυρόνω, 2) ἐρεθίζω· ἀόρ. *vdσῆν-ε-ι* (γ)
μτχ. *vdσῆμ* (γ) [ν-ζε-ω] [ζε-στός].
- vdσῆτε* (γ), *vdσῆτε* (τ), *vdσῆχτε* (Τυρκν.) ἐπίρ. = ζεστός (περισσό-
τερον ἀπὸ τὸ νγρόχτε).
- (ἰ-ε-τε) *vdσῆτε* (γ) *vdσῆτε* (τ) *vdσῆχτε* (Τυρκν.) = ζεστός-ἡ-όν.
- vdσῆχμ* (γ) *vdσῆχμ* (τ)· παθ. πυρόνομι· 2) ἐρεθίζομι.
- vdσῆj* (γ) *vdσῖj* (τ) ρ. ἐνεργ. = μαυρίζω, ἀντίθ. σbάρθ — λευκίνω. —
ἀόρ. *vdσῖν-ε-ι* (γ), *μτχ.* *vdσῖμ* (γ) *vdσῖξ* (τ).
- vdσῖε* καὶ *vdσῖο* (συνηρ.) = ἐκβάλλω, ἐξάγω· τῶ' *vdσῖε* κυ βεντ : =
τί ἐξάγει αὐτὸς ὁ τόπος ; ἀόρ. *vdσῖρ-ε-ι*, *μτχ.* *vdσῖρξ*. — *vdσῖρξ*
dόρνε, *κμβνε* βενδιτ = ἰδ. *vdρῖθ-δεμ*. — *vdσῖε* *κνε* = στι-
χουρῖθ. — *vdσῖε* *jάστε* = ἐκβάλλω. — *vdσῖε* *μβε* *κρῖε* = κοιν. τὸ
βγάζω πέρξ (εἰς τὸ κεφάλι). — νόυκ' ε *vdσῖε* *μβε* *κρῖε* = δέν τὸ
βγάζω πέρξ. — *vdσῖε* ὀπάτενε *μιέλιτ* (bogdan) = ζεσπχθόνω —
ἀντίθ. ὅτιε.
- vdσῖεμ* = παθ. τοῦ προηγ.
- vdσῖερε-ι* ἀρσ. *vdσῖερε-ι* *jz* θηλ. πληθ. — *ρερετε* ἀρσ. — *ρερετε*
θηλ. = αὐ, *xjό* *κjε* *vdσῖε*.
- vdσῖ-ι* (τ) πληθ. *vdσῖτε-τε* ? ? ?
- vdσῖ* (budi) = ἰδ. *vdσῖτόj* ρ. ἐνεργ. = σπεύδω.
- vdσῖεμ* (budi) = ἰδ. *vdσῖτόχμ* παθ. *vdσῖτουνε* (budi) μετοχ. τοῦ
vdσῖτ· ἀόρ. *vdσῖτ-ε-ι* (budi).
- vdσῖτόj-όνj* (γ. τ.) ρ. ἐνεργ. = ἐκθιάζω τινά, παρκινῶ τινά· 2) ρ.
οὐδ. = τρέχω μέ βίαν. — ἀντίθ. σιελ ρ. *vdσῖτόνεμ-ύχμ* παθ. ἀντίθ.
σίλεμ ρ.
- vdσῖτιμ-ι* = ἐκθιάσις, παρκίνησις· 2) τὸ τρέχειν βιαστικά. — πληθ.
vdσῖτιμετε.

- νδοῖχημ* (γ) *νδοῖχημ* (τ) = *μυυρίζομαι*. ἀντίθ. σθάρδεμ φράσις: τ'ουν-
δοῖφτε φάξιειχ! = *αἰσχύνη* εἰς σέ!
- νδύ* (γ) *νδύ* (γ) *νδύσ* (γ) = ἴδ. γῆεζ· *νδύ* μῆε *κετε* *δίτε* = *μέχρι*
τῆς *ἡμέρας* *ταύτης*, *ἕως* *ταύτην* *τὴν* *ἡμέραν*.
- νδύκεμ* (τ) ρ. = *ώριμάζω*. — *πίκιεμ* *νδερ* *βέτεχε*. — *δάροδχτ'* *ε* *βάδεζτε*
νδύκενε = *πίκιενε* *νδερ* *βέτεχε*.
- νδύ* (γ) *νδύρ* (τ), *νδυρόσ* (τ), *νδύχ* (τ) ρ. ἐνεργ. = *μολύνω*, *λερόνω*.
άορ. *νδύα* (γ) *νδύα* (τ) *μτχ*. *νδύμ* (γ) *νδύρε* (τ).
- νδύχημ* (γ) *νδύρεμ* (τ), *νδυρόσεμ* (τ) = *μολύνομαι*, *λερόνομαι*. *πχθ*.
με-τε-ι *νδύχετε* (γ) = *βδελύσσομαι-σαι-ταί*. ἢ *σικχαίνομαι-σαι-ταί*.
να-ου-ου *νδύχετε* (γ) = *βδελυσσόμεθα-σθε-νταί*.
- νδύησι-α* (γ) *βδελυγμός*, 2) *μοιχεία*. *πληθ*. *νδύησιτε*.
- νδύησι-ι* (γ) *πληθ*. *νδύησιτε* *άορ*. *νδύησετε* *θηλ*. = *βρωμερός*, *μοιχός*.
(ι-ε) *νδύτε-ι-α* (γ) *νδότε* (Περμέτ.), *νδύχετε* (τ. Βεράτ.) *νδύχετε* (τ)
νδιέτε (Ἄργυρ. Περμέτ.) = *μολυσμένος-η*, *λερομένος-η*, *βδελυρός-ά*.
(τε) *νδύτε* (γ) *τε* *νδύτε* (τ), *τε* *νδύχετε* (τ. Βεράτ.), *τε* *νδύχετε* (τ),
τε *νδιέτε* (Ἄργυρ. Περμέτ.) = *οὐδ*. *σικχασία*, *βδελυγμα*. — *κάμ* *τε*
νδύτε (γ) ἢ *με* *νδύχετε* (γ) = *βδελύσσομαι*. — *κάμ* *τε* *νδύχετε* ἢ
με *βιέν* *τε* *νδύχετε* (τ) = *σικχαίνομαι*, *βδελύσσομαι*
- νεβερίεμ* (Σ) = *ιδ*. *βέλγημ*.
- νεβόλχη-α* (Τόχμ.) *νεβόχη-α* (γ. τ.) *πληθ*. *νεβόλχητε*, *νεβόχητε* = *ἀνάγκη*,
χρεία.
- (ι-ε)* *νεβόλχησῖμ* (Τόχμ.) *νεβόσῖμ* (γ. τ.) *ἐπίθ*. = *ἀναγκαῖος-αία*.
- νέχη-α* (γ) *πληθ*. *νέχητε*. — *νέχη-α* *πληθ*. *νέχητε* (*budi*) *καὶ* *νέις-ζι*
(Περμέτ.) = *ἄρθρα*, *ἄρθρώσεις*, *ἄρμῶι*, *κλειδώσεις* *κοιν*. *οἱ* *ρόζοι*, *οἱ*
κόμπου *τῶν* *δένδρων*. — *νέις-ζι* (Περμέτ.) *σκληρόν* *κρέας* *τὸ* *ὅποιον*
βγαίνει *εἰς* *τοὺς* *δακτύλους* ἢ *εἰς* *ἄλλα* *μέρη* *τοῦ* *σώματος*. — *κερ-*
τσάσ *νέχητ'* *ε* *γῖότναχετ* = *κροτῶ* *τάς* *ἄρθρώσεις*. *νεχητ'* *ε* *δεροάσχαβετ* =
οἱ *ρόζοι* *τῶν* *σκανιδίων*.
- νεκό* (γ), *ρεκόν* (τ), *γχεμό* (Σ) = *βουγάω*. — ἴδ. *ανεκό* (Σ) *καὶ* *γχε-*
μόν (τ).
- νεκόχημ* (γ) *ρεκόνεμ* (τ) ἴδ. *ανεκόχημ* (Σ) = *πραπονοῦμαι*.
- νεκίμ-ι* (γ) *ρεκίμ-ι* (τ) *γχαμ-ι* (Σ) = *βούγκημα*. ἴδ. *ανεκίμ-ι* (Σ) *πληθ*.
νεκίμετε (γ), *ρεκίμετε* (τ).

νέμ: μόριον = δός μου, ἴδ. άμξ, έπ-μξ.— νέμ. πάκξξξ ήούκξ ή άμξ πά-
κξξξ ήούκξ = δός μου όλίγον ψομί.

νέμ (γ. bogdan) νέμ (τ), νεμξσό] (τ), νεμός (Περμέτ.) = ἴδ. ρ. νάμ.
νέμξ-α (τ) πληθ. νέμξ-τξ = ἴδ. νάμξ-ξ (γ). — [Νέμεις, θεά τξξ έκδική-
σεως].

νέμξσ-ι (τ) άρσ. νεμξσε-]ξ (τ) θηλ. = χύ, χ]ό κ]ξ νέμ. πληθ. νέμξσ]τξ
άρσ. νέμξσ]τξ θηλ.

νεμέτσ-ι (τ) άρσ. = μεμέτσ. — ι-ε πξ γό]ξ = άλλχλος.

νεμξ-κ]ίν]ξ-]α (Κρο]ξ], μένδρξξξ-ξ (Κχβ.) πληθ. νεμξ-κ]ίν]γ]ε]τξ, μέν-
δ]ρξξ]τξ = τό ήδύοσμον.

νεμξσ]ι-α (τ) [νέμξ-ξ κχι νάμξ-ξ (γ) = μήτηρ. Τουρκική λέξιξ = νεμξ· μέ
κχτάληξ]ιν 'Αλβανικήν] = ή μητρική ήλικίξ. — νχ σ]κό] νουσξρ]ξ ε
νχ έρδι νεμξσ]α.

νέντξ (τ) = ἴδ. νάμξ (γ). — νέντξ-ξ = νάμξ-ξ (γ).

νέντξ-διέτξ = ἴδ. νάμξ-διέτξ (γ).

νέντξ-διέτξσ-ι (τ) = ἴδ. νάμξ-διέτξσ-ι (γ).

νέντξ-μ]ξ-διέτξ (τ) = ἴδ. νάμξ-μ]ξ-διέτξ (γ).

νέντξσ-ι (τ) = ἴδ. νάμξσ-ι (γ).

νέντξσ̄ (τ) = ἴδ. νάμξσ̄ (γ).

(ι-ε) νέντ-τξ-ι-α = ἴδ. ι-ε-νάμξ-ι-α (γ).

νέντξ μξξά] (Περμέτ.) έπίρ. = έννεαπλώς.

(ι-ε) νέντξμξσ]τξ-ι-α (Περμέτ.) = έννεαπλο]ς-ή.

νέντξ μξξό] (Περμέτ.) ρ. ένερ. = κάμνω έννεαπλο]ν.

νέπεμ κχι νίπεμ (Σ) πχθ. το] νάπ ρ. (Σ) = δίδω-ομαι.

νεπέρξξ-α (τ) πληθ. νεπέρξχτξ, νέπκρξ-ξ ('Ελβξσ.) πληθ. νέπκρτξ.

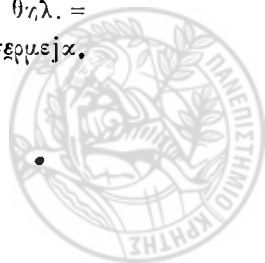
ρξσ]ά]ξ-]ξ (Σ) πληθ. ρξσ]ά]ξ-τξ = έχ]δνχ.

νέρθ (γγ. Μχ]ξσ]ίξ) ρ. ο]δ. = ἴδ. μξρδίχ άόρ. νέρθξ-ε-ι μτχ. νερθξ
κχι νέρθουμξ.

νέσρξξ έπίρ. = χύριον. — πξσνέσρξξ = μεθχύριον. — πξσνέσρξξ τιέτξρξ =
άντιμεθχύριον.

νέσρξρξ (budi-bohdan τ.) έπίρ = τήν έπαύριον· κχι νέσρξρξ]τ (Τυρξν.)
νδξ νέσρξρξτ (budi) = τήν έπαύριον.

(ι) νέσρξμ-ι-ε-νέσρξμ-]α: πληθ. τξ νέσρξμ]τξ άρσ. τξ νέσρξμ]τξ θηλ. =
άύριανός-ή· κχι ή άύριανή ήμέρξ. — κουσ̄ ε (ι]σε τ]ό· κ]ίτ̄ ε νέσρξμ]ξχ.

νιέγουλε-α (Σ. budi Τοσκ.) = ἰδ. νιέγουλε-α (πληθ. λείπει).

νίμε-τε (γεγ.) πληθ. ? ? ?

νίπ-ι [Λατ. nepos] ἀδελφιδούς, ἀνεψιός πληθ. νίπενιτε (γ) καὶ νίπε-
ριτε (τ)· εμ-νιπ (γ) καὶ ἰμ-νίπ (τ), υτ-νιπ, ι νίπι = ὁ ἐμὸς ἀνεψιός,
ὁ σὸς ἀνεψιός, ὁ ἀνεψιός του ἢ αὐτῆς.

νίσ ρ. ἐνεργ. = ἀρχίζω 2) στέλλω· νίσ τε βένι πούνε = ζε τε βένι πούνε =
ἀρχίζω νὰ κάμω δουλειά.— νίσ djάλγενε περ κουρβέτ.— νίσ νούσνε =
στολίζω τὴν νύμφην.

νίσεμ: ρ. οὐδ. = κινῶ (ὑπάγειν)· νίσεμ τε ὄκῳ = νίσεμ τε βέτε = κινῶ νὰ
ὑπάγω· νίσεμ περ κουρβέτ = κινῶ διὰ τὴν ξενητεία· νίσεμ τε βέτε =
κινῶ νὰ ὑπάγω· νίσεμ σί γροῦα = στολίζομαι ὡς γυνή.

νίσεγε-ja = τε νίσορε-ιτε (τ) πληθ. νίσεγετε = στολισμός.

νική-ένεμ (budi) = κή-ένεμ = γυρίζω, στρέφω-ομαι.

νικήμε (budi) ρ. οὐδ. = ἀποκαθίσταμαι κακός, ἐξαχρειόνομαι· νιέρε-
ζιτ' ου νικήνε = οἱ ἀνθρώποι ἐξαχρειώθησαν.

νικότ (budi) = ἰδ. κοτ = ματαίως.

νιρούε (bogdan) = ἰδ. κρούε = ρ. ἐνεργ. = ἀποπερατῶ.

νι κρούετ [ἀντι νδε κρούετ] (budi-bogdan) = εἰς τὴν ἀρχὴν, τὴν κορυφὴν.

νικῳν (budi) = ἰδ. κῳν ('Ελθασ.) = ρ. ἐνεργ. = ἐξυπνῶ τινα.

νικῳνεμ: (budi) = ἰδ. κῳνεμ ('Ελθασ. = ἐξεγείρομαι τοῦ ὕπνου, ἐξυπνῶ.

νόμε-ι (τ) πληθ. νόμετε = ἰδ. λνίγνε-α (γ) = νόμος.

νομ-δένεσ-ι (τ) = ἰδ. λνίγνε-α πληθ. νομ-δένεσ-ιτε.

νοτ-ι = κολύμβημα (πληθ. λείπει)· βῆν νότ (γ) καὶ βῆν με νοτ, (γ)
βένι με νοτ (τ) = κολυμβῶ.

νοτάρ-ι ἀρσ. νοτάρε-ja θηλ. πληθ. νοτάρετε ἀρσ. νοτάρετε θηλ. κολυμ-
βητής.

νόφουλε-α πληθ. νόφουλ-τε ('Ελθασ. Καβχα) = σταγών· καὶ φουλ
κνιννε-α (Σ. Κρούε Τυρ.)

νούε-ja (Σ) ἰδ. νύνε-α (Κρούε), πίσκε-α (Βεράτ.), πίσκε-α ('Ελθασ).

νούεθ-ι πληθ. νουεθ-ιτε, <κρητσί-ιρι>.

νούκε καὶ σ' = οὐκ, οὐχ, οὐ, κοινῶς δέν = ἰδ. σ'. νούκε (Γεγενία ε Επερε,
= ἡ Ἄνω Ἀλβανία) ἐπιρ. ἀρνητικόν· οὐχί, κοινῶς ὄχι· (Τουρκ. jök,
ἐξ οὗ τὸ jö = ὄχι κοινῶς)· α τί ε βῆνε κητέ; = σύ ἕκαμες τοῦτο;
νούκε = ὄχι.

νούλξε-α (Βεράτ.) = ἴδ. γῆύσε-γξ ε νούλγξ = ε γῆύσεγξ· σε νούλξεσε = σε γῆύσεσε, τε νούλξεγε = τε γῆύσενε: πληθ. νούλγχε.

(ι-ε-τε) νούλγχετε: (Τυρχν.) = ἐπιθ. = (ι-ε-τε) σκιάζεγε = πιάκουγε νδερ βέτε· dard' ε νούλγχετε (Τυρχν.) = πιάκουγε νδερ βέτε.

νούμερε-ι (γ. τ.) καὶ νούμουρε-ι: πληθ. νούμερχτε (Λατ. numerus) = ἀριθμός.

νουμερόνγ-όγ (γ. τ.) [Λατ. numero-are] ρ. ένεργ. = ἴδ. νγῆχ (γ) καὶ νγῆφ (γ).

νουμερόνεμ-όχεμ (γ. τ.) = ἴδ. νγῆχέμ (γ) νγῆφεμ (γ)· τε πξ νουμερούρχ = τε πξ νγῆχούρχ (γ) = ὀναρίθμηρχ.

νουν-ι: ἀνάδοχος κοιν. νουνός: 2) ὁ πνευματικός πληθ. νούνχε.

νουνερι-α: (πληθ. νουνεριτε ἄχρηστοι = ἡ κουμπριά.

νουνερόχεμ: (τ) ρεφεchéμ (Σ. γεγ.) ζῆ νούν ('Ελθασ.) ρ. οὐδ. = ἐξομολογούμι (εἰς τὸν πνευματικόν).

νούσε-γα = ἡ νύμφη οὕτω καλοῦσι τὴν νύμφην ὁ ἀδελφός ἡ ἀδελφή καὶ οἱ πλησιέστεροι συγγενεῖς τοῦ γαμβροῦ πληθ. νούσετε.

· νούσεγα ε λγῆλξεε ἢ νούσεγ' ε λγῆλξεε = ἴδ. βουκλιζεε-α = ἰκτίε.

νούσει' ε μάλγαι = ἴδ. τε γῆάτεμετε (τῶ στοιχειά .

νουσερι-α: ἀφηρ. = τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς νύμφης.

νουσερόγ: (τ) ρ. εἶμι νύμφη, γίνομι νύμφη.

νουχῆσ-άτ-άτ (Τοσκ.) = νουχούριτ ('Αργγ.) = ὀσφραζίνομι (μὲ τὴν μύτην) ἄφρ. νουχῆτχ-ε-ι μετοχ. νουχῆτούρχ: κῆνι νουχῆτ μὲ χούνδε = ὁ κύων ὀσφραζίνομι μὲ τὴν μύτην· τε νουχῆτούρχ-ιτε (Τοσκ.) ἢ ὀσφραζις.

νῶτόνγ-όνεμ (budi) = ἴδ. ὀτόγ-όνεμ-όχεμ = προσθέτω.

νῆε [ντῆ] (budi) = τέγε = ἐκ σοῦ.

νιρέσ-έτ-έτ (bogdan) = τρέσ-έτ-έτ. — ντρέτεμ = ἴδ. τρέτεμ.

νιρούενγ (budi) = ἴδ. τρούενγ (γ) τρούενγ (τ) = ἐντρέπομι.

νιρούεμ (budi) = ἴδ. τρούεμ (γ) μετοχή.

νιροῦχέμ (budi) = ἴδ. τροῦχέμ πχθ.

νισά-ι ??? νισαιτίμ-ι ??? νισαιτιμί-α ??? = <σπουδή, βίχ>.

νισῆλγ (budi) = ἴδ. τῶῆλγ ρ.

νισῆλγε (budi) = ἴδ. τῶῆλγε ἐπιρ. = ἀνοιτά.

νισῆφαζε (bogdan) ἐπιρ. ἴδ. τῶῆφας = κρυφίως.

νισῆχ, νισῆφ (bogdan) = ἴδ. τῶῆχ, τῶῆφ ρ. (γ) καὶ μβε τῶῆφ (bogdan) ρ.

ντῶχεμ, ντῶφεμ (bogdan) = ἴδ. τῶίχεμ, τῶίφεμ (γ).

ντῶόνj (budi) ἴδ. τῶój.

ντῶόχεμ ἴδ. τῶόχεμ.

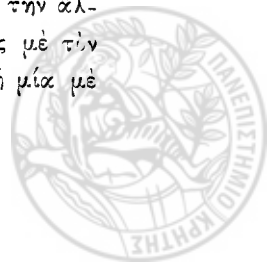
νέελ-ι νύελι ι κέμhεσε = <τὰ σφυρά, οἱ ἀστράγαλοι>.

νύξε-α (Κροῦjα) πληθ. νύχτε = κομπόδεμα, καὶ νούε-jα (Σ) πίσχε-α
(Βεράτ.) πληθ. πίσκατε, πίσχε-α (Ἐλβασάν) πληθ. πίσκατε
[ἴδ. πιτσ-κόj].

ντάλj (budi) ἴδ. φάλj = χαρίζω.

Nj

νjα (γεγ. Μχλεσίχ-budi) νjα (γ. Μχλεσίχ), νjέ (τ) ἀρσ., νjῆ (τ)
θηλ. νjι (γ) ἀρσ. νjι (γ) θηλ. = εἷς, μίχ, ἔν. Ἀριθμητικὸν ἀρσ.
Γεγικῶς. ἀρσ. ὄνομ. νjᾶ (εἷς) νjᾶj (μιᾶς), νjαje (δοτ.) μιᾶ αἰτ.
νjᾶ (μίχ), ἀφαιρ. νjᾶjετ (ἐκ μιᾶς). — Ἔτι γεγικῶς: ἀρσ. ὄνομ.
νjι, γεν. νjιου, δοτ. νjίου, αἰτ. νjι, ἀφαιρ. νjιου θηλ. ὄνομ. νjι,
γεν. νjιε, δοτ. νjιje, αἰτ. νjι, ἀφαιρ. νjιjετ. — Τοσικῶς: ἀρσ.
ὄνομ. νjέ, γεν. νjέj, δοτ. νjέje, αἰτ. νjε, ἀφαιρ. νjέj, θηλ. ὄνομ.
νjῆ, γεν. νjῆje, δοτ. νjῆje, αἰτ. νjῆ, ἀφαιρ. νjῆjετ. — ἀριθμητικὸν
ἀόριστον ἀπροσδιόριστον. — Γεγικῶς: ἀρσ. ὄνομ. νjᾶνι (ὁ εἷς), γεν.
νjᾶνιτ (τοῦ ἑνός), δοτ. νjᾶνιτ (τῷ ἐνὶ) αἰτ. νjᾶνιγε (τὸν ἕνα), ἀφαιρ.
νjᾶνιτ (= ἐκ τοῦ ἑνός). — θηλ. ὄνομ. νjᾶνχ γεν. νjᾶνεσε (τῆς μιᾶς)
δοτ. νjᾶνεσε (τῇ μιᾷ), αἰτ. νjᾶνεσε (τὴν μίχ) ἀφαιρ. νjᾶνε (= ἐκ
τῆς μιᾶς). — Τοσικῶς: ἀρσ. ὄνομ. νjέρι, γεν. νjέριτ, δοτ. νjέριτ,
αἰτ. νjέρινε, ἀφαιρ. νjέριτ. — θηλ. ὄνομ. νjέρα, γεν. νjέρεσε, δοτ.
νjέρεσε, αἰτ. νjέρενε, ἀφαιρ. νjέρετ. — νjᾶνι μhαs τιέτερι (γ) = νjέρι
παs τιέτερι (τ) = ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου. — νjᾶνχ μhαs τιέτερεσε
(γ) = νjέρα παs τιέτερεσε (τ) = ἡ μίχ κατόπιν τῆς ἄλλης. — νjᾶνι
νγᾶ τιέτερι (γ) = νjέρι νγᾶ τιέτερι (τ) = ὁ εἷς ἀπὸ τὸν ἄλλον. —
νjᾶνχ νγᾶ τιέτερα (γ) = νjέρα νγᾶ τιέτερα (τ) = ἡ μίχ ἀπὸ τὴν ἄλ-
λην. — νjᾶνι με τιάτεριν (γ) = νjέρι με τιάτεριν (τ) = ὁ εἷς με τὴν
ἄλλον. — νjᾶνχ με τιάτερενε (γ) = νjέρα με τιάτερενε (τ) = ἡ μίχ με

τὴν ἄλλην. — νjā-jx (γ) = τὸ ἓν, ἡ μονάς, ὅταν ἐκλαμβάνεται ὡς οὐσιαστικόν· καὶ νjī-jx (γ), νjē-jx (τ). — τὸ δὲ νjānx (γ) καὶ νjēnx (τ) λέγεται ἐπὶ ἀτόμου. — Πολλαπλασιαστικὸν ἐπίρρημα νjε φίλσ ἢ νjε φίλσ = μονῶς. — Ἀλληλοπαθ. ἀρσ. νjέρι τιέτριτ (τ) = ὁ εἷς τοῦ ἄλλου, νjέρι τιέτρινε = ὁ εἷς τὸν ἄλλον. — θηλ. νjέrx τιέτρισε (τ) = ἡ μία τῆς ἄλλης. — νjέrx τιέτρινε = ἡ μία τὴν ἄλλην. — καὶ ἀρσ. νjέρι με τιέτρινε (τ) = ὁ εἷς μὲ τὸν ἄλλον, νjέrx με τιέτρινε = ἡ μία μὲ τὴν ἄλλην. — π. χ. ἐπὶ ἑνερ. ρημ. ρρίχτε νjέρι τιέτρινε = ἔτυπτεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον. — ρρίχτε νjέrx τιέτρινε = ἔτυπτεν ἡ μία τὴν ἄλλην: ἐπὶ παθητ. ρημ. ρρίχεσινε νjέρι με τιέτρινε = ἐτύποντο (αὐτοί), ρρίχεσινε νjέrx με τιέτρινε = ἐτύποντο (αὐτά).

νjέ ε νjε (τ) ἀρσ. καὶ νjē ε νjē (τ) θηλ. = ἕνας κ' ἕνας, μία καὶ μία, (δηλ. οἱ ἐκλεκτοί, αἱ ἐκλεκταί). — νjε μβι νjέ = τὸ ἓν ἐπάνω ἔς τὸ ἄλλο. — νjε περ νjέ = ὁ εἷς πρὸς ἕνα. — τε dάλjεμε νjε περ νjέ = νὰ πρκατjαχθῶμεν ὁ εἷς πρὸς ἕνα (τ) = ἀμοιβαίως. — dύ περ νjέ (τ) = διπλασίως, τρῖ περ νjέ = τριπλασίως. — κάτjε περ νjέ = τετραπλασίως κ.τ.λ. — νjε ε τρέτjα : τὸ ἓν τρίτον· νjε τε τρέτρινε = τὸ ἓν τρίτον (αἰτ.). — νjε ε κάτjα = τὸ ἓν τέταρτον· νjε τε κάτjε = τὸ ἓν τέταρτον. — νjε ε πέστjα = τὸ ἓν πέμπτον· νjε τε πέστjε = τὸ ἓν πέμπτον κ.τ.λ. (αἰτ.).

νjāζε (γ. Μωσεία) νjέζε (τ), νjīζε (γ) = ὑποκορ. τοῦ νjā.

νjανί (γ) νjενί (τ) ἐπίρ. = ὕστερον, ἔπειτα· ἰδ. πjαστάj.

νjε (τ) νjē (τ) = ἰδ. νjā (γ) = εἷς.

νjέ : (γ. bogdan, Ἑλθασ. Τυρν. Κελ.) = ἰδού. — νjού (Ἑλθασ. Τυρν. Κελ.), κjέ (Σ) νά (τ), νάβουκ (τ), νάβουκκ (Ἀργυρ.), jx (τ), jάβουκκ (τ). — νjέ κjε ἐρδx = νx τέx ἐρδx (τ) = ἰδού ὅπου ἦλθον.

νjέγουλε-α (γ. bogdan - Τυρν.) = ὁμίχλη (πληθ. λείπει), νιέγουλε-α (τ. Σ) μιέγουλε-α (Σ - τ.), μιέργουλε-α (τ).

νjέζε (τ) = ἰδ. νjāζε (γ).

νjέζέτ (τ) νjιζέτ (γ) = (ἀριθμ. ἀπολ.) = εἴκοσι, 20.

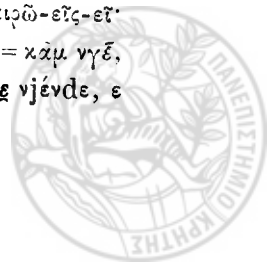
νjεζέτεσ-ι (τ), νjεζέτεσε-jx (τ) θηλ. νjιζέτεσ-ι (γ) ἀρσ. νjιζέτεσε-jx (γ)

θηλ. = ἀριθ. περιληπτικόν = εἰκάς, εἰκοσάς (εἰκοσάριον).

νjεζέτεσῆ (τ) νjιζέτεσῆ (τ) νjιζέτεσῆ (γ) = ἐπίρ. εἰς εἴκοσι τμήματα.

- νξε-κρίνδεσσε* (τ) νji-κρίνδεσσε = εἰς ἑκκτὸν τμήματx. — *νξε-κρίδεσσο-ι* (τ) νji-κρίνδεσσο-ι (γ) ἄρσ. *νξε-κρίνδεσσε-ja* (τ) θηλ. *νji-κρίνδεσσε-ja* (γ) θηλ. = ἑκκτοντάς, (ἑκκτοσπάριον).
- νξε-κρίντ* (τ) νji-κρίντ (γ) = ἑκκτόν, 100.
- νξε-μθε-διέτε* (τ) νji μθε διέτε (γ) = ἔνδεκx, 11. — *ι-νξε-μθε-διέτε-ι* νji μθε-διέτε-ι (γ) συνηρ. *ε-νξε-μθε-διέτε-x*, *ε-νji-μθε-διέτε-x* (γ) = ὁ ἔνδεκxτος-η.
- νξε-μθε-διέτεσσο-ι* (τ) ἄρσ., νji μθε διέτεσσο-ι (γ) (συνηρ.) ἄρσ. *νξε μθε διέτεσσε-ja* (τ) θηλ. νji μθε διέτεσσε-ja (γ) θηλ. = ἄριθμ. ἐπίθ. περιληπτικόν = τὸ ἔνδεκαρίον.
- νξε-μθε διέτεσσε* (τ) νji μθε διέτεσσε (γ) = εἰς ἔνδεκα τμήματx.
- νξεμεζάj* (Περμεζ.) ἐπίρ. πολλαπλασιαστ. = ἄπλως, μονῶς.
- νξεμέντι* (τ) = ἴδ. *νξεμεντ* (τ) <νῦν, τόρx>.
- νξεμέντι* (τ. Βεράτ.) ἐπίρ. χρόνου. *νξεμέντι* (τ. Βεράτ.).
- νξεμέ* (γ) = τούτην τὴν στιγμήν. — ἴδ. *κετε τῶς, τασί*.
- (*ι-ε-τε*) *νξεμεσσε-ι-ε-α τε νξεμεσσιτε* (οὐδ.) ἐπίθ. πολλαπλασιαστικόν ἀριθ, ἄπλως-ἡ-οῦν, μονῶς-ἡ-όν.
- νξε μίλξε* (Töxμ.), *νξε μίξε* (τ) νji μίξε (γ) = χίλιοι-xi-x. 1000.
- νξε-μίλξεσσε* (Töxμ.), *νξε μίξεσσε* (τ) νji μίξεσσε (γ) = ἐπίρ. = εἰς χίλιx τμήματx.
- νξε-μίλξεσσο-ι* (Töxμ.) ἄρσ. *νξε μίλξεσσε-ja* θηλ. *νξε-μίλξεσσε-ja* (γ) θηλ. = χιλιάς, χιλιάριον.
- (*ι*) *νξε-μίλξετε-ι* (Töxμ.) ἄρσ. ἀριθ. τxκτ. = χιλιοστός. *ε-νξε-μίλξετε-x* θηλ. = χιλιοστή. *ι-νξε-μίλξετε-ι* (τ) ἄρσ. *ε-νξε-μίλξετε-x* (τ) θηλ. *ι-νji-μίλξετε-ι* (γ) ἄρσ. *ε-νji-μίλξετε-x* (γ) θηλ.
- νξε-μιλχούν* (τ) = νji-μιλχού (γ) = ἔν ἑκκτομμύριον 1,000,000. — *δύ μιλχουνj* = 2,000,000 x.τ.λ. *νξε μιλχιούνεσσε* (τ) νji-μιλχιούνεσσε (γ) ἐπίρ. = εἰς ἔν ἑκκτομμύριον τμήματx.
- νξε-μιλχιούνεσσο-ι* (τ) ἄρσ. ἐπίθ. = ἑκκτομμυριάς. ὁ ἀνήκων εἰς τὸν ἀριθμὸν ἔν ἑκκτομμύριον *νξε-μιλχιούνεσσε-ja* θηλ. νji μιλχιούνεσσε (γ) ἄρσ. νji μιλχιούνεσσε-ja (γ) θηλ. = ἡ ἑκκτομμυριάς.
- νξένδ* (γ.) ρ. τριτοπρόσ. — *με νξένδ*, *τε νξένδ*, *ε νξένδ* = εὐκαριῶ-εἰς-εἴ. *πληθ. vx νξένδ*, *ου νξένδ ου νξένδ* = εὐκαριῶμεν-εἴτε-οῦσι = κάμ νξέ, κέ νξέ, κἄ νξέ, κἔμι νξέ, κίνι νξέ, κἄνε νξέ. Παρxτ. *με νξένδε*, *ε*

νγένδε, = ηὐκαίρουν κ.τ.λ. πληθ. νκ νγένδε, ου νγένδε. οὐ νγένδε· = ηὐκαίρουμεν κ.τ.λ. = κίσιεμ νγῆ, κίσιε νγῆ, κίστε νγῆ, πληθ. κίσιμ νγῆ. κίσιτε νγῆ, κίσινε νγῆ· ἀόρ. με πκτ νγένδουνε, τε πκτ νγένδουνε, ε πκτ νγένδουνε, πληθ. νκ πκτ νγένδουνε, ου πκτ νγένδουνε.— ηὐκαίρησιν-ας-ε κ.τ.λ. πάτκ νγῆ, πάτε νγῆ, πάτι νγῆ κ.τ.λ. Πκ-ρακ. με κᾶ νγένδουνε, τε κᾶ νγένδουνε, πληθ. νκ κᾶ νγένδουνε, ου κᾶ νγένδουνε, ου κᾶ νγένδουνε=κᾶμ πάσε νγῆ, κῆ πάσε νγῆ κᾶ πάσε νγῆ κ.τ.λ. Ὑπερσυντ. με κίστε νγένδουνε, τε κίστε νγένδουνε, ε κί-στέ νγένδουνε. = κίσιεμ πάσε, νγῆ, κίσιε πάσε νγῆ, κίστε πάσε νγῆ.— ἀντιθ. σ' με νγένδ = δὲν εὐκαίρῳ κ.τ.λ. = σ' κᾶμ νγῆ κ.τ.λ.

νγενί (τ) = ἴδ. νζνί (γ).

νγερίου: πληθ. νγέρεσ ἢ νγέρεζιτε = ἄνθρωπος· καὶ νγέρι (Σ), γεν. νιέ-ριτ δοτ. νιέριτ, κίτ. νγέρινε, πληθ. νιέρεε νιέρεζιτε ε μῖ = οἱ συγ-γενεῖς μου.— νγέρεσ τε μεδένj = μεγιστᾶνες. - νγέρεζιτ' ε μεδένj = οἱ μεγιστᾶνες. - νγερί με du σένjε = σημαντικὸς ἄνθρωπος.— νγερί με du φάκjε = διπρῶστος ἄνθρωπος.— σ' κᾶμ φρίκε νγερί = δὲν φοβοῦμαι κκ-νένκ.— μος ι θούσῳ νγερίου (τ) = μος ι θούεσῳ κούjτ (γ) = νκ μῆ εἴπηε κκνεός.

νγερεζί-α ὄνομα περιληπτικόν = οἱ ἄνθρωποι (πληθ. λείπει).— κjένε σούμε νγερεζί = ἦσαν πολλοὶ ἄνθρωποι.

νγερεζίστ = ἐπιρ. = ἀνθρωπίνως.

νγερίθ-ι = ἡ γλωσσίς, ἐπιγλωττίς κοινῶς σταφυλίτης πληθ. νγερίθε-τε· ἴδ. δερτσίκθ-ι (Κρούjκ).

νγέρεκ-ου νγέρεκε-α = πατρουός, μητρουά· πληθ. νγέρκατε.— ιμ νγερεκ ὕτ νγερεκ ι νγέρκου ἴμε νγερεκε-jου νγέρκε ε νγέρκα.

νγέσε (τ) νjίσε (γ) ἐπιρ. = ἀπλῶς, μονῶς (εἰς ἓν τμήμα).

νjεσῶ-ι (τ), νjεσε-jκ (τ) θηλ. νjεσῶ-ι (γ) ἀρσ. νjεσε-jκ (γ) θηλ. = μονάς.

νjεφ, νjεφ, νjεφ (γ. bogdan). νjέχ, νjέχ, νjέχ (γ. Μαλεσίκ): ρ. ἐνεργ. = ἀριθμῶ· ἴδ. νομμερj· τε νjέχουνε-τε (γ. bogdan) = ἀριθμησις, ἀριθ-μὸς ἀόρ. νjέχκ-ε-ου κ.τ.λ. καὶ νjέφκ-ε-ου κ.τ.λ. μετοχ. νjέχκ καὶ νjέχουνε, νjεφε καὶ νjεφουνε.

νjι (γ) ἀρσ. = ἴδ. νjᾶ, νjῖ (γ) ἴδ. νjᾶ.

νjῖ-jα (γ) νjῆ-jκ (τ) οὐσιαστ. = τὸ ἓν.

νjῖζε-α (γ) = ἴδ. νjᾶζε-α (γ).

νχιζέτ (γ) = ἴδ. *νξεζέτ* (τ) = εἴκοσι καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ παράγωγα.

νχιζέτξσ-ι = ἴδ. *νξεζέτξσ-ι* (τ).

νχιζέτξσ-ια (γ) = ἴδ. *νξεζέτξσ-ια* (τ).

νχιζέτξσξ = ἴδ. *νξεζέτξσξ* (τ).

νχι κίντ = ἴδ. *νξε κίντ* (τ) = ἑκατὸν καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ παράγωγα.

νχι-κίντξσ-ι (γ) = ἴδ. *νξε κίντξσ-ι* (τ).

νχι-κίντξσ-ια = ἴδ. *νξε κίντξσ-ια* (τ).

νχι-μυξ-διέτξ (γ) = ἴδ. *νξε-μυξ-διέτξ* (τ) καὶ *νχι μυξ δέτξ* (Σ) = ἔνδεκα.

(ι) *νχι-μυξ-διέτξ-ι* (γ) = (ι) *νξε-μυξ-διέτξ-ι* (τ).

(ε) *νχι-μυξ-διέτξ-α* (τ) = (ε) *νξε-μυξ-διέτξ-α* (τ).

(ι) *νχι-μυξ-δέτξ-ι* (Σ. Τουρν.) = (ι) *νξε-μυξ-δέτξ-ι* (τ).

(ε) *νχι-μυξ-δέτξ-α* (Σ. Τουρν.) = (ε) *νξε-μυξ-δέτξ-α* (τ).

νχι-μυξ-διέτξσ-ι (γ) (συνήρ.) = ἴδ. *νξε μυξ διέτξσ-ι* (τ).

νχι-μυξ-διέτξσ-ια (γ) = ἴδ. *νξε-μυξ-διέτξσ-ια* (τ).

νχιμῆ (γ) = ἴδ. *νξεμῆντ* (τ). — *νξεμῆ-πεξ-νξεμῆ* = *νδκστί-πεξ-νδκστί* = κατὰ τὸ παρόν.

νχιμένδ (Σ. bogdan), *νχιμένδι*, *πεξνχιμένδι* ἐπίρ. = ἀληθῶς, μὲ τὰ σωστά, παραγκυτικῶς. — *νχιμένδ παχῶτξ γχίθξ* (bogdan) = ἐξ ἴσου ἐπλήρωσεν ὄλους. — *με χτῆ τξ νχιμένδξ βῶρ* (bogdan) = μὲ τὸ ἴδιον χόρτον.

νχιμένδει: (bogdan) = συγκρίνομι ὑπὸ τινος.

(ι) *νχιμένδ-ι*, (ε) *νχιμένδξ-α* (bogdan) ἐπίθ. = ὁλόκληρος, ὁμοίωμορος. — (ι) *πιέσξ τξ νχιμένδξ* (bogdan) = δύο ἴσα μέρη. — (ε) *μυξ-διέτξ πιέσξσ* σε *νχι μένδξσ* = ἐκ δώδεκα ἴσων μερῶν.

νχιμτόνξ (budi) ρ. = ἀπαιτῶ.

νχιμίμ-ι (budi) = ἀπάτη, πλάνη, δόλος, πλῆθ. *νχιμίμετξ*.

νχι-μίξξ (γ) = *νξε-μίξξ* (τ) = χίλιοι.

νχι-μίξξσξ (γ) = *νξε-μίξξσξ* (τ).

νχι-μίξξσ-ι (γ) = *νξε-μίξξσ-ι* (τ). — *νχι-μίξξσξ-ια* = *νξε-μίξξσξ-ια* (τ).

(ι) *νχι-μίξξτξ-ι* (γ) = (ι) *νξε-μίξξτξ-ι* (τ) = χιλιοστός.

(ε) *νχι-μίξξτξ-α* (γ) = (ε) *νξε-μίξξτξ-α* (τ).

νχι-μιλχιού (γ) = *νξε-μιλχιούν* (τ) = ἐν ἑκατομμύριον.

νχι-μιλχιούνξσξ (γ) = *νξε-μιλχιούνξσξ* (τ) = ἑκατομμυριοστός

νχι-μιλχιούνξσ-ι (γ) = *νξε-μιλχιούνξσ-ι* (τ).

νῆ̄-μιλjiούνηε-ja (γ) = *νῆε-μιλjiούνηε-ja* (τ).

(ι) *νῆ̄-μιλjiούνηε-ι* (γ) = (ι) *νῆε-μιλjiούνηε-ι* (τ).

(ε) *νῆ̄-μιλjiούνηε-α* (γ) = (ε) *νῆε-μιλjiούνηε-α* (τ).

νῆ̄νηε: κάτοικοι τῆς Κεβάτζης (Κεβάτζα) καὶ Δυρραχίου ἀριθμοῦντες ἀπο-
λῶτως λέγουσιν: *νῆ̄νηε*, du, τρεῖ, κάτρηε, πέσε κ.τ.λ.

νῆ̄ινόj (bogdan) ἴδ. *αγῆινόj* = νηστεύω.

νῆ̄ίνεσε-α (bogdan) = ἴδ. *αγῆίνεσε-α* πληθ. *νῆ̄ίνεσατε*.

νῆ̄ίφεμ (γ), *νῆ̄ίχημ* (τ. καὶ γ. Μελεσία) παθ. τοῦ *νῆ̄όφ*, *νῆ̄όχ* = γνω-
ρίζω.

νῆ̄όλε-α (Κεβ.-Ἐλεσσ.) = κηλίζ-ἴδος (Τουρκ. ληελζέ) πληθ. *νῆ̄όλατε*.

νῆ̄όμ-νῆ̄όμ-νῆ̄όμ ρ. ἐνερ. = μουσκεύω. — *νῆ̄όμεμ* παθ.

νῆ̄όμ: ἐπίρ. = χλωρῶς, κοιν. μουσκευμένω.

(ι) *νῆ̄όμ* ε ἄρσ. *χλωρῶς-ε-νῆ̄όμ-α* θηλ. *χλωρά*. — *τε-νῆ̄όμ*ετε οὐδ. =
χλωρόν, μουσκευμένον. — *δρου τε νῆ̄όμ*α = *χλωρὰ ζύλα*. — ἀντίθ.
δρου τε θάττ = *ζηρὰ ζύλα*. — *κῆ̄επε τε νῆ̄όμ*α = *φρέσακ κρομμύδικ*. —
ἀντίθ. *κῆ̄επε τε θάττ* = *ζηρὰ κρομμύδικ*. — *διάθε τε νῆ̄όμ*ε = *χλωρὸ*
τυρὶ, ἀντίθ. *διάθε τε κρύπουρε* = *τυρὶ ἀλκτισμένον*. — *πέσκου ι νῆ̄όμ*
= *ψάρι χλωρὸ*. — *πέσκου ι κρύπετε* = *ψάρι ἀλκτισμένον*. — ἴδ. *ι-ε-τε*
κρηθίνῆε

νῆ̄οφ-νῆ̄όφ-νῆ̄όφ, *νῆ̄όχ-νῆ̄όχ-νῆ̄όχ* (γ. τ. bogdan) = γνωρίζω. ἄρ. *νῆ̄όχ*-
ε-ου, *νῆ̄όφ*α-ε-ι (γ) *μηχ*. *νῆ̄όχη*, *νῆ̄όχουε* (γ), *νῆ̄όχουε* (τ), *νῆ̄όφ*ε (γ)
νῆ̄όφουε (γ).

νῆ̄ού (Ἐλεσσ.) = ἴδ. *νῆ̄έ*.

ο ἐπιφώνημα θυμωστ. ἢ σχετικιστικόν. ο ούν ι μίερι! 2) ἐπιφών.

κλιτ. ο Ζότ = Κύριε. — ο *βιε* = υἱέ, κ.τ.λ.

ο-ο (budi) *νδο-νδο* (γ. τ. budi) = α-α, ἦ-ἦ, εἴτε-εἴτε.

οβίσκα-α (Περμέτ.) = τινίς κοιν. κορδέλλα (Τουρκ. öriτ).

οδόβατ ε *ja*πάνγησε (Κρούζα) = ρύπατ' ε σπίνγησε.

*οδόφ*α-ι (γ) *οδόφ*α-ι (Περμέτ.) πληθ. *φατε* = *κύλη*. — ἴδ. *χέλι-α*.

*ογίτ*ο-ι (Σ) πληθ. *ογίτσατε* = *αχὸ ι μαθ με κουμβόνε κῆι πρῖν*.

οζούρε-ja (τ) = ἰδ. ουζούρε-jx (τ) πληθ. οζούρετε.

οἶ καὶ οἶ ἐπιφών.

όκε-α: πληθ. όκετε κοιν. ἢ όκᾶ 400 δράμια (Τουρκ. όκᾶ).

οκατάο-ι άρσ. οκατάρε-jx θηλ. = όκάρικος-η. πληθ. οκατάρετε άρσ.
οκατάρετε θηλ.

οκλάξε-α [Τουρκ. οκ = σάιτx καὶ τόζον] [ἰδ. Ἑλλην. όχλεύς, όχλεύω-
έω] οκλαί-x (Κροῦjx) πληθ. οκλαίτε, οκλαγί-x (Σ) πληθ. οκλαί-
τε, οκλαγί-x (Σ) οκλαγίτε καὶ πέτεσ-ι (Περμέτ.) πληθ. πέτεσιτε =
ὁ πλάστης ἰδ. πέτεσ-ι.

οκσοῦα-οἶ = ἰδ. κκσοῦα-οἶ πληθ. οκσόνj-τε = ἄζων.

ολιέρ-ι ('Αργυρ.) = ὀτάλπex-ζ.

οπάνγex οπένγex οπίνγex πληθ. οπάνγxτε, οπένγxτε, οπίνγxτε (Σ) (Τουρκν.
Ἑλθόσ.) [Σλαβονική λέξις] = ἰδ ὀόλγ-x κοινῶς τσκροῦχι.

οποπό! ἐκπληκτικόν: οποπό σε τῶ κjένεκx!

οπούτε-α πληθ. οπούτxτε = οπούτετ' ε jοπάνγexτε (γεγ. Μκλjεσίx ε Πο-
ὄτρε) = ἰδ. ρρούπxτ' ε jοπίνγexτε.

οπικάλjασ ('Αργυρ.), ηρεζάχjύπθι (Τουρκν.), καρουρθι ('Ελθόσ.) = ἐπιρ.
εἶδος παιγνιδίου.

ορδινι-α ('Αργυρ.) = ποροσι-x: πληθ. ορδινίτε.

ορδιnjάσ ('Αργυρ.) ρ. ἰδ. ποροσίτ ρ.

όρε-α: πληθ. όρετε 1) ἢ ὄρα (Τουρκ. σαχάτ) 2) κί ὄραι: μb' xτέ ορε =
xύτην τήν ὄραν ἰδ. χέρε-x: φράσις: περ ὄρε ε περ τῶσ = κάθε ὄραν
καὶ στιγμῆν σ' ε ζέν ὄρα (Τουρκν.) = δέν τὸ πιάνει ἢ ὄρα, (περ τῶ
dó πούνε κjι ἄστε μβε τε μbκρούεμιτ) μος τε ζέντε ὄρα (Τουρκν.) νά
μῆ σέ πιάση ἢ ὄρα! (κουρ νέμινε) = νά ἀποθάνη μίχν ὄραν προτήτερα
τ' ουljίxτε ὄρα = (Μκλεσίx γ.) = κxκή σου ὄρα! ὀκύφτε ὄρα ε νδε-
γjύφτε! = νά παρέλθῃ ἢ ὄρα καὶ νά ἀκούσῃ. — Μος (θούαj κεῖτού)!
σε ὀκόν ὄρα ε νδεγjόν = (Μῆ κxτxάσxι) διότι διxβχίνει ἢ ὄρα καὶ
ἀκούει (δηλ. ἀκούουσα ἐxτελεῖ τήν κxτάραν) Σᾶ ὀπέj τε ε μbκρούεκε
κετέ; (ἀπόκρισις) επρούνε Ορετε (Τουρκν.) Πόσον ταχέως ἐξετελεσας
τούτο; ἀπόκρισις: κί Ὀραι τὸ ἔφεραν.

ορέ: (τ) ἐπιφων. κλητ. (άρσεν.) ορέ τι = ο τί, = ὦ σύ ἰδ. μόj θηλ.

ορε (γ) = ἰδ. ρε. βε ορέ (γ) = βε ρε (τ) = θεωρω.

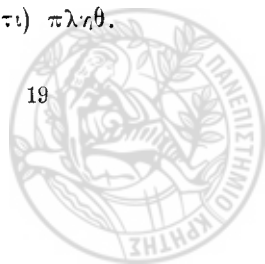
ορεndie-τε πληθ. (Περμ.) (ένικ. ἄχρηστος) = τὰ ἔπιπλα τῆς γεωργικῆς.

ορίσ-ζι (πληθ. ἄχρηστος) ὄνομα περιληπτικὸν κοινῶς τὸ ρύζι.
 ορίσνα-τε πληθ. (γ) = ὁ τόπος ἔνθα πωλεῖται τὸ ρύζι, ἡ ὄρυζα.
 ὀρτε-α = φρακτρία, κόμμα (Τουρκ. τζράφ.).
 ορμίσ (Ἀργυρ. Περμέτ.) ρ. ἐνεργ. = τυχτοποιῶ, θέτω εἰς τάξιν (ἐπι-
 παραγμάτων) νκακίρσις. (Περμέτ.) ἄορ. ορμίσα· μετοχ. ορμίσουρε.
 οῦ ἢ οῦ ε βράν, σβάρε ἢ τσβάρε (Βεράτ.) ἐπίρ. κοινῶς σβάρνα ἰδ. σκα-
 πουλζάρεῶ, σβάρνα ε χόκλι οῦ ε βράν = ε χόκλι σβάρε = τὸν ἔσυρε
 σβάρνα.
 οῦετίνη (Περμέτ.) = γημέονη· οῦενιν δέτι, λιοῦμι.
 ὄου, οὐά! ἐπιφ. θυμαστικόν ἰδ. οὐά (τ).
 οφίκ-ι [Λατ. officialis] = ἀξίωμα πληθ. οφίκτετε.
 οφικζάο-ι = ἀξιωματικός, οφικζάρε-ιχ θηλ. πληθ. οφικζάρετε ἄρσ.—
 οφικζάρετε θηλ.
 ὄφ! (γ) ὄφῶ (γ) = ἄχ· ἐπὶ πνου καὶ στενοχωρίας.
 ὄφῶ ι· πληθ. ὄφῶτε = ἡ πυράδα τῆς φωτιάς.— ὄφῶι ι ζζάροτ = ἡ πυ-
 ράδα τῆς φωτιάς.
 οφικά-ια (Ἐλβασ.) = φθίσις, κοινῶς ὕχτικα πληθ. οφικάτε.— ἰδ. κούλ
 ε κέκιε, κουλζουφίσκε-α.

8

ού (Ἀργυρ.) ἰδ. ούνε-ου (γ).
 ου· ἄντων. προσωπική τοῦ β' καὶ γ'. πληθ. = јоῦбе καὶ κτύνεбе (γ)
 κτύρεбе (τ) = ὕμῶν, κτύτῶν· συντάσ. μετὰ γεν. πληθ. π. χ. ου θάῶε
 (јоῦбе) = σᾶς εἶπον.— καὶ ου θαῶε (κτύρε) = τοὺς εἶπον.
 οῦ-ια (τ), οῦ ιχ (γ), οῦ-νι (γ) (πληθ. ἄχρηστος) = ἰδ. ουνί-α (γ) ουρί-α (τ).
 ουα· ἄντων. προσωπική τοῦ β' καὶ γ'. προσώπου πληθυντικῶν = јоῦбе
 κτέ, καὶ κτύνεбе (γ), κτύρεбе κτέ (τ) συντασ. μετὰ γενικῆς πληθ.
 π. χ. ουκ θάῶε (јоῦбе) = σᾶς τὸ εἶπον καὶ ουκ θάῶε (κτύρεβε) = τοὺς
 τὸ εἶπον.
 οὐά! (τ) ἐπιφώνημα θυμαστικόν· ἰδ. ὄου!
 ουβέ-ια πληθ. ουβέτε (Κροῦιχ) ἰδ. βε-ιχ, καὶ ουέ-ιχ (Σπκτι) πληθ.
 ουέτε = βε-ια = ὦν.

ούβεξε-ja (Περμέτ.) πληθ. ούβεξε-τε = ι θόνε κ'ενάριτ τσόχσε: καὶ (δί-
ζξε-τζ (Ἐλβασ.) Τουρκ.).

ουβόσε-α (Κρούτζ) (πληθ. ἄχρηστος) ἴδ. βέσε-α = δρόσος.

ουβουβού καὶ ουπουπού! ἐπιφων. αἴμοι, φεῦ, βαβαί, ουβουβού σὺν' ι
μιέρι!

ουγάρι (τ) πληθ. ουγάρετε καὶ μαζι-α (γ) πληθ. μαζίτε = χωράφιον
ώργωμένον, προητοιμασμένον διὰ σπάρσιμον = δέου ι πουνούχε ε ι
λεξε γατι πέρ τε μ'βιέλε.—βενj ουγάρ = όργόνω, προετοιμάζω διὰ
σπάρσιμον ἴδ. ρ. τῶj ἢ τριβόλις.

ούδε-α: πληθ. ούδετε [=όδες] = δρόμος, στρατα, λεωφόρος οὐδ' ε μ'βέ-
τιτ = λεωφόρος, δημόσιος δρόμος· 2) ούδε-α = όδοιπυρί, ταξειδίων
βαj ούδε = όδοιπυρί, ταξειδεύω.—οὐδ' ε μ'βάρε! = κατευόδιον! ἀντίθ.
οὐδ' ε πράπε.—βαj ούδε τε γjάτε = κάμνω μακρονόν ταξειδῖν κάλji,
γομάρι, μούσκα σ' βαν ούδε = δέν θέλει νά περιπατήση.—χίεκ ούδεγε =
όδηγῶ.—ζα (γ) ζε (τ) ούδεγε = δικόπτω τόν δρόμον· (ἐπὶ ἐχθρῶν,
ληστῶν καὶ πολεμίων)· ἀντίθ. τσεlj ούδεγε.—δαlj jάσ'τε ούδεσε =
παραστρατῶ· 3) ούδε-α = νόμος, δικαιοσύνη, τὸ δίκαιον —έστ' ε ού-
δεσε = νόμιμον, θεμιτόν, ἔννομον, ἔνθεσμον.—με ούδε = κατὰ νόμον.—
πα ούδε = ἀνόμως, παρανόμως, ἀδίκως.—ε οὐχ με ούδε = ἐγκρίνω,
επιδοκιμάζω· μα βέρι πα ούδε, τα βέρι πα ούδε, ja βέρι πα ούδε =
με ἠδίκησε, σε ἠδίκησε, τόν ἠδίκησεν.

ούδε-κρούξε-ja = σταυροδρόμιον πληθ. ε-τε.

ουδεταρι-ι: πληθ. ουδετάρετε = όδοιπόρος, όδίτης, ταξειδιώτης.

ουδεταρε-ja πληθ. ουδετάρετε = θηλ. = ἡ όδοιπόρος, ἡ ταξειδιώτης.

ούδε-τῶέλξε-ι άρσ. ούδε-τσεljξε-ja θηλ. = πρόδρομος.

ούδε-χέκξε-ι πληθ. ούδε-χέκξετε άρσ. = όδηγός.

ούδε-χέκξε-ja πληθ. ούδε-χέκξετε θηλ. τοῦ προηγ.

ουδόβ: (budi) ἐπίρ. = εύκολον (Τουρκ. κολάj).— μᾶ ουδόβ (budi) =
εύκολώτερον.— ἀντίθ. με φεδίγε (budi) = μετὰ δυσκολίας, δυσκό-
λως.— ι κάμ ουδόβ ε περδούερ (budi) = τὰ ἔχω εύκολα καὶ πρό-
χειρα.— ουδόβ ε βάjνε κετὲ = εύκόλως τὸ ἔκκωνον τοῦτο (budi).

(ι-ε-τε) ουδόβε-ι-α τε (budi) = εύκολος-η-ον.

(ι-ε-τε) ουδόβε-ι-α-τε (budi) ὅστε πού' ε ουδόβετε = εἶναι εύκολον
πράγμα.

(ι-ε-τε) ουδόπτει-ι-α-τε (Σ). — τε-ουδόβε-τε (budi) και τε-ουδόβετε-ι-τε (budi), τε υδόπτει-ι-τε (Σ) ούδ. = ευκολία. — με τε ουδόβε (budi) = μετὰ ευκολίας.

ουδόβε-α: πληθ. ούδοχτε (Έλθωσ.) = σπήλιον, νη βρίμ' ε μάδε νδε σκέμπ τε γούριτ κηε μούντ τε μάρρε σούμε βέτε hrendx. — ἴδ. σπέλε-α.

ουζούρε-α (τ) ουζούρε-ι-α (τ) και οζούρε-ι-α (τ) = τόκος. ἴδ. κημάτε-α (Τυραν).

ουε-ια πληθ. ουετε (Σπκτι) ἴδ βε-ι-α = φών.

ουθ-ι (γ) ουθ-ι (τ) (πληθ. ἄχρηστος) [συγκρ. ου-ι-α (γ) ουθ-ι-α (γ) ουθ-ι-α (τ)] = ὀζύνη, κοιν. κηψάλα (του στομάχου), ξυνίλα (του στομάχου). — με διέκ ουθι = ἐχω ξυνίλαν.

ουθ-ι (Έλθωσ.) (περιληπτικόν, ὁ πληθ. λείπει) νη φάρε πηλάτσεκε ε ζέζε κη γίνδετε νδε γρούνιτ, τε τσίλνε κουρ ε στύπ βάχετε ποσι βλζόζε.

ουθουλε-α (πληθ. ἄχρηστος) = ὄζος, ὀζίδιον και ουθελε-α, ουφουλε-α (Σ) ουφελε-α (Σ).

ουζε-ου-ι (πληθ. ούζεντε (γ) ούζεντε (τ) ἄχρηστος). — και ούδ. ού-ι-τε = τὸ ὕδωρ κοιν. νερόν. — φράσις: βένι ούζτε = κάμνω τὸ νερό μου ἴδ. περμιέρ. — και (ιέρθ ούζτε = χύνω τὸ νερό μου. — ἴδ. περμιέρ, ρ. — ούζτε' ε θεκούρε (τ) ούζτε' ε θεκούρε (γ), ουζτε' ε θεκούρε = τὰ Θεοφάνεια. — ού' ι περβούσιμ (γ) και ού' ι βούζουρε (τ) = ού' ι φιέτουρε.

ουζρε-α, ούρε-α (Περμέτ.) κοιν. πισοβελονι (εις τὸ ράπτειν) ρκφή κητὰ ὀπισθοβελονιαν (Τουρκ. τεγγέλ) πληθ. ούζρε-α, ούρε-α.

ουζε-α πληθ. ούζεντε ἄρσ. = ὕδατοθρέμων. — ούζτε-ι-α πληθ. ούζτε-α θηλ. γάρπεν ούζε = νερόφιδο. — βρέσκε ούζε.

ουζι-ουζι-ουζι (γ) ρ. μετελ. ποτίζω, βρέχω. ουζι ἄρενε = ποτίζω τὸ χωράφι. — ουζι λζούζτε = ποτίζω τὰ λουλούδια. — ἄρσ. ουζι-ι-α-ι-α μτχ. ουζι-ουζι-ουζι. ουζι-ουζι = ποτίζομαι, βρέχομαι.

ουζ-ου πληθ. ούζ-ι-α = ἴδ. ούζ-ου πληθ. ούζ-ι-α.

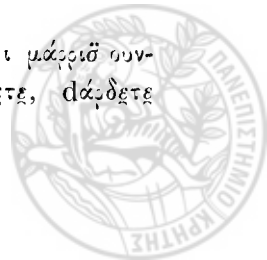
ουζόνγε-α πληθ. ουζόνγε-α = ἴδ. ουζόνγε-α πληθ. ουζόνγε-α.

ουζενι (γ) ουζενι (τ) = ἴδ. ουζενι, ουζενι (γ).

(ι-ε-τε) ούσιμ (Μυζεκιεζ) = νερολύς-η-όν.

- ούκεμε-α (γ) ούκεμε-α (γ. Έιλθασ.), ούφμε-α (Τυραν.) (πληθ. ἄχρη-
στος), πλῆξις πνιγῆρός κκιρός, κκτκπληκτικός. ἴδ. ζαγουσί-α (τ),
αγουσί-α (κ).
- ουλί-νι (γ) ουλί-ρι (τ) πληθ. ουλίν]τε [Λατ. olivā¹ ἐλάια, (ὁ κερπός
καὶ τὸ δένδρον).
- ουλιόττε-α (γ. τ) πληθ. ουλιόττατε = ἐλαίων.
- ουλίξεόσ (τ), ουλίξεϊ] (τ) ουλίξεϊ] (γ), γουουρό] (Σ) ρ. οὐδ. = βρέμω,
βρυχῶμι, μυκῶμι, ὀρούμι. — κ]ένι ουλίξεϊν.
- ουλιόττε-α (Κροῦ]α) πληθ. ουλιόττατε = ν]ι τινος ἢ βύγελ]ε κ]ι ὄτινε
μ]ένι(α λ]εβέρετε, ε. κ]ίσινε φ]ι τε ν]δσετε περσίπερ περ με ουσ-
βούτουε λ]εβέρετε, μ]κασκν]ά]ι λ]ά]νε με σκαπού.
- ούλ] (γ) ρ. ἐνερ. = κκτκβιβάζω. ἀντίθ. γρ]ε.
- ούλ]εμ (γ) ρ. παθ. = κκτκβιβάζομι, 2) κκτκβίνω. — οὐλ]εμ πόσ]τε.
= σ]ερόσ ρ. ἀντίθ. γρ]ι]εμ. ἴδ. ούν]εμ.
- ουλίξεϊ]α: πληθ. ουλίξεϊ]ατε = χαμηλότης. ἀντίθ. νκ]ιτεσίνε α.
- ούλ]εττε (γ) ἐπίρ. = ἴδ. ούν]εττε = χαμηλά.
- (ι-ε-τε) οὐλ]εττε = ἴδ. ι-ε-τε ούν]εττε = χαμηλός, ταπεινός.
- ουλί]αε-α (γ) πληθ. ουλί]αεατε: ἀπαντᾷται μόνον ἐν τῇ φράσει: κερ-
κ] ἡρίμ]ατ' ε ουλί]αεατε δὲν ἀφίνω τρ]υπαν νᾶ μῆ ζιτήσω. ψάχνω
ἕλας τὰς τρ]υπας (καὶ δὲν τὸ εὐρίσκω).
- ούλ]κ-ου (Τῶαμ.) ού]κ-ου (γ. τ) πληθ. ούλ]κ]ατε, ού]κ]ατε = λύκος.
- ουλ]κόν]ε-α, ου]κόν]ε-α (γ. τ) πληθ. α-τε = λύκων.
- ουλ]κ]ερί]στ, ου]κ]ερί]στ, (γ) ου]κ]ερί]στ (τ) ἐπίρ. = κατὰ τὸν τρ]οπον
τῶν λύκων.
- Ουλ]κεν]άκ-ου ἄρσ. Ουλ]κεν]άκε-]α θηλ. πληθ. κεττε ἄρσ. κεττε θηλ. =
ὁ κάτοικος τοῦ Dulcino.
- Ουλ]κ]ι-νι = Dulcino (πόλις) Δουλτσίνων.
- ουλ]όκ-ου, ουλ]όκε-]α πληθ. ἄρσ. ουλ]όκεττε, θηλ. κεττε = ἀνάπηρος.
- ουλ]ουοί] (ι) = ἴδ. ουλ]ερί] (γ) = θρηνώ.
- ουλ]μέτ]: ρ. ἐνερ. = ὑγρ]ίνω τινά, — ουλ]μέτεμ παθ. = ὑγρ]ίνομι.
- ουν]άζε-α πληθ. ουν]άζατε καὶ χ]ουν]άζε-α = δκκτκλίδιον.
- (ι) ούν]γι = ἴδ. ιμ-ούν]κ]ι-ι (= θεῖος).
- ουνη]ί (Τυραν.) ἐπίρ. = ἀρχ]ιακ]ως, κκτὰ συνέχειν. — τ' ἢ μ]άρρ]ισ ουν-
γ]ι μ]ό]εττε, δ]άρ]δεττε κ.τ.λ. = τ' ἢ μ]άρρ]ισ μ]άρ]ε μ]ό]εττε, δ]άρ]δεττε

κ.τ.λ. πκ σγῆδεξ = (μικρὰ καὶ μεγάλῃ, καλὰ καὶ κακὰ ἀδικοῦσίντως).

συνγῆῖ (budi) ἐπίρ. = κατὰ συνέχειαν.

συνγῆῖ (bogdan) = ὀλόκληρον.

συνγῆῖ-ι πληθ. συνγῆῖτε = εὐχαγγέλιον.

συνγῆῖλεξόῖ: ρ. εὐχαγγελίζομαι = ἀπ ζῆν' ε μίρε (γ). — συνγῆῖλεξόῖ-
 ὄνεμ: πκθ. εὐχαγγελίζομαι ὑπό τινος. = δεγῆῖ ζεν' ε μίρε.

συνγῆῖλούαο-όρι (τ) πληθ. συνγῆῖλόρετε (τ) = συνγῆῖλοῦεο-όρι, πληθ.

συνγῆῖλόρετε συνγῆῖλόρε-ιχ θηλ. πληθ. βερε = εὐχαγγελικὸς-ή.

συνγῆῖλάο-ι-ε-ῖα = εὐχαγγελιστῆς-στρια.

οῦνε, οῦνα, οῦνε (Σ) οῦ (γ) οῦ (τ) ('Αργυρ.) ἀντων. προσωπ. = ἐγώ.

(ι-ε) οῦνεῖμ (budi) ἰδ. ι-ε-συνιῖμ (γ).

συνι-α (γ) (Καθ.), σνῖ-α (τ) οῦ-νι (γ) οῦ-ιχ (γ) οῦ-ιχ (τ) = πεῖνχ.

(πληθ. ἀχρηστος). — καῖμ. σνι = πεινώ. ἰδ. σνῖτόνεμ (τ) με μῦρι σν-
 ρια = ἐπεινσχα.

(ι-ε) οῦνεῖμ: (budi) = πεινσμένος-η = (ι-ε) σνιῖμ (γ).

(ι-ε) σνιῖμ-ι-ε-ῖα = (ι-ε) σνιῖμ-ι-ε-ιχ (τ) = (ι-ε) σνιῖμ (γ) (ι-ε) σν-
 ῖμ (γ) = πεινσμένος-η.

οῦνη-ῖ = θεῖος: (ἐκ πατρὸς ἢ ἐκ μητρός). — ιμ. οῦνη = ὁ θεῖός μου, ὑτ
 οῦνη = ὁ θεῖός σου, ι οῦνη = ὁ θεῖός του πληθ. τε οῦνητε = οἱ θεῖοι
 αὐτοῦ.

συνουεο-όρι καὶ σνουεο-όρι (γ. σνρηρ.) (γ. Τυρχν.) πληθ. σνῖρετε = πυ-
 ρῆτις λίθος: κοινῶς τσακμακώπετρα.

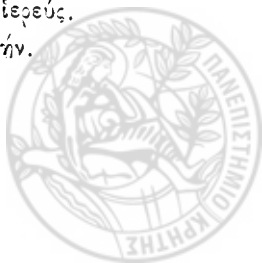
οῦνη (τ) ῖουνη (τ) ρ. ἐνεργ. = κατὰβιβάζω, χαμηλόνω. ἰδ. οῦνη (γ) οῦνη
 πῆλχούρητε = κατὰβιβάζω τὰ πικνιά (τοῦ πλοίου). — οῦνη κῦρετε = τχ-
 πεινώμαι, ὑποτάσσομαι. — ὄρε. οῦνη-ε-ι: μετοχ. οῦνηουρε. — ἀντίθ.
 νγρε.

οῦνημ = πκθ. κατὰβιβάζομαι, 2) κατὰβιβάζω κάτω ρ. οῦδ. 3) τχπεινώ-
 μαι. — οῦνημ περδε = κάθημαι κατὰ γῆς: οῦνητε (τ) ἐπίρ. = χαμηλά.

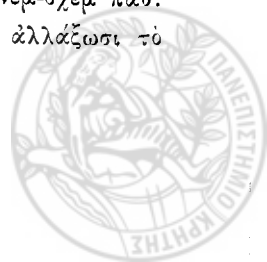
(ι-ε-τε) οῦνητε (τ. bogdan) ἐπίθ. = χαμηλός-ή-όν τχπεινός-ή-όν.

σνῖα: πληθ. σνῖατε [Λατ. oratio] = εὐχή, εὐλογία: ι ἀπ σνῖατε
 = τὸν εὐλογῶ, εὐλογοῦμί τι. — μᾶρρ σνῖατε = λαμβάνω εὐχὴν, εὐλογοῦ-
 μαι. — πᾶτῶ, σνῖατενε = νὰ ἔχῃς τὴν εὐχὴν. — τε πᾶτσσ σνῖατενε = νὰ
 ἔχω τὴν εὐχὴν σου 2) σνῖατε-α = ἱερεύς, ἢ πριφτ σνῖατε = ὁ ἱερεύς.

οῦρε-ῖα (τ) ῖουρε-ιχ (τ. Βεράτ.) = ἰδ. οῦρε-ι, ῖουρε-ι (γ) = λειχῆν.

- ουρδενάρο-ι πληθ. ουρδενάρεττε = ἐξουσιαστής. — και ουρδεράττε-ι (τ) πληθ. ουρδεράττεσιτε. — τὸ θηλ.
- ουρδενάρε-ια (γ) [Ιταλ. ordinario] = τῆς σειρᾶς, δηλ. οὔτε πολὺ καλόν, οὔτε πολὺ κακόν· ὡς: κερὶ γῆ ἄστρε ουρδενάρε.
- ουρδενίμ-ι (γ) οὔρδερίμ-ι (τ) πληθ. μεττε = πρόσταγμα και ουρδεράτε-α (τ) πληθ. ουρδεράτατε.
- οὔρδεν-ι (γ) οὔρδερ-ι (τ) πληθ. οὔρδενατε, οὔρδερατε = προσταγή, δικ-
ταγή· ἐξουσία.
- ουρδεν-κρίνδεσ-ι (γ) ουρδερ-κρίνδεσ-ι πληθ. σιτε = ἐκκτόνταρχος.
- ουρδεν-μύξεσ-ι (γ), ουρδερ-μύξεσ-ι πληθ. σιτε = χιλιάρχος.
- ουρδενόγ (γ) ουρδερόν-όγ (τ) = προσταττω, δικταττω, ἐξουσιάζω.
- ουρδενόχημ (γ) ουρδενόρεμ (τ) = παθ. = προσταττομαι.
- οὔρε-α πληθ. οὔρατε = γέφυρα.
- οὔρεθ-ι (τ) = ἀσθένεια τοῦ σίτου και ἀραβοσίτου, ὅταν σήπηται ἐν τῷ ἀγρῷ και μυριζέι.
- (ι-ε) οὔρετε = (ι-ε) οὔριτουρε (τ) = πεινασμένος.
- ουρετόνεμ: (τ) ρ. οὔδ. = πεινώ.
- ουροθ-ι (Ἑλθωσ.) (πληθ. ἀχρηστος), οὔρδε-ιχ (τ), ὄπεργετί-α (Τυρκν.) πληθ. ὄπεργετίτε, τέσσεξε-α (Καβ.) πληθ. τέσσεζατε = κοινῶς λει-
χῆνα.
- οὔροθ-ι: (πληθ. ἀχρηστος) = κιστός· χούρθε-ι (γ) (πληθ. ἀχρηστος) οὔρ-
δε-ιχ (τ) πληθ. οὔρδετε, χούρθε-ιχ πληθ. χούρδετε και περτσέλ-ιάχ-ου
πληθ. περτσέλ-ιάχετε.
- ουρί-α (τ) πληθ. ἀχρηστος) = ουνί-α (γ) = πείνα.
- ουρί-ου (Ἀργυρ.), ουρίθ-ι (Βεράτ. Περμέτ.) ουρίθ-ι (γ) = ὁ ἀσπάλαξ·
κοινῶς τυφλοπόντικας.
- ουρίμ-ι: πληθ. ουρίμετε [ουρίόγ] = εὐχή· ἀντίθ. νέμε-α.
- (ι-ε) ουρίσσιμ και (ι-ε) ουρίσιμ = ουνίσιμ (γ) = πειναλέος.
- (ι-ε) ουρίτουρε (τ) = πεινασμένος-νη = ἴδ. (ι-ε) ουρίσιμ (γ).
- οὔρλε-ια (Ἀργυρ.) πληθ. οὔρλετε. — οὔρλε-α (Βεράτ.) = κηρούμεσθ με
κρούπε, ζέρο.
- ουρόν-όγ [Λατ. oro-are] = εὐχομαι· ἀντίθ. νέμ-ε. — ουρόνεμ-όχημ παθ.
ουροῦρο-όρι (Ἀργυρ.) πληθ. ουρόρετε = ὁ ἀρραβῶν ὅταν ἀλλάξωσι τὸ
δικτυλίδιον.

Ουρούμ-ι : πληθ. Ουρούμετε = Ρωμαῖος, Γραικός· 2) ὁ ἀνήκων εἰς τὴν
θρησκείαν τοῦ γραικικοῦ δόγματος.

ούριε : ἐπίρ. = σοφῶς, φρονίμως.

(ι-ε) ούριε : ἐπίθ. = σοφός-ή, φρόνιμος-η.

ουριεσι-α καὶ ουρι-α (bogdan = σοφίς, φρόνησις, κοιν. φρονιμάδχ.

ουριεσιότι (γ) = ουριτίστ (Σ) = ούριε ἐπίρ. = φρονίμως.

ουριεσόνι-όι, ουριετσόνι (τ), ουριτόι (Σ) = ἡμερόνω, σωφρονίζω τινά·
ἀντίθ. εγερσόι.

ουριεσόχημ-όνεμ, ουριετσόχημ-όνεμ (τ), ουριτόχημ (Σ) πχθ. καὶ οὐδ. =
ἡμερόνωμι, σωφρονίζομι. — ἀντίθ. ἐγερσόχημ.

ουριέι : (Ἄργουρ.) ρ. = μισῶ τινά, μαρῶ μενί (γ) ουριέβχ jέτενε τ'ίμε =
ἐμίσησα τὴν ζωὴν μου. — ἀόρ. ουριέβχ-ε-ου· μτχ. ουριέβερε.

ούσι : ἐπιφων. κορυ γνάσνε ἀρενε ι θόνε κάουτ ούστ, περνάι ι θόνε
θουμιάτσιτ ουστέ-νι.

ουσιε-νι (Σ) πληθ. ουστένι-τε = θουμιάτσι-ι = βουκέντρον· ἴδ. χουστε-νι.

ουσιε-ια (γ. τ.) πληθ. ουσιετε = μικρὸν καλύβιον ἀπὸ κλωνάρι· καὶ
ουσιέζε-α (Κροῦιχ-Κκβάιχ), ουσιέζε-α (Τυρχν.) = καλύβιον ἀπὸ κλω-
νάρι, ἢ φύλλα ἔπου κάθηται κεκρυμμένος ὁ κυνηγός [γραικικὰ
λέγεται χωσιὰ ἐκ τοῦ χώνομι] ἴδ. πριτε-α = κερτέρι κοινῶς.

ουσιχένι-έι : ρ. ἐνεργ. [συγγενές τῷ Λατ. esco-are = βιβρώσκω, ἐσθίω] =
τρέφω· 2) πυχύνω τινά διδῶν αὐτῷ πολλὴν τροφήν. — (αχσ ι ουσι-
χιύερε = κριός ἀνθρεμμένος = παχύς. — ουσιχέχημ-νεμ πχθ.

ουσιχίμ-ι : πληθ. ουσιχίμετε = τροφή, 2) πάχος (ἐκ τῆς πολλῆς τροφῆς).

(ι-ε) ουσιχίεσιμ (γ) ουσιχίσιμ (γ. συνηρ.) ουσιχίεσιμ (τ) = θρεπτικός-ή.

ουσιούι (Σ) = τὸ τῆς καρδίας τοῦ χοίρου πάχος.

ουσιόνιζε-α : πληθ. ουσιόνιζε-α = ἀβδέλλα· καὶ ουσιόνιζε-α (Σ) πληθ.

ουσιόνιζε-α, ουσιούνιζε-α (Ἐλβασ.) πληθ. ουσιούνιζε-α.

ούσι-ι ? ? ? ούσι-ι : πληθ. ούσιερετε ? ? ? ἴδ. γουσι ἢ ουσιχίει.

ουσιερι-α (budı-bogdan) πληθ. ουσιεριτε = στρατόπεδον, στρατός·

δουελ ουσιεριχ = ἐστρατοπέδουσεν ὁ στρατός. — κοῦ γουλι ουσιε-
ρια ; = ποῦ ἐστρατοπέδουσεν ὁ στρατός· ἴδ. φουσιάτε-α.

ουσιετιούαο ὀρι : πληθ. ουσιετιούετε = στρατιώτης· καὶ ουσιετιούε-ούι
(γ), ουσιετιούε-όρι (συνηρ.).

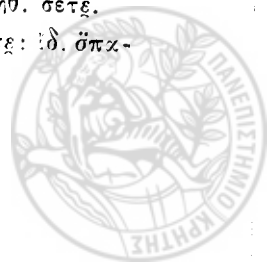
ουσιίμε-α (Σ) πληθ. ουσιίμετε = ἀντήχισις τῶν ὀρέων· ἴδ. ουσιούμε-α.

ουδιρε-ja (τ. γ.) πληθ. ουδιρετε = πᾶν ἄγουρον ὀπωρικόν· μόλι, δάριδε
ουδιρε κ.τ.λ. — μὸς ε ᾗξ ατέ πέμε σε ἔσπε ουδιρεε = ε πκ πιέκουρε.
ουτεριj (γ) ουτεριj (τ) ἴδ. ουτουριj (γ) καὶ ουτουριj (τ) = βοίζω.
ουτεριμε-a : πληθ. ουτεριματε = ἴδ. ουτουριμε-a = βοή.
ουτουριj (γ), ουτουρινj (τ), ουτουριν (γ. τ.) = βρέμω, βοίζω, ἡχῶ· ἴδ.
γjεμόj-ουτουρινj-ουτουριν γ'. προσώπου = βρέμει, ἡχεῖ. — ουτουριν
μάλji : (Τυραν.) = ἀντηχεῖ τὸ βουνόν. — γjιμὸν δέτι = βοίζει ἢ θά-
λσσα. — θουθουλὸν κjiλx (Τυραν.) = βροντᾷ ὁ οὐρανός.
ουτουριμ i : ὄνομ. ἀφηρ. (πληθ. ἄχρηστος) = βροντή.
ούφουλε-a (Σ) = οὐθουλε (πληθ. ἄχρηστος) καὶ οὐφελε-x (Σ) = ἴδ.
ούθελε-x (πληθ. ἄχρηστος) = ὄζος.

Π

πα : μόνιον στερητικὸν α, ἄνευ, χωρίς.
πά : μόνιον, προστακτικόν· πά δεγjό = ἄκουσον. — πά έjx κητού· (π'έjx
ἢ πέjx κητού) = ἐλθε ἐδῶ. — πά τx ὄόχ = κοιν. γιὰ νὰ τὸ ἰδῶ. — πx
σετῶ· τε θέμ = jx κάτι νὰ σέ εἰπῶ.
πᾶ : (τ) = ἴδ. πᾶ = λοιπόν.
παθέσε : ἐπίρ. = ἀπίστως.
(i-ε-τε) παθέσε ἐπίθ. = ἀπιστος-η-ον. — με βράου με τε παθέσε = μέ
ἐφόνευσεν ἀπίστως.
παθεσενι-a (γ) παθεσερι-x (τ) = ἀπιστία.
παθέφι (γ. Καβ.), θεφας (Σ), παπρίτουε (γ), παπρίτουε (τ) ἐπίρ. =
ἔξχφνα, ἀπροσδοκῆτως, ἀνεπίστως. — πακουjτίμας (Καβ.) = ἀσυλ-
λογίστως, πx παν(ιέ)χουε (τ) = ἀπροσδοκῆτως· φράσις : πx πρίτουε
πx κουjτούμ (γ).
(τε) παθροῦμε-τε = ἄζυμα· ἀντίθ. τε μηροῦμε-τε = ἐνζυμα.
πάγε-a : πληθ. πάγετε [Iτxλ. βράγα] = πληρωμή καὶ παγετύε-x (budi).
παγε-δάνεσ-i (γ) παγε-δένεσ-i (τ) πληθ. πάγε-δάνεσιτε = μισθοδότης.
πάγε-δάνεσε-ja (γ) παγε-δένεσε-jx (τ) = ἡ μισθοδότης· πληθ. σετε.
πάγε-δάνεje-ja (γ) πάγε-δένεje-jx ἀντζπόδουσις· πληθ. jετε : ἴδ. ὀπx-
γέσε-x.

πάγεξε (γ) = πάκεξε (τ) ἐπίρ. = ὀλίγον.

παγεζίμ-ι: πληθ. παγεζίμετε = βάπτισμα, βάπτισις.

παγε-ζιμιάο-ι: πληθ. παγεζιμιάρετε καὶ παγεζόρ-ι = βεπτιστής.

παγεζόνj-όj ρ. ἐνεργ. = βεπτίζω (τινά): παγεζόνεμ-όχημ. πχθ.

παγε-μάρορσο-ι: ἄρσ. πληθ. παγε-μάρορσετε = ἐκδικητής. — παγε-μάρορ-
σε-jx: θηλ. πληθ. παγε μάρορσετε = ἐκδικήτρια.

παέοε-α = πληρωμή, δασμός.

παγούα-όι (Αργυρ.) = μπιστίλιχ ἀπό κελάι: εἰς ἤν θέτουσι ρκαῖ.

παγούανj-αj (τ) [Γτζλ. pagare] ρ. ἐνεργ. = πληρώνω. ἴδ. λjάj: παγούεj
καὶ παγούj (συνηρ.) παγόj καὶ πογόj (Αργυρ.) = πληρώνω.

παγούχημ πχθ. = πληρόνομι. ἴδ. λjάχημ.

παγετύρε = ἴδ. πάγε = πληρωμή.

(ι-ε) παγιούμε-ι-α = ἄυπνος, ἄγρυπνος.

(ι-ε-τε) παδᾶνε (γ) = ἀπαράδοτος-η-ον. ἴδ. ι-ε-τε παλjίδε.

(ι-ε-τε) λαδένε (τ) = ὁ μὴ παρκαδομένος, ἀκυρίευτος: 2) ἄκκμπτος. (ἴδ.
έπεμ ἢ ίπεμ).

παδίό-ί-ί (Σ) ρ. ἐνεργ. = ἐγκλωῶ τινι, ἐνάγω. — κjαj μβε τε (Κροῦjα
γεγ.).

παδίεμ: ἐγκλωῶμι, ἐνάγωμι ὑπό τινος.

παδάσουνε (γ) παδάσουρε (τ) = ἀκουσίως, μὴ θέλων.

παδίτουνε (γ) παδίτουρε (τ) = ἐν ἀγνοίᾳ. — ε βερα παδίτουρε = τὸ
ἔκκαμ ἐν ἀγνοίᾳ, ἀκουσίως.

(ι-ε) παδίτουνε (γ) παδίτουρε (τ) = ἀμυθής, ἀγράμματος, ἀπίδευτος.

παjτέοε-α [ἴδ. παjτόj = μισθόνω τινι] = μισθωσις.

παjτίμ-ι = ἴδ. πακjτίμ-ι = εἰρήνη: (τὸ κj τρέπεται εἰς j).

παjτιμ-βᾶμεσ-ι (γ) ἄρσ. παjτιμ-βᾶμεσε-jx θηλ. = εἰρηνοποιός: παjτιμ-
βέρεσ-ι (τ) ἄρσ. παjτιμ-βερεσε-jx (τ) θηλ. = ἴδ. πακjτίμ-βᾶμεσ-ι
(γ), πακjτιμ-βᾶμεσε-jx (γ) θηλ. πακjτιμ-βέρεσ-ι (τ) ἄρσ. πακjτιμ-
βέρεσε-jx (τ) θηλ. = εἰρηνοποιός

παjτόνj-οj-όνεμ-όχημ (τροπῇ τοῦ κj εἰς j) = ἴδ. πακjτόνj-όj-όνεμ-όχημ.

πάκ: ἐπίρ. = ὀλίγον [Λατ. pauci-orum] ἀντίθ. ὄούμε.

πάκεξε = (τ. budi-bogdan) ἐπίρ. ὑποκορ. = ἴλίγακι καὶ πάκεξε (γ)
εἰδὲ πακ-χέρε = ἔτι ὀλίγον κλιρόν. — παρομίμ: πακ ε περ μάλ = ὀλί-
γον καὶ ἐπιθυμητόν. — πάκεξε βούκε = λιγάκι ψωμί.

πακ-σε-πάκου = τουλάχιστον.

πακ-μός: τουλάχιστον, ἐπάνω κάτω (budi) πακ σε με χάνορι γῆ̄νε πο δεῶ τε με χῆ̄νε εδὲ κρύετε = δὲν φθάνει ὅπο μου ἔφαγε τὴν περιουσίαν, ἀλλ' ἤθελε νὰ μὲ φάγη καὶ τὸ κεφάλι.—κῆ-πακ (γ) = νγκ-πάκε = ἀπ' ὀλίγον.

(ι) πάκ-ου: πληθ. τε πάκετε: ἐπιθ. = ὀλίγος.—ε πάκετε = ὀλίγη· τε πάκετε οὐδ. = τὸ ὀλίγον.

(ι-ε-τε) πάκετε-ι-α-τε ἀντιθ. (ι-ε-τε) σούμετε-ι-α-τε παρομ. ι πάκου σι γῆ̄κου· = τὸ ὀλίγον (εἶνε πολύτιμον) ὡς τὸ αἶμα· ε πάκκ σ' τε πρισ = τὸ ὀλίγον δὲν σὲ βλάπτει (φθείρει) ε πάκετα περιμβά σενδέ-τερενε = ἡ ὀλιγόρκεικα δικτηρεῖ τὴν ὑγείαν.

πάκεξε (τ. budi-bogdan) ἐπιρ. ὑποκορ. τοῦ πακ ἐπιρ. πακεσό.

πακεσόν-όνεμ (τ. Περιμέτ.) = ἴδ. πακὸς ὄχημ. καὶ πακετσόν-όνεμ (τ).

πακίσε-α (γ. τ) πληθ. πακίτσατε: ἀφηρ. = τὸ ὀλιγοστόν.

πακόν-ο-ο-ο-ο (γ) πακεσόν καὶ πακετσόν-ό-ο ρ. ἐνεργ. = ὀλιγοστεύω· πακὸς ὄχημ (γ) πακεσόνεμ-ὄχημ παθ. = ὀλιγοστεύομαι· πακετσόνεμ.

(ι) πακός-ι ἀρσ. πληθ. τε πακός-τε = ἀπληστος· ε πακός-α θηλ. τε πακός-τε οὐδ. = ἡ ἀπληστί· τε νγκάνετε πακός = φαγητόν ἄνευ μέτρου (budi).

(ι-ε-τε) πακουδέσσεμ = ἄφροντις, ἀπρόσεκτος.

πακουτίμας (Καβ.) ἐπιρ. = ἀσυλλογίστως, ἔξαφνα· ἴδ. πακρίτουε (γ) πακρίτουε (τ) πακωνδέχουε (τ).

(τε) πάκουε-ιτε (Σ) οὐδ. = ἡ λιποθυμία· τε τχόλετε (Ἐλβασ.).

πακσέ-ι (Ἐλβασ.) ρ. ἴδ. κουκό (Καβ.) καὶ κουκάσ (Καβ.) κουνιάσ (Βεράτ.) ρ.

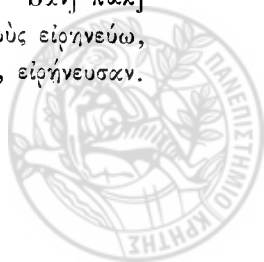
πακσέλεμ: παθ. ἴδ. κουνιάσεμ (Βεράτ.), κουκόχημ καὶ κουκάσεμ (Καβ.) κελκασεμ (Περμέτ.)

πακτό-όνεμ (Ἀργυρ.) ἴδ. πακτό-όνεμ.

πακτούα-οί (τ) ἴδ. πακτούα-α πακτούε-οί (τ) καὶ πακτούε-οι (Σ) = πέ-ταλον.

πάκ: ἐπιρ. = παστρικά, καθαρὸς· μπῶϊ πάκ = σκουπίζω παστρικά.

πάκ-ι (γ. budi) καὶ πάκ-ε-ι-α [Λατ. pac-cis] = εἰρήνη.—bαν πάκ (budi) = πακτό-ο ἢ πακτό-ο = εἰρηνεύω· ι bαν πάκ = τοὺς εἰρηνεύω, τοὺς φιλιών· bανε πάκ = πακτούα-ε = ἔκαμαν εἰρήνην, εἰρηνεύσαν.

πακτόν-όνη [Λατ. *pacō-are*] ρ. ἐνεργ. = εἰρηνοποιῶ, συνδιλλάττω, φιλιώνω· καὶ *πακτόνη-ή* *πακτόνη-ή* (τροπῆ τοῦ κη εἰς j) *πακτόη* ('Αργ.) [πακτόνω εἰρηνεύω] κ' ἐνεργ. χρεμίσκει εἰ *πακτόβη* = ἦσαν ἐχθροὶ καὶ τοὺς ἐφίλιωσεν· 2) *μισθώνω*: *πακτόβη* d' ἡ πρηνετόρη = ἐμισθώσασθαι δύο ἐργάτας. *πακτόνεμ-όχημ*, *πακτόνεμ-όχημ*, *πακτόνεμ* ('Αργουρ.) = ρ. οὐδ. = εἰρηνεύω μετὰ τινος· 2) *μισθόνομαι*.

πακτίμι-ι πληθ. *πακτίμιετε* καὶ *πακτίμι-μι* (τροπῆ τοῦ κη εἰς j) = εἰρήνη 2) *μισθώσις*.

πακτίμι-βήμεσι-ι (γ) πληθ. *πακτίμι-βήμεσι-τε* = εἰρηνοποιός. — *πακτίμι-βήμεσι-η* (γ) θηλ. πλ. *πακτίμι-βήμεσι-τε* καὶ *πακτίμι-βήμεσι-ι* ἄρσ. *πακτίμι-βήμεσι-η* θηλ. — *πακτίμι-βήμεσι-ι* ἄρσ. *πακτίμι βήμεσι-η* θηλ. = εἰρηνοποιός.

παῖλ: ρ. = ὀγκοκρίζω (ἐπὶ ὄνου) [συγκρ. ψάλλ-λω]. — *γομάρι παῖλ* = ὁ ὄνος ὀγκοκρίσσει. — ἴδ. *πελάσ* ρ.

πάλε-α: πληθ. *πάλατε* = εἶδος κοπάνου μὲ τὸ ὅποσον κτυποῦν τὰ φορέματα ὅταν πλύνουν καὶ γυναικες.

πάλε-α: πληθ. *πάλατε* = ἡ *πάλα* ἴδ. *κόρδε-α*.

πάλε: ἐν τῇ φράσει: *βῆλ πάλε* = εὐχριστοῦμαι. — *ροῖ πάλε* = *κάθημαι* μὲ εὐχαρίστησιν.

παλάνγη-α (*budi*) *πελάνγη-α* (*budi*) = ἴδ. *πελάμη-α* = *σπιθαμή*.

παλάντση-α πληθ. *α-τε* [Γ' λ. *balance*] ἴδ. *κωνδάρ*.

παλάτι-ι πληθ. *παλάτετε* = μέγιστον, ἀνάκτορον, *παλάτιον*.

παλάτισ-α: πληθ. *παλάτισ-ατε* (Τουρκ. τὸ ἴδιον) ? ? ?

παλjabи-α πληθ. *παλjabи-α*: (γ. τ. *budi-bogdan*) καὶ

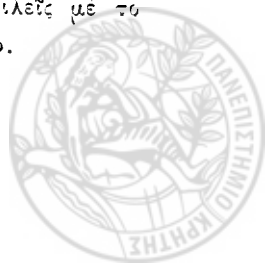
παλjabи-α (Σ), *παλjabи-α* ('Αργουρ.) = *κρίσθολογία*. — *φλjάσ παλjabи* = *κρίσθολογῶ*, *φlάλj* ε *vd* τε.

παλjabи-α-όνεμ (*budi*) = *λερόνω-νομαι*.

(*ι-ε-τε*) *παλjabи-ι-ε-τε* (γ) = *ἄπλουτος*, *ι-ε-τε-παλjabи-ι-α* (τ).

παλjabи-α (*bogdan*-'Ελεθσ. Βεράτ.) πληθ. *παλjabи-ατε* = *πινάκιον*, *πήλινον πιᾶτον* ἢ *φορφορένιον*. 2) τὸ *πιᾶτον* μὲ τὰ *κόλυβα*.

παλjέ (γ) [*πα-λjε* = *ἄφεσι*] = *ἄφεσι* κοιν. *ἄφισε*. — *παλjέ τε βέτε τε ὄφ*, *σε σὶ εἴστε πούνη* = *ἄφεσι* καὶ *ὑπάγω* (ἢ *ἀε* *ὑπάγω*) καὶ ἴδω, *πῶς ἔχει* τὸ *πράγμα*. — *παλjέ μὲς φόλjε με γόjε* = *ἄφεσι* καὶ *μὴ ὀμιλεῖς* μὲ τὸ *στόμα*. — *παλjέ τε ὄφ* = *ἄφισε* καὶ τὸ *ἴδω*, ἢ *ἀε* τὸ *ἴδω*.

πάληε-α: πληθ. πάληατε = σῦκον ξηρόν. — νηε βάρη πάληα = μία ἀρ-
μαθιά ἀπὸ σῦκα ξηρά.

πάληε-α: πληθ. πάληατε = ἴδ. πάρε-α = ζεῦγος.

παληεβι-α = ἴδ. παληαβι-α = χισχρολογία.

παληεχούαο-οοι (Περμέτ.) [ἐκ τοῦ γραικικοῦ παληαχῶρι] καὶ τροχάλ-
ηε-α (Περμέτ.) [τροχός] = τύπος κατακτημένος, χαλασμένος (ὡς
ἐν παληαχῶρι) — τροχάληε-α (Περμέτ.) = βένδ' ἢ γερούρε νηα οὐ-
ηεα. — οὐηεα ε βηε δένε τροχάληε.

παληοβι-α = ἴδ. παληαβι-α = χισχρολογία.

παληζόη (Τυρην.) ἴδ. παληζό ρ. παληζόηεμ. (Τυρ.) ἴδ. παληζόεμ.

παληζό: ρ. ἐνερ. [πάληε-α] = διπλόνω = βήη πάληε, 2) καταπληκόνω.
παληζόεμ: παθ.

πάληοε-α (Κρούηα) πάληαε-α (πληθ. ἀχρηστος) = τὸ μυαδούλι (κυρίως
τῶν κοκκάλων) ἴδ. τροῦ-νι = ἐγκέφαλος.

παμ (γ) πάρε (τ) μηα. τοῦ ὄχ ρ.

παμβούκ-ου (γ. τ), πουμβάκ-ου ('Αργυρόκ.) = βυμβάκινον. — ι-ε παμ-
βούαε, πουμβάαε: ἐπίθ. = βυμβάκερος-ά.

(ι-ε) παληόηε-α (budi) = ὁ-η-ἄνομος-πράνομος.

παμέα: (τ), κοινῶς καὶ πε ὕστερον.

(ι-ε) παμούνδουε, ι-ε-παμούνδουε (τ) = ἀνίκητος.

πανετ-ι (τ) = κουρ δέη νηε τσῦπ' ε τέρε πρέη δέουτ α πρέη γούριτ, α
πρέη δρούριτ.

πανηανί = παμέα: ἐπίρ. = καὶ πε ὕστερον.

πάνηε-α (Βεράτ.) πληθ. πάνηατε = νηε δροῦ με ι μηθ σε λήισι.

(ι ε-τε) πανζόηουε (τ) = ἀγνωστος-ον.

πανζόηουε: ἐπίρ. = ἀγνώστως.

(ι-ε) παούδε-ι-α = ἄνομος, παράνομος, ἄδικος. 2) ὁ διάβολος.

παούδε: ἐπίρ. = ἀνόμως, παράνόμως. ἀντίθ. με ούδε.

παπανδέηουε (τ), παπρί-ουε καὶ παπρίτουε = ἀπροσδοκήτως, ἀνελ-
πίστως. — πακουηίμας (Καβ.) = ἀσυλλογίστως. — φράσις: παπρί-
του' ε πακουηίτουμ.

(ι-ε-τε) παπανδέηουε-ι (τ) = ἴδ. ι-ε-τε παπρίτουε.

(ι-ε-τε) παπιέε: ἐπίθ. ὁ-η ἀμέτοχος, ὁ μὴ ἔχων μερτικόν, κοινωνίαν,
2) ὁ διάβολος.

παπούνης: ἐπίρ. = ἀργῶς, 2) ἀνκιτίως.

(ι-ε) παπούνης ἐπίθ. = ἀργός-ή.

παπούνη (γ) καὶ παπρίτουρη (τ) ἐπίρ. = ἀνελπίζτως. — ι-ε-τε παπρί-
τουρη (γ) ι-ε-τε παπρίτουρη (τ) = ἀνελπίζτως-ον.

παρ: προθ. εὐρισκομένη πάντοτε ἐν συνθέσει = πρό· π. χ. παρδιέ, παρ-
διέτ, παρμυρῶμε κ.τ.λ.

πάρα: προπάρα: προθ. (συντ. μετὰ γενικῆς) σημ. = πρότερον· ἐρδι
πάρα κόχσσε ἢ ἐρδι περπάρα κόχσσε = ἤλθε πρὸ τοῦ καιροῦ· 2) πρίν:
πάρα σε τε βᾶχτε, καὶ πάρα σε βᾶχτε (bogdan) = πρίν γίνῃ ἢ
προτοῦ νὰ γίνῃ· 3) ἔμπροσθεν, ἐνώπιον: πάρα δέρεσε ἢ περπάρα
δέρεσε = πρὸ τῆς θύρας. — φόλγι πάρα γγενδεјесе ἢ περπάρα γγεν-
дејесе = ὠμίλησεν ἐνώπιον τοῦ λαοῦ. — μᾶ πάρα (bogdan) = μᾶ
περπάρα = προτίτερον.

παρά-ја πληθ. παράτε καὶ πάρε-ја πληθ. πάρετε = οἱ παράδες.

παραβενε-а (τ) = πρόθεσις (ἄρτου) καὶ παρκαβούμε-ја (γ) βούκετ' ε παρκα-
βενεσε (τ) = βούκετ' ε παρκαβούμεσε (γ) = οἱ ἄρτοι τῆς προθέσεως.

παрадίο-и = παρδάεισος· ἰδ. παρραϊјс-и (τ), παρρίјс-и (γ), παρρῖс-и (Σ).

παρζάν-и (Ἑλθασ.) ἰδ. парζане-ја (Τυρκν.).

πάραζи: ἐπίρ. — κυρίως.

παραθāнс-е (γ), πληθ. παρκαθāнситε = προφήτης.

παραθāнсе-ја θηλ. πληθ. παρκαθāнсете = προφήτις. — παρκαθнс-и (τ)
αρσ. πληθ. παρκαθнситε. — τὸ θηλ. παρκαθнсе-ја πληθ. παρκαθн-
нсете = προφήτις.

παραθέμ р. προφητεύω· προλέγω, τὰ μέλλοντα.

παρκαјίνдеси-и πληθ. παρκαјίνдеситε = πρωτότοκος· (ι-ε) παρκαјίνдουне
(γ) (ι-ε) παρκαјίνдουρη (τ) = λјіндουρη περπάρα.

παρκαјіндеје-ја: πληθ. παρκαјіндејете = τὰ πρωτοτοκεῖα.

παρκαρόнје-а [παρκα-ρόнје-а] πληθ. παρκαρόнјате = ἡ ἔμπροσθοφυλακὴ·
(στρατιωτικὴ)· ἀντιθ. паркаρόнје-а = ὀπισθοφυλακὴ.

παρβιέτ (γ) ἐπίρ. = πρόπερσι = ἰδ. τερβιέτ (τ).

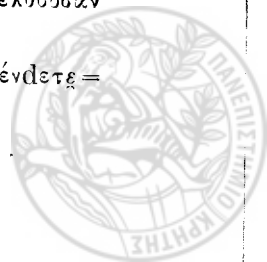
παρдиé (γ) ἐπίρ. = προχθές· παρдиéθнε (γ)· νје-дiтežе = προχθές, νјe
дiтežај (τ) = προχθές, νјi дiтežе = μιᾶ τῶν ἡμερῶν.

πάρε (τ) πάμ (γ) μετοχ. τοῦ ὄσж.

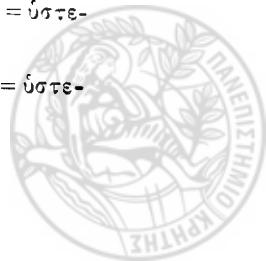
(ι) παρε-и (τ) ε πάρε-а (τ) = ὄρατός-ή.

- (ι) *πάμ-ι* (γ) ε *πάμ-ε-ιχ* τ*ε* *πάρετε* (τ) τ*ε* *πάμ-ε-τε* (γ) = *θέα*, *θέαμα*, *θεωρία*. 2) *όρασις* 3) *όραμα*. 4) *έπίσκεψις*. — *κά* τ*ε* *πάρε* τ*ε* *βούκουρ* = *έχει* *ώραίαν* *θεαν* *χούμυ* τ*ε* *πάρετ'* ε *σύβετ* = *έχασε* τ*ήν* *όρασιν* τ*ών* *όφθαλμών* *πάρε* ν*η* τ*ε* *πάρε* = *είδον* *όραμα*. — *βέτε* *περ* τ*ε* *πάρε* = *ύπάγω* *πρός* *έπίσκεψιν*,
- παρβιέτ* (γ) = *προπέρουσι* = ν*η* *βιέτ* (τ). — ν*η*: *βίτι* (γ) = *εις* *έν* *έκ* τ*ών* *έτ*ών** (*άπροσδιοριστως* *κατά* *ποιον* *έτος*. — ν*η*: *βίτι ουβ*ά** *ζ*ι** *βούκε* (γ) = *εις* *έν* *έκ* τ*ών* *έτ*ών** *έγινε* *λίμός*.
- πάρε* (τ) *έπιρ*. *χρόνου* = *πρότερον*, *πρό* *όλίγου*. — *α*η** *πάρε* = *πρότερον*. *πάρθινε* (τ), *σ*π*άρε* (γ), *σ*π*άρθινε* (γ), *πάρι* (bogdan), *μβάρι*, (bogdan) *μ*α** *πάρε* (budi), *μ*α** *πάρι* (budi) = *μ*α** *περ*πάρε**. — *κούρε* *έρδι* : = *πότε* *ήλθεν*; *πάρε*, = *πρότερον*.
- πάρε-α* : *πληθ*. *πάρετε* [Λκτ. par-is] = *ζεύγος*. *κοινώς* *ζευγάρι* (*Τουρ*κ**-*κιστι* *τ*σ*ίφτ*). — *πάρε* *α* *τσούπ* ; = *ζυγά* *ή* *μονά* : (*Τουρ*κ**.) (*τ*σ*ίφτ-α-τεκ*) *κα*ί** *πάλ*η**. — ν*η* *πάλ*η** *βάθε* = *έν*α** *ζευγάρι* *σουλκρίκι*α**. — ν*η* *πάλ*η** *κεπούτ*ε** = *έν*α** *ζευγάρι* *παπούτσι*α**. — ν*η* *πάλ*η** *άρμ*ε** = *δύο* *πιστόλι*α**. ν*η* *πάλ*η** *ρρόβ*α** = *μ*ί*α* *φορεσιά* ν*η* *πάρε* *πελούμ*α** (τ) = *έν* *ζεύγος* *περιστερών* *πάλ*η**-*πάλ*η** = *ζευγαρωτά* *πο* *σκόνη*α** *πάλ*η** *πάλ*η** = *διέβ*α*ινον* *ζευγαρωτά* = *πο* *σκό*η*νε*α** *πάλ*η** *πάλ*η** = *ύπάγουσι* *κατά* *ζεύγ*η**. 2) *πάλ*η**-*α* = *δίπλωσι*α**, *δίπλωμα*. *βέν*η** *πάλ*η** *ρρόβ*α*τε* = *διπλό*ν*ω* *τά* *φορέμ*α*τα*. *ιδ*. *ρημ*. *πκλ*η*σ*ι** ν*η* *πάλ*η** *σ*δ**, *δ*υ** *πάλ*η** *σ*δ** *τ*ρι** *πάλ*η** *σ*δ** *κ.τ.λ.* = *μ*ε** *έν*α** *κάτι*, *κ.τ.λ.*
- (ι) *πάρε-ι* : *πληθ*. τ*ε* *πάρετε* = *πρώτος* : *ε* *πάρε-α* = *πρώτη* *πληθ*. τ*ε* *πάρατε*. *παρεζό*η** [*κερράβε-α*] [*πάρε-α*] = *ρ*. *ένεργ*. *ζευγαρόνω* *τό* *πκθ*.. *παρεζό*χη** = *ζευγαρόνωμι*.
- παρεκ*η*όν*η** (budi *κα*ί** *β*α*ν*η** *γκ*α*τί*η** (budi) = *έτοιμάζ*ω** *μετοχ*. *πκρεκ*η*ού*ε*μ*.
- παρεσι-α* : (*περιληπτικόν* *όνομα*, *πληθ*. *άχρηστος*) = *ή* *άριστοκρατία*, *α*ί** *τ*η*ς* *πρώτης* *τάξεως* *άνθρωποι* *άντιθ*. *βεγ*η*λ*η*-α*.
- παρέικ*ε*-α* *πληθ*. *α-τε* (*Τ*δ*ερμ*ε*ν*ί*κι*α**) *ιδ*. *λ*η*σ*ε*-α*.
- παρμυρ*α** (γ) *πκρμυρ*α*μ*ε** (γ) *έπιρ*. = *προψέ*α**, *τ*ήν** *πκρελ*η*ού*σ*κ*α** *έσπ*ε*ρ*α*ν*.
- παρμ*α*μ*ε** (γ) *πκρμ*α*μ*ε** *τιέτερε* = *άντιπροψέ*α**, *τ*ήν** *πκρπκρελ*η*ού*σ*κ*α** *έσπ*ε*ρ*α*ν*.
- παρμ*ε*ν*δ*-α* *κα*ί** *παρμ*ε*ν*δ*-ι* (Σ) *πκρμ*ε*ν*δ*-ε-ι*α** (γ) *πληθ*. *πκρμ*ε*ν*δ*ε*τε** = *πκρμ*ε*ν*δ*-α* (τ) = *τό* *άροτρον*, *κοινώς* *άλέτρι*.

- παρτι-α: πληθ. παρτίτε [κκλιστρέω, κκλέω] κκλῆστρε-χ (Βεράτ.)
 πληθ κκλῆστρατε = συμπόσιον κούρ θερρέτ χῆρεν'ε πάρε δαν(ερρινε
 ι βιεχῆρρι.
 (ι-ε-τε) παρρεφύρε (τ) παρρεφύεμ, παρρεφουμ (γ. συνηρ.) = ἀνεκδιη-
 γήτος-ον.
 παρρεφύρε (τ) παρρεφύεμ (γ) παρρεφύμ (συνηρ.) ἐπίρ. = ἀνεκδιη-
 γήτως.
 παρρῆσ-ι (γ) ἴδ. παρρῆσ-ι. (Σ) κκί παρρῆσ-ζι (Σ), παρρῆσ-ι (τ).
 παρ, (τ) μβκρ (γ) πρῆθ. (μετὰ γεν.) = ὕστερον. — παρ δίμεριτ βιέν
 βέρκ = μετὰ τὸν χειμῶν ἐρχεται τὸ ἔαρ. — παρ δὲ δίτῶ, παρ δὲ
 jáβεῶ, παρ δὲ μούκῆθ παρ δὲ βιέτῶ = μετὰ δύο ἡμέρας, ἐβδομάδας,
 μῆνας, ἔτη. 2) = τὸ ὕπισθεν, κατόπιν, ἀπ' ὀπίσω. ὡς: παρ ουῶτε-
 ρίσε = κατόπιν τοῦ στρατοῦ. — παρ ὄτεπίσε = ὀπισθεν τῆς οἰκίας. —
 παρ μέγε, παρ τέγε, παρ κτί = κατόπιν μου, σου, αὐτοῦ. — βάνε παρ
 τί = τὸν ἠκολούθησαν. — 3) = κατὰ (σημ. συμφωνίαν κκί ὁμοιότητα).
 παρ φιάλῆσε Ζῶτιτ = κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.
 πασανδά: (τ) [παρ-ανδά] ἐπίρ. = μβκσανδά]τα μβκρ-ανδά]τα =
 μβκρ-ανδά] [μβκρ-ανδά] = μβκρ-ανδύ] [μβκρ-ατύ], μβκρ-ανδύ]
 [μβκρ-ατύ] = μετέπειτα. — μβκρ-ανδέ] [μβκρ-ανδέ].
 πασε: μτχ. τοῦ ρῆμ. κῆμ. κκί πάσουνε (γ), πάσουρε (τ) πάτουρε (τ).
 (ι-ε-τε) πάσουνε (γ) πάσουρε (τ) πάτουρε (τ) = πλούσιος.
 πάσεγε-ja = πλούτος, περιουσία.
 πασεκῆρε-α (budi) πασεκῆρε-α πληθ. α-τε = καθρέπτης.
 πασί (τ) [παρ-σι] μβκρ-σι [μβκρ-σι] ἐπίρ. = ἀφοῦ.
 πασνέσερε (τ) μβκρ-νέσερε (γ) μβκρ-νέσερι (Σ) = μεθούριον. ἴδ. δέ] κκρ-
 δέ] ('Αργυρ.).
 πασνέσερε-τιέτερε, μβκρ-νέσερε-τιέτερε, μβκρ-νέσερε-τιέτερι (Σ), τιέτερε-
 μβκρ-νέσερε (Σ), τιέτερε-μβκρ-νέσερι = ἀντιμεθούριον.
 (ι-ε-τε) πασόσουνε (γ) πασόσουρε (τ) = αἰώνιος.
 πάσουνε (γ) πάσουρε (τ) = ἴδ. μτχ. πάσε κκί πάτουρε (τ).
 [πασπιλῆρο-ι] = μυλωνάς. ἴδ. μουλῆσ-ι (γ).
 πασιά (τ) πκστά]α (τ) = ὕστερον. — με πκστά]α, μῆ πκστά]α = ὕστε-
 ρώτερον ('Ελθασ).
 (ι) πασιά]μ-ι (τ) = ὕστερινός, τελευταῖος. — ε πκστά]με-ja (τ) = ὕστε-

- ρινή, τελευταία. — (τε) παστάιμ-ιτε οὐδ. = τὸ τέλος. — δουροῖ γνε
μβε τε παστάιμιτ = ὑπομένω μέχρι τέλους.
πάστειρε: ἐπίρ. = καθαρῶς. ἴδ. κζερούριε, κθιέλετε.
(ι-ε-τε) πάστειρε = καθαρῶς-ἄ-όν.
παστειρι-α = καθαριότης.
παστειρομό (τ), παστρόι-όχημ.-όνεμ ἴδ. κζερόι-όχημ.-όνεμ.
πάσ̄ε-ι: πληθ. πάσ̄ετε = ὄργυιά.
Πάσκειε: (ὁ ἐνικὸς ἄχρηστος) πληθ. = τὸ Πάσχ. — πάσκειτ' ε μεδ̄α =
ἡ Λαμπρή. — πάσκειτ' ε βόγελιχ = τὰ Χριστούγεννα. ἴδ. Κερσιδέ-
λετε, περ̄ Πάσκει = τῆ λαμπρῆ, εἰς τὴν λαμπρῆν.
παόνικ-ου (bogdan) = κάλυμμ. — παόνικου ι κρέσε (dogdan) = τὸ
κάλυμμ τῆς κεφαλῆς.
(ι-ε) παδκούεσιμ (γ) παδκούσιμ (συνηρ.), παδκούσσιμ (τ) = ἀκοινώνη-
τος. — ἄσ̄τε νιεσι ι παδκούεσιμ = εἶναι ἀκοινώνητος.
πάτ-ι: πληθ. πάτετε = τὸ πάτωμ (τῆς οἰκίας).
πατ̄-νι (Σ) πληθ. πατ̄άνι-τε = ἴδ. πατόκ-ου.
πάτε-α (γ. Σ. τ) πληθ. πάτχτε = ἡ χῆνχ.
(ι-ε) πατενεζόνε-ι-α (Σ. bogdan) = ἄθεος.
πατεροδάνε-α (bogdan) = λόγγη: ἐν ᾧ σ̄τίζε-α = βέλος.
πατεσ̄τίνε-α ἴδ. βερεσι-α = στίπουρα.
πατι-α (Díbrα) ???
πατόκ-γου (γ. τ) = πατόκ-κου (γ. τ) = πατ̄-νι (Σ) = χῆνος, χῆνχ.
πατορ̄ικ-ου = λ̄ιέσι ι ὄκ̄ιέρρεβετ, λ̄ιεσ̄ ι βόγελιχ.
πάτουρε = ἴδ. πάσουρε (τ).
(ι-ε-τε) πάτουρε = ι-ε-τε πάσουρε (τ).
παφούνδεγε-ια = ἄβυσσος.
πάχ-ου (Πεζμέτ.) [πάχ-νι] ἡ κόνις τῶν δένδρων.
(ι-ε-τε) παχ̄εότουε (γ) παχ̄εότεμ = ἀσίγητος.
παχ̄ίρε (γ) = ἀκουσίως, μὴ θέλων. — ε β̄ανχ παχ̄ίρε = ε β̄ανχ με παχ̄ίρε =
τὸ ἔκχμ ἀκουσίως. — παχ̄ίρε (τ) = περδούνε (γ) = διὰ τῆς βίας. — ε
β̄ερα παχ̄ίρε = τὸ ἔκχμ διὰ τῆς βίας. — νδε μος ἀρθ̄σ̄ με χ̄ίρε διτε
τε μάρρ παχ̄ίρε = ἐὰν δὲν ἔλθης με τὸ κκλόν, θὰ σὲ πάρω διὰ τῆς
βίας. ἴδ. περδούνε (γ).
πεγ̄ε̄ι-ἔχημ (τ) = ἴδ. πουγ̄άι-ἄχημ (γ).

- πεγέρεσι-ι (τ) άρσ. πληθ. πεγέρεσιτε = ιδ. πουγάνεσι-ι (γ).
- πεγέρεσε-ja θηλ. πληθ. πεγέρεστε = ιδ. πουγάνεσε-ix (γ).
- πεγερεσι-α (τ) πληθ. πεγερεσίτε = ιδ. πουγανεσι-α (γ).
- πεγούν-ι (Περμέτ.) = μιλιάκ-ου = λαγουδάκι, κελιάσ λιάπουρι.
- πεζζάι (γ) [ζζ-νι = φωνή· ίσως έκ του περ και ζζ-ι, περζζι και πεζζι
κατ' άποβολήν του ρ] = φωνάζω, έκβάλλω φωνήν έκ του στόματος·
περσέ σ' πεζζάνι = δικτι δέν όμιλείς : (δικτι δέν έκβάλλεις φωνήν) :
πεζζι τε βίνιε ή ι πεζζι τε βίνιε = φωνάζον κυτόν νά έλθη· μου πε-
ζζι με γόιε = μη έκβάλλεις φωνήν έκ του στόματος.
- πέζεμ-ι, πέσεμ-ι (Σ) = ιδ. κελιάσιμ-ι βάρρα με κά μάρε πέζεμ (Σ) =
= μ' ου κα κελιάσιμ-ι κελιάσιμ = άφώρμισε ή πληγή μου, κοινώς
κακοφώρμισε ή πληγή μου ε κορούε βάρρα σε μέρε πέζεμ (Σ) = μου
ε κορούε κελιάσιμ σε κελιάσιμ (και) σε κελιάσιμ = (Έλθεσ.)
διότι άφώρμίζει, κακοφώρμίζει κοινώς.
- πεζματόι, πεσματόι, (Σ. budi) = έρεθίζω (τήν πληγήν) ιδ. κελιάσιμ
[συγκρ. πείσμα έλλην.].
- πεζματόχεμ (Σ. budi) πεσματόχεμ = έρεθίζομαι καθ. ιδ. κελιάσιμ.
- πεζούλι-ι πληθ. πεζούλιε = ή ράχη, ή κορυφή του τοίχου ήπι νδε
πεζούλι τε μουριε = άνεβη εις τήν κορυφήν του τοίχου.
- πεζ : (τοσκ.) άντι πρέζ = έκ, πκρά, άπό.
- πέια, πειά [πκ-έια, π' έια, π' έιά] (άκλιτον) = έλθε. — πέια κετού ή
πειά κετού = πκ έια κετού· ιδ. έια, ίάκε.
- πεκάι-ι (γ. Σ.) πελάτετε [Λατ. peccatum] = άμαρτία· και πκατ-ι (γ.
Σ.) μπκάτ-ι, μεκάτ-ι (κατ' άποβολήν του π).
- πεκατιούε-όρι (γ. Σ.) πληθ. πεκατιούε-τε και
πεκατιούε-όρι (συνηρ) πληθ. πεκατιούε-τε, και πκατιούε-όρι, και
πκατιούε-ι, μπκατιούε-όρι μπκατιούε-όρι, μεκατιούε-όρι, μεκατι-
νούε-όρι = άμαρτωλόσ· ιδ. φκλιτούε-όρι (τόσμ) φκλιτούε-όρι και
φκλιτούε-όρι, φκλιτούε-όρι.
- πεκατιούε-ια (γ. Σ.) πληθ. πεκατιούε-τε = άμαρτωλή· και πκατιούε-ix
(γ. Σ.), μπκατιούε-ix, μεκατιούε-ix = ιδ. φκλιτούε-ix και φκλι-
τούε-ix (γ. τ.).
- πεκούλι-ι [Λατ. peculum] = ιδικιτέρι ιδιοκτησία, ώς μετζι άδελ-
φών, ή γυναικόσ και άνδρόσ· 2) πεκούλι-ι (Περμέτ.) έν τή φράσει

- ε κάμ πεκούλγ = τὸν ἔχω οἰκεῖον· ε κάμ μβε πεκούλγ ατε νιερί = τὸν ἔχω εἰς εὐνοϊαν αὐτόν τὸν ἄνθρωπον.
- πεκουλγι-α (Ἄργυρ.) πληθ. πεκουλγιτε = φιλοδώρημα· απ πεκουλι = φιλοδώρω· ε κάμ μπισούαρ με πεκουλγι = τὸν ἔχω συνειθισμένον μὲ φιλοδώρηματα· ου απ πεκουλγι djέμβετ (= φιλοδώρω τὰ παιδιὰ) α ὄρεθετόρεβετ (ἢ τοὺς ὑπηρετάς). — (κουρ ι μάρρενε με τε μίρε ε ου άπενε πέμε, α τε νγρένε, α περά).
- πεκji-ρι (Περμέτ.), πεκji-α (τ), σπελjkji-νι (γ. Ἑλλάσ.) σπενγκji-α (Καθχχ) = τὸ κράσπεδον. — ι ζούρα πεκjiνε = ι ζούρα πεκjiνε (Περμέτ.) ι ζούρα πεκjiνε (τ), ε ζούνα περ σπελjkjiνι (γ) = ἡψάμην τοῦ κράσπεδου του· (χάριν τιμῆς ἢ εὐλαθείας)· νδνε σπελjkjiτ τε Περρενίσε· (γ) = ὑπὸ τὸ κράσπεδον τοῦ Θεοῦ (δηλ. ὑπὸ τὴν προφύλαξιν, ὑπὸ τὴν προστασίαν) με πεκji τε περβέσούρα (τ) = μὲ ἀνσκουμπωμένα τὰ κράσπεδα· ἴδ. σκjiεπ-ι = ἡ ἄκρη τοῦ φορέματος.
- πεκjiσε-α : πληθ. πεκjiσατε = τοῦδλι καυόμεναι εἰς τὴν φωτιάν.
- πεκjiε-α πληθ. πεκjiατε (Dίθρα-Τετόθα = πλίνθος (Τουρκιστὶ κjiε-πίτῶ).
- πελḡμβε-α (γ. bogdan) πληθ. πελḡμβετε [Ἑλλιν. παλάμη] [Λατ. palma] πελḡμβε-α (τ) πληθ. πελḡμβετε, πελάνγε-α (budi) = ἴδ. πελάνγε-α (budi) πελḡμβε-α (γ) = παλάμη· 2) σπιθαμή.
- πελάνδρε-α = ἴδ. πουλάνδρε-α (Τουρκιν.).
- πελάσ-έτ-έτ ρ. = ὀγκορίζω. — ἴδ. ρ. πḡλ.
- πελε-ja : πληθ. πελετε = délje, α δι, α λjόπε κjiε πιελ α κjiε μβίλjετε, έῶτε με κjούμεῶτε. — ἀντιθ. ὄτέρπε-α.
- πελόρε-ja : πληθ. πελόρετε (ὀρθότερον πιελόρε-ja) = ὅσα ζῶα γεννώσιν, ἔχουσι γάλα· = πελε-ja.
- πελούμπ-βι (τ. bagdan) πληθ. πελούμβατε = ἴδ. πουλούμπ-ι (γ).
- πελισάσ-έτ-έτ (Τουρκιν.) = ἴδ. πελjτσάσ-έτ-έτ. σκάζω.
- πελjρο-ι ἄρσ. (Μυζεκjiεjα) πληθ. πελjρε-τε = ἡκρί πέλjαῶ. πελjρε jα θηλ. πληθ. πελjρετε.
- πελjάσ-ζι (budi) = πελάτιον ἴδ. πουλjάσ-ζι (Σ).
- πέλjε-α : πληθ. πέλjατε = ἡ φοράδχ κοινῶς.
- πελjερόρε-α (Μυζεκjiεjα) πληθ. α-τε = εἶδος ποταμίου πτηνοῦ.
- πελjερενij-α (bogdan) = pellegrinagio (Τουρκ. χαδῶιλεχ).

πέλκχξ ρ. ένεργ. = θολώνω τὸ νερόν.

πέλκχξέϋ ('Αργυρ.) ρ. ένεργ. [Λατ. placeo-ere] ρ. άρέσκω, μ' άρέσκει: ε πέλκχξέϋ φουτ κετέ νχερί = τὸν άρέσκω πολὺ αὐτὸν τὸν άνθρωπον κχι με πέλκχξέν φουτ κύ νχερί = μ' άρέσκει πολὺ αὐτός ὁ άνθρωπος: με-τε-ι-νχ-ου-ου πέλκχξέν = μου, σοῦ, τοῦ, μάς, σας, τούς, άρέσκει: ε πέλκχξέϋ = τὸν άρέσκω, ε πέλκχξέν = τὸν άρέσκεις, ε πέλκχξέν = τὸν άρέσκει.—τῶ' ι πέλκχξέβε κτύ: = τί τοῦ άρεσες κτύου: ι πέλκχξέβεθ θουκουρίνε = τοῦ άρεσκ τήν ὠραϊότητα.— δένδερετ ι πέλκχξέου νούσεχ = τοῦ γαμβροῦ τοῦ ἤρεσεν ἡ νύμφη: σ' με πέλκχξέν θούρη = διαφορούμενον) = δέν άρέσκω εἰς τὸν άνδρα κχι ὁ άνηρ δέν άρέσκει (δέν άχπχ) ἐμέ. — τε πέλκχξέϋ = σου άρέσκω: ι πέλκχξέν = τοῦ άρέσκεις, ι πέλκχξέν = τοῦ άρέσκει: χ νούκε τε πέλκχξέϋ ουνε τῷ: δέν σοῦ άρέσκω ἐγὼ ἐσένχ: χ νούκε με πέλκχξέν τοῦ μουχ: δέν με άρέσκεις σὺ ἐμένχ: χ νούκε ι πέλκχξέϋ ουν' κτύ = δέν τῷ άρέσκω ἐγὼ κτύου: άρα πέλκχξέβεχ-ε-ου, μετοχ. πέλκχξέβερε (τ) πέλκχξέμε, πέλκχξέμ (γ).

πέλκχξέχεμ: πχθ. = άρεστὸς γίνομχι, άρέσκωμχι ὑπὸ τινος. — πέλκχξέχεμ νχχ γγένδεχ = άρέσκωμχι ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἢ με πέλκχξέν γγένδεχ = με άρέσκει ὁ λαός, (με άχπχ).

πέλκχξέμ-ι: πλθ. πέλκχξέμετε = άρέσκεις.

(ι-ε) πέλκχξέρε-ι-α (τ), πέλκχξέρεθμ-ι-με-χ (τ) πέλκχξέρεθμ (γ) κχι πέλκχξέρεθμ (γ. συνηρ.) = άρεστὸς-ή.

πέλκχξέρε-α (γ) πλθ. πέλκχξέρετε = ἴδ. πέλκχξέρε-α (τ) = πχνί.

πέλκχξέρε-έτ-έτ (Βεράτ. Περεμέτ.) ρ. = σχάω, ἴδ. πλξάσ.

πέλκχξέρε-έτ-έτ (Σ) ρ. = ἴδ. πέλκχξέρε-έτ-έτ = πλξάσ.

πέμε-α πλθ. πέμετε ['Ελλην. πέμμα, Λατ. roma] = ὀπωριόν.

πέ-νι (γ) πε-ρι (τ) πλθ. πέντε = [συγκρ. γρχνι. πχνί = πλξέρε] = ἡ κλωστή, ράμμα.

πεγγέρε-α: πλθ. πεγγέρετε = πρόσκομμα.

πεγγόρ-όϋ [Σλαβική λέξις] ρ = σκοντάπτω τινά. πεγγόρ κάλινε, γομάρινε, μουσκένε.— άντίθ. ὀπεγγόρ.

πεγγόρεμ-όχεμ: πχθ. κχι οὐδ σκοντάπτωμχι ὑπὸ τινος κχι σκοντάπτω ἐγὼ = μέρεμ. μηε θούε (Σ) κων. πηδικλόνωμχι.— άντίθ. ὀπεγγόρεμ-όχεμ.

πενδάρο-ι (γ) πληθ. πενδάρετε = γεωργός, ζευγίτης. ἴδ. βούλιχ-ου βούλιχ-ου.— πενδάρο-ι (Βεράτ. Περμέτ.) πληθ. πενδάρετε = ὁ φύλαξ τῶν ἀγρῶν, ἀμπέλων. ἴδ. βεῖστουέρ-όρι (Σ).

πένδε-α (γ) πενδε-α (τ) πληθ. ε-τε = τὸ πτερόν (τῶν πτηνῶν) τὸ πτίλον. 2) γραφίς, κάλαμος, κονδύλιον, μὲ τὸ ὅποιον γράφουν (κυρίως ἀπὸ πτερόν), 3) τὸ ζευγάρι τῶν βοῶν μὲ τὸ ὅποιον ζευγαρόνουσι τὴν γῆν.— νῆε πένδε κῆε, δὺ πένδε κῆε κ.τ.λ. = ἐν ζεύγος βοῶν, δύο ζεύγη βοῶν κ.τ.λ. 4) νῆε πένδε δε, δὺ πένδε δε = ἐν στρέμμα γῆς, δύο στρέμματῃ γῆς, ἐν ἡμεροκάματον γῆς, τὸ ὅποιον δύνεται ἐν ζεύγος βοῶν νὰ καλλιεργήσῃ εἰς διάστημα μιᾶς ἡμέρας.— νγὰσ πέν-δετε = ὀργάνω τὴν γῆν.

πενδέσε-α (γ. budi) πενδίμ-ι (γ) πληθ. πενδέσατε πενδίμετε = μετάνοιχ, μεταμέλειχ.

πενδόχημ. = μετκρέλλομι, μετκνοῶ.

πένκ-γου = ἐχέγγου, ἐνέχυρον (Τουρκ. ρεχέμ).

πενέσ-ζι (γ. τ) πληθ. πενέζατε = εἶδος ἀργυροῦ νομίσματος.

πενίχ-ου ἢ πενίχ-ου (Ἑλθασ. Βεράτ.) = εἶδος ἐρυθροῦ κέγγου (πληθ. ἄχρηστος)

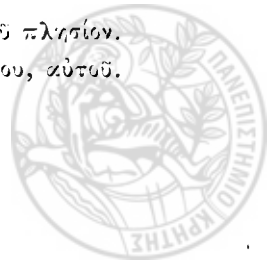
πένσε-α (Ἀργου.) ἴδ. πλῆνδεσ-ι ἢ βλῆνδεσ-α. κοιλίχ (ζῶου).

περ: πρῶθ. = περὶ (μετὰ κίτ.) τὸ περὶ τινος.— φλῆσινε περ τριμερὶν' ε Σκῆπετάρτε = ὠμίλου περὶ τῆς ἀνδρείας τῶν Ἀλθωνῶν. 2) (μετ' κίτ.) διάρκειν χρόνου περ τρεῖς δίτ, περ τρι ἰάβε, περ τρε μούχ, περ τρε βιέτ. = ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ἐπὶ τρεῖς ἐβδομάδας, ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ἐπὶ τρεῖς ἔτη. 3) ὡς τελικόν προτασσόμενον εἰς τὸ ἀπκρέματον. περ με νγρᾶνε = ἵνα φάγω-ης-η-ωμεν-ητε-ωσι. 4) ὁμοστικόν. περ Ζῶτινε, περ βέσνε, περ κρύετ τ' ἴμ κ.τ.λ.

περανδά: [Περ-ανδά] περανδάτῃ: ἔθεν, δια τοῦτο. ἴδ. ανδά-ανδάτῃ.

περανδούαρο-όρι πληθ. περανδότε [im-perator]. περανδουέρ-όρι (budi) = αὐτοκράτωρ, βσιλεύς. ἴδ. ρίγε-α. περανδότε-α πληθ. περανδότε = αὐτοκράτειρα, βσιλίτισσῃ. περανδουέρ-όρι (bogdan) ἴδ. μβερέτ-ι, μβερετενέσε-α.

περάνε [περ-άνε-α] (ἐπίρ. συντασ. μετὰ γεν.) = πλησίον, ἐκ τοῦ πλησίον. κοινῶς δίπλα.— περάνε μέ]ε, τέ]ε, κτῖ, = πλησίον μου, σου, αὐτοῦ.

περορενδίτι (Περμέτ.) [περ-άρε-α] = παρκασποριάζω. — μὲς με περκαρεν-
δίτι πούνενε = (μεταφορικῶς) μὴ με χαλαρὸς τὴν τάξιν, τὴν συνέχειαν
τῆς ἐργασίας.

περορενδίτεμ (Περμέτ.) ρ. οὐδ. = παρκασποριάζω, ἀλλάζω τὴν σποράν.

— ου περκαρενδίτι ἀρχ = τὸ χωράφιον παρκασπόρικσεν = ἤλλαξε σποράν.

περοροῖ (γ) [περ-ᾶρ-ι] ρ. ἐνερ. = χρυσύνω, μαλκαμοκαπνίζω. — ᾶρμε τε
περκαρούμε = ὅπλα ἐπιχρυσωμένα. ἴδ. ρ. παροῖ.

περοροῖεμ: παθ. = χρυσύνομαι. — ἴδ. παροῖεμ.

(ι-ε-τε) *περορούεμ* = χρυσωμένος-η-ον.

περορίμ-ι: πληθ. περκαρίμετε = τὸ ἐπιχρυσώμα, (μαλκαμοκαπνισμ.).

περοράλ (γ) καὶ *περοράλεμ* (γ) ρ. = διηγούμαι, λέγω παρκαμύθια.

περοράλε-α πληθ. περκαράλτε καὶ πράλε-α (τ) πράλτε [Ἴταλ. parola
= λόγος] = μῦθος, κοινῶς παρκαμύθιον. — θέμ περκαράλα = λέγω παρκα-
μύθια. παρομ: περκαράλα Δούρρεσι = μάταιοι λόγοι, ἀνύπαρκτα πρά-
γματτα. (Τουρκ. boş lakevdi).

(ι-ε) *περοβᾶδιμ* (budi) [περ-βᾶδε-α] = λυπημένος (ἐκ θανάτου).

περοβῆ (τ) ἴδ. βῆ (τ). ρ. <καταβάλλω, κατισχύω>.

περοβελιάκ-ου (Περμέτ.) [περβελεῖ] ἴδ. φελῖ-α.

περοβελῆμ-ι πληθ. περβελεῖμετε. ἡ καύσις ἀπὸ ζεστό φαγητό.

περοβελῆν-οῖ [περ-βᾶδε-α] ρ. ἐνεργ. = ζεματῶ, καίω.

περοβελῆνεμ-όχεμ: παθ. = ζεματούμαι, καίομαι, (ἀπὸ ζῆλον)· μτχ
περβελεῖούρε (τ), περβελεῖούεμ (γ) περβελεῖουμ (γ. συνηρ.).

(ι-ε) *περοβενέομ*: (budi) = ισθόλος, φαρμακερός.

περοβέο [περ-βῆο ρ.] καὶ ὀπερβιέλε (Σ) = ἀνασκουμπόνομαι· περβέο δό-
ρενε καὶ ὀπερβιέλε δόρενε μτχ. περβέοε καὶ ὀπερβιέλε (Σ).

περοβέτε, περβέτε (Σ) περβέτεχε = δι' ἐαυτόν, διὰ τὸν ἐαυτόν του. —
ε βερε περβέτε = τὸ ἔκαμα διὰ τὸν ἐαυτόν μου. — ε βερε περβέτε =
τὸ ἔκαμες διὰ τὸν ἐαυτόν σου. — ε βερε περβέτε = τὸ ἔκαμε διὰ
τὸν ἐαυτόν του. — ε βερε περβέτε = τὸ ἐκάμαμεν διὰ τὸν ἐαυτόν μας.
— ε βερε περβέτε = τὸ ἐκάματε διὰ τὸν ἐαυτόν σας. — ε βερε
περβέτε = τὸ ἔκαμαν διὰ τὸν ἐαυτόν τους.

περοβέτῶ, περβέτῶε (τ) προθ. = ἐκτός, παρκατός, εἰμὴ μόνον. — καὶ
μούντ τε νδελεῖε φάλε περβέτῶ Περκανδίσσε; = τίς δύνεται συγχο-
ρῆσαι ἀμαρτίας ἐκτός τοῦ Θεοῦ.

περζίερ (Σ) περζίρ = ιδ. πρίερ ρημ. πρίρ (συνηρ.) βρζίω).

περβίθεμ: ὀπερβίλγεμ (Σ) = κοιν. ἀνασκουμπόνομυ.

περβοῦj (γ. Σ. budi) = τραπεινόω τινά. περβοῦχεμ πάθ. — ἀόρ. περ-
βούνκ-ε-ι, μτχ. περβοῦμ.

(ι-ε) περβοῦτε-ι-α (γ. Σ. budi-bogdan) = τραπεινός-ή, τὸ οὐδ. (τε)
περβοῦτε-ιτε = ἡ τραπείνωσις.

περβαλjiσάσ-ι (bogdan) πλῆθ. περβκλjτσάσιτε = πκλκιστής.

περβῆj (budi, bogdan) [περ-βῆ-jx] ρ. ἐνερ. = ὀρκίζω τινά. — ε βῆ
μβε βῆ = τὸν ὀρκίζω. ἴδ. περβετόνj, περγjερόj. — περβῆχεμ (budi-
bogdan) = ὀρκίζομαι, βάνj βῆ. ἴδ. περβετόνεμ, περγjερόχεμ.

(ι) περβίμ-ι: ἀρσ. (bogdan) = τερως, ε-περβίμε-jx θηλ.

περβλjέσ-έτ-έτ (Σ) ἴδ. περμελjέσ-έτ-έτ. ἀρτκίνω, δὲν νηστεύω. — περ-
βλέτεμ (Σ) = ἴδ. περμελjέτεμ. — πουρβουljέσ-έτ-έτ, (Βεράτ.) πουρ-
βουljέτεμ (Βεράτ.) πουρβουljέσ-έτ-έτ (Καβ.) πουρβουljέτεμ (Καβ.)

περβούζε [περ-βούζε-x] ἐπιρ. = γεμάτον ἕως τὰ χείλη. ὡς βούζε περ-
βούζε = ἕως τὰ χείλη γεμάτον. — μβούσ κούπενε περβούζε = γεμίζω
τὸ ποτήριον ἕως τὰ χείλη. — ε μβούσκ βούζε περ βούζε. — μος ε
μβούσ περβούζε σε δέρδετε.

περβούζεμ (bogdan Σ) = μίρρεμ vδε περ γόjε περ τε κέκj (Σ).

περβούζεμ (bogdan) = περκjέσέμ με γόjε = κκτκφρονομυ.

περβοῦj (γ) ρ. ἐνερ. = ἐπκγρπνῶ, φυλάττω τινά τὴν νύκτα — περ-
βοῦj τε βδέκουνινε = ἐπκγρπνῶ φυλάττων τὸν ἀρρωστον.

περβούκjε-ja = ἴδ. πουρβούκjε-jx. κάλυζ (ἀνθους).

περβρέnda (τ) περμβρέnda (γ) = ἔσωθεν, ἀπὸ μέσx. ἀντίθ. περjάσx.

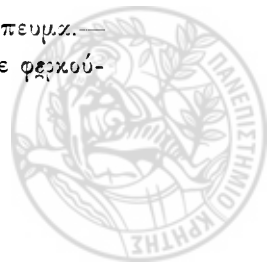
περβούσ κκί περβούζι (Σ. bogdan) [περ-βούζε-x] ρ. ἐνερ. = μάρρ
vδε περ γόjε κένδ περτε κέκj = περκjέσ με βούζε, (bogdan) = περι-
γελῶ τινx, κκτκφρονῶ τινx. — ἀόρ. περβούζx-ε-ι, μτχ. περβούζε
κκί περβούζουνε.

περβούθ: (γ) [περ-βούθε-x] = ε μάρρ vδε περ βούθε = κκκομετκχειρjίζο-
μαι τινά.

περβούθεμ: πκθ. ὑπὸ τινος κκκομετκχειρjίζομαι.

περγεζίμ-ι (budi-Βεράτ.) πλῆθ. περγεζίμετε = χκζίδεωμx, θῶπευμx. —

περγεζόνj (budi-Βεράτ.) = χκζίδεώ, θῶπεύω τινά. — τούκε φερκού-

ζρε με δόρε (ἐπὶ ζώων καὶ μικρῶν πικιδίων). 2) *περγεζόνj* (*bogdan*) = συγχάριω τινά, καὶ τῶκακλιτ (Περμέτ.) [= *σκαλιζω*].

περγιάκ (γ. *budi*) ρ. ἐνεργ. = χίματόνω, βένj γιάκ. — *περγιάκα* γι-
ῶτινε = χιμάτωσα τὸν δάκτυλον. — ἄορ. *περγιάκα-ε-ου*. *μτχ.* *περγιάκουε*.

περγιάκεμ (γ) = χίματόνομι. βέχεμ με γιάκ 2) *βίε μβε γιάκ* = φονεύομεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον (ἐπὶ ἐχθροπραξίαις) καὶ γjακετόj-όνεμ (Ἀργυρ.).

(ι-ε) *περγιάκουε* (*budi*) = αἰματωμένος, η.

περγιάσ ρ. τριτοπρ. = ἴδ. γιάσ ρ.

περγιέγγεμ καὶ *περγιίγγεμ* [*περ-γιέγγεμ*] ρ. ἀποθ. (συντασ. μετὰ γεν.) = ἀποκρίνομι, ἀπαντῶ. — ἀντ'θ. πύεσ ρ.

περγιερόνj-όj [*Λατ.* *juro-are*], *περβεj* (*budi*) *περβετόνj-όj* (τ) = μαρρ μβε *bē* = ὄμνομι, ὀμνώω, — *περγιερόνj* *djάλjενε* = βένj *bē* μβε *djάλjενε*. — *μος περγιερῶ* *Ζῶτινε* = *μος βέν bē* μβε *Ζῶτινε* 2) ρ. ἐν. = ὀρκίζω τινά. — *βέ* μβε *bē*, *τε* *περγιερόνj* *τυj* = *τε βέ* μβε *bē* *τυj*. 3) ἐξορκίζω τινά διὰ μαγικῆς τέχνης.

περγιερόνεμ-όχεμ, *περβεχέμ* (*budi*), *περβετόνεμ* = ὀρκίζομι, βενj *bē*. — *περγιερόνεμ* μβε *djάλjενε*. — *μὸς ου περγιερῶ* μβε *Περενδίνε* = μὴ ὀρκίξεσσι εἰς τὸν Θεόν. — *ου περγιερῶ* *τε* *με βράσε* = ὀρκίσθη νὰ με φονεύσῃ.

περγιόνj-όj (γ. τ. *budi*), *περγιούκj* (τ) *βιογῶj* (*Μιρεδίτj*) = στέκομι κεκρυμμένος καὶ μετὰ προσοχῆς ἀκούων ἢ βλέπων, ὅσα λέγουσιν ἢ πράττουσιν οἱ ἄλλοι. ὠτκουστῶ, ἀκροάζομι κρυφίως, *πκρ-τηρῶ* κρυφίως. — *με περγιόντε* *σε τῶ* *φλjσνjα*, *σε τῶ* *βενjα*. — 2) *πκρκαμονεύω*, ἐνεδρεύω.

περγιόνεσ-ι *πληθ.* *περγιόνεσjτε* = αὐ κjε *περγιόν* = κητάσκοπος.

περγιόνεσ-ja : *πληθ.* *περγιόνεσjτε* = κjῶ κjε *περγιόν*.

(ι-ε) *περγιόσοουε-ι-α* (Περμέτ.) = τεταπεινωμένος ἕνεκα τοῦ γήρατος καὶ τῆς ἀδυναμίας· (= τὰυτόσημος τοῦ ι-ε *περγιούνjουε*).

περγιούνj (τ) [*περ-γjῶ-νι*] ρ. ἐνεργ. *περγιούνjεμ* (τ) = *πκθ.* καὶ *περγjύνj* - *περγjύνjεμ* = *τκπειῶ* - *τκπεινόνομι* ἕνεκα τῆς ἀδυναμίας καὶ τοῦ γήρατος· *μτχ.* *περγιούνjουε*, *περγjύνjουε*.

περγιόμεσε (γ) [*περ-γjόμεσε*: Ἑλλην. ἤμισυ] καὶ *περγιύμε* (τ), *περ-*

- γῆύμεζε (bogdan), περιγύσε (Σ) ἐπιρ. = ἐξ ἡμισείας.—γῆύμεσε περιγύμεσε = ἐξ ἡμισείας.—ἰδ. γῆύσε (Σ) γῆύμεσε, γῆύσμε.
- περδέου (γ), περδέσε-α (Βεράτ.) = ρευματισμός.—με ζε περδέσα (Βεράτ.) = πάσχω ἀπὸ ρευματισμούς.
- περδέσε-α (τετραγλωσσος) ἰδ. θενέγουλε-α.
- περδέισκε-α πληθ.—α-τε = ἐπίγειος· μίξε-περδέτσκε (Ἐλβασ.) = ἰδ. θενέγουλε-α.—ὄτεπι περδέτσκε = χαμόγειος οἰκία.
- περδούνε (γ) [περ-δούνε-α] ἐπιρ. = βιαιῶς με περδούνε = διὰ τῆς βίας.
- περδαῖ (γ) ρ. ἐνεργ. = σκορπίζω τι· περδαῖ = παθ. σκορπίζομαι καὶ ὄπερδαῖ-ἄχεμ, περνδαῖ-ἄχεμ, περνδᾶνῖ-ἄχεμ (τ).
- περδέλι (γ) ἐλεῶ, εὐσπλαγχνίζομαι τινά.
- περδέλέχεμ : = ἐλεοῦμαι, εὐσπλαγχνίζομαι —περδέλέ νχ, Ζῶτ = Κύριε ἐλέησον· τε περδέλέφτε Ζῶτι ! = ὁ Θεὸς νὰ σὲ ἐλεήση.
- περδέλένῖ (Περμέτ.) ρ. ἐνεργ. = παρηγορῶ τινε (ἐπὶ θανάτου).
- περδέλένεμ : παρηγοροῦμαι ὑπὸ τινος· βᾶνε περ τε περδέλένε = ἐπῆγχν πρὸς παρηγορίαν (θανάτου) ἰδ. νγουῶουλόῖ-ὄχεγ.
- περδέλέσε-α πληθ. περδέλέσατε καὶ περδέλιμ-ι πληθ. περδέλιμετε = ἔλεος εὐσπλαγχνία.
- περδέλιμ-μάθ-δι (γ) = πολυεὐσπλαγχνος.
- περδέλιμ-μάδε-ία (γ) ἢ πολυεὐσπλαγχνος.
- περδέλεσετᾶρο-ι (γ) πληθ. περδέλεσετᾶρετε = ἐλεήμων.
- πέρδελεσετᾶρε-ῖα : πληθ. περδέλεσετᾶρετε = ἢ ἐλεήμων· περδέλιμταρ-ι ἄρσ. περδέλιμταρε-ῖα θηλ. πληθ. κρετε ἄρσ., ἄρετε θηλ. = ἐλεήμων.
- (ι-ε) περδέλέσῖμ (γ) περδέλέσεσῖμ (τ) = ἐλεήμων, εὐσπλαγχνος.
- περδέρεσ-ι ??? (ἐπαίτης).
- περδίῖ καὶ περδῖῖ : περδίχεμ (Σ) = ἰδ. περσίελ-ιλεμ (τ) = καταπίνω-ομαι.
- περδίτε (γ. τ. Σ) περδίτα : ἐπιρ. = καθημερινῶς δίτε περδίτε ἢ δίτε περδίτα = νχ δίτα (τ) = καθημέραν καθ' ἐκάστην ἡμέραν.
- (ι-ε) περδίεσῖμ = καθημερινός-ἢ.
- περδρέθ : μουστέκχετε = στρίβω τὰ μουστάκια· περδρέθ βέσχετε = στρίβω τὰ χυτιά, περδρέθ βούζχετε (ἐπὶ καταφρονήσεως—ἀντιθ. ὄπερδρέθ-ὄπερδριδεμ (Σ)).
- περδούεο (bogdan) ρ. ἐνεργ. ἰδ. περνδούο ρ.

(τξ) *περδούρεξ-τε* (bogdan) = τξ *περνδύρεξ-τε* = μεταχειρίσις

(ι-ε) *περδούρεξιμ* : = πρόχειρος.

περδύτ : (τυρχν.) ρ. ένερ· έπκνλκμβάνω-λέγω εκ δευτέρου. μκ περ-
δύτ = μα θούεξ περ σε δύτι

περνδι-α : πληθ. *περνδιτε* (budi-bogdan) = βασιλεία κύτοκροτρίξ.

— άρθεξ Περενδίξ γίτε = έλθέτω ή βασιλεία σου.

Περενδι-α (τ) = ό Θεός (μεταγενεστέρως έλκθεν κύτην την σημ. δηλ. μετά Χριστόν υπό τών Χριστιανών, οίτινες ένόμιζον τόν Χριστόν βασιλέα του Ούρανου και της γης, ήθεν εκ της σημασίας Βασιλεύς έλκθε την σημ. Θεός· οι Γέγιδες ούδέποτε χρώντι τή λέξει Περενδι επί της σημ. Θεός, αλλά λέγουσι Ζότ = Θεός, Κύριος.

Περενδέξε-α = βασιλίσιςκ· πληθ. *Περενδέξετξ* (bogdan) κύτοκράτειρα

2) *Περενδέξε-α* (τ) = θεά.

περδόνι-όξ (γ τ.) = βασιλεύω επί δύσεως ήλιού μόνον έν χρήσει). — *περνδοί* *διέλι* (γ.τ.) = έδκτίλευσεν ό ήλιος. — ρξ *διέλι* νδε μάξτ (γ. Μκλεσίξ) = έδυσεν ό ήλιος· ρρίξ *διέλι* (budi) = δύει ό ήλιος. — τξ *περνδούκρ*ιτ' ε *διέλιτ*(τ) και τξ *περνδούεμιτ*' ε *διέλιτ* (γ) και τξ *περνδούμιτε* ε *διέλιτ* = ή δύσις του ήλιού — κερκόδκ τεκ λξεν ε τεκ *περνδόν*. — ι τίλι σ' γξένδετε τεκ λξέν ε τεκ *περνδόν*. — *περνδοί* σϋτξ = έδκτίλευσε (έδυσε) τούς όρθκλμούς κύτου (επί εκπνένουτος, όταν θνήσκη τις).

περνδούαρ-όρι (bogdan) πληθ. *περνδούρετξ* = ιδ. *περνδούερ-όρι*.

περνδόρ [άντι *περδός*] ρ. ένερ. μεταχειρίζομαι τι.

περνδόρεμ : κπθ. υπό τινος μεταχειρίζομαι.

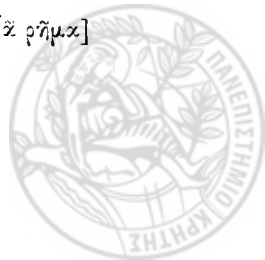
περρεπίτε (γ) = ιδ. *ρρεπίτε* (γ) έπιρ.

περξ (γ bogdan) *περξε* (τ) [*περ-ξξ-νι*, *ξξ-ρι*] = άποπέμπω, άποβάλλω, διώκω, εκδιώκω, έξορίζω, κρινώς διώκνω (κυρίως διά της φωνής) ιδ. *δεξόξ*, *σβόξ*, *βιόξ*, άντιθ. *πρέσ* ρ. — άορ. *περξούνακ-ε-ι* (γ) *περξούνακ-ε-ι* (τ) μτχ. *περξάνε* και *περξε* (τ). — κπθ. *περξίχημ* (γ) *περξίχημ* (τ).

(ι-ε)-*περξάνε-ι-α* (γ. budi) = άποδεδιωγμένος-α, έξόριστος.

(ι-ε)-*περξένε-ι-α* (τ) άποβεβλημένος, έξόριστος. — τξ-*περξάνε-τε* και τξ *περξένετξ* = άποδιώξις.

περξάα - *περξένε* - *περξένε* (budi) άντι *περξξ-περξέν-έν* [*περξξ* ρήμα]

ρ. = δέχομαι, ἀποδέχομαι, λαμβάνω, ὑποδέχομαι ἴδ. πρόσ = δέχομαι.
 (ι-ε-τξ) *περζῖνε* (budi-bogdan) = εὐπρόσδεκτος. — *κῆρ λημεόσνε*
ἴδτε μᾶ ε περζῖνε περπάρχ Τίνε-Ζότι (bogdan) = *κῆρ* ἢ ἐλεημοσύνη
 εἶνε περισσότερον εὐπρόσδεκτος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

περζῖε, *περζῖ* (συνηρ. γ.) = ἀνκακτόνω τι· *περζῖε* γῆλενε = ἀνκακτόνω
 τὸ φηγητόν· *περζῖε* ἴδτενε = ὀχλογωγῶ, ὑποκινῶ τὸ πλῆθος· ἐπκ-
 ναστατῶ.

περζῖεμ πκθ. ἀνκακτόνομαι· 2) συνκαστρέφομαι, κάμνω συντροφίαν·
περζῖεμ με ὄνε = συγκαίνωνῶ, συνκαστρέφομαι, μός ου *περζῖ* με
κτά = μὴ συνκαστρέφουσι μετ' αὐτῶν· *μτχ. περζῖερε* (τ) καὶ *περ-*
ζῖεμ περζῖμ (γ).

περζῖετε = τριτοπρόσωπον ρ. *με-τε-ι περζῖετε* = *με-τε-ι* βιέν τε βιέλε =
 με, σε, τὸν ἔρχεσσι νᾶ ζεράση.

περζῖεμ (τ) πκθ. τοῦ *περζῖ*, (γ) *περζῖε* (τ).

(ι-ε) *περζῖάρσμι* (budi-bogdan) = πύρινος.

περζῖλίτ-περζῖλίεμ (Βεράτ.) = *περτσελό* ὄχεμ. — (τὸ *περζῖλίτ* εἶνε
 ἐμφαντικώτερον τοῦ *περτσελό* ὁ ἴδ.) = καψαλίζω εἰς τὴν φωτιάν.
περζῖσ-ίτ-ίτ (Σ) = *περφλκκό*] = διέκ λῆσινε κ κῆμετε νδε φλῆ-
 κετε, *περτσελό* 2) (γενικῶς) = *φεργό* = *τηγχνίζω*.

περζῖεμ (Σ) πκθ = *περτσελό*χεμ· 2) *φεργό*χεμ.

περθᾶ ρ. ἐνεργ. = κατὰζηράνω *περθᾶ*χεμ = κατὰζηράνομαι ου *περθᾶνε*
δρέγεζατε.

περθύε (Βεράτ.) ρ. = διπλόνω.

περῖάστε καὶ *περῖάστα* (ἐπιρ.) = ἔζωθεν· (συντασ. μετὰ γενικῆς) *περῖάσ*τ
ὄτεπίσε = ἔζωθεν τῆς οἰκίας.

(ι-ε) *περῖάσ*τεμ = ἴδ. (ι-ε) *ῖάσ*-ε-ι-α, (ι-ε) *ῖάσ*τεμ.

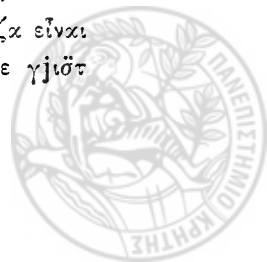
(ι-ε) *περῖέσμι* = κίωνος-α.

περῖε (τ. Περμέτ.) ἴδ. *περῖε* ρ. *περῖεμ* = ἴδ. *περῖεμ* (τ).

περῖντ-δι, *πρίνδ-ι* (τ) *περίνδ-ι*, *πρίνδ-ι* (γ) [Λατινιστι *parens-pa-*
rentis] = τοκεύς, γονεύς, γεννήτωρ· πλῆθ. *περίντ*. — *περίντ* ε *πάρε*
 = οἱ πρόγονοι.

περῖάβε-α (Τυρχν.) πλῆθ. α-τε ἴδ. *βελῖένδσε-α* = σκέπασμα.

περῖάσ-έτ-έτ, (γ) (budi-bogdan) *περῖ* κάσ. ἴδ. νχσ-έτ-έτ, [ἢ *ρίζα* εἶναι
κάσ ἐτ ἐτ]. ρ. ἐνεργ. = ἔπτουμαι, ἐγγίζω, ψηλαφῶ, πῖεκ με γῆσ

(συνταξ. μέ γεν.) 2) ἀπαντῶ τινι· περιλάσ κρύετε νδε τράτ = ἐγγίζω τὴν κροχλὴν μου εἰς τὴν δοκὸν· περιλάσ με νιε νιε· = ἀπὴντησιν ἀνθρωπων· 3) ἀνήκει (ἰθικῶς) με-τε-ι περιλάτ = ἀνήκει εἰς ἐμέ, εἰς σέ, εἰς αὐτόν· σ' τε περιλάτ τῷ κρηύ ποῦνε = δὲν ἀνήκει εἰς σέ τοῦτο· ἰδ. ρ. πρέκ.

περοκεδέλῃ (γ. Βεράτ.) ρ. = χαῖδεύω τινά· 2) κολακτεύω τινι· κχι (Κκβ.)

λῃεδκτόῃ πέροκεδέλῃεμ λῃεδκτόῃεμ. πκθ.

περοκεδέλῃε-α πλιθ. α-τε = χαῖδευμα.

περοκεδέῃεμ ρ. οὐδ. = ζικνγκυρίζω· οράσις· κρηθέῃεμ ε περοκεθέῃεμ = γυρίζω κχι ζικνγκυρίζω.

περοκέμβεμ· (Βεράτ.) = ἀρχίζω νὰ περιπικτῶ (ἐπὶ νηπίων α τ' ουπερ-κέμβεν djέμτε· ἰδ. μηκῆμβεμ (γ. Κροῦῃκ = περοκέμβεμ (τ) 2) ἀνκ-λμυβάνω (ἐπὶ ἀρώστων).

(ι-ε) περοκενάκῃοῖμ (budi-bogdan = ἡδύς, ἡδέιζ, εὐχάριστος γῃέλ' ε περοκενάκῃοῖμε = ἡδιστον φκγκτόν.

περοκίτεμ· πκθ. τοῦ περολάσ [ἰδ. νγί-τεμ].

περοκόκῃ· ρ. ενεργ. = μβελέθ νγκ νιε κόκῃε νγκ νιε κόκῃε· ἀντιθ. ὀκοκῃ κχι ὀπεροκόκῃ ρ.

περοκόκῃεμ· πκθ. τοῦ περοκόκῃ.

(ι) περοκόρετε (bogdan) = μέτριος, ὀλιγκρκῃς.

(ε) περοκόρετε-α = θελ. μετρίκ, ὀλιγκρκῃς· τε περοκόρετε-ιτε = μετριότης, ὀλιγκρκῃς.

(ι-ε-τε) περοκόρε (bogdan) νιε· ι περοκόρε μηε χάετ = ἀνθρωπος ὀλιγκρκῃς εἰς τὸ τρώγειν.—με τε περοκόρετε=μέ μετριότητη.

περοκούεο· ἐπιρ. = μετρίως.

περοκούλῃεμ· (Σ) [ἰδ. κουλῃάρ-ι ρ. οὐδ. = κάμπτομαχι.—βίδοκουλ ε νῃόμε περοκούλῃετε=ἡ γλωφῆ βέργκ κάμπτετχι.—ἰδ. ἐπεμ = ἐνδίδω κάμπτομαχι.

περοκούνδ (Σ. Κροῦῃκ) ρ. ἐνερ = κουνῶ (λέγετχι μόνον ἐπὶ κούνις) = τούνδ διέπενε (Ἐλβασ.) = κουνῶ τὴν κούνικν.

περοκῃ (Jκροβκ) = νδρῶθ ρ. ἀόρ. περοκέδκ-ε-ου μτχ. περοκῃεμ.

περοκῃάοκ (γ. τ), ρρεθ-ε ρρότουλκ (τ), ρρεθ (Σ) ρροτουλκ (Σ) = πέριζ, γύρω, τριγύρω.—κῃάοκ περοκῃάοκ = γύρω τριγύρω.

περοκροε-ια πλιθ. περοκροε-τε = περικροφαλκῃς, κρῆνος.

περοκῆῶ, κῆῶεμ περ κτῆ (Σ) = περιγελῶ, χλευάζω τινά. πκθ. περ κῆῶεμ.

περοκῆῶεσο-ι πληθ. περοκῆῶεσιτε = χλευαστής.

περοκῆ-α (Κροῦκ) πληθ. περοκῆιτε = προῖκκ.

περολῆζι (γ) ρ. = ἀρπάζω, ρρεμβέζ.

περολῆβετόχεμ (bogdan) = κρυγῶμι, κενοδοζῶ. ἴδ. μβοῦρεμ ρ.

περολῆκούρεμ (τ), περολῆκούρεμ (γ) ρ. οὔδ. = κολακκεύω τινά, (τοῦε ουφερούεμ με λῆκούρε ποσὶ μάτσεικ) ἴδ. περοῖπιτεμ.

περολῆπέζι (γ) ρ. ἐνερ. = κτκγλύφω, γλύφω ὅλως διόλου.

περολῆπέχεμ = κτκγλύφουμι.

περολῆεζ (γ. bogdan) περολῆζι (συνηρ.) = νδράκ, ὄγρούεζ, 2 φουλίκιζ (bζι με λῆεζε), περολῆῶεμ πκθ.

(ι-ε) περομάλομ (bogdan) = περιπόθητος.

περομβά = κτκκρκτῶ, ἐμποδίζω, στκκτῶ. — πκθ. περομβάχεμ, περομβά κάλινε = ἐμποδίζω τὴν ὁρμὴν τοῦ ἵππου. — περομβά βέτενε = ἐγκρκετεύουμι. — ρρούμ ι λῆούμιτ σ' περομβάχετε = τὸ ρεδοκ τοῦ ποτκμοῦ δὲν ἐμποδίζεται.

περομβελῆθ — συμκζεύω, περομβελῆθ (τ) = μβελῆθ τε γῆιθκ bκῶκκ 2) ποσῶτόζ, περομβελῆθ δροῦν' ε ρράπιτ = ποσῶτόζ δροῦν' ε ρράπιτ.

περομβί (γ) (τ) περομβίζι (bogdan) πρῶθ. = ἐπί.

περομβιέμεν-ι (Σ) = ἐπώνυμον κοιν. πκρόνυμκ.

περομβιδορόνῆε-α πληθ. κ-τῶ = ἐπιγραφή.

περομβράπα (γ) ἐπίρ. = ὀπισθεν.

περομβύσ-ύσ-ύσ ρ. ἐνερ. = ἀνκτρέπω κοιν. προμυτίζω, κκὶ πιστομίζω.

περομβύσεμ = ἀνκτρέπουμι. περομβύσεμ (budi-bogdan), περομ.

(ἐπὶ ἀχκριστίε) χῆ βοῦκνε ε περομβύσ κούπενε.

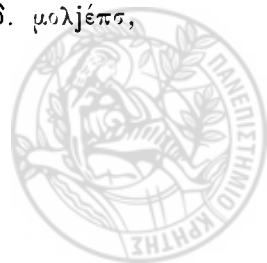
περομβύσ, περομβύσ (budi-bogdan) ἐπίρ. = πρῶμυτκ, μπρῶμυτκ. κθῆζ

περομβύσ = ἀνκτρέπω, γυρίζω τὰ μπρῶμυτκ. — βίε περομβύσ = πίπτω τὰ μπρῶμυτκ.

περομβύτεζε-ζα = κτκκλυσομῶς (τοῦ Νῶε).

(ι-ε) περομκκατενοῦεῶμ, περομκκτενοῦεμ (budi) = ἀμκκτωλόε-ή.

περομκλῆε-έτ έτ (γ. τ) [περο-μολῆέπο γρκκκ.], περομκλῆεε-έτ-έτ, βοορ-βοορ-έτ-έτ (Κκβ.) ποορ-βοορ-έτ-έτ (Βεράτ.) [ἴδ. μολῆέπο, μολῆίε-ίτ-ίτ] = κάμνω τινά νὰ ἀρτκνίετκ.

περομζλέτεμ (γ. τ) περμβλζέτεμ, βουρβουλζέτεμ (Καθ.), πουρβουλζέ-
τεμ (Βεράτ.) = ἀρτχίνουμι. — ουπερμζλέτσε (Σ) = ἀρτθήηκα.

περομθρένδα (γ) = ἴδ. περβρένδχ (τ) = ἐσωθεν

περομέντ (τ), περμένδ (γ. budi) ρ. = ἀναφέρω, φέρω εἰς τὸν νοῦν ἢ εἰς
τὴν μνήμην τι ἢ μνημονεύω τινά. — μος ε περμέντ χτε νjeri = μὴ
ἀναφέρης αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον. — περμέντ έμερατ ε τε βδέκουρετ =
μνημονεύω τὰ ὀνόματα τῶν νεκρῶν.

περομένδεμ (γ) περμένδεμ (τ) = μνημονεύουμι, ἀναφέρουμι ὑπὸ τινος,
ι ζιῖχετ' έμενι με γόβε. — περμένδετ περ τε μίρε. = μνημονεύεταί ἐπὶ
καλοῦ. — περμένδετ περ τε κέκχ = μνημονεύεταί ἐπὶ κακοῦ.

περομετέσε-α (bogdan) = ὑπόσχεσις, πληθ. χ-τε.

περομεντόν-όχ-όνεμ-όχεμ (budi-bogdan) promittere ἴδ. ζοτόχ-
όχεμ = ὑπόσχομαι.

περομίεο-περομίο (συνηρ.) = κατουρῶ. — bχj σούρρενε 2) ρ. ένεργ. = κα-
τουρῶ τινχ. — dέρθ ούχετε.

περομίρεμ = κατουριούμαι. — ου περμόρα νδε γχούμετ = κατουρήθηκα εἰς
τὸν ὕπνον.

περομίχ: (Σ) = ρ. τσχιζώ, περμιχέμ = τσχιζομαι. καὶ προῦιτ-ίτ-ίτ,
προῦιτεμ. παθ. = με τὸ τσχιπὶ σκαλιζώ.

περομζάλχτ-τ. (γ) ρ. ένεργ. = χμβελχσόχ (γ) ἠδύνω, περμζάλχτεμ παθ. =
χμβελχτσόχεμ (γ).

(ι-ε) περομόροτöμ = λυπημένος-η (ένεκα θανάτου συγγενούς) ἴδ. ι-ε περ-
ζöμ = ι θόνε ατι κχε μβχ ζι περ νχονχέ νjeri κχε τ' ι κέτε βδέκουρε.

περομύσ (budi) έπιρ. ἴδ. περμβύσ έπιρ.

περομύσεμ (budi) = ἴδ. περβύσ-εμ. — ρήμα.

περονάτε, περονάτχ: έπιρ. = καθ' έκάστην νύκτχ' νάτε περονάτε καθ'
έκάστην νύκτχ. — άντιθ. περδίτε.

(ι-ε) περονάτεöμ = νυκτερινός-ή.

περονχμένδ (Σ) περνχμένδι (Σ) = έκουσίως: άντιθ. περχίρε = άκουσίως:
ε βανχ περνχμένδ = τὸ έκαχμ έκουσίως.

περονχέχέρε (τ. budi) [περ-νχε-χέρε] = έπιρ. χρόνου = περνχίχέρε περνχ-
χέρεχ (γ) = έν μιχ στιγμήμῃ, εὐθύς, παρευθύς, στιγμήαίως.

περουόάνε-τε (Έλθασ.) = ατὸ τέλχτ' ε ατὸ πάρετε ε ατὸ στολχτε κχε
βάρινε νούσετε νδε κρύετε.

περοπάαλ (bogdan αντί περπάλ) = ὄπαλ = ἐκμυστηρεύομαι, δημοσιεύω.
περοπάρα, ρεπάρα (τ) = ἐμπρός, ἔμπροσθεν κοινῶς μπροστά, πρό, πρίν,

πρότερον· αντίθ. πράπα (τ), μβράπα· (γ)

περοπάραζι (τ) ρεπάραζι (τ) = ἔμπροσθεν, ἀπ' ἐμπρός.

περοπάραρε-ja : πληθ. περπάραρετε καὶ περπάραρε-α πληθ. περπάραρατε
= ἐμπροστέλλω, ποδιά.

περοπάρατε : πληθ. (γ) κοινῶς κατὰβυλάδες (μάρρινε δέγχιτ' ε ἕχρδίσσε
ε ἰ μβουλιόνινε με δέ (ἰ κελάσσενε νδε δέτ) κζε τε ζένε ρρένε τε ρέ).
περπαρράντ' ε ἕχρδίσσε = αὐτὰβυλάδες τοῦ κλήματος.

περοπί (γ) = κατὰπίνω· ἄρ. περπίβα-ε-ού (τ) περπίνα-ε-ου (τ) περ-
πίνω-ε ἰ (γ).

περοπίχεμ (γ) περπίχεμ (τ) = κατὰπίνουμι· μετοχ. περπίνε (γ) περπίρε (τ).

περοπιέκ : ρ. ἐνεργ. = συγχρούω, κτυπῶ κατὰ γῆς· περπιέκ δούρατε =
κροτῶ τὰς χεῖρας· (ἐπὶ χροῶς)· περπιέκ κέμβετρε μβι δέτ = κτυπῶ
τοὺς πόδας κατὰ γῆς (ἐπὶ πείσματος)· περπιέκ κρούετε πὰς μούριτ·
2) περπιέκ (Βεράτ.) = τυχό (γ), ἕαπ (γ) περπύακ με Γιέργγινε μβ'
ούδε = τυχόα με Γιέργγινε μβ' οὐδε = συνήντησα τὸν Γεώργιον καθ'
ὁδόν. τὸ παθ. περπίκαμε : παθ. συγχρούομαι, κτυποῦμαι κατὰ γῆς·
συπερπύακνε νδε λιοφύτε = συνεκρούσθησαν ἐν τῇ μάχῃ νδε jέ τριμ
δίλι jέσσιτ. — περπίκαμε τε βένι κρετέ πούνε πύ σ' μούντ' = προ-
σπαθῶ νὰ κάωω τοῦτο ἀλλὰ δὲν δύνουμι περπίκαμε με = συνκνῶ·
συπερπύακ με Γιέργγινε μβ' οὐδε.

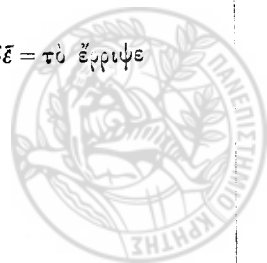
περοπίερε (τ) (ἐξαρτώμενος).

περοπίετε (γ. τ.), ρεπίετε (τ), τερπίετε (τ), τερπίετε (Τυραν.), τερμά
(Τυραν.), τερμάλι (Κρούζ), τερμάλιε (Τυραν.) = πρὸς τὰ ἄνω κοινῶς
ἀνήφορα. — μόρι μάλιν ε ἰου περπίετε. — περπίετε μάλιτ. — ἰ νγι-
τεμ. μάλιτ περπίετε. — βανι οὐδε περπίετε = ὠδοιπόρησεν εἰς τὴν
'Ανατολήν· αντίθ. τατεπίετε (τ) τετπούτε (Ἐλβασ.) = πρὸς τὰ κάτω.
κατωφερώς.

(ἰ-ε) περοπίετεμ (Βεράτ.) = ὁ-ή ἀνωφερῆς καὶ ἰ-ε ρεπίετε-ἰ-α. — ε ρεπίετ
κα εδὲ τατεπίετε = ἡ ἀνωφερεια ἔχει καὶ κατωφέρειαν κύ μάλι jέστ'
ἰ ρεπίετε = αὐτὸ τὸ βουδόν εἶναι ἀνωφερές.

περοπλιά-άσ-άσ ρ. ἐνεργ. = κτυπῶ κατὰ γῆς.

περοπλιάσεμ παθ. = ρίπτουμι κατὰ γῆς· ε περοπλιάσι περδῆ = τὸ ἔριψε

κατὰ γῆς· μος ε περπλῆσ σε πελῆτσέτ = μὴ τὸ κτυπᾶς κατὰ γῆς
διότι σχάει, σκάζει.

περοπόσ (τ) ρεπόσ (τ), περπόστε (Σ), περ-ρεπόσ (γ) ἢ ρεποσ (γ) = κά-
τωθεν, ὑποκάτωθεν ζᾶ κᾶνκενε νκλῆτ = ὑψηλά· ζᾶ κᾶνκενε περ-ρεπόσ
περοπούθ ρ. ἐνερ. = ἴδ. νδράκ, ρ. — περπούθεμ = ἴδ. νδράγεμ. — ου περ-
πούθ = ουδι ὀάλῆσῶ (ἐπὶ διαρροίας).

περρεπιτε ἐπίρ. = κτωφερῶς (γ).

περρεπίνε-α (γ) [περ-ρρεπίνε-α] = κτωφέρεϊα.

περρούα-δί (τ) πληθ. περρόνῆ-τε, περρούε-δί (γ) καὶ περρούε-όνι (Σ),
πληθ. περρόνῆτε, περρού-δί (συνηρ.) πληθ. περρόνῆτε = χεϊμαρρος,
ρύαζ.

περούσ-έτ-έτ (Σ) = ἴδ. πελῆτσάσ-έτ-έτ = σχάζω.

περσέ (γ. τ. budi) = δικτί; 2) (bogdan) περσέ = σεπσέ = διότι.

περσεοῖ [περ-σε-οῖ] ἐπιρ., περσερίουτ καὶ περσερίου, (bogdan) περσε-
οῖτα = ἐκ νέου, πάλιν. — ἴδ. πράπ ἐπίρ.

περούσ-άτ-άτ ρ = σχεδιάζω τι μὲ τὸν νοῦν, ἐπκνκλαμβάνω τι.

περούιτεμ = συλλογίζομαι καὶ ζκνκσυλλογίζομαι, σχεδιάζω.

περσίελ καὶ (συνηρ.) περτσίλ [περ-σίελ] ρ. ἐνερ. = ξεπροουδέω. — περ-
σίελ μίκουνε = ξεπροουδέω τὸν φίλον.

περσίλεμ: παθ. = ξεπροουδέομαι (ὑπὸ τινος) [περ-σίλεμ].

περσίελ (τ. γ) [περ-σίελ ρ.], περτσίελ (γ. τ), περτσίλ (συνηρ.) περ-
dij (Σ) καὶ κκπερdij (Σ) = κκταπίνω τι. — περσίελ βούκνε, κκφ-
ῶάτνε = κκταπίνω τὸ ψωμί, τὴν βουκιά. — ἄρ. περσύλκ-ε-ι, μτχ.
περσιέλε καὶ περσιέλουε (γ), περσιέλουε (τ).

περσίλεμ, περτσίλεμ, περdixem (Σ) καὶ κκπερdixem (Σ) = οὐδ. κκταπίνω.

περούπερε (Σ) [περ-σίπερε] ἐπίρ. = ἐπάνω, ὑπεράνω, καὶ περ-σίπερε
περσίπερι (budi-bogdan), ἀντίθ. περπόστε. — ἴδ. σίπερε, τσίπερε
[ἴδ. νάλῆ = ὑψηλά].

περῶεῖνῆ: (Βεράτ.) ρ. = ψιθυρίζω.

περῶενδέσ-έτ-έτ (γ) [περ-σενδέτ, περῶενδέτ-έτ-έτ (τ), περῶεν(δῶ-ῶ-
ῶσ (Περμέτ.) = χικρετῶ, χικρετίζω τινά. — ἄρ. περῶενδέσῶ-ε-ι,
μτχ. περῶενδέτουε καὶ περῶενδῶσουε, ἄρ. καὶ περῶενδῶσῶ-ε-ι.

περῶενδέτεμ (γ. τ) περῶενδῶσεμ (Περμέτ.) ἀλλήλοπαθ. = χικρετίζομεν
ἀλλήλους.

(τξ) *περοῶν/δέτουνε* (γ) - ουρε (τ) - ιτε = *χαριετισμός*.

περοῶν (γ) ρ. = *θριμματίζω*. — *bəx* *περοῶ* *boukeng* = *θερμό*.

περοῶ/χέμ : (γ) *παθ*. = *θριμματίζομαι*. [ἴδ. *ῶν*] = *άλωνίζω*.

περοῶ/κόκ (γ) [*περ-ῶ/κόκ*] ρ. = *δισκοροπίζω*, *κατασκοροπίζω*. ἀντίθ.

περοῶ/κόκ.

περοῶ/κόκ/έμ : (γ) *παθ*. = *δισκοροπίζομαι*, *κατασκοροπίζομαι*.

περοῶ/κόκ/όν (Περμέτ.) ρ. = *ξεπλύνω*, *ξεβγάζω τὰ ρούχα*. = *ῶ/κόκ/όν* *νδεπερ*
δούκρ *περ* *σε* *δύτι*.

περοῶ/κόκ/ούα (τ) = ἴδ. *ῶ/κόκ/ούα* (τ), *περ-ῶ/κόκ/ούα* = ἴδ. *ῶ/κόκ/ούα* = *δικαίρω*.

(τξ) *περοῶ/κούρε-ιε* (τ) ἢ *τε-περ-ῶ/κούρε-τε* = *διακρίσις*. ἴδ. *τε-ῶ/κούρ-*
ρε-τε ἢ *τε-ῶ/κούρε-τε*.

περοῶ/κούε (τ) *περ-ῶ/κούε* (τ) *περ-ῶ/κούε* (γ. *συνηρ.*) *ξεσχίζω*.

περοῶ/έ *έπίρ*. = *πέρην*. ἴδ. *τέ*.

(ι-ε) *περοῶ/έμ*, *περ-ῶ/έμ* (τ) = *ἀντικρυνός*, *μακρυνός*, *νγα* *άν* *ε* *περ-ῶ/έ-*
με = ἀπὸ τὸ *ἀντικρυνόν μέρος*.

περοῶ/έ/όν (γ) [*περ-ε-τερῶ*] = *ἀνκνεύω*, *περ-τερῶ* (*bogdan*). *περ-ερῶ*
(Περμέτ.) [*περ-ερῶ* *έπίρ*.] *ῶ/έ*. *περ-τερῶ-ε-ι* (γ) *καὶ* *περ-τερῶ-ε-ου*
(*bogdan*) *μτχ*. *περ-τερῶ*. — ἀντίθ. *βιετερῶ*.

(ι) *περοῶ/έ/ι-ι* (γ) *ε-περ-τερῶ-ε-ι-ι* (γ) = *ἀνκνεωμένος-η*.

(τξ) *περοῶ/έ/ι-ι-ι* (οὐδ.) = ἢ *ἀνκνεώσις*.

περ-ῶ/έ/ι-ι-ι *παθ*. = *ἀνκνεοῦμαι*. ἀντίθ. *βιετερῶ/έμ*.

περοῶ/έ/ι-ι-ι (τ), *περ-ῶ/έ/ι-ι-ι* (Περμέτ.), *κούρ ου* *περ-ῶ/έ/ι-ι-ι* (γ) = *πότε*
έγινε νέκ σελήνη;

περοῶ/έ/ι-ι-ι-α (*budi*) ἴδ. *πουρ-τέσε-α* = ἢ *ὀκνηρία*, *καὶ* *περ-ῶ/έ/ι-ι-ι* (τ) = ἴδ.
πουρ-ῶ/έ/ι-ι-ι.

περοῶ/έ/ι-ι-ι-ι (*budi*) *πληθ*. *περ-τέσε-ε-ι-ι-ι* = *ὀκνός*, *ὀκνηρός*.

(ι-ε) *περοῶ/έ/ι-ι-ι-ι-ι* (*budi*) *περ-ῶ/έ/ι-ι-ι-ι-ι* (τ) = *ὀκνηρός-ά*. ἴδ. *ι-ε-πουρ-ῶ/έ/ι-ι-ι-ι-ι*.

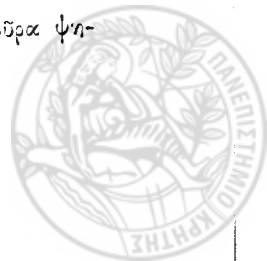
περοῶ/έ/ι-ι-ι-ι-ι : ρ. = *ὀκνεύω*. ἴδ. *πουρ-ῶ/έ/ι-ι-ι-ι-ι*.

περοῶ/έ/ι-ι-ι-ι-ι-π (γ. τ. Σ) [*περ-ῶ/έ/ι-ι-ι-π*] (ἴδ. *ῶ/έ/ι-ι-ι-π*) (*συγκριν*. Ἑλλην. *τυπ-ῶ-ω*)
ρην. = *μασῶ τι* (*τοῖς ὀδοῦσι*).

περοῶ/έ/ι-ι-ι-ι-ι-π-εμ. ἴδ. *περ-ῶ/έ/ι-ι-ι-π-εμ*.

περοῶ/έ/ι-ι-ι-ι-ι-π-εμ (Βεράτ.) = *εἶδος σίτου*.

περοῶ/έ/ι-ι-ι-ι-ι-π-εμ-ου (τ) *πληθ*. *περ-ῶ/έ/ι-ι-ι-π-εμ-ου* = ἴδ. *κουλ-ῶ/έ/ι-ι-ι-π-εμ-ου* <*κουλοῦρα ψη-*
μένα εἰς τὴν στάκτην>.

περιοσελόνη-όη (γ. τ.) ρ. ένεργ. = καψαλίζω· περτοσελόη βούκενε νδε
φλιάκετ και περτοσελιη· ιδ. σκρουμύη.

περιοσελόνη-όχημ· παθ. = καψαλίζομυ περτοσελόη μουστάχητε, βέτου-
λατε. — ιδ. περτίσ-τεμ (Σ).

περτό-ι (Περμέτ.) περτόάκ-ου (Βεράτ.) πληθ. περτόάκετε σκιάπ περτό
ιδ. βάρχετ-ι = τράγος βαρβχτος.

περτόάκ-άκ-άκ (τ) ρ. = ούρω σπέρμα ως ό βαρβχτος τράγος.

περτόάπ (γ), περτόάπεμ, μβλχτσίτ (τ), μβχτσίτεμ (τ) [περ-τόάπε-α] =
μηρυκάω, μηρυκάζω, μηρυκάομυ-ζομυ ως σί βύες, τά πρόβχτα κ.τ.λ.
(τε) περτόάπουνε-ιτε = τό μηρυκάσμυ.

περτόεμόη = εκτιμώ <διχ προχματογνομώνων> 2) διαβόλοομυ.

περτόίτεμ : (έπι συνουσιασμού τών λιγών) = βατεύομυ. δίτε περτόίτενε.

περτόχκούαη (τ) ούχημ = ιδ. περτόχκούαη-ούχημ (τ) = δικαρίνω-ομυ.

(τε) περτόχκούαρε-ιτε = ιδ. τε περτόχκούαρετε = δικαρισις.

περτόάκη : [περ-φάχη-η] σπερτόάκη, ττόάκη ρ. ένεργ. = εκδάλλω εις τό
φχνερόν.

περτόάχημ, σπερτόάχημ, ττόάχημ : παθ. = φχνερόνομυ.

περτόάχη : έπιρ. = προσωποληπτικώς.

περτόάχηζε = έπιρ. = φχνερώς = ιδ. νδερσϋ = παρρησία μβχλφάχη (Σ)
= [μ-βχλ-ι, φάχη-η].

περτόίλ (Περμέτ.) ζέ φιλ (Περμέτ.) = μνημονεύω, άνκφέρω ζέ νγύη.—
νουκ' ε περτόίλ ή νουκ' ε ζέ φιλ (Περμέτ.) = δέν τόν βάνω εις τόν
νοϋν.

(ι-ε) περτόίλακεδιμ (bogdan) = φλογερός-ά.

περτόίλάσ-έτ-έτ = κατχλχλϋ, κατηγορϋ τινά = φλιάσ κέχη περ κένδ.

περτόίλέσ-έτ-έτ [περ-φλίέτε-α] ρ. ένερ. = ψάχνω τά φύλλα του βιβλίου.

περτόίλέτεμ : παθ. = φυλλολογϋ, φυλλομετρϋ.

περτόίλίτεμ : παθ. = κατχλχλοϋμυ, κατηγοροϋμυ.

(ι-ε) περτόόδετε (Τυραν.) [περ-φούδε-α] = έπίπεδον, ριχόν. π. χ.

πιάτ' ε περτόόδετε, κλι ι-ε-πλιάνττε-ι-α (Καβ.) πιάτ' ε πλιάνττε
= πιάτον ριχόν.

περτόύ-ύτ-ύτ περτόύτεμ [περ-φύτ-ι] = ζέ περ φύτι.

(ι-ε) περτόάουνε-ι-α (bogdan) = σεληνιασμένος, έπιληπτικός-ή.

περτόάπ και περτόάπ ρ. ένερ. = διανοίγω, άπλώνω κοιν. τό παθ. περ-

χάπεμ. = διανοίγομαι. — περχάπι = διανοίζατε τὸν δρόμον. (ἐπὶ πολυκοσμίαις)! 2) περχάπ ρ. = διχδίδω τὸν λόγον. — ουπερχάπ φιάλχα μβε τε κάτρ' άνε = διεδόθη ὁ λόγος εἰς τὰ τετραπέριστα. — μὸς ε περχάπ κετε φιάλχη = μὴ διαδίδεις τοῦτον τὸν λόγον (ἐπὶ μυστικότητος).

περχάπε, περχάπετε (Σ) ἐπιρ. = ἀνοικτῶς, ὅλως διόλου.

περχέρε-περχέρα = πάντοτε, καθ' ἐκάστην. ἀντίθ. κούρρε.

(ι-ε) περχέροῦμ = παντοτεινός-ή.

περχιερόj [περ-χίε-]α = ιε-ρά, θεῖ-α] = καθιερόνω.

περχιερόνεμ-όχημ = καθιερόνομαι.

περχιερίμ-ι: πληθ. περχιερίμετε = καθιέρωσις.

(ι-ε-τε) περχιερούρε (τ) καθιερωμένος-η-ον' και περχιερούεμ, περχιερούμ (συνηρ. γ).

πέσε (γεγ. bogdan) (Σ), πέσε (τ) = πέντε [πένησε] πέσε κjίντ = πεντοκύσια. — πέσε μίχη (γ) πέσε μίχη (γ) πέσε μίχη (Töckm.) = πέντε χιλιάδες. — πέσε μιλιούνj και πέσε μίλjουε (τ) = πέντε εκατομμύρια. — πέσε-α και πέσε-α = τὸ πέντε.

πέσε-δέτε (Σ) ἀντί πέσε-διέτε (γ). — πέσε-διέτε και πέσε-διέτε = πεντήκοντα, κοιν. πενήντα. — πέσε διέτε και πέσε-διέτε και πέσε-δίτε (συνηρ.).

πέσε-μβε-δέτε: ἀντί πέσε μβε διέτε = πέντε και δεκα.

πέσε-μβε-διέτε, πέσε-μβε-διέτε και πέσε-μβε-διέτε πέσε μβε δί ε = πεντεκαίδεκα, δεκαπέντε κοιν.

πεσεμεζάj ἐπιρ. = πενταπλῶς. (Περμέτ.)

πεσεμεζόνj (Περμέτ.) ρ. = πενταπλασιάζω.

(ι-ε) πέσεμεσιε-ι-α (Περμέτ.) = πενταπλοῦς-ή.

πέσεσ-ι = πεντάριον.

πέσεῶ (γ) πέσεῶ (τ) ἐπιρ. = κατὰ πέντε μερίδας. τμήματα.

πεσίμ ι (γ. τ. bogdan) πληθ. πεσίμετε πάθημα, πάθος. 2) ἔξις, πάθος. — πεσίμετε (bogdan) = τὰ πάθη.

πεσόνj-όj (γ. τ. budi-bogdan) [Ἑλλην. πάθ-ω] ρ. οὐδ. = πάσχω,

2) παθαίνω (= μοῦ συμβαίνει τι) πεσόνj κέχj (γ. τ.) παθαίνω κακά.

(ι) πέστε-ι (γ) ε πέστε-α (ι-ε) πεστε-ι-α = πέμπτος-η.

πέσε α (Σ) πληθ. πεσάτε = λιθάριον (τὸ ὅποιον ρίπτει τις διὰ τῆς χει-

ρός), γουρ-ι (Σ) = πέτρα βαρεῖα, μεγάλη· 2) βράχος· πο γιούχενε με πέσξε (Σ) = πετροβολούνται.

πεῶε (Τουραν.) [πεῶόj] ἐπιρ. πέῶεθι (Ἑλθασ.) = κουρ νγρεῖ περπζέτε νδο-νjῖ γjῶ τε ρῶνδε με νjῖ δόρε α με τε dῦ δούαρετε περμέ μάρρε βεῶτ σα ε ρῶνδε ἄῶτε· νγρεῖ πέῶε ατέ dαῶ, παλjέ σα ὄκε βιέν.—νγρεῖ πέῶε ατέ κοῶ ρροῦσι, παλjέ σα ὄκε βιέν.—ρρόκ ατέ νjερι περμιεdῶζι, ενdέ ε νγρεῖ πέῶε.—ουτῶουε πέῶε γjῖθε κατούνdi (ὡς βαρὺ φερτίον) = ουτῶουε μβε κάμβε γjῖθε κατούνdi = ουπερζιε κατούνdi [ἴδ. πεῶόj].

πεῶίμ-ι (γ) πληθ. πεῶίμετε = ζύγισμα.

πεῶίμθι (γ) ἐπιρ. [πεῶόj] = ἴδ. σῶάρα.

πέῶκ-ου πληθ. πέῶκj-ιτε (γ) καὶ πῶκjιτε (τ) [Λατ. piscis] = ἰχθύς, κοινῶς ψάρι.—πέῶκjιτε ρρίχενε = οἱ ἰχθύς βατεύονται ἐπὶ συνουσια-σμοῦ ἰχθύων).

πεῶκατούαρ-όρι (τ) πεῶκατούερ-όρι (γ) πληθ. ε-τε = ὁ ψαράς καὶ πεῶκατούρ-όρι (συνηρ.).—πεῶκατόρε-jα πληθ. πεῶκατόρετε θηλ.

πεῶκόj : = καθαρίζω, σκουπίζω.

πεῶόj (γ) = ζυγίζω τι.—πεῶόχემ : ζυγίζομαι.

πεῶτίσε-α (Σ) πληθ. α-τε καὶ πεῶτίμ-ι (Σ) πληθ. πεῶτίμετε (ἀναγραμμα-ματισμός ἀντὶ ὄπετέσε-α, ὄπετίμ-ι) = γλύτωμα.

πεῶτόj (Σ) ἀντὶ ὄπετόj = γλυτόνω.

πεῶάβρε-α πληθ. πεῶάβρατε [ἑλλην. πέταυρα] = λεπτὸν σανίδιον, (σανίδια σχισμένα μὲ τὸ τσεκοῦρι καὶ ὄχι μὲ τὸ πριόνι) [οἱ Ἑλθανοὶ μεταχειρίζονται αὐτὴν τὴν λέξιν οὐχὶ δὲ καὶ οἱ Ἑλληνες].

πέτε-α : πληθ. πέτατε = τὸ φύλλον τῆς πίττας.—πέτατ' ε λjακνόριτ = τὰ φύλλα τῆς πίττας.

πέτεκ-ου (budi) πληθ. πέτεκατε (budi-bogdan) καὶ πέτεκ-ου (γ. bogdan) = φόρεμα πληθ. πέτεκατε ἴδ. ρρόβε-α.

πέτεσ-ι πληθ. πέτεσιτε (Αὐλών-Περμέτ.) = ὁ πλάστης (δι' οὗ πλάθουσι τὰ φύλλα τῆς πίττας (Τουρκ. οκλάjε-α)

πέτικουθ-ι (bogdan) ὑποκορ. τοῦ πέτεκ-ου = μικρὸν ἔνδυμα.

πετουλάj (γ) ???

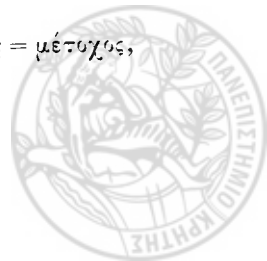
πέτουλε-α πληθ. πέτουλατε [ἑλλην. πέταλον] = τηγανίταις.

πετριί-ι πληθ. πετριίτετε (γ. τ.) [συγκρ. πέτρα] ἴδ. ὄκjιπόνjε-α.

πεισέlj-ι (Περμέτ.) = εἶδος γεννήματος.

- πιαβέτοσ-α (τ) πληθ. α-τε = ἴδ. ουσόν]-ε-α.
πιανέισ-ι πληθ. πιανέτιστε = μέθυσοσ, μεθύστακασ, καὶ δεϊμαράκ-ου
πληθ. δεϊμαράκετε· τὸ θηλ. πιανέτισε-]α πληθ. πιανέτισετε καὶ δεϊ-
μαράκε-]α· πληθ. ε-τε.
πιεγλίμ-ι (Κροῦ]α) πληθ. πιεγλίμετε = ἴδ. πιεγλίμ-ι.
πιεγλό]-ό]χεμ (Κροῦ]α) = πιεγλό] -όνεμ.
πιδάο-ι (γ) πληθ. πιδάξετε = αὐ̄ κ]ε do πιθ. (Τουρκ. ζεμπκιά).
πίε-πία (Σ) πληθ. πίετε = τὸ ποτόν.
πιέκ = ψήνω· ἀόρ. πόκ]α-ε-ι· μετοχ. πιέκε, πιέκουε (γ), πιέκουε (τ)
(συντ. μετ' αἰτ.) [έλλην. πέπω, πέπτω, πέτω] = ψήνω· πιέκ θού-
κενε = ψήνω τὸ ψωμί· πιέκ μίθινε· κ.τ.λ.
πιέκ· ρ. ἐνερ. (συντ. μετὰ γενικῆς) ἀόρ. πόκ]α-ε-ι, μτχ. πιέκε πιέ-
κουε (γ) πιέκουε (τ) = ἐγγίζω, ἔπτουμι, ψηλαφῶ. — ι πιέκ με
γίστ = τὸν ἐγγίζω με τὸν δάκτυλον. — μος ι πίκ]α κτί = μὴ τὸν ἐγ-
γίζεις αὐτόν. — δικούσ με πόκ]α = κάποιος με ἤγγισεν (= ἤψατό μου
τις) ἴδ. περκάσ ρ. 2) πιέκ ρ. ἐνερ. (συντ. μετ' αἰτ.) = σμίγω,
ἐνόνω τινά, ἀντίθ. δά]ι.
πιέκ-ου = ἴδ. δόκμακ-ου.
πιέλ καὶ πιέλ καὶ πιλ (συνηρ.) = τίκτω, γεννώ (ἐπὶ θηλυκῶν ζώων, καὶ
γυναικῶν) καὶ ὀλ]ό] (Τουρκ.) (κατ' ἀναγκασματισμὸν ἀντὶ λ]εσθῆ]).
πιελάκ-ου καὶ μιλ]ούρ-όρι = δύο ἐτῶν κριάρι, πληθ. πιελάκετε. (τὸ μιλ-
]ούρ-όρι ἴσως παράγεται ἐκ τοῦ μίλ]ε = χίλιε, δηλ. χιλίων ἡμερῶν
κριάριον).
πιέπερ-ι (γ), πιέπερ-ι (τ), κοκομάρ-ι (Τουρκ.) πληθ. πιέπενατε, πιέ-
περατε, κοκομάξετε [Λατ. cucumis = πεπόνι, ἀγγούρι. ἴδ. τράνγκλ-ι.
π]έρογουλε-ι πληθ. π]έρογού]τε καὶ π]έρογουλε κ' πληθ. π]έρογουλατε =
κλημακταριά, ἣτις ἀνέρχεται ἐπάνω εἰς τὰ δένδρα ἢ εἰς τὰ ζύλα,
κατασκευασμένα ἐπὶ τοῦτο, ἀναδενδράς.
πιέρθ καὶ πιέρθι ρ. [ἴλλην. πέρθω] κοιν. κλάνω. ἀόρ. πύρθ-ε-ι,
μτχ. πιέρθε, πιέρδουε (γ), πιέρδουε (τ).
π]έρορε-α ???
πιέσε-α = μερίδιον, μέρος, κομμάτι.
πιεσετάο-ι πληθ. πιεσετάξετε, πιεσετάξε-]α πληθ. ρε-τε = μέτοχος,
κοινωνός, [Τουρκ. χίσετάο-ι].

- πιέοκx-α (γ) πληθ. πιέοκxτx = ρωδάκινον [Τουρκ. ἄεφτελι].
 πιέοκxξx-α (γ) πληθ. πιέοκxξxτx = ὑποκορ. τοῦ πιέοκx-α.
 πιέοκxξx-μίσι = πιέοκxξx πληστ με μίσι (Τουρν.)
 πιέοκxξx ὀκλήσεx (Τουρν.) = πιέοκxξx κxε ὀκxλύχxτx (καὶ ὀκxλύχxτx).
 πxεxεπύοσιx (bogdan) καὶ τεxπύοσιx (Εὐθξ.) [πxέxτε = περπxέxτε καὶ
 πύοσιx] ἐπιρ. = ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω.
 πxεxίσι (Díβox) ρ. ἐνερ. [πxεxτίσι] = πλέκω κάλτσxσιx. ἄρ. πxεxτίσι-ε-ι,
 μτx. πxεxτίσιουx (γ).
 πxίθ-δι: πληθ. πxίδexνxτx (γ) πxίδexxτx (τ) = κοινῶx μουσί.
 πxίj ἢ πi: ρ. = πίνω. ἄρ. πxίx-ε-ου, μτx πxίμ (γ) πxίxε (τ).
 πxίj (γ) καὶ μxίj (τ) ρ. = μουδιάξω. ἄρ. πxίvx-ε-ι μτx. πxίμ, καὶ μxίxε
 ἄν-τίθ. ὀπxίj (γ) = ξεμουδιάξω.
 πxιjάoxx-α (Σ) πληθ. πxιjάoxxτx καὶ πxιjάxε-α πληθ. xτx = πάλxε-α
 (ξίφος).
 πxίx: (τ) [πελxσγικὴ ρίξx] ρ. ἐνερ. = πικ-xκίνω τινά. ἰθόj. με πxίκου,
 τx πxίκου, ε πxίκου, = μέ, σέ, τὸν ἐπxίoxνεv. ἄρ. πxίxx-ε-ου, μτx.
 πxίκουxε.
 πxίxεμ: (τ. Βεράτ. Περμέτ, Κόρτῶx, Ἀργγυρ.) ρ. = πικxκίνομxι, λυποῦ-
 μxι.— vjεxίου i πxίκουxε = (γρxικ.) πικxκxμένος ἄνθρωποx, λυπημένοx.
 ἴδ. xελxμύj-όxεμ.
 (ι) πxίκουxε-ι, ε-πxίκουxε-α = πικxκxμένοx-η.
 (τx) πxίκουxε-ιτε οὐδ. = ἡ πxίox.
 πxίxε-α: πληθ. πxίxτx = στυγμῆ. ἴδ. κxιούxε-α.
 πxίxε-α: πληθ. πxίxτx (τ. Βεράτ. Περμέτ.) = στυγών, στυκxμαxιά,
 στάλx. καὶ τῶιxε-α (γ) πληθ. τῶιxτx.— πxίxτ' ε ὄτου = αὶ στυ-
 γόνεx τῆx βροχῆx. 2) vjε πxίxε ἢ vjε πxίxεξx (τ) = ὀλιγουλάκι, λι-
 γάκι, μῆ στάλx. 3) πxίxε-α = ἡ ἀποπληξίx.— πxίxεξx-α καὶ τῶι-
 xεξx-α: ὑποκοριστ.— βxθμολογίx ἐπὶ ὕγρῶν: 1) κxjv = κxκxίε (ἐπὶ
 ὕδατοx) δxκxρύxει. 2) πxικόν — τῶικόν, γxεxθόν = στάξxι. 3) ρxίεθ =
 ρέει. 4) τῶουxγόν = (ἐπὶ βρῦσεωx). 5) δέρδετx = χύνετxι. 6) βxεxῶv
 = πλημμυρῆ.
 πxικελίμ-ι πληθ. πxικελίμετx = πxίox, λύπη. ἴδ. xελxμύμ-ι.
 πxικελόj: (γ. τ.) = πικxκίνω, λυπῶ. ἴδ. xελxμύj.
 πxικελόxεμ-όνεμ ρ. οὐδ. = πικxκίνομxι, λυποῦμxι. ἴδ. xελxμύxεμ.

πίκε-ρᾶνε-ι-α (Ἑλθασ.) = ἀποπληκτικός· ἀτί κίε ι κά ρᾶνε πίκα· (ἐν τῇ φράσει) αὐ πίκε ρᾶνε! (ἐπὶ ἀρᾶς).

πίκειε: (Ἀργου.) ἐπίρ. = πικρῶς ἴδ. ἴδετε (γ), χίδουρε (τ).

(ι-ε) *πίκειε-ι-α* ἐπίθ. = πικρὸς-ά.

(τε) *πίκειε-ιε* = τὸ πικρόν, ἢ πικρότης· djάθετε ἄθετε τε πίκειε=τὸ τυρὶ εἶναι πικρόν· ἴδ. ι-ε-τε ἴδετε, ι-ε-τε χίδουρε.

πικόνj-όj (τ), τῶικόj (γ) = σταζῶ· ὅτεπιχ πικόν (τ) = ἡ οἰκία σταζεῖ· ὅτεπιχ τῶικόν (γ).

πικλόj (Σ) ρ. ἐνεργ. ὄγρῶj (γ)· με πικλόj· κάλιι=με ὄγρεου κάλιι.— πικλόjεμ = ὄγρῶjεμ.

πικjεμ: παθ. = ψήνομι· ου πόκj βούκα, μίσι = ἐψήθη τὸ ψωμί, τὸ κρέας· 2) πικjεμ = ὠριμάζω (ἐπὶ ὀπωρικῶν) ὡς ουπόκjνε φίκjτε, μόλετε, δάρδατε, ρρούστε=ὠρίμασαν τὰ σῖκα, τὰ μῆλα, τὰ ἀχλάδια, τὰ σταφύλια. — ι-ε-τε πιέκουε (γ) - πιέκουρε (τ) = ὠριμος· ἀντίθ. ι-ε-τε παπιέκουε-ουρε.

πικjεμ: ρ. = σμίγομαι, (συναντῶ)· βέτε τε πικjεμ με νjε νjερί=ὕπαγω νὰ ἀνταμῶσω ἓνα ἄνθρωπον· ουπόκj με ατε = ἀντάμωσα με αὐτόν· μίρε σε ουπόκjμε = καλῶς ἀνταμωθήκαμεν· κοῦ δότε πικjεμ νέ-ἄρε = ποῦ θὰ ἀνταμωθῶμεν αὔριον· 2) ἐνόμομι, σμίγω· ἀντίθ. δάjεμ (γ) νδάjεμ (τ) βούρρατε πικjενε με γράτε = οἱ ἄνδρες συνουσιάζονται μετὰ τῶν γυναικῶν· ἴδ. πικjεμ (Σ) = πηγάζω ἐπὶ ταῦτοῦ νὰ σμίξω τινά.— χασ (Σ) = συναντῶ τινα, ἀπρομελετήτως. — τοκόj = συναντῶ τινα ἐκ προμελέτης· 2) tocare = ἐγγίζω τινά.

πίλ: ρ. (συνηρ.) ἴδ. πῖελ. ρ. = γεννῶ.

πίλε-ja: πληθ. πῖλετε = κορίτε γούρι περ τε βενε βάj βρένδα.

πίλε-α (Βεράτ.) πληθ. πῖλετε = ἐργαλεῖόν τι με τὸ ὄποιον κτενίζουσι τὸν λινόν.

πιλόj ρ. ἐνεργ. (Βεράτ.), πιλόνεμ παθ. = κτενίζω-ζομαι.

πιλjανγέλjθι: (Τυραν.) ἐπίρ. εἰς τὴν φράσιν, αὐ φεγῶ, οὔνε γjμῶ ε νδίκj, σ' ι ουδάσε πιλjανγέλjθι, νjjερ σά ε ζοῦνα.— ι-γjμῶβα ἀνε-μίκου (=ε νδόκjα ανεμίκουε) πῖλjε μβε πῖλjε (= γjούρμε μβε γjούρμε).

πίλjε (Τυραν.), βίλjε (Καβ.) ἐπίρ. = ἰσοῦνα ἀρρετε πῖλjε-πῖλjε=ταίπ μβι ταίπ.

πιλόχημ (Τυραν.) ρ. (συντασ. μετὰ γενικῆς) = ἄτριχημ περ μβράπα τιέ-
 τερνιτ, γημόϋ (νδιέκ) τιέτερνις με ε ζᾶνε. — *πιλόχου* περ μβράπα.
πίμ (γ) *πίρε* (τ) *μτχ.* τοῦ ρ. *πι* = *πίω*.
πίμεσ-ι (γ) *πληθ.* *πίμεσιτε*, *πίρεσ-ι* (τ) *πληθ.* *πίρεσιτε* = βυζανιάρικο
 ἄρνι ἢ κατσίκι· 2) = μέθυσοσ.
πινγῶ (Περμέτ.) *ἐπίρ.* = *τσιπ.* *μβι τσιπ* = ἐπκνωτά.
πινιάλ-ι (γ) = στηλέτο.
πίπ (καὶ *πίπι*) - *πίπ* - *πίπ*, *πίπιμ*, *πίπνι*, *πίπινε* (Καβ.) *πίπινι* (Ἰτα-
 λο· Ἀλβαν.) *πιπελι* (Περμέτ.), *πιπελιόνι* (Βεράτ.), *πιπλι* (Ἐλβασ.),
πεπλιόϋ (Κροῦϋα) ρ. = ψελίζω, ἐκβάλλω σιγανὴν φωνήν, ὥστε μόλις
 ἀκούεταν ὀμιλῶ σιγανὰ [Ἑλλην. *πιπιίζω*]: *μὸσ πιπελιό!* = *μὸσ*
νδιερε ζε = *μὴ ἐκβάλλεις* (τὴν *παραμικρῶν*) φωνήν.
πιπέκ-ι (Περμέτ.) *περβελιάκ-ου* (Περμέτ.), *κεμβε-κούκιε-ϋα* (Περμέτ.) =
φελι-α.
πίπεξε-α (Ἐλβασ.) *πληθ.* *πίπεξετε* [Ἰταλ. *pipe*] καὶ *πιπιόκ-α* (Βε-
 ράτ.) *πληθ.* *πιπιόκατε* = *πρέ* *κῶστερε* γρουνιτ. — ἴδ. *αρχιμάρ-ϋα*.
πιπέρ-ι = τὸ *πιπέρι*.
πίπθ-ι = ἡ γλωσσὶς τοῦ *λύχνου* ἔθεν ἐξέρχεται τὸ *φίτιλι*.
πίπθ-ι, *οσίκθ-ι*, *γούσα-κούκ-ι* = εἶδος *πτηνοῦ*.
πιράκ-α (Σ) ἴδ. *πιράκ-α* (Σ).
πιρᾶν-ι (Ἀργυρ.) = ἴδ. *πιανέτσ-ι*, *πίμεσ-ι* (γ) = βυζανιάρικο.
πίρεσ-ι (τ) *πληθ.* *πίρεσιτε* = ἴδ. *πίμεσ-ι* (γ).
πιρτισούπ-ι (Σ) ἴδ. *βισέκ-ου* = *βίσεκτον*.
πίρκ-γου: *πληθ.* *πίργετε* (Βεράτ. Περμέτ.) = ἴδ. *γερρούμ-ι* *γερρού-*
μουλε-ι.
πίσ, *πίσ*, *πίσ*,: *θερράσενε* *μάτσετε*. — *ἀντιθ.* *τῶιτ!*
πίσε-α *πληθ.* *πίσατε* = ἡ *γάτα* (κατὰ τὴν γλωσσικὴν τῶν *παιδιῶν*)· 2) ἢ
πίσσα, 3) ἢ *κόλασις*.
πίσκ (τ) *ἐπίρ.* *πίσκ* (Τυραν.), *πίσκε* (Σ. Καβ.) *πίσκε* (Ἐλβασ.) *πίσκ*
 (Ἀργυρ.), *νύε* (Σ) *νύε* (Κροῦϋα) = *κομποδεμένον*· ὡς *λίθ* *πίσκ*, *πίσκε*
πίσκ, *νύε*. *νύε* = *κομποδένον*· καὶ *πίσκ-ου* (Τυραν.), *πίσκε-α* (Καβ.
 Σ.) *πληθ.* *πίσκατε* *πίσκε-α* (Ἐλβασ.) *πληθ.* *α-τε*, *νυε-ϋα* (Σ),
νύε-α (Κροῦϋα) = *κομποδεμα*.
πισκί-έτ-έτ (Βεράτ.) ἴδ. *στερπίκ* ρ.

- πισκάτε-α (Βεράτ.) ἴδ. στεροπίε-α.
πισκόκ (γ. τ.) πιτσκόκ: = ρ. ενεργ. = τσιμπῶ τινά πισκόχεμ-νεμ, πιτσκόχεμ-νεμ = τσιμποῦμι.
πισκјόε-α (τ. Ἀργυρ. πισνјόε-α (γ) = ἴδ. πιστόλγε-јх (ἡ λέξις κοινή εἰς ὅλας τὰς γλώσσας).
πισκјόλις (τ) ρ. = ὅτι με πισκјόε = πυροβολῶ.
πισκόλγε-ја (Ἑλθασ.) πληθ. πισκούλγετε = πούσ' ε γјάτε περ τε γјού-αј-τουρε.
πιστόλγε-ја (γ. Μκλјεσία) καὶ τσκλјίνε-α (γ. Μκλјεσία) πληθ. τσκλјίνε-α τε = πούσ' ε βόγελје.
πίε-α: πληθ. πίσάτε = πεύκη, (δένδρον) (Τουρκ. τῶμ) 2) δαδίων (τὸ ξύλον τῆς πεύκης)· νδέσ πίενε = ἀνάπτω τὸ δαδίων· παροιμ.: με σόι πίενε = με ἔσθυσε (με κατέστρεψεν)· ὄνι πίεε = τὸ ρητινωδες τῆς πεύκης.
πίσ-ου (Ἀργυρ.) πληθ. πίσκјτε = ἴδ. πέσ-ου ζε πίσκј = ψαρεύω· ζε πέσк (γ).
πίσκατούαρ-όρι (Ἀργυρ.) = ἴδ. πεσκατούερ-όρι (γ) = ψαρεύω. — πίσκх-тῶρε-јх: θηλ. = ἴδ. πεσκατόρε-јх.
πίскј (Ἀργυρ.) ἐπιρ. = ἴδ. πίσк ἐπιρ. λјθ πίσкј = κομποδένω.
πισόј (τ) = ψιθυρίζω.
πισтир-и: πληθ. πισтάρετε (Περμέτ.) = φεγγίτης (Τουρκ. τῶρακ.). (ι-ε) πίστε = ἐκ πεύκης· δόγ' ε πίστε = σκνὶς ἐκ πεύκης.
πιστελј-ин-ин: ρ. = ψιθυρίζω· πιστελјх νδε βέστ.
πιστλίμε-α (Περμέτ.) πληθ. α-τε = ψιθυρισμός.
πίτε (γ) μβίε (τ) ἐπιρ. = μουδικσμένως· ἀντιθ. ὀπίτε (γ) (ι-ε-τε) πίτε, (γ) μβίε (τ) = μουδικσμένως-η-ον.
πίχεμ (γ) μβίχεμ (γ) μβίχεμ = ρ. μουδιάζω· μ' ουπίνε καμβετε = μούδικσхν τὰ πόδια μου.
πίχεμ: πхθ. = πίνομι· 2) μεθῶ, дѣχεμ· φράσις: πίχεμ ε дѣχεμ = μεθῶ.
πίσε-α (Κεβ.) πληθ. πίσατε = μικρὸν κοράσιον.
πισανγούлј (Τουρκ.) ἐπιρ. = με κρύε μβι δѣт, ε με κρυε περπјετε = κατὰ κέφαλα· καὶ πιτσινγούлј (Σ. Κρούјх), κρυε-νγούлθι (Ἑλθασ. Κεβ. Βεράτ.) ρα πιτσινγούлθι = ἔπεσε κατὰ κέφαλα.
(ι-ε-τε) πίσερε (γ) σμικρότατος-η-ον· καὶ (ι-ε-τε) βότισρε (Σ).

πιτοερορό] : (γ) ρ. ἐνεργ. = σμικρύνω, καμμύω κοινῶς μισοαλείω' πι-
 τσερορό] σῦτε νγχ δίελι = καμμύω τούς ὀφθαλμούς ἐνεκχ τοῦ ἡλίου.
 πιτοιμάξε καὶ πιτσιμάξκχσ (Τυρχν.) = ἐπίρ. — πιτσινογούλ] (Σ) = ἰδ. πι-
 τσνογούλ] = κατκκέφλκχ.
 πιτο-κάτε-α : (Βεράτ.) καὶ πιτο-κάτεζε-χ (Βερχτ.) = νίε μίξε ε βόγελ]ε
 κ]ε τε φθίκ μίθινε κτιέ τεκ τε πιτσκόν.
 πιθκαίτορε-ja [πισκό], πιτσκακτόρε-]κ [πιτσκό] (γ. Μκλ]εσίε, Κρού]κ)
 καὶ πίτσκερρε-κ (Σ) πληθ. πίτσκερρατε = ἡ τσιμπίδα κοινῶς.
 πίτσκε-α πληθ. πίτσκακτε = ἰδ. πίσκε-κ.
 πιτσκό] -όν] -όχημ -όνεμ = ἰδ. πιθκό] -όχημ -όνεμ = τσιμπῶ.
 πίθ-ι ὑποκορ. τοῦ πίθ-δι, ὡς κάρ-ι καὶ τθούκχ-κ (Σλκνῖστί πίθκκ).
 πιθόκ-ου ? ? ? (ἐγγειρίδιον, μκχκίρκα) bndiθκ
 πιθό μάχε-α (Κρού]κ) πιθό-μάχε-κ = πκλ]χούρκ κ]ι bñν μερμάνγκ.
 πλάγε-α ('Αργυρ.) = πλάζ' (ἰδ. δερράσε-κ).
 πλ]άγε-α πληθ. πλ]άγετε, π]άγετε [Λκτ. plaga 'Ελλκν. πλκγή] (τροπῆ
 τοῦ λ εἰς j) ἰθα βάρρε-κ.
 πλ]αγό] -όχημ (Σ) = ἰδ. βκρορό] -όχημ (Σ) πλκγόσ-εμ (τ) [Λκτ. plago-are].
 πλ]κνδε-α (γ) πληθ. πλ]κνδε-τε = βεθτε-ι = ἀμπελος.
 πλ]κνδεσ-ι (γ) πλ]ένδεσ-ι (τ. 'Αργυρ.), πλ]κντσ-ι (Σ) πληθ. πλ]κνδε-
 σκτε, (γ) πλ]κνδεσετε (τ) = ἡ κοιλία κοινῶς, ἰδ. ρεστύκ-ου (Σ).
 πλ]άνκ-γου (γ. bndi) = ἰδιοκτισίε, περιουσίε, κτῆμα (φοάσιε) κ κέ
 πλ]άνκ ε ὄτρεπῖ ; ἔχειε κτῆμακκ καὶ οἰκίαν ; ἰδ. πάσε]ε-]κ = περιουσίε.
 πλ]άκ-ου : πλ]ε]κ]τε = γέρων, πρεσβύτερος ; πλ]άκου ι μότθεμ = πλ]ά-
 κου ι βιέτερ = πκλκίος γέρων, πρεσβύτερος ; πλ]άκου ι μότθμ = πλ]ά-
 κου ι βιέτερ = πκλκίος γέρων, πλ]άκου ι λ]άθτε = γέρων προβεθηκῶς
 τὴν ἡλικίαν 2) = ἀρχίος, πκλκίος = ι βιέτερε 3) δημογέρον' πλ]ά-
 κου ι κκτῶνδιτ (γ), κ]εφκλ]ιε ι φθάτιτ (τ).
 πλ]άκχ-α = πληθ. πλ]άκκτε = γκχί' πλ]κκ' ε μότθμε = πλ]κκ' ε βιέ-
 τερε, πλ]κκ' ε λ]άθτε 2) ἀρχίε, πκκιά, ε βιέτερε κ]ίθκ πλ]ά-
 κε = ἡ ἀρχίε ἐκκλκσίε. — φέ]κ πλάκε = ἡ ἀρχίε θρησκείε. — πλά-
 κκτε : ὀνομάζοντι κί τρεῖε ἡμέρακ τοῦ 'Απριλίου κκθ' ἕε γίνεται
 βκρὺε χειμῶν ι θε Μκρσι Πριλιτ, Πριλι, Πριλι, ιμ-βελε νεμ du
 δίτ χούα, τε θε] πλ]άκνε με γ]ίθε τθ' κκ (σεπσε πλ]άκκ κίστε
 θένε, Δόλκ κ]ε μά]ετ τε μά]ιτ, ι πόρδα κ]ε βούζετ Μκρσιτ).

πλῆακ-μβλῆακ (τ) ρ. ἐνερ. = γηράσκω τινά. καὶ πλῆακεμ-μβλῆακεμ (τ) οὐδ. = γηράσκω ἐγώ. — Σημείωσις. — Τὸ μὲν ἔθνικόν ὄνομα τῶν Ἀλβανῶν ἦτο Πλῆακ, [Πελασγ-ός, Πελαγ-ός, Πλαγ-ός], τὸ δὲ θρησκευτικὸν Σκιπετραρ. ὄμιλις = ἀετός], ὡς ὀπαδοὶ τοῦ ἀετοῦ τοῦ συμβόλου τοῦ Διὸς· μετέπειτα τὸ θρησκευτικὸν ὄνομα ἔλαβε τὴν σημασίαν τῆς ἐθνικότητος, ὡς τοῦτο συμβαίνει πάντοτε· π. χ. Χριστιανὸς καὶ Ρωμῆος. Μωαμεθανὸς καὶ Τοῦρκος, εἶναι ταυτοσημαντοί. — Τὸ ὄνομα Ἀλβανὸς εἶναι ἄγνωστον καὶ ἄχρηστον πρὸς τοὺς Σκιπεταρῆας, ἐδόθη δὲ εἰς αὐτοὺς μεταγενεστέρως ὑπὸ τῶν Ρωμῶν εἴτε ὡς κατοικοῦντας εἰς τοὺς κλάδους τῶν Ἀλπεων, (δηλαδὴ ὄρεινους) εἴτε ὡς φέροντας λευκὴν (albam) στολήν· πρῶτον οἱ Βυζαντινοὶ χρονολογοῦντες μεταχειρίζονται τὴν λέξιν Ἀλβανός. — Ἡ Πελαγονία (Τουριστὶ Μοναστήρ) πόλις τῆς Μακεδονίας, πολὺ πιθανὸν ἐσήμεινε κατ' ἀρχὰς τὴν χώραν τῶν Πελασγῶν (ἢ Πελαγῶν), (Κ. Χριστοφορίδης).

πλῆανκ-πρίεσσ-ιτε (Ἑλθασ.) πληθ. πλῆανκ-πρίεσσ-ιτε = ἄσωτος, ὁ φθείρων τὴν περιουσίαν εἰς ἀσωτίαν.

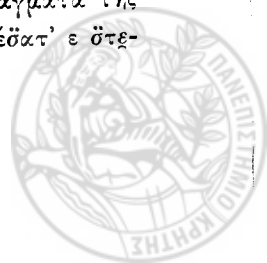
πλῆανός-ζι (Βεράτ.) [ἴδ. πλῆανός] = τετραχειρῆς σκυφοφάγος, ὃν θέτουσιν ἐπὶ τινος δένδρου διὰ νὰ ἐλθῶσιν ἄλλοι σκυφοφάγοι νὰ τοὺς πιάσωσιν.

(ι-ε) πλῆαντε-ι-α (Καβ.) ἴδ. (ι-ε) περφοῦσῆτε-ι-α (Τυρην.)

πλῆας καὶ πλῆαςι: ρ. = ραγίζω, σχάω. ἀρ. πλῆασκ-ε-ι, μτχ. πλῆαστε, πλῆασουε, πλῆασουε (τ). — πλῆαςι κῆλκῆεῖε = ἐράγασι τὸ γουλί. — πλῆαστῶ! = σκάσε! (ἐπὶ ἀράς) ἢ πλῆαςι ἡάρκου σε νγρένι οὐμέ = ἔσκασεν ἢ κοιλιὰ του ἀπὸ τὴν πολυφαγίαν. — πλῆαςι νγα ιδενίμι = ἔσκασεν ἀπὸ τὴν λύπην. — τε πλῆαστε Ζοτι! τε πλῆαστῶνε σῦτε! (φράσεις ἐπὶ ἀράς). — ε καμ ζεμενε τε πλῆασουε = εἶμι χολοσκασμένος. — ζεμερε πλῆασουε-ι-α = χολοσκασμένος-η. — βούζε-πλῆασουε-ι-α (φράσις).

πλῆασε-α πληθ. πλῆασατε = ράγισμα, σχασίδιον κοινῶς. — πλῆασε ἢ γῆασε (γ) = botton di Halepo.

πλῆαστῶκα-α (τ) πληθ. πλῆαστῶκατε = τέσσ-α πληθ. τέσσκατε = ράγκῆε-ῖα (Ἑλθασ. Τυρην. Κροῦα) = τὰ ἔπιπλα, τὰ κινητὰ πράγματα τῆς οἰκίας (οὐδέποτε ἐπὶ ζώων), πλῆαστῶκατ' = ὅτεπίσε - τέσσκατ' = ὅτε-

- πίσῃ, ρράκιετ' ε ὄτεπίσε = τὰ ἔπιπλα τῆς οἰκίας. — 2) πλῆτῶκε-χ = σκουπίδι κοιν. με χῶνι νῆε πλῆτῶκε νδε σῶτ = μοῦ μβῆκεν ἕνκ σκουπίδι 'ς τὸ μάτι μου. — με χῶνι νδε κρᾶνδε νδε σῶτ (Σ). — 3) πλῆτῶκε-χ = τὸ λάφυρον. — βῆ| πλῆτῶκε = πλῆτῶκίς = λαφυραγωγῶ.
- πλῆτῶκίς-ίτ-ίτ (Σ. bogdan) μ. ἐνεργ. = λαφυραγωγῶ.
- πλῆτῶκίτεμ = λαφυραγωγούμι μτχ. πλῆτῶκίτουνε.
- πλῆτῶ-ι = κουβέρτα μαλλίνη χονδρὴ διὰ σκέπασμα.
- πλῆτῶνι-α (γ) πλῆτῶνι-α (τ) = τὸ γῆρας, τὰ γηρατεῖα.
- πλῆτῶνι (τ) ρ. ἐνεργ. = γηροκομῶ τινὰ: ι μβῆ πλῆτῶνι (γ) με πλῆτῶνι διᾶλι (τ) = με γηροκομεῖ ὁ υἱός μου = με μβῆ πλῆτῶνι διᾶλι (γ).
- πλῆτῶσι-α (πληθ. ἄχρηστος) ὄνομα περιληπτικόν = ἡ γερούσια, τὸ πρεσβύτεριον, οἱ δημογερόντες, οἱ κριταὶ τοῦ λαοῦ ἐν Ἀθῆναις.
- πλῆτῶσιμ-ι πληθ. πλῆτῶσιμετε = τὸ ἀποφασισμένον, τὸ ἐγκακριμένον ἐκ μέρους τῶν δημογερόντων (πρὸς πλῆτῶνι).
- πλῆτῶσι: γ. Μπῆσις) = συγκροτῶ συμβούλιον ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. — κορυ θερρέσενε (δὲ τρε πλῆτῶσι χ μᾶ σούμε με βούμ ρε νῆι πούνε κτεῖρε θόνε σε ε κέμι πλῆτῶσιμε.
- πλῆτῶ-ου (Περμέτ.) = αἰσχύνη, κίσχος, ὄνειδος.
- πλῆτῶ-ι: πληθ. πλῆτῶτε [Λατ. populus nigra] = λεύκη, κίγειςος· (Τουρκ. καθάκ) πλῆτῶ πτε πλῆτῶπι, πλῆτῶ πλῆτῶ, πᾶτῶ πᾶκ.
- πλῆτῶ-ι πληθ. πλῆτῶτε = ψύλλα, ψύλλος κοιν.
- πλῆτῶσι (Ἀργυρ.) ρ. = κῆρσι πλῆτῶτε.
- πλῆτῶ-α (Βεράτ.-Περμέτ.), πλῆτῶ-ι (γ), πλῆτῶ-ι (Τουρκ.) = κοπρία πληθ. πλῆτῶ (γ).
- πλῆτῶσι (γ) πλῆτῶνι (Βεράτ.-Περμ.), πλῆτῶσι (Ἀργυρ.) = κοπρίζω.
- πλῆτῶνι (γ) πλῆτῶνι, πλῆτῶνι (Ἀργυρ.) παθ.
- πλῆτῶνι-α (τ) πληθ. πλῆτῶνι [ἴδ. πλέκω] = ὕψωμα, πανὶ καὶ πᾶτῶνι-α (γ) πληθ. κτε. — βῆ| πᾶτῶνι (γ) = ὕψωμα. — νῆε πᾶτῶνι (γ) = κῆρσι τὰ πανιᾶ, σῆρεσ πᾶτῶνι = κτεβιᾶ τὰ ἰστία: πᾶτῶνι με νῆε πᾶτῶνι λῆσις = μίτος κοιν. ἀπλοῦν ὕψωμα: πᾶτῶνι με δὲ πᾶτῶνι λῆσις = δίμιτο.
- πλῆσι-ι πληθ. πλῆσιτε [συγκρ. πλίνθος] = σβόλος πράσινος.
- πλῆσι-α (Δίβρα) πληθ. πλῆσιτε = πλίνθος (Τουρκ. κῆρσιτῶ).

- πλῆθος*-*γος* (Περμέτ. - Κόρτσχ) *πληθ. πλῆθός γε τε* = ἴδ. *κρίπι-α* = *θημωνία*.
(ι-ε) *πλῆθος-ι-α* (bogdan) = *ἀμελής*.
(ι-ε) *πλῆθους-ι-α* = *ὀκνηρός-ά* βραδουκίνητος. καὶ *πλῆθος-ος, πλῆθος-ος*.
πλῆθος: ἐπίρ. [Λατ. pleo ἄχρηστον ρ. ἐξ οὗ τὰ compleo, impleo, pletura, plenus κ.τ.λ. — ὡς καὶ τὸ Ἑλλήν. *πλέω* ἄχρηστον ἐξ οὗ τὰ: *πλήρης, πιμπλάω, πιμπλήμι, πλήθω, πληρῶ* = *γεμίζω*. *πλέως-ον* = *πλήρης*] = *γεμῆτος*: 2) *πλῆθος* (γ. τ. budi) = *σωστὰ* (Τουρκ. *τχμάμ*). — *νῆς* βίτ *πλῆθος* = ἐν ἔτος *σωστά*: ἀντίθ. *μῆθος* (γ) *μῆθος* (Ἑλλάς) *μῆθος* *πλῆθος* = *γεμίζω*, *γεμῆτος* καὶ *μῆθος* *πλῆθος*.
πλῆθος-ος: *πληθ. πλῆθοςος* = ἐκ τοῦ Λατ. pilasca] κοινῶς ἢ *πλῆθοςος* = ἀγγεῖον οἰνηρὸν ἐκ ζύλου ἴδ. τῶστος-ος. — καὶ *πλῆθοςος-ος, πλῆθοςος-ος* (Βεράτ.) = *στερφύτος* με οὐγ. — *πρῶθος-ος* (Περμέτ.).
πλῆθος-ος (Ἀργυρ.) *πληθ. ο-ος* = ἴδ. *πλῆθοςος-ος* (Βεράτ.-Περμέτ.) = *πρῶθος-ος*-*ιδός*. — *ι-ε* *πλῆθοςος-ος* ἐπίθ.
(ι) *πλῆθος-ος*: (ε) *πλῆθοςος-ος* *πληθ. (ος) πλῆθοςος* *πληθ.* = *πλήρης, σωστός-ή*. — (ος) *πλῆθοςος* οὐδ. = τὸ *πλήρωμα*: ἀντίθ. (ι-ε-ος) *μῆθοςος* (γ) (ι-ε-ος) *μῆθος* (Ἑλλάς). — *πῆθοςος* ε *πλῆθοςος* = *πῆθοςος* ε *δένδρος*. — *χῆθος* ε *πλῆθοςος* (γ) *χῆθος* ε *πλῆθοςος* (τ) = *πῆθοςος*. — *οὐμῆθοςος* *χῆθος* (γ) = *οὐμῆθοςος* *χῆθος* = ἔγινε *πῆθοςος*.
πλῆθοςος-ος (τ) *πληθ. πλῆθοςος* = ἢ ὕνις-εως, κοιν. τὸ ὕνι τοῦ ἀρότρου. — *πλῆθοςος-ος* (γ) *πληθ. πλῆθοςος*, *πλῆθοςος-ος* (συνηρ.) *πληθ. πλῆθοςος*.
πλῆθοςος-ος: *πληθ. πλῆθοςος* [Λατ. plumbum] καὶ *πλῆθοςος-ος* *πλ. πλῆθοςος* = *μόλυβδος*, κοιν. *μολύβι*.
(ι-ε-ος) *πλῆθοςος-ος*: ἐπίθ. = *πῆθοςος* *πλῆθοςος* = *μολύβδινος*.
πλῆθοςος-ος (budi) (*πληθ. κρίπει*) [συγκρ. *πλῆθοςος*], *πλῆθοςος-ος* (γ) *πλῆθοςος-ος* (τ) = *σκόνις*, κοιν. *μολύβδος*. — *σκόνις* *πλῆθοςος* = *τινάξω* τὴν *σκόνιν*.
πλῆθοςοςος (γ) *πλῆθοςοςος* (τ) ρ. = *σκονίζω* τι.
πλῆθοςοςος (γ) *πλῆθοςοςος* (τ) = *σκονίζομαι*.
πλῆθοςος-ος *πληθ. πλῆθοςος* (Τετόβ) = *φράγουλ* κοιν. καὶ *δρέδεξος-ος* *πληθ. δρέδεξος*.
πῆθοςος: *μῆθοςος* τιθέμενον πρὸ τῶν ρημ. (ἐνεστῶτος, παρτακτικῶ) ὡς: *βέτες* = ὑπάγω ἢ θὰ ὑπάγω. — *πῆθοςος* = ἦδη ὑπάγω. = *πῆθοςος* τούτε *βῆ-*

τουρε. — $\chi\alpha$ = τρώγω, ἢ θά φάγω. — πο $\chi\alpha$ = ἦδη, τρώγω = $j\alpha$ τούκε
 νγρένε. — $\chi\acute{\alpha}\nu j\alpha$ = ἔτρωγον. — πο $\chi\acute{\alpha}\nu j\alpha$ = ἦδη, ἔτρωγον = $i\delta\eta j\alpha$ τούκε
 νγρένε.

πό: ἐπίρ. βεβχιωτικόν = νσί, μάλιστκ. κλι ποσί, ἀντίθ. νούκε.

πό: (γ. τ) πόρ (Σ) συνδ. ἀντίθ. = ἀλλά, ὅμως. — ι θεμ πο σ' δεγμόν.
 = τοῦ λέγω ἀλλά δὲν ἀκούει. 2) πύ = μόνον. — πο περ τῶj = βέτεμ
 περ τῶj = μόνον δι' ἐσέ. — πο περ κρετέ πούνε = βέτεμ περ κρετέ πούνε
 = μόνον διὰ τοῦτο. 3) πο ἦ προσά = ἕμκ. — ποσά τε $\chi\acute{\alpha}\sigma$ βουκε, ἐjκ
 κρετού = ἕμκ φάγης ψωμί ἔλκ ἐδῶ. — πο τε φλjάσ (= ποσά τε φλjάσ)
 εδὲ ζευερόνετε = ἕμκ ὀμιλήσω θυμόνει. — ποσά τῶελjκ σῶτε πάσῃ
 δρίνετε = ἕμκ ἦνοιξ τούς ὀφθαλμούς εἶδον τὸ φῶς. — ποσα τε θῶσ-τε
 κῶ, εδὲ πούνεκ βένεj = ἕμκ ἔλεγε κλι ἐγίνετο. — ποσά ἐρδι κῶ, ἱκκ
 ούνε = πόκjε ἐρδι κῶ ἱκκ ούνε = ἕμκ ἦλθεν κῶτός ἐγῶ ἀνεχώρησα.

πό: σημ χρονικὴν διαρκεῖαν. πο κρεστού, πο κῶτού = πάντοτε κρετῶ
 τοῦτον τὸν τρόπον, πάντοτε κρετ' κῶτὸν τὸν τρόπον. — πο κρεστού
 βέρε εδὲ κῶ = ὡσαύτως ἐπρεχξε κλι κῶτός — πο κρεστού, πο κῶτού =
 ὡσαύτως, οὔτω πως.

πογανί-ου (τ) πληθ. πογανίκετε = ἴδ. ρελjῖκ = συμπίσιον τοκαετῶ

ποκτοῦα-οἱ (τ. Περμέτ) ποκτούε-οἱ κλι ποκτου-οἱ (γ) ποκτούε-όνι
 (Σ) = τὸ πέτκλον τοῦ ἀλόγου.

πόλj-ι (Σ) πληθ. πόλjκτε = ἴδ. κίνκ-ι· πόλjκτ' ε φουστάνιτ = κίνκκτ
 ε φουστάνιτ = κί λόζκικ (πτυχκί) τοῦ φουστάνιου.

πολjεξάν-ι (Περμέτ.) = χκῶνος, ἀδυνάτου κρέσεως, ἐκλελυμένος ἐπὶ
 ζῶων κλι ἀνθρώπων).

πολjέμ-ι (bogdan) πληθ. πολjέμετε = λκός.

πολjίστ-ι, πολjίστ-ι πληθ. πολjίστκτε = ἴδ βίσκ-ου.

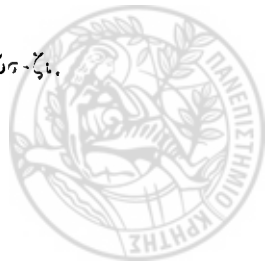
πολjίσε-α πληθ. πολjίσεκτε (Γκλ. etagére).

πονίσε-α (Βεράτ.-Περμέτ.) βεσνίκ-ου (Ἰλθκσ.) = ἴδ. βεσνίκ-ου. — βε-
 σνικ πρέj βάλjτε.

πόπελj-ι πληθ. πόπελjκτε [Ἑλλην. πέπκλον] κλι πόπελjε-κ ζέμκβελj-
 jε-κ (Περμέτ.) = γούρ ι μάθ. — με χῶδι νjε πόπελjε ἢ με χῶδι νjε
 πόπελjε γούρι.

ποπό: = ἴδ. πουπού, ἐπιφών.

πόπουλ-ι (Σ) πληθ. πόπουjτε = λκός. ἴδ. γjένκρεjε-jκ κλι λκούσ-ζι.

ποπουριῶ (Σ) = ἴδ. ὄγγερύς (Τουρν.) ρ.

πόρο-πο = ἀλλά.

πορδαῖάκουλ-ι (Ἰλβητσ.) [πορδῆ-χ-ᾠάκουλ-ι] πληθ. πορδῆ-ᾠάκουστε
καὶ ᾠάκουλ-ι, ᾠακουλίνῃ-α (Κροῦτζ) = ἐρ' ε φόρτε = ἀνεμοστρόβιλος.
πληθ. ᾠακουλίνατε.

πόρδε-α πληθ. πόρδετε [πιέρθ. ρ.] = πορδή, κοιν. πορδιά.

πορκάβε-α, περκάβε-α πληθ. α-τε = ἴδ. βελγένδσε-α.

ποροσί-α: πληθ. ποροσίτε = παρχαγγελίχ, ἐντολή. — λῆχ ποροσί = ἐν-
τέλλομαι. — ποροσίς-ίτ-ίτ (γ) καὶ ποροσίτ-ίτ-ίτ (τ) = παρχαγγέ-
λω, ἐντέλλομαι. — ποροσίτεμ (budi) πχθ. = παρχαγγέλλομαι ὑπο-
τινος.

πορότε-α (γ) πληθ. πορότετε = 24 ἔνορκοι μάρτυρες· κίτιμε πορότε (= 24 βεετάρε) σε νουκ' ε κῆ βρῆμ τί ατῆ νιερί (θόνε κουρ λῆάχετε, ἕταν ἀθωόνετα κακουῖρος τις ὑποπτος).

ποροσί-α (Ἀργυρ.) = ἴδ. ποροσί-α = ἐντολή.

ποροσίτεμ (Ἀργυρ.) = ἴδ. ποροσίτ-εμ = ἐντέλλομαι.

ποριάρι-α πληθ. ποριάρετε = θυρωρός· ποριάρε-ια πληθ. ε-τε θηλ

πόριε-α πληθ. ποριεατε = πύλη, πυλών. [Λατ. porta].

πορτοκάλ-ι (γ) πορτοκάλε-ια (τ) = τὸ πορτοκάλιον.

πόρρε-ια (Βεράτ.) πληθ. πόρρετε = ἴδ. γουραλῆτεσ-ι.

πόρρεζι: ἐπιρ. = ἴδ. γουραλῆτεσῶ.

πόρρε ? ? ? ἢ πόρρεζε ? ? ?

ποροίς-ίτ-ίτ (γ) ρ. = σβύνω ἄρ. ποροίτχ· μετοχ. ποροίτουε.

ποροίτεμ (γ) πχθ. σβύνομαι ὑπό τινος.

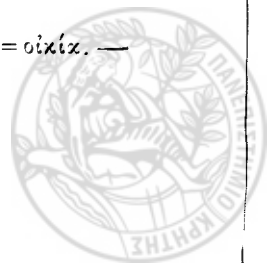
ποσᾶ, πόςα (συντχσ. μετὰ ρημ.) = ἴδ. πό, ποσᾶ.

ποσί-πόσι = ὡς, καθώς, σικούρ, σικούνδρε· ποσί μβᾶρι = ποσί πᾶρι = καθώς πρότερον.

ποσικούρ (γ. bogdan) ποσικούρ (budi), ποσικούρσε, ποσικούνδρε, (γ)
ποσί κούνδρεσε (γ. budi), πικούνδρεσε = ὡσάν, ὡς νά.

ποσιάτι-ι καὶ ζαβράτι-ι = τετραγώνον γῆς καλλιεργήσιμον, ἀπροσδιορί-
στως, τὸ ὅποιον πρόκειται νὰ καλλιεργήσῃ ὁ γεωργὸς ἐκ διαλειμ-
μάτων.

ποσιρεῖ-ια (Μυζεκίεζ) [πόσρε-στρεχ] (τουρκ. χαχιάτ) ὅτεπι-α = οἰκίχ. —
κούλμ-ι = ὄροφή. — ὀτρέχεσε = στέγη ποστρεῖ-ια = χαχιάτι.

πόστιαζι: (τ) ἐπίρ. = κάτωθεν.

πόστει ἐπίρ. τόπου (συνταξ. μετὰ γεν.) = κάτω ἀντιθ. σίπερ, νελίτ, λτζρτ
 πόστει εστ' α λζάρτ: = κάτω εἶνε ἢ ἐπάνω: χιδ-ε πόστει = ρίψον
 κὺτὺ κάτω σ' ε ἐπ με πόστει = δὲν τὸ δίδει παρκακάτω μβε du βιέτ
 επόστει = ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ κάτω λτζρτ ε πόστει = ἐπάνω, κάτω,
 σχεδὸν περιπτου.

(ι-ε) πόστει-ι-α, πόστειμ (γ, πόστειμ (τ), πόστειμ-ι-α = κοινῶς = ὁ κάτω,
 ἢ κάτω, παρκακτινός-ἢ Ἴαζτ. posterium] τει πόστειτ ε δέουτ = τὰ
 κκτώτκτκ τῆς γῆς.—νιέρετ τει ποστειμ = πρόστυχοι ἀνθρώποι.—
 Dibr' ε ἐπερε, Dibr' ε πόστει, ἢ Ἄνω Δίβρα, ἢ Κάτω Δίβρα: ἀντιθ.
 (ι-ε) ἐπερε-ι-α.

πότι (Περμέτ.) ι θόνει κόσιτ μουλιριτ κιε χέδενε διίθεεε βρένδα περ-
 μβι γούρτ τει μουλιριτ [συγκρ. ἑλλήν. ποτήριον] [Ἀγγλ. pot, Ἄλ-
 βαν. ποτῶ-ι.

ποτιέρε-ια (Τυρην.), ποτιέρε-α (Σ) [ἑλλήν. θόρυβος] (Τουρκ. (σχηματ.)
 βχί ποτιέρε (γ) = κάμνω φωνάζω κοινῶς.

ποισακί-α (γ. τ.) πληθ. ποισακίτε = κκοπάθεια, κκοπέρασις.

ποισακίσεμ: = κκοπάσχω, κκοπερνῶ μετοχ. (ι-ε) ποισακίσεουε (γ)
 ποισακίσεουε (τ)

πότι-ι (γ) πότισε-ια (τ) πληθ. πότισατε, πότισετε = δοχεῖον, ἀγγεῖον
 κοινῶς μπότσκ. - πότστ' ούθουλε = δοχεῖον ὄζους: πότσε βένε = δοχεῖον
 οἴνου.—ποτισεια = ἰδ. βερβε-ια: κοινῶς τσουκάλι.

πουγῆ (γ) πουγανί (γ) ρ. ἐνεργ. καὶ πουγῆ (τ) = μαχαρίζω, μολύνω:
 ἄρ. πουγῆνκ-ε-ι (γ) πουγῆρκ-ε-ι (τ) πουγῆτκ-ε-ι (τ) μετοχ. που-
 γῆμ (γ) καὶ πουγῆρε (τ): πουγῆμεμ (γ) παθ. πουγῆμεμ (τ).

πουγῆρε-ι (γ) πληθ. πουγῆρεσιτε = βρωμερός: 2) μοιχός.

πουγῆρε-ια πληθ. πουγῆρεσετε = βρωμερά, 2) μοιχαλίσ: καὶ πουγῆ-
 ρεσ-ι (τ) ἄρσ. πουγῆρεσε-ια θηλ.

πουγῆρεσι-α (γ) πουγῆρεσι-α (τ) πληθ. ἰ-τε = ἢ βρώμκ, 2) μοιχεία.

πουθ πουθεμ. παθ. = φιλῶ, φιλοῦμαι: ἀσπάζομαι: ἀντιθ. κκπῶζ ἄρ.

πούθα, μετοχ. πούθε καὶ πούθουτε (γ), πούθουρε (τ) = ποθητός.

πουθίσι: (βεράτ) ρ. = προσαρμόζω, πιέκ βᾶθκε, πιέκ dῶ κάφσζ βᾶθκε
 νιε μδε νιε.

πουθίσεμ παθ. = προσαρμόζομαι, πίκεμ βᾶθκε νιε μδε νιε.

πουθητόγ (γ) πουστόνγ-όγ (Βεράτ. Πεζμέτ. Κελ.) = σύσφιγγω· Φρέντζτ' ι
κανε ρούβχτε τε πουθτούαα.

πουθητόνεμ-όχημ, πουστόνεμ-όχημ = σύσφιγγουα· ου πουθτούα νε νιερί
με τιέτερινε = ένηγκχλίσθησαν.

πουλάνδρε-α (Τουρκ.) και πελάνδρε-α = ούβετ'ε φίνεσε, φίνε'ε κουλούμε.

πούλε-α: πληθ. πούλχτε = κοινώς ή πούλχ. — πούλχ, πούλχ = παρδχλόν.

Πουλούμιασ-ι = χωρίον τι τής Κερράβας κείμενον εις τους πρόποδας
του ύρους Σκουτέρι, εις την δεξιάν ήχθην του ποταμου Έρζέτι, περι-
βόητον διά τό έν κούτῳ θουμαστών άντρον όνομαζόμενον Σπέλχ ε
Πουλούμιασι.

πουλούμβ-ι (γ) πληθ. πουλούμβχτε και πελούμβ-ι (bogdan), πληθ.

πελούμβχτε [Λατ. palumba, palumbus] = περιστερές και περι-
στερά, κοιν. περιστερίον.

πούλγ! πούλγ! πούλγ! — νδιέλενε πούλγχτε.

πουλγάσ-ζι (Σ) = τῶ ζε σ-τεπιχ περβρένδχ (Τουρκ. τσάτι).

πουλγάστροε-νι (γ) πληθ. πουλγάστροένγτε = κοιν. όρνιθοπούλι, κοτο-
πούλι. — ιδ. κχλγάστροε-νι.

πούλγε-α πληθ. πούλγχτε [Λατ. pullus] = όρνις, κόττα· πούλγε δέτι
= ρίχε.

πούλγε-α και πουλγαμένε-γα = νόμισμα όθωμ. άζίε 60 παράδ. — νγε

πούλγε = έζήκοντα παράδ. — νγε κχίντ πούλγχ = 6,000 γρόσια.

πουλγίζε-α (γ), πουλγίς-ζι (Έλβασ.), μύρραζε πούλγε (Βεράτ.) = μύρρα
πούλγσδ.

πουλγιότι-ι: πληθ. πουλγιότχτε = ιδ. βίσκ-ου.

πουλγιτεμ (Πεζμέτ.) = ένεδρεύω. ιδ. τουλγιτεμ (Βεράτ.).

πουλγχερο-ι: πληθ. πουλγχερετε = ιδ. μύλεζε-α.

πούλγχε-α: πληθ. πούλγχετε [Λατ. pulpra, Έλλην. πολφός, πόλτος]
= (κοινώς) ή γάμπχ.

πουμβάκ-ον (τ) ή πχμβούκ-ου = τό βχμβάκιον.

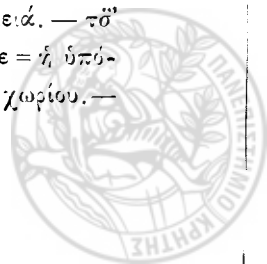
(ι-ε) πουμβάκτε (τ) ι-ε-πχμβούκτε = βχμβακερός-ή.

πούνε-α πληθ. πούνετε (και πούνερχτε (τ)) = έργον, κοιν. δουλειά.

2) ύπόθεσις, άσχολία, 3) χίτιχ. — καμ πούνε = έχω δουλειά. — τῶ

πούνε βέρε = τί δουλειά έκνεε; — πούνε ε τί ή έστ' ε μάδε ή ύπό-

θεσίς του εινε μεγάλη. — πούν' ε φσάτιτ = ή ύπόθεσις του χωρίου. —

περ τῷ πούνε ε βέρε κρετέ; = διὰ ποίν κίτιν τὸ ἔκμας τούτο; —
 περ κρετε πούνε = ἔνεκ τούτου, διὰ τούτο. — περ πούνε τ' κτι νόκε
 βάζτα κτιέ = ἐξ κίτις του δὲν πῆγα έχει. — βεῖτρο πούνετε τενδε
 (τ) κλι οἰκό πούνετε τανδε (γ) = κύτταζε τὴν δουλειά σου. · πού' ε
 μάδε = μεγαλοπρεπές, ἀξυλόγον. — πκπούνε = ἐπίρ. ἀναιτίως. [ἴδ.
 Ἑλλην. πόν-ος, πόν-ημζ].

πούνεζε-α πληθ. πούνεζατε = ὑποκορ. — οἰκό πούνεζεν τένδε = κύτ-
 ταζε τὴν δουλίτσα σου.

πουνε-βάροδε-ι-α = εὐτυχής, καλότυχος ἐν ᾧ πουνε-ζι-ου, ἀρσ. πουνε-ζέ-
 ζε-α θηλ. = δυστυχής, κακόμοιρος.

πουνέσε-α (Ἰλλέκσ.) πληθ. πουνέσατε [πουνό] ρ. ἐργασία, πόνημα.

πουνόη-όη [Ἑλλην. πονέω, Λατ. pono-ere] ρ. ἐνερ. = ἐργάζομαι,
 δουλεύω. — ἴδ. βεπερό] = ἐνεργῶ. — δέου ι πουνούαρε = γῆ καλλιερ-
 γημένη. — δέου ι πκπουνούαρε = γῆ ἀκαλλιεργητος.

πουνόηε-όνεμ πκθ. = κστεργάζομαι, δουλεύομαι.

πουνετούα-όρι (τ) πουνετούε-όρι (γ) πουνετούε-όρι (συνηρ.) = ἐργά-
 τας, δουλευτής, 2) φιλόπνος, φιλεργός, 3) μισθωτός. — ζούνα διέτε
 πουνετούε, τε με πουνόηε βενέστατε = ἐμίσθωσα δέκα ἐργάτας νά
 καλλιεργήσωσι τὰς ἀμπέλους μου.

πουνετούε-ja = ἡ ἐργασία, 2) ἐργάσιμος ἡμέρα. — δίτε πουνετούε = δίτ'
 ε ληιβρούαρε (τ). ἀντίθ. δίτ' ε κρέμτε, δίτε φέστε.

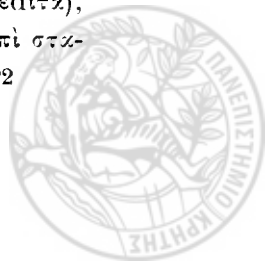
πουνετούε-α = ὁ μισθός τοῦ ἐργάτου, τὸ ἡμερομίσθιον.

πουπαγέληγ-ι [πούπε-α, γῆελγ-ι] ἐπίθετον ἀποδιδόμενον εἰς τὸν ἀλέ-
 κτορα ὡς περιπατοῦντα πηδῶντα ἢ σκιρτῶντα.

πούπε-α: πληθ. πούπατε, τούφε-α πληθ. τούφατε, τούφεζε-α πληθ.
 τούφεζατε = ἡ φουντα (τοῦ φεσιῦ).

πούπε-α: πληθ. πούπατε = πηδήμα (δυσὶ ποσί), νηε ε χόβεμε με τε
 δύ κέμβετ περνιχέρε ποσί χκακβέλι α πόσι λῆέπουρι. = τὸ περι-
 πατεῖν ἐνῷ ταυτοχρόνως ὑψώνει τις τοὺς δύο πόδας, ὡς τὸ σπουρ-
 γίτιον ἢ ὡς ὁ λαγώς, τὸ πηδᾶν ἢ σκιρτᾶν με τοὺς δύο πόδας ταυ-
 τοχρόνως, οὐχὶ δὲ ὡς τὸ βηματίζειν. — σα πούπα κέ κπερτσόμ;
 (Τυρκν.) = πόσα πηδήματα ἔχεις πηδήσει; ἴδ. χάπε-α, τῶάπε-α.

πούπε-α (γ. Ἑλλάσ.) πληθ. πούπατε, βίλπε-ια (Σ), βέσ-ι (Μισεδίτα),
 καλjabεσ-ι (Ἰάκωβ) βιστάκ-ου, βέσ-ι (Τυρκν.) = ἕνα ταγματὶ στα-

- φυλιού.— νηε πούπε ρρουσί, νηε βίλπε ρρουσί, νηε βεσϛ ρρουσί, νηε καλ-
ιαβέσ ρρουσί, νηε ηιστάκ ρρουσί = εν τσαμπι σταφυλιού.— νηε τσόπε
περέη ηιστάκουτ = εν κλαράκι από τὸ τσαμπι τοῦ σταφυλιού.
πούπεξε-α πληθ. πούπεξατε = εἶδος πτηνοῦ.
πούπεθη : (Ἑλλασ. Τυρ. Κροῦτζ) ἐπιρ. = τὸ πηδᾶν, με τοὺς δύο πόδας
ταυτοχρόνως, ὡς τὸ σπουργίτιον, ὡς ὁ λαγῶς, χραχβέλιε ἐτσεν πού-
πεθη = χραχβέλιε κουρ ἐτσεν χέθ τε du κάμβετ περνιχέρε· ἀντιθ.
τίγγηι = με ἐτσουε με νηε κάμβε, τούκε χόβουε με νηε κάμβε ἰδ.
τσάπεθη, χπασάλχηθη.
πούπελχη-α (γ. πληθ. πούπελχητε = κοινῶς πούπουλον· πούπελχητε ζό-
γουτ = τὰ πούπουλα τοῦ πτηνοῦ (τὰ πτίλα) ἰδ. πένδε-α = πτερόν.
πουπού : = ἰδ. ουπουπού ἐπιφ.
πουρι-νι (γ. Ἑλλασ. Κροῦτζ), πουρι-ου (Βεράτ.) [Λατ. porrum] =
τὸ ἄγριον πράσον.
πουρόντζ (τ. Βεράτ.) μπουρόντζ (τ) ρ. = ὑπερχσπίζω.— αἰό ἀρε ἐστ' ε
πουρούαρε = αὐτὸς ὁ ἀγρός εἶνε προφυλαχγμένος διὰ φραγμοῦ.— που-
ρόντζ κχέντε καὶ ρεστ κχέντε (γ) = σταματῶ τοὺς σκύλους ὅταν ὄρ-
μῶσι κατὰ τινος.— πουρόνεμ μπουρόνεμ. μέσον = ὑπερχσπίζομαι· που-
ρόνεμ νγα κχίχτε, νγα κχέντε.— ἰδ. ι δάλχ ζοτ = προστατεύω τινά.
πουριτέχε-α πληθ. πουριτέχατε καὶ στάχε-α = ράβδος μακρά (περ τε
σκούνδουε).
πουριτέσε-α πληθ. πουριτέσατε καὶ πουριτίμ-ι = ὀκνηρίζ.
πουριτότζ = ἀμελῶ· πουριτότζ τε πουνότζ.
πούροε-α (Ἑλλασ.) = χίν' ι νδσέτε (ὄνομα περιληπτικὸν πληθ. λείπει) ε
βούνα νδε πούρετ [συγχρ. πύρ-ός] 1ον) πούρε-α 2ον) σπούξε-α 3ον)
πουρσ-ι· 4) θενγίχτε· διαβάθμισις τῆς θερμότητος, πυρός.
(ι-ε) πουριτούεσμι (γ) πουριτούεσμι (συνηρ.) ὀκνηρός-ά.
πούσ-ι πληθ. πούσατε [Λατ. puteus] = φρέαρ, πηγάδι.
πούσ-πουτ-πουτ (Καβ.) καὶ πουθίσ-ίσ-ίσ (Βεράτ.) = προσκρυμίζω, πιέκ
βάσχε νηε μβε νηε.
πούσ-ι (πληθ. ἀχρηστος) = τὸ χνοῦδι· πούσι ι τσόχεσε ι φέσιτ.
πουσμί-ι πληθ. πουσμίεμετ = παῦσις, ἀνάπχυσις.
πούσχε-α (γ) πληθ. πούσχετε = πυροβόλον κοινῶς τουφέκι· = τὸ πιστόλι
Τουρκ. τοπάνδῶα) ἰδ. πιστόλχη-α.

πουσκαεροόχτε (γ) = ρ. τριτοπροσ. = γίνεται φούσκαις, φούσκαις με-τε-ι
 πουσκαεροόχτε = μ' ουκᾶ πουσκαεροόμ. γιούχ = ἔγινεν ἡ γλωσσικὴ μου
 φούσκαις.

πουσόν-όγ [Ἑλλην. πύω] = πύω, ἀνκπύωμι, ἀπρκατῶ, στκμκτῶ,
 ἡσυχάζω, κκτκπρῶνωμι, πκρκατοῦμι. 2) ρ. ἐνεργ. = πύω ἄλλον,
 στκμκτῶ δικκόπτω. 3) = σιωπῶ, σιγῶ. πουσό! = πύσον! σιωπή!
 σ' πουσόν τούκε φόλγε = δὲν πύει ὀμιλῶν.

πουστέ-ι (γ) [Λατ. potestas] = ἐξουσίαι, κράτος. ἴδ. πστόγ. — ε κάμνδενε
 πουστέτ = εἶνε ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου, τὸν ἐξουσιάζω κα πουστέτ τε
 κκθ = ἔχει ἀπεριόριστον ἐξουσίαν. σ' κάμ πουστέτ με bḥm κουρ-γῆ =
 δὲν ἔχω ἐξουσίαν νὰ κάμω τίποτε.

πουστέι-ο-ι: πληθ. πουστετάρε = ἐξουσιαστικής. πουστετάρε-γκ θηλ.

(ι-ε) πουστέτιμ (γ) = κκτκτιός-ά.

πουστίμ-ι (γ) πληθ. μετε = ἐξουσίαι β'. ἀγκάλιασμκ.

πουστόν-όγ (γ. τ. budi-bogdan) πστόγ (τ) = ἐξουσιάζω, κυριεύω,
 κκτέχω. (Τουρκ. ζκπτόγ). πουστόγ γῆθε δένε = ἐκυριεύσεν ὕλην τὴν
 γῆν. νκ πουστούκνε γῆθε βένδινε = ἐκυριεύσεν ὕλον τὸν τόπον. — που-
 στόγ γῆθε γῆν' εἰτί = κκτέσχεν ἄπκσσαν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ. 2)
 πουστόγ = πουθτόγ. πουστόγ ράπινε = πουθτογ δρουν' ε ράππι.

(ι-ε) πουστούεμι (bogdan) = ἴδ. (ι-ε) πουστέτιμ.

πούτρε-α (Βεράτ.) = τὸ πόδι. — πούτρε ε κάμβερε = πούτρ' ε κεμβερε. —

ἴδ. σπούτρε-α (Σ) = ἡ πάντζα τῶν τετραπόδων.

πούτρε-α (Κροῦγκ) = ἴδ. σπερεκτι-α (Τουρκ.).

πούφκε-α πληθ. πούφκκε = ἴδ. φούσκε-α = ἡ φούσκκ.

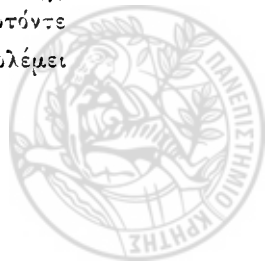
πρά: συνδ. = ὄν, τίνυν, λοιπόν. (ἔπειτα τῷ ρήματι) πρᾶ αὐτοῦ

(budi-bogdan) = ὅθεν, διὰ τοῦτο, κκτ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

πρά-μᾶ κκὶ πρᾶ-με (τ) = μετέπειτα, κκτόπιν.

πράγ: = κκπέ κκιν.

πράγ (γ) [περ-κνε-α] πρέγ (τ) πρκνόγ (γ) [περ-κνε-α] ρ. = ἡσυχάζω,
 κκτκπρῶνω τινκ. 2) πκρκμερίζω ἴδ. στεμακν-γεμ. 3) περικυκλῶνω
 ἴδ. κῆκρκόγ. 4) κλίνω πρὸς τὸ μέρος τινός, πλησιάζω πρὸς τὸ μέρος
 τινός. ἴδ. πριρεμ, ἀόρ. πρᾶγτκ (γ), πρέγνκ (τ), μετκ. πρᾶγ-τουνε (γ)
 πρέγ-τουνε (τ), ἀόρ. πρκνόβκ, μετκ. πρκνούεμ. — τεκ πκ λῆουφτόντε
 λῆουφτετᾶρι τριμ, οὔστετᾶρι: ε τίγ ε πρκνούενε (γ) = ἐνῶ ἐπολέμει

ὁ γενναῖος πολεμιστὴς οἱ στρατιῶται αὐτοῦ τὸν περιεκύκλωσαν.
ζιγαρέα πρηνὸν μὲν τε δίαθετ (γ) = ἡ ζιγαρέα κλίνει πρὸς τὰ δε-
ξιά. — λιμὸνχτ' ε πορτοκάλαττ ε σ' πρηνόγενε βερ' ε δίμενε (γ) = αἱ
λεμονιαῖς καὶ πορτοκαλιαῖς δὲν λείπουσι (= δὲν ἡσυχάζουσι) καλο-
καίρι καὶ χειμῶνα.

(ι-ε) *πράϊτουνε* (γ), ι-ε *πρέϊτουρε* (τ). — *τε* *πράϊτουνε-ιτε* (γ), *τε* *πρέϊ-*
τουριτε = ἀνάπαυσις, ἡσυχία.

πρῶχημ (γ) *πρῆχημ* (τ) = ἀναπαύομαι, ἡσυχάζω. — σ' *κάμ τε* *πρέϊτουρε*
νατ' ε *δίτε* = δὲν ἡσυχάζω *ἡμέραν καὶ νύκτα*.

πράκ-ου (γ) *πληθ.* *πράκχτε* - *πράκ-γού* (τ. bogdan) *πληθ.* *πράχχτε*,
πράτκε-ου (Καβ.), *πράφχμ-ι* (Τυρν.), *πράκ-ου* (Κροῦχα) *ἔκχέμ-ι*
(Κροῦχα) = κατώφλιον καὶ ἀνώλιον. — *πράκου* ι *δέρεσε* = τὸ ἀνώ-
φλιον τῆς θύρας. — *ἔκχέμ* ι *δέρεσε* = τὸ κατώφλιον τῆς θύρας.

πρῶλχμένι: (Δίβρα) ρ. *ένεργ.* ? ? ? = ὑψίνω· ἴδ. *έντ* ρ.

πρῶμα: (Δάκοβα) ἴδ. *μβράμα* (γ) = βράδυ.

πρανδάγ (γ. bogdan) = ἴδ. *πρανδάγ*. — *πρανδάγτα* = ἴδ. *πρανδάγτα*.

πράνε = ἴδ. *πράνε* = πλησίον. — *άφερ*.

πρῶνι (γ) *πρῶνι* (Σ) *έπίρ.* = ἔστω, ἄς εἶναι, ἔννοια *σας*.

πρῶνι = παρῶμερίσχετε = ἔτμενγι *μὲν ν' άνε*! [*πρῶνι* εἶναι *προστα-*
κτικῆ β'. *προσώπου* *πληθ.* *άριθ.* *τοῦ* ρ. *πρῶχ* ἢ *πρῶνό* καὶ *κατήν-*
τησεν ὡς *έπίρρημα*].

πράπ (τ. Σ) *μβράπ* (γ) *έπίρ.* = πάλιν.

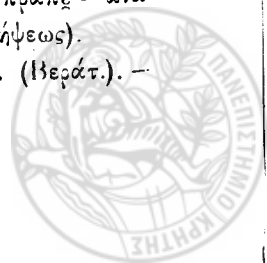
πράπα (τ) *μβράπα* (γ) = ὀπίσω (συνταξ. *μετὰ* *γεν.*) *κούσ* *βιέν* *πράπα*
μέγε; = *τίς* ἔρχεται *ὀπίσω* *μου*; *τίς* *μέ* *άκολουθεῖ*; *άντίθ.* *πάρα*. —
πράπα *μέγε*, *τέγε*, *ατι*, *νέσ*, *जूσ*, *ατύνε* = ὀπίσω *μου*, *σου*, *αὐτοῦ*,
ἡμῶν, *ὕμῶν*, *αὐτῶν*.

πράπαζε (τ) *πράπαζι* (τ) καὶ *πράπαζιτ* (τ) *έπίρ.* = ὀπισθεν, ἀπ' ὀπίσω.

πράπε (τ) *μβράπε* (γ), *πράπεστέ* (bogdan) *μβράπστ* (Σ) = ἀνάποδχ,
άντιστρόφος. *άντίθ.* *μβάρε*.

(ι-ε) *πράπε* (τ) = ἀνάποδος· ι-ε *μβράπε* (γ), ι-ε *μβράπεστέ* (Σ), ι-ε
πράπεστέ (bogdan) ι-ε *πράπστουνε* (budi) καὶ ι-ε *μβράπστουνε*
(budi). — οὐδ' ε *πράπε* = ἀνάποδον *ταξείδιον*. *δὸρ'* ε *πράπε* = ἀνά-
ποδο *χέρι*. *κέμβ'* ε *πράπε* = ἀνάποδος *πούς* (ἐπὶ *προλήψεως*).

πράπεια (τ. Βεράτ.) *έπίρ.* = τάνάσκελα· καὶ *πράπεταζι* (Βεράτ.). —

πράπετε ('Ελθασ.) μβράπετε (γ). ρχ πράπετα = ἔπεσεν ἀνάσκελα.
 πράπετε, μβράπετε = ἀνκποδογυρισμένα. (σε) πράπθι (τ) σε μβράπθι (γ) =
 ἐκ τοῦ ὀπισθεν.

πραπεσι-α (τ) μβραπεσι-α (γ), μβραπεσῆτι-α (Σ) = ἀναποδιᾶ. — ἀντίθ.
 μβραπεσι-α.

(ι-ε) πράπετε-ι-α (τ), μβράπετε-ι-α (γ) = ἀνκποδογυρισμένος. πράπεμ
 ('Ελθασ.).

πράπεσμ (τ) μβράπεσμ (γ) = ὀπισθινός-ή, τελευτῆος-α. 2) τὸ τέλος,
 ἢ συντέλεια· ἀντίθ. ι-ε πάρε-ι-α. — τε dῶ κέμβετ' ε πάρα τε καλ-
 jιτ = οἱ δύο ἐμπρόσθιοι πόδες τοῦ ἵππου· τε dῶ κεμβετ' ε πράπεσμε
 τε κάλιτ = οἱ δύο ὀπίσθιοι πόδες τοῦ ἵππου. — τε πράπεμ σ' ε νγιέφ
 νιερι ('Ελθασ.) = τὸ τέλος οὐδεὶς γινώσκει. — τε σόχεμ τε πρά-
 πεμεν ε πούνεσε σε σι do τε δάλιε = νὰ ἴδωμεν τὸ τέλος τῆς ὑπο-
 θέσεως πῶς θέλει ἀποβῆ.

πραπεσῶj (γ) πραπεσῶτόj (Σ) ρ. ἐνεργ. = ἀνκποδογυρίζω τι. ὡς βδέκεj' ε
 τ'ιμ-έτ πραπεσῶτόj ὅτεπίνε = ὁ θάνατος τοῦ πατρὸς μου ἀνκποδογύ-
 ρισε τὸ σπίτι.

πραπεσῶχεμ (γ) πραπεσῶτόχεμ (Σ) πκθ. = ἀνκποδογυρίζομαι.

πράπο (τ) μβράπ, μβράπο (τ. Κκβ.) μβράπτόj (Σ) = ὀπισθοδρομοῦ-
 τιν· ε κθέj πράπα νγα ούδα α νγα πούνα.

πράποεμ (τ), μβράπεμ, μβράποεμ (τ. Κκβ.) μβραπτόχεμ (Σ) πκθ. =
 ὀπισθοδρομοῦμαι.

πραρόνη-όνεμ (budi) = ἴδ. πραρόj-όχεμ (γ).

πραρόj-όχεμ (γ. bogdan) = ἴδ. περαρόj-όχεμ (γ).

πραρίμ-ι (γ) πληθ. πραρίμετε, ἴδ. περαρίμ-ι (γ).

(ι-ε-τε) πραροῦεμ (γ) = ἴδ. ι-ε-τε περαροῦεμ (γ). — ι-ε-τε πραροῦμ
 (συνηρ.) = ἴδ. ι-ε-τε περαροῦμ (συνηρ.).

πράσ-ι (γ) πληθ. πράσ-τε (γ) πρέσ-τε (τ), πράσ-α ('Αργυρ.) καὶ πρέσ-ι
 (τ. Βεράτ.) πληθ. πρέσ-τε = πράσον τὸ ἡμερον· καὶ πουροῖ-νι (Σ)
 πληθ. πουροῖν]τε [Λατ. porrum].

πραῖσ-ιτ-ιτ (γ) = ἴδ. περμίχ (Σ) πραῖτεμ = ἴδ. περμιχέμ.

προε-ja (γ) (ὄνομα περιληπτικόν, πληθ. λείπει) = τὰ λάφυρα, τὰ ἥρα-
 σμένα ὑπὸ τῶν ληστῶν (κυρίως πρόβατα, χίγες, βόες, ἵπποι, ὄνοι κ.τ.λ.
 ἦτοι ἔμψυχα), ἴδ. πλάτῶκx = λάφυρα (ἄψυχα) [Λατ. praeda].

- πρῆ*: (γ) [πρέσ-έτ-έτ = τὸ κλέπτειν ἀναφανδόν. — καὶ φλάμουρε (γεγ.
 Μελισσιὰ) = τὸ λαφυραγωγεῖν πικιστρατιᾶ (ὄδηγ ὑμένου ὀλοκλήρου
 τοῦ ὑπὸ τὴν σημερινὴν στρατεύματος). — *κουσάρετε* κάνε δάλλε μβε
πρέ = οἱ ληστικὶ ἐξήλθον εἰς τὸ κλέπτειν, λαφυραγωγεῖν ἀναφαν-
 δόν. — *κουσάρετε* ἰ ράνε μβε *πρέ* κτὶ κατουνδ = *κουσάρετε* ε βένε
πλάτσα κτε *φσάτ* (τ) = οἱ ληστικὶ ἐλαφυραγώγησαν ὀλοκλήρως
 κὺτὸ τὸ χωρίον. — ἰ ράνε *πρέ* = τὸ ἐλαφυραγώγησαν ὀλοκλήρως. —
 ἰ ράνε φλάμουρε ἢ ε βένε φλάμουρ κτε κατουνδ = ἐλαφυραγώγησαν
 πικιστρατιᾶ κὺτὸ τὸ χωρίον (μὴ ἐγκαταλιπόντες οὐδὲν πρᾶγμα. —
 κα μβέτουρε φιάλλε κρεστού νγα *κουσάρετε*: *κουρ* βίενε νδε τούφετ
 τε δένετ *περ* τε βιέδουρε ἰ πρέσνε κρύετε δάσῑτ με *κουμβόρε* κχι
 πρὶν *περ* πάρα τούφεσε εδὲ ε μάρρενε κρύετε νδε δόρε, ατχέρε ε τέρε
 τουφ' ε δένετ βένε *πας* κτὶ κχε μβᾶ κόχεν' ε δάσῑτ πρέρε. ὅθεν ἢ
πασομία: ράνε *πρέ* = κατέκλεψαν ὀλοκλήρως, ὡς ὅταν κόπτωσι τὴν
 κεφαλήν τοῦ κροῦ οἱ κλέπτει τὴν ὁποῖαν κρατοῦσιν εἰς τὰς χει-
 ρας, ἔπειτα ὀλοκλήρως τὸ ποίμνιον τρέχει κατόπιν τῶν κλεπτῶν.
πρέβε-α (τ) κρεῖ ὄτεπὶ ἔσθε νδε πρέβετ, *ἰέμι* νδε πρέβετ, νχ γῆν *κου-*
σῶδ. — ἴδ. βρόμ-ι.
πρέβε-α = ἴδ. βιτύρε-*ια*.
πρεβεζόϊ-οῖ = δίκτυον.
πρεενδέσε-α (budi) ???
πρέι (τ) ἢ *πρέϊ* *πρόθ*. = ἐκ, *πκρά*, *ἀπό*, (συνταξ. μετὰ γενικῆς). —
πρέι μέγε, *πρέι* τέγε, *πρέι* κτὶ.
πρέκ (γ) ρ. ἐνερ. = ἔπτουμι, ἐγγίζω. *ἀρ*. *πρέκκ-ε-ου*, *μτχ*. *πρέκουε*.
 ἴδ. *περκάσ-έτ-έτ* ρ.
πρέμε (τ) *μβρέμε* (τ) *μβράμε* (γ) = *μβρέμε* (τ) = βράδου.
 (ε) *πρέμιτε-ια* (γ. τ) ε-πρένδε-*ια* (Σ) καὶ *δίτ'ε* πρέμπτε = Πικιστρατιᾶ.
πρενδόι (Σ) = ἴδ. *περενδόι*.
πρέσ-έτ-έτ ρ. ἐνερ. = κόπτω καὶ (Σ) *θέρ* = κόπτω (διὰ τῆς *μαχίρας*),
ἀρ. *πρέσθ-ε-ου*, *μτχ*. *πρέμ* (γ) *πρέρε* (τ). [συγκρ. Ἑλλην. *πρῶ-*
πριονίζω].
πρέσ-έτ-έτ ρ. = περιμένω τινά, 2) δέχομαι, ὑποδέχομαι. *ἀρ*. *πρίτ-*
ε-ι, *μτχ*. *πρίτε* καὶ *πρίτουε* *πρίτουε* (τ).
πρέσε-α (γ) *πληθ*. *πρέσατε* = ἴδ. *πρίτε-α*.

πρόσεξε-ja (Βεράτ.) πληθ. πρόσεξετε = ὁ ἀθέραξ ἢ κόψη τῆς σπάθης ἢ τῆς μαχαίρας. καὶ πρόσεξε-ix ('Ελθασ.) ἢ ε-πρόσεξε-α (γ).

πρόσ-ι (Σ) = κρομμύδιον τὸ ὁποῖον καίει σπειρόμενον ἄνευ σπόρου· καὶ κλέπε-α (Σ) 2) κρομμύδιον τρυφερόν· κλέπε-α· λέγουσιν οἱ Σκιδριᾶνοι τὸ κρομμύδιον τὸ ὁποῖον καίει σπειρόμενον, ὅπερ οἱ Πυρραμετινοὶ λέγουσι κλέπούκτε.

(ι-ε-τε) προέσσε-ι-α ('Αργυρ.) [ἑλλ. πρᾶσι-ινος] = (ι-ε-τε) ρίμτε-ι-α = (ι-ε-τε) γγέλιβερε-ι-α (τ) = πρᾶσι-ινος-η-ον.

πρεϊκόσε-ι-α = βάτραχος πληθ. πρετκόσατε.

πρέχ (τ. Σ) προφ καὶ πρέφι (γ), μβερχ (Περμέτ.), μπρέχ (budi) ρ. ἐνεργ. = ἀποζώνω, θήγω, ἀκονίζω κοινῶς.

πρέχτε (τ) πρόσεξε (γ) = ἐπιρ. ἀκονισμένως.

(ι-ε-τε) πρέχτε-ι-α (τ. Σ.) πρόσεξε (γ) = ἀκονισμένως 2) κοπτερός 3) = ὁ ἀθέραξ (ἢ κόψη τῆς σπάθης, τῆς μαχαίρας· ε πρόσεξα ε θίκεσε (γ) = πρόσεξε ε θίκεσε (Βεράτ.).

πρέχεν-ι(γ) πρέχερ-ι (τ) = τὸ ἐμπροσθινὸν μέρος τοῦ ὑποκαμίσου ἢ τῆς ἐσθῆτος· νje πρέχερε γούρε.

πρίγ (γ) ἢ πρίνγ (γ) ρ. = προάγω, προπορεύομαι (ὁδηγῶ) δάσι με κουμβόνε πρίν περπάρα δένετ = δασι με κουμβόνε ἐτόθεν περπάρα δένετ· ἄορ. πρίνα-ε-ι μετοχ. πρίμ.

πρίε α = τὸ μέρος ὅπου εἶνε φυτευμένα κρομμύδια, πρᾶσα κ.τ.λ. πρίε κλέπεσ, πρασῶ.

πρίλ-ι = Ἀπρίλιος μῆν.

πρίντ-δι (budi-bogdan) = ἴδ, πρίντ-δι.

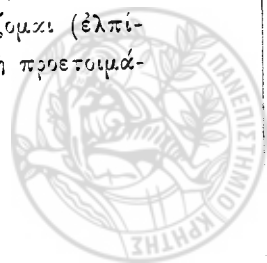
πρίντ-δῶι (Σ) = προῦντζος (Τουρκ. τούντῶ-δῶι).

πρίσ [πέρθω, perdo] ρ. = φθείρω, κατχστρέφω· 2) ἐξοδεύω (Τουρκ. χαρδ-ῶῖ) 3) σκοτόνω κοινῶς χαλνῶ· 4) διαφθείρω (ἠθικῶς καὶ θρησκευτικῶς).— πρίσ βεργιρέσε = φθείρω, διακορεύω παρθένον.

πρίσμε: πκθ. = φθείρομαι, κατχστρέφομαι· 2) ἐξοδεύομαι· 3) σκοτόνομαι· 4) διαφθείρομαι (ἠθικῶς καὶ θρησκευτικῶς).— ου πρίσ κόχα = χάλασεν ὁ καιρός. — ουπρίσνε ἄσετε = ἐξωδεύθησαν τὰ χεῖματα. — ούπρίσνε αρεικίττε = κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον οἱ ἐχθροί.— ουπρίσ διάλι = διεφθάρη ὁ υἱός. — μός πι βένε σέ τε πρίσ = μὴ πίνεις κρασί διότι σέ χαλνᾷ.

- πριῶεσ-ι: πληθ. πρ. ᾄεσιτε = κατκαστροφεύς, 2) ἐξοδευτής, ἄσωτος, 3) διχοφθορεύς (ἠθικῶς): πριῶεσε-ja θηλ. πληθ. πριῶεστετε.
- πριῶεje-ja = χλακσμός, κατκαστροφή.
- πριῶε: περιέρ (τ) πρῶ (γ. συνηρ.) = ἐκκλίνω τινά: 2) πριῶε (ἐλληνο-Ἀλβανικόν) = κθεῖ. — κάλι: πρῶρι ἀνεξε.
- πριῶεμ (γ) περιέρμ (τ. Περιμέτ.) πῶεμ (Τυρκν. Κρούjα) ρ. οὐδ. = ἐκκλίνω: 2) (τῶαμ. Ἑλληνο-Ἀλβανικόν) = κθεῖξμ. πριῶου μβε τε διθήετ: ου πρῶουρ (τ) καὶ ου πρῶουρ, ουπρῶουρ (γ. συνηρ.) καὶ ουπρῶουρ-ε ουπρῶουρ (Τυρκν. Κρούjα) μετοχ. πρέρεε.
- πριῶ-ι πληθ. πριῶιτε = ὁ πρῶάγων ὁ ὀδηγῶν.
- πριῶε-ja (γ) πληθ. πριῶετε = ἡ πρῶάγουσα, ἡ ὀδηγοῦσα: ἰδ. πρῶj (γ).
- πριῶ ρ. ἐνεσ. πριῶεμ πκθ. = φθείρω, φθείρομαι.
- πριῶε-α (γ) πληθ. πριῶετα | πρέσ-έτ-έτ = περιμένω | πριῶε-α = ουῶε-jα πληθ. ουῶετε = πρέσε-α = ἐνέδρα, κκετῆρι: μικρὸν κκλύδιον κατκασκευασμένον ἀπὸ κλωνάριου ὅπου κἀθητεται κεκρυμμένος ὁ κυνηγὸς παροαμνεύων τὴν θήρην.
- πριῶεμ: πκθ. τοῦ ρ. πρέσ = κόπτω (διὰ μυχχίρας) καὶ θῆρεμ (Σ) ἄορ. ου πρέβκ-ε-ουπρέ.
- πριῶεμ πκθ. τοῦ ρημ. πρέσ = δέχομαι, ὑποδέχομαι: ἄορ. ουπριῶε-ε ου πριῶε. — νά-᾽ ε μίρε. — πριῶου μίρε (ἀπόκρισις).
- πριῶεσε-α (Σ) = ἰδ. πουρτέσε-α. — πριῶίμ-ι = ἰδ. πουρτίμ-ι.
- πριῶούεσ-ι (bogdan) ἀντὶ πουρτούεσ-ι = ὀκνηρός.
- πριῶόj: (Σ) = ἰδ. πουρτόj περτόj.
- (ι-ε) πριῶούεῶμ, πριῶούῶμ (Σ) = ἰδ. ι-ε-πουρτούεῶμ-πουρτούῶμ.
- πριῶφι-ι: πληθ. πριῶφτενιτε (γ) πριῶφτεριτε (τ) = πρῶσβύτεροςj ἱερέυς, πκπῶς.
- πριῶφτενῶε-α (γ) πριῶφτερέῶε-α (τ) πληθ. α-τε = ἱερεὺς, πκπκδ ἄ
- πριῶφτενι-α (γ) πριῶφτερι-α (τ) = ἱερωσύνη. πληθ. ἰ-τε.
- πριῶφτενῶι (γ) πριῶφτεριῶι (τ) ἐπιρ. = ἱερατικῶς.
- πριῶφτενῶj (γ) πριῶφτεριῶj (τ) ρ. οὐδ. = ἱερατεύω.
- πριῶίεμ (τ. Σ) πριῶίεμ (γ), μβριῶίεμ (Περμέτ.) μβριῶίεμ (budi) πκθ. (τοῦ πρέχ = ἀκονίζω) ἀκονίζομαι, πρῶετοιμάζομαι (ἐλπίζων νὰ ἀπολύσω τι). — πριῶίεμ τε χῦπι μβε κῶμβε = πρῶετοιμάζομαι (ἐλπίζων) νὰ λάβω βλαβόν. — μος ου πριῶίεμ = μὴ ἐλπίζεις (μὴ πρῶετοιμά-

ζεσσι ζτι θά τὸ ἀπολαύσης).— πρίφ δάμβεττε (σε κῆ με ε νγρᾶνε)!
= ἀκόνισον τοὺς ὀδόντας σου (διὰ νὰ τὸ φάγης)! στωπτικῶς.
πρίε-ja [ἀντὶ περ-ί]ε-χ] = νῆε χενδέκ. — περῖε νῆε βένδι κῆε ἔσῆε ι
ρρεπίτε περ τε πρίτουρε ού]εττε.
(με-τε-ι) πρίχου: (Περμέτ.) = με-τε-ι-έρδι μβάρε. ἰδ πρί] (γ), ἡ με-
τε-ι βάτε μβάρε.

πρόβε-α [Λατ. probus] = πεῖρα, δοκιμή. 2) ἀπόδειξις. — προβό] κλι
ᾠπροβό] [Λατ. probo] = περῶμι, δοκιμάζω, ἀποδείκνυμι.

προβό]ε-ονεμ, σπερβό]ε-ονεμ παθ. τοῦ προ]ε.

προβοῦ-νι (Σ) πληθ. προβοτίν]τε (Σλ. λέξις) = ἀδελφοποιητός. ἰδ. βελάμ-ι.

προδόν: (bogdan) τριτοπρόσωπον ρ. [Ἰταλικὰ giova (vivare)].

πρό]ε-ι (Σ) = ἰδ. λ]ιβάθ-δι.

πρόθ-δι (τ) [Ἑλλην. πρόδος, Λατ. produco, ere] = ἔσοδον, εἰσό-
δημα, προῖον. (Τουρκ. μακσούλ].

(ι-ε) πρόδετιμ (Βεράτ.) = ὁ φέρων εἰσόδημα, ὁ ἔχων εἰσόδημα.

πρό] (γ. bogdan) ρ. ἀμετάβ. (συνταξ. μετὰ γεν.) = φροντίζω, προ-
λκμβάνω. — Ζῶτι πρόφτε! = ὁ Θεὸς νὰ φροντίσῃ. — πρό] πούνεττε
σ'άτε = φροντίσων διὰ τὴν ὑπόθεσί σου· ι πρό] κτί = φροντίζω περὶ
κυτόσ. — προ ο Ζῶτ! = φροντίσων Κύριε (= γὰρ τὸν Θεὸν κοιν.).

πρόμε-α ? ? ? ἰδ. πρῶν-νι (γ).

πρόνε-α (bogdan) = ἰδιοκτησίχ, ἀγροκήπιον (Τουρκ. τῶφλίκ). 2) πρό-
νε-χ (bogdan) = εἰσόδημα· πληθ. πρόνεττε (bogdan) = ἰδιοκτησίχι,
γχιχι, ἀγροκήπιου. — 3) πρόνεττε (bogdan) = εἰσοδήματτ. — πρέ]
πρόνεσῖτ = ἐκ τῶν εἰσοδημάτων (bogdan). — πρόνεττε.

πρόνεττε (budi) ? ? ? (= ἀποποιῶμι, ἴσως κατὰ λάθος ἀντὶ πρόνεττε =
ἀποχωρίζομι). ἰδ. πρί]ε, πρχνό] [περ-άνε-χ].

πρόν] (budi) ρ. ἐνεργ. = ὑπερκασιζομὴ τινι· ἰδ. πουρόν] (τ)· μετχ.

πρόνεμ (budi) κλι προυέ]τουνε. — τοῦε προυέ]τουνε Σίντενε Κί]ε
(budi) = ὑπερκασιζόμενος τὴν ἀγίαν Ἑκκλησίαν.

πρόνεμ: (budi) παθ. ὑπὸ ἄλλου ὑπερκασιζομὴ. — ἰδ. πουρόνεμ (τ).

πρόν]ε-α (Βεράτ.-Περμέτ.) πρόν]ε-]ε (τ), πρόνε-χ (bogdan) = εἰσό-
δημα (Τουρκ. μακσούλ] (ἐκ τοῦ ρημ. πρῶν] (Περμέτ.) = φέρω εἰσό-
δημα ὑπερ ρημ. εἶνε σχεδὸν ἀχρηστον) [ἰδ. βίε = φέρω· [ἀόρ. πρῶν-
να-ε-ι (γ), μετχ. πρῶμ (γ) πρῶρε (τ)].

πορόπε-α : = πράπε.

ποροτοκάλγ-ι, ποροτοκάλγε-ιχ : πληθ. ποροτοκάλγετε = τὸ ποροτοκάλλιον.

προφέτε-α (Σ) προφίτ-ι (τ. γ.) [Ἑλλην. προφήτης] = ὁ προφήτης.

πρόφκε-α (Περμέτ.) = ἴδ. πλόφκε-α (Βεράτ.) πληθ. πρόφκατε.

προουζίς (γ), ὀπροουζίς (γ), περπούσ (γ. Μκλजेσίχ) = περζίεζ προύσιν' ε
ζιάρριτ' 2) ὄγουρίς ρ. — περπούσ ζιάρριμνε με ὄκουλόζε.

προύνj : (Περμέτ.) (ρ. ἀμετάβ.) = φέρω εισόδημα (τὴν σήμερον σχεδὸν
ἄχρηστον, ἀντ' αὐτοῦ μεταχειρίζονται τὸ βίε = φέρω).

προύνj : (budi-bogdan) ρ. ἴδ. περρύνj ρ. = ταπεινῶ

προύνjεμ : (budi) ἴδ. περρύνjεμ = ταπεινόμομι.

(ι-ε) προύνjετε-ι-α (budi-bogdan) = ἴδ. ι-ε περρύνjετε-ι-α· καὶ ι-ε
περβούτε-ι-α (budi) [περ-βέ ρ.] = ταπεινός-ή· τὸ οὐδ. ι-τε.

προύνjετε-ιε (budi-bogdan) τε περβούτε-ιτε (bogdan) = ταπει-
νότης.

προύσ-ι ἀρσ. καὶ προύστε οὐδ. = κοιν. ἡ ἀνθρακιά (ὄν. περιληπ. πληθ.
λείπει).

προυτέκε-α (bogdan) πληθ. α-τε· ἴδ. πουρτέκε-α = βέργα.

ποσέ = ἴδ. περσε.

ποσj-όνj, μεσj (γ) μπσj-όνj = διδάσκω· 2) συνηθίζω τινά.

ποσνευ-όχημ, μπσνευ-όχημ, μετόχημ (γ) = διδάσκωμι, συνηθίζω.

ποελjινόκ-ου (Βεράτ.) = ἴδ. ὀελjινόκ-ου (Βεράτ.).

πῶρετιj (τ) [Ἑλλ. πτέρω, πτάρωμι] καὶ τεστίj-ίν-ίν (Τυραν), τε-
στινjίν-ίν = φταρνίζωμι. — πῶρετινj-ίj (τ. Βεράτ. Περμέτ.) μπῶρε-
τινj = ἀναστενάζω· ἴδ. (Ἑλθκσ.) ὄκατιj.

πῶρεμίε-α (τ. Βεράτ. Περμέτ.) μπῶρετίμε-α = ἴδ. ὄκατινε-α = ἀνα-
στεναγμός (Ἑλθκσ.).

πῶσε-α : πληθ. α-τε = ἴδ. φῶσε-α.

πῶτιμ-ι (Σ) (ἀναγκασματισμός) = ἴδ. ὀπετίμ-ι = γλύτωμα.

πῶέχ ρ. = ἴδ. φῶέχ ρ. — πῶέχουρ = ἴδ. φῶέχουρ = κρόφα.

πῶεχεσίρε-α = ἴδ. φῶεχεσίρε-α (τ).

πῶj = ἴδ. φῶj.

πῶικ ρ. = ἴδ. φῶικ.

πῶικε-α = ἴδ. φῶικε-α. — πῶικεζε-α = φῶικεζε-α.

πῶικεμ = ἴδ. φῶικεμ παθ.

P

(καθαρόν ἢ ἡλιόν)

ραάδε-α (τ) = ρριεῶτε-α (γ).

ραδί-ιτ-ιτ (Περμέτ.) ρ. οὐδ. = συχνάζω. ἴδ. ρεῶπεροῖ (γ). 2) ἀρχιδιάζω
ἴδ. ρριεῶτόι (γ), ρρεῶτόι (Σ).

ραδίτεμ (τ) πχθ. = ἴδ. ρριεῶτόχημ (γ) ρρεῶτόχημ (Σ).

ραδοῦα-οῖ (Περμέτ.) = τὰ πεζούλια τῶν πετρώδων ὄρεων, πληθ. ρα-
δόνιτε· καὶ ραῖῶτε jx: πληθ. ραῖῶτετε.

ρᾶμ: (budi) μτχ. ἴδ. ρᾶνε (γ) μτχ. τοῦ βίε.

ρᾶμας: (γ) ἐπίρ. = πεφτᾶ [ἴδ. βίε = πίπτω μτχ. ρᾶμ].

ράμε-ja = χαλκός (Τουρκ. bakır) πληθ. ράμετε.

ράμιτε (ι-ε-τε) = χαλκοῦς-ῆ-οῦν.

ραμποῦαρ-όρι (τ) ραμ-ούερ-όρι καὶ ραμτοῦρ-όρι (γ) = χαλκεύς. — ραμ-
τόρε-jx πληθ. ραμτόρετε ἀρσ. ραμτόρετε θηλ.

ρᾶνδε (γ) ρένδε (τ) ἐπίρ. = βαρέως, ἀντίθ. λῆῆχτε. — με βιέν ρᾶνδε καὶ
με βιέν ρένδε = μοῦ κκοφζίνετσι.

ρᾶνδε, (γ) ρένδε (τ) (ι-ε-τε) ἐπίθ. = βαρῦς-εἶκ-ύ, ἀντίθ. λῆῆχτε.

(τε) ρᾶνδετε, τε ρένδετε οὐδ. = ἡ βαρῦτης. — τε ρᾶνδετ' ε δέουτ' =
ἴδ. μᾶνθ-ι.

ρᾶνδ-εμ (budi) ἀόρ. ρᾶνδ-ε-ι, μτχ. ρᾶνδουε. ἴδ. ρανδῶ-όχημ.

ρᾶνδῶ (γ) ρενδῶ (τ) = βαρύνω τινὰ καὶ εἶμαι βαρῦς.

ρανδῶχημ (γ) ρενδῶνεμ, = βαρύνομαι, γίνομαι βαρῦς. — με-τε-ι ρανδῶ-
χετε = με-τε-ι βιέν ρᾶνδε (γ) μ' οὔρανδουα = μ' ἐρδι ρᾶνδε.

ρᾶνε (γ) ρένε (τ) ραμ (budi) μτχ. τοῦ βίε.

ρᾶνε-α (γ) ρέρε-α (τ) [Λατ. arena] = ἄμμος. πληθ. λείπει.

ραπειίμε-α: πληθ. ραπετίματε (Ἴταλ. il strepito).

ρασοῖ (Dibrz) (Τουρκ. τουργῶ).

ρε = ἴδ. ορε. — βε-ρε (γ) καὶ βε-ρε (τ) = πρηντρωῶ. — ε πάῶε πο σ' ε
βουνα ρε = τὸν εἶδα ἀλλὰ δὲν τὸν πρηντρήρησα. — ε πάῶε πο νοκ' ε
βούρα ρε (τ).

ρε-ja: πληθ. ρετε (Σ. bogdan) = νέφος, σύννεφον, πληθ. ρε-τε, καὶ
ράτε (Ἀργυρ.) (παράβ. Ἑλλην. ρε-ω).

(ε) ρε-ja: πληθ. τε ρατε επίθ. ἴδ. ι-ρι-ου επίθ. = νέος-α. ἀντιθ. ε-θιε-τερε-α. 2) νέα εἰδησις -- τσ' -ε ρά κέμι: = τί νέα ἔχομεν; α κέμι νδονje τε ρε: = ἔχομεν κκνέν νέον; — ἴμε-ρε, jοτ-ρε, ε-ρεjα = ἡ νόμφη μου, ἡ νόμφη σου, ἡ νόμφη (αὐτοῦ ἢ αὐτῆς) (οὕτως ὀνομάζει ἡ πενθερά τὴν τοῦ υἱοῦ σύζυγον).

ρεγγεμι: πκθ. τοῦ ρημ. ρεkj = ἐργάζομαι.

ρεγγεν-α (budi-bogdan Σ), περενδι-α (6 udi) πληθ. ρεγγενίτε = ἡ βασιλεία. ἀρθε περενδια jότε = ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. — ἴδ. μβε-ρετενί.

ρεζμ-ι (bogdan) = κληρονομία.

ρεζμετιρ-ι ἀρσ. ρεζμετάρε-jα θηλ. = κληρονόμος. πληθ. ρεζμετάρετε ἀρσ. ρεζμετάρετε θηλ.

ρεκόνj (τ) = ἴδ. νεκόνj (γ) βέτε περτε ρεκούαρε = ὑπάγω πρὸς παρρη-γασιν (ἐπὶ ἀποθκνόντος). — πκθ. ρεκόνεμ = ἴδ. νεκὸχμ.

ρεκίμ-ι (τ) = ἴδ. νεκίμ-ι (γ) πληθ. ρεκίμετε.

ρεκί: ρ. = ἐργάζομαι. μετχ. ρεγγε καὶ ρεγγουε (γ), ρεγγουε (τ) ἀρσ. ρεγγα-ε-ι. — ρεkj ληκούαρε = κκτεργάζομαι τὰ δέριματτα.

ρεμβε (bogdan) καὶ ρεμβje. — γjάρπεγ ρεμβε = ὄφις χκκκοῦς. — (δύε) ρεμβje = θύρα μετἀλλιναι.

ρεμε-α ('Ελδασ.) πληθ. ρεματε = τὸ ρεμα τοῦ μύλου κὺλκζ ὕδατος θι οῦji κje ὄκον νδε μουλιτ τε δριθιτ. — ἴδ. ρρόμε-α.

ρεμίσο-ίσο-ίσο: ρ. σκκκλίζω.

ρεμόj (γ), ρεμόνj (budi), ρεμίχ (Σ) καὶ ρεμίχι — ἴδ. γερμόj καὶ μιχ. -ρεμόχμ-όνεμ, ρεμίχμ. ρ. = ἴδ. γερμόχμ, μίχμ.

(ι-ε-τε) ρέμαε-ι-α-τε (bogdan) = χκκκοῦς-ἡ-οῦν.

ρενδ ι (bogdan), ρένδε-α (γ.) = ἴδ. βράπ-ι (πληθ. ἄχρηστος).

ρενδ-ι (bogdan) = ἐποχή, κκίρος νδε ρένδ τε Ἰουλιάνιτ (bogdan) = νδε κόχετ τε Ἰουλιάνιτ [ὀρθότερον ρέντ-δι πληθ. ρένδετε].

ρενδε-α (Σ) = φορά, ἀράδχ κετε ρένδε = αὐτὴν τὴν φοράν.

ρενδε-ja: πληθ. ρένδετε = ὁ τρίπτυς. — καὶ ρένεξε-α (Τουρκ.) ἀντι ρέν-δεξε-α: πληθ. ρένεξετε.

ρενδε (τ) ἐπίρ. = ἴδ. ρανδε (γ) ἐπίρ.

ρενδε (ι-ε-τε) ἐπίθ. = ρανδε (γ) (ι-ε-τε) ἐπίθ.

ρενδόj-όνεμ (τ) = ἴδ. ρανδόj-όχμ. (γ) = βαρύνομαι.

ρεντόζ (γ) ρ. = σπεύδω, ἐπισπεύδω, τυχύνω· ἀπλοελλην. ἀφεντεύω·
[κρένδω = τρέχω ἀπλοελλην.]. — περσέ ρεντόν κῶτου; (γ) = δικτί
τρέχεις ἔτσι; = περσέ ἔτσεν με ρένδε κῶτου; ἴδ. βρακόνι (τ) καὶ
βρακπετόνι, φερόνι (Τουρκ.).

ρεντόμι, ρεντόμιθι (γ. τ.), σε βάσκου καὶ σε βάσκουτ (Σ). ἐπίρ. = ἀρα-
δικῶς, ἴδ. ρένδ-ι, ρένδε-α = φορά, ἀράδα, σειρά.

ρεντόμι-ου ??? πληθ. ρεντόμιθε ἀρσ. (σπασμένος).

ρενέ (τ) μτχ. ἴδ. ρένε (γ) μτχ. τοῦ βίε = πίπτω.

ρενερόνι: (budi) ρ. = ἀνοῦμι. — ἴδ. μορόνι.

ρεπάρα: (Ἀργυρόκαστρον) = ἴδ. περπάρα.

ρεπάραζι (Ἀργυρόκαστρον) = ἴδ. περπάραζι.

ρέπε-α (τ) = ἴδ. ρέπε-α (γ) καὶ ρέπε-α (Τουρκ.).

ρεπιέτε (τ) ἐπίρ. = ἴδ. ρεπιέτε (γ) περπιέτε (γ).

(ι-ε-τε) ρεπιέτε (τ) = ἴδ. ι-ε-τε ρεπιέτε (γ) ι-ε-τε περπιέτε (γ).

(ι) ρεπιέτε-ι (Βεράτ.) (ε) ρεπιέτε-ι-α (Βεράτ.) θηλ. = ἀνωφερός. —

(ι-ε-τε) περπιέτε (Ἀργυρόκαστρον).

ρεπό, περπό ἐπίρ. = κάτωθεν, ἀπὸ κάτω.

ρερε (τ) μτχ. ἴδ. ρερε (τ) μτχ. τοῦ βίε = πίπτω.

ρερε-α (τ) = ἴδ. ρερε-α (γ) [πληθ. ρερε-ε ἀχρηστοί] = ἄμμος.

ρερε-α (γ) [ρούζι] ἀφηρ. = ρύλαξι, προφύλαξι, ἐπαγρύπνησις. — ρε-
σε-α: πληθ. ρεσατε [ἴδ. ρούζι] ι θύνη κτὶ βένδιτ νδε λζούμτ κζε
ρούζινε νάτνε περ τε ζερε πέσκουνε κουρ ρερετε.

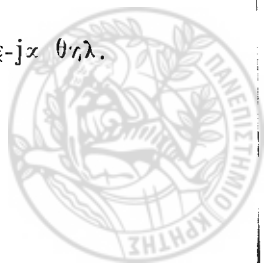
ρεππερόνι: ρ. οὐδ. = συχνάζω.

ρεπτι (γ. budi) ρ. = ἀποσύρω, παρμερῶ τινά. — ρεπτι κζέντε (γ) = διώ-
χων, σταματῶ τοὺς σκύλους ὅταν ὀρμῶσιν κατὰ τινος, ἴδ. πορρόνι
κζέντε (τ) ἀρ. ρεπτι-ε-ι μτχ. ρεπτι καὶ ρεπτιουε (γ).

ρεπτιεμ = παρμερῶ, ἀποσύρωμι· 2) ρεπτιεμ (Τοσκ.) = σ' περζι (γ) [ἐκ
τοῦ χεπτι γίνεται ρεπτι τροπῇ τοῦ χ εἰς ρ· ὡς χζι (γ) καὶ ρζι (τ)]
[ἴσως ἐκ τοῦ Λατ. resto = παύω, σταματῶ].

ρέτι-δι καὶ ρέντι-δι (Μαλγεσίαι ε Σκόδρασε) = τάξι καὶ σειρά (λέξις
Σλαβική) με ρέτ = με τὴν ἀράδα, κατὰ σειράν· 2) διαδοχικῶς
(Τουρκ. νοβέτ· ἴδ. με κούρε, με κούραζε).

(ι) ρι-ου πληθ. (τε) ριτε = νέος· ἀντίθ. (ι) βιέτερε-ι. (ε) ρε-ι-α θηλ.
πληθ. (τε) ράτε = νέος· ἀντίθ. (ε) βιέτερε-α.

(τξ) ρί-τε: οὐδ. = ἡ νεότης· μὴε τε ριτ' τ' ἴμ = εἰς τὴν νεότητά μου. —
ε ὄκίβχ τε ρίτε τ' ἴμ νδε δέ τε χούκξε = ἐπέρασα τὴν νεότητά μου
εἰς τὴν ξενιτειάν.

ρίξε-α πληθ. ρίχτε (τ. bogdan) [Λατ. rex-gis] = βασιλεύς.

ρίξε-α πληθ. ρίζτε (γ) = μανδήλιον ἄσπρον· 2) ρίζ' ε βέρραβετ με
διάμξ κξε κά πλξνδεσι περξκάρκ.

ρίκ, ρίκ, ρίκ: θόνε κουρ νδιέλενε ρόσατε.

ρικλ-νι (Σ) πληθ. ρικάνητε = ρόσακ-ου = ἄρσ. πάπικ.

ρίκx-α: πληθ. ρικατε = ρόσε-α = ἡ πάπικ κοινῶς. — ρίκε-α πληθ.

ρίκατε (γ) καὶ πούλξε (ἴετι = ἡ κουρκκ).

ρίελ-ι: πληθ. ριэле-τε ('Αργυρ.) = κξουμξότουκρ-όρι (εἶδος χόρτου).

ρίεπ: ρ. = γδέρνω. - ἄόρ. ρόπκ-ε-ι μτχ. ριέπε καὶ ριέπουξε (γ) ριέπουξε (τ).

ριέπεσ-ι: ἄρσ. = γδάρτης· πληθ. ριέπεσιτε.

ριέπεσε-ja θηλ. πληθ. ριέπεσετε.

ριέπεξε ἐπίρ. = γδερμένως.

ριέπεξε (ι-ε-τε) ἐπίθ. = γδερμένως-η-ον.

ρίμπε (ι-ε τε) = πράσινος-η-ον ἴδ. (ι-ε-τε) γξέλξβεξε-ι α.

ρίπεμ: πκθ. τοῦ ριέπ = γδέρν·μκι.

ρίσ-ξι = ἴδ. ορισ-ξι = ἡ ὄρξξ.

ρίσκ-ου ('Ελθασ.) = ἡ τύχη, ἴδ. φκτ-ι κοινῶς (τὸ κκλορίξικον).

ρίστας (γ) ρίσταξξ (γ), ρίστασι (γ) ρίσταξξι (γ) = νεωστί, ἔνκχγος· κά
ἀρδουξε ρίσταξ = ἦλθεν νεωστί.

ρίστε-ja: πληθ. ρίστετε = τραχινὰ (ξυμαρικὰ) ξηρὰ φύλλα ἐκ ζυμαρικῶν.

ρίτε (ι-ε-τε) (Σ) ἐπίθ. = ὕγρός-ἀ-όν.

ροβενι-α (γ) ροβερι-α (τ) = κίχμκλωσίκ, σκκκβιά πληθ. ροβενίτε (γ)

ροβερίτε (τ).

ροβενίσι (γ) ροβερίσι (τ) ἐπιρ. = κκτὰ τρόπον κίχμκλώτων.

ροβερεόξε-α, ροβίνξε-α (τ) = ἡ κίχμκλώτος, σκκκβξ δούλη, πληθ. ροβε-
ξέσατε, ροβίνξατε [Σερβικὰ ροβίνξα = δούλη].

ρογξέ-ja ? ? ? πληθ. ρογξέτε. — ρά νξε ρογξέ δε κκκλξτ. — κούκξε ρογξέ.

ρόδε-ja, ρούδε-ja ('Αργυρ. τ. γ.) εἶδος φυτοῦ φουμένου εἰς τὰ χωρὰ-
φια, ὅπερ προσκολλᾶται εἰς τοὺς δικκκίνονταξ. — μ' ουβῆ ρόδε =
ἐλόλλησεν ἀπ' ὀπίσω μου.

ρόε (budi) ἴδ. ορε, ρε [βε ορε, βε ρε = πκκκκκκκκ].

- ροῖξε-α (γ) πληθ. ροῖχτε καὶ ροῖι-α πληθ. ροῖίτε = τὸ λαθερὸν κοιν. καὶ
 ροῖγιέ.— ἴδ. κἀνδρε-α (Τυραν).
- ροῖικε-α (τ) = βλῆτέα καὶ ἴκην πληθ. ροῖικτε.
- ροῖιτ : (τ) ρ. = φεύγω (ἐπὶ μελισσῶν κατ' εὐφημισμὸν) ροῖτι μίζ' ε βλῆ-
 τεσε = δόλι μίζ' ε βλῆτεσε.— ροῖτι βλῆτέα πρέζ σγῖοῖτ = δόλι α
 ουτσοῦα βλῆτέα πρέζ σγῖοῖτ = ἴκου βλέτεα πλῆαε.— (κατ' εὐφημι-
 σμὸν) μοε ροῖτε : = μὴ ἐσάλεψεν ὁ νοῦς σου : (μοε τε ἴκνε μέντε ;)
- (ι-ε) ροῖτουρε (Περμέτ.) κθῖσ α μοῦρ ι ροῖτουρε = τοῖχος ἐτοιμόρροπος.
- ροῖκ-ου (bogdan) [Ἴταλ. la determinazione].
- ροῖάν-ι (Περμέτ.) = ἴδ. ῥούλιτσ-ι πληθ. ροῖάντε.
- ροῖήξε-α (γ. bogdan) [ἴδ. ρουάν] ὄνομα περιληπτικὸν = φυλακή,
 φρουρὰ = οἱ φύλακες, (πληθ. λείπει).
- ροῖήξε-ι (γ. bogdan) πληθ. ροῖήξετε = φύλαξ.— ἴδ. ρούαχτεσ-ι.
- ροῖ-βι = χιχμάλωτος, σκλάβος.
- ροῖσε-α πληθ. ροῖστε (γ. τ) πάπια (ἡμερῆ) ροῖ' ε ἔργε = ἀγριόπαπια
 καὶ ροτσάκ-ου = ἴδ. ροσάκ-ου, πληθ. ροτσάκετε.
- ροῖανῖ (τ) [Ἑλλῆν. ρύω] ροῖενῖ (budi) ροῖῖ (συνηρ.) = φυλάττω, προ-
 φυλάττω.— ρούαχ-νχ Ζοτ = ροῖεῖ-νχ Ζοτ = ροῖῖ-νχ Ζοτ = Θεός φυ-
 λάξαι.— τε ρούαχτε Ζοτι, τε ροῖεῖτε Ζοτι, τε ροῖῖτε Ζοτι = ὁ Θεός
 νχ σέ φυλάξῃ.— ροῖενῖμε (budi) = ροῖεῖμε (γ) = φυλάττομεν.
- ροῖῖμε : πκθ. = φυλάττομεν, προφυλάττομεν.
- ροῖαχτεσ-ι ἀρσ. = ὁ φύλαξ, ρούαχτεσε-ῖα θηλ. πληθ. ρούαχτεσιτε ἀρσ.
 ρούαχτεσετε θηλ. = φύλαξ. καὶ
- ροῖεῖτεσ-ι ἀρσ. ροῖεῖτεσε-ῖα θηλ. πληθ. ροῖεῖτεσιτε ἀρσ. ροῖεῖτεσετε
 θηλικὸν = φύλαξ.
- ροῖῖτεσ-ι ἀρσ. ροῖῖτεσε-ῖα θηλ. πληθ. ροῖῖτεσιτε-ετε = φύλαξ.
- ροῖῖεσ-ι (Σ. bogdan) θηλ. ροῖῖεσε-ῖα πληθ. ροῖῖεσιτε ἀρσ. ροῖῖε-
 σετε θηλ. = φύλαξ.
- ροῖνγάλε-α ? ? ?
- ροῖδο-ουα ('Αργυρ.) = dxö ροῖτ = κριὸς μὲ μαλλί. ροῖδο (γ).
- ροῖτ-δι (γ) = κατσαρομάλλης = λῆεῖ-ροῖτ = λῆεῖ ι λῆμουέτε.
- ροῖῖῖε-ι (Ἑλθασ.) = ραχάιχ βροχῆ.
- ροῖῖῖε : ἐπίρ. = ρα νῖε ὄι ροῖῖῖε = ἐβρεῖε ραχάιως.
- ροῖῖ ('Αργυρ.) = ἴδ. χῖῖ (γ) = εἰσέρχομεν.

P_p

(ὄγρον ἢ τραχύ).

ορᾶ-νι (Τυρκν.) = λῆζνγου ι ρρᾶσκεσε κῆε ὄτιενε vde τ' ἀμβελῆιτ (vde κῆουμέστῆιτ) περμε ζᾶνε διᾶθε (πληθ. ρρᾶνῆτε ἄχρηστος).

ορᾶ-τε πληθ. τοῦ ρρᾶ-ῆκ κῆι ρρᾶ-ῆκ ('Αργυρ.)=ἡ ἔλμινε κοιν. λεβίθκ.
ἴδ. ρρᾶχι· πληθ. ρρᾶνῆνῆτε (Περμέτ.).

ορᾶζε-α (γ. bogdan), ρρᾶδσε-κ (Σ(ρρᾶζε-κ (τ) πληθ. ρρᾶζκτε, ρρᾶ-
dσκτε, ρρᾶζκτε=ἡ ρῖζκ (κυρίως τοῦ βουνοῦ) ρρᾶζε μάλλι κῆι ρρᾶζε
μάλλι=ριζοθουριά, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρου. — ρρᾶζ' ε μάλλιτ
κῆι ρρᾶζ' ε μάλλιτ=ἡ ρῖζκ τοῦ βουνοῦ.

ορᾶζε-α πληθ. ρρᾶζκτε (Σ) = σκῶληζ. κῆι κῆρμπ-βι· ὀνομάζουσιν σῖ
Σκοδριᾶνοι μόνον τὸν μετξῶσκῶληκκ ἴδ. ρρᾶ-ῆκ — ('Αργυροκκ-
στρον).

ορᾶκῆε-ῆα (γ. τ.) πληθ. ρρᾶκῆετε=τᾶ εὔτελῆ ἔπιπλκ ἢ γενικῶς ἄπκνκ
τᾶ ἔπιπλκ [ἔλλην. ῶκ-ος] ἴδ. τέῶκτε (Σ) κῆι πλᾶτῶκτε (τ).

ορᾶλε Δκτ. rarus] ἐπίρ. = σπκνῶς 2) ἄρκιᾶ (ἀπλευελλην.) πκρομ.
ρᾶλ' ε περμᾶλ. ἄντιθ. 1) ὄπεσ. 2) δένδουρ κῆι δένδουε (γ).

ορᾶλε (ι-ε-τε) ἐπιθ.=σπᾶνῶς -κ -ον—ἀρκῶς -κ -όν. τε ρρᾶλετε οὐδ.=ἡ
σπκνῶτης, ἢ ἀρκῶτης.

οραλλόνῆ-ὀῆ ρ. ἐνερ.=ἀρκῶ, ἀρκῶν· ἄντιθ. ὄπεσῶῆ, dᾶντ (γ) δέντ (τ)

οραλόνεμ-ὀῆεμ πκθ. ἀρκῶνομκ.

ορᾶνῆε-α (γ) πληθ. ρρᾶνῆετε, ρρᾶνῆε-κ (τ.) = ἡ ρῖζκ τοῦ δένδρου. —
ρρᾶνῆ'ε δροῦνιτ (γ) ρρᾶνῆ'ε δροῦριτ (τ)=ἡ ρῖζκ τοῦ δένδρου. — ζᾶ ρρᾶνῆ
ζε ρρᾶνῆ (τ)=ριζόνω, πᾶνω ρῖζκ. 2) ρρᾶνῆε-κ = κκτκγωγῆ ρρᾶνῆ'ε
κτῖ νῆερίου=ἡ κκτκγωγῆ αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. -νγκ ε κκ ρρᾶνῆεε;=
πῶθεν κκτᾶγετκ :

ορᾶπ-ι πληθ. ρρᾶπκτε κῆι ρρᾶπετε ('Αργυρ.)=πλάτκνος.

οραπίῶτε -α=βεντ με ὄομμε ρρᾶπκ. — πληθ. ρρᾶπίῶτκτε.

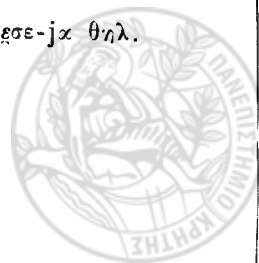
ορασοῦα (Dίθκκ)?? ? [=ἐργκλεῖῶ, κβλιμέντ. .

ορᾶσε -α πληθ. ρρᾶσκτε (ἔλλην. λκκς-λᾶς)=πλᾶζ -κῶς.

ορασκαπίεμ ρ. οὐδ.=ὕπεργῆρᾶσκκ.

- ρρᾶσκει -α (τυρρκ.)=ρράνε -α πληθ. ρρᾶνκτε ρρᾶνε διᾶθι = πητιὰ κοιν.
 δι' ἧς πῆζουσι τὸν τυρόν.
- ρρᾶσκεισε -α (Τυρκαν.) πληθ. ρρᾶσκεισατε ὑποκορ τοῦ ρρᾶσκει = μούλεζ' ε
 θᾶτε πρέζ κγένγι τε κερφίτε περ με ζᾶνε διᾶθε, κοιν. πητιὰ καὶ
 ὄκίλιτσε -α (Σ) πληθ. ὄκίλιτσατε.
- ρραῶκῆέλγ-ι (Σ)=νι φάρε σφούρκου κχι μβελῆέδινε βᾶρ.
- ρραῶ (Σ)=ρράφῶ (κατ' ἀποβουλὴν τοῦ φ πρὸ τοῦ ὄ=ρράφῶ ἐπίρ. ἴδ.
 ρραφῶῖ-ὄχεμ.
- ρραῶτε -α, ρραῶτ-ι (Καβ.) ρρεῶτε-α (γ), ρρεῶτενε-α (γ) πληθ. ρρεῶτε-
 νκτε. = κόκκαλον, ὄστουν. — ἴδ. ᾶῶτε-α, ἔῶτε-α
- ρραφῶ-ι (Ἰακύθα) ἴδ. φούῶε-α = πεδιάς.
- ρραφῶ ἐπίρ. = τουρκ. δύστε.
- ρραφ (γ) ἴδ. ρράχ [σύγκρινον ἑλλην. ραπ-ίζω, ράβ-δος]
- ρραφῶ, καὶ ρρούε (Σ) ἐπίρ. = ἰσοχειλές (ἐπὶ γεννημάτων)=μhouῶ-ε ρράφῶ
 καὶ μhouῶ-ε ρρούε (Σ)=γέμισον αὐτὸ ἰσοχειλές. ἴδ. μhouῶ περ hούζε
 (ἐπὶ ὑγρῶν).
- ρραφῶετίνε-α (bogdan) = ἐπίπεδον πληθ. ρραφῶετίνκτε.
- ρραφῶνῖ-ὄγ = μhouῶ ρράφῶ (ἐπὶ γεννημάτων καὶ ὄσπριων), παθ. ρραφ-
 ὄνεμ-ὄχεμ = μhouῶεμ. ρράφῶ.
- ρραφσε-ι (γ) ἄρσ. ρραφσετε-ια (γ) θηλ. καὶ ρράχσε-ι πληθ. ρράχσετε
 ὀνομάζονται ἐκεῖνα τὰ ψάρια τὰ ὅποια βυτεύονται, κατὰ πέσκι κχι
 ρρίχενε = τὰ ψάρια ἐν καιρῷ τῆς βυτεύσεως. — πληθ. ρραφσετε ἄρσ.
 ρραφσετε θηλ.
- ρράχ (γ. τ.) (Σ) ρράφ (γ) ρ. ἐνεργ. = δέρνω· τσαπ ι ρράχουρε καὶ
 τσαπ ι δρέδουρε (τ) = τράγος εὐνοχισμένος 2) ρραχ Στκαμβύλιε,
 Μισίρινε κ.τ.λ. ἐμπορεύομαι μὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν, μὲ τὴν Αἴ-
 γυπτον κ.τ.λ.
- ρράχ-ου: πληθ. ρράχτε = ἴδ. κχιλισίμε-α· τσέλγ ρράχ = ἀνοίγω κύ-
 λισμα· κουρ πρέσνε νδονῆ πύλε α νδονῆ ζαβέλγ, α νδονῆ βέντ
 djépp, α νί ὄκούλνε ρρενκτε ε κερτσούντε, παραμὲ ε πουνόγεν' ε βέ-
 ῖνε αρε α βέῶτε.
- ρράχτσε-α (Σ) = πουρτέκα ε πούῶκεισε πληθ. ρράχτσατε.
- ρράχσε-ι ἄρσ. ρραχσετε θηλ. καὶ ρράφσε-ι (γ) ἄρσ. ρραφσετε-ια θηλ.
 πληθ. ρραχσετε ἄρσ. ρράχσετε θηλ. = αὐ, αἰό κχι ρρέχ.

ροῦ-ῖα ('Ελθασ.) ροῦ-ῖα ('Αργυρ.), ροῦ-ῖα (Περμέτ.) πληθ. ροῦ-ῖα κτλ. και
 βουβαῖα κτλ. (Σ) = ἡ ἔλμινε-θου κοινῶς λεβίθια.

ροῦ-ῖα-ι = κτλ κτλ κτλ (Περμέτ.).

ροῦ-ῖα-α (Σ) = ἴδ. ροῦ-ῖα-ζι (τ) - ψάθια [ἔλλην. ρίψ].

ροῦ-ῖα-ι πληθ. ροῦ-ῖα (Σ) = τάζια.

ροῦ-ῖα-ου (Περμέτ.) ἀρσ. ροῦ-ῖα-ου θηλ. = (ι-ε) πίτσερρο-ι-α πληθ.

ροῦ-ῖα-ου ἀρσ. ροῦ-ῖα-ου θηλ. ἴδ. ρ. ροῦ-ῖα-ου-ῖα-ου-ῖα.

ροῦ-ῖα (Τυρην.) = ἀκτινοβολῶν· λῆσθῖ ροῦ-ῖα.—ροῦ-ῖα = ἀκτινοβολεῖ.

ροῦ-ῖα-α (Σ. budi) = τὸ βλασίου πληθ. ροῦ-ῖα-α ἴδ. μ. βλασίου-α,
 περνε-α (budi).

ροῦ-ῖα-ου : ρ. = βλασίου. — ἴδ. μ. βλασίου.

ροῦ-ῖα-ου (γ. τ.) = σμικρῶν. ἔλαττων, ἀφαιρῶ ἴδ. πίτσερρο-ῖα-ου.

ροῦ-ῖα-ου-ῖα-ου : παθ. σμικρῶν, ἔλαττων, ἀφαιρῶν.—σα τε
 ροῦ-ῖα-ου-ῖα-ου = ἀντὶ τῆς μεγάλου σμικρῶν.

ροῦ-ῖα-α (Σ) = ἴδ. ροῦ-ῖα-α πληθ. ροῦ-ῖα-α.

ροῦ-ῖα-ου-ῖα-ου ('Αργυρ.) = ἴδ. ροῦ-ῖα-ου-ῖα-ου.

ροῦ-ῖα-α (budi Τροσκ. πληθ. ροῦ-ῖα-α [Λατ. radus] = ἀκτῖς (ἡλίου) και
 ροῦ-ῖα-α (γ. bogdan) πληθ. ροῦ-ῖα-α ροῦ-ῖα-α εἰς διελίτ = κτλ ἀκτῖνες
 τοῦ ἡλίου· λῆσθῖ ἀκτινοβολεῖ.

ροῦ-ῖα-ου : πληθ. ροῦ-ῖα-ου = κίνδυνος [γραικ. τὸ ρίζια = ἡ τύχη].

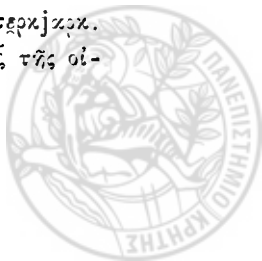
(ι) ροῦ-ῖα-ου-ῖα-ου ἀρσ. ε ροῦ-ῖα-ου-ῖα-ου θηλ. ἐπικίνδυνος.

ροῦ-ῖα-ου-ῖα-ου (Δυρράχιον) = τεινεσμός πληθ. ροῦ-ῖα-ου-ῖα-ου.

ροῦ-ῖα-ου-ῖα-ου (budi-bogdan Τροσκ.) ροῦ-ῖα-ου (γ) = κρημνίζω (ἐπὶ ἐμφύχων και
 ἀψύχων [ἐκ τοῦ ροῦ-ῖα-α (τ) ροῦ-ῖα-α (γ)] ροῦ-ῖα-ου, ροῦ-ῖα-ου (γ) παθ.
 μ. ροῦ-ῖα-ου κάλι, γομάρι μούσκα κ. τ. λ. = ου ροῦ-ῖα-ου πρὲς κάλι, τ.
 πρὲς γομάρι, πρὲς μούσκα = ἐκρημνίσθη ἀπὸ τοῦ ἔλγου, γομάρι,
 μούσκα ου ροῦ-ῖα-ου κάλι = ἐκρημνίσθη ὁ ἴππος.—ου ροῦ-ῖα-ου μούρι =
 ἐκρημνίσθη ὁ τοῖχος.

ροῦ-ῖα-ου και ροῦ-ῖα-ου ('Αργυρ.) πληθ. ροῦ-ῖα-ου = τὸ στεφάνι, ὁ κρῖνος, πε-
 ριφέρειαι· χῖνι (γ) χῖρι (τ) νδε ροῦ-ῖα-ου τε σῦκβετ = εἰσῆλθεν εἰς τὴν
 κοινωσίαν.

ροῦ-ῖα-ου : ἐπιρ. = τριγῶνα, περίζ, ὀλόγυρα. — και ροῦ-ῖα-ου, τῶρα (bαβατῶ)
 κῖρα, ροῦ-ῖα-ου ε ροῦ-ῖα-ου, ροῦ-ῖα-ου περ κῖρα, περ κῖρα. κῖρα περ κῖρα.
 ροῦ-ῖα-ου ὅτεπίσ = ροῦ-ῖα-ου ὅτεπίσ = περ κῖρα ὅτεπίσ = περίζ τῆς αἰ-

κίας. — βίνj ρρότουλε = βίνj ρρεθ. ε ρρότουλε, = βίνj περκιάρκ = βίνj = κjρκ περκιάρκ = τριγυρίζω.

ροέθας: έπιρ. = κυκλικώς, κυκλοτερώς.

ροεθόνj-όj ρ. ένεργ. = περικυκλόνω, 2) θέτω στεφάνικ εις τὰ βκένικ·
πκθ. ρεθόνεμ-όχημ = περικυκλόνουμι.

ροεθ-πρέσ: ρ. ένεργ. = περιτέμνω, πρέσ λjάφσνε (Τουρκιστι bχj συνέτ)
πκθ. ρρεθ πρίτεμ = περιτέμνουμι. — ι ρρεθ-πρέμ-ι (γ) ι ρρεθ-πρέρε-ι
(τ) = περιτετμημένος. — άντιθ. ι πκρρεθ-πρέμ-ι (γ), ι πκρρεθ-πρέρε-ι
(τ) = άπερίτμητος.

ροεθ-πρέσje-ja: πληθ. ρρεθ-πρέσjeτε = περιτομή.

ροεj (γ) γενjένj και γενjέj (τ) = ψεύδομαι. — θεμ. ρρένα 2) ρ. ένεργ. =
άπκτω, έζκπκτω τινά πκθ. ρέχημ (γ) γενjέχημ (τ).

ροέκ: (γ) ρ. ένεργ. = κάμνω τινκ νά κουρασθή, τόν κουράζω· ε ρρέκκ
τέπερ' κτέ νjερj νjερεσά τ'ι jκ άπ = τόν εκούρασκ πολύ κυτόν τόν
άνθρωπον έως νά τοϋ τó δώσω. — πκθ. ρρέκεμ = κουράζουμι.

ροεκάje (Καθ.) έπιρ. = ποσι ρρεκέ, ποταμηδόν, κρουνηδόν.

ροεκέ-ja: πληθ. ρρεκετε = ρύαζ-κκος. — ρά σι ρρεκε = έπεσε ρκγδκικ
βροχή.

ροέκεμ: (γ. τ.) = πικjeμ. τέπερε (έπι οπωρικών) ουρρέκνε φικjτε.

ροέκj-γji (budi) = ιδ. ρίγε-κ.

ροεκjέθεμ (Ελθκσ.) ρ. ουδ. άνκτριχιάζω· και τερκjέθεμ (Καθ.) κjέθεμ
(Σ), νjjέθεμ (Βεράτ. Περιμέτ.) μ' ου ρρεκjέθ μίστε = μ' ου τερκjέθ
μίστε = μ' ουνγjέθ μίστε.

ροεκjέθετε (πληθ. ό ένικ. άχρηστος) = ή άνκτριχίκσικ.

ροεμάλ-ι (Περιμέτ.) άρσ. — ρρεμάλε-jκ θηλ. = ιδ. ρρένεσ-ι (γ) ε-jκ θηλ.

ροέμεσ-ι (τ) ρρέμεστε-jκ = ιδ. ρρένεσ-ι-ε-jκ πληθ. ρρέμεσικτε άρσ. ρρεμε-
σετε θηλ.

(ι) ρρέμ-ι άρσ. ε ρρέμε-jκ θηλ. = έπιθ. = ψευδής· ψεύστης· προφίτ ι ρρεμ =
ψευδοπροφήτης· πληθ. τε ρρέμικτε άρσ. τε ρρέμετε θηλ.

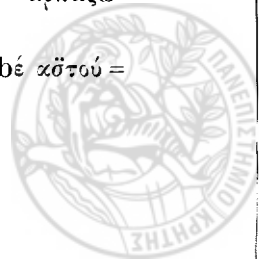
ροέμε-ja (τ) = ιδ. ρρένε-α (γ)· πληθ. ρρέμετε.

ροέμικτε πληθ. (bogdan) = τὰ κουπικ [Ίτκλ. remi].

ροεμβέj [Ακτ. rapio rapto] = άρπάζω, Περσιστι ρουβάjκ = άρπάζω·

ρ. ένεργ. = άρπάζω, ύφκισουμί τι.

ροεμβέχημ πκθ, άρπάζουμι· 2) άφκρπάζουμι. — μος ου ρρεμβέ κστού =

- μη ἀφορπάζεσσι κατ' αὐτὸν τὸν τόπον. — βούκα ου ρρεμβύε πρέζ ζιάρριτ. — λιακνὸρι ου ρρεμβύε πρεζ ζιάρριτ.
- ορρεμβέσε-α: πληθ. ρρεμβέσατε καὶ ρρεμβίμ-ι = ἀρπαγή, 2) ὄρη τοῦ ρεύματος, πληθ. ρρεμβίμετε [= ἀρπαγή, rapidus=ὄρητικός, βίσιος].
- ορρεμβούλε-α (τ), ρρεμβούλε-α (Βεράτ.) πληθ. ρρεμβούλατε καὶ ρρεμβούλατε = ἀρπαγή (ἐπὶ παραμάτων) ἴδ. πλιατόκα-α = λάφυρον.
- (ι-ε) ορρεμβύεσιμ (γ) καὶ ρρεμβύσιμ (συνηρ.) = ἀρπακτικός-ή. — νιερί ι ρρεμβύεσιμ = ἀνθρώπος ὅστις ἀφορπάζεται. — ούλε ι ρρεμβύεσιμ = κλειμένον νερόν (μαγκιῶς) διὰ ἰατρικόν.
- ορρεμβιέρε-α (Τοσκ.) ??? <ἀρπαγή, λειλασία>.
- ορέμπ-βι (γ) [καὶ ρρέμ-ι κικῶς] πληθ. ρρέμβετε = κλώνος, κλωνάρι, [Ἴταλ. ramo] καὶ ρρέμπ-βι (τ), δέλε-α πληθ. δέλετε καὶ ρρέμπ-βι (τ) πληθ. ρρέμβετε = τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ = ρρέμπ' ι λιοῦμιτ. — ἐρδι λιοῦμι ρρέμβε ρρέμβε = ἐπλημμύρησαν τὰ ρεῦματα τοῦ ποταμοῦ. — φυτύρ' ε κατ' κλε ρρέμβε, ρρέμβε = τὸ πρόσωπόν του ἦτο (θωρικίς, θωρικίς) ὡς τὰ ρεῦματα τοῦ ποταμοῦ.
- ορέμπθ-ι καὶ ορέμβθ-ι (budi) [κικῶς ἀντὶ ρρέμπθ-ι] = κλωνοράκι, ἴδ. ρρύμ-ι (γ), ρρύρε-α (Καθ.) καὶ βίσκ-ου. — νλε ρρέμπθ ουλίι = ἕνα κλωνοράκι ἐλαίας.
- ορρενδσάκ-ου (Περμέτ.) ρρενδσάκε-ιθ πληθ. ρρενδσάκετε ἀρσ. ρρενδσάκετε θηλ. ἴδ. ρρενδσάκ-ου-ε-ιθ = σπασμένος (ἐπὶ ἀνθρώπου).
- ορρενδσόνεμ (Περμέτ.) = ἴδ. ρρενδσόνεμ (Περμέτ.).
- (ι-ε) ορρενδσούαρε (Περμέτ.) = ἴδ. ι-ε-ρρενδσούαρε.
- ορένε-α (γ. bogdan) ρρένε-ιθ (τ) πληθ. ρρένετε = ψεύδος, 2) (bogdan) πλαστόν.
- ορένε-ι (γ) ἀρσ. ρρένεσε-ιθ θηλ. = ψεύστης, ψεύτρια. πληθ. ρρένεσιτε ἀρσ. ρρένεσετε θηλ. — καὶ ρρενετσάκ-ου (γ) ἀρσ. ρρενετσάκε-ιθ θηλ. πλ. ἀρσ. ρρενετσάκετε, θηλ. ρρενετσάκετε καὶ ρρενετσάκ-ου ἀρσ. ρρενετσάκε-ιθ θηλ. πληθ. ἀρσ. ρρενετσάκετε θηλ. ρρενετσάκετε, καὶ γεν-ιεστάρ-ι (τ) ἀρσ. γεν-ιεστάρ-ε-ιθ θηλ. πληθ. ἀρσ. γεν-ιεστάρ-ετε, θηλ. γεν-ιεστάρ-ετε. — καὶ ρρεμάλ-ι (Περμέτ.) ἀρσ. ρρεμάλε-ιθ θηλ. καὶ ρρέμεσ-ι (τ) ἀρσ. ρρέμεσε-ιθ θηλ. πληθ. ρρέμεσιτε ἀρσ. ρρέμεσετε θηλ. = ψεύστης, ψεύστρια· καὶ ρρένεκ-γου (γ) ρρένεκ-γου (τ) πληθ. ρρένεγετε (γ) ρρένεγετε

ορεινόγ (budi-bogdan) (Σ) ρ. ένερ. = κατχαστρέφω, άφκνίζω. 2) κρη-
μνίζω. ιδ. ρρεζόνγ-ρρεδσόγ [Ίταλ. ruinare] ρρενόχεμ παθ.

ορεινόγ (Σ. bogdan) ή ρρονόγ = ιδ. ρρόνγ ή ρρόγ = ζώ.

ορεινίμ-ι (Σ. budi-bogdan) πληθ. ρρενίμετε = κατχαστροφή, 2) γκρέ-
μισμα, κρημνός.

(τε) ορεινούμετε: πληθ. = τε ρρεδδούμεμετε, 2) έρείπιχ, κλι γερμάδε-χ

(τ) πληθ. γερμάδατε.

ορεινόσ (τ) ρ. ??? ρρεννόσεμ (τ), σενδέτι ή ουρρεννόσ = ριζώνω.

ορέπετε (γ. Σκόδρα) έπίρ. = ιδ. ρρέφετε (Βεράτ.) έπίρ.

(ι-ε) ορέπετε (Σ. γ) [Λατ. rapidus ιδ. ι-ε ρρέφετε.

ορεπειόχεμ (Σ. γ) [Λατ. rapio-ere] = ιδ. ρρεφετόνεμ (Βεράτ.).

ορειπέτε (τ), ρρεπίρε (Βεράτ.), ρρεπίτε (γ), περρεπίτε (γ) = άνωφερώς,
κρημνωδώς. — ρεπιέτε μάλγιτ.

(ι-ε) ορειπέτε (τ) ρρεπίρε (Βεράτ.), ρρεπίτε (γ) περρεπίτε (γ) έπίθ. =
κρημνώδης, άνωφερής, κατωφερής. — βέντ' ι ρρεπίτε (γ) ή βένδ' ι
περρεπίτε (γ) = τόπος κατωφερής ή άνωφερής. — μάλγ' ι ρεπιέτε (τ)
= όρος άνωφερής, κατωφερής, κρημνώδες.

ορειπίνε α (γ) ρρίπε-χ (τ) = άνωφέρειχ, κατωφέρειχ, κρημνός, πληθ. ρρε-
πίνατε (γ) ρρίπατε (τ).

ορεσόκ-ου (Περμέτ.) = λωρίς ύφάσματος. κλι ρρετσόκε-γκ (Βεράτ.) =
ρρύπκ ρόθεσ, πελγχούρσθ. — ρρίσκα-χ (Έλθκσ Τυρκιν.) κλι ρρίτσκα-χ
πληθ. ρρεσόκατε, ρρετσόκατε ρρίσκατε ρρίτσκατε = λωρίς ύφάσμα-
τος. — νγι ρρίσκα πελγχούρσθ = λωρίς ύφάσματος. — νγι ρρίσκα δέου =
λωρίς γής.

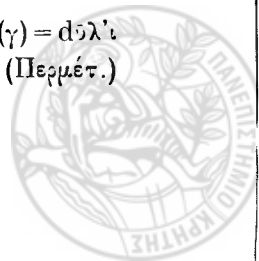
ορεσάγε-α (Σ) = ιδ. νεπερκε-χ (τ) πληθ. ρρεσάγατε.

ορεσάνε (Σ) έπίρ. = ιδ. ρρεσάκινε (budi-bogdan) έπίρ.

ορεσάδε-α (Περμέτ.) πληθ. ρρεσάδατε κλι ρρεσάτε-τε (γ) πληθ. = τά σκου-
λαρίκιχ τής γίδας τά όποια κρέμονται ύπό τόν λακμόν. — ρρέ-
σάτετ' ε δίσε = τε δύ βάθετ' ε δίσε κγε ι κα νδενε νόφουλατ.

ορεσέκ-ου (Σ), ρρεσέκγ-ι (Σ) πληθ. ρρεσέκγετε κλι κατσέκγ-ι πληθ. κα-
τσέκγατε [ιδ. κοιν. τó κατσέκι έξ οδ γίνοντασι οι άσχοί] = άσχος κοιν.
τó άσκι.

ορεσίνε-α (Μιρελίτκ) = ή ρητίνη κοιν. ρετσίνκ [δύλ' ι βγ]ξενι (γ) = δύλ' ι
βγ]ξενι (τ) και ρρεσίν-νι (Σ) ρρεσέρε-α (τ. Περμέτ.) σίρε-α (Περμέτ.)

σι-νι (Τυραν.) και αροσιν-ι, σινιγ-α (Έλθασ.) πληθ. ρρεσινατρε, ρρεσινι-
τρε, ερεσινρατρε, σιρατρε, σινι-τρε, σινιτρε.

ρρεσίζε-α (Σ) = ιδ. ρρεσικίτε-α· πληθ. ρρεσίζατρε. — βέντ ρρεσίζε =
τόπος ολισθηρός.

(ι) ρρεσίου-ι (budi) άρσ. (ε) ρρεσίουε-ια θηλ. = ψευδής, ψεύτικος,
πλαστός-ή· γιούχε ε ρρεσίουε (budi) = ψευδής γλώσσα, πλαστή
γλώσσα.

ρρεσικ ρ. ένεογ. = ζαρόνω, αχμω.

ρρεσικεμ ρ. = ουδ. = ζαρόνομι.

ρρεσικετρε : έπιρ. = ζαρωμένος. — ι-ε-τρε ρρεσικετρε έπιθ. = ζαρωμένος-η,
αχμηρός-ά, ξηρός-ά. — φίκου σ'τ' ι ρρεσικετρε σε πιέκουνι = φίκου
σ'τρε φόρτ ι πιέκετρε.

ρρεσικ-ου (Έλθασ.) = εζις· με jέτι ρρεσικ δουχάνι = μου έγινεν εζις ο
καπνός.

ρρεσικάνιγ (budi-bogdan) ρρεσικάνιγ (Κροσνι-Τυραν.) = έπιρ. χικεμ-
ρρεσικάνιγ = έρπω· ιδ. σάρε (γ).

ρρεσικασ-έτ-έτ (Σ) ρ. = ολισθηρίω, κοιν. γλιστρω· και ρρεσικέσ-έτ-έτ
(Έλθ.), άόρ. ρρεσικίτρε ε-ι, μτχ. ρρεσικίτουνε και σκάσ-έτ-έτ (Έλθ.)
άόρ. σκίτρε-ε-τι, μτχ. σκίτουνε. — και σκάσ-ετ-ετ (τ) σκάσμε —
σάτινι — σκάσνε = ολισθηρίω.

ρρεσικίτε-α (Έλθασ.) = τόπος ολισθηρός· πληθ. ρρεσικίτατρε και σκί-
τρε-α, πληθ. σκίτατρε, σκίτρε-α (τ) πληθ. σκίτατρε.

ρρεσίτε-α (Σκόδρα-Τυραν.) = ιδ. ρρεσίτε-α.

ρρεσικό-όχεμ (Σκ.-Τυραν.) = ρρεσικό-όχεμ.

ρρεσίτε-τε (γ) πληθ. = ιδ. ρρεσίδε-α (Περμέτ.).

ρρεσίτε-α (γ) = ιδ. έστέ-α. — ρρεσίτενε-α = ιδ. έστένε-α.

ρρεσίτε-α [Λατ. rete] ρρεσίτε-α (bogdan) = δικτυον.

ρρεσίσκε-α (Περμέτ.) = ιδ. λρεσίσκε-α· πληθ. ρρεσίσκατρε.

ρρεσικόσ (Περμέτ.) = ιδ. λρεσικόσ ρήμ.

ρρεσικόγ : ρ. = εκθέτω τινά εις κίνδυνον.

ρρεσικόχεμ, ρρεσικόγ-όχεμ (Σ), ρρεσικόγ-όχεμ, ρρεσικόγ-όχεμ ρημ. = κιν-
δυνεύω.

ρρεσικίμ-ι πληθ. ρρεσικίμετρε, ρρεσικίμ-ι (Σ), ρρεσικίμ-ι (Σ), ρρεσικίμ-ι
(Σ) πληθ. ρρεσικίμετρε, ρρεσικίμετρε, ρρεσικίμετρε = κίνδυνος.

θύθη=κάθημι (καθιστά), ρήι μβε κεμβε (τ)=κάθημι ὀρθῶς (ἐπὶ τῶν ποδῶν), ρήι μβε γήούν=κάθημι εἰς τὰ γόνατα.— ρήι κέμβε κρύκ (γ)=κάθημι με τοὺς πόδας σταυρωτά.— ι ρήι κούνδε λήι-γῆσε=ἀνήσταμι εἰς τὸν νόμον. ρήι οὔρτε=κάθημι φρόνιμα.— ρήι δίελι (budi)=δύει ὁ ἥλιος. ἴδ. παρενδόν δίελι [ἴδ. ἑλλ. νέ-ω (τὸ ν εἰς ρ)].

ροήε-α ? ? ?

ροιέδε-α, ρρέδε-α: πληθ. ρριεδάτε, ρρέδατε (Σ) [ὡς τὸ δετε ἀντι διέτε] καὶ ρριέδεγε-α πληθ. ρριέδεγετε, ρρύμ-ι ('Ελθασ.) πληθ. ρρύματε ρρύμε-α (Καβ.) πληθ. ρρύματε=τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ. ἴδ. ρ. ρριέθ.

ροιέστε-α (γ. bogdan, 'Ελθασ.) πληθ. ρριέσταντε καὶ ρρέστε-α (Σ) Τυρχν.) ράδε-α (τ)=στίχος, γραμμὴ ἀράδα.— νδέννε με ρέστε=ἐκάθισαν εἰς γραμμὴν, ἀράδα.— κενδύβα κάτρε πέσε ρριέσταν=ἀνεγνωσαν τέσσαρας πέντε στίχους.— ἴδ. ρρουδι-α ('Ελθασ)=γραμμὴ.

ροιστό (γ) ρρεστό (Σ. Τυρχν.), ρχδίτ (τ)=παρατάσσω, ἀρχιδιάζω· ρριεστόχεμ (γ) ρρεστόχεμ (Σ. Τυρ.) ρχδίτεμ (τ)=κρινῶς ἀρχιδιάζομαι.

ροῖ ('Ελθασ. Καβ.) ρ. ἐνερ.=φθάνω (ἐπὶ ὑψους ἀλλὰ δὲν φάνεταί τὸσον ἀκριβῶς ἢ διακρίσεις αὐτή) π. χ. ε ρρῖνι (λέγεν ε δροῦνιτ καὶ ρ. ἀμεταβ=φθάνω ἐπὶ ἀποστάσεως. π. χ. ε μβερρίνι πρεῖ οὔδεσε=ἔφθασεν ἐκ τῆς ὀδοιπορίας.— κρηί ('Αργυρ.), χρηρί (Περμέτ), μβερρί ('Ελθ. Καβ.) μός ε ρριφτε!=νὰ μὴ φθάσῃ (νὰ τὸ κάμη)! φράσις (ἐπὶ ἀράς).

ροίε-α (γ) ρρίλκε-α (Τυρχν.), ρέπε α (τ) πληθ. ρρίκατε, ρρίλκατε = τὸ ραπάνι, ραπανάκι.

ροίεγε-α (γ) πληθ. ρρίεγετε = κρότων, τὸ τσιμποῦρι.— καὶ ρρίεγε-α (τ) πληθ. ρρίεγετε. κρηπύδε-α (Βεράτ. τ.) πληθ. κρηπύδατε.

ροίλκε-α (Τυρχν.) = ἴδ. ρρίε-α (γ) πληθ. ρρίλκατε

ροίε-α (τ) = ἴδ. ρρηίε-α (γ) πληθ. ρρίκατε.

ροίσε-α (Περμέτ.) = ἡ πελεκούδα τῆς πέτρας· πληθ. ρρίσκατε.

ροισ-ίτ-ίτ (γ) ρρίτ-ίτ-ίτ (τ) = χύζανω, ἀναστάνω (ἐπὶ ἐμφύχων καὶ φυτῶν)· ρρίσ djém = ἀνατρέφω τέκνα· ουρρίτ διάλι ε ουβῆ ε μκθ = ἐμεγάλωσε τὸ παιδί· ουρρίτ δροῦνι ι φίκουτ (γ), ουρρίτ δροῦρι ι φίκουτ (τ) = ἐμεγάλωσεν ἢ συκέα.

- ροίσκαε-α (Έλθασ.) (Τυρχν.) πληθ. ροίσκατε = ἴδ. ρρεσόκ-ου καὶ ροίτ-
σκαε-α (Έλθασ.-Τυρχν.) πληθ. ροίτσακατε.
- ροισῶγ-οῦ-όχημ (Σ) = ἴδ. ρρετσκόγ-όχημ.
- ροισῶγίμ-ι πληθ. ρροισῶγίμετε = ἴδ. ρρετσκόμ-ι (Σ).
- ροισῶκόγ-όχημ (Σ) = ἴδ. ρρετσκόγ-όχημ.
- ροισκίμ-ι (Σ) = ἴδ. ρρετσκίμ-ι πληθ. ρροισκίμετε.
- ροίτ-ίτ-ίτ (τ) = ἴδ. ρροισ-ίτ-ίτ (γ).
- ροίτεμ := μεγαλόνω.
- ροίφεμ (γ) ρροίχημ: παθ. τοῦ ρ. ρροφ (γ) ρροχ̄. —πέσκατε ἢ πίσκατε ρροί-
χηνε ἢ ρροίφενε (γ) = οἱ ἰχθῦς συνουσιάζονται.
- ρορόγ (Σ) ἢ ρρορόγ (Σ) = ἴδ. ρρογ = ζῶ.
- ρορόβε-α (τ) πληθ. ρρορόκατε (τ), ρρορόβε-γκ πληθ. ρρορόβετε (γ) πέτκ-ου (γ)
πληθ. πέτκατε = ἔνδυμα, φόρεμα, στολή.
- ρορογός-ζι (τ) πληθ. ρρορογόςκατε = ρίψ-πός, ψάθκ.
- ρορογῆ-γκ (τ) = πῆλινον μικρὸν ἀγγεῖον· 2) κερωνός· ρά νῆε ρρογῆ νδε
μάλκ (Άργυρ.). — ἴδ. βετρετίμε-α ρροουφῆ-γκ. — πληθ. ρρογῆτε.
- ρορόδε-γκ (τ) ρροουδέ-γκ (γ) πληθ. ρρορόδετε ρροουδέτε = σποροειδεῖς ἄκκν-
θικι εἰς τοὺς ἀγρούς κίτινες προσκολλῶνται εἰς τὰ φορέματα τῶν
δικατῶν.
- ρορόγ, ρρορόγ, (Σ. bogdan), ρρορόγ = ζῶ, βιῶ, διάγω τὸν βίον· ἀντιθ.
βδέσ ρ. ἀόρ. ρρορόκ-ε-ι μετοχ. ρρορούεμ (γ) καὶ ρροουμ, ρρορούαρε (τ) ἀντίθ.
δεσ (Σ). — ρρορόφῶνε περὶ ἵετε = νὰ ζήσωσιν εἰς τὸν αἰῶνα. — τε γγῆ-
τεν' ε μότιτ (Τυρχν.) = εἰς ἔτη πολλά· τε ρρορούεμιτ καὶ (συνηρ.) τε
ρρορούμιτ (γ), τε ρρορούαρι-τε (τ) = τὸ ζῆν, ἢ ζωή, ὁ βίος, τὸ διάγειν
τὸν βίον· ρρογ γγῆλ = ζῶ, διάγω. — σ' γγῆλ νδε δετ = δὲν δύναμικι
(ἀδυνατῶ) νὰ ζήσω εἰς τὸν κόσμον ζωντανός.
- ροροκ ἢ ρρορόκ ρ. ἐνεργ. = πιάνω· ἔπτομαι (κυρίως διὰ τῆς χειρός ἐπὶ
ἀψύχων καὶ ἀκινήτων). — ρροκ περὶ δῶρε = χειραγωγῶ ρροκ νδε κῆ-
φρετ = ἀγκυλιάζω· ρροκ νῆε γοῦρ· ἴδ. καὶ κάπ, ζῆ (γ) καὶ ζε (τ) (ἐπὶ
ἐμψύχων καὶ κινήτων).
- ρορόκεμ παθ. = ἴδ. κάπεμ, ζῆχημ (γ).
- ροροκόλ (Σ) ἐπιφ. ἴδ. ρροτουλίμ (Σ) ἐπίρ.
- ροροκουλίμε-α (Σ) = ἴδ. ρροκουλίμε-α πληθ. ρροκουλίματε.
- ροροκουλέγ-έχημ (Σ) ἴδ. ρροκουλέγ-έχημ.

Ρρόμεσ-ι νηε φάατ ι Βεράτιτ περτέϊ ούρεσε Χασάν-βέουτ.—Ρρόμεσι ι κζέλζβουρε $\frac{1}{4}$ όρε νγα Ρρόμεσι κζούχτεε έδδ Σελενίτσε, (ή άρχίαία 'Απολλωνία), αύ βέντ κζίτ τυμ ε άβουλε τε νγρόχτεε.

ρρόνγεσ-ι πληθ. ρρόνγεσιτε ('Ελθεσ.), ρροϋ-ι (Τ) = ζυράφιον 'Ιδ. τδ ρήμα ρροϋανζ.

ρροβίτεμ ρ. οϋδ. (τ) ρροβίτεμ νγα πλεκζερίκ = φύσκειμ, ρροϋδεμ, με βά-ρενε μίσθερατε νγα πλεκζερίκ.

ρροσπόνγε-α (Σπάτι) πληθ. ρροσπόνγετε = σγχd̄-νι (Τυρκν.).

ρροτέ-α πληθ. ρρόττεε [Λατ. rota] τροχός, κοινώς ή ρόδα.

ρροτοβίλγε-ια και τορροβίλγε-ια : πληθ. ρροτοβίλγετε, τορροβίλγετε = ή ρόδα, ό τροχός.

ρροτουλάρ-ι (bogdan) άρσ. ρροτουλάρε-ζκ θηλ. πληθ. ρροτουλάρετε άρσ. ρροτουλάρετε θηλ. = στρογγύλος-η.

ρρότουλε-α [Λατ. rotula = τροχίσκος] πληθ. ρρότουλτεε = σπονδυλος, σπονδύλι.

ρρότουλε έπιρ. = 'Ιδ. ρρεθ. έπιρ.

ρροτουλούαρ-όρι (τ) πληθ. ρροτουλόρετε = κυκλικός ρροτουλοϋερ-όρι (γ) και ρροτουλοϋ-όρι σι νηρ. ρροτουλόρε-ζκ θηλ, = κυκλική πληθ. ρρο-τουλόρετε. ρροτουλέεσ-ι πληθ. ρροτουλέεσιτε. ρροτουλέσε-α πληθ. ρροτουλέσατε.

ρροτουλίμθ (γ) έπιρ. ρροτουλίμ (Σ), ρροκύλ (Σ) = με άρδουνε περ κζαρκ ποσι ρρότουλε.

ρροτουλόνη-όζ [Λατ. roto, are] τριγυρίζω τινά, σίελ περκζάκ. ρροτου-λόννεμ-όχγεμ πκθ.

ρρότöκε-α (γ.τ.) πληθ. ρρότöκτεε = δόμεκ-α (Περμέτ.) πληθ. δόμεκτεε, dδόμεκ-α (Περμέτ.) πληθ. dδόμεκτεε, dδούμεκ-α (Περμέτ.).

ρροϋ-ι (Σ) 'Ιδ. ρρόνγεσ-ι.

ρροϋανζ-άζ (τ) ρ. ένερ. = ζυρίζω και (γ) ρροϋεζ και ρροϋζ (συνηρ.) άρ. ρρόβα-ε-ι, μετχ. ρροϋαρε (τ), ρροϋεμ (γ) και ρροϋμ (συνηρ.).

ρρουβā-νι ('Ελθεσ.), ρρουφā-νι (γ), ρρουφάνε-ζκ (Τυρκν.), φρε-ρι (Περ-μέτ.) φρερεζε-α (Βεράτ.), ρρόπτεε-α (Κροϋζ), κκπτσι-α (Τυρκν.) = κουρ ι χā κζαγετε βέσιτ, 'Ιδ. βέσι ι ρροϋσιτ. ρροϋσι μερε ρρουβāνι.—πληθ. ρρουβάνγετε, ρρουφάνγετε, ρρουφάνετε φρένγετε, φρερεζάτε, ρρόπ-τατε, κκπσίτε.

ροουβι-α ('Ελθασ.) = ἴδ. βι-α καὶ ρουβιέσκουλε-α ('Ελθασ.) πλ. ρουβιέσκουλατε.

ροούγε-α πληθ. ρρούγατε = ἀγυιὰ (κυρίως πόλεως) (Τουρκ. σοκάκ).

ροουγειάρ-ι (γ) ἄρσ. ρρουγετάρε - jx θηλ. πληθ. ρρουγετάρετε ἄρσ.

ροουγετάρετε θηλ. = ἴδ. ουδετάρ-ι-ἄρε-jx.

ροούδε-α πληθ. ρρούδατε = ζαρωματιὰ, ρυτίς.

ροουδέ-ja (γ) πληθ. ρρουδέτε = ρρούδε-jx πληθ. ρρούδετε, ὁ ἴδε.

ροούδεμ: ρ. οὐδ. = κοιν. ζαρόνω, συστέλλομαι, συμμαζεύομαι. 2) ἐπι-
σωρεύομαι, καὶ μηρροούδεμ (Καβ.) — ουρροού γjενδεjx = ἐπεσωρεύθη
ὁ λαός, ἐσυνάχθη ὁ λαός

ροούδετε, μηρροούδετε (Καβ.) ἐπιρ. = σωρηδόν.

(ι-ε-τε) ρρούδετε, ι-ε-τε μηρροούδετε (Καβ.) ἐπίθ. σωρευμένος.

ροούε: ἐπίρ. ἴδ. ρράφσ.

ροούεj καὶ (συνηρ.) ρρούj = ἴδ. ρρούκνj (τ).

ροούθ, μηρροούθ (Καβ.) = συμμαζεύω, συστέλλω. — ρρούθ βούζετε =
συστέλλω τὰ χεῖλη.

ροούκ (Τουρκ.), ρρουκουλίμθι ('Ελθασ. Καβ. Βεράτ.) ἐπίρ. = περιστρο-
φάδην. — χούδ-ε ρούκ μόλενε (Τουρκ.) = χίδ-ε ρρουκουλίμθι μόλενε
('Ελθασ. Καβ. Βεράτ.).

ροουκουλέj ('Ελθασ. Καβ. Βεράτ.) ρ. ἐνερ. κυλίω, περιστρέφω, κοιν.
κυλῶ. καὶ ρροκουλέj (Σ), τῶj ρροκούλ (Σ), ρροουκουλόj ('Αργυρ.) ρρο-
κουλίς (τ) πκθ. ρροουκουλέχεμ, ρροουκουλέχεμ ρροουκουλόνεμ, ρροου-
λίσεμ.

ροουκουλίμε-α, ρροουκλίμε-α πληθ. ρροουκλίματε, ρροουκλίματε = κα-
τρακυλισμα, κυλίνδησις.

ροούlj-ι (Τουρκ.) πληθ. ρρούljατε = ὁ κάλαμος τοῦ λάρυγγος.

ροούljε-α (τ), γρούδε-τε (τ. πληθ. μόνον), θιέρρε-α (τ) = ἡ φωνή.

ροούμ-ι ('Ελθασ.-Τουρκ.) πληθ. ρρούματε = κακίου ι μίσεριτ κjε ἔστ' ι
σκούkjουρε.

ροουμβουλάκ-ου ἄρσ. πληθ. ρρομβουλάκατε = στρογγύλος.

ροουμβουλάκε-ja θηλ. πληθ. ρρομβουλάκατε = στρογγύλη. (ι-ε-τε)

ροουμβλάκατε ἐπίθ. = στρογγύλος-η-ον.

ροουμβουλάκ: ἐπίρ. στρογγυλά.

ροούμβουλε-α πληθ. ρρούμβουλατε ['Ελλην. ρόμβος] = στρογγύλη

ροουμβουλόνι-όι ρ. έν. = κάμνω τι στρωγγύλον· ρρουμβουλόνεμ-όχημ πκθ.
ροουῶ-ι: πληθ. ρροούῶτε = κοιν. στωφύλι [Διδ(νυσ)-οε] = ό διδάξας τήν
ἀμπελουργίαν· τροπή τοῦ ν εἰς ρ.

ροουῶκουλι-ι (Έλβασ.-Τυραν.) εἶδος ἀγκαθίου· πληθ. ρροούῶκουίτε.

ροουῶνιᾶθι (Έλβασ.) ἐπίρ. = σβάρνκ. — ε τχίέκ ρροουῶνιᾶθι = τόν σύρω
σβάρνκ.

ροουφᾶ-νι (γ) = ἴδ. ρρουβᾶ-νι (Έλβασ.) πληθ. ρροουφάνιτε.

ροουφε-ια (γ. buđi) πληθ. ρροουφέτε = κερχυνός, ἀστροπελέκι. — ρᾶ
ροουφέιζ = ἔπεσεν ό κερχυνός.

ροουῶχημ = ξυρίζομαι· πκθ. τοῦ ρροούανι (τ), ρροουεἰ (γ) ρροουἰ.

ροού-ι (γ) = ἴδ. ρροιέδε-α (Σ) πληθ. ρροούματε.

ροούμε-α (Καβ.) πληθ. ρροούματε = ρεῦμα.

ροού-ι (γ) = ἴδ. ρροέμπ-θι καὶ ρρομπ-θι (τ) πληθ. ρροούματε.

ροούμε-α (Καβ.) ρρέμε-α (Έλβασ.) πληθ. ρροούματε καὶ ρρέματε = τό εἰς
τόν μύλον ρεον ὕδωρ ἔτι δέ καὶ ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ὕδατος.

ροούπ-ι πληθ. ρροούπατε = τό λωρί (λουρί)· ρροούπατ' ε jουπίνγεσε = τὰ
λουρία τοῦ τσικρουχιοῦ καὶ οὐθόρκατ' ε jουπίνγεσε (Κροῦζα), δρέθτσκατ' ε
jουπίνγεσε (Σ. Μαλεισία ε Σίπερματε).

(ι ε) ρρουπεῶνιῶεμ (Τυραν.) = σκληρόν πρᾶγμα τό ὄπιον δέν τρώγεται
εὔκολα.

ροούπιαε-α (Κροῦζα) ἴδ. ρρουβᾶ-νι (Έλβασ.) πληθ. ρροούπιαετε.

Σ

σ' ἀρητικόν σίγμα. σ' jάμ = οὐκ εἰμί, σ' κάμ δέν ἔχω, σ' χι δέν
τρώγω κ.τ.λ.

σά ἀναφ. = ὅσος-η-ον ὅσοι-ὅσαι-ὅσα. καὶ μετ' ἐπιτάσεως γίθιε σα.—
σα τε δούαῶ = ὅσον ἢ ὅσα θέλεις. — σα τε δόνι = ὅσον ἢ ὅσα θέ-
λετε. — σα πρ κρετέ πούνε jάμ ι ζότι = ὅσον δι' αὐτήν τήν δουλειᾶ
εἶμαι ἱκανός.

σάκού: — ἔως ὅπου, ἔως ὅτου (κοιν. ἐκεῖ ὅπου). — σα κυτέ βέτῶ κτέ
πούνε ας πο βέν κρετέ = ἐκεῖ ποῦ θά κάμεις αὐτή τή δουλειᾶ, κάμε
τούτη.

σᾶ ἢ ποσᾶ = ἐν ὄσῳ, ἕμα, μόλις. — σᾶ δρεκόβα σκόϊ νῆε ὄρε = ἐν ὄσῳ ἐγευματίσκα πικρήλθε μίκα ὄρα. — ποσᾶ ἐρδα οὔνε αὐ ἰκου = ἕμα ἤλθον ἐγὼ κῦτός ἀνεχώρησεν. — σαδό : = ὄσος κᾶν, ὄση καὶ ἄν, ὄσον καὶ ἄν. — ὄσοι καὶ ἄν, ὄσοι καὶ ἄν, ὄσα καὶ ἄν. — σαδὸ τ' ἰ θούαῶ σ' τε δεγῆόν = ὄσα καὶ ἄν τοῦ εἴπηε δὲν σὲ ἀκούει. — σαδομός : ὄσον καὶ ἄν δὲν εἶναι, τοῦλάχιστον. — σαδομός νῆε πικίτσε πούνε πό να ε βέν = ὄσον κᾶν τίποτε, μίκα μικρᾶν ἐργασίαν μᾶε τὴν κάμνει.

σᾶ ; ἐπίρ. ἐρωτ. = πόσος-η-ον ; πόσοι-χι-α ; (ἀναφέρεται εἰς τὸ κάκῆε) σᾶ βελῆέν ; = πόσον ἀξίζει ; κάκῆε = τόσον ἢ τόσα. — σᾶ ἰ μάθ ; α ε μάδε ; σᾶ τε μάθ ; πηλίκος-η-ον (ἀναφέρεται εἰς τὸ σᾶ) σᾶ νῆε ρράπ = ὄσος μὲ ἕνα πλάτανον. — σακάκῆε-χῆρε ἢ σᾶ κάκῆε-χῆρεῶ = παρευθός, ἐν τῷ ἕμα, ἀμέσως, ἔς τὴν στιγμὴν.

σαβῆ-ῆα (Ἐλθασ.) = σφενδύνη. καὶ χουβῆ-ῆα (τ) πληθ. σαβῆτε χουβῆτε. — χεθ χουβῆ σφενδονίζω. — ἴδ. βάχῆ-ῆα.

σᾶνᾶ (bogden) ἀντὶ τε σαῖ = κῦτῆε.

σαλβι-α (Βεράτ.) [Ἴταλ. salvia] κοινῶς ἀλφασκιά πληθ. σαλβίτε καὶ ὄρεβῆλῆε α (Σ) πληθ. ὄρεβῆλῆετε, σουρεβῆλῆε-α πληθ. ατε. βε-λουνίτσε-α πληθ. βελουνίτσατε (Περμέτ.), σφάγε α (Περμέτ.).

σαμάρ-ι = τὸ σαμάρι πληθ. σαμάρετε.

σαμαρόσ-σεμ : ρ. ἐνεργ. = βε σαμάρ = σαμαρόνω.

σᾶνε-α (γεγ.) = ξηρόχορτον (κῆε χᾶνε βχγετία) ἴδ. βᾶρ ἰ θάτε = σανός.

σανδεργῆῆ-α (bogdan) πληθ. σανδεργῆῆετε = τέχνη.

σαποῦ-νι (Σ), σαποῦν-ι (γ) σαποῦ-όϊ (γ) = τὸ σαποῦνι.

σαπουνίσ-εμ : ρ. ἐνεργ. = σαπουνίζω-ομαι.

σβαρ (γ. τ.), σβαρόῖ (γ), σβαρίς ἢ σβαρίτ (τ), σβαρι (Περμέτ.) ἀντίθ. τοῦ βᾶρ = κρεμῶ, ὅθεν σβαρ = ξεκρεμῶ παθ. σβάρεμ, σβαρόχημ, σβαρίτεμ, σβάργεμ = ξεκρεμοῦμαι.

σβᾶρε (γ) ἢ σβαρό : ἐπίρ. ε χᾶκῆε σβᾶρε καὶ τσβᾶρε ((Βεράτ.) σβᾶρνα (τ) σακπουλῆῆε (Ἐλθασ.), ρεῶᾶνε (Σ) ρεῶᾶκῆε-νι (Τυραν. Κροῦῆα) ἴδ. ὄσ ε βᾶν.

σβρανίσ (τ) = ἴδ. βρανίσ ρ.

σβῆρεκ-ου (τ) = ἴδ. ὄϊ-νι (γ).

σβῆρεθ-δεμ (Σ) ἴδ. βῆρεθ-δεμ.

- οβεῖ, οδεῖ (Σ) (bogran) ἀντιθ. τοῦ βεῖ ρ. τὸ παθ. σβίῖεμ, σδιῖεμ (Σ) δβίῖεμ (bogdan).
- σβετηνόγ-όχημ ('Ελθασ.) = ἴδ. σβετηνόγ (Περμέτ),· καὶ ἰ σβετηνούεμι! = τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς τὸν διάβολον· καὶ ἰ πα πιέσι, ἰ πα οὔδι κ.τ.λ.
- σβουγουλόν (Καβ.) ρ. τριτοπρόσωπον = σβαρθ δρίτχ· πο σβουγουλόγνε μάλγετε (Καβ.) = πο αγόν, πο σβαρθ δρίτα.
- σβαβίσι-ί-ί (γ) ρ. = διασκεδάζω, περιπατῶ· καὶ σβαβίτεμ (τ) τὸ κυτό. σβαθ = ἐκβάλλω τὰ παπούτσια ἢ ταῖς κάλτσαις· καὶ σδάθ. — ἀντιθ. μβαθ. — σβαθ κηπούτσετε = ἐκβάλλω τὰ παπούτσια σβαθ βρέκετε, σβαθ τσάραπετε = ἐκβάλλω τὰ ἐσώθρακα, ταῖς κάλτσαις.
- σβάθεμ, σδάθεμ (Σ) ἀντιθ. τοῦ μβαθεμ.
- σβάθουνε καὶ σβάθουρε μτχ. = ξεπόλυτος, χωρὶς παπούτσια χωρὶς κάλτσαις. 2) ξεθράκωτος· χωρὶς ἐσώθρακα.
- σβαρδουλόχετε (Καβ.) = ἴδ. τσβαρδελόνετε (Βεράτ).
- σβαρδούλγεμ (γ.) ρ. κοιν. ξεθωριάζω.
- (ι-ε-τε) σβαρδούλγετε ἐπίθ. = ξεθωριασμένος-η-ον, ξεθαμμένος.
- σβαρθ ρ. ἐνεργ. = λευκαίνω, ἀσπρίζω· ἀντιθ. νδσιγ.
- σβάρδεμ ρ. οὔδ. = ἀσπρίζω βενεμ βάρδε ἀντιθ. νδσιγέμ. — μ'-ι' jου-σβαρθτε φάκγεα = ἀξιώτιμος. — πελγχούρ' ε σβάρθεμ.
- σβαρνισ = ἴδ. βρανισ ρ.
- σβέγ (γ) καὶ σβεγ (τ) ρ. μεταβ. — ἴδ. σβεχέμ.
- σβεχέμ (γ. τ.) ρ. οὔδ. = βάχεμ ἰ βέρδε ποσι ἰ βδέκουνι κουρ ἰ ἰκεν γγιάκου. — ἰ ουσβῆ φπάκγεα = ἰ ου βῆ ποσι δῶλ' ἰ βέρδε.
- (ι-ε-) σβεῖτε (γ. τ.) = με φάκγε τε σβεῖτε.
- σβεῖτε ἐπίρ. = κίτρινα.
- σβελγέθ ρ. ἐνεργ. ἀντιθ. μβελγέθ.
- σβελγίδεμ παθ. ἀντιθ. μβελγίδεμ.
- σβερδούκγεμ ρ. οὔδ. = με-τε-ι (έελγ βόγα = ξεθωριάζω· τὸ ρημα σβάρδεμ = ἀσπρίζω = βάχεμ κρεγτ βγρδε.
- (ι-ε-) σβερδούλγετε ἴδ. ι-ε- σβαρδούλγετε.
- σβερθέγ ρ. ενεργ. = ξεκαρφώνω. 2) ξεθηλυκόνω· — μβερθέγ ἀντίθ.
- σβερθέγεμ παθ. ἀντιθ. μβερθέγεμ.
- σβόκθ-ι (γ. τ.) ὁ ἰχώρ. — (ἢ εἰς τὰς κεφαλάς τῶν βρεφῶν γινομένη πιτυρίδα) κοιν. πιτουρίδα.

σθοj (τ) ἴδε *δεβόj*.

σθόνεμ = ἴδ. *δεθόνεμ*, *βδόνεμ*.

σθοράκ-ου = εἶδος πτηνοῦ ἐκ τοῦ *βόρε-α* καὶ *σβόρε-α*].

σθουκουρόj = κελωπιζώ· *βᾶj* *τε* *βούκουρε*.

σθουκουρόχημ-όνεμ = εὐτροπιζομαι, γίνομαι, ὠρταῖος.

σθουλjόj = ἀποκαλύπτω, κοιν. ζεσκεπάζω· ἀντιθ. *μβουλjόj*.

σθουλjόχημ-νεμ *πθ*. ἀντιθ. *μβουλjόχημ*.

σθουλjέσx-α: *πληθ*. *σθουλέσxτε* = ἀποκάλυψις ἀντιθ. *μβουλέσx-α*.

σθουc-ούτ-ούτ: *ρ*. ἐνερ. = *μxλκόνω*, 2) ἡμερεύω. ἀντιθ. *ἐγεροῖj*. — τὸ

πθ. *σθούτεμ* οὐδετέρως· ἀντιθ. *εγεροῖχημ*.

σθρένη (τ) = ζεζευγόνω ἀντιθ. *μβρένηj*.

σθρέc-έτ-έτ *ρ*. οὐδ. *κxτxβxίνω* 2) *κxτxβιβάζω* καὶ *σδρῶπ* καὶ *σδρῶπι*

(γ) [ἐκ τοῦ *σd-ριπ*, ἀντι *σd-χίπ* τροπή τοῦ *χ* εἰς *ρ* ὡς *χjυ* καὶ

ρjυ], καὶ *σδρίπ* καὶ *σδρίπι*, *σδερμῶj* καὶ *δερμῶj* ('Αργυρ.), *σδερ-*

μῶj (τ) ἀντιθ. *χίπι* = ἀνxβxίνω· ὅθεν *σδερμῶj* = *κxτxβxίνω* βικίως,

ἢ *κxτxβxίνω* ἐξ ὕψους. — *ι* *σθρεc* *κάλjιτ* = *ι* *ούλjεμ* *κάλjιτ* = *κxτx-*

βxίνω ἀπὸ τὸν ἵππον. — *σθρέc* *πάγγεx* = *κxτxβιβάζω* τὸν μισθόν. —

νjερί *ι* *σθρίτουx* = πεπκυμένος ἀπὸ τὴν θέσιν.

(*τε*) *σθρότουx-ιx*, *τε* *σδρῶπουνx-ιx*, *τε* *σδερμῶουx-ιx* καὶ *τε* *δερ-*

μῶουx-ιx ('Αργυρ.) = ἡ *κxτάβxιc*.

σθροῦj ('Ελxαc.) *ρ*. ἐνερ. = *σθουc-ούτ-ούτ*, *σxjάxj* *ρ*. *ε* *σθροῦνx* *σε*

ρράφxμ = *ε* *σxjάxj* *σε* *ρράφxμ* = *ε* *σθούτx* *σε* *ρράφxμ*.

σθρουθ-δεμ (Κόρτx) καὶ *τσθρουθ-δεμ* (Κόρτ.) κοιν. *πxραψήνω* (ἐπὶ ὀπωρικῶν).

(*ι-ε-τε*) *σθροῦδουx* καὶ *ι-ε-τε* *θροῦδουx* = *πxραψημένον*, *πάρουπτον* —

σ' jάνε *τε* *τσθροῦδουx* (ἀρθετε, μύλετε κ.τ.λ. καὶ *ι-ε-τε* *νούλjεxτε*

(Τυρ.) *ι-ε-τε* *τσθροῦδετε* = *πάρουπτον*, *πxραψημένον*.

σθυθ. *ρ*. ἐνερ. = ὀπισθοδρομῶ *τινx*.

σθύθεμ = ὀπισθοδρομῶ, ὑποχωρῶ.

σθύλ (Καβ.) *ρ*. ἐνερ. ἴδ. *τῶελj* = ἀνοίγω· ἀντιθ. *μθύλ*· *ρ*.

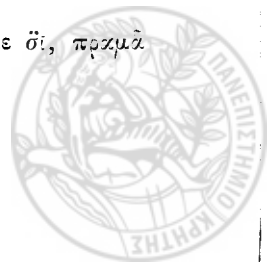
σγαλx-ν (Τυραν.) *πληθ*. *σγαλxνj* *τε* = *ατὸ* *γρόπxτε* *xjε* *jάνε* *βρέκτ*

τε *λjούμιτ*, *νγρᾶνε* *πρέj* *ούjιτ*.

σγάxjεμ (Σ) = ἴδ. *σγαφουλόχημ*.

σγαλjίτι ('Ελxαc.) *τριτοπρ.* *ρjημ*. = *τῶέλj* *κόxα*· *κουρ* *βίε* *οἰ*, *πxρxμᾶ*

πxρdάxνε *ρῆτε* *εδέ* *τῶελj* *κόxα*, *θόνε* *σγαλjίτι*.

σγάουρε-ja=κούλωμα (ἐπὶ ὀρέων καὶ δένδρων) πληθ. σγάουρετε.
σγάουρουμε-α (Περμέτ.)=νῆε δροῦ κῆε ἔσθε γρενε ζεμερα περβρένδα
σὶ ράπι κ.τ.λ.

σγαφουλόj· ρ. ἔνερ. σγαφουλόj κρῆχνόρινε, (σγαφουλόχημ· ρ. οὐδ.).
σγάχημ καὶ τσγάχημ. (Περμέτ.)=χουνόνομι με κεπούτετ φουκῆια· —
ἄορ. ουσγῆα καὶ ουτσγῆα·τ· μετχ. σγῆατουμε καὶ τσγῆατουμε·
ι-ε-τε σγῆατουμε=κεχουνωμένος-η-ον.

σγεροβόνjε-α (Τοσκ. Βερατ-Φράδερι) πληθ. σγεβόνjατε καὶ γούφε-α
(Ἄργουρ.) ἡ κουφάλα.—σγεροβόνj· δροῦριτ=ἡ κουφάλα τοῦ δένδρου.
σγεροδῆj (γ) ρ. ἔνερ.—σγεροδῆj δῆμβετε.

σγεροδῆχημ (γ. τ.) ρ. οὐδ.—ουσγεροδῆε φίκῆτε πρέj οῖουτ.

σγεροοπεμ· ρ. μ' ουσγεροοπ βάρκου σε πανγρῆνι=βάρκου μ' ουβῆ
γρόπε πρέj τε παγρῆνι.

σγῆθ ἢ γῆθ· ρ. ἔνερ.=λύω· 2) καταλύω (ἐπὶ νηστείας)· 3) ἐξηγῶ.—
σγῆδεμ ἢ γῆδεμ· παθ.

σγρίπ-ι (γ) ἄκρα· μὸε ρῶι νδε σγρίπτ=μὴ κάθησαι 'ς τὴν ἄκραν.—
νδε γρίπτ τε σαῆμβιτ=εἰς τὴν ἄκραν τοῦ βράχου ἰδ. κάнт-ди,
скаж-и.

σγῆῆj· ρ. ἔνεργ.=χουνώνω τινά.—σγῆῆχημ=χουνόνομι.

σγῆῆj (γ)=βῆj τε γῆνε καὶ σγῆῆj (τ) ἢ τσγῆῆj (τ), σγῆνόνj, σγερόj
=φορδύνω, πλατύνω.—παθ. σγῆνόνχημ, σγερόνεμ.=φορδύνομαι.

σγῆῆσ-άι-άι=μκρύνω=βῆj τε γῆῆατε καὶ σγῆῆσῆj=μκρύνω.

σγῆῆατεμ καὶ σγῆῆατόχημ=βῆχημ ι γῆῆατε=μκρύνομι· ρῶιτεμ ε βῆχημ
ι γῆῆατε.

σγέβε-ja (γ. τ.) σγεβε-ja (budi) πληθ. σγέβετε καὶ σγεβέτε=ἡ
λέπρα, ἡ ψώρα (ἐπὶ ἀνθρώπων) καὶ ὄτροκε-α, πληθ. ὄτροκεατε
(ἐπὶ ζώων) ἰδ. καὶ τένjε-α (διὰ τὴν σημ. τοῦ budi).

σγεβόσ ρ. ἔνερ.=ψωριάζω τινά.—σγεβόσεμ=ψωριάζω (ἐγώ).

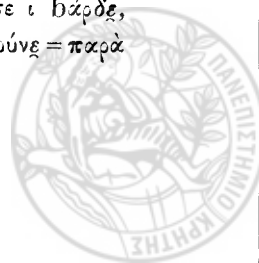
σγέδε-α πληθ. σγέδατε σγέδε-ja πληθ. σγέδετε, λῆῆβε-α (Σ) (ἰδ. ρ.
λῆῆβρόj) πληθ. λῆῆβρατε=ζυγός.

σγέθ. ρ.=ἐκλέγω· 2) ξεχωρίζω τὰ γραμμῆα, συλλαβίζω· ὅθεν καὶ
ἀνκρινώσκω.—σγῆδεμ παθ. τοῦ σγῆθ.

σγέρε-ja (budl) καὶ σγερε-ja (budi) πληθ. σγέρετε καὶ σγε-
βέτε=βότρως ἰδ. τένjε-α.

- σγιῶ. ρ. = λύω τὴν ζώνην, ξεζώνω· ἀντιθ. νγιῶ=ζώνω.
σγιῶμ· ξεζώνομαι ἀντιθ. τοῦ νγιῶμ.
σγιόνῃ (Περμέτ.)=ἴδ. σκјόνј (Βεράτ).
σγιόνῃε-α (Βεράτ.) πληθ. σγιόνјατε=παρωνυχίς καὶ κјένεζε-α (Ἐλθασ.)
πληθ. κјένεζατε.
σγιῶα-οῖ (τ) πληθ. σγιόνјτε, σγιῶε-οῖ (γ) καὶ σγιῶε-νι (Σ) σγιῶ-οῖ
(γ. συνηρ.)=ἡ κυπέλη κοιν. κουβέλι.
σγιῶρε-α πληθ. σγιῶρατε=ἡ λάβα, ἡ σκωρία ἢ ἐκ τοῦ πεπυρακτομένου
σιδήρου προερχομένη.
σδάσ-άτ-άτ (Ἐλθασ. bogdan) ρ. ἐνερ. = δίδω θάρος, δίδω ἐλευθε-
ρίαν ἐκβάλλω τὸν φόβον, τὴν συστολήν τινος· ἀόρ. σδάτα-ε-ι,
μετχ. σδατε καὶ σδάτουνε—μους ε σδάτ διάλῃνε σε бѣн дѣм.—
ζυτηνία σ' δούχτε με ε σδάτουνε σερβετόρινε σε ι χίπεν νде κјάφετ·
ἴδ. άπ сѹ ε φάκје.
σδερβέκ-ου (Κροϋја) (διεφθαρμένη λέξις ἀντι σερк-ου ἴδ. καὶ λјουγυ ι
κјάφесе (Σ).
σδεργάχεμ (Ἐλθασ.)=τεντόνομαι παρὰ τὸ σύνθηες, ἀσυστόλως (ἐν
ώρα μὴ ἀπαιτουμένη), ἀλλοῦ ἐξαπλόνω τὴν χεῖρα καὶ ἀλλοῦ τὸν
πόδα ἀπρεπῶς· οἷχ σι σδεργάχετ κύ djάλῃε περπᾶ πλјекјѡ, περпᾶρα
τε μεδένјѡ=ιδὲ πῶς τεντόνεται αὐτὸ τὸ παιδί· (ἀσυστόλως, ἀπρεπῶς)
πρὸ τῶν γερόντων.
σδρεμόј (τ.) ρ. οὐδ. = καταβαίνω βικίως.
σδεροῖт (Περμέτ.) ρ. ἐνερ. = ἴδ. тѡнор. ρ. σδερρίτεμ ἴδ. тѡнорем.
σδράμε-α (γ) = ἡ ἐπὶ τῆς ράχεως πληγὴ τῶν φορτηγῶν ζῶων ἕνεκα τοῦ
σαγμαρίου, πληθ. σδράματε.
σδρίπ καὶ σδρίпи (γ) (bndi - bogdan), дрѹп καὶ σδρѹпи (γ) дрѹп
καὶ дрѹпи (γ.)—ἴδ. сдрѣс ρ.
σδρούκ-γυυ καὶ ὑποκορ. σδρούκθ-ι = ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὑπᾶν ροκανίζουσι
τὰς σανίδας· πληθ. σδρούγјετε.
σδρουγј-όχεμ = ροκανίζω·ομαι.
σε σύνδεσμος εἰδικός (μετὰ ρημάτων)=ἕτι· 2) κίτιολογ. = διότι.— σε
дѣ = ἕτι ἔδωκεν. (συγκριτικῶς μετὰ ὀνομάτων καὶ ἀντων.)=παρὰ,
ἀπό, μῆ ι бούкур σε νјερίу = ὠραιότερος ἀπὸ ἀνθρώπων σε ι бάρде,
σε τε бάρдине = παρὰ ὁ λευκός, παρὰ τὸν λευκόν.— σε ούνε = παρὰ

ἐγώ. σε τύ=παρά σύ, σέ αύ=παρά κύτος κ.τ.τ.—3=τό ὅ,τι (ἀναφορικόν) μος δεγῆό σε τῶ' θόνε βότκ=μὴ ἀκούεις τὸ τί λέγει ὁ κόσμος.—σε σι = τὸ τί=τὸ πῶς. —σ' δι σε σι (δο τε βεχτεε=δὲν γνωρίζω τὸ πῶς θὰ γίνῃ, σ' δι σε κῆς δο τε βέχτεε, σ' δι σε σι δο τε θέμ=δὲν γνωρίζω τὸ τί νὰ εἴπω.—4) κῆε = ὡς· θόνε σε βιέν μβερέτι (γ)=θόνε κῆε βιέν μδερέτι· κεῶτου σε θε=κεῶτου κῆε θε (τ). —σε τῶ = τὸ τί· νούκx δι σε τῶ' ι θάῶε=δὲν ζεύρω τὸ τί τοῦ εἶπα· x δι σε τῶ' τε βέῆῶ =ζεύρεις τὸ τί νὰ κάμῃς; β'.) πόσον.—σε τῶ' ἄκρουον μίρε=πόσον γράφει κακλά· γ'.)=κάτι.—σε τῶ' δο τε τε θέμ=κάτι τι θὰ σε εἰπῶ· σε τῶ' νx κῆνεκx (γ. τ.)=εἶδες τὸ τί εἶναι ;

σεῖ = ἐν ὄσφ· σεῖ τε ρρόῖῶ, τε πουνόῶ=ἐν ὄσφ ζῆς νὰ ἐργασθῆς. —σεῖ ἰέτκ = εἰς τὸν αἰῶνα ἐν ὄσφ ὑπάρχει ζωή.

γῆ:θε σεί (γ. bogdan) = ὀλοτελῶς, ἀκριβῶς, ἐντελῶς, ὀλοκλήρως.

(ι-ε) σείτρε (Περμέτ.) = ἐκ τίνος εἶδους· ε σείτρε εῶτε κεῖό ρρόβε ; ἐκ τίνος εἶδους εἶναι τοῦτο τὸ φῶρεμα ; (δηλ. μάλλινο, ἢ βαμβάκερό ;)

σελίῖ-α (bogdan) = θρόνος· πληθ. σελίῖτε.

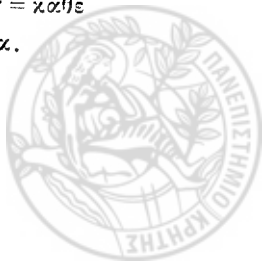
σεμούνδε-α : πληθ. σεμούνδατε = εἶδος ἐντόμου διὰ τὸ ὑποῦον ὑπάρχει πρόληψις ὅτι ἂν σε ἐγγίζη θέλεις ἀρρωστήσει.

σεμούνδε-α καὶ λῆνεγγύρε-α ('Ελθασ.) = ἀσθένεια 2) ἰδίως ὁ τῦφος· πληθ. λῆνεγγύρατε.

(ι-ε) σεμούνδε-ι-α (bogdan) = ἀρρωστος· ἀντίθ. (ι-ε) ὀενδῶε καὶ (ι-ε) σεμούνε-ι-α (γ) τεμούρε-ι-α (τ), σεμούτε-ι x (Σ).

σεμούνῃ ἢ σεμούῃ (γ) σεμούρ (τ) ρ. ἐνεργ. = ἀρρωστῶ τινά· ἀντίθ. ὀενδοῶ, ὀερόῃ ἀόρ. σεμούνx-ε-ι (γ) σεμούρα-ε-ι (τ) μετοχ. σεμούνε (γ) σεμούρε (τ) με σεμούνι· πούνx (γ), με σεμούρι πούνx (τ) = με ἀρρωστήσεν ἢ ἐργασίx· πxθ. σεμούχεμ (γ) σεμούρεμ (τ) ἀντίθ. ὀενδῶεμ (γ) ὀερόνεμ (τ).

σέντ-δι πληθ. σένδετε (ἀρχαία λέξις ἐπὶ ἀψύχων = πρᾶγμα)· ὡς νῆε γῆε σέντ = κάτι τι. — γῆ:θε τῶ' φάρε γῆ:θε = κάθε εἶδος πράγματος· ἐῖx τε τ' ἀπ νῆε σένδι ἢ νῆε γῆε σένδι = ἔλx νὰ σοῦ δῶσω ἐν κάτι τι πρᾶγμα. — τῶα σένδε = κάτι πρᾶγματx (κάμπουx) μερικῶ πρᾶγματα νῆε σέντ κῆε σ' τε βιέν μός ε κερκό. — τῶ' (δο σέντ = κάθε πρᾶγμα. — xανδονῆε σεντ ἢ xανδονῆε γῆε σεντ = οὐδὲν πρᾶγμα.

σενδούκ-ου πληθ. σενδούκετε [έλλην, σάνδουξ-κος] (bogdan) κρηκ-κ
(Τουρκ. σενδούκι εκ του ελληνικού).

σπατάε-α (τ) πληθ. σπατάτε = άζίνη. ιδ. σπατάε-α (γ).

σεπσέ: συνδ. αίτιολ. = έπειδή, διότι. — περ σέ σ' ε βρε ατέ πούνε ;
διατί δέν έκχμες ατή την δουλειά ; — σεπσέ σ' πάτσ νγε = διότι
δέν ηκάίρησα· ή σεπσέ δεγιοβα σε ε κισ ήρε τιάτρε = έπειδή
ήκουσα ότι την είχε κάμει άλλος.

σέρε-α = ή πίσσα (Τουρκ. ζίφτ) 2) "Αδης, κόλσις.

σέσ-έτ-έτ (γ) ρ. = κοσκινίζω με την σήταν· ιδ. σιτός.

σέτεμ και σίτεμ (γ) πκθ. του προηγ.

σέτε-α (γ) ιδ. σίτε-α (τ) [σιως εκ του Λατ. seta = μήρυξ = τραχεΐα
θρίξ, γουρουνότριχα] πληθ. σέτατε.

σεμβόν (Περμέτ.) τριτοπροσ. ρ. και μβελσόν (Βεράτ.) = με-τε-ι κεσέν
(από κρουλόγημα).

Σερβι-α = ή Σερβία. — Σερβιότ = Σερβιστί. — Σερβιότε-ια = ή Σερβική
(γλώσσα). — Σέρπ-χι=ό Σέρβος. — Σέρπκε-α=ή Σέρβα πληθ. Σέρπκατε.

σέρε-α = σειρά, άράδα (τ).

σερρίκ-ου: ι θόνε ατι σεριτίτ κιε λιδινε γρατε φέσιν' ε βόγελιε νιε
μάζετ τε κρέσε.

σί: έπίρ. χρόνου = άφου. — σίτε βέτσ ατιε = άφου υπάγεις εκει. — ιδ.
πασσί, μηασσί.

σί: έρωτ. έπίρ. = πώς ; τί ; σι jέ ; = πώς είσαι ; σι έστε ; = πώς είμαι ;
— σί: έπίρ. άναφορ. = ως καθώς. — σι νιερί = ως άνθρωπος. — σι
α' = ως ατός. — και ποσί. — h'αν σί τε θότε = κάμε καθώς σε λέγει.
h'αν σί τε δούτσ = κάμε καθώς θέλεις.

οικουουρ και ποσικουουρ (budi) = ως καθώς. — σικούνδρεσε και ποσι-
κούνδρεσε (budi), σικούνδρε = καθώς. — σικούρ = δήθεν, κοινώς σαν-
μάτι, σικούρσε, σικουρσέ: πασε νιε άνδερρε σικούρ (ή σικουρσέ) με
βράνε = είδον έν όνειρον σανμάτι με έσκύτωσαν. — περσέ κ'άν κε-
στού σι κούρ σε τε βράνε ; = διατί κλαίεις ούτως ώσαν νά σε έσκύ-
τωσαν ; — σικούρ με κ'ενε = σανμάτι νά είμαι. — σικούρ βερτέτ = ως
δήθεν άληθώς. — σιδό = όπως δήποτε, όπως και άν. — σιδό με κ'ενε
πού να = όπως και άν έχη τό πράγμα. — σιδό τε θότε σ' και περτε
δεγιοκρε = όπως και άν είπη δέν θα άκούσω.

σιβιέτ = ἴδ. σιμβιέτ. — ι-σιβιέμ-ι ἀρσ. ε-σιβιέμε-ιχ (τ) θηλ. ἴδ. ι-ε-σιμ-βιέτῶμ-ι-με-ιχ = ἐφέτος, ἐφετεινός.

σιγουρι-α : πληθ. σιγουρίτε = ἀσφάλεια.

σιγουρόι : ρ. = ἀσφαλίζω, ἐξασφαλίζω. παθ. σιγουρόχημ-όνεμ.

σίλ (γ. συνηρ.) = ἴδ. σίελ.

σίλ-ι : πληθ. σίλετε, σίλε-α = πρόγευμα.

(ι-ε) σίλι-α πληθ. τε σίιετε ἀρσ. τε σίιατε θηλ. (bogdan) = ὄστις, ἦτις, οἴτινες, αἵτινες. — τε σίλετε (οὐδ.) = τὸ ὅποσον. — καὶ ι τσίλιι πληθ. τε τσίλιετε, ε-τσίλιχ τε τσίλιατε, οὐδ. τε τσίλιετε.

σίελ (γ. τ) καὶ (συνηρ.) σιλ = στέλλω. 2) ρίπτω. — σίελ μὲ γούρε = πετροβολῶ. — σίελ χέλινε = τριγυρίζω τὸ σουβλί. — σίελ βάλνε = σύρω τὸν χορόν. ἀόρ. σῶλα-ε-ι, μτχ. σιέλε. παθ. σιλεμ. — σιλεμ αν-δέι ε κετέι = περιφέρωμι, τριγυρίζω, κινούμαι. — ἴδ. λजूेज, लजूेज. σίελ καὶ (γ. συνηρ.) σιλ. ρ. ἐνερ. = ἀργοπορῶ τινά. ἀόρ. σῶλα-ε-ι, μτχ. σιέλε. — σιλεμ = μένω, ἀργοπορῶ. — ἴδ. μενóι (τ) κјѢл ('Ελθ.) μος ουσίλε = μὴ ἀργῆς.

σιμβιέτ (γ) σιμβιέτ (Σ. Κρούιχ) σιβιέτ (τ) = ἐφέτος, αὐτὴν τὴν χρυ-νιάν, ἀντίθ. βιέτ = πέρυσι.

(ι) σιμβιέτῶμ-ι (γ) ἢ ι-σιμβιέτῶμ-ι = ἐφετεινός. ἀντίθ. ι-βιέτῶμ.

(ε) σιμβιέτῶμε-ια (γ) ἢ ε-σιμβιέτῶμε-ια = ἐφετεινή. — ι σιμβιέτῶμ-ι (Σ. Κρούιχ) ἢ ι σιμβιέτῶμ-ι. — ε σιμβιέτῶμε-ια (Σ. Κρούιχ) ἢ ε σιμβιέτῶμε-ια καὶ ι σιβιέμ-ι (τ) ε σιβιέμε-ια = φετεινός-ή.

σινῆνῆ (τ) σινιγι (γ) ἐπίρ. = ἐξ ἴσου, παρόμοια.

σίσε-α πληθ. σίσατε = κοινῶς βυζί. — ι ἀπ σίσε φόσνῆσε = βυζαίνω τὸ (παιδί) βρέφος. — πι σίσε φόσνῆσε = τὸ βρέφος βυζαίνει.

σί-σί-σί (Σ) = ἴδ. σέτ-σέτ-σέτ. = ἴδ. ὄόσ ρ.

σίτεμ (Σ) ἴδ. σέτεμ, ἴδ. ὄόσεμ.

σίτε-α (Σ. τ) σέτε-α (γ) πληθ. σίτατε, σέτατε = ἴδ. ὄόε-α = ἡ σήτα.

σι-τσιλι, σι τσίλιχ, σι τσιλιδó, σι τσιλιχδó, ι τσιλιδó (bogdan) ε τσίλιχδó, σι ι τσίλι (Μάτια) σι ε τσίλιχ (Μάτια), ι σιτσιλι ε σιτσιλιχ, ι σι τσιλιδó ε σι τσιλιχδó = ἕκαστος, ἑκάστη· ἴδ. γјіѢ се-τσιλι, γјіѢ се-τσιλιχ, γјіѢ κούσ ἢ γјіѢ κούσι.

σίπερε [Λατ. super, supera, supra] σίπερ ['Ελλην. ὑπέρ], σίπρι σίπραζι = ἄνωθεν, ἐπάνωθεν, ὑπερθεν· ἴδ. περσίπερε, περσίπερ.

(ι) σίπερμ ι, ε σίπερμε-ιχ = ό άνω, ή άνω· επίθ. πληθ. τε σίπερ-
μιτε άρσ., τε σίπερμετε θηλ. ἴδ. ι έπερξ-ι, ε έπερξ-α (γ). — άντίθ.
ι-ε πόστρε-ι-α.

σζάπ-ι (bogdan) πληθ. σζέπετε· ἴδ. σκζάπ-ι πληθ. σκζέπετε· ἴδ.
τσζάπ-ι (τ).

σιέλε· επίρ. = άργά. — τσ' κόχξ έρδε ; τί καιρόν ήλθεσ ; — διέθινε σιέλε
= χθές άργά.

σζέτουλε-α (Βεράτ.) (Άργυρ. budi) ἴδ. σκζέτουλε-α· πληθ. σζέτουλατε.
σκζάνή-ι (γ. bogdan) πληθ. σκάνηετε = ή άχηρα.

σκάνθαρ-ι = σκάνθαρος, κοινώς μαμουώνι.

σκαρισϊ-ου (Έλθασ.) πληθ. σκαρτσϊτε = άσωτος, μοσχομάγγας.

σκαφουλζάρξ-ι (Τυραν.) = ἴδ. σκαπουλζάρξ (Έλθασ.).

(ι) σκενδέεμ-ι (budi) [Ίταλ. ebrioso]. - ε σκενδέεμ-ιχ θηλ.

σκερφυλ-ι (Έλθασ.) πληθ. σκερφεετε και τκερφυλ-ι = γουρμαζι και
έστε νηγιτουρε με μουσκειριτ' ε hάρδα.

σκίλε-ια (Μέση Άλβανία) πληθ. σκίλετε = ἴδ. δέλπενε-α [σκύλ-ος].

σκιφτέρ-ι (Άργυρ. Τυραν.) ἴδ. σκκιφτέρ-ι πληθ. σκιφτέρετε.

σκλαβι-α (πληθ. λείπει) = ή σκλαβιά· ἴδ. ροβενι-α.

σκλαβόσ-εμ = σκλαβόνω-ομκι.

σκλάπε-α = ἴδ. κλάπε-α, κζάπε-α· πληθ. σκλάπατε.

σκλάφ-βι πληθ. σκλέφτε (τ) και σκλάβετε = σκλάβος· ἴδ. ρόπ-βι.

σκλέπε-α (Βεράτ.) = ἴδ. τσκλέπε-α, γελζέπε-α· πληθ. σκζέπετε.

σκλιφτέρ-ι (Περμέτ.) ἴδ. σκκιφτέρ-ι πληθ. σκκιφτέρετε.

σκολζι-α (τ) σκόλξε-α (γ), σκόλξε-α (Σ) = τó σχολεϊόν· πληθ. σκολζίτε
σκόλζατε, σκόλατε.

σκζίμε-α = στολισμός· πληθ. σκζίματε.

σκζιματάρ-ι = ό άγαπών τον στολισμόν, ό κομφεούμενος· τó θηλ. σκζι-
ματάρ-ιχ, πληθ. σκζιματάρετε άρσ. σκζιματάρετε θηλ.

σκζιφτέρ-ι (Έλθασ. - Βεράτ.) = ιέραξ κοινώς ζιφτέρι, γεράκι και σκι-
φτέρ-ι (Άργυρ. - Τυραν.) σκζιφτέρ-ι (Περμέτ.) [Λατ. ac - ciper] και
σκυφτέρ-ι (Σ).

σκζάκζ ρ. ένεργ. = κάμνω μόλα = νζε γζε και έστε ε στεργούτε ε σθούσ
ε hξζ τε θούτε. — άντίθ. του σκζάκζ εϊνε τó αρδάνκ ρ.

σκζάκζεμ παθ. άντίθ. κρδάνγεμ = κάμνω μαλακόν.

(ι-ε-τε) *σκιόκλιε* ἐπίθ. ἀντίθ. ι-ε-τε *κροδάνγκιε*.

σκιόπ-ι (γ. τ.) πληθ. *σκιόπετε* = βουτούκ ἢ *σκιόπ μοτάκ* ι *παδρέδε*.

σκιόπ-ι (Σ. Κιβ. Βεράτ.) = *ράμφο*, *σκιούπ-ι* (Ἑλλάσ.), *κίεπ-ι* (Ἀργυρ.)
τσοόκ-ου (Περμέτ.).

σκιόπ-ι: πληθ. *σκιόπετα*. — *σκιόπ'* ι *ροόβεσε* = ἡ ἄκρη τοῦ ἐνδύματος.

σκιεπάρ-ι καὶ *τέσκε-α* (γ. Μαλγεσία) = *σκέπαρνος*, τὸ *σκεπάρνι*.

σκιεπίορε-ια (Σ) ἡ *μπεκάτσα*. — ἴδ. *σκιπτόρε-ια*.

σκιέροουλ-ι ? ? ?

σκιέτουλε-α (γ) *σιέτουλε-α* (Βεράτ.) πληθ. *σκιέτουλατε* = ἡ *μασχάλη*
[Ἴταλ. *scatula* = θήκη].

σκιόλ-ι (Σ) = νεροχούτης.

σκιόιτε-α (γ. τ.) πληθ. *σκιόιτατε* = ἔρε με ὄι, *κουρ φρον ἔρε ε* *βίε ὄι* (κίε
ὄτιε ὄινε *νδεπερ πενδῶερετ*, *ε* *δύερετ*).

σκότε-α (Ἑλλάσ.) πληθ. *σκότατε* = *γενεά*, *φυλή*, *γένος*: μὸς *ουνηγιάλτε*
κεῖό σκότε! *χούμπτε κεῖό σκότε!* *περε τῶ φάρε σκότε ἄτ' αῦ*;

σκοπέσι-ι (γ. τ.) πληθ. *σκοπέστετε* = *σκιόπ* ι *δρέδουρε*.

σκουλι-α ἴδ. *τσοούλι* πληθ. *σκουλίτε*.

σκουνδιλ-ι (γ) *σκουνδι-νι* (*bogdan*) = τὸ *κράσπεδον*.

σκιόνη (Βεράτ) *σγιόνη* (Περμέτ) ρ. ἐνερ. = *ἐξυπνώ τινα* ἴδ. *κιοη* (Ἑλλά.)

σκιόνεμ (Βεράτ.) *σγιόνεμ* (Περμέτ) ρ. οὐδ. *ἐξυπνώ* ἴδ. *κιοχημ* (Ἑλλά.)

σκούτε-α (Τῆρμενίκα) πληθ. *σκούτατε* [Λατ. *suctum*] καὶ

σκουτίνε-α *Dibra* πληθ. *σκουτίνατε* = *ποδιά* ἴδ. *περπάρε-ια* [Βουλγα-
ριστὶ *σκουτίνα*]. - *σκουτίνε-α* (Περμέτ) = *κωλόπανον*.

σκουνδι-νι: τὸ *κράσπεδον* καὶ *σκουνδιλ-ι*. — με *πρέκουε σκάνηνε* *ε*
σκουνδίνιτ: (*bogdan*) = ἔπτεσθαι τῆς ἄκρας τοῦ *κρασπέδου*.

σκούτε-α (Σ) = (Τουρκ. *boudsák*).

σκουτέρ-ι (τ) = *ἀρχιποιμὴν* = *ι* *ζότι* *δένετ* *ε* *ι* *στάνιτ* *ι* *τσιίλι* *βε* *βαρί*
μυ *ατό*, *ε* *νγρέχ* *στάν*. — πληθ. *σκουτέρετε*.

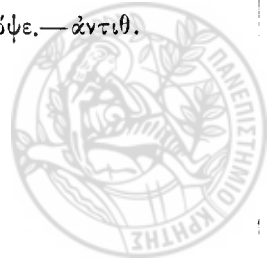
Σκουτέρ-ι = *μάλι* ι *Σκουτέριτ* *νδε* *Κεραβενίτ* *τε* *Ελῖβασάνιτ* *ε* *τε*
Τιράνσε. — Αὐτὸ τὸ ὄρος γέμει ἀπολελιθωμένων ζώων.

σκιόκε-α (Ἑλλάσ.) = *σκιούκε-α* (Τυραν.), *κιοκε-α* (Βεράτ.), *κλούκε-α*. —
κλότσκε-α (Βεράτ.) πληθ. *σκιόκατε*, *σκιούκατε*, *κιοκατε*, *κλούκατε*,
κλότσκατε = ἡ *κλώσσα*.

σκιούκε-α (Τυρ.) ἴδ. *σκιόκε-α* πληθ. *σκούκατε*.

- σκηούπ-ι ('Ελθασ.) = ἴδ. σκχέπ-ι: σκηούπατε
 σκηούφουρε-ι ('Ελθασ.) = ἴδ. σούλφουρ-ι (Σ. Κρούα).
 (ι-ε-) σκηούφουρτε: ἐπιθ. = ι-ε- σούρφουλτε (Σ. Κρούα).
 σκύρε-ια (Μυζεκχέια), σκυρε-ια ('Αργυρ.) = πήλινον πιάτον βαθουλό.
 σκύτ-ι (Σ) = ἀσπίς.
 σμαδόβ — όχχμ. (Σ) = ἴδ. μαδόβ — όχχμ.
 σμίρο-ι (γ), σμίρρε-α (γ) σμιρ-ι (budi), ζελχι-α ('Ελθασ.) πληθ.
 ζελχίτε = φθόνος. ζηλοτυπία, κοιν. ζούλια. — κάμ σμίρ = έχω φθόνον, φθονώ.
 σμίρο-κέχι-ι = ζηλότυπος, ζηλόφθονος, φθονερός· πληθ. σμιρκεχίτε. —
 τὸ θηλ. σμιρ-κέχιε-ια πληθ. σμιρκεχίτε.
 σοβάιχ-ι ('Ελθασ.) = εἶδος ὄφως μεγάλου, ὅστις τύπτει τὸν ἄνθρωπον
 διὰ τῆς οὐρᾶς. — ἴδ. καστρίχι-ι (Βεράτ.).
 σοβάιχε-α (τ) πληθ. σοβάιχτε = κερκίς ἴδ. δρούκ-γου.
 σόδ (bogdan — Τύραν) ἐπιρ. = ἴδ. σότ [Λατ. hodie].
 σοιάσ-ι-ι (bogdan, Μιρεδίτ) ρ. ἐνερ. mirare, με ι νγούλιε σύτε
 ἀόρ. σοδίτα-ε-ι μετχ. σοδίτουνε.
 σόιτ (γ. Μαλεσία) = ἴδ. σότ.
 σογορί-α (bogdan) = ἀγέλη (Τουρκ. συρι) πληθ. σογορίτε. — σογορί
 νιέρεζέσ = ἀγέλι άνθρωπων. Τουρκ. συρι).
 σόγιε-ια (bogdan) πληθ. σόγιετε = πύργος 2) φυλακή (Τουρκ. καρα-
 κόλ) ἴδ. ρόνιε-α.
 σογιρί-α bogdan) κοιν. μάνδρα Ἴταλ. mandra.
 σογιεταρ-ι (bogdan) = φύλαξ πληθ. σογιεταρέτε.
 σοκελάσ ('Αργυρ.) σοκελίχ (Βεράτ.) = κραυγάζω, φωνάζω με μεγάλην
 φωνήν, θερρέσ με φουκίι.
 σοκελίμε-α ('Αργυρ. Βεράτ.) πληθ. σοκελίματε = κραυγή.
 σοκελίμε-α, σοκουλίμε-α (budi) = βρυγμός, τρόμος 2) σοκελίμε-α (Σικελο-
 Ἀλβανικόν) = σεισμός· δρίθμε-ε σοκελίμε = τρόμος και βρυγμός· πληθ.
 σοκελίματε σοκουλόνι (budi) σοκελόνι: ρ. δρίδεμ, σείω, κλονίζο-
 μι. — τρέμω.
 σομάρ-ι ('Ελθασ.) ἴδ. σαμάρ-ι πληθ. σομάρετε.
 σόνιε (budi). σόντε, σούντε (Σ) = ταύτην τὴν νύκτα, ἀπόψε. — ἀντιθ.
 μβράμα (γ).

σόπ-ι, σοπάτιε (γ) πληθ. σοπάτχτε και σεπάττε-ν (τ) πληθ. σεπάτχτε =
άξινη, πέλεκυς, λιάττε (Περμέτ.) και λχκτόρε-ιχ (γ) μᾶ ε βόγελιε σε
σεπάτχ [ἴδ. λχκτόι] και τσκκόμε-ιχ (Τυρν.) [= κριν. τσεκοῦρι] και
νχγάτσε-ιχ μᾶ ε βόγελιε σε λχκτόρε-ιχ.

σορολάσ-άτ-άτ (Τυρν.), σουρουλάσ-άτ-άτ ('Ελβασ.) = σιελ περκιάρκ
[Τυρκ. συρέρεμ = τριγυρίζω] ἴδ. σουρέλι, σουρουλάσ χέλιν' ε μίσιτ =
γυρίζω τὴν σουβλα.

σορολάτεμ (Τυρν.) σουρουλάτεμ ('Ελβασ.) πχθ. σιλεμ περ κιάρκ.

σοράκ-ου άρσ. σοράκε-ιχ θηλ. πληθ. σοράκεττε άρσ. σοράκετε θηλ.

ἕμοιος, ὁμοίχ τῆ κωρώνη (τῆ κχλχκκούδχ)· χλευστικόν.

σόρρε-α: πληθ. σόρραττε = ἡ κχλχκκούδχ· ἡ κωρώνη.

σος (τ) = μος = μήπως. — σος σ' κίστε = μός σ' κίστε = μήπως δέν εἶχε·
σος σε σ' κίστε = μήπως δέν εἶχε.

σός σός σός (τ) ρ. = σόζω ἴδ. σπετόι, ἴδ. χάρρινι· 2) σημ. φθάνω·
3) τελειώνω ἴδ. μχκρόι (budi) σόσενι σόσεν σόσεν. — πχθ. σύσεμ.

σότι, σουδ, (Τυρν. bogdan, budi) σόιτ (γ. Μχλχισίχ = σήμερον. —
σότ ε περπάρκ (γ) = ἀπὸ σήμερον και ἐμπρός. — σότ περσούτ = διχ
σήμερον. — σι σότ = τὴν αὐτὴν ἡμέραν (σὺν σήμερα). — σι σότ τέττε
δίττε = πρὸ ὀκτώ ἡμερῶν. — σι σότ νιε ιάβε = πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος. —
σι σότ νιε μούχι. — σι σότ νιε βίτ = πρὸ ἐνὸς ἔτους. — σότ μβε σότ
ἢ σότ με σότ = τὴν παροῦσαν ἡμέραν, ἐποχὴν. — σότ ε τούττε =
σότ ε μβασκηνδάι (γ) = εἰς τὸ ἐζῆς. — τε βίτσ σότ τέττε δίττε = νᾶ
ἔλθης μετὰ ὀκτώ ἡμέρας. — τε βίνιτσ σότ νιε ιάβε, σότ νιε μούχι =
νᾶ ἔλθης μετὰ μίαν ἐβδομάδα, μετὰ ἕνα μῆνα.

(ι) σότι-ι (τ) ἐπιθ. = σημερινός. ε-σότιμε-ιχ (τ) = σημερινή. — ι σόρι-ι
(τ) ε-σόριμε-ιχ, ι σότιμι-ι (γ) ε σότιμιε-ιχ.

σουκαλιέν-ι (Δίβρα) ??? = σουλιτς-ι και κρουκαλιέν-ι (Dibρα) ???

σούνκ-γου (Καβ.) πληθ. σούνκίττε ἴδ. δρι-α.

σούκατε (budi) πληθ. μόνον = βρέγιετ' ε μάλιιτ.

σούκουλε-ι (Τυρν.) πληθ. σούκουιττε = ράκος· ἴδ. λιέτσαε-ι.

σούλιεμ (Βεράτ.) ρ. οὐδ. = ὄρμῶν ἴδ. τούρεμ. — ουσούλι κιένι, εδέ ε
καφσούι = ὤρμησεν ὁ σκύλος και τὸν ἐδάγκασεν.

σούμβουλε-α πληθ. σούμβουλιττε = κομβίον σφιρσιειδές.

σούντε (Σ) = ἴδ. σόντε.

σούπ-ι: πληθ. σούπετε = ὁ ὄμιος.

σουρθόγ (τ) ἴδ. σούρπ. ρ. σουρθόνεμ = ἴδ. σουρθεμ. παθ.

σουρθέλξ-α (Ἐλθασ.), σφ: γξ-α (Περμέτ.) καὶ βεδουνίτσε-α (Περμέτ.)

πληθ. σουρθέλξατε, βεδουνίτσατε = ἀλιφασκιά, ἐλελίφασκος.

(ι ε) σούμβουλε-ι-α καὶ σούρβουλε-τε (Ἐλθασ.) = νερουλός, ροφητός

βξ ε σούρβουλετε = βξ ρρούφκε (Περμέτ.) = ἀγὸν νερουλόν. — καὶ

ρρούφκε-α πληθ. ρρούφατε (Περμέτ.).

σούρπ καὶ σούρπι (γ) σουρόγ (τ) = ροφῶ.

σούρθεμ (γ) σουρθόνεμ (τ) παθ. τοῦ προηγ.

σουρουλάσ-άτ-άτ (Ἐλθασ.) = ἴδ. σορολάσ-άτ-άτ (Τυραν.).

σουρουλάτεμ (Ἐλθασ.) = σορολάτεμ (Τυραν.).

σούρφουλε-ι (Σ-Κροῦξ) καὶ ὄκιοφούρ-ι (Ἐλθασ.) [Λατ. sulfur-is] =

θεῖον κοινῶς θειάφι.

(ι) σούρφουλιε-ι-α (Σ-Κροῦξ) καὶ ι ὄκιοφουριε-ι-α = πρέξ σούρφουλι.

σουρρίκ-ου (Κροῦξ) = κοτέτσι, καὶ κζυμέσ-ζι = ατύ κου φλξένε πούλ-

ξατε.

σουρρίλξ-ι = κάνουλα τοῦ νεροῦ.

σουρρίλξ (Τυραν.) καὶ σουρρούγξατε (Ἐλθασ.) ἐπίρ. = μακρουλῶς.

σούτε-α πληθ. σούτατε = ἡ ἔλαφος (θηλυκὴ) ἴδ. δρε-νι.

σπάκ-γουν (Σ), σπάνγε-α (Ἐλθασ.) πληθ. σπάνγατε = σπάγγος.

σπελξκῆ-νι (Ἐλθασ.) ἴδ. πεκῆ-ρι (Περμέτ.) = τὸ κρᾶσπεδον· καὶ σπεν-

γί-α (Καθ. Τυραν. Κροῦξ) πληθ. σπενγίτε. πικῆ-α πληθ. πικῆτε,

πεκῆ-ρι (Περμέτ.) πληθ. πεκῆγίτε.

σπερδρέθ (γ) ρ. ἐνεργ. = ἴδ. περδρέθ, ὄδρέθ (Σ).

σπέτσε-α: πληθ. σπέτσατε = πιπεριά· 2) κόκκινον πιπέρι.

σπίδε-α (Περμέτ.) = κούρβε-α ἢ μᾶλλον ἡ ἔχουσα ιδιῶματα μοιχα-

λίδος.

σπίθ-ι (Τυραν.) = ὕδρωπικιά.

σπίθ-ι ἴδ. πίπεθ-ι, γουῶκκούκῆ-ι.

σπίνξε-α (τ) ἴδ. ὄπινξε-α = ἡ ράχη πληθ. σπίνξατε.

σπιλάρ-ι (Τυρ.) πληθ. σπιλάρετε = εἶδος δικτύου· σπύλξατε (Σ) = ἴδ.

ὄτξέξξατε.

σπινάκῆ-ι = τὸ σπανάκιον· πληθ. λείπει.

σπίτσε-α: πληθ. σπύτσα-ε = μικρὸν σουβλί.

σποβίσι ('Αλθκνο-Σικελικόν) ρ. ἴδ. νγόρθ, τσόφ. — με σποβίσι καλji = ἐψόφησεν ὁ ἵππος μου.

σπούεται' (ε joπίνγεσε) (Σκοδορα Μακλιεσία ε πόστεμε) ἴδ. ρρύπατ' ε joπίνγεσε.

στάβε-α (τ) ['Ιταλ. stiva] κοινῶς ἢ στίβα ἴδ. τούρρε-α νje στάβε δρου = νje τούρρε δρου· πληθ, τούρρατε.

σιάν-ι: πληθ. σιάνετε κοινῶς μανδρί.

σιάπ-ι πληθ. σιάπετε = ράβδος.

σιέλγε-α πληθ. στέλγιατε = ἡ φωλεὰ τῶν θηρίων.

σιέπ-ι = ἡ ἄκρα.

σιέπεμ: ρ. οὐδ. (γ) = κητέχεμ νje τῶκπε πράπα (τε ὄκοje τιέτρεi).

σιερβίνε-α (Σ) πληθ. στερβίνιατε = ἴδ. νγορδεσίνε-α = ψοφίμι· καὶ κερμε-α πληθ. κέρματε (τ) = πτωμα, ψοφίμι.

σιερβίτι (Μυζεκιέjα) [στερ-βίτ-ι] ρ. ἐνεργ. = ἐκπαιδεύω, γυμνάζω τινὰ (κυρίως ἐπὶ ζῳῶν, ὅταν γίνωνται ἐνὸς ἔτους τὰ γυμνάζουσιν ὡς τὰ ἄλογα (μάζετε) εἰς τὸ περιπατεῖν, τοὺς μύσχοις εἰς τὸ ἄροτρον, τοὺς σκύλους εἰς τὸ κυνᾶγι κ.τ.λ. τὰ παιδιὰ εἰς τὸ γυμνάσιον παντὸς εἶδους γυμνασίου, ἐν γένει γυμνάζω ἐκπαιδεύω). — στερβίτι μέζινε = γυμνάζω τὸ ἄλογάκι· μέζ' ι στερβίτουρε = γυμνασμένον ἄλογάκι· ἀντιθ. μέζ' ι πα στερβίτουρε = ἀγύμναστον ἄλογάκι.

σιερβίτεμ: παθ. = γυμνάζομαι, ἐκπαιδεύομαι.

στεργjόσ-ι = ι ἀτι γjύσσιτ = πρόπαππος πληθ. ὄτεργjύσχατε.

στεργjύσε-ja = ε ἔμα ε γjύσεσε πληθ. ὄτεργjύσετε. — φράσ. — γjύσ στεργjύσι ε κάτρεγjύσι = πάππων πρὸς πάππων.

στερκjόκ-ου (γ) ἀρσ. πληθ. στερκjόκατε, θηλ. στερκjόκα-α = κωρώνη.

στερδίτεμ (Ρέκ' ε ἔπερε) ρ. = συναπαντῶ (ἀπροσδοκῆτως) καὶ χάσ (Σ). ουστερδίτεμ (Δίβρα) = χάσνε = υπερπόκνε μβ' οὐδε (πακπρίτουρε). — ἴδ. πίκιεμ = ἐπὶ τρυτοῦ συναντῶ τινα.

σιεμβέσε-α = ἐγγόνη = βίλιχ σε μβέσεσε πληθ. στερμβέσατε.

σιερδᾶμπ-βι (γ) = κουρ δέλι νδονje δᾶμπ ἰστρέμβερ jᾶττε ρριέσσεσε καὶ σ-εrδεμπ-βι (τ).

σιερκούνγουλ-ι = εἶδος ἀσθeneίας πληθ. σλερκούνγουjτε.

σιερνίπ-ι = ἔγγονος (ιβῆρι τε νίπιτ) πληθ. στερνίπενιτε (γ).

σιερπίκ (Σ) ρ. = ραντίζω [στερ-πίκε-α] στερκίσι-ίτ-ίτ ('Ελβ). σπερκάτ

έτ-έτ (Περμέτ), πισκάτ-έτ-έτ (Βεράτ.) [στερκάτ] και στερκόη (Καβ.).
στερπίκεμ (Σ) παθ. ραντίζομαι, στερκίτεμ, σπερκάτεμ [στερκάτεμ]
τερκόχεμ (Καβ.) σπικάτεμ.

στερπίκε-α (Σ) στερκίτε-α (Έλθασ.) = ράντισμα πληθ. στερπίκατε,
στερκίτατε.

στερφλόκ (γ) ρ. ένερ. = πρισφ φλγοκετε νγατετρού φλόκετε (έπί τριχουι-
δών παραγμάτων).

στερφύτο-ι (Έλθασ.) πληθ. στερφύτσατε = σύριγγ. τερφύτο-ι (Κοβ.)
πληθ. τερφύτσατε. — κελίτσατεσε-α (Περμέτ.) πληθ. κελίτσατεσατε
= στερφύτο και κελίτσέτ· στερτσκε-α (Περμέτ.) = στερφου με ούη.
πληθ. στερτσκατε· φιλιάσκε-α (Κροζια) πληθ. φιλιάσκατε.

σιέγουλε-α ??? πληθ. σιέγουλατε ???

σιόλγ-ι (γ. Μαλγεία) ξύλινον σκαμνί με τρεΐς πόδες.

σιολγί-α = στολισμός πληθ. σιολγίτε.

σιολγίσ: ρ. ένερ στολίζω· στολγίσεμ=στολίζομαι.

σιοπαñ-ι (τ) πληθ. στοπάνετε = τυροκόμος. αύ και τούντ κιούμεστίνε ε
βεν γιάλγπε ε διαθε, ε γγίζε, ε ου έπ βούκε βαρίβετ, ε κιένβετ
ΐδ. βάδδου-ια (περμέτ) τσκαμάσ-ι (Τουρν.)

σιράλ-ι (Άργυρ.) πληθ. στραλέτε, κοιν. σιουρνάρι = γούρ σκρέπεσ-ι (γ).
σιρανίτσε-α (Περμέτ.) = ράσκατ ε βάρριτ, περμβι: τε βδέκουρινε νδενε
δέτ. 2) γούρ με κρύκ και βίγχετε μεε κέμβε περμβι βάρριτ. πληθ.
στρανίτσατε.

σιράτσε-α (Σ) = ΐδ. τράστε-α (τ) πληθ. στρατίσατε και στραίτσε-α
πληθ. στραίτσατε.

σιρέχε-ια (Σ) = τσΐ άσχε περιάσχα στεπίσε, πληθ. στρέχετε. ένω πουλ-
ιάσ-ζι (Σ) = τσΐ κα ζε στεπία περμυρένδα (Τουρκ. τσάττι).

σιρέχε-ια (γ) = ή στέγη, νδενε στρέχετ τε στεπίσε = ύπό την στέγην
της οικίας.

σιρόκε-α = λέπρα, ψώρα (έπί ζώων) ΐδ. σγέθε-ια, πληθ. στρόκατε.

σιρομβουλάο-ι = στύλ ε λχμεσε και λγίδινε κάλγινε κουρ σίγινε πληθ.
στρομβουλάρετε. — ΐδ. στρομβουλάο-ι.

σιρούκεμ (Σ) ρ. ούδ. = συστέλλομαι, κοιν. μαζόνομαι (ζόγου κουρ μεερ-
δίφ ριούτετε ε περμβλγίδετε τρούπινε. — άορ. ουστρούκα-ε-ουστρούκ,
μτχ. στρούκουε.

στρουμβουλᾶρ-ι καὶ στρουμβουλᾶρ-ι = ζύλον εἰς τὸ μέσον τοῦ ἄλωνιου·
πληθ. στρουμβουλᾶρξετε.

στρουμβούλε-ι (Βεράτ) = τοποθεσία, στρούμβουλιτε πληθ.

σῦ! (Τυρχν.) ἐπιφ. θουμαστ. ἴσπε νιε σκιάπ̄ ι μχθ σῦ! = σκ νιεγομάρ. —

ἴσπε ι γιάτρε σῦ! = σκ νιε κχιπαρίς = ἦτο μακρὸς ἴσικ με̄ ἕνα κυπαρίσιον.

συ-βάρδε-ι-α ἐπιθ. γχλχν.μάτης - τχ.

σῦ-δι-α αὐ̄ κιε κᾱ σῦτε ποσὶ δῑ.

σῦζετρε: πληθ. = τὰ ὀμμχτοῦαλιχ κοινῶς.

σῦ-ζι-ου πληθ. συζέστρε = μαυρομάτης. σῦ-ζέζε-α θηλ.

σῦθ-ι (Ἐλθασ.) πληθ. σῦθετρε = θηλιχ ἴδ. λιάκθ-ι καὶ κχτ' ἀναγραμ-
ματισμὸν θῦσε-α (Τυρχν.).

σῦθ-ι (γ) (ἐπὶ δένδρων) πληθ. σῦθετρε ἔταν ἀνοίξωσι τὰ δένδρα, πρῶ-
τον κάμνουσιν ἕνα σπορί, ἀπὸ τὸ ὅποῖον ἐβγίνει τὸ φύλλον, τὸ
ὅποῖον τότε ὀνομάζεται κρᾶνδ-ι, ἀφοῦ δὲ αὐξήσῃ τὸ κρᾶνδ λέγεται
γιάθε-ιχ ἢ φλιέτε-α.

συ-κιερεξε-α πληθ. συ-κιερεζέτρε = κυνώπιος.

συ-κιοῦτε-ι: ἀρσ. συ-κιοῦτε-α θηλ. = εὐφυής. [ἴδ. κιοῦε καὶ κιοῦι (γ)].

σῦλ-ι ἀρσ. σῦλε-ιχ θηλ. (Τυρχν.) = πκρζβλώψ. — ἴδ. ι-ε-βᾶνγετε-ι-α·
πληθ. σῦλετε θηλ.

συλᾶρ-ι σῦλχαρε-ιχ ἐπιθ. = αὐ̄ ᾱ αἰό κιε ι κᾱ σῦτε τε λχαρε καὶ συλχα-
ρούσ-ι, συλχαρούσε-ιχ θηλ. πληθ. συλχρασέτε θηλ.

συλῆτι-νι (Σπατ.) πληθ. σῦλτινίτρε = πένι λῆσῖ τε δρέδε.

σῦ-νι (γ) σῦ-ρι (τ) σῦ-ου (Ἐλθασ.) πληθ. σῦτε = ὀφθαλμὸς· σ' κάμ σῦ
ε φάκιε (τε δάλι περπάρα) φράσις (ἐπὶ αἰσχύνης) με κχῖσ̄ σῦ ε
φάκιε (hudi) = με τῶ σῦ ε φάκιε (τε δούκεμ). — γνόκλι σῦτε = ἀτενίζω.

— γγούλι σῦτε νδε κχίελ = ἀτενίζω πρὸς τὸν οὐρανόν. — νδε σῦ
(γ. τ.) ἐπιρ. = ἐνώπιον, παρρησία· δρίτ' ε̄ σῦνιτ (γ) δρίτ' ε̄ σῦριτ
(τ) = ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ· ε̄ κᾱ σῦνε περτε ἴκουνε (γ) = ε̄ κᾱ σῦνε
περ τε ἴκουρε (τ) = σκοπεύει νὰ ἀναχωρήσῃ. — ι χίε νδε σῦ (γ. τ.) =
τὸν προσβάλλω. — μαρρ νιε σῦ γιοῦμε = κοιμῶμαι ὀλίγην ὥραν. —
ι μβέτι νδε σῦτ = τοῦ ἔμεινε στὸ μάτι = τοῦ ἔκαμα ἐντύπωσιν. — ι
χαι με σῦ = νεύω, τοῦ κάμνω νεῦμα· ε̄ μάρρ μβε σῦ (γ) ε̄ μαρρ μβε
σῦ (τ), ε̄ μάρρ σῦσ̄ (γ) σῦσ̄ (τ) = βκσκαίνω αὐτόν. — κάμ σῦ ε φάκιε =
ἔχω παρρησίαν. ἀντιθ. σ' κάμ σῦ ε φάκιε.

συνερί-α (Ἀργυρ.) πληθ. συνερίτε (έλλην. ἕρις -ιδος) γροικ. συνέρια.

— κά συνερί με τῶ du vjeri = dαλj περπάρα = συνερίζεται. — βε
συνερί = συνερίζομι.

σύ-δᾶκῶ-ι (Σ) (Τουρκ. λέξις) = ἀλλοίθωρος ἴδ. βκνγρόῶ-ι.

σύτῶ: (Ἐλθασ.) κάμ σύτῶ = κάμ φρίκε (Τουρκιστί σύθεχ = βεσθεσέ)
συ-χάπετε-ι ἄρσ. σύ-χάπετε-α θηλ. καὶ συ-χάπουρε-ι-α (τ) = ἀνοικτο-
μάτης.

σφούρκ-ου πληθ. σφούρκjτε καὶ τερφούρκ-ου (Σ) = διχάλα: 2) σφούρκ-ου
(Τουρκιστί ἀκρέπ) πληθ. σφούρκjτε = σκυρπίος.

σφουνγᾶρ-ι (Ἀργυρ.) ὀπούζε-α (Σ) πληθ. σφουνγᾶρετε = ὁ σπύγγος.

σφύνε-α (τ) ἡ σφῆνα ἴδ. πύκλjε-α καὶ πύλjκε-α.

σφυνός (τ.) ρ. = βε πύλκνε.

σφυτύρj (Ἐλθασ.) [σφυτύρε-α] ρ. = φουάσσω, μουρμουρίζω, γογγύζω καὶ
μουρμουρόj (Σ) — χύνε délj ε σφυτυρῖν.

σφυτυρίμ-ι πληθ σφυτυρίμετε = φρούαγμα, γογγυσμός.

Σ

σhάν-ι ("Υδρα) = νjε τσῦπε λjιτᾶρι κjε ε βενε περπῶ θέσιτ περ τε
πεῶούαρε.

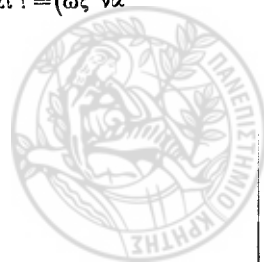
σhγέρτ-ι (Σ) = μαθητής (Τουρκ. τῶιράκ).

σᾶ (Περμ.-Φραῥάρι) πάσh (Σ) = μόριον ὁμοστικόν. — σᾶ Ζόνε = περ Ζό-
τινε: πάσh Ζότινε (Σ). — σᾶ djέμτε = μὰ τὰ πικιδιά. — Moj Dou-
dούλjε σᾶ hshάνε. (τ' ετ-χτ = εἰς τὸ κεφάλι τοῦ πατρός σου). Με
du hούρjνε α jαράνε; (= τὸν ἐραστήν).

σᾶj ρ. = ὑβρίζω, ὀνειδίζω: ἄρ. σᾶhα-ε-ου μτχ. σᾶμ. (γ) σᾶρε (τ). —
σᾶj (Σ) ἀντί φῶj κατ' ἀποβολήν τοῦ φ πρό τοῦ ὀ: παρὰ Σκυδριάνους
σᾶχέμ παθ.

σᾶjάκ-ου = μάλλινον ρούχον λευκόν: σᾶjάκ ι θόνε κούρ ἄστε με κά-
τερε λjικj, εδὲ ὀεγούνε ι θόνε κούρ ἄστε με du λjικj. — σᾶjάκου ι
σᾶάλjουνε = κατειργασμένον μάλλινον ρούχον.

σᾶjτίμ-ι (Ἀργυρ.) ??? πληθ. σᾶjτίμετε. — τε ράφτε σᾶjτίμι! = (ὡς νὰ
εἴπη τε ράφτε πικά!) — τε σᾶjτούαρε ???

σάκε-α (Σ) = σκύλα. ἴδε κγένε-ζα.

σακλαβάν ι (Σ) πληθ. σακκλαβάνετξ = φλύκκος, πολυλογῶς—ατί κξε σ'ι πουσῶν γόζα.

σάκουλ-ι πληθ. σάκουιτε [ἐκ τοῦ σακκοῦλα εἶναι ἀρχαία Ἑβραϊκὴ λέξις] ι θόνε λζικούρεσε κζι βενε διάθινε μηρένδκ.— djxθ σάκουλι= τυρί τουλουμίσιο.—σάκούλε-ι=λζικούρε περ με βοῦμ μηρένδκ τε λζύνε, ι διάθξ, ι σάλτζσε, ξ κζούμεστ, ε δαλξετε [Λατ. saccus=σάκκος καὶ sacculus=σακκίον].

σάκουλε-ι (Τυρκν.)=άνεμοστρόβιλος· ἐρ' ε φόρτε· καὶ σάκουλίνε-α (Κροῦζα) πληθ. σάκουιτε, σάκουλίνατε. — πορδχσάκουλ-ι πληθ. πορδχσάκουιτε ('Ελθασ.).

σάλιαβροίκου (τ.) ??? πληθ. σάλιαβροίκετε.

σάλξε-α πληθ. σάλξετε = τὰ σκέλη. — ε κοδίτι πλζοῦμβι νδε σάλξετ τε διάθετ — ι σκού πλζοῦμβ νδεπερ σάλξετ. 2) τὸ ἐπίππειον κοιν. ἡ σέλλα [Λατ. sella] σάλξ' ε κάλιτ=ἡ σέλλα τοῦ ἵππου.

σάλξε-γγάτε-ι ἀρσεν. σάλξε-γγάτα—ἐπίθ.=αὐ α ἀζὸ κξε κᾶ σάλξετε τε γγάτα.

σάλξε-στρεμβεξε-ι-α = αὐ α ἀζὸ κξε κᾶ σάλξετε τε στρεμβετα.

σάλξε-σκούρτενε-ι-α = αὐ -α ἀζὸ κξεκᾶ σάλξετε τε σκούρτενα· καὶ σάλξε-σκούρτερε-ι-α (τ) αὐ α ἀζὸ κξε κᾶ σάλξετε τε σκούρτερα.

σάλκχί- (λζάπ) = ἴδ. σελκχί-νι.

σάλζό ρ. ἐνερ. = σελλόνω τὸ ἄλογον. — παθ. σάλζόχεμ-όνεμ (τ).

σάλιτε-α (πληθ. ἄχρηστος σάλτσατε) (γ. τ.) [Λατ. salsus] = κόσ ι ὀελίτε, κόσ με κρίπε. καὶ στάλιπε (Περμέτ.) ολζέρ-ι ('Αργυρ.).

σάμι-α πληθ. σάμιτε=μανδῆλι.

σάμιτj (Ελθασ.) φσᾶj (γ) σζj (Σκόδρα κατ' ἀποβολὴν τοῦ φ πρὸ τοῦ σ). ποστρετjν (Περμέτ.)=ἀναστενάζω.

σάμίνε-α πληθ. σάμίνατε, ('Ελθασ.) πσερτίμε-α (Περμέτ.) φσνετίμξ-α (budí) πληθ. φσνετίματε=ἀναστεναγμός.

σᾶνε-α (Σ) = κάστ'ε μίσεριτ.

σάπακόι-ι πληθ. σάπακότετε (γ.)=ἡλίθιος ἴδ. τορολάκ-ου.

σάπερότjνj (Περμέτ) ρ. ἐνερ. = νγούλj τε τερε νδε βάλξετε.—ουσάπερ· τοῦα νδε βάλξετε=κατεχώσθη εἰς τὴν λάσπην.

ᾠαπειτόρε-ja καὶ σχηπετόρε-ja πληθ. ᾠαπετόρετε σχηπετόρετε = κοινῶς ἡ μπεκάτσα.

ᾠαπῖ-ου (τ) ἰδ. ἕαπῖ-νι (γ).

ᾠαραμανδοῦκ ('Ελθασ.) ρ. ἐνεργ. — κατὰ μολδίζω. — ᾠαρχυανδοῦκεμ. παθ.

ᾠάροε-α πληθ. ᾠάραατε = πρίων, πριόνιον.

ᾠάρκ-γου [ἰδ. σάρξ-κός] = μιῶν ἰατῶρε πέμεξεβ με νje βερθάμε, σι ἀρρα, πιέσκειζα, βαχιάμεja κ.τ.λ.

ᾠάροκε-α (Περμέτ.) = ἐπκνωφόριον· ἰδ. φλοκάτε-α.

ᾠαρκῖ-νι (Σ) = ἰδ. ᾠελjκῖ-νι. — πληθ. ᾠαρκῖνjτε.

ᾠαροῶj : ρ. ἐνεργ. = πρίω, δικπρίω, πριονίζω.

ᾠαροῶj ἢ ᾠεροῶj καὶ ᾠαρόνεμ. παθ. σι ᾠαροῶi κυj νjeρι = πῶς ἀπω-
λέσθη κῦτός ὁ ἄνθρωπος. — ᾠερόβα περτε νγρᾶνε — νγρόβα περτε
νγρᾶνε ('Ελθασ.) = ἀπέθανε τῆς πείνης.

ᾠαριέσε-α (γ. τ.) πληθ. ᾠαρτέσαατε = μβολιασμά· 2) δένδρον ἐμβο-
λισμένον.

ᾠαροῶj : ρ. ἐνεργ. = ἐνοφθαλμίζω (δένδρα) μπουλιάζω· τὸ παθ. — ᾠαρ-
τόχεμ. (γ) ᾠαρόνεμ. (τ).

ᾠάι-ι (τ) πληθ. ᾠάαατε καὶ ᾠάατε-α = κje πρέσινε δένε.

ᾠαιρεῖ-α, ᾠατέρε-α (hogdan) πληθ. ᾠατερίτε [Ἴταλ. peggio, lipaggi].

ᾠαῖ-νι (Jάκοβα) πληθ. ᾠαῖνjτε = ὁ χῆν· ἰδ. πατόκ-ου.

ᾠατόj ? ? ? ρ.

ᾠατόρο-ι ἢ ᾠατόρ-ι πληθ. ετε = σκηνή· ἰδ. τένδε-α

ᾠάχ (τ) ? ? ? — μβέτεμ ᾠάχ. — μεδέτ ο δερβαναγὰ τε μβένε τρί-
μαατε ᾠάχ. — ᾠάχ djém. — ᾠάχ Μίτρο, ᾠάχ βαβαῖ.

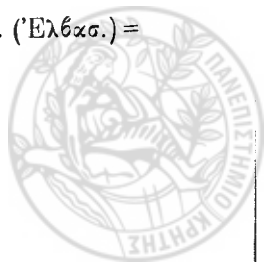
ᾠάχεμ. παθ. τοῦ ᾠαj.

ᾠαχεράκ-ου ἀρσ. — ᾠαχεράκε-ja θηλ. = ὑβριστής πληθ. ᾠαχεράαατε ἀρσ.
ᾠαχεράαατε θηλ.

ᾠγάβε-α (τ), ᾠαβόνjε-α (τ) πληθ. ᾠγάβαατε, ᾠαβόνjαατε = ἰδ. ᾠάαβε
ᾠαβόνjε.

ᾠγεροῦσ-ύτ-ύτ (Τυραν.) ρ. ἐνεργ. καὶ ᾠγουρίσ-ίτ-ίτ, καὶ γερβίῶτ (Περμ.),
ποπουρίῶ-ἰῶ ἰῶ (Σ). — πούλjα ᾠγεροῦτ με κάμβε = πούλjα ᾠγουρίτ με
κάμβε = πούλjα γερβίῶτ με κάμβε = πούλjα ποπουρίῶ με κάμβε. —
μτχ. ποπουρίῶουε.

ᾠγεροῦχέμ, ᾠγεροῦχέμ, ᾠκροῦχέμ (Περμ.) ᾠκροῦχέμ (Σ) ᾠγῦχέμ ('Ελθασ.) =

πίπτω κατὰ γῆς καὶ λερόνομι με τὸ χῶμα. ἴδ. ζῦχημ. (Τουρν.).
 ὄγγροϋj, ὄγγρρέj, ὄγγρj (Περμ.) ὄγγρj (Ἐλθασ.) ὄγγρj (Σ) = ἴδ. ζῦj.

(ι) ὄδδροβιέλιερε-ι (Σ) ἐπιθ. = ἐπιτήδειος ἐπιδέξιος καὶ θηλ. ε-ὄδδρβέλ-
 jερε-α.

ὄδιέργουε (Σ). ὄδτε ὄτιέργουε (Σ) = ικᾶ ρᾶνε μούλα.

ὄε: ἴδ. ὄέν (κατ' ἀποβολὴν τοῦ ν πρὸ τοῦ μ.) ἰ ὄε- Μίτρι = ὁ ἅγιος Δη-
 μήτριος, ἰ ὄε-Μεχίλι, ε ὄε-Μερίξ.

ὄέγε-α: πληθ. ὄέγετε = τὸ ρόδον ἢ ροιά.

ὄεγούε-α (γ.τ.) ὄεγούν-ι (Σ) = μάλλινον, φέρεμα, πκνὶ μάλλινον·
 ὄεγούν-ι θόνε κουρ ἄστε με du λjικj ἐδὲ ὄκᾶκ ἰ θόνε κουρ ἄστε με
 κάτρε λjικj.

ὄεγέρι-ι (Σ) = ἴδ. ὄκγέρτ-ι.

ὄεγγέτε-α (τ) πληθ. ὄεγγέτατε [Λατ. sagitta] = βέλος, σκίτζ.

ὄεγγέτουε-α (τ) πληθ. ὄεγγίτουλατε [Λατ. sagittula] 2) εἶδος ὄφεως
 ἰσθόλου ἔχοντος τὴν ιδιότητα τοῦ ρίπτου ὡς βέλος καὶ σιγγέτε-α,
 πληθ. ὄιγγέτατε, ὄιγγέτουε-α πληθ. ὄιγγέτουλατε ἴδ. ἠε-ι, ἠε-
 ρόνjε-α (Ἐλθασ. Βεσάτ.).

ὄεγγετᾶ-ι (τ) [Λατ. sagittarius] καὶ ὄιγγετᾶ-ι (γ) πληθ. ὄεγγετᾶ-
 ρετᾶ, ὄιγγετᾶρετᾶ = τοξευτής, τοξότης, ὁ ρίπτων βέλη.

ὄεγγετόj (τ) ὄιγγετόj (γ) [Λατ. sagitto] = τοξέω, ρίπτω βέλη ἀπὸ
 τόξου, σκίτεῦω πκθ. ὄεγγετόνεμ. (τ) ὄιγγετόχημ. (γ).

ὄεj (γ) ὄεχημ. (γ) = ἴδ. ὄένj (τ).

(τᾶ) ὄεjοῦμετε (Τουρν.) = τε δίδυμουντε (Σ). ἰ κίῶνε ρᾶνε τε ὄεjου-
 μετε (Τουρν.) = ἰ κίῶνε ραν τε δίδυμουντε (Σ) = εἶναι πλευριτω-
 μένος.

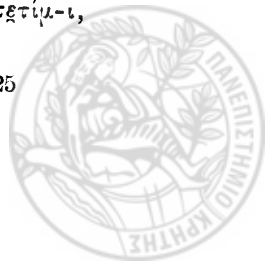
ὄέκουε-ι (budi Σ) [Λατ. seculum = κίών, ὁ κόσμος πκρὰ τοῖς ἐκ-
 κλησιαστικοῖς] ἴδ. ὄότε-α πληθ. ὄέκουjτε.

ὄέκγε-ja (γ) = μικρὴ μαστέλλα εἰς τὴν ὁποίαν τρώγουν γάλα οἱ ποιμέ-
 νες καὶ ὄέκγεζᾶ-α (τ) πληθ. ὄέκγετε. — ἄνε περ με βοῶμ μβῆνδκ
 булjмэт, ἄστε μᾶ ε βόγγεjε σε βέδρα.

ὄεκουεμ (bogdan) μτχ. = consecrato Ἴταλ.

ὄελjβόj-ὄχημ. (Σ) = ἴδ. ὄπετόj [Λατ. salvo] = σφῆζω, λυτρώνω, ρύομαι.

ὄελjβίμ-ι (Σ) ὄελjβέσε-α: πληθ. ὄελjβίμετε, ὄελbέσατε = ἴδ. ὄπετίμ-ι,
 ὄπετέσε-α.

öglbóuse-i (bogdan) ögljbóús-i (Σ. συνηρ.) = σωτήρ. πληθ. öglj-
bóuseσιτε ögljbóúσιτε.

(ι) ögljbóúεμ-ι, ε ögljbóúεμε-ja (Σ) ρηματικὸν ἐπίθ. τοῦ ögljbój
díτ' ε Σελjbóúεμιτ = ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτήρος.

öeljék-ου (τ) = ἴδ. öseljék-ου πληθ. öeljékετε.

öelj (γ) [Λατ. sal, salis Ἑλλην. ὁ ἕλας, sallo καὶ salio-ire] =
ἀλιζῶ, ἀλατίζω. — öeljéμε. παθ. = ἀλατίζομαι.

(ι-ε) öeljíte-ια τε öeljíte οὐδ. = ἀλμυρὸς-ἄ-όν, ἀλιστὸς-ἡ-όν.

(ι-ε-τε) öeljítim-ι-ε-ja, τε öeljítim-ιτε = ἴδ. ι-ε-τε νηγέlbετε (Τυραν.).

öelínε-α (γ Σ.) = öelírε-α (τ) σκληροῦρα κοινῶς (πληθ. ἄχρηστος).

öelj (γ) = ρ. ἔνερ. βε νδε öelínε, ε hǽj τε κρύπουνε. — öeljéμε (γ) παθ.

öeljínók-ου (Βεράτ.) öseljínók-ου = μελισσόχορτον.

öeljκ-ου = ἰτέα πληθ. öeljγjτε, öeljκjτε.

öeljκjti-νι (γ) πληθ. öeljκjínτε = τὸ καρπούζιον καὶ öaljκj-ρι (Διάπ),

öerkj-νι (Σ), öarkj-νι (Σ) πληθ. öaljκjínjτε öerkjínτε, öarkjínjτε.

öeljκjítε-α (γ) = βένδι κje äöτε μβιέλε öeljκjínj πληθ. öeljκjítτε.

öem: ἴδ. öen (τροπή τοῦ ν εἰς μ πρὸ τοῦ M) öem-Μίτρι, öem-Μιχίλι

= ὁ Ἅγιος Δημήτριος, ὁ Ἅγιος Μιχαήλ. — öem-Μερία = ἡ Ἅγία

Μαρία, öem Μάρκου = ὁ Ἅγιος Μάρκος κ.τ.λ.

öembελε-α (Περμέτ.) = ὁμοίωμα, ὁμοιώτης. — ἴδ. öembελέσε-α τάστι

έρδι μβε öembελε = τόρα ὀπωσοῦν ὁμοιάζει, δηλ. εἶνε ἐπιτυχημένον.

öembελέj ρ. ἔνερ. = ὁμοιάζω (συντ. μετὰ γενικῆς) με öembελέν μούκ

(τε) öembελέν τῷ ι öembελέν ἀτι = μου-σου-τοῦ ὁμοιάζει. — djιάjι ι

öembελέν τ' έτ, σ' άμεσε = τὸ παιχνίδιον ὁμοιάζει τὸν πατέρα, τὴν μητέρα.

öembελετόρε-ja (budi) καὶ öembελτόρε-α (bogdan Σ) = ὁμοίωσις

παραμοίωσις, εἰκὼν 2) παράδειγμα.

öembελίμ-ι, öembελέσε-α [Λατ. similis, Ἑλλην. ὅμοιος] πληθ. öem-
βελίμετε, öembελέσκατε = ὁμοίωσις, παραμοίωσις.

öembóσ (Περμέτ.) ρ. ἔνερ. — öembóσα κεμβνε = βράβη πάκζε κέμβνε

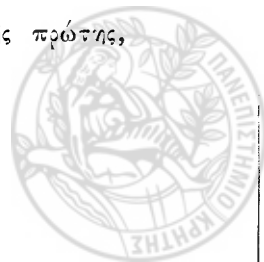
τὸ ἄφην. οὐσιαστ. = öembíμ-ι πληθ. öembíμετε = τε öembóσουσε.

öemjénj (budi) = ὁμοιάζω 2) σημαίνω, ἐννοῶ, οὐδ. — öemjénjεμε: παθ.

ἴδ. öembελέj-έχεμ.

öémερε-α = ἡ δευτέρα σύζυγος ἢ δευτέρα γυνὴ ζωσῆς τῆς πρώτης,

(κατὰ τὴν πολυγαμίαν τῶν ὀθωμανῶν) πληθ. öémερατε.

ᾠμοῖ (γ) ρ. οὐδ. = μάρο φρύμε ᾠπέσᾠ πρέῖ σε λῆόδοριτ. καὶ ᾠομόνῃ
(Βεράτ.) γουλιτᾠόνῃ (τ).

ᾠεμπ (γ. τ) ρ. = βουλιάζω, κρημνίζω, (ἐπὶ ἀψύχων) ἴδ. ρρεζόῃ.

ᾠεμβεμ (γ. τ) πρθ. — οὐσεμπ μοῦρι = ἐβούλιχζεν ὁ τοῦχος. καὶ ᾠουμ-
τόῃ, ἀντίθ. σθουκουροῖῃ.

ᾠεμτόνεμ (τ) πρθ. ᾠεμτόχημ (γ), ἀντίθ. σθουκουρόνεμ.

(ι-ε-τε) ᾠεμτούραε = ἀσχημος. καὶ ι-ε-τε ᾠεμτούετε (γ). — ι-ε-τε ᾠεμ-
τούτε (γ. συνηρ.) = ἀσχημος.

ᾠεν (γ. τ.) ᾠιν (γ) ᾠεμ (πρὸ τοῦ μ τρέπεται εἰς μ ὡς ᾠεμ-Μίτρι, ᾠεμ-
Μάρκου σεμ-Μερία ἀπαντᾠσιν μόνον ἐν συνθέσει, ὡς ᾠεν Γῆεργῃ, καὶ
ι ᾠεν Γῆεργῃ: (budi-bogdan) = ὁ Ἅγιος Γεώργιος· ᾠεν-Πιέτρι καὶ ι
ᾠεν Πιέτρι = ὁ Ἅγιος Πέτρος, ᾠεν Γῆόνι καὶ ι ᾠεν-Γῆόνι κ.τ.λ.

ᾠενβέντ-δι = τὰ ἕγια τῶν ἀγίων τοῦ Νχοῦ.

ᾠενδέτ-ι [Λατ. sanus-sanitas] = ὑγεία πληθ. ᾠενδέτνκατε ἀντὶ ᾠενέτ
προσλήψει τοῦ εὐφωνικοῦ d συνήθως πρὸ Ἄλβανοῦς]. — ᾠενδέτ! =
ὑγεία σου! ᾠενδέτ πάτᾠ (ἀποκρ.) = ὑγείαν νᾠχης. — με ᾠενδέτ = με
τῆς ὑγείας σου ἢ με ὑγείαν. — φάλῃ με ᾠενδέτ = προσκυνήκατα,
ἀσπασμούς. — ι φάλῃ με ᾠενδέτ = τὸν προσκυνᾠ, τὸν ἀσπάζομαι.

ᾠενδόᾠ: (budi γ.) [Λατ. sano-are] = ἐνδυναμᾠᾠ, ὑγιάζω ἰατρεῶ
τινά. — ᾠενδόᾠεμ πρθ. ἐνδυναμᾠᾠμαι, ἰατρεῶμαι.

ᾠενδόᾠε = ἐπιρ. = ὑγιᾠς 2) σῶως, ἀβλαβᾠς. — (ι-ε) ᾠενδόᾠε-ι-α: ἐπιθ. =
ὑγιᾠς, γερός, 2) σῶος, ἀβλαβᾠς.

ᾠενδρίσ-ίτ-ίτ (Ἑλβᾠς. Κροῦζ) ᾠετίσ (Σ) = ὑπάγω εἰς περιπατον, περι-
πατᾠ, τριγυρίζω (Τουρκ. γῆσεδῖς). — γῆῖθε βᾠτενε με ᾠενδρίτουμε
νοῦκ' ε γῆέν κρετε. — πο dαλῃ με ᾠενδρίτουμε = πο dαλῃ με πᾠμ με
σᾠ. — πο ᾠενδρίσινε αλῃπισᾠνε, κρύκῃνε = (ἔταν τριγυρίζουν τὸ λεί-
ψανον ἀγίου τινός ἢ τὸν σταυρὸν εἰς τὰς λιτανεῖας).

ᾠενδρίσ-ίτ-ίτ (Σ) = ἴδ. νδρίσ-ίτ-ίτ.

ᾠενδρίτεμ (Σ) = ἴδ. νδρίτεμ.

ᾠενδριτάτ-ι (budi-bogdan) δ. ᾠενδριτάτ ι (γ).

(ι) ᾠενδριτάᾠεμ ι (Σ) ἀρσ. ε ᾠενδριτάᾠεμ-ῃα θηλ. = ἴδ. (ι-ε) νδρίτάᾠεμ-
ι-α ἐπιθ.

ᾠενῖκ-ου: πληθ. ᾠενῖκατε [Ἑλλην. χοῖνιξ-κος] = μέτρον χωρητικότητος =
100 ὀκάδες (ἐπὶ γεννημάτων) 4 κοιλᾠ.

Σενδροξ-ου: ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας 2) ὁ Δεκέμβριος μῆν.

σενόγ [Ἑλλην. σῆμχ, Λατ. signo-are, Ἀραβ. νισάν· ρ. ἐνεργ. = ση-
μειῶ, σημάζω, σημάδεύω, 2) σκοπῶ κατασκοπεύω· σενόχημ παθ. =
σημειοῦμαι. σημάδεύομαι, σκοποῦμαι, κατασκοπεύομαι.

(ι) σενούεσιμ-ι ἢ (ε) σενούεσεμ-ι (γ) = ἐπίσημος.

(ε) σενούεσιμ-ε-ja ἢ (ε) σενούεσεμ-ε-ja καὶ (γ. συνηρ.) (ι) σενούσιμ-ι ἢ

(ι) σενούσεμ-ι, (ε) σενούσιμ-ε-ja ἢ (ε) σενούσεμ-ε-ja· (ι-ε) σενούεμ καὶ

(ι-ε) σενούμ (γ) (ι-ε) σενούχε (τ) = σημειωμένος.

σένj-ι (bogdau Σ) πληθ. σένjετε [Λατ. signum ἑλλην. σῆμχ].

σένjε-α (γ) πληθ. σένjατε καὶ σένjε-α (τ) καὶ σίνj-ι (budi) = σημειῶν

2) σκοπός (= σημειῶν πρὸς ὃ σκοπεῖται τις).

σένjεζε-α καὶ σένjεζε-α: πληθ. — ζατε = ἀστερισμός.

σένj (τ) σένj (γ) ρ. ἐνεργ. σένjεμ παθ. δέλι σέν (τ) πέμετε καὶ δέλι

σέν πέμετε (γ). — ουσένε πέμετε.

σένjεάρ-ι-ε-ja (Ἀργυρ.) = ὁ ἀκτινοβολῶν-ουσα· πληθ. σένjεάρετε.

σένjόj: (Ἀργυρ.) ρ. = ἀκτινοβολῶ.

σέντ-ι (γ) σέντ-ι (τ), σίντ-ι (budi, Τυραν. Καθ.) πληθ. σέντόρετε,

σέντόρετε σέντενιτε καὶ σίντενιτε = ἅγιος ἱερός· Λατ. sanctus].

σέντενέσ-ε-α (γ) πληθ. σέντενέσατε = ἅγιος, ἱερός· καὶ σένjερέσ-ε-α πληθ.

ατε, σίντενέσ-ε-α (Καθ.) πληθ. σίντενέσατε, σίντε-ja (budi) πληθ.

σίντετε = ἅγιος.

σέντενι-α (γ) σέντενι-α (Καθ.), σένjερί-α (τ) πληθ. ἄχρηστος ἢ ἀγιό-

της, ἀγιωσύνη. — σένjερίx jότε = ἡ Ὑμετέρα Ἀγιότης (πρὸς πρό-

σωπον ἱερωμένον).

(ι) σένjτενούεσιμ-ι (γ) ἢ (ι) σένjτενούσεμ-ι = ἅγιος, ἱερός· καὶ (συνηρ.) (ι)

σέντενούσιμ-ι ἢ (ι) σένjτενούσεμ-ι, τὸ θηλ. (ε) σένjτενούεσιμ-ε-ja ἢ

(ε) σένjτενούσεμ-ε-ja καὶ (συνηρ.) (ε) σέντενούσιμ-ε-ja ἢ (ε) σέντενού-

σεμ-ε-ja. — (ι) σένjτενούσιμ καὶ (ι) σέντενούσεμ. (ε) σένjτενούσιμ-ε-ja

καὶ (ε) σένjτενούσεμ-ε-ja καὶ (ι) σένjτερούρσιμ-ι (ε) σένjτερούρσι-

μ-ε-ja (τ).

(ι-ε) σένjτενούεμ-ι-με-ja (γ) καὶ ι-ε-σέντενούμ-ι-ε-ja (γ. συνηρ.) καὶ

ι-ε-σένjτερούρσιμ-ι-α (τ) = ἡγιασμένος-η.

σένjτενόj (γ) σένjτερόj (τ) = ἀγιάζω. — σένjτενόχημ (γ) σέντερόνεμ

(τ) = ἀγιάζομαι.

ἄενjτενίμ-ι (γ) ἄενjτερίμ-ι (τ) = ἀγκισμός, πληθ. ετj. — ἄενjτενόρε-jx

(γ) ἄενjτερόρε-jx = τὸ ἀγιαστήριον, πληθ. ετj.

ἄεπούλε-α (Dibɔx) = ράπισμα (μὲ τὴν πχλάμην), ἰδ. ὄουπλάχε-α. —

ι ράσῃ νjε ἄεπούλjε = τὸν ἐρράπισα. πληθ. ἄεπούλjατjε.

ἄερεβέλ/ε-α (Σ) ἰδ. σουρεβέλjε-α (Ἐλβασ.) πληθ. ἄερεβέλjατjε.

ἄερεβέj (budi, bogdan γ. τ) ρ. ἐνερ. = ὑπηρετῶ [Ἑλλην. θεραπεύω
Λατ. servio-ire] πχθ. ἄερεβέjεμ.

ἄερεβέσε-α πληθ. ἄερεβέσατjε (budi-bogdan γ. τ) = ὑπηρεσία, ἐργασί-
α, δικονόμια, λειτουργία.

ἄερεβεύορε-α (budi) = δουλεία, κοινῶς σκλαβιά. πληθ. ἄερεβεύορετjε (γ.
τ) ἀρσενικῶς.

ἄερεβετούαρ-όρι (τ) [Ἑλλην. θεράπων, Λατ. servus] = ὑπηρετής, διά-
κονος, θεράπων, λειτουργός, οἰκέτης. καὶ ἄερεβετούρ-όρι (γ) ἄερεβε-
τούρ-όρι (συνηρ.).

ἄερεβετόρε-jα θηλ. πληθ. ἄερεβετόρετjε = ὑπηρετρια.

ἄερεγγύεο-ι (bogdan) = ὑποκριτής.

ἄερεγγjί-α (budi) = τέχνη, τέχνησμα πληθ. ἄερεγγjίτjε.

ἄερεγγουλε-α (Σ), ὄιλjούρ-ι (Καθ. Κρούjα) κουνδελjί-α (Ἀργυρ) κο-
ζέjι-ι (Περμέτ.) (Τουρκ. κουνδῶκ). λjόjμῃ ἄερεγγουλε (Σ) [ἰδ.
σκούνd].

ἄερίμ-ι: πληθ. ἄερίμετjε = ἡ ἰατρεία, θεραπεία.

ἄερόνj ἢ ἄερόj (τ) [ἐκ τοῦ Λατ sanus, σάος = ὑγιής], νjjῶλ καὶ
ἄενdόσ (γ) ἀντίθ. σεμοῖj (γ), πχθ. ἄερόνεμ (τ) = ἰατρούομι, νjjῶ-
λεμ (γ) ἄενdόσεμ (γ).

ἄερορόj ἢ ἄαρορόj (γ): ἐν τῇ φράσει ἄερορόj περj τj νγρῶνε = ἀποθνήσκω
τῆς πείνης. — οὐἄερορόα περjτj νγρῶνε = νγρόρδχ περjτj νγρῶνε.

ἄερομένδε-jα (γ) πληθ. ἄερομένδετjε = ἄκάρπε-α πληθ. ἄκάρπατjε (Βεράτ.)
[Ἑλλην. κάρφ-ος] = φρύγανον.

ἄέοπ-ι ???

ἄέο-έτ-έτ ρ. ἐνεργ. = πωλῶ ἀντιθ. βλjῆj ἄόρ. ὄιτj-ε-ι μετοχ. ὄιτjουνε
(γ) ὄιτjουρε (τ).

ἄέσιε-α (bogdan) = δικθήςτης.

ἄέσ, ρραφῶ (γ) ἐπίρ. = ἐπιπέδωσ· καὶ ρραῶ (κατ' ἀποβολὴν τοῦ φ πρό ὄ
συνήθως παρὰ Σκοδριάνοις).

öeö-ι = τὸ ἐπίπεδον μέρος τῆς ἐπιφανείας σῆς γῆς πληθ. öeöετε.

öeö κλι öeöój ρραφσόj (γ), ρρασόj (Σ) = κάμνω ἐπίπεδον. — öeöόχημ-όνεμ,

(τ) ρραφσόχημ (γ) ρρασόχημ (Σ) πκθ.

öētēj ('Αργυρ.) πτερνίζομκι ἴδ. τσεöτιj ('Ελθασ.) τεöτιj (Τυραν.) τέ-
öεμ (Σ) εöετιj (Βεράτ.).

(ε) öετούνε-α πληθ. τε σετούνατε [Λατ. saturnus = Κρόνος] ['Ελλην.
Σάτυρος] = Σάββατον.

öεφρέj (τ. κλι γ.) ρ. οὐδ. ἀνασκίνω, ἀναπνέω, πέρνω τὴν ἀναπνοήν
μου. — ρρι ε öεφρέ = κάθησαι νά πάρης τὴν ἀναπνοήν σου. — 2) κοι-
νῶς ξέθυμκίνω, ἐκβάλλω τὸ ἀχτι μου ἴδ. [σ-φρj] σεφρέj (budi) ρ. =
ὑποφέρω (Λατ. suffero) ἴδ, βούαj.

öin-ι (Τύραν.) κλι αρσίν-ι = ἴδ. ρρεσίνε-α.

öi-ου πλ-θ. σίνατε (γ) σίρατε (τ) = βροχή. — ρῆμα. — bie öi = βρέχει,
βίντε öi = ἔβρεχε, ρά öi = ἔβρεξε κα ράνε öi = ἔχει βρέξει, κίστε ράνε
öi = εἶχε βρέξει.

öibe-α (γ. τ.) μόνον ἐν τῇ φράσει síba! öταν πτερνίζεταί τις ἀντι νά
του εἴπωσι öevdét.

öijéte-α (γ) = ἴδ. öεγjέτε-α πληθ öεγjετατε.

öijéτουλε-α (γ) = ἴδ. öεγjέτουλε-α πληθ. öεγjέτουλατε

öijετάρ-ι-ε-ja = ἴδ. öεγjε-τάρ-ι: πληθ. öijετάρετε.

öijετόj-όχημ = ἴδ. öεγjετόj-όνεμ (τ.

öιγουλój: (budi) = δρίδευ (οὐδ.) σείω. — γjίθε δέου öιγουλój? = ἄπρακα ἡ
γῆ ἐσεισθη.

öij (γ) öij (τ) ἀλωνίζω: λόρ öinε-ε-ι (γ) μετοχ. öime (γ) öire (τ).

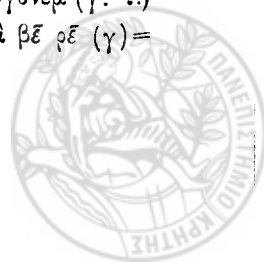
öijε-α (γ. τ.) (bogdan) = νοστιμάδα, γεῦσις, ἡδύτης: κελó γjέλε κα
öijε = τοῦτο τὸ φαγητὸν ἔχει νοστιμάδα (πληθ. öijατε ἄχρηστος).

(ι) öijεöιμ-ι, (ε) öijεöιμε-ja = νόστιμος, εὐχυμος, ἡδύς.

öijónj (τ) κλι öijój: ρ. = νοστιμίζω.

öijóχητε τριτοπροσ. = με-τε-ι-να-ου-ου öijóχητε = νοστιμεύομκι-σαι-ται,
νοστιμεύομεθα-σθε-νται.

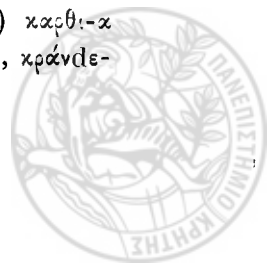
öinjε-α ('Ελθασ.) ἴδ. ρρεσίνε-α (πληθ. öinjατε ἄχρηστος) öικój ρ. ἐνεργ. =
παρατηρῶ, öικój (Σ) κοινῶς κυττάζω, öικóχημ, öικjóχημ (Σ) καὶ
βεöτρój-όνεμ (τ) = παρατηρῶ, βεσγój, βεσγóχημ καὶ βεöγóνεμ (γ. τ.)
= παρατηρῶ μετὰ προσοχῆς, ἐξετάζω, παραμονεύω καὶ βε βε (γ) =

- παρατηρῶ, βε ορε (γ) βε ρε (τ)· πρθ. βίχου οε (γ) βίχου οε (γ),
βίχου ρε (τ).
öin (γ) = ἴδ. σεν.
öndroit-ι (γ) öendroit-ι (budi-bogdan) [Ἰταλ. San-trinita = ἡ
Ἁγία Τριάς] ἢ Μεταμόρφωσις.
öndenój-όχου (budi) = ἴδ. öenj-tenój-όχου (γ).
önjete: πληθ. (budi) = ἴδ. öénjete = τὸ σιμεῖα.
önj-ι (budi) = ἴδ. öénjete-α = σιμεῖον.
öntenj-α (budi) = ἴδ. öenjtenj-α (πληθ. öenjtenite ἀρχιεπίσκοπος).
önt-ι (budi Τυρην. Κελ.) πληθ. öntenete = ἴδ. öénjete-ι.
öntete-ja (budi) = ἴδ. öenjnenete-α πληθ. öntete.
öntenete-α (Κελ.) πληθ. öntenete.
(ι-ε) öntenetsim-ι-ε-ja (Κελ.) = ἴδ. (ι-ε) öntenetsim-ι-ε-je.
öite-α (Περμέτ.) = ἴδ. ερετίε-α (Περμέτ.).
öise-α (Σ) πληθ. öisete = φισσε-α (κατ' ἀποβολὴν τοῦ φ πρὸ τοῦ ö) ἴδ.
φῆσε-α.
öiteμ: πρθ. τοῦ öes ρ. = πωλῶ-οὔμι.
öite-α (Σ) = ἴδ. öoupljake-α.
öitöhou (Σ) = ἴδ. öoupljakeμ.
öihou (γ) öihou (τ) πρθ. τοῦ öij (γ. τ).
öihou (τ) öifeμ (γ) πρθ. τοῦ öof ἢ ööh.
öakete-α (τ) = ἴδ. ökjipe-je πληθ. öakete.
öakónjete-α (τ) = ἴδ. ökjipónjete-α: πληθ. öakónjete.
ökadis-iti και ökadite-ite-ite [ἴδ. káde-α] = κλαδεύω.
ökaditeμ πρθ. τοῦ προηγ.
ökadite (τ) = ισχάς, ξηρὸν σῦκον.
ökaditeμ: ρ. οὐδ. [ἴσως ἐκ τοῦ ἐν-κάθε-ομι ξε-κάθε-ομι] ἀντίθετον
νγάθεμ.
ökadite: ἐπίρ. ἀντίθ. νγάθετε.
(ι-ε-τε) ökadite: ἐπίθ. ἀντίθ. ι-ε-τε-νγάθετε.
öakou (γ. budi-bogdan) öakou (budi) και ökjakou (Σ) =
ἀφορμή, πρόφρασις: πληθ. öakjete, öakjete.
ökale-α [Λατ. scala] = βραχίαι-ίδου, σκαλοπάτι. 2) βραχίαι, ἀξίωμα.
3) κλεισοῦρα, ἔνθεν δύναται τις νὰ διαβῇ τὸ ὄρος ἢ τὸ βουνόν. —

- σκάλ' ε μάλιτ, σκάλ' ε Τούχνιτ, σκάλ' ε Πρίσχεσε. — σκάλετε
 πληθ. = ανάβαθρα, κλίμαξ.
- σκάλε-α (Τυρν.) ἴδ. τσκάλετε-α πληθ. σκάλετε.
- σκαλόγ-όνι ρ. = γίνομαι ἔξω φρενῶν. — λजूक मीतठ कल वडकुरेखेम
 (Βεράτ.) 2) (γ. τ) = ἐκπίπτω τοῦ βαθμοῦ, τοῦ πλούτου.
- σκαλμόνι-όι (γ. τ.) ρ. ἐνερ. = ξεκκρόνω. ἀντίθ. νγαλμόνι-όι. — σκα-
 λεμόνεμ-όχεμ παθ.
- σκάλι (τ) [Λατ. caleo = πατώ] και σουπλιάν (γ) ρ. = σκιοπατώ τινε
 (κούρ τε σκέλι χιέια) και οίτόι (Σ).
- σκάλιεμ (τ), σουπλιάνεμ (γ), οίτόχεμ (Σ) παθ = σκιοπατοῦμαι, σκέλι-
 εμ νγα χιέια. — ἀντίθ. νγάλιεμ.
- σκάλιετε ἐπίρ. ἀντίθ. νγάλιετε.
- (ι-ε-τε) σκάλιετε: ἐπίθ. ἀντίθ. ι-ε-τε νγάλιετε.
- (ι-ε-τε) σκάλιουνε (Σ. Τυρν.) = σκαία ι πουνούχε (κατειργασμένος).
 σκαμπ-βι (γ) σκαμπ-βι (τ) πληθ. σκαμβετε (γ) σκαμβένιτε (τ) = βρά-
 χος, 2) (γ. bogdan) = θρόνος, κοινῶς σκαμνί.
- σκανδουλε-ι πληθ. σκανδουιτε = σκάνδαλον.
- σκαπεροάι (γ) ρ. ἐνερ. — διασκορπίζω ἐδῶ κ' ἐκεῖ.
- σκαπεροάιεμ (γ) παθ. ἴδ. σπεροάι-άχεμ.
- σκαπεροσένι-ένεμ (Βεράτ.) = ἴδ. κκαπεροσένι-ένεμ = ὑπερπηδῶ.
- σκαπουλιάρσο-ι (Ἐλθασ.) = ὠμοπλάτη και σκαπουλιάρσο-ι (Τυρν.) ε
 χόκια πρέι σκαπουλιάρσο (Ἐλθασ.) = ε χόκια περ σκαπουλιάρσο
 (Τυρν.) = τὸν ἔσυχ σθάρνκ, (ἀπὸ τὰς ὠμοπλάτης).
- σκάροε-α (Περμέτ.) ι θόνε ασάι δρούσε κίε ι λίθινιε κένιτ, κίε τε
 μος κφρόνετε ε τε χάιε κτε κίε ε χέκι περ δόρε.
- σκάροε-α (τ) μτχ. τοῦ σκάσ = γλυστρώ, ὀλισθαίνω.
- σκαροζένεμ-έχεμ (Βεράτ.) (ἐπὶ τετραπόδων κυλιομένων) = ρριουκουλέ-
 χεμ νδε περ πλιούχουριτ (ὡς ὁ ὄνος, ὁ ἵππος κ.τ.λ.).
- σκάροθι [ἴδ. σκάσ ρ.] κίθι ἴδ. κίι]. — ε-πρέου περ σε σκάροθι = ε πρέου
 περ σε κίθι = τὸ ἔκοψε πλαγίως.
- σκαροκόνι-όι-όνεμ-όχεμ = ξεφορτόνω ὄνομαι, ἀντίθ. νγαροκόνι.
- σκάροε-α (Βεράτ. Περμέτ.) πληθ. σκάροπατε, κάρθελιε-α (Περμέτ.)
 πληθ. κάρθελιετε, κάρθελιε-α πληθ. κάρθελιετε (Περμέτ.) κάρθι-α
 (Ἐλθασ.) πληθ. κάρθιτε, λιεμίστε-ια (Ἐλθασ. Περμέτ.), κράντε-

jx [Ἑλλην. κάρφος, καρφίς-ίδος = στεγνόν ξύλον ἢ χόρτον]. — drou
τε χόλx ε τε θάτx περτε vδέζουρε ζjάρρινε = σκουπίδιx, μικρὰ ξυ-
λxράνιx.

οκαροραβίτεμ (Σ) = ἴδ. ξχροαβίτεμ.

οκάσ-έτ-έτ (τ. Βεράτ.) ρ. οὐδ. γλιστρῶ ἴδ. οκjέσ-έτ-έτ, ορεσjέσ-έτ-έτ.

οκατερορόνj (γ) οκατερορένj (Περμέτ.) ρ. ένεργ. = ξεμπερδεύω· αντίθ.
νγατερορόj.

οκατερορόχημ (γ) οκατερορένεμ (Περμέτ.) = ξεμπερδεύομαι· αντίθ. νγα-
τερορόχημ.

οκέλj [Λxτ. caleo = πxτῶ] καὶ οκελμόνj (Περμέτ.) = πxτῶ με τὸν
πόδα· 2) κατxπxτῶ. — οκέλj ούκxνε ε περμυόσε κούπνε (ἐπὶ
ἀγνωμοσύνης)· 3) συνουσιάζομαι (ἐπὶ πτηνῶν) γjέλjι οκέλj πούλ-
jνε. — ζόκj-τε vδίκjνε = βxτεύονται. — ἴδ. vδίκjεμ (ἐπὶ ζώων) κjίj
(ἐπὶ ἀνθρώπων)· ἴδ. οκάλjεμ, οκέλjεμ πxθ. = πxτῶμαι· 2) κατx-
πxτῶμαι· 3) συνουσιάζομαι (ἐπὶ πτηνῶν). — ἴδ. vδίκjεμ, ἴδ. οκάλjεμ.

οκεμβένj-έj (τ) ρ. ένεργ. = ἀντxλλάσσω τι (δίδω τοῦτο τὸ πρῶμα καὶ
λxμβάνω ἄλλο ἀν' αὐτοῦ)· καὶ κεμβέj, κεμβέj (τ)· οκεμβέj μύλε με
dάρδα = ἀντxλλάσσω μῆλx με ἀπίδιx. — οκεμβένεμ, κεμβένεμ πxθ.

οκεμβέσε-α (τ) πλxθ. οκεμβέσατε = ἀντάλλxμαx, λύτρον, ἀντίτιμον.

οκελjέκjενj-εj (γ. τ.) ρ. = γυικλίζω· 2) λουστράω.

οκελjέκjέχημ-ένεμ πxθ. [ἴδ. κjέλxjε-α = γυικλί].

οκελjκjέσε-α καὶ οκελjκjίμ-ι = γυιάλισμα· πλxθ. σατε-μετε.

οκελjκjύετε καὶ (συνηρ.) οκελjκjύ-τε έπίρ. = γυκλιστερά.

(ι-ε-τε) οκελjκjύετε καὶ (συνηρ.) οκελjκjύτε έπίθ. = γυκλιστερός.

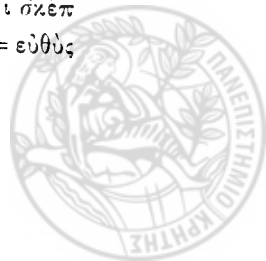
οκέμπ-βι (τ) = ἴδ. οκάμπ-βι (γ) πλxθ. οκεμβένjτε.

οκενδέj (Αργυρ.) = ἴδ. οκενδίσ-ίτ-ίτ.

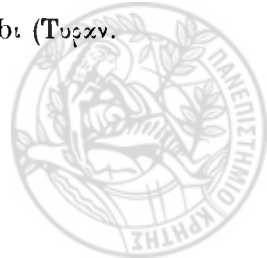
οκενδί-ίτ-ίτ (γ) οκενδίτ-ίτ-ίτ (τ. Βεράτ. Περμέτ.) = σπινθηροβολῶ,
στίλβω.

οκενδίjε-α, οκενδίjε-α Λxτ. seindilla] = σπινθήρ, ζώπυρον, κοιν.
σπίθx· ἴδ. dσίδσε-α. — πλxθ. οκενδίjxτε καὶ οκενδίjxτε.

οκέπ (ὀρθότερον οκρέπ) τριτοπρόσ. ρῆμα = παρομοιάζει, (ὀλίγον τι ὀμοιά-
ζει)· με οκέπ μούx = μοῦ ὀμοιάζει, τε οκέπ τῶ = σοῦ ὀμοιάζει, ι
οκέπ ατι = τοῦ ὀμοιάζει. — ι οκέπ τ' έτ = ὀμοιάζει τῷ πxτρί, ι οκέπ
σ' έμρεx = ὀμοιάζει τῇ μητρί· 2) jx οκέπι τε κjάμιτ, γάζιτ = εὐθύx

- ἤρχισε νὰ κλάιη, νὰ γελά (ὀρθότερον: jx ἄκρεπι τε κιάμιτ, γάζιτ).
ὀκέπ-εμ (Σ) = ἰδ. ὀκјέπ-εμ = ζηλώνω.
ὀκέπειτε (Σ) = ἰδ. ὀκјέπετε = ζηλωμένον.
(ι-ε-τε) ὀκέπειτε: ἐπίθ. = ι-ε-τε ὀκјέπετε = ζηλωμένος.
(ι-ε-τε) ὀκέπειτε (Σ) ἐπίθ. = ι-ε-τε ὀκјέπετε (bogdan) = κουτσός-ή-όν.
ὀκέπειτε (Ἐλβασ), ὀκρέπετε (Βεράτ), τέκετε (Ἐλβασ.-Βεράτ.) με-τε-ι
ὀκέπετε = με-τε-ι τέκετε = κοιν. μοῦ βουλήθηκε.
ὀκεπετιј (γ) ἰδ. ὀκρεπετιј (γ).
ὀκεπετιμε-α (budi) ὀκεπετινε-α (γ) = ἰδ. ὀκρεπετινε-α (γ) πληθ. ὀκε-
πετιματε, ὀκεπετινате.
ὀκεπόј (Σ) ἰδ. ὀκјεπόј (bogdan) = κουτσαίνω.
ὀκεροθύεμ (Τυρκν.) = ἰδ. ὀπερбύθεμ (Ἐλβασ.).
ὀκεροδέј: ρ. = ἐκπορνεύω, κητκισχύνω, κητκπορνεύω τινά: ἰδ. κјѣј.—
μτχ. ὀκερδύερε (τ) ὀκερδύεμ (γ) καὶ ὀκερδύμ (συνηρ.) κηјό γροῦα
ἐότε ὀκερδύερε = κύτη ἢ γυνή εἶναι κητκχημένη: ὀκερδέχεμ παθ.—
κјίχєт' ε ὀκερδέχετε.
ὀκεροδέσ-ι (γ) = ἰδ. μοути-νι = τινὰ κηε ρράχνε κјоύμεῖτινε.
ὀκερορόχεμ (γ) = ὀκουρορόχεμ.
ὀκερορούχεμ (Σ) = ἰδ. ὀκјερούχεμ (Περμεέτ.).
ὀκέσ (γ) = ἰδ. ὀκούεσ-ι (γ).
ὀκέσ: ρ. = ζεσακλόνω: ἀντίθ. νγέτσ.
ὀκεφ (Χειμάρα [ἰδ. σάφ-ος]) ἐν τῇ φράσει: βελέζετ τε δάλζε νγх
νје ὀκεφ = πρєј νје бάρку.
ὀκјо-εμ (Σ) (Τυρκν.) = ἰδ. ὀκјјо-εμ (γ. συνηρ.).
ὀκјо-ίτ-ίτ (γ) ὀκјіт-іт-іт (τ) = ζεκολλῶ τι, ἀντίθ. νγјіс-іт. — παθ.
ὀκјітеμ.
ὀκјіе-α πληθ. ὀκјітаτε (τ) [ὀκάс-έт-έт] = ἰδ. ὀκјіте-α (Ἐλβασ.).
Σκјā-ου = Σκύθηс, Σλαџос, Βούλγачос, πληθ. Σκјέте.
ὀκјаро-и (Σ) πληθ. ὀκјάρατε, ὀκάρθ-и, ὀκέρθ-и (Σ) = σκίουρος (εἶδος
ζῴου οὐτινος τὸ δέρμα εἶναι πολύτιμον) πληθ. ὀκјάρδετε.
ὀκјέκσε-α (γ) πληθ. σκјέκσεατε = ὀκјέксєт' ε βόστιτ, ὀκјέкссат' ε
βόστιτ. — ὀκјέксєт' ε ὀεγјέτεσε.
ὀκјέлјμ-и πληθ. ὀκјέлјмаτε = κλωτσιὰ κοιν. καὶ ὀκјέлјп-би (Τυρκν.
'Αλθωνοσιελικόν) πληθ. ὀκјέлјβετε.

ὄκζελβόζ (Τυρην.) ὄκζελβμόνζ-όζ (Περμέτ.-'Ελβασ.) = ὅτι με ὄκζέλιμε = κλωτσῶ.

ὄκέμ-ι (Κροῦζα) = τὸ ἀνώφλιον· πράκ-ου = τὸ κατώφλιον. — ὄκζέμι ι δέρεσε = τὸ ἀνώφλιον τῆς θύρας. — πράκου ι δέρεσε = τὸ κατώφλιον τῆς θύρας.

ὄκζέτε: πληθ. τοῦ Σκζα-οῦ.

ὄκζέμε-ζα πληθ. ὄκζέμετε. — ὄκζέμεζε-α πληθ. ὄκζέμεζετε: πρσοιμ. τ' ὄ ι βεν δια ὄκζέμεζεσε, ζα βεν ὄκζέμεζα λξεκούρσε (ἐπὶ ἀντεκδικήσεως).

Σκζενι-α (γ) ὄνομ. περιληπτ. καὶ Σκζερι-α = οἱ Σκζύκι, οἱ Σλζοῖ, οἱ Βούλγαροι.

Σκζενιότ (γ) ὄκζεριότ (τ) ἐπίρ. = Σκζυθιστί, Σλκζυιστί, Βουλγζριστί.

Σκζενιότε-ζα (γ) Σκζεριότε-ζα (τ) = ἡ Σκζυθική, Βουλγζρική (γλῶσσα).

ὄκζεπάο-ι = ἴδ. ὄκζεπάο-ι πληθ. ὄκζεπάοτε.

ὄκζέπ ρ. ἐνεργ. = κοιν. ζήλῶνω, ξερράφτω· ἀντίθ. κζέπ. — πζθ. ὄκζέπεμ.

ὄκζέπετε καὶ ὄκζεπίνζτε πληθ. τοῦ ὄκόπ [Ἑλλην. σκῆπ-τρον].

ὄκζέπετε: ἐπίρ. = ζηλωμένον. — ι-ε ὄκζέπετε ἐπίθ. = ζηλωμένος-η.

(ι-ε) ὄκζέπετε (bcgdan) = χωλός-ή, κουτσός-ή ἴδ. τ' ὄζαζ-ι.

ὄκζεπόζ (bogdan) ρ. = κουτσάινω. — ἴδ. τ' ὄζαζζόζ.

ὄκζεπόζ (Σ) ρ. ἐνεργ. = γυρίζω τὸν λόγον, μετὰβάλλω τὸν πρῶτον λόγον. — μός ὄκζεπό φιάζζνε κζε με θεε περπάρα = μὴ ἀνκίρετε τὸν λόγον τὸν ὁποῖον μοῦ εἶπετε πρότερον.

ὄκζερθ-ι = ἴδ. ὄκζάρθ-ι.

ὄκζέροε-α: πληθ. ὄκζέροατε [ιδ. ὄκζιέρ] = σχίσμα, σχισμή.

ὄκζέροατε ἢ ὄτζέροατε πληθ. τοῦ κζενκζ-γι = τὰ ἀρνιά.

ὄκζεροῖ-α (τ) = ἴδ. Σκζενι-α (γ).

ὄκζεριότ (τ) = ἴδ. Σκζενιότ (γ).

ὄκζεριότε-ζα (τ) = ἴδ. Σκζενιότε-ζα (γ).

ὄκζέσ-έτ-έτ (γ) = ἴδ. ὄκζασ-έτ-έτ (τ) καὶ ρεζὸκζέσ-έτ-έτ (γ. Ἑλβασ.).

ὄκζέο (γ) καὶ (συνηρ.) ὄκζιρ, τ' ὄζιέρ ἢ τ' ὄζιερ (τ) τ' ὄζιρ (Κζβ.) = σχίζω, ξεσχίζω. — ὄκζιερ ρρόθετε (γ) ξεσχίζω τὰ φουρέματ-α, τ' ὄζιερ ρρόθετε (τ). — ὄζρ. ὄκζόρα-ε-ι (γ) τ' ὄζόρα-ε-ι (τ) μετοχ. ὄκζέρεε (γ), τ' ὄζέρεε (τ). — με τ' ὄζόρι μάτ' ὄεζα (τ) = με γερρίτσι μάτ' ὄεζα (γ) = μ' ἐγγρατσού-νισεν ἢ γάτα.

ὀκλιλίτσε-α (Σ) ἴδ. ρράῶκεσε-α : πληθ. ὀκλιλίτσατε.

(-ε) ὀκλίμετε-ι-α ('Ελβασ.) (ἄγνωστος ἢ σημασις) λέξις ἀπηραχιωμένη· ἐν τῇ φράσει (ι) ὀκλίμετι ! (ε) ὀκλίμετχ ! (ἀντιστοιχεῖ μὲ τὴν ὀθωμ. λέξιν ζάβχλι !).

Σκρίνκε-α πληθ. Σκρίνκατε· θηλ. τοῦ Σκρίχ-ου.

Σκρίπ ἐπίρ. = 'Αλβανιστί, 'Αλβανικά.

ὀκλίπε-ja πληθ. ὀκλίπε-τε, ὀκλιπόνγε-α πληθ. ὀκλιπόνγχε· ὀκάχη-α : πληθ. ὀκάχχτε (τ) ὀκχβόνγε-α πληθ. ὀκχβόνγχε.— ὀγάβε-α πληθ. ὀγάβχτε (τ), ὀγχβονγε-α πληθ. ὀγχβόνγχε πετρίτ-ίτι πληθ. πετρίτετε = ὁ ἀετός.

Σκρίπενι-α (γ) Σκρίπερι-α (τ) = ἡ 'Αλβανία.

Σκρίπειό-ι-ε-ja πληθ. ἀρσ. χτε θηλ. ετε ὁ 'Αλβανός, ἡ 'Αλβανία

Σκρίπενιότ (γ) Σκρίπεριότ (τ) = κατὰ τρόπον, ἔθιμον τῶν 'Αλβανῶν.

ὀκρίπενόj (γ) ὀκρίπερόj (τ) = ἐξαλβανίζω.— πχθ. ὀκρίπενόχημ (γ) ὄνεμ (τ).

ὀκρίλόj-όνj : ρ. = ἐννοῶ, κατχλχμβάνω α ὀκρίπόν σε τῶ' τε θεμ. = ἐννοεῖς τί σοῦ λέγω ; ὀκρίπόνχ κατέ γιούχη πο σ' μούντ τ' ε φλχσ = ἐννοῶ αὐτὴν τὴν γλῶσσαν ἀλλὰ δὲν δύνχμχι νὰ τὴν ὀμιλήσω.

ὀκρίο (γ. συνηρ.) τῶjο (Καβ.) ἴδ. ὀκρίερ, ἴδ. τῶjιερ.

ὀκρίόκαε-ja (Μυζεκχέjεχ) πληθ. ὀκρίόκαετε = ὄρνις-ιθος· (λέγεται πρὸς διάκρισιν τῆς κούρκαε)· πούλχε ὀκρίόκαε = ὄρνις. — πούλχε δέτι = κούρκα.

ὀκρίοξε-α (Βεράτ.) = θελέξ' ε φούσεσε : πληθ. ὀκρίοξεχτε.

ὀκρίοεμ (γ) πχθ. τοῦ ὀκρίερ· τῶjεμ πχθ. τοῦ τῶjιερ.

ὀκρίοε-α (budi-bogdan Σ) [Λατ. scio-ire = οἶδα, γινώσκω] = νόησις, χῆσθησις.

ὀκρίε-α ('Ελβασ.) = ὀλισθηρός τόπος· ἴδ. ρ. ὀκρίεσ-έτ-έτ.— καὶ ὀκρίτε-α (τ) πληθ. ὀκρίτχτε ('Ελβασ.) ὀκίτχτε (τ).

ὀκρίεσ-ι = ὀλισθηρός· πληθ. ὀκρίεσσιτε.

ὀκρίόπε-α [Λατ. scopa = βοτάνη τις, ἡ σάρος, τὸ χηνοπόδιον] εἶδος χχμοδένδρου.— πληθ. ὀκρίόπετε.

ὀκρίούανη-αj (τ) ὀκρίούεj (γ) καὶ (συνηρ.) ὀκρίοj - διακρίνω, ξεχωρίζω· πχθ. ὀκρίοχημ.

(τε) ὀκρίούαρε-τε (τ) τε ὀκρίούεμιτε (γ) τε ὀκρίοῦμιτ = διάκρισις.

ὀκρίούφουρε-ι = ἴδ. σκρίούφουρε-ι.

ἄκλῦς [Ἑλλ. σκκλ-ω-σκκλίζω] *ἄκλῦς* (γ) *ἄκλῦς* καὶ *ἄκλῦς* (Τυρ. = ἄκλῦς, σκκλίζω. — *ἄκλῦς* δέγεινε γκ λίσσι = σκκλίζω τὸν κλάδον ἀπὸ τοῦ δένδρου.

(τ) *ἄκλῦς-ι* (τ) οὐδ., τ) *ἄκλῦς-ι* καὶ τ) *ἄκλῦς-ι*, τ) *ἄκλῦς-ι* (γ) καὶ τ) *ἄκλῦς-ι* (συνηρ.) = τὸ σκκλίζω.

ἄκλῦς (Σ) = ἰδ. *ἄκλῦς*.

ἄκλῦς-ια = ἰδ. *ἄκλῦς-ια* = ἀκλῦς· πληθ. *ἄκλῦς-ια*.

ἄκλῦς-ια (Σ) = ἰδ. *ἄκλῦς-ια*.

ἄκλῦς-ια = ἰδ. *ἄκλῦς-ια*.

ἄκλῦς-ια (Σ) = ἰδ. *ἄκλῦς-ια*.

ἄκλῦς-ια = ἰδ. *ἄκλῦς-ια*· πληθ. *ἄκλῦς-ια*.

ἄκλῦς-ια (Περμέτ.) = *ἄκλῦς*· ἐ βάλῃς ε φαρφουρίτες.

ἄκλῦς, *ἄκλῦς*· πληθ. τοῦ *ἄκλῦς*, *ἄκλῦς*.

ἄκλῦς-ια (Σ) = ἄκλῦς· ρ.

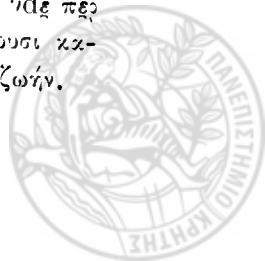
ἄκλῦς-ια (Τυρ.) = σκκλίζω, τὸ σκκλίζω, πληθ. *ἄκλῦς-ια*.

ἄκλῦς καὶ *ἄκλῦς* (συνηρ.) = ἰδ. *ἄκλῦς* καὶ *ἄκλῦς*.

ἄκλῦς· πληθ. ἰδ. *ἄκλῦς*.

ἄκλῦς-ια: εἶδος ἀκάρπου δένδρου, πληθ. *ἄκλῦς-ια*. — *ἄκλῦς*· ἐ ἄκλῦς, *ἄκλῦς*· ἐ βούτες.

ἄκλῦς-ια· ρ. οὐδ. γεγικῶς = βέτε = ὑπάγω, πηγαινῶ· 2) διέρχομαι, περνῶ, κοιν. διέρχομαι εἰς τὸν δρόμον. — *ἄκλῦς* οὐδε = διέρχομαι διὰ τῆς ὁδοῦ, διέρχομαι εἰς τὸν δρόμον, κοιν. περνῶ εἰς τὸν δρόμον. 3) διέρχομαι, ρ. ἐνερ. *ἄκλῦς* φέγεινε γκλῦς-ια, ἰ *ἄκλῦς*· πληθ. μεσ-περ-μέσ = τὸν διέρχομαι τὸ μολύβι, πέρω-πέρω, ἀνάμεσ. 4) διάγω = ἐ *ἄκλῦς*· ἴτενε νδε δέ τ) *ἄκλῦς*. — *ἄκλῦς*· ἴτενε, *ἄκλῦς*· ἴτενε. 5) ἐξέγω, ὑπερτερῶ, ὑπερβίνω, ἰδ. *ἄκλῦς*! κύ *ἄκλῦς*· ἴτενε (ε *ἄκλῦς*· ἴτενε) νδε διουρῶ = τὸν ὑπερτερεῖ εἰς τὴν μάθησιν, σοφίαν. 6) παρέρχομαι. — *ἄκλῦς*. *ἄκλῦς*· βάλῃς με γούστινε = παρῆλθεν ὁ κούσων σὺν τῷ Αὐγούστῳ. — *ἄκλῦς*· *ἄκλῦς* = παρῆλθεν ὁ κούσων. — *ἄκλῦς*· ἴτενε, *ἄκλῦς*· ἴτενε = παρῆλθεν ἡ ἡμέρα, ἡ νύξ. — *ἄκλῦς*· σι κένι νδε ρουστ = παρῆλθεν (ἐχάθη) ὡς ὁ σκύλος εἰς τὰ σταφύλια (παιδίον.) (δηλ. ἐχάθη φονευθεὶς ὁ σκύλος ὑπὸ τοῦ ἀμπελοφύλακος). — *ἄκλῦς*· ἴτενε *ἄκλῦς* = μεταχειρίζομαι. — *ἄκλῦς*· ἴτενε *ἄκλῦς* με *ἄκλῦς* = διάγουσι κελῶς μεταξὺ των. — *ἄκλῦς*· ἴτενε τ) *ἄκλῦς* = διήγαγον κελῶς ζώην.

σκόκη = βένη κόκη, κόκη. — σκόκη πάρετε = κάμνω λιχνώματτ τὰ χροίματτ, κάμνω ψιλά. — σκόκη μίστρινε. — σκόκη βάρκουνε ε φίκι-βετ θάτρε, άντίθ. περκόκη.

σκόκημ πθ. = βένεμ κόκη, κόκη, άντίθ. περκόκημ. — ι-ε-τε σκό-κητε έπίθ. — τε σκόκουντε (γ) τε σκόκουντε (τ) = τὰ λιχνά χροίματτ. σκόλη-α = ίδ. σκολι-α πληθ. σκόλητε = σγολεΐον.

σκόπι-ι πληθ. σκίέπετε [Έλλην. σκηπτρον] = ράβδος, βικτηρία.

σκοπι-νι πληθ. σκοπίνιτε = ζυλάκιον.

σκόρθ ρ. ένερ. = ξεφουσκώνω [κόρθε-α άντίθ. νγόρθ. — σκόρθεμ πθ. άντίθ. νγόρθεμ.

σκόρδετε: τριτοπρόσ. = ξεφουσκώνει, έκπίπτει. — με-τε-ι σκόρδετε = ξεφουσκώνει, έκπίπτει. — μ' ουσκόρθ και = ξεφουσκωσεν ή ψωλή μου. άντίθ. μ' ουνγόρθ και = έφουσκωσεν ή ψωλή μου.

σκόρδετε: έπίρ. άντίθ. νγόρδετε.

(ι-ε-τε) σκόρδετε έπίθ. = ξεφουσκωμένους-η-ον, άντίθ. ι-ε-τε νγόρδετε σκόστρο-α ???

σκούρη-ε-ια πληθ. σκούρητε = ή διάβρισις, κοινώς πέρισις. 2) έζό-δουσις, 3) συνκαστροφή. — και τε σκούεμιτε (γ) τε σκούμιτε.

σκούεσ-ι (Σ) πληθ. σκούεσιτε [ιδ. σκού] και σκούσ-ι πληθ.

σκούσιτε = προξενιτής, θηλ. σκούσε-α = προξενίτρις.

(ι-ε) σκούεσμι-ι (γ) και ι-ε-σκούσμι. (συνηρ.) = κοινωνικός. 2) ύποφερ-τός. — νjeriou ι σκούσμι = κοινωνικός άνθρωπος. — jέτ' ε πκσκούε-σμιε = άνυπόφορος ζώή.

σκούλόη-α (γ. Μχλησεια) πληθ. σκούλόητε = γγύμωσε μάσε περ με νγρίτουνε τσερέπιν' ε βούκσε, ε κερτσούνιτ' ε ζιάρμιτ.

σκούδέσεμ ρ. = ίδ. τσκούιδέσεμ (τ).

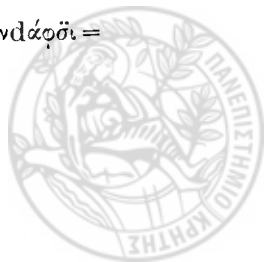
σκούλη ρ. = έκριζώνω, ξεριζώνω. άντίθ. νγούλ.

σκούλημ πθ. άντίθ. νγούλημ.

σκούλη έπίρ. ούητε άττε σκούλη = τὸ νερόν εΐνε ζεματιστό, θερμότκ-τον. — ούη σκούλη = ζεματιστό νερό, θερμότκτον. — ε περβελιόβκ με ούη σκούλη = τὸ έζεμάτκσικ με ζεματιστό νερό.

σκούλη-ι (Σ) = ένκ μάτσο μετάξης (Τουρκ. τσιλιέ) νηε σκούλη μενδάφσι = ένκ μάτσο μετάξης.

Σκουμβι-νι (γ) Σκουμβι-ρι (τ) = ποτκμός του Έλβασκνίου.

σκούμε-α (γ. Βεράτ.) [Λατ. spuma] πληθ. λείπει και σκούμβε-α

(Περμέτ.) άφρός· (συγγενές τῆ λέξει τούτη δοκεῖ τὸ κῶμα).

σκούμεζόνj-όj (γ. Βεράτ.) σκούμó] (τ) = άφρίζω [Λατ. spumo].

σκούντ [ἴδ. Γραικ. σκουντῶ, κουνῶ] ρ. = τινάζω, ξεπινάζω, κλονίζω, σκούντ ρόβχατε = τινάζω τὰ φορέματα σκούντ ουλίνj-τε = τινάζω τῆς ἑληκῆς, σκούντ μάινε = τινάζω τὴν συκαμινιά.

σκουνδελίμε-α : πληθ. σκουνδελίματe [ἸΑλβανο-σικελικόν] = σεισμός ἴδ. τερμέτ-ι.

σκούνδεμ παθ. τοῦ σκούντ.

σκούνδεσ-ι πληθ. σκούνδεσιτe = ὁ τινάζων (ταῖς ἑληκῆς).

σκούρρε-ja (Τυρκν.) πληθ. σκούρρετε και δούσνεζε-α πληθ. δούσνεζατe (Περμέτ.) = χαμόδενδρον πυκνόκλαδον 2) (Κροῦj) πῦλ ι ἕμετε = μικρὸν δάσος ἀπὸ πυκνόκλαδων.

σκούρροχέμ (γ) ν. = ἐξεντλοῦμαι στειρεύω (ἐπὶ ὑγρῶν) κουρ δέρδετε γjίθε σα σ' κουλὸν μᾶ κα νjε πίκε (ἐπὶ ὑγρῶν) κυρίως και μεταφορικῶς παντὶ πράγματι).

σκούρτ-ι Φεβρουάριος μήν, φρούερ-όρι (γ) και (συνηρ.) φρούρ-όρι, φρούαρ-όρι (τ).

σκούρτ ἐπιρ. = βραχέως, συντόμως, κοντῶς 2) σχεδόν, τέλος πάντων· σκούρτ με θάνε = βραχέως εἰπεῖν, τέλος πάντων.

σκούριε-α : πληθ. σκούριτατε = ὀρτύκιον και ὑποκοριστ. σκούρτεζε-α πληθ. σκούρτεζατe.

σκούριεξε-α = ὁ λαχνός ὁ κληῖρος· δτιεμε σκούρτεζενε και jτ τ' ι θιέρε = βάλλομεν λαχνὸν τίνος νὰ πέση.

(ι-ε) σκούριτε (γ) σκούρτερε-ιx (τ) = κοντός, βραχύς, σύντομος.

σκούριτόj-όj ρ. = συντέμνω, βραχύνω, κοντίνω — σκούρτόνεμ-όχεμ παθ.

σκούσ-ι : ἴδ. σκούσε-ι πληθ. σκούσιτε

σκούσε-α (Σ) μεσίτριx πληθ. σκούσατe.

σκούσι-α (Σ) προξενιά, μεσιτεία· ἴδ. λjαμεσι-α πληθ. σκούσιτε.

σκούρα-ι πληθ. σκούραπτατε και σκούραπjε-α πληθ. σκούραπjατe [ἀρχαία

Σλαβική λέξις σκούραπj = σκορπιός = ἴδ. σφύρα-ου.

σκούρακίσκε-α (Dιβρα) σκούρέσε (Μυζεκjεjα) [σκούρε ρ.] πληθ. σκούρατῶ-κατe, σκούρέσατe ἴδ. βετίμε-α.

σκούρε-ι (γ) πληθ. σκούρατe, κρέπ-ι (Μιρεδίτ), ρρενίμ-ι (Σ) γρεμίνε-α

(Βεράτ. Περμέτ. πληθ. γρεμίνκατε = κρημόνος, βράχος· ὄκρέπατ' ε μάλιτ = οί βράχοι τῶν βουνῶν.

ὄκρέπ (γ. τ.) τσακτίζω 2) ἀκτινοβολῶ· ὄκρεπερόν] (Περμέτ.) ὄκρέπι δίελι νδε μάλιτ' ε μάλιτ = ἀκτινοβόλησεν ὁ ἥλιος εἰς τὰς κορυφὰς τοῦ ὄρους. — ρ. ἐνεργ. = ὄκρέπ χουν' ε ζιάριτ (γ) = τσινγρίσ ζιάριε (τ). — ὄκρέπ πίδεγε ὄκρέπ γούρινε με χουνόρινε. — ὄκρέπι εν εν (bogdan) = δίελι ὄκρέπεν (bogdan) = ὁ ἥλιος ἀκτινοβολεῖ.

ὄκρέπ (Σ). ὄκρεπετι] ('Ελθασ.) ὄκεπετι] (γ), βετόν (Σ) τριτοπροσ. βε-τετίτ (τ), βετετίτ-ίτ-ί, (τ) = ἀστράπτει. — ὄκρέπι μότι (Μαχλίσια ε Σκόδρα) = ἡστράψε· πο ὄκρέπ μότι = ἀστράπτει δίκου ὄκρέπι μότι = δίκου ρα ρουφῆ· ἴδ. κόκρ' ε μότιτ.

ὄκρέπεσ-ι· γουρ ὄκρέπεσ = τσακμακόπετρα, πληθ. ὄκρέπεσιτε.

ὄκρεπετίμε-α (γ) = ἀστράπη πληθ. ὄκρεπετίματε, ὄκεπετίμε-α (budi) πληθ. ὄκεπετίματε, ὄκεπετίμε-α ('Ελθασ.) πληθ. ὄκεπετίνατε, βε-τίμε-α (Σ), πληθ. βετίματε, βετετίμε-α (τ) πληθ. βετετίματε (τε) ὄκρέπουνατε (γ) (τε) ὄκρεπουρατε (τ) = τσακμακόπετρα.

ὄκρέτ· ἐπίρ. = ἐρήμως· (ι-ε) ὄκρέτε ἐπιθ. = ὁ, ἡ ἐρημος.

ὄκρετόν] -ό] , ὄκρετετόν] = ἐρημόνω. — ὄκρετόχημ. ὄνεμ. ὄκρετετόνεμ. παθ. = γίνομαι ἐρημος.

ὄκρετί-α (Σ) πληθ. ὄκρετίτε = ἡ ἐρημος, ἡ ἐρημιά. καὶ (budi-bogdan). — ὄκρετετί] -α : πληθ. ὄκρετετί] τε, ὄκρετετί] -α (Τυρκ.) πλ. ὄκρετίνατε ὄκρετετί] -α (τ) πληθ. ὄκρετετί] ατε

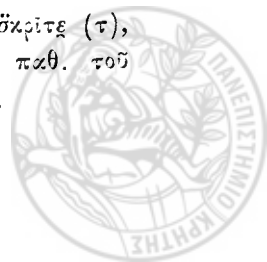
ὄκρέχ (Σ. τ) ρ. ἀντίθ. νγρέχ-ὄκρέφ (γ) ἀντίθ. νγρέφ (γ).

ὄκρέχετε (Σ. τ) ὄκρέφετε (γ) ἐπίρ. — ἀντίθ. νγρέχετε, νγρέφετε. — ι-ε-ὄκρέχετε (Σ. τ) ι-ε-ὄκρέφετε (γ) ἀντίθ. ι-ε-νγρέχετε, νγρέφετε.

ὄκρέχεσ-α (Μυζεκ]ε]α) ὄκράτ]ο] -α (Dibρα) ἴδ. βετίμε-α πλ. ὄκρέ-χ]ε]σατε, ὄκράτ]ο] ατε.

ὄκρί] (γ) ὄκρί] (τ) ρ. = ἀνκλύω (ἐπὶ ὕγρῶν) ἀντίθ. νγρί] (γ) νγρί] (τ), παθ. λείπει. — ὄκρί]νι ού]ε]τε = ἔλυσε τὸ νερό, ὄκρί]νι βό]ι]τε = ἔλυσε τὸ λάδι: τὸ τρέσ-έτ-έτ (ἐπὶ μετ' ἄλλων) τρέσ ἀρίνε κ]ρί]ν]δ]ινε, πλ]ο]ύ]μ]β]ινε κ.τ.λ.

ὄκρίτε (γ) ὄκρίτε (τ) ἀντίθ. νγρί]τε. — ι-ε-ὄκρίτε (γ) ι-ε-ὄκρίτε (τ), ἀντίθ. ι-ε-νγρί]τε (γ) νγρί]τε (τ). — ὄκρί]χημ, ὄκρί]φεμ: παθ. τοῦ ὄκρέχ, ὄκρέφ. — ὄκρί] (Σκόδρα) ἴδ. τρέσ-έτ-έτ = ἀνκλύω.

σχοιχέμ: πρθ. ἴδ. τρέτεμ.

σχορόνιε-α: πληθ. σχορόνιε = γραφή, γράμμα. — Σενιτέιχ Σχορόνιε (γ) Σχορόνι' ε Σενιτερούιχε (τ) = ἡ Ἀγία Γραφή. — σχορόνιετ' ε αλφαβίτσε = τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβίτου.

σχορόνιε-βάρδε-ι-α = εὐτυχής, κλότυχος.

σχορόνιε-ζι-ου: πληθ. σχορόνιεζέστε = δυστυχής, κκομούρης. — σχορόνιε-ζέζε-α θηλ. πληθ. σχορόνιεζέζετσε.

σχορόνιεσ-ι πληθ. σχορόνιεσιτε = γραμματεὺς.

σχορόνιετούαο-όρι (τ) = σχορόνιετούερ-όρι (γ) καὶ (συνηρ.) σχορόνιετούρ-όρι = ὁ γραμματικὸς, ὁ συντάττων Γραμματικῆν.

σχορόνιετόρε-ια = ἡ Γραμματικὴ. — Σχορόνιετόρειχ ε Σκίίπεσε = ἡ Γραμματικὴ τῆς Ἀλβανικῆς.

σχορούανι (τ) σχορούει (γ) σχορούι (γ. συνηρ.) [Λατ. scribo] ρ. = γράφω, πρθ. σχορούχέμ = γράφομαι.

σχορουαβόνι-όι (γ. τ.) ρ. ἐνερ. = κψκλίζω, σχορουμβεζόνι-όι. — σχορουμ-βόνεμ-όχέμ, σχορουμβεζόνεμ-όχέμ πρθ. — πίκιε μίρε κάφενε μὲς ε σχορουμβό = ψῆσε κκλὰ τὸν κφέν μὴ τὸν κψκλίσης.

σχορούμπ-ι (γ. τ.) πληθ. σχορούμχτε ἄχρηστος = κψκλίσιμα, τσικνάδκ.

σχορούθ (γ) ρ. = κάμνω ἀφρατσο. — ἴδ. κρῆθ. ρ. σχορούδεμ πρθ.

σχορούδετε: ἐπιρ.

(ι-ε) σχορούδετε = ἀφρατσο-ι. — φτόι ι σχορούδετε.

σχορούχέμ (περμέτ) ἴδ. σχορούχέμ.

σχορούει (Σ) καὶ συνηρ.) σχορούι. ἴδ. σχορούει καὶ σχορούι.

σχορούι: (ἀναγραμματισμὸς ἀντι λιεσόι) (Τουρν.) = πείλε = τίκτω.

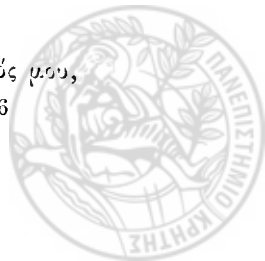
σχορού-σχορού ὄνομ. γεν. σόι-σχορούιτ, αἰτ. σοι-σχορούινε, ἀντι σόκκι σόκκιτ, σόκκι σόκκινε. — σ' αούκνε σοι-σχορούινε = σ' αούκνε σόκκι σόκκινε = δὲν ἀχρπὸν ὁ εἶς τὸν ἄλλον. — φύλινε σόκκι με σόκκι, = συνωμίλη-σεν ἀναμεταξὺ των. — ι θᾶ σόκκι-σχορούιτε = εἶπεν ὁ εἶς τοῦ ἄλλου. — μος ουθεν σόκκι ι αἰτι = μὴ γίνεσαι ὅμοιος του.

σχορούτε (Τόκμ.) πληθ. τὰ τσορούχια. ἴδ. σπίνγαντε [Λατ. solea = σκν-δάλιον] ἴδ. σούκλ-ι, σόλε-α.

σχορού-ου: πληθ. σόκκετε [Λατ. socius] = σύντροφος, συνεταῖρος.

σχορού-α (Κακόβκ) = ἴδ. βρέσ-ζι = ζωνάριον.

σχορού-ι = ὅμοιος πληθ. ??? — σόκκι ιμ-σόκκι υτ, σόκκι ιτι = ὅμοιος μου,

σουλζόνj-όj: ρ. ένεργ. = κάμνω λοζόν, στρεβώνω ε σουλζόβκ αρουνε =
εστρεμβερόβκ (αρούνε, ε κθέβκ μηε νj' άνε — σουλζόνεμ-όχημ πκθ.

σουλζόνj (Περμέτ.) ρ. = κόπτω τὰ δένδρα κχι πίπτουσι κχτὰ γης: βένj
ροάχ.

σούμε έπιρ. [Λκτ. έπιρ. summe] = πολὺ άντιθ. πάκ. — μχ σούμε (γ)
με σούμε (τ) = περισσότερον. — σούμ' ε περ λjούμε πκρουμ. (έννοεῖται
τὸ περισσόν).

(ι-ε) σούμε-ι-α πκθ. τε σούμετε άρσ. τε σούμετε θηλ. = ὁ πολὺς, ἡ
πολλή, οἱ πολλοί. κχι πολλκί (τξ) σούμετε οὐδ. = τὸ πολὺ. — κχι (ι)
σούμετε-ι, (ε) σούμετε-κ άντιθ. (ι) πκκ-ου, (ε) πάκκ-κ' (τε σούμετε =
οὐδ = τὸ πολὺ ἴδ. σουμίτσε-κ πκρουμ. (ι) σούμι σι λjούμι, ι πάκου
σι γjάκου.

σουμίτσε-α: πκθ. σουμίτσετε (bogdan γ.) = πκθουσμός, άρθονία:
άντιθ. πκκίτσε-κ.

σουμόνj-όj ρ. ένεργ. = πκθώνω, πκλλκπκκσιάζω. — σουμόχημ-όνεμ
πκθ. άντιθ. πκκξτόj-όνεμ.

σουμόνj (Βερμέτ.) ἴδ. σέμόj (γ).

σουμι-ι (γ) σουμίμ-ι: πκθ. σουμίτε, σουμίμετε = άσχημσόνη άντιθ.
βουκουρι-κ

σουμιόνj-όj (γ) ρ. ένεργ. άσχημίζω άντιθ. σβουκουρόj.

σουμιόχημ-όνεμ πκθ. άσχημίζουμι άντιθ. σβουκουρόχημ.

σουμιούτε (γ) έπιρ. = άσχημκ, άντιθ. βούκουρε κχι (συνηρ.) σουμ-
τούτε (γ) σουμτούκρε κχι σέμτούκρε (τ).

(ι-ε) σουμιούτε (γ) έπιθ. = άσχημκ, άντιθ. (ι-ε) βούκουρε κχι

(ι-ε) σουμιούτε (συνηρ.) (ι-ε) σουμιούαρε κχι (ι-ε) σέμτούαρε (τ).

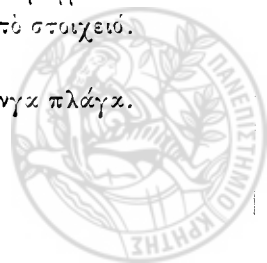
σουλjάκκ-α: πκθ. σουλjάκκτε κχι σέπρούλε-κ (Dίβρα) = μπάτσος,
σπάκκκρς ι ρκ νjε σουλjάκκ = τού έδωκε μιὰ σπαλjόρκ. — πκθ.
σέπρούκτε ἴδ. πκκβεσέ-jκ.

σουλjάκκ-α κχι σιτε-α (Σ) = τὸ έκ στοιχείου λάβωμκ: μούερ (μούρ)
σουλjάκκ = έλκλώθη από στοιχείο.

σουλjάκκμ, σιτόχημ: πκθ. = κρινῶς λκβόνουμι από στοιχείο: μάρε σου-
πjάκκε πρεj χίσεσ. άστε σουλjάκκονε = εἶναι λκβωμένος από στοιχείο.

σούρ-ι (τ) ἴδ. ζούρ-ι πκθ. σούρετε.

σούρδέσε-α πκθ. σούρδέσετε ι θόνε κτί λjάνγουτ κjε κουλόν νγκ πλάγκ.

σουροδίμ-ι: πληθ. σουροδίμειτε = κωφότης.

σουροδόγ-όνj, σεδόγ-όνj (τ) [Αστ. surdesco-ere = κωφῶ, κωνῶς κου-
σχίνω τινά· με σουροδοί βέσθετε τουκ' ε κωβεντούαρε (τ) πχθ. σουροδύ
χου-όνειμ, σεδόνειμ.

σούροθ-δι (γ. pogdan) [Αστ. surdus] = κωφός, κωνῶς κωφός πληθ.
σούροθιτε, σουροθνειτε (bogdan) σουροθε-ι πληθ. σούροθιτε = κωφή.

σούρορε-α: (πληθ. χχουρορε) = τὸ ὄρον κωνῶς κάτουρον. — bχj σου-
ρορε (γ) βέj σουρορενε (τ) = περμίες (περμιο) = κωτουρό.

σούρορε-ζένει-ι (τ) [σούρορε-κ-ζένει μετοχ. τοῦ ζε = πιάνω].

σούσάλε-α πληθ. σουσάλιτε ('Αργου.) = κωτσαρρόμ. μίσει· σι τ' ισάβ
κίσει κώκίσειτε· σουσάλε-ι ???

σούσάβε-α ('Ελθισ.) = δικασκορπισμός, κωτσκαρπισμός· (ι) δάθε σουσά-
βεει = τὰ διεσκώρπισι (ι) σπερ(δάβη μβ' κτ' άνει ε μβε κετ' άνει.

σούσάσ-άι-άι (γ) σουσάστ-άτ-άτ (τ), σουσούλάσ-κτ-κτ (γ) ρ. ένεργ.

σούσάτεμ (γ. τ) σουσούλάτεμ (γ) = ζκκκωρκίνουμι, ζκκίζουμι, χκκ-
βίτεμ κωσπ πληκάειτε σουσάτετε = ὅστις γηράσκει ζκκκωρκίναται.

(ι-ε) σουσάιουει (γ) (ι-ε-τε) σουσάτουει (τ) = (ι-ε-τε) χκκβίτουει (γ).

σούσάχε-α ???

σούσουλάσ-άι-άι (γ) σουσούλάτεμ (γ) ιδ. σουσάτ-κτ-κτ-εμ.

σούσούνjε-α ('Ελθισ) πληθ. σουσούνjιτε = βδέλλη.

σούσούνjεζέ-ι (γ. Σ.) πληθ. σουσούνjεζέιτε, σουσούνjεζέ-ι (γ) πληθ.

σούσούνjεζέιτε, πιχβέτσει-ι (τ) πληθ. πιχβέτσειτε.

σούφρε-α πληθ. σουφριτε κωνῶς ἢ βέργη (με ε βύργηj σε πουρτέκκ·
κλι θούπρι-κ (Σ) πληθ. θούπριτε. — σούφρ' ε πούσκεισε = θούπρ' ε
πούσκεισε (Σ) = ἡ βέργη τοῦ τουφεκιού.

σούχημ πχθ. τοῦ σούχνη, σούει κλι (σνηρ.) σούj (γ), φίειμ, πορρίτεμ.

σπχ-μ (Τουρν.) ι θόνει κτὶ βρούγουτ κίε ζε γjύμι περμβενδκ vde
φουντ πρέj ούjιτ, πρεj σε ζίμιτ ούjιτ. — πληθ. σπχάνιτε.

σπαθέσειμ, δάλj πιχέσει, θύει βέσει, βχχημ ι πιχβέσει = πκκβκίνω
τήν σπηθήκην, μ' σπκβέσει μίκίτε = με δούκλει τε πιχβέσει μίκίτε,
πρίθνε βέσει.

σπαγοίανj-αj (τ), σπκγούέj (γ), σπκγούj (σνηρ.), ξεπληρόνω, άντκ-
πυδίδω, άντκμείθω. — σπκγούχημ πχθ.

σπαγίμ-ι, σπκγέσει-κ = ξεπληρωμή, άντκπύδοσις, άντκμυιθή πληθ.

ὀπκγίμετε, ὀπκγέσατε. — ἀπ ὀπκγίμ = ἀνταποδίδω. — μάρρ ὀπκγίμ = ἐκδικουμί.

ὀπαγεσετάο-ι = αὐ κῆε ὀπαγούων = ὁ ἀνταποδοτής, ὁ ἀνταποδίδων.
ὀπαγεσετάρε-ι-χ. θηλ. ὀπαγιματάο-ι, ὀπαγιματάρε-ι-χ θηλ. πληθ.
ὀπαγεσετάρετε, καὶ ὀπαγεσετάρετε, θηλ. ὀπαγιματάρετε, ἀρσ.,
ὀπαγιματάρετε θηλ.

ὀπάλ [σ-πάλ] νδσίεσ φιάλῃνε σέσιτ = ζεμουστηριεύω τι. — καὶ ὀπερ-
φ]αλῃό] (Σ) [ὀπερράλε-α] πλθ. σπάλεμ. ὀπερραλόχεμ.

ὀπάλεσ-ι πληθ. ὀπάλεσιτε = αὐ κῆε ὀπάλ. — ὀπερράλεσ-ι (Σ) πληθ.
ὀπερράλεσιτε.

ὀπάρε (γ) ὀπάθθινε (γ) = ἐπιρ. = ἴδ. πάρε (τ) πάθθινε (τ).

ὀπάρο ι = εἶδος ἀγρίου δένδρου. λῃίτ. ὀπαρρ = νῆε φάρε λῃίσι.

ὀπάρε-α: πληθ. ὀπάττε [Ἑλλην. σπάθη] = ἴδ. κόρδε-α = ζίφος.

ὀπάτουλε α [Λατ. spatula, spathula (σπάθη) = ὠμοσπλάτη κοιν.
κουτάλα. πληθ. ὀπάτουλατε.

ὀπέξε-α (Ἑλθασ.) πληθ. ὀπέξετε = ἴδ. ὀπέσ-ζι.

ὀπέτ: ἐπίρ. = γρήγορα 2) (τοσκιωῶς) = ἐνω ἰς ἴδ. χέρετ. ι-ε-τε ὀπέτ-ε-
-ι-α = τυχὺς, γρήγορος.

ὀπερίον-ό] [Ἑλλην. σπεύδω] = τυχύνω, ἐπιταχύνω σπεύδω, τρέχω
μετὰ σπουδῆς.

ὀπέλε-α (γ bogdan) πληθ. ὀπέλατε = σπήλιον.

ὀπενγό-ό]χέμ ἀντίθ. πενγόν-ό]-πενγό]χέμ-όνεμ.

ὀπενγούρε (τ) ἐπίρ. = ἀνεμποδίστως, ἐλεύθερα. ἀντίθ. πενγούρε. ι-ε-
τε ὀπενγούρε (τ) ἐπιθ.

ὀπενδ-ι (ὀρθότερον σπεντ-ει) πληθ. ὀπένδετε = πτηνὸν [ἴδ. πενδε-α],
ὀπέσ-ζι (Μηρεδίτ), ὀπέξε-α πληθ. ὀπέζετε (Ἑλθασ.) ὀπέσε-α
(Κελ.) σπέσε-α (τ) πληθ. ὀπέσατε.

ὀπένιρε-α: πληθ. ὀπένιρετε (Περμετ) εἶδος χόρτου κοιν. τὸ βοῦξο.
ὀπενέ] (Σ) = ἴδ. ὀπερέ], σπενεσό] (Σ) = ἴδ. ὀπερεσό].

ὀπενέσε-α (Σ) = ἴδ. ὀπερέσε-α (πληθ. ὀπενέσατε ἀχρηστος).

ὀπενέτικε-α (γ) ὀπερέτικε-α (τ) [Ἑλλην. σπλήν] κοινῶς ἢ σπλήνα πληθ.
ὀπενέτικατε, ὀπερέτικατε.

ὀπερβίελ] (Σ) ἴδ. περβέσ ρ.

ὀπερβίελ]εμ (Σ) ἴδ. περβίσεμ.

öπεροβλήξ-έχου = ἐξαγοράζω, λυτρόνω, ἐξαγοράζομαι — λυτρόνομαι.

öπεροβλέσ-α, öπερβλήμ-ι: πληθ. öπερβλέσκατε, öπερβλήμετε = ἐξαγορά, λυτρόωσι.

öπερβλεστιά-ι άρσ. öπερβλεσετάρε-ιχ θηλ. = λυτρότης. και öπερβλήμιάρι άρσ. öπερβλήμιάρε-ιχ θηλ. — πληθ. öπερβλήμιάρετε θηλ. και öπερβλεσετάρετε άρσ. öπερβλεσετάρετε θηλ. — έτι δέ öπερβλήύεσι (γ) πληθ. öπερβλήύεσιτε άρσ. και öπερβλήύσι (γ. συνηρ.) πληθ. öπερβλήύσιτε — öπερβλήύεσι (γ. hudi) πληθ. öπερβλήύεσιτε άρσ.

öπεροβύθ: (Έλθασ.) ιδ. περβύθ.-öπερβύθεμ. ιδ. περβύθεμ. και öπερβύθεμ. (Τυρν.)

öπερογέτι-α, (Τυρν.) öπερκετι-α πουτσετί-α (Κροβιχ) ούρθ-ι (Έλθασ.) = λειχίν, έρπας. πληθ. öπεργετίτε, öπερκετίτε, πουτσετίντε.

öπεροδάξ-άχου (Σ) ιδ. περ(ά)ξ-άχου.

öπεροδρέθ (Σ) = ιδ. περδρέθ. — öπερδρίδεμ = ιδ. περδρίδεμ.

öπεροδρέθ ρ. ένερ. = ζεκλώθω, χζλνῶ τὸ κλωσμένον άντίθ. περδρέθ = κλώθω, πχθ. öπερδρίδεμ άντίθ. περδρίδεμ.

öπερέξ (γ. bogdan) [Λατ. spero-are] öπερεσόξ = ελπίζω, προσδοκῶ. — öπερέξ μεξ Ζότινεξ = ελπίζω εἰς τὸν Θεόν.

öπεροέσε-α [Λατ. spes-i] = ελπία, προσδοκία (πληθ. öπερέσκατε άχρηστος).

öπεροκόξ = δικαυορπίζω ένχ σπυρι έδῶ και ένχ έκεῖ, πχθητ. öπερκόξ-ξεμ.

öπεροκηνά-εμ πχθ. = σπερ(ά)ξ (γ) öπερ(ά)ξ (τ) öπερ(ά)ξου (γ).

öπερολξάξ (Σ) = ξεπλύνω, τöπερλξ (Περμέτ.) öπελξ (τ) öπλξ (γ), öπερλξάχου τöπερλξάχου, öπερλξάχου, öπλξάχου (γ).

(ε) öπερογούλξουε ja (γ) και ούδ. τε öπερογούλξουετε = μετοικεσία.

öπεροδρερόνξ-όξ = άτιμάζω τινά. — öπεροδρερόξουε-νεμ πχθ.

öπεροφάξ (γ) τöφάξ (τ), τφάξ (Περμέτ.) ρ. ένερ. = νδσίερ περφάξε, φανερόνω, πχρουσιάζω, άποκκλύπτω τινά.

öπεροφάξουεμ πχθ. και μέσον, τöφάξουεμ, τφάξουεμ = φανερόνομαι, πχρουσιάζομαι, άποκκλύπτομαι.

öπέσ-ζι (Μιρεδίτα) και öπέξξ-α (Έλθασ.) = ιδ. öπέν(ι-ι. — öπέσε-α ιδ. öπέξξ-α (Έλθασ.).

ἀπέθ' ἐπίρ. = συνεχῶς, συχνάκις, θαμά· κοινῶς συχνά, πυκνῶς. — γζν
ὀπέθ' = συμβαίνει συχνά. — ρράλε ἀντίθ. ι-ε-τε ὀπέθ-ι-α-τε ἐπίθ. =
συχνός-ή-όν, πυκνός-ή-όν, ἀντίθ. ι-ε-τε ρράλε-ι-α-τε.

ὀπεῶνῃ ρ. ἐνερ. καὶ οὐδ. = συχνάζω, θαμίζω, πυκνῶ τι. — πο ὀπεῶ-
jνε γζέλjατε = (κούρ ὀπεῶjνε γζέλjατε) κούρ κενδῶjνε ὀπεῶ γζέλ-
jατε μβε τε γεδιμ (τ). — ὀνκατε ὀπεῶjνε νδε βιέσ-τε = χί βροχλί
θαμίζουσι τὸ φθινόπωρον, ἀντίθ. ρακλόνj-όj.

ὀπετόνj-όj ρ. ἐνερ. = σφίζω τινά, 2) οὐδ. = γλυτόνω. — ὀπετόβα νγα
γῶj' ε ούjκουτ. — με ὀπετόj νje πόρδε· παροίμ. με ὀπετόj ζόγου νγα
δόρα (ἐπὶ ἀνικανότητος).

ὀπειμί-ι = σω-ηρίχ· πληθ. ὀπειμίετε καὶ ὀπετέσε-α πληθ. ὀπετέσατε.
ὀπετεσειά-ι = ἐλευθερωτής· πληθ. ὀπετεσετάρετε. — ὀπετεσετάρε-jα
θηλ. πληθ. ὀπετεσετάρετε· καὶ ὀπετιμά-ι ἀρσ. ὀπετιμάρε-jα
θηλ. πληθ. ὀπετιμάρετε ἀρσ. ὀπετιμάρετε θηλ.

ὀπίε (τ. bogdan) δεργόνj-όj, τῶνj-όj (γ) [Λατ. expedio] ρ. ἐνερ. =
στέλλω, πέμπω (δι' ἄλλου) καὶ ἀπλοελλην. τὸ πηγάζω (ἐγὼ ὁ
ἴδιος = ὀπίε) μτχ. ὀπούουμ (bogdan) ε ὀπούου νδε ὀτεπιτ (bog-
dan) = τὸ ἐπῆγεν εἰς τὸ σπίτι· τὸ ὀπίε δὲν ἔχει παθ. φωνήν.

ὀπίj: ρ. = ξεμουδιάζω· ὀπίχημ οὐδ. = ξεμουδιάζω. — ἀντίθ. πῖj-πῖχημ.

ὀπίνε-α (γ) [Λατ. spina] = ράχισ· πληθ. ὀπίνατε. — μίκου με κθέου
ὀπίνεjε = μ' ἐγκατέλειψεν ὁ φίλος. — ὀπίν' ε ὀτεπίσε = τὸ ὀπισθεν
τῆς οἰκίας. — ἀντίθ. φάκjε ε ὀτεπίσε = τὸ ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας. —
ἴδ. ὀπίνjε-α, κουροῖσ-ζι.

ὀπίρj-ι (γ. τ.) πληθ. ὀπίρj καὶ ὀπίρjατε [Λατ. spiritus] = ψυχή. 2)
ἄτομον, πρόσωπον. πληθ. ὀπίρjατε (budi-bogd.) ἴδ. βέτε. — ἴδjνε
με τέπερ σε νjεζέτ ὀπίρj = ἴδjνε με τέπερ σε νjεζέτ βέτε. — δά
ὀπίρjατε = ἐξεψύχασεν.

ὀπίρjε-α (γ) [Λατ. spiro-are = πνέω] = ἀσθμα.

ὀπίφ (γ) ὀπίχ (τ. γ. Μαλjεσίjα) = ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω τι (ἐπὶ κκαῶ)
Τουρκ. hῗj idῶt, μηχανεύομαι τι τὸ ὅποσον ἄλλοτε δὲν ὑπῆρχε
2) συκοφαντῶ, δημιουργῶ ἀνυπάρχοντες λόγους διὰ τινά. τῶπῖα με
μεντ (τ) ὀπίφ με μεντ (γ) = μηχανεύομαι. — ὀπίφεμ — ὀπίχημ ρ.
οὐδ. ἐφευρίσκουμι, ἐξέρχουμι εἰς τὸ μέσον αὐτομάτως νγα οὐσπίφ
κuj νjερί = νγα δόλj κuj νjερί; πόθεν ἐφανερώθη.

ὀπίφρα-α (γ) πληθ. ὀπίφρατε, ὀπίφρα-α (τ. γ. Μελιέσις - budi) πληθ.

ὀπίφρατε = συκοφαντία, πλάστὸς λόγος.

ὀπίφρα-ι (γ), ὀπίφρα-ι (τ. γ. Μελιέσις) = κ' κ'ῆ ὀπίφ = συκοφάντης
μηχανογράφος· πληθ. ὀπίφρασιτε.

ὀπόρj-όνεμ (Περμ.) = δεκόj-όχημ.

ὀπόρρο (γ. budi) ρ. ἐνερ. ἀποπέμπω, ἀποδιώκω, ἀπομακρύνω. κοιν.
ξεκουμπίζω [ἰδ. Ἑλλην. πόρρω] ὀπόρρεμ = ξεκουμπίζομαι. ὀπόρρου
νγκ σ'τ' ἐμὶ = φύγε ἀπ' τὰ μάτια μου! ὀπόρρου πρεj κενδέj = ξε-
κουμπίσου ἀπ' ἐδῶ.

ὀπόρρα-α πληθ. ὀπόρρατε [Λατ. sporta, Ἑλλην. σπορίς] καὶ κκ-
τσίjε-jx πληθ. κκτσίjετε (ὀρθῶς κκτσίjε-jx) [Ἑλλην. κάλθως]
κάλθως κοιν. κκλάθι.

ὀπούρα-α (Σ) σφογγάριον.

ὀπούρα-α (γ. τ.) (πληθ. ἀχρηστος) [Ἑλλην. σποδός] ἡ χύθολη (ζεστὴ
στάχτη καὶ προύσ-ι (γ. τ.) = θενγίj' τε νδέζουρε.

ὀπούρα-α (γ) κοιν. σπορά.

ὀπούρα-α (Σ) καὶ πούρα-α (Βεράτ) πληθ. πούρατε = πάνδῶε-α (τὸ
πόδι τῶν τετραπόδων ζώων).

ὀπούρα ρ. οὐδ. = τραβῶ τὰ μαλλιά, τὰ φορέματτα, θρηνηλογῶν.

ὀπροβόj-όχημ = ἰδ. προβόj-όχημ.

ὀπρόρα-α (τετραγλωσσον) δράκων.

ὀπρουζίσ-ίτ-ίτ (γ) ρ. ἐνερ. = περζίεj προύσινε καὶ ὀπρουζίσ-ίτ-ίτ (γ) =
περζίεj ὀπούρατε.

ὀτάρα-α (γ. bogdu) = πουρτέκ' ε γjάτε κ'ῆ ὀκούρινε ουλίνjτε, ἀρ-
ρετε κ.τ.λ.

ὀτάρα-α, (γ) ὀτάρα-α (budi bogdau) πληθ. ὀτάρατε, ὀτάρατε = ζῶον.

ὀτάjε-α (Περμέτ) = ἰδ. ὀάjε-α.

ὀταμρα-α (γ bogdau) πληθ. ὀταμρατε, ὀταμρα-α (τ) πλ. — κτε
ὀτάμρα-α, (Περμέτ.), κοντροβε-jx (Τουρν.) πληθ. ετε κόμρα-jx =
κοντροβε τενεκίε jx κ τουνδῶι κ κκλάjι πληθ. κόμρατε.

ὀταμρά-ι (τ) κερμεύς, κοντροβεδσί-ου (γ) ἢ κοντροβεδσί (γ) (μὲ
κκτάληζιν ὀτωμν). κομρατί-ου = κερμεύς.

ὀτάνκ (γ) ρ. = ξεπυγιάζω, ἀνκοτηλόνομαι πσέ ὀτανγ κῶτου; ἀόρ. ὀτάν-
γα-ε-ου, μετοχ. ὀτανγῆ ἰδ. ὀτάνκ-γου.

οτάνγεμ. : πκθ. = άνημερω.

οτάνκ-γου (Τουρκν.) πληθ. οτάνγχετε. — οτάνγου ι οηγίτεσε (Τουρκν.) = ι θόνε κτιγ θούμνιτ χέκουριτ κχε ε νγούλινε νδε μάζε τε οηγίτεσε εν τη φράσει άοτε νγρίμ ε άοτε hεμε οτάνκ = (όταν τις ξεπαγκιάζει εξ κίφνιδίου φόδου).

οτάρε-α ειδος χόρτου [Ίταλ. stramonio]. — πκρομ. κχόφτε οτάρε εδέ περσοέσι, σε νέβε hούζκ σ' νκ κχεσι. — (λέγεται όταν ή τράπεζκ των προσκεκλημένων γίνεται επί ζημία μάλλον των προσκεκλημένων). — ώσχύτως επί των άώρων όπωρικων τά όποια δέν τρώγονται π. χ. κχένκεκ οτάρε δάδκ, φιδί = σ' ουχάνγκεκ κ.τ.λ.

οτράτ-έι-έι (Σ) πληθ. οτράσιμε οτρίνι οτράσινε άόρ. οτάρε-ε-ι (επί φαγητων) οτράσιμε κχέπετε, πουροίνχετε λχάνκτε (επί λχχνικων).

οτάρε-α (budi-bogdan) ιδ. οτάρζε-κ (γ).

οτάτ-ι (γ. τ.) [Λκτ. ρ. sto] πληθ. οτάνκτε = άνάστηκ, φυή, τό μχκρε, τό μέγεθος του σώματος: λχεσόι οτάτ = hεχέμ οτκτ γιάτε. οτατ-γιάτε-ια επιθ. = μεγάλου άκστήματος άντιθ. οτατ-οκούρτενε-ι-κ (γ) σατ- οκούρτερε-ι-κ = βρχχύσωμος.

οτάτε = έπτά. — οτάτε κ = τό έπτά. — (ι-ε) οτάτε-ι-κ = έβδομος-η.

οτατε-δίετ κκί οτατε-δίτε = έβδομήκοντκ.

οτατε-μχεδίετ κκί οτάτε-μχεδίτε = δέκκ έπτά.

οτατε μεζάι (Περμέτ.) έπιρ. = έπτκπλως.

οτατε-μεζόνι (Περμέτ.) ρ. ένεργ. = κάμνω έπτκπλωσν.

(ι-ε) οτάτεμεσιε (Περμέτ.) έπιθ. = έπτκπλως-ή.

οτατεσέ έπιρ. = έπ-κχώς.

οτατεσ-ι = τό έπτάριον.

οτέκ-ου κκί οτέκ-γου (τ) πληθ. οτέκχετε, οτέγχετε κοινώς ή κχκσιά: οτέκου ι κόπεστίτ (γ) = οτέγου ι κόφστίτ (τ).

οτέκγου (Dibκ) πληθ. οτέγχετε = έμπόρευμα 2ι άγορά ιδ. τρέκ-γου. οτεκάρ-ι (γ. Μκλχεσίκ budi) = ό ξενιτευμένος (Τουρκ. κουρβεσί).

οτεκάρε-ια = θηλ. πληθ. άρσ. οτεκάρχετε, θηλ. οτεκάρχετε.

οτεκάρε-ια = όταν ό πόνος δέν στέκεται εις έν μέρος του σώματος, αλλά μετακχίνει από τό έν εις άλλο μέρος του σώματος (επί ρευματισμοσ ή πλευριτίδου).

οτεκάρ-ι (Dibκ) = πρχκματευτής, μικροέμπορος πληθ. οτεκάρχετε, ζέ-

νος = (ι άροδουρ πρεϊ ν'ε τιέτρεε δέου)· θηλ. ότεκτάρε-ϊκ πληθ.
ότεκτάρετρε.

ότεκτόν' (budi) ρ. ούδ. = τ'αξειδεύω· ξενιτεύομυ, ύπάγω εις τ'ά ξένκ
(Τουρκ. b'ij κουρβέτ όκοϊ νάε δέ τρε χ'ούαϊε).

ότελίο (γ. 'Ελθ'αο.) έκτυλίσσω κοινώς ξετυλιζώ. — τ'ό-τελιϊ (τ) τ'ό-τίελ
κ'ι τ'ό-τιέλ (τ), ότιλεζ'όν' (Περ.) [ιδ. έλλην. τυλίσσω] φτιλιόϊ (Καβ.
Τουρκ. Κρού'κ), φτιλιζ'όϊ (Τουρκ.) ότελίο πελιχ'ό'ερε. — τ'ό-τιλεμ (τ)
στιλεζ'όνεμ (Βεράτ.). φτιλόζεμ (Καβ. Τουρ. Κρού'κ) φτιλιζ'όζεμ (Τουρ.)
[ιδ. 'Ελλην. τίλλω].

ότελούνγε-α = ξεφτυλισμένον μ'κ'ι έλλ' όχι κ'ι κλωσμένον· λ'εσ' ι φτι-
λιζ'όμ. πο. ιο εδ' ι τιέρεε. — ν'ε ότελούνγε λ'εσ'ι = πόκος μ'κ'ιλιου·
πληθ. ότελούνγετρε.

ότεμάνκ-γου (γ. bogdan-budi) ότεμάνκ (=) ρ. = άποσύρω· ότεμάνγεμ,
(τ) = άποσύρομυ, άνωμεζ'όμυ.

(ι-ε) ότεμάνγετρε (budi) ότεμάν'ετρε (bogdan) = άριστερός-ά· δορ'ε ότε-
μάνγετρε = άριστερό χ'εϊρ.

ότένκ-γου άρσ. πληθ. ότέν'ετρε ('Αργυρ.) = ιδ. β'ανγ'όσ-ι η ότένεγε-κ
('Αργυρ.). πληθ. ότένεγετρε ι ε στένεγετρε-ι-κ = ι-ε βένεγεε-ι-κ. —
ιδ. β'ανγ'όσε-ϊκ.

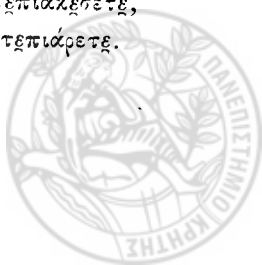
ότέπε-α ???

ότεπ'ά-νι ('Ελθ'αο.) πληθ. ότεπ'άν'ετρε = στοπάν-ι = τυροκόμος.

ότεπι-α πληθ. ότεπι'ετρε [Λατ. hospitium] = οίκος, οίκις, όσπίτιον
κοινώς σπιτι.

ότεπι-περ'όέτοκε-ια ('Ελθ'αο.) = κ'ιτ'όγειον (= ότεπι περ' μ'βε δ'ετ πα
τσαρ'άκ). — ότεπι-περ'όέσε-κ (Τουρκ.), ότεπι ιερ'εβ'ι (Τουρκ. ιέρ =
τόπος). — ότεπι-κρεβ'έτ = ότεπι με δυ-τρ'ι σ'καλα περ' μ'βε δ'ετ. —
ότεπι ε ν'άλ'ετρε (γ) η ότεπι ε ν'γ'όίετρε (γ) = ότεπι με τσαρ'άκ =
άν'όγειον. — ότεπι'ε συν'ά'εζ'ε = (Τουρκ. κ'αρ'άτ ζ'ά'φ) ότεπι ε θύεμ
(γ. Μ'κ'ι'εσ'ι) = ότεπι ε β'ιέδε η ε σ'αέ'ιε π'εϊ'ε κουσ'άρεσ' (δηλ.
άσυλον βεθιςμένον) κ' π'εϊ'ε κ'εμ'ι'άσ.

ότεπι'άκσ-ι, ότεπι'άκ-ου (Σ) άρσ. ότεπι'άκε-ϊκ θηλ. πληθ. ότεπι'άκετρε
άρσ. ότεπι'άκετρε θηλ. = οίκι'ά'ός, οίκογενει'ά'ρχι'ε και ότεπι'άκσ-ι
(Βεράτ.) πληθ. ότεπι'άκσ'ετρε, ότεπι'άκσε-ϊκ πληθ. ότεπι'άκσετρε,
ότεπι'άρ ι πληθ. ότεπι'άρετρε θηλ. ότεπι'άρε-ϊκ πληθ. ότεπι'άρετρε.

ἄσπερ-ι (ἀνχορομμχτισμός) = ἰδ. ἄσπερ-ι-ι.

ἄσπερ-ι ρ. = ἰδ. ἄσπερ-ι.

ἄσπερ-ι, ἄσπερ-ι (Ἀργυρ.) ? ? ? (στεριεύω ἐπὶ ὑγρῶν).

ἄσπερ (Ἑλβασ.) ἄσπερ-ι (Τυρχν.) καὶ ἄσπερ-ι, ἄσπερ (Καθ.) μῆξ (Κροβζκ)

ἄσπερ-ι (Περμέτ.) (κατὰ συγκοπήν ἄσπερ-ι) ρ. = στεριεύω — ἄσπερ-
πύνη δέντε (Τυρχν.) = ἄσπερ-ι δέντε = κούρ νούκε κάνα τ' ἀμβελξε. —

ἄσπερ-ι λγούμι, ἄσπερ-ι λγούμι κ.τ.λ. — ἄσπερ-ι κρόι = ἄσπερ-ι κρόι =

ἄσπερ-ι κρόι, μὲν κρόι = ἄσπερ-ι κρόι = ἐστεριεύω ἢ βρούσις. — (πρῶτ.

φωνή λείπει).

ἄσπερ-ι-α = ραγδαία βροχή = ὅτι με ἐρε τε μάδε — καὶ κένε ἄσπερ-ι-α

μάδε = ἔβρεξε ραγδαία βροχή. τρεῖ δέτε πάρα, τρεῖ δέτε μὲρ-απα,

να βιέν Ζόνζα (= ἡ Παναγία). με ἄσπερ-ι-α (ἐννοεῖται ὅτι περὶ

τὰς 15 Αὐγούστου, ὅ ἐστι τῆς Παναγίας, πάντοτε συμβαίνουσι

ραγδαία βροχία.

ἄσπερ-ι (Περμέτ.) ρ. οὐδ. = ἄσπερ-ι-α μὲ τε δάλλετ jάσπε (ἐνεκα

δυσκοιλιότητος) ἰδ. ρεζζιμί-ι.

ἄσπερ-ι α : πληθ. ἄσπερ-ι-α (γ. τ. bogdan) [Ἑλλην. στέριφος] =

στερῆ, δέλλε, δι, λγόπε κξε νούκε πιέλ. ἀντίθ. πελξ-ζκ. — δέλλε

ἄσπερ-ι, δι ἄσπερ-ι, λγόπε ἄσπερ-ι κ.τ.λ. (ἔτι καὶ ἐπὶ γυναικῶν) κξὸ

ἄσπερ-ι ἔσπε ἄσπερ-ι.

ἄσπερ-ι (Περμέτ.) = ἰδ. δερμίζετ.

ἄσπερ-ι-ι (γ) πληθ. ἄσπερ-ι-ι = ἐρπετόν (ἐν γένει ἄσπερ-ι τὰ ἐρπετά,

ὡς ὄφεις, σκῆρα κ.τ.λ. καὶ ἄσπερ-ι-ι (τ).

ἄσπερ-ι (γ. τ) ἄσπερ-ι. ἄσπερ-ι-ι θηλ. = πηλογέρων, πηλογέρων, ὑπέρ-

γερὸς λίαν γηραλέος-α, (ἐπὶ κκαῖς σημασίας) ὡς εἶπεῖν ἄσπερ-ι-ι γου

ἄσπερ-ι θηλ).

ἄσπερ-ι α (Περμέτ.) πληθ. ἄσπερ-ι-α = ἄσπερ-ι-α με ούξε.

ἄσπερ-ι (Ἀργυρ.) ἰδ. ἄσπερ-ι (Ἀργυρ.).

ἄσπερ-ι-α (bogdan) στεριώσις, Ἰταλ. sterilila καὶ μεταφορικῶς

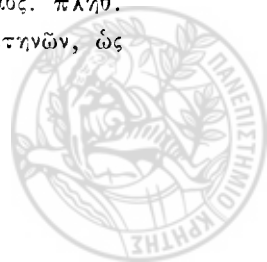
ἀγονία, ἀκαρπία. πληθ. ἀκαρπία

ἄσπερ-ι-α (γ. Μελξζσία) ὄνομα περιληπτικῶν = ἀρτία καὶ κατσίκα ἀνα

κατωμένα.

ἄσπερ-ι α [ἄσπερ-ι] (Ἑλβασ. γ) = πρόσθεσις, αὔξησης, πληθυσμός. πληθ.

ἄσπερ-ι, 2) ἄσπερ-ι ε ἄσπερ-ι = ὁ πληθυσμός τῶν κτηνῶν, ὡς

προβάτων, κίμων, βοών κ.τ.λ. άπ (έέλγητε, κ δίτε, κ λγόπετε με
 ότεσε, άσ με θένε κτδ σκζέρκ κ κτδ κέτδ κ κτδ βίτδκ κζε τε
 πιέλενε πηλετε τ' κ μάρρε κ ζότι δένετ.

ότιε: ρ. ένερ. ότι (συνηρ.) (γ) = ρίπτω, κοιν. ρίχνω. — ότιε όυτε = άτε-
 νίζω. — ότιε όόρτε = μκντεύω, ότιε πούσκη = πυροβολώ, ότιε κάλκ
 περ κτε = τόν συκοφκντδ. — ότιε νλερ μέντ = βέ νλερ μεντ. — ότιε
 φρίκη = φρεφρίζω, έμπνέω φόβον. ότιε νδε δέτ = θάπτω. — ότιου
 μδ' κτέ, πο νούκ' ε κοδίτι πλζούμδ = έπυροβόλησεν ένκντίον του
 άλλκ δέν τόν έπέτυχε τδ μολύδι. — ότιε όούρδατε = κάμνω τόν
 κωφόν. — ότιε = άποβάλλω (έπι έγκύου γυναικός). — Ζότι κ ότιν
 ένγζουλιν' ε μίρε (γ) = ό Κύριος τόν ένέπνευσεν είς τδ κκλόν. άόρ.
 ότίτκ-ε-ου, μτχ. ότίμ (ι) ότίρε (τ).

ότιέλε-ζα (Έλθκσ.) = κοιν. τδ άνέμδ. πλκθ. ότιέλετε κκί γζεκτόρε-ζκ
 (Κάβ.) πλκθ. γζεκτόρετε, έλζεμίνε-ζκ (Τυρκν.) πλκθ. έλζεμίνετε,
 κνεμδ-κ (Σ) πλκθ. κνεμίτε. — ότιέλε-ζκ (Έλθκσ.) πλκθ. ότιέλετε =
 τδ μάτι του νεροδ, ότκν γυρίζη τδ νερό σκηκμκτίζε ένκ μάτι είς
 τήν μέσην.

(ι) ότίμ-ι (bogdan), ε-ότίμε-ζκ = ύποκκρυμμένοσ-η, βκλμένοσ-η.

(τε) ότίμετε = τδ ρίπτειν.

ότίρεμ (γ. τ) ότίρεμ (Σ) πκθ. του ότιε. — ότίρεμ σι κ μάρρε = ύποκρί-
 νομκ τόν τρελλόν. — ότίρετε, τριτοπρόσωπον = όρέγομκ. — με-τε-ι
 ότίρετε περ μίδ, περ πέσκ, περ κζούμξδτ κ.τ.λ. κκ-ου-ου ότίρετε
 περ μίδ, περ πέσκ, περ κζούμξδτ.

ότίεσ-ι = κδ κζε ότιε όόρτε πλκθ. ότίεσιτε (Τυρκ. φκλδδöi).

ότίεσε-α θηλ. (Περμέτ.) (Τυρκ. φκλ(δδöre) = κζδ κζε ότιε όόρτε.

ότίζε-α (γ) [ιδ. Έλλκην. στίζω = κεντδ] πλκθ. ότίζκτε (γ).

ότίζε-α πλκθ. ότίζκτε = λόγγη.

ότίζεξε-α (Περμέτ.) ύποκορ. [ιδ. ότιε, ότι .

ότιζε-α: πλκθ. ότίζκτε (γ) = κκλτσβελόνη, [ώσ τδ έλλκηνικόν βέλοσ
 κκί άπλοελλκν. βελόνι].

ότίζε-κékj-ι (Τυρκν.) = συκοφκντκσ. — κδ κζε ότιε κékj με φιάλζε
 περ τιέτερινε. — ότίζεξε-κékje-ζκ θηλ.

ότίζ (Περμέτ.), ότίρ (Βεράτ.) = στύρ (γ).

ότιλεζόνj-όνεμ (Βεράτ.) = ιδ. ότελίσ-εμ (Έλθκσ.).

ötjékezá' ε βκτίνεσε (Τυρν.) = öπίλγτσκτ' ε βκτιτ (Σ) = öκζεπίνj-τε
κjε νγρέχενε βετίμενε.

ötjéoraitε (γ. τ. budi) = 'δ. ökjéoraitε.

ötj (γ) ρ. ένερ. σπρώχνω, πρρκκινω, στύj (τ) άόρ. στύνκ-ε-ι (γ)
ötύ:κ-ε-ι (τ) μεχ. ötü (γ) ötüρε (τ) πκθ. ötüχεμ. (γ) ötüχεμ. (τ)
= σπρώχνωμι, πρρκκινώμι. — κουö τε ötüρι τε βενjтö κετε
πύνε; τίς σε πρρκκίνησε νά κάμηε τοüτο;

ötύλe-α πληθ. ötüλκτε = στυλος. [Έλλην. στυλος].

ötuπα-ökrónjε-α = τυπογραφία. πληθ. ötuπαökrónjκτε.

ötuπα-ökrónjεσ-ι = τυπογράφος πληθ. ötuπα-ökrónjεσιτε

ötuπ ή ötüπι, = κοπκινίζω, τσκκκκκτω, κκκκκκκκκκκ. ötuπέj
(Άγγλ.) ???

ötύπεμ: πκθ. = [δ. Έλλην. τυπω, 'δ. πρρτύπ].

ötύπεσ-ι = τό γουδοχέρι πληθ. ötüπεσιτε.

ötuπέσ-ι = τό γουδι κοιν.

ötüö (γ) = δικθκίνω τόν ποτκκκν, ötüö (βεράτ.), ötüj (Περμέτ.) ώς
ötüö λjούμενε = ötüö λjούμενε, ötüj λjούμενε = δικθκίνω τόν πο-
τκκκν.

ötύρεjε (γ), ötüρετε (Βεράτ.), ötüχετε Περπέτ.). — πκθ. νούκε ötü-
ρετε λjούμι νδε δίμενε = νούκε ötüρετε λjούμι νδε δίμενε = νούκε
ötüρετε λjούμι νδε δίμενε = δέν είνκκ δικθκκός ό ποτκκκός τόν χεi-
μών.

ötónj-ój ötónεμ ρ. ένερ. = κύγκκκίζω, πρρσθέτω. πάθ. ötüχεμ-όνεμ.

ötók-γou: πληθ. ötüγjετε: κοιν. κουφοζυλιά.

ötóupe-α [Έλλην. ötüπη ή τε στύπη] = τό χονδρόν κλωσμκ φλουö
στελέχουε λίνου ή κκκκκκκκ, τκ συντετρμμένκ τοü ζυλοειδούε μέ-
ρουε κύτων 2) τό ειε τκ σκκκκκ κκκ τκκ ποτίλικκκ τεθέμενον
στουπώμκ πληθ. ötüπκτε: κκκ ötuπι-κ πληθ. ötuπιτε.

ötuπój-óχεμ (γ. Σ. Τυρν.) ρ. = στουπόνω-ομκκ.

ötuφ-ι: πληθ. ötüφκτε = είδος κκκκκκκκκκκκ.

ötuφ-ι ι κράκκκ κκκ τσπούθι ι κράκκκ (Jάκκκκ) = ή ömuπλάτκ.

ötrázε-α (budi) 'δ. ρόνjε-κ [Σλκκκκκκ λέζικε] πληθ. ötrázκτε.

ötrázεjε-ο-ι (budi) 'δ. ρόνjεσ-ι [βουλγ. στρκκκκ-ι = φύλκκ] τό θηλ.

ötrázεjάρε-ja 'δ. ρόνjεσε-jκ πληθ. ötrázεjάρετε άρσ. — ρετε θηλ.

στορνιτόχημ-όνεμ παθ. άντιθ. ληρόνεμ-όχημ. — στροντσόνεμ (Άργυρ.),
 στριντόχημ (Τυρ.).

στρέπ-λι (Έλβασ.) πληθ. στρέλιχτε = κρύμχτε κηε ζε διαθι.

στρότε ιδ. σκρέτε = έρημος.

στρίχημ (Τυρην.) ιδ. στρύχημ.

στρί (γ. τ.) ρ. ένεργ. άπλώνω, έζκπλώνω, στρίε κμχβτε, δούχτε =
 έζκπλώνω τά πόδια, τά χέρια. — άόρ. στρίνχ-ε-ι (γ) στρίτχ-ε-ι (τ)
 παθ. στρίχημ (γ) στρίχημ (τ).

στριγλ-νι (Σ) ιδ. στρίκ-γου πληθ. στρίγκνίχτε. — στρίκ-γου άρσ. πληθ.
 στρχτε = ύπέργηρος.

στρίχη-α θηλ. [Έλλ. στρίγξ-γος] είδος κόρκακος = νυκτοκόραξ ύποτιθέ-
 μενος ολέθριος εις τά βρέφη, 2) οί ύπεργηράσκοντες οίτινες κατá τήν
 δημώδη ιδέαν μετκμρφοϋνται εις στρίγλαν. κοινώς στρίγλος, στρίγλα.

στρο-έρε-α (Μυζεκχηεα) = τύπος μή έκτεθειμένος εις τόν άέρα. (αδιά-
 φωρον άν εινε ήλιος ή σκιά).

στρον-όχ (Λατ. sterno - Έλλην. στορένωμι, στρώννωμι παθ. στρό-
 νεμ-όχημ = στρώνω. 2) ύποτάσσω. — στροη δένε = ύποτάσσω τήν
 γήν. — στροή τρουδέζνε = στρώνω τó τρχπέζι, άντιθ. ρρισ ή ρριτ
 (τ) τρουδέζνε = σηκώνω τó τρχπέζι.

στροόκουλε-α (Σ) πληθ. στροόκουλχτε, στροόφκχ-α (γ) = φωλεά τών
 θηρών. πληθ. στροόφκχτε, στροόφκουλε-α (Βεράτ.) = ε κάπη βίσηνε
 νδε στροόφκετ. — στροφάκ-ου (Άργυρ.). — δίτεν' ε σεν-Βχσιλιετ
 κετσέν δίτχ σά δξέρι νγα στροφάκου. — πληθ. στροόκουλχτε, στρο-
 φάκετε.

στροφ-εμ (Καθ.) ιδ. στέρ-εμ.

στροϋκεμ (Περμέτ.) = κμπουριάζω, ζχρόνω.

στρούγγε-α (γ. τ.) = ατιέ τεκ βένε δεντε περτε μβιέλεε πληθ. στρουν-
 γατε.

στροϋθ. ρ. = στραγγίζω — άντιθ. νδρϋθ.

στρούδεμ παθ. άντιθ. νδρϋδεμ.

στρούχημ (γ) στρουχημ (Πυρν.), στρούδεμ (Περμέτ.) στρίχημ (Τυ-
 ρην.) στρίχημ (Σ) = τχνίζομχι, τχνιοϋμχι, ξηροτχνιοϋμχι, άντιθ.
 νδρϋχημ.

στυ: έπίρ. = άκρωτηριασμένος.

σῦτ-ι, ἀρσ. σῦτρε-α θηλ. πᾶν ἀκρωτηριασμένον πρᾶγμα κοιν. ὁ σῦτος ἡ
 σῦττα. — déλγε σῦτρε=δέλγε πκ βίνj. — δι σῦτρε = δι πκ βρινj. —
 dxσ. σῦτ = dxσ πκ βρινj. — στᾶμβε σῦτρε = στᾶμβε κji ι ουκᾶ θύεμ
 κjάφκ κ βέγjα.

σῦτόνj - ὄj - ὄνεμ - ὄχημ = ἀκρωτηριάζω-ζομαι.

σφρῶj (γ. τ.) = νδσίεφ φρύμενε = ξεφουσκώνω τι. — σφρῶj τσκληίζουνε =
 ξεφουσκώνω τὸν ἄσκόν. — σφρῶj χῦνδερε = νδσίεφ κjῦρρετε πρέj
 χῦνδεε. — ἀντίθ. φρῶj (γ) φρῶj (τ) = φουσκώνω. πκθ. σφρῶχημ (γ)
 σφρῶχημ (τ) = ξεφουσκώνω, ξεθυμόνω, ἀντίθ. φρῶχημ (γ) φρῶχημ (τ).

T

τά (γ. τ) ἀρσ. πληθ. τοῦ τε (τ) καὶ τῆ (γ) καὶ τᾶ (bogdan) = αὐ-
 τοί. — μβε τᾶ = εἰς αὐτούς, μβι τᾶ = ἐπ' αὐτούς.

τᾶ ἀντων. ἰδ. κερᾶ (bogdan), κτᾶ (bogdan). ἰδ. τέ (τ) τῆ (γ).

ταγάρο-ι καὶ τανγάρο-ι (Σ) πληθ. τγάρερε, τανγάρερε = μαγκάλι.

ταῖρε-α (γ) = κjέjε ε βούκερε κji βένε βούκερε νδε φούρε, καὶ τανούρ-ι

(γ) [ὀρθότερον τανουρ-όρι] πληθ. τανόρερε.

τακόj (Σ) ρ. μετκβ. [Iτζλ. tocare] = ἰδ. χᾶς, πίκjεμ.

τακσό-ζι (Ἀργυρ.) πληθ. τκσέζερε. — με βιέν τκσές = με βιέν τε
 βεσῑτέρε (Ἐλβεκσ.).

ταλ (γ. τ) = δικσκεδάζω τινά. — τᾶλεμ = δικσκεδάζω, χορκατεύω. —
 τᾶλεμ με φῶνjνε.

ταλαγάν-ι (τ) = ἡ κάπκ καὶ τκλγάνε-jα πληθ. τκλγάνερε.

ταλάσ-ζι [Ἑλλην. ὁ σάλος, Λατ. salum] = τὸ σάλεμκ τῆς θαλάσ-
 σης, (ἐκ τοῦ θάλκσσκ). — bᾶν τκλᾶς = κάμνει θάλκσσκν.

τάλε-α (Jάκωβκ-Πριζρένι) = κκλάμι ι μίσερετ = φρούμ-ι.

τάλjερε (Ἐλβεκσ.) πληθ. = Ἀλφκβητάριον (βιβλίον).

τάλjεο-ι: πληθ. τάλjερερε = ἰδ. τινάο-ι.

ταλjούρε-ja = κοιν. πιάτον. πληθ. τκλjούρερε, καὶ τκουλjάρε-jα (γ)
 πληθ. τκουλjάρερε.

tāμε-α (Τυρκαν.) = πηj ἡ (ἔπου βρούει τὸ ὕδωρ) ἰδ. γούρε-α, κοιν. ἡ

στρεψιτόχημ-όνεμ παθ. άντιθ. ληρόνεμ-όχημ. — στρεψτόνεμ (Αργυρ.),
στριντόχημ (Τυρ.).

στρέπ-βι (Έλθασ.) πληθ. στρέβ)ατε = κρύβ)ατε κ)ε ζε διαθι.

στρέτε ιδ. σκρέτε = έρμος.

στρίγγεμ (Τυρ)ν.) ιδ. στρόκ)εμ.

στρί) (γ. τ.) ρ. ένεργ. άπλόνω, έξκπλόνω, στρί) κ)α)ατε, δούατε =
έξκπλόνω τ) πόδι, τ) χέρι. — ά)ρ. στρί)κ-ε-ι (γ) στρί)α-ε-ι (τ)
παθ. στρί)εμ (γ) στρί)εμ (τ).

στρί)α-νι (Σ) ιδ. στρί)κ-γ)ου πληθ. στρί)κ)ν)τε. — στρί)κ-γ)ου ά)ρ. πληθ.
στρί)ατε = ύπέργ)ος.

στρί)α-α θηλ. [Έλλ. στρί)ζ-γ)ος] είδος κόρ)κος = νυκτοκόρ)ξ ύποτιθέ-
μενος όλέθριος εις τ) βρέφ)η, 2) όι ύπεργ)ηράσκ)οντες ό)τινες κατ) τ)η
δημόδη ιδέ)ν μετ)μορφ)ν)ν)τι εις στρί)κ)ν. κοιν)ς στρί)κ)ος, στρί)κ).
στρί)α-α (Μυζε)α)α) = τόπος μ) εκτεθειμένος εις τ)ν άέρ). (άδι)ά-
φορον άν ει)νε ήλιος ή σκιά).

στρί)ν-ό) [Α)τ. sterno - Έλλ)ν. στρί)ν)ν)μι, στρί)ν)ν)μι παθ. στρί)-
νεμ-ό)εμ = στρί)νω. 2) ύποτάσσ)ω. — στρί)ν) δέ)ν = ύποτάσσ)ω τ)η
γ)η. — στρί)ν) τρουβέ)ε)ε = στρί)νω τ) τ)απέ)ζι, άντιθ. ρ)ρι ή ρ)ριτ
(τ) τρουβέ)ε)ε = τ)κ)ών)ω τ) τ)απέ)ζι.

στρί)ν)κ)α-α (Σ) πληθ. στρί)ν)κ)ατε, στρί)ν)κ)α (γ) = φ)λα) τ)ν
θηρί)ων. πληθ. στρί)ν)κ)ατε, στρί)ν)κ)α-α (Βεράτ.) = ε κά)κ) βί)ε)ε
ν)ε στρί)ν)κ)α. — στρί)ν)κ)α-ου (Αργυρ.). — δίτε)ν' ε σ)ν-β)κ)σίλ)ιτ
κ)ετ)σέν δίτ)α σ)ά δ)ρε)ι ν)κ) στρί)ν)κ)α-ου. — πληθ. στρί)ν)κ)ατε, στρί)-
ν)κ)ατε.

στρί)ν)εμ (Κ)α)β.) ιδ. στρί)ν)εμ.

στρί)ν)κ)εμ (Πε)ρ)μέτ.) = κ)κ)υ)ο)ρι)ά)ζ)ω, ζ)κ)ρόνω.

στρί)ν)κ)α-α (γ. τ.) = α)τιέ τ)κ) βέ)ε) δ)ε)ν)τε πε)ρ)τε μ)βιέ)λ)ε πληθ. στρί)ν)-
κ)ατε.

στρί)ν)θ. ρ. = στρί)ν)κ)ί)ζ)ω — άντιθ. ν)δ)ρύθ).

στρί)ν)δ)εμ παθ. άντιθ. ν)δ)ρύδ)εμ.

στρί)ν)κ)εμ (γ) στρί)ν)κ)εμ (Πυ)ρ)ν.), στρί)ν)δ)εμ (Πε)ρ)μέτ.) στρί)ν)κ)εμ (Τυ-
ρ)ν.) στρί)ν)κ)εμ (Σ) = τ)κ)ν)ζ)ο)μ)ι, τ)κ)ν)ο)δ)μ)ι, ζ)η)ρ)ο)τ)κ)ν)ο)δ)μ)ι, άντιθ.
ν)δ)ρύκ)εμ.

στρί)ν)κ)εμ: έ)πίρ) = άκ)ρω)τ)η)ρ)ιασ)μέν)ος.

öüt-ι, άρσ. öütε-α θηλ. πᾶν άκρωτηριασμένον προᾶγμα κοιν. ó ööutos ή ööutz. — déljε öütε=déljε πκ bίνj. — δι öütε = δι πᾶ bρινj. — dαö. öüt = dαö πκ bρινj. — öταμβε öütε = öταμβε κji ι ουκᾶ θύεμ κjάφκ α βέγjα.

öυτόnj - öj - öνεμ - öχεμ = άκρωτηριάζω-ζομαι.

öφρöj (γ. τ.) = vδσίερ φρöμενε = ξεφουσκώνω τι. — öφρöj τσκλjίκουνε = ξεφουσκώνω τόν άσκόν. — öφρöj χούνδετε = vδσίερ κjύρρατε πρέj χούνδεö. — άντίθ. φρöj (γ) φρöj (τ) = φουσκώνω. πκθ. öφρöχέμ (γ) öφρöχέμ (τ) = ξεφουσκώνω, ξεθυμόνω, άντίθ. φρöχέμ (γ) φρöχέμ (τ).

T

τά (γ. τ) άρσ. πληθ. τοῦ τε (τ) και τῆ (γ) και τᾶ (bogdan) = κύ- τοί. — μβε τᾶ = είς κύτους, μbi τᾶ = έπ' κύτους.

tā άντων. ιδ. κετᾶ (bogdan), κτᾶ (bogdan). ιδ. τέ (τ) τῆ (γ).

ταγάρ-ι και ταγάρ-ι (Σ) πληθ. ταγάρετε, ταγάρετε = μκγκάλι.

ταῖρε-α (γ) = κjέjα ε βούκεσε κji βένε βούκετε vδε φούρρε, και τκνούρ-ι

(γ) [öρθότερον τκνούρ-öρι] πληθ. τκνούρετε.

τακόj (Σ) ρ. μετκβ. [Ίτκλ. tocare] = ιδ. χᾶσ, πίκjεμ.

τακός-ζι ('Αργυρ.) πληθ. τκκόςετε. — με βιέν τκκόςε = με βιέν τε βεöτέρε ('Ελθκσ.).

τάλ (γ. τ) = δικσκεδάζω τινά. — τᾶλεμ = δικσκεδάζω, χορκτεύω. — τᾶλεμ με φöñjνε.

ταλαγάν-ι (τ) = ή κάπα και τκλκγάνε-jα πληθ. τκλκγάνετε.

ταλάσ-ζι ['Ελλκλ. ό σάλος, Λκτ. salum] = τό σάλεμκ τῆς θκλάσ- της, (έκ τοῦ θάλκσσκ). — bᾶν τκλᾶς = κάμνει θάλκσσκν.

τάλε-α (Jάκoβκ-Πριζρένι) = κκλάμι ι μίσεριτ = ρρούμ-ι.

τάλjετε ('Ελθκσ.) πληθ. = 'Αλφκβκητάριον (βιβλίον).

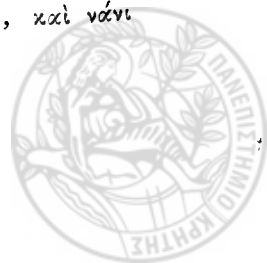
τάλjεθ-ι: πληθ. τάλjερετε = ιδ. τινάρ-ι.

ταλjούρε-ja = κοιν. πιάτον. πληθ. τκλjούρετε, και τκουλjάρε-jα (γ) πληθ. τκουλjάρετε.

tāμε-α (Τυρκν.) = πηj ή (öπου βρöυει τό öδωρ) ιδ. γούρρε-α, κοιν. ή

- μάνα του νερού. πληθ. τᾶμετε. — μβε τᾶμετ' τ' ούγιτ = εἰς τὴν μάνα του νερού.
- ταγαῶρ-ι (Σ) = ἴδ. ταγαῶρ-ι πληθ. ταγαῶρετε.
- τᾶνγε-α (γ), ἐν τῇ φράσει: ε κάμ τᾶνγε = κοιν. τὸ ἔχω ἄχτι. — με-μβέτι τᾶνγε (ἐπὶ ἀποτυχίας, παράπονου). ι μβέτι τᾶνγε = ι μβέτι πίκ.
- τ' ānd (γ) ἄρσ ἀντων. = σοῦ. τέντ (τ) ἄρσ., τᾶνδε (γ) θηλ. τένδε (τ) = σοῦ τ' ἄτ (γ. τ) τάτρε ('Ελθασ.) = τᾶνδε = σός.
- τᾶνδι (γ) ἄρσ. = ὁ σός, ὁ ἰδικός σου. — τένδι (τ) τάνδεja (γ) θηλ. τένδεja (τ) = ἡ σή, ἡ ἰδική σου.
- τ' άνε = τ' ἄνγε, τ' ἄτινε: αἰτ. = τὸν πατέρα του. — ι ἄτι = ὁ πατήρ του. ('Ελθασ. τε jaτίνε, ἐσφαλμένως).
- τ' άνε (γ) τ' ἔνε (τ) ἀντων. ἴδ. ἔμι (γ) ἴμι (τ).
- (ι-ε) τᾶνε-ι-α (γ) τε τᾶνετε (γ) = ὀλόκληρος. καὶ ι-ε-τε τέρε-ι-α-τε (τ). τανί ('Αργυρ.) = ἴδ. ταχί.
- τανούρ-ι (ὀρθότερον τανούρ-όρι) πληθ. τανόρετε. ἴδ. ταίρε-α.
- ταουλjάρε-ja (γ) ἴδ. ταλjούρε-ja, πληθ. ταουλjάρετε.
- ταράτσε-α (τ) ['Ιταλ. tarazza] πληθ. ταρατάσχε.
- τάρε-α ??? ἴδ. νδαρά.
- τάρε-ja: ἴδ. δάρε-ja, πληθ. τάρετε.
- [ταρθόρε-ι] = παραβλώψ, ἀλλοίθωρος.
- ταρκάτσε-ja ('Ελθασ.) = ταρκάτσε λjεκούρε κje βένε βούκε βρέντα βαρίτε, πληθ. ταρκάτσετε. — καὶ ταρκαδσίκε-ja (Περμέτ.) (μὲ κατᾶληξιν Τουρκ. δσίκ.) πληθ. ταρκαδσίκετε.
- ταρταρόσ (γ) ρ. = ἴδ. θαρτόj.
- ταρτίσ: (τ) ρ. — μτχ. ταρτίσουρε ἴδ. τάρε-α.
- τάρρ-τάρρ-τάρρ (Περμέτ.) ἴδ. τχάρρ (Βεράτ.).
- τάσ-ι ['Ιταλ. tazza] = ἔνε περ τε πίρε ούγε.
- τάσ (Σ) [συγκρ. Ἑλλην. τάχ-ος, ταχύ, θᾶσσ-ον] ἐπιρ. = νῦν, ἤδη. — τασί (Κόρτσᾶ) = κοιν τόρα, ταστί (Τουρκ.-Κροῦja-Περμέτ.) ἴδ. νjιμένδι (τ), νδαστί ('Ελθ.-Βερ.) ἴδ. νjιμῆ ('Ελθ.-Τουρ.-Κροῦja).
- ταχί (γ. Μαλjεσία), τανί ('Αργυρ.) (ἀντὶ ταχί κατὰ τροπήν του χ εἰς ν ὡς χῦρα καὶ ρῦρα (τ) (= εἰσῆλθον) ἀντὶ χῦνα (γ), καὶ νάνι ('Υδρα-Σπέτσαι) ['Ελλην. νῦν, Σλαβ. νίνε].

τάσκα-α (Περμέτ.) = χάλκινον πιάτον. πληθ. τάσκατε.

τ' άτ ἴδ τ' άν (γ) τ' έντ (τ) άνωνωμ. θηλ. τ' άτε = ἴδ. τάνδε (γ)
τένδε (τ).

τ' άτ ουδ. = ἴδ. τ' άτ ουδ.

τάτε-α [Λατ. tata] τέτε-α (Κρούζα) = ό πατήρ (κατά την γλωσσικόν των παιδιών).

ταπιέτε, τατεπιέτε (Βεράτ.) = ἴδ. τετπόστε έπίο. = πρός τά κάτω. — άντίθ. περιπιέτε

ταπιέτε-α = κστήφορος.

(ι) τατεπιέτε-ι (Βεράτ.) έπιθ. = κατήφορος πληθ. τε τατεπιέτεμετε' άρσ. ε τατεπιέτεμε-α (Βεράτ.) θηλ. πληθ. τε τατεπιέτεμετε.

τε μόριον τελικόν, τιθέμενον πρό τής Ὑποτακτικής = ίνα νά, διά νά, τε πουνόј τε πουνόјσ, τε πουνόјε = να έργασθώ-ής-ή' έτι πρό τής μτχ. ώς: περι τε βέρε (τ) = περι με βάμ (γ) = διά τό ποιείν, διά να κάμω-ής-η, διά να κάμωμεν-ητε-ωσιν.

τε άντων. = σου. σέ. — τε κερκόј τε κερκόν = σε ζητώ, σε ζητεΐ. — τε κερκόίμε, τε κερκόјνε = σε ζητούμεν, σε ζητούσιν. — άντων. γεν. άρσ. και θηλ.

τέ (τ) και ατέ έπί μακράν δείξεως, και κτε (τ) έπί πλησίον. — τέ (γ) ατέ (γ) έπί μακράν δείξεως: τά (bogdan) ατά (έπί μακράν) κετά (bogdan) έπί πλησίον = τούτον, ταύτην, τούτους, ταύτας: πληθ. τά και ατά (άρσ.) έπί μακράν κειμένων, κετά έπί πλησίον. άπλώς μηε τά = είς αύτούς τό θηλ. ατό, κετό; μηε τό = είς αύτούς.
τε: άρθρον έπιθετικόν ή προτακτικόν (ἴδ. Γραμματικόν Χριστοφορίδου σελ. 24).

τε (τ. Σ.) πρόθεσις συντασσομένη μετά τό όνομ. = πρός νδε (τ), του (Σ) κε (γ). Έλθασ. Τυραν. Κρούζα, budi): γιερ τέ άέρα = έως την θύραν: γιερ τε Γιέργι = ύπάγω έως τόν Γεώργιον, μέχρι του Γεωργίου: βετε τε ιμ-άτε = ύπάγω πρός τόν πατέρα μου: τε στερπια = είς την οικίαν. — τε ούνε = πρός έμέ: τε τί = πρός σέ: τε αύ = πρός αύτόν: τε να ή τε νέβε = πρός ήμάς, τε јού πρός ύμάς, τε ατά = πρός αύτούς: τε νιέρζιτε = πρός τούς ανθρώπους.

τεβλίκ-γου: πληθ. τεβλίγјε (Άργυρ.) ἴδ. κουλζαρι ι σγјέδετε.

τεζούρ-όρι = θησαυρός πληθ. τεζόρετε ἴδ. θεσάρ-ι.

τέξ, περτέξ [Ἑλλην. τήλε] ἐπιρ. = πέραν, μακρὰν (μετὰ γεν.) καπετόβα
τέξ ε περτέ μάλιτι, λιοῦμιτ, γάρδιτ κ.τ.λ. = διέβην πέραν τοῦ
βουνοῦ, τοῦ ποταμοῦ τοῦ φράκτου. — τέξ μέξε = μακρὰν ἀπὸ μέ, τέξ
ατί = μακρὰν ἀπ' αὐτόν τέξε περτέξ = πέρα καὶ πέρα. — μᾶ τέξ (γ)
με τέξ (τ) = πάρα πέρα· βάτε πάξεζε με τέξ = ἐπήγεν ὀλίγον παρ'
ἐκεῖ. — τέξ μβ' ατ' άνε = πέρα εἰς τὸ ἄλλο μέρος. — ἴδ. ατέξ, κετέξ,
άνδεξ (γ) κενδέξ (γ).

(ι) *τέξμ-ι* ἐπιθ. ε *τέξμε-γα* = ὁ πέραν ἢ πέραν· πληθ. τε τέξμιτε ἀρσ. τε
τέξμετε θηλ.

τεκ (τ. Σ) μόριον (τιθέμενον πρὸ τῶν ρημ.) = ὅπου κοινῶς νά· τεκ ἐστρε =
νά ἔπου εἶναι. — νδεκ (τ), τουκ (Σ), κοῦ (γ) κε (γ) νκ τεκ ἐρδι
ἐνγζελι ι Ζοτιτ = ἰδοῦ ἤλθεν ἄγγελος Κυρίου. — νκ τεκ ἀρθτῶ = ἰδοῦ
ἔπου ἤλθον. — τέκ τε βέτῶ τι δότε βέτε εδέ ούνε (τ) = ὅπου ὑπά-
γεις σύ θά ὑπάγω καὶ ἐγώ. — καὶ ατιέ κου τε βετῶ τί, δότε βέτε
εδέ ούνε (γ) = ἐκεῖ ὅπου ὑπάγεις σύ θά ὑπάγω καὶ γώ. — τέκ σ' κα
πούλγα μος βέν χισ' παροιμ. — τέκ δέλι τυμ' ε τεκ λγεν κγέν.

τέξε-α (Σ) ἴδ. *τένεξ-α* (γ), *κοπίτσε-α* (τ) πληθ. *τέξατε*.

τέκετε (γ. τ. Ἑλθασ.) τριτοπρόσωπον ρήμα ἴδ. ὄκρέπετε (Βεράτ.) με-
τε-ι τέκετε = μου-σοῦ-τοῦ βουλήθηκε κοινῶς μ' ουτέκ περ ατέ γζέλε =
μου βουλήθηκε δι' αὐτὸ τὸ φαγητόν· κεῖτοῦ μ' ουτέκ τα βένξ = ἔτσι
μου βουλήθηκε νά τὸ κάμω.

τεμέλξ-ι (Σ. bogdan) ἴδ. *θεμέλξ-ι* (γ), *θεμελξι-α* (τ).

τεμόν-ι, *τιμοῦ-νι* (Σ) πληθ. *τιμούνξτε* = πηδάλιον.

τέμπουλε-ι = νκὸς πληθ. *τέμπουλατε* [Λατ. *templum*].

τεμιόνξ (budi) ἴδ. *τενδόξ* (Σ. bogdan) ρ. ἐνεργ. — *τεμτόχεμ* (budi)
ἴδ. *τενδόχεμ* παθ. (Σ. bogdan).

τεμίμ-ι (budi) = ἴδ. *τενδίμ-ι* πληθ. *τεμτίμξε*.

τένδ [Λατ. *tendo*, Ἑλλην. *τεν-ξο* τείνω = ἐντείνω, ἐκτείνω· παθ. *τέν-
δεμ* = ἐντείνομι, ἐκτείνομι. καὶ *τένδε-α* πληθ. *τένδεατε* = σκηνή ἴδ.
ἄκτόρρ-ι (bogdan).

τενδελξίνε-α, *τρενδελξίνε-α* (Ἀργυρ.) = εἶδος ἀγρίου εὐόσμου χόρτου με
τρία φύλλα κίτρινα, συνήθως αἰ γουαῖκες τὸ συνάξουσι καὶ τὸ θέ-
τουσιν εἰς τὰ κιβώτια. — πληθ. *τενδελξίνατε* *τρενδελξίνατε*.

τένδι (τ) ἴδ. *τάνδι* (γ). — *τενδεξ* (τ) ἴδ. *τάνδεξ* (γ).

τενδόγ (Σ. bogdan) ρ. ἐνεργ. = πειράζω (ἐκκλησιαστικὴ λέξις) με *τεν-
δόν* δρέκχι = με πειράζει· ὁ διάβολος· (ὁ πειράζων τοὺς ἀνθρώπους)·
τενδόχημ παθ. = πειράζομαι.

τενδίμι = πειρασμὸς πληθ. *τενδίμετε*.

τ' ἐνε (τ) ἴδ. *τ' ἐνε* (γ) ἀντων. *τ' ἐντ* (τ) ἴδ. *τ' ἐντ* (γ) ἀντων. ἀρσ. *τενε*
(τ) ἴδ. *τενε* (γ) θηλ.

τενιάσ (τ) ρ. — κηρό κηράτε με *τενιάσ* (τ) παθ. *τενιάσεμ* μτχ. *τεν-
ιάσουρε*.

τένηε-α (γ), *τέηε-α* (Σ) πληθ. *τένηατε*, *τέηατε* = κρύμβι κηε *ηρῆν α
γρῖν* πέτακτε, ἢ *κουτσουπίδα*. ἴδ. *κοπίσε-α*.

τέπε-α (πληθ.) ἄχρηστος) = εἶδος δημητριακοῦ σπόρου.

τέπερε [Ἑλλην. περιττόν, Ἴταλ. *tropo* (ἀνχαγμαματισμός)] ἐπίρ.
= περιττόν· μᾶ *τέπερε* (γ) καὶ με *τέπερε* (τ) = περισσότερο. ἀντιθ.
μέτε (Ἑλβασ.) *μᾶνγοτε* (Σ).

(*ι-ε-τε*) *τέπερε-ι-α* ἐπιθ. = περιττός-ἡ-ὸν ἀντιθ. *ι-ε-τεμέτε* (Ἑλβασ.)
ι-ε-τε μᾶνγοτε (Σ).

τεπερίσε-α (bogdan-γ.) πληθ. *τεπερίσατε* = περίσσευμα ὑπόλοιπον,
κατάλοιπον.

τεπερόν ἢ *τεπερόγ*, *τεπρόν-όγ* ρ. ἀμεταβ. = περισσεύω.

τεπόρε-γα = νηε ἀρε κηε *κα κηε* μβιέλε *τέπε*.

τεπόστε (Σ) *τετπόστε*, *τερπόστε* (Τυρ. — Κρούγ-Καβ), *τερπόσ* (Τυ-
ρην.), *τατεπιέτε* (Βεράτ), *πτετεπόστε* (bogdan) = ἐπίρ. = πρὸς τὰ
κάτω, κάτωθεν.

τέρ: ρ. ἐνερ. ἠλιάζω. — *τερ* ρρόβκτε *νδε* *διελ*, *νδε* ζζάρρ.

τέρεμ παθ. = ἠλιάζομαι. — *νδέν* ρρόβκτε *νδε* *διελ* *τε* *τέρεμε* = ἀπλὸν
τὰ ροῦχα εἰς τὸν ἥλιον νὰ στεγνώσουν.

τέρ-ι (Καβ.) = ταῦρος. — *μουζάτ* *τέρ* = *μουζάτ* *ι* *παδρέδουρε* *μουζέτεν*
τέρ = *μουζέτερ* *τε* *παδρέδουρε*.

τερβίτι (τ), *τερβίτι* (τ), *παρβιέτ* (γ) = προπέρσι.

τερβόν-όγ ρ. ἐνερ. = λυσσάζω τινά. *τερβόνεμ* = λυσσῶ (ἐγώ)

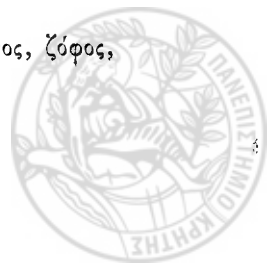
(*ι-ε-τε*) *τερβούαρε* (τ) *ι-ε-τε* *τερβούετε* (γ) καὶ *τερβούτε* (γ. συνηρ.)
ἐπιθ. = λυσσασμένος-ἡ-ον, λυσσαλέος.

τερβούαρε (τ) *τερβούετε* (γ), *τερβούτε* (συνηρ.) = ἐπίρ. λυσσωδῶς.

τερβίμι-ι: ἀφηρ. ἢ λύσσα. πληθ. *τερβίμετε*.

- (ι-ε-τε) *τερε* (τ) ἴδ. ι-ε-τε-τᾶνε (γ) ἐπίθ.
τερεζι-α (dogdan-γ. τ.) πληθ. *τερεζιτε* = ἡ ζυγαριὰ κοιν.
τερθόρε-ja (Μιρεδίτα, Πούκα, Γιακόβα) = ι θόνε ατί βένδιτ κιε ἄσθε
ρρεθ ε ρρότουλε περκιάρκ = περιοχή. 2) Ἐπαρχία. πληθ. *τερθόρετε*.
τερθόρι: (Περμέτ.) ἐπίρ. = ὀριζοντίως, εὐθύ. — ἔσθε *τερθόρι* (Περμέτ.)
= ἔσθε δρέjτε.
(ι) *τερθόροσιμ* ι-ε *τερθόροσιμε-ja* (Περμέτ.) ἐπίθ. = εὐθύς-εἶα. οὐδ' ε *τερ-*
θόροσιμε = εὐθεῖα ὁδός. — βάλε ε *τερθόροσιμε* = χορός ἴσιος.
τερθούρο-όρι καὶ (συνηρ.) *τερθούρ*. (Μιρεδίτα, Πούκα, Γιακόβα) ἐπίρ.
= δρέjτε περκιάρκ.
τερκούξε-α (γ. τ.) πληθ. — *ατε* = τριχιά (κυρίως ἀπὸ μαλλὶ καὶ λji-
τάρ ἀπὸ λινόν).
τεροκjέθεμ (Καβ) = ἴδ. *ροκjέθεμ*.
τεροᾶ (Τυρ.) ἴδ. *τεροᾶιέτε*, *τεροᾶλj* (Κροῦjα) *τεροᾶλjεj* (Τυρ.)
τερομέι-ι [Λατ. terrae-motus] = σεισμός γῆς· *τερομέκ-ου* (Σ-Κροῦjα),
τερομέν-γου (Καβ.), ρᾶ *τερομέτ* = ἔγεινε σεισμός.
τερονδιό-ιτ-ιτ. (Βεράτ.) ρ. = σείω, κουνῶ ἴδ. τούντ.
τερονδίεμ: παθ. *ουτερνδίτ* δέου = ουτούντ δέου = ἐσεισθη ἡ γῆ. ἴδ.
τουνδεμ.
τεροπιέτε: ἴδ. *περοπιέτε* ἐπίρ.
τεροπλότε-ja (Σ. Κροῦjα-Δίβρα) πληθ. *τεροπλότετε* = πτυάριον (κυρίως
ξύλινον, Τουρκιστί *κijυρέκ*) ἴδ. *λjοπάτε-α*.
τεροᾶνε-α (γ) [τερο-ᾶνε-α], *τεροᾶρε-α* (τ) = βρίζα (εἶδος κριθῆς).
τεροᾶνόρε-ja (γ) νjε ἄρε κιε κα κιένε μβιέλε *τεροᾶρε*: πληθ. *τεροᾶ-*
νόρετε.
τεροφύσι-ι (Καβ.) ἴδ. ὀτεροφύτσ-ι: πληθ. *τεροφύτσατε*.
τεροχέκ, *τεροχίεκ* (Τυραν.) ὀόρ. *τεροχόκja*, μτχ. *τεροχέκε*, παθ *τεροχίεμ*
(Τυραν.) ἴδ. *τjέκ* - *τjίεμ*.
τεροχού (Τυραν.) ἴδ. *τετjού* (Ἐλθασ. Τυραν. Κροῦjα).
τέρο [Λατ. tardo, are], *τεροj* (Σ), *τερορετίσ* (Σ) ρ. ἐνεργ. ἴδ. ἔρρ =
σκοτίζω, αμκυρόω· παθ. *τέρορεμ* ἴδ. ἔρρερ *τεροροχέμ* (Σ) *τερορετίσεμ*
(Σ) = σκοτεινιάζω, αμκυροῦμαι ζοφοῦμαι.
τερορεσίνε-α (γ) πληθ. *τερορεσίνατε*: ἴδ. *ερορεσίνε-α* (γ) = σκότος, ζόφος,
ἀμκύρωσις.

- τέρορετε (γ) ἐπίρ. ἴδ. ἔρρετε ἐπίρ. = σκοτεινά.
(ι-ε-τε) τέρορετε (γ) ἴδ. ι-ε-τε ἔρρετε ἐπίθ. = σκοτεινός-ή-όν, ζοφώδης, ἀμυρός.
τεσίγο (bogdan - Ἐλθασ.). — ἀπ τεσίγο = δίδω ἀδειν.
τεῶε-α (Σ) πληθ. τεῶατε· ἴδ. πλῆατῶε-α (τ), ρράκξε-α (γ).
τεῶεμ (Σ), τεῶτι (Τυραν.), εῶετι (Περμέτ.) = περνίζομαι.
τεῶτινε-α (Τυραν.) πληθ. τεῶτινατε = πτέρνισμα· με ἐρδι τεῶτινε = μέ ἤλθε νά περνισθῶ.
τέε = ὀκτώ, τέε-α = τὸ ὀκτώ.
τέε-α (Κροῦα) = ἴδ. τάε-α.
(ι-ε) τέε-ι-α = ὄγδοος-η.
τέε-διέτε (τ) καὶ τέε-διέτε (τ) = ὄγδοήκοντα· τέε-δίτε, τέε-μβε-
διέτε, τέε-μβε-διέτε (τ) καὶ τέε μβε-δίτε (γ. συνηρ.) = δέκα ὀκτώ.
τεε-μξάι (Περμέτ.) ἐπίρ. ὀκταπλῶς.
τεεμξζόνι-όνεμ ρ. = ὀκταπλασιάζω-ζομαι = κάμνω ὀκταπλοῦν.
(ι-ε) τέεμεστε (Περμέτ.) ἐπίθ. = ὀκταπλοῦς-ῆ.
τέεῶ: ἐπίρ. = ὀκταπλῶς.
τέεῶ-ι = τὸ ὀκτάριον.
τειπόστε = ἴδ. τεπόστε ἐπίρ.
τεῖχῶ (Ἐλθασ. Τυραν. Κροῦα) ἐπίρ. τερχῶ (Τυραν.), τῶ (Βεράτ.),
τεχῶ (τ)· αφρού τεχῶ (Ἐλθασ.) = πλησίασιν πρὸς τὰ ἐδῶ. —
αβίτου τερχῶ (Τυραν.) κιάσου τῶ (Βεράτ.).
τί, τίνε (γ. Μαλξεία) = σὺ ἀντων. β'. προσώπου. — ι-τι ἢ ι-τιγ, ε-τί
ἢ ε-τιγ: κτητικὴ ἀντωνυμ. = ἐχυτοῦ-ῆς [ἴδ. Γραμ. σελ. 64]. ἴδ.
καὶ ι-βέτ, ε-βέτ (γ).
τιάερε-ι ἢ ιάερε-ι (τ) ἀρσ. πληθ. τε-τιέρετε, τίεερε-α ἢ τιάερε-α,
πληθ. τε-τιέρατε, τίεερε-ι-α (γ. τ.) ἢ τίεερε-ι-α, τίεερε κύι (γ) =
ἄλλου τινός. — ιάεερε-ι-α [Ἐλλην. ἕτερος, θάτερος] = ἄλλος-η.
τιάραζι (τ) τίεραζι (γ. τ.) ἐπίρ. = ἀλλέως, διαφορετικά· (ἴδ. νδρῶε
Σλαυικ.).
τιέγουλε-α (γ) πληθ. τιέγουλατε [Λατ. tegula] = κεραμῖς-ίδος.
τιεγουλάρε-ι: πληθ. τιεγουλάρε ε· τιεγουλάρε-α θηλ. πληθ. ετε.
τιερε ἢ τίερε ἢ τῶρε (συνηρ.) ρ. = γνήθω· ἄορ. τόρα-ε-ι μετοχ. τίερε·
παθ. τίερεμ. — ι-ε-τε τίερε = μτχ. ἐπίθετον.

(ι) *τίλε-ι-ε* *τίλε-α*· *τε* *τίλετε* *τε* *τίλατε* [Λατ. talis] = τοιοῦτος - τοιαύτη, τοιοῦτοι - τοιαῦται ἰδ. *ι-ε-τε* *ατίλε-ι-α*. — *ι-ε-τε* *κε-τίλε-ι-α*.

(ι) *τίναj* (bogdan) ε *τίναj*· ἰδ. *ι-ε* *τι* ἢ *ι-ε* *τιj*.

τινάο-ι πληθ. *τινάρετε* καὶ *σέκjε-jα* (Σ), πληθ. *σέκjετε* = ληνός μικρός περιέχων ἕως 50 ὀκάδας· ἰδ. *τάλjερ-ι*.

τινε = ἰδ. *τι* = ἀντωνυμ. δευτέρου προσώπου.

τινε-α (γ) *τίρε-α* (τ) πληθ. *τίνατε*, *τίρατε* = ληνός 500 ὀκ.

(ι-ε-τε) *τινε* (Σ) ἐπίθ. = ὑγρός-ἀ-όν.

(ι-ε-τε) *τινε* (Περμέτ.) = ούjε τούρβουλε, βάλjατjα κjε *βίε* νδεγε ούjετ·

[Βουλγ. *τίναj* = ούjε *τίνε* = θολόν ὕδωρ.

τινεξε (γ) *τίνεσ* (γ) [Σλαβική λέξις] ἐπίρ. = κρυφίως· ἰδ. *φσέχουρε* (τ) καὶ *τινεζάρ-ι* *τινεζάρε-jα* [Σλαβική. *ρίζα*] ἰδ. *φσέχεράκ-ου* (τ) *τσέφας* (γ), *φσέχεράκε-jα* (τ) πληθ. *τινεζάρετε* ἀρσ. *τινεζάρετε* θηλ.

Τινεζότ γεν. — αἰτ. *Τινεζόνε* (γ. τ. *budi-bogdan*) = τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τὸν Κύριον ἡμῶν.

τινχ: ἰδ. *τσουράπε-jα*, *τσουράπε-jα*.

τιπάο-ι πληθ. *τιπάρετε* [τύπ-ος] = χαρακτηριστικά.

τιρ = ἰδ. *τίερ ρ*. — *τιρεμ*. παθ. τοῦ *τίερ ρ*.

τίρακ-ου πληθ. *τίραjτε* [ἰδ. *τίερ*, *τιρεμ*] = περικνημῖς-ἴδος, σκέπασμα τῆς κνήμης (Τουρκ. *τοζλούκ*).

τιμέρι (τ) *τιμέρι-α* (bogdan) = φόβος, τρόμος, ἔκπληξις. — *φοίκ* ε *τιμέρ* = φόβος καὶ τρόμος. — *τιμέρικ* ε *δρσίεjα* ε *Τινεζότ* (bogdan) = ὁ φόβος καὶ τὸ σέβας πρὸς τὸν Θεόν [Λατ. timor-oris = φόβος].

τιμερίμ-ι = ἔκπληξις, θχυμκσμός. πληθ. *τιμερίμετε*

τιμερόνεμ-όχημ (γ) = ἐξίσταμαι, ἐκπλήττομαι.

τιμερόνj-όj ρ. = ἐκπλήττω, κοιν. *ξιπάζω* *τινά*

(ι) *τιμερούεσιμ-ι* (budi-bogdan) = θχυμκστός, τρομερός. — *ε-τιμερούε-σιμ-ε-jα* θηλ. *ι-ε-τιμερούεσιμ-ι-ε-jα* (συνηρ.).

τό: πληθ. τοῦ *τε* (τ) *τέ* (γ) *τῃ* (bogdan).

τοjτjέ (Τουρκ.) ἰδ. *τοτjέ* (Τουρκ.).

τόκ ('Ἐλθασ.) *τόκ*, *τόκ*, ρ. ἔνερ. *ἀρ*. *τόκκ*, *μτχ*. *τόκε* καὶ *τόκουνε* = λειανίζω τὸ κρέας ἐπὶ τῆς σπινίδος διὰ κεφτέδες.

τόκ: (τ. Βεράτ.) ἐπίρ. = σωρηδός, ἔπκντες ὁμοῦ. — *σκόjμε-τοκ* *τε*

γγίθη = υπάγομεν ὅλοι μαζί. — ὄκójεγε τόγje, τόγje = υπάγουσιν σωρηδὸν (Τουρκ. τόπ).

τόκ-γου (τ) πληθ. τόγjeτε = σωρός.

τοκά-ja (Βεράτ.) ἴδ. φύλε-α (Περμέτ.).

τόκε-α (γ) = ἤπειρος, στερεά. 2) γῆ, χῶμα πληθ. τόκατε.

τόκε-α (τ) = τὸ σήμκντρον πληθ. τόκατε.

τοκόj (γ) = toccare Ἰταλ. = πιέκ (με γγίθ:) = ἔπτομακι.

τοκόν ρ. τριτοπρόσωπον = ἀνήκει. — με-τε-ι τοκόν = μου-σου τοῦ ἀνήκει. toca a me, a te, a lui.

Τομόρο-ι τὸ Τόμακρον ὄρος. — ἡ γενικὴ ιδέα κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀρχαίων ἐστὶν ὅτι τὸ μκντεῖον τῆς Δωδώνης ἦν ἐπὶ τοῦ Τομάρου ὄρους, θεωρεῖται δὲ τὸ Τόμακρον ὄρος ὡς ἱερὸν, καὶ κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ τῶν Πελασγῶν (Πλκκ), τοῦτέστι τῶν ἀρχαίων Σκιπετάρων, ὅθεν κατ' ἕτος τρέχουσιν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ὄρους πρὸς ἐπίσκεψιν χάριν εὐλαθείας. Ὀνομάζουσι πρὸς ταῖς ἄλλοις τὸ Τόμακρον, μάλji ι Τε-μίριτ = τὸ ὄρος τοῦ Ἱεροῦ (= χίε = ὁ Θεός) ὅθεν καὶ οἱ ἱερεῖς τοῦ μκντείου τῆς Δωδώνης ὀνομάζοντο Τομοῦροι.

Τομορίσε-α ἐπαρχία τις παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Τομάρου ὄρους.

Τομοροισῶ-ι ἀρσ. Τομοριτσάρε-ja = ὁ-ἡ κάτοικος τῆς Τομορίσεως.

τομοῦα οἱ ??? πληθ. τομόνjτε.

τόνα, τόνε ἀντων. ἴδ. έμε-jx (γ) έμε-jx (τ).

τορίστε-α (Jκκόβκ, Ἰπέκ, Πιζρένδ) δ. βάθε-κ. πληθ. τορίστjτε.

τόρ-κου: πληθ. τόρjτετε [Λκτ. torqueo-ere] = στροφεῖον.

τορολάκ-ου πληθ. τορολάκετε, τορολάκε-jx πληθ. τορολάκετε [ἴδ. τορρο-ουκ (Κόρτσκ)] = ἡλίθιος βλάξ. — (Τουρκ. λέξις).

τορολjέτο-ι εἶδος ἀκρίδος μικρῆς πληθ. τορολjέτσjτε = ἴδ. βούρκθ-ι, κκρκαλjέτσ-ι.

τορολjίσ-ι-ί (Ἐλκκσ.) ρ. ένερ. = χιτίδεύω τὰ μικρὰ πικιδία.

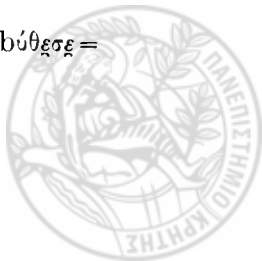
τορολjίτεμ: (Ἐλκκσ.) = χιτίδεύομαι.

τορορίσ (τ) ρ. ένερ. = κκκκρίζω. τορορίσ. djάλjεγε = κκκκρίζω τὸ βρέφος, τὸ πικιδίον — τορορίσεμ (τ) πκθ.

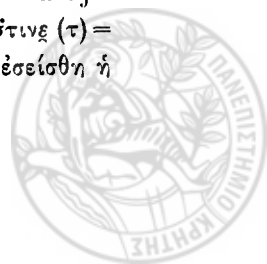
τορολjίσεμ (Βεράτ.) ρ. οὐδ. = κοροίδεύω (Τουρκ. κκjτjάπ edέρεμ).

τορούα-οἱ (Περμέτ.) = ἕχνας, ἴδ. βjάδδε-κ πληθ. τορόνjτε.

τόρjε-α πληθ. τόρjτετε = νjε ε ρρομκβουλάκετε. — τόρjτετ' ε βύθεγε =

- τὰ κωλομέρια 2) (Αὐλῶνα) = κωνίστρατ' ε μουλίριτ βάjit.
- τόροτετ (bogdan) = τὰ σχοιναῖ, λιτιάρετ.
- τορραισῖλγε-ja = τροχὸς πληθ. τορρατσῖλετε.
- τόρορ (οἱ ἐν Ἑλλάδι Ἀλβανοὶ) ἐπιρ. ἰδ. ρρεθ ε ρρότουλε, περκιάρα.
- τόρορο-ου ἢ τόρορο-ja (Κόρτσ) = ἡλίθιος, βλάξ, ἀγαθὸς (δηλ. ἀπλοῦς).
- τορροβίλγε-ja: ἰδ. ρροτοβίλγε-ja. πληθ. τορροβίλγετε.
- Τόσκε-α = Τόσκετε = Τόσκα.
- Τοσκενῖ-α (γ) Τοσκενῖ-α (τ) = ἡ Τοσκαρία..
- Τοσκενῖστ (γ) Τοσκενῖστ (τ) = Τοσκιστί.
- Τοσκενῖστε-ja, (γ) Τοσκενῖστε-ja = ἡ Τοσκικὴ διάλεκτος.
- τοτζέ, τοτζέ (Τυρκν.) ἐπιρ. = ἰδ. τουτζέ.
- τότο-ουα (Ἀργυρ.) τότο-ja (Τῶμ.) = παπαῖς ἱερεὺς [ἔσως ἐκ τοῦ Τῶμικου τάτο-ja = πατήρ]. — τότο-Γιέργι = ὁ παπα-Γεώργης, τότο-Γιάνι = ὁ παπα-Γιάννης.
- τοτῶ-ι (φιάλj, ε σπιφε) ὡς νὰ εἶπη ἡλίθιος· ἐπὶ καταφρονήσεως καὶ τοτῶ-ι (γ) δοτῶ-ι (Βεράτ.) πληθ. τότῶατε, δότῶατε.
- του (Σ) ἰδ. τε (τ), κε (γ).
- τοῦν-ι (γ) πληθ. τουνῖτε καὶ κῖνῖτε-α (γ) = κρύετ' ε σοπάτρεσε, λjατόρεσε, ὄατιτ κτλ. μοσ ι βιέξε με τε πρέφεριτε, πό βιέρι-ι μβε τοῦτ α μβε κῖνῖτ τε σοπάτρεσε.
- τούβε-α (Σ) = ἐν μέρος τῶν προβάτων (μερικόν) ἐν μέρος ἀγέλης καὶ τούφε-α (Σ) = ποίμνη, ἀγέλη (γενικῶς).
- τούκ (Σ) = ἰδ. τέκ (τ).
- τούκε (τ) τουε (Σ) τύε (Ἑλβασ.) μῦριον τιθέμενον πρὸ τοῦ γερονδίου· τούκε φόλγε (τ), τούε φόλγε (Σ), τύε φόλγε (Ἑλβάσ.) = ὀμιλῶντας.
- τούλε-α πληθ. τουλάτε = ἡ τοῦβλα κοινῶς.
- τούλj-ι = ψιξ-χός, κοινῶς ψαχνὸ (πληθ. ἄχρηστος) ι-ε-τε τούλjτε ἐπιθ. ἀπὸ ψίχα.
- τουλjίτεμ (Βεράτ.), πουλjίτεμ (τ), κουκουλόνεμ (τ) ρ. οὐδ.
- τουμβάκ-ου: πληθ. τουμβάκετε = εἶδος μετάλλου.
- (ι-ε-τε) τουμβάκιε: ἐπιθ = πρέj τουμβάκου.
- τούνd (γ), τούντ (τ) περκούνd (Σ) ρ. = κουνῶ ἰδ. λjεκούνd ρ. τουνd djé-πενε = περκούνd djéπενε = κουνῶ τὴν κούνια· τούντ κjοῦμεῖστινε (τ) = κτυπῶ τὸ γάλα (διὰ βούτυρον). — φράσις: ουτούντ δέου = ἐσείσθη ἡ

γῆ.— τουνδ μάινε=κουνῶ τὴν συκομορέαν· παθ. τουνδεμ, περ-
κουνδεμ.

τουνδεο-ι (γ) πληθ. τουνδειτε=ιδ. duhék-ου.

τουνδελόj (γ) ρ. ἐνεργ. = τουντ φόρτ, τούντ με φουκji = κουνῶ δυνκτά.

τουνδελόχημ (γ) παθ.

τουπλji-νι (γ) ??? πληθ. τουπλjiντε.

τούρβουλε ἐπιρ. [Λατ. turba, Ἑλλην. τύρβη] = θολερῶς.

(ι-ε-τε) τούρβουλε ἐπιθ. = θολός-ή-όν.

τουρβουλίμ-ι: ἀφηρ. πληθ. τουρβουλίμετε = θάλωσις.

τουρβούλόνη-όj ρ. [Λατ. turbo-are] θολώνω, συγχέω. — τουρβουλόνεμ-
όχημ παθ.

τουρβουλίνε-α (γ) πληθ. τουρβουλίντε = θολότης, 2) θλακισσοστρόβιλος.

τουρi-νι (γ) τουρι-ρι (τ) καὶ τουριου (τ) πληθ. τουρίντε = ρύγχος κοινῶς
μουτρον, μούρη (ἐπὶ ζώων) καὶ φάκγε-jx (ἐπὶ ἀνθρώπων. — τουρι
bérri, τουρι γομάρι, τουρι κjένι, τουρι ούjκου)

τουρjέλγε-α ιδ. τρουjέλγε-α πληθ. τουρjέλτε.

Τούρκ-ου: πληθ. Τούρκτε = Τούρκος 2) Μωχμεθικός.

Τούρκε-α πληθ. Τούρκατε = Τούρκισσ Μωχμεθική — Τουρκέσε-α:
πληθ Τουρκέσατε.

Τουρκjενι-α (γ) Τουρκjερι-α (τ) ὄνομα περιληπτικόν = Τούρκοι 2) οἱ
Μωχμεθικοί.

Τουρκji-α = ἡ Τουρκία

Τουρκjίσι = ἐπιρ. = Τουρκιστί.

Τουρκjίστε-ja = ἡ Τουρκική γλῶσσα.

τούρμε-α (τ), τρούμε-α (γ) [Λατ. turma] κοινῶς κοπάδι = ἀγέλη, 2)
σωρός· πληθ. τούρματε, τρούματε.

τούρπ-ι, τούρπε-jx [Ἑλλην. τάρβος, Λατ. turpis] = αἰσχος, αἰσχύνη,
κιδῶς, ἐντροπή ὄνειδος. — κάμ τουρπ = συστέλλομαι. — πληθ. ἄχρη-
στος· φράσεις: πατῶ τούρπ ε φάκjen' ε ζέζε! = αἰσχύνη εἰς σέ!

(ι-ε) τούρπῶιμ-ι-ε-ja = ἐντροπαλός-ή. — ἀντίθ. ι-ε πατούρπῶιμ-ι-ε-jx.

τουρπενόj (γ) τουρπερόj (γ) = ἐντροπιάζω τινά, καταισχύνω, ἀτιμάζω. —

ιδ. μαρρόj (γ). — παθ. τουρπενόχημ.

τουρπερόνεμ (τ) = καταισχύνομαι, ἀτιμάζομαι· ιδ. μαρρόχημ (γ).

τουρπενι-α (γ) τουρπερι-α (τ) = καταισχύνη, 2) ἀτιμία = ιδ. μαρρι-α·

- πληθ. τουρπενίτε (γ) τουρπερίτε (τ). — ι-ε τουρπερούαρε = κατη-
 σχυμμένος.
- τούροε-α πληθ. τούρατε = κοιν. ὁ στρόμπος.
- τούροε-α (Ἀργυρ.) πληθ. τούρατε ἴδ. τούρτουλε-ι· καὶ τούρο-ουα
 (Ἀργυρ.) (ὡς ἐκ τῆς φωνῆς τουρο-τούρο).
- τούροεμ (γ), οὐύλεμ (τ) = χίδεμ = ὄσμω.
- τούρτουλε-ι: πληθ. τούρτουίτε [Λατ. turtur-is] = ἡ τρυγών.
- τουρφουλόγ (Σ) τσφουριί (τ), χινγελίγ (γ) ρ. = χρομετίζω. — κάλι
 τουρφουλόγ = κούρ φρὺν με χούνδε, κάλι χινγελίν = κούρ θερρέτ
 με ζῆ.
- τούτjε (Ἑλθασ. Κροῦζα) τούτjε (Βεράτ.) = πέραν, πρὸς τὰ ἐκεῖ. —
 τούτjε μάλιτ, λjούμιτ = πέραν τοῦ ὄρους, τοῦ ποταμοῦ. ἴκ τούτjε
 = φεύγ ἐκεῖ πέρα· ἀντίθ. τετχού (γ) τχού (τ) = πρὸς τὰ ἐδῶ. —
 τούτjε μέjε = πέραν ἀπὸ ἐμέ, μακρὰν ἀπὸ ἐμέ. — τούτjε ε τετ-
 χού (Ἑλθασ.) = ἐνθεν κἀκεῖθεν. — τούτjε μβ' ἀτ' άνε = πέραν πρὸς
 τὰ ἐκεῖ.
- τουτουλjάτεμ: ρ. οὐδ. καθησουχάζω, καταπραύνω, ἀπκυδῶ, κατευναζώ·
 ου τουτουλjάτ φόσνjα νγx τε κjάρετε = καθησουχάτε τὸ βρέφος ἀπὸ
 τὸ κλαίειν. — ου τουτουλjάτ ι σεμουρι νγx τε δέμβουρατε = καθη-
 σύχασεν ὁ ἄρρωστος ἀπὸ τοῦς πόνους.
- τούφε-α: πληθ. τούφατε: κοιν. μάτσο, δέμα. — νjι τούφε λjούλjε =
 ἕνα δέμα λουλούδι.
- τούφε-α (Σ) ἡ φόντη τοῦ φεσιού: πληθ. τούφατε, τούφεζε-α (Τυρκν.).
 τούφετε-α (Καβ.) πληθ. τούφετατε, πούπε-α (Ἑλβ.) πληθ. πούπατε.
 τούφε-α (γ. τ.) πληθ. τούφατε [Ἑλλην. σ-τίφ-ος] = ἀγέλη, ποίμνη
 (γενικῶς). — καὶ κοπέ-α (τ) = ποίμνιον, κοιν. κοπάδι: πληθ. κο-
 πέτε. — τούβε-α (Σ) = ἐν μέρος τῆς ἀγέλης καὶ τούφε α (Σ) =
 ὅλον τὸ ποίμνιον (καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων). — νjε τούφε νjέρε = στίφος
 ἀνδρῶν.
- τρα-νι (Κροῦζα-Ἑλβ.) τρα-ου (Τυρκ.) πληθ. τρένετε καὶ τέρρετε = δοκός.
- τραζόνj-όj-ζόνεμ-όχημ [Ἑλλην. τραάσω, Ἴταλ. travazare] ἴδ. περ-
 ζίεj - περζίχημ ρ.
- τραμεξόj (γ) = ἀνκακτόνω, 2) ἐξεγείρω τὸν λαὸν εἰς ἐπανάστασιν. —
 τραμεξόχημ (γ) παθ. ἴδ. περζίεj - περζίχημ.

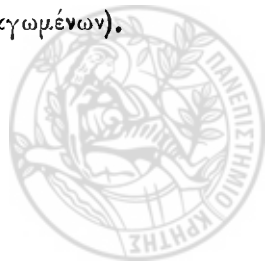
- τραζίμ-ι (γ), τραμεζίμ-ι (γ), τραμεζί-α (γ) = άνγκάτωσις, 2) έξέγεσις, εις έπικνάσασιν· πληθ. τραζίμετε, τραμεζίμετε, τραμεζίτε.
- τραθιτόν-ι (γ. τ. budi) [Λατ. trado-ere] ρ. ένεργ. = παραδίδω, έπι-βουλεύομαι, τραθιτόνεμ-όχημ πχθ.
- τραθιτίμ-ι = προσοίχ, έπιβουλή· πληθ. τραθιτίμετε.
- τραθιτούαρ-όρι (τ) [Λατ. traditor] = προδότης· τραθιτούερ-όρι (γ. budi) και (συνηρ.) τραθιτούρ-όρι. — θηλ. τραθιτόρε-η και πληθ. τραθιτόρετε άρσ. τραθιτόρετε θηλ.
- τραϊσ-τραϊεν-τραϊτ (Dίβρα) ρ. = σιωπῶ.
- τραΐστε-α (Περμέτ.) πληθ. τραΐστετε. — ἴδ. τραΐστε-α.
- τραϊτόν-ι (budi-bogdan) ρ. ένεργ. = κτίζω.
- τραϊτόχημ (budi-bogdan) πχθ. = κτιζομαι.
- τραϊτίμ-ι (budi-bogdan) = κτίριον, κτίσις· πληθ. τραϊτίμετε.
- τραϊτί-α (bogdan) = κτίριον, οικοδομή· πληθ. τραϊτίτε.
- τραϊτόν-ι (Βεράτ.) ἴδ. τρεϊτόν-ι (Βεράτ.), τραϊτόνεμ = ἴδ. τρεϊτόνεμ.
- τρακουλι-α (Έλβασ.) τρακουλό-ι (Κροϋζα), τραγουλό-ι (Σ), τρακουλι-α (τ) ρ. ένεργ. = κρούω τήν θύραν.
- τρακουλίμ-α (Έλβασ.) πληθ. τρακουλίματε = τὸ κρούσιμο τῆς θύρας.
- τραμάκ-ου (Πιζρένδ - Ιακόβ) = ἴδ. κουρτούκ-ου (Μάτια) = κελίου βάσκει με μίσερινε.
- τραμεζό-ι (γ) ἴδ. τραζόν-ι-όνεμ.
- τραμεζίμ και τραμεζί-α (γ) = ἴδ. τραζίμ-ι· πληθ. τραμεζίμετε. — και τραμεζίτε.
- τρανγουλ-ι (γ) πληθ. τρανγουιτε (ἴσως εκ του τ' άγγουρι γροικ.) και πιέπεν-ι (γ. Μαλγεσιχ) πληθ. πιέπενατε = ἴδ. καστραβέτα-ι = σικυός.
- τρανγουλό-ι (Σ) ἴδ. τρακουλό-ι (Κροϋζα).
- τρανιαφίλ-ι πληθ. τρανταφίλιατε, τρανταφίλι-ι (Σ) και τρανταφίλιε-η (Σ) πληθ. τρανταφίλιατε-τρανταφίλιετε.
- τραπ-ι: πληθ. τρέπετε. — 1) ὕψωμα γῆς, 2) νηε φάρε ληϋόνδρ' ε μάδε περ τε κρετσύρε ληϋόμινε.
- τραΐστε-α (τ) = (σκακουλά, κυρίως από μαλλί), κοιν. τρεβάς. — και τραΐστε-α (Περμέτ.), τραΐστε-η (Έλβασ.) πληθ. τραΐστετε, στρα-τσε-α (Σ) πληθ. στραΐστετε, στραΐστε-α πληθ. στραΐστατε. ἴδ. τός-βε-α [οί βλάχουι όνομάζουσιν αυτό τραΐστα].

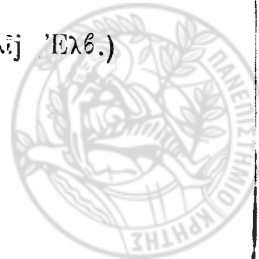
- τραῶε [Ἑλλην. θρασ-ύς] ἐπίρ. = τραχέως, παχέως, κοιν. χονδρά. ἀντίθετον χόλε.
- (ι-ε-τε) τραῶε-ι-α ἐπίθ. = τραχύς εἶα-ύ, παχύς-εἶα-ύ, χονδρός-ἄ-όν. ἀντίθ. ι-ε-τε χόλε-ι-α.
- τραῶ: ρ. = παχύνω, χονδραίνω. ἀντίθ. χολόγ.— τραῶεμ παθ = παχύνομαι, χονδραίνω, γίνομαι παχύς, χονδρός.
- τραῶαλιούκγ-ι-κγε-γα ὁ, ἡ σωματώδης, (Τουρκ. οἰσμάν).
- τραῶερόνγ (τ) τραῶγιόγ (γ) = κληρονομῶ τινα.— τραῶερόνεμ (τ) τραῶιγόχεμ (γ). — ου τραῶερόφσινε! (εὐχή ἐπὶ νεονύμφων) δηλαδὴ νὰ τεκνοποιήσωσι καὶ νὰ κληρονομηθῶσιν.
- τραῶερίμ-ι (τ) τραῶγιμ-ι (γ) = κληρονομίαι, καὶ τραῶεγέσε πληθ. τραῶεγίμετε, τραῶγιμίμετε καὶ τραῶεγέσατε.
- τραῶεγμιάρ-ι (τ) ἄρσ. τραῶεγμιάρε-γκ θηλ. = κληρονόμος. πληθ. τραῶεγμιάρετε ἄρσ. τραῶεγμιάρετε θηλ. — τραῶγιμιάρ-ι (γ) ἄρσ. τραῶγιμιάρε-γκ θηλ. πληθ. τραῶγιμιάρετε ἄρσ. τραῶγιμιάρετε θηλ. καὶ τραῶεγεῶετάρ-ι ἄρσ. τραῶεγεῶετάρ-ε-γκ θηλ. πληθ. τραῶεγεῶετάρ-ε-γκ ἄρσ. τραῶεγεῶετάρ-ε-γκ θηλ. καὶ τραῶγιεῶετάρ-ι (γ) ἄρσ. τραῶγιεῶετάρ-ε-γκ θηλ. πληθ. ἄρσ. ρετε, θηλ. ρετε.
- τρακαδῶικε-γα (Περμέτ.) καὶ ταρκαδῶικε-γκ (μὲ κατὰλξ. döik Τουρ.) ἴδ. ταρκάτσε-γκ (Ἑλβασ.) πληθ. ταρκαδῶίκετε καὶ ταρκαδῶίκετε.
- τρέ: ἄρσ. = τρεῖς.— τρέ βούρρα ε τρεῖ γρά = τρεῖς ἄνδρες καὶ τρεῖς γυναῖκες.— τρέ βίγ ε τρεῖ βίγκ = τρεῖς υἱοὶ καὶ τρεῖς θυγατέρες.
- τρέβε-α (γ) ἀπηρχαιωμένη λέξις, εὐρίσκεται μόνον εἰς τὰς φράσεις: σ' λιάσβ βέντ ε τρέβε πα κερκούαρε = δὲν ἄφησα τόπον χωρὶς νὰ ζητήσω.— σ' κά τρέβε = δὲν ἔχει ἡσυχίαν (δηλ. τόπον ἡσυχίας).
- τρεβόγ (γ) ρ. ἀπηρχαιωμένον. εἰς τὰς φράσεις: σ' να τρεβόν γιῶγ' ε γιάλε = δὲν μᾶς ἀπομένουσι (εἰς τὸν τόπον) τὰ κτήνη, (δηλ. ψοφουσίαν).— σ' ι τρεβόγενε djέλγμετ = δὲν τοῦ ἀπομνίσκουσιν (εἰς τὸν τόπον) τὰ τέκνα (δηλ. ἀποθνήσκουσιν).
- τρεγόγ (τ), τρεγόγ (τ) ??? τρεγόνγ (Περμέτ.) ρ. = διηγούμαι, ἱστορῶ.
- τρεγχετόγ (γ. bogdan) ρ. ἀμετ. = ἐμπορεύομαι, [ἴδ. τρέκ-γου].
- τρεγχετί-α (γ. bogdan) = ἐμπόριον, ἐμπόρευμα,πραγματεῖαι.
- τρεγχετιάρ-ι-ε-γα: πληθ. ἄρετε ἄρσ. ἄρετε θηλ. <ἐμπορος>.

- τρεκ-γου* : πληθ. *τρέγχετε* = *ἀγορά*, (Τουρκ. *πυζάρ*) = τὸ μέρος ἔνθα πω-
 λοῦσι καὶ ἀγοράζουσιν. (Βουλγ. *τέργγε* = *ἀγορά*).
τρεγγύσ-ι : ἴδ. *στρεγγύσ-ι* πληθ. *τρεγγύσχετε*, θηλ. *τρεγγύσε-ια* πληθ.
τρεγγύσετε.
τρεδάκ-ου (ἀντὶ *δρεδάκ-ου*) = εὐνοουχισμένος. — *δάσ*, *σκάπ* *τρεδάκ* =
δάσ, *σκάπ* ἢ *δρέδουρε*, πληθ. *τρεδάκετε*.
τρεθ (γ) *τρέθεμ* παθ. = εὐνοουχιάζω-ζομυ. — *δρέθ* (τ) *δρίδεμ* (τ).
τρεjtónj (Βεράτ.) ἢ *τραιjtónj* (Βεράτ.), *δικτόj* (γ) = *δικκρίνω*, *ξεχω-*
ρίζω, *ἐξιχνιάζω*. — *περ* *τσίλο* *πύνε* *κχε* *βένετε* *φσέχουρε*, *α* *περ*
τσί *δο* *φιάλχε* *κχε* *φλjίτετε* *φσέχουρε*. — *ε* *τρεjtόδα* *νγα* *κέμβετε*
 (= *νγὰ* *τε* *έτσουριτε*) *νγα* *φιάλχετε*, *σε* *έστε* *κουσάρ* = τὸν *διέκρινε* *ἐκ*
τοῦ *περιπατεῖν* *καὶ* *ἐκ* *τῶν* *λόγων* *ὅτι* *εἶνε* *ληστής*. — *τρεjtόνεμ*,
τραιjtόνεμ (Βεράτ.), *δικτόχεμ* (γ) παθ.
τρεκίόj (γ. *Μαλγεσία*) ρ. = *ἀγοράζω* *καὶ* *πωλῶ*.
τρε-μβε-δίετε ἢ *τρε-μβε-διέτε* *καὶ* (*συνηρ*) *τρε-μβε-δίτε* = *δεκατρεῖς*.
τρεμβελjάκ-ου (τ) *ἀρσ.* *τρεμβελjάκε-ια* (τ) θηλ. = *δειλός-δειλή*, *φοβι-*
τοσάρης. πληθ. *τρεμβελjάκετε* *ἀρσ.*, *τρεμβελjάκετε*, θηλ. — *κχι* *τρε-*
μβεράκ-ου (τ) *ἀρσ.* *τρεμβερακεια* θηλ. πληθ. *ἀρσ.* *τρεμβεράκετε*,
 θηλ. *τρεμβεράκετε*. — *τρέμεσ-ι-ε-ια* (γ) πληθ. *τρέμεσιτε* *ἀρσ.* *τρέ-*
μεσετε θηλ.
τρεμεξόνj (Περπέτ.) ρ. *ἐνερ.* = *τριπλασιάζω*, *κάμνω* *τριπλοῦν*. — παθ.
τρεμεξόνεμ (Περμέτ.).
τρεμεξάj (Περπέτ.) *ἐπίρ.* = *τριπλῶς*.
τρεμέκ-ου (Σ. *bogdan*) ἴδ. *τρεπέτ-ι*.
 (ι-ε) *τρέμεσιτε* (Περμέτ.) *ἐπίθ.* = *τριπλοῦς-ῆ*.
τρέμπ (γ. *bogdan*) [*Ἑλλην.* *τρέμ-ω*, *Λατ.* *tremo*] *καὶ* *τρεμπ* (τ)
 ρ. *ἐνερ.* *φοβῶ* *τρομάζω* *τινά*. — *τρέμβεμ* (γ) *τρεμβεμ* = *φοβοῦμι*,
τρέμω, *τρομάζω*. ἴδ. *φρίκεμ* (γ).
τρενδελjίνε-α (Αργυρ.) ἴδ. *τενδελίνε-α* πληθ. *τρενδελίνετε*.
τρενόχεμ (Jακόδα) ρ. *πρίσθεμ* *μεντῶ*. — *αῖτε* *τρενούεμ* = *έστε* *πρίσθουρε*
μεντῶ.
 (ι-ε) *τρέντε* (Jακόδα) = ι-ε *πρίσθουρε* *μέντῶ*. — *νjέρι* ἢ *τρέντε* = *νjερίου*
 ἢ *πρίσθουρε* *μεντῶ*.
τρέσ-έτ-έτ. ρ, *ἀναλύω* (*ἐπὶ* *μετάλλων*) *καὶ* *ἄκριj*. (*ἐπὶ* *παγωμένων*).

- παθ. τρέτεμ. — τρέσ αρ, κογγέντ, πλζουμπ. κ.τ.λ. ι βδέκουρι τρέ-
τε-ε.
τρέσ-έτ-έτ τρέτεμ. παθ. (Σκόδρα)=χομπ-χομπάσ-έτ-έτ χάνω—χά-
νομακι.
τροεσίλζε-α: πληθ. τρεσίλζατε, δερστίλζε-α (Περπέτ.) πληθ. δερστίλ-
ζατε, βλκνίτσε-α (Τυρν.) πληθ. βλκνίτσατε=κοινώς νεροτριβιά.
τρέσ-ι τριάς, τὸ τριάριον. πληθ. τρέσκατε.
(ι-ε) τρέτε-ι α = τρίτος, τρίτη.
τροί: θηλ. τρεῖς, τρεῖ γρά = τρεῖς γυναῖκες.
τροίξε-α: ὑποκοριστικὸν τοῦ τρεῖ.
τροί-α τὸ τρία.
τροι-δίετε (τ) τριδιέτε (τ) καὶ (συνηρ. γ.) τριδιτε = τριανκοντα.
τρίμ πληθ. τρίματε = ἀνδρείος, γενναῖος. 2) οἱ στρατιῶται. 3) (Σκό-
δρα) = ἀνὴρ ἀντίθ. ι λζικ γου. — τριμενέσε-α (γ) τριμερέσε-α. (τ) =
ἀνδρείς, γενναῖς, ἀντίθ. ε λζίγε πληθ. τριμενέσατε (γ) τριμερέσατε (τ).
τριμενί-α (γ), τριμερέ-α (τ) = γενναϊότης, ἀνδρείς, παλιγκοριά. 2)
(bogdan) = ἡ ἡλικία τοῦ ἀνδρός. 3) (bogdan) ὄνομα περιληπτί-
κόν = οἱ ἀνδρες (ἴδ. τρίμ-ι).
τριμενίστ (γ) τριμερίστ (τ) ἐπίρ. = ἀνδρείως, γενναίως.
τριμενόχεμ (γ) ρ. οὐδ. = ἀνδρίζομαι. — ἴδ. μβούρεμ (τ).
τριμόσ-ι-ε-ja (τ) πληθ. τριμόσκατε ἀρσ.-τριμόσατε θηλ. καὶ τριμόρ-ι
(τ) ἀρσ. τριμόρε-ja (τ) θηλ. πληθ. τριμόρερε ἀρσ. τριμόρατε θηλ.
τριγγελί (γ), τρινγγελί (τ), τρινγγελό (Σ) ρ. = κουνουρίζω (ἐπὶ μετάλ-
λων,) κρούω τὴν θύραν. — καὶ τρανγουλι (Τυρν.).
τριγγελίμε-α (γ. τ.) κουνουρίσμα πληθ. τρινγγελίματε.
τριγγελό κατλό (Σ) = ποσά τε ζε γζούμι, ποσά τε μέρο γζούμι —
σά με τρινγγελό γζούμι = σά με κατλό γζούμι (Σ).
τριώνε-α (γ) πληθ. τρίνατε, τρίρε-α (τ) πληθ. τρίρατε, λζέσε-α (Βεράτ-
'Ελβ.) πληθ. λζέσατε. — τριν' ε δόρεσε, τριν' ε κάμρεσε.
τριστό: (γ. τ. budi), τριστό (Σ), δρίδεμ (Περμέτ.) = τρέμω ἐξ κί-
φνιδίου φόβου, ἐξαφνίζω, τρομάζω, λαχταρῶ
τρισιτίμ-ι, τριστίμ-ι (Σ) = τρόμος, λαχτάρα πληθ. τριστίμετε
τριῶε ἐπίρ. τριπλῶς.
τρόα (γ) ρ. ἐνερ. = κρούω τὴν θύραν, τροκελί (γ) ἴδ. τρακουλι (Ελβ.)

- τρονγελίj (γ) = ἴδ. τροκουλόj (Κροῦjα), τρουγελίj (τ) ἴδ. τοανγου-
λόj (Σ), τρουγελίτ ('Αργυρ.) = ἴδ. τροκουλίj (τ).
- τρόκε-α πληθ. τρόκατε ??? ἴδ. κουμβόρε-α.
- τρόκε-α (γ) πληθ. τρόκατε τρόκατε (τὸ ἔδαφος τῆς γῆς ἔξω εἰς τὸν
κάμπον ἢ εἰς τὰ βουνά) μος ροῖ νδε τρόκετ = μὴ κάθησαι κατὰ γῆς·
(εἰς τὰ χώματα)· ἔάχεμ τρόκε = λερόνομι (γίνομι ὅλο χώματα)·
σκούνδου σε jέ τρόκε = τινάξου ὅτι εἶσαι λερωμένος (ἀπὸ χώματα)
[τό δε τροῦαλ-ι καὶ τρούελ-ι (γ) = τὸ ἔδαφος τῶν κτιρίων.
- τροκελίμε-α (γ) πληθ. τροκελίματε = κροῦσμα τῆς θύρας· ἴδ. τροκουλι-
με-α ('Ελδασ).
- τροκόj (γ) βενj τρόκε (τ) = καταστρέφω, ἀφκνίζω, ἐρημόνω· μουρτάjα
τροκόι κατούνδινε = ἡ πκνώλης κατερήμαξε τὸ χωρίον.
- τρονδί: ρ. κατασειώ, κουνῶ· λjεκούνδ, τούνδ· παθ. τρονδίτεμ (Περ-
μέτ.) μετοχ. τρονδίτουρε.
- τρόφτε-α πληθ. τρόφατε: κοινῶς πέστροφα (εἶδος ἰχθύος).
- τροχάλε-α (Περμέτ.) [τροχ-ός] = βέντ ι γερῦρε νγα ούjετε. — ούjετε
ε βέρι δένε τροχάλε.
- τροῦ-νι (γ) (ὄνομα περιλήπτικόν (ὁ πληθ. λείπει) καὶ τροῦ-ρι (τ) = ὁ
ἐγκέφαλος· τροῦτε οὐδ. (γ. τ.) ἴδ. πάjτσε-α (μουεός).
- τροῦαλ-τροῦλι (τ) τροῦλ-τροῦλι (γ) καὶ (συνηρ.) τροῦλ-όλι (budi-bogdan)
τρόλι ι ὅτεπίσε = τὸ ἔδαφος τῆς οἰκίας· ἴδ. τρόκε-α.
- τροῦανj καὶ τροῦαj (τ) τροῦενj καὶ τροῦεj (γ) (συνηρ.) τροῦj (συντ. μετὰ
γεν.) = εὔχομαι (ἐπὶ καλοῦ)· 2) ἀφιερώνω· κάμνω τάξιμον jα τροῦενj
Ζῶτιτ = τὸ ἀφιερώνω εἰς τὸν Θεόν· jα τροῦενj ε jα ποροσίτ Τινε-ζῶτ
(budi) = τοῦ τὰ ἀφιερώνω καὶ τοῦ τὰ συσταίνω τοῦ Θεοῦ. — νδρούενj
(budi)· 3) εὔχομαι (ἐπὶ κακοῦ) δηλ. καταρῶμαι, βλασφημῶ, ἴδ. νεμ. —
τε μάρρετε διαλι ὄπριτνε = νὰ σέ πάρη ὁ διάβολος τὴν ψυχὴν. — τε
χάνγρετε διαλι = νὰ σέ φάγη ὁ διάβολος. — τε βράφῶνε = νὰ σε σκο-
τώσουν. — ουσόφῶ = νὰ χαθῆς. — ουσόφῶ ε μος μβέτῶ = νὰ χαθῆς καὶ
νὰ μὴ μείνης. — τε πλjάτῶνε σῦτε = νὰ σκάσουν τὰ μάτια σου. —
ουχάπτε δέου ετε περπίφτε! = νὰ ἀνοιχθῆ ἡ γῆ καὶ νὰ σέ καταπῆ· τε
ράφτε πικά = νὰ σέ κτυπήσῃ ἡ ἀποπληξία. — τε ράφτε ρρουφέjα = νὰ σέ
κτυπήσῃ ὁ κεραυνός. — τε βράφτε Ζῶτι = νὰ σέ σκοτώσῃ ὁ Θεός. —
βραφῶ βέτεχνε = νὰ σκοτώσῃς τὸν ἐαυτόν σου. — τε χάνγρετ' ούjκου =

νά σὲ φάγη ὁ λύκος. — τῆ βιέρρῳινε = νά σὲ κρεμάσουν. — τ' οὐμβύλτε
δέρα με φέρρα ε με δρίζα! = νά κλεισθῆ ἡ θύρα σου μὲ ἀκάνθας καὶ
τριβόλους κ.τ.λ.

τρούχημ (γ. τ. budi-bogdan) νδρούχημ (budi) (συντακτ. μετὰ γενικῆς) =
εὔχομαι, δέομαι, ληούτεμ. 2) ἀφιέρνομαι ἢ τρούχημ. Τινεζῶτ = ἰ
ληούτεμ. Τινεζῶτ = εὔχομαι, δεομαι τῷ Κυρίῳ. — τῆ τρούεμ-ιτε (γ)
καὶ (συνηρ.) τῆ τρούμιτε καὶ τῆ τρούα-ετῆ (τ), τῆ ντρούεμ-ιτε (budi) =
εὐχή, ἀφιέρωμα, κητάρα, βλασφημία.

τρουβέζε-α (γ. bogdan) πληθ. τρουβέζατε = τράπεζα καὶ τρουέζε-α
(γ. Μελιεσία, bogdan) πληθ. τρουέζατε καὶ τρουέζε-α (bogdan).
τρουβεζάο-ι (γ), τρουεζάο-ι (γ) πληθ. τρουβεζάρετε, τρουεζάρετε = τρα-
πεζίτης (Τουρκ. σαρράφ).

τρούβουλε ἐπιρ. = ἴδ. τούρβουλε.

(ι-ε-τε) τρούβουλε = ἴδ. (ι-ε-τε) τούρβουλε.

τρουβουλόνj-όj ἴδ. τουρβουλόνj-όj.

τρουβουλίμ-ι ἴδ. τουρβουλίμ-ι πληθ. τρουβουλίμετε τρουβουλίνε (γ)

τρουβουλίρε-α (τ) = ἴδ. τουρβουλίνε-α, τουρβουλίρε-α.

τρουέλjε-α καὶ τουρέljε-α = ἡ ἀρίδα· πληθ. τρουέλjατε, τουρέljατε.

τρουλάκ-ου (τ) τουρλάκ-ου (τ) τρουλάκε-jα (τ) θηλ. τουρλάκε-jα (τ)

ἴδ. τουρλάκ-ου. — πληθ. τρουλάκατε, τουρλάκατε, θηλ. τρουλάκατε
τουρλάκατε.

τρουμβέτε-α : πληθ. τρουμβετατε = σάλπιγξ.

τρούμε α (γ) πληθ. τρούματε = ἀγέλη, σωρός ἴδ. τούρμε-α.

τρούμε (γ) ἐπιρ. = ἀγεληδόν, σωρηδόν.

τρούνκ-γου : πληθ. τρούνγιατε [καρμός] = καρμός δένδρου ἀφοσ κόψης
τοὺς κλώνους καὶ τὴν ρίζαν.

τρούπ-ι : πληθ. τρούπνατε = σῶμα. -- ἴδ. κούρμ-ι κόρπ-ι (Σ).

τρουπειῶτ (γ) τρουπεῖῶτ (τ) ἐπιρ. = σωματικῶς.

τρούεζε-α (budi-bogdan) πληθ. τρούεζατε = ἴδ. τρουέζε-α = τράπεζα.

τρούσιε-α (Ἐλθασ.) = συνάθροισις, τράπεζα πληθ. τρούστατε.

τῷ, τῷj (γ. τ) γεν. τοῦ τί = σύ.

τούε (Ἐλθασ.) = ἴδ. τοῦε (Σ) τούκε (τ).

τούμ-ι [Ἐλλην. θῦμ-α, Λατ. fumus, Σλαβῶν. дум, Τουρκ. duman,

Ἄρσβ. дучάν] = καπνός (πληθ. ἄχρηστος).

τυμόν/ -ό/ -όνεμ -ό/ -όχემ = θυμιάζω -ζομαι.

τυμός (Σ) τυμός (γ), τυμνάσ (Αργυρ.), τυμιάσ (Αργυρ.) ρ. = καπνίζω.

ΐδ. μπῶτύμ. — ρ. παθ. τυμίσεμ, τυμῶσεμ, τυμνάσεμ, τυμιάσεμ = καπνίζομαι. — ου τυμός στερπία = ἡ οἰκία ἔγινε μακύρη ἀπὸ τὸν καπνὸν ἢ ἐγέμισεν ἀπὸ καπνόν. — ἰδ. μπῶύμεμ.

τυμῶρε-ἰα πληθ. τυμῶρετε = θυμικτήριον, κοιν. θυμικτόν.

τ' ὕνε: ἀντων. = ἡμῶν, ἰδ. τ' ἔνε, τ' ἄνε, τ' ὄνε πληθ. τοῦ ἔμι (γ), ἴμι (τ).

τύτι (γ) ἐπίρ. χῆστ (γ. Περμέτ.) τύτ! = χῆστ = σίγησον! τὸ τύτ (μετ' αὐστηρότητος) χῆστ = σιωπή (= μὴ ὁμιλήσ).

τύτε α (γ. τ) = σωλήν, (τὸ ἔσωθεν μέρος τοῦ λακμοῦ).

τφάκ/ (Περμέτ.) = ἰδ. τῶφάκ/ (τ). — τφάκ/εμ = ἰδ. τῶφάκ/εμ (τ).

τφιλῶ/ (budi) = ἀναπτύσσω, ἐκτυλίσσω, ἐπεξηγῶ. παθητ. τφιλῶ/εμ (budi).

τφουνδῶν/ -όνεμ = καταβυθίζω -ζομαι, κατακποντιζω -ζομαι. — ἰδ. φουνδῶ/ -φουνδῶ/εμ.

τῆα/ρ -τῆα/ρ -τῆα/ρ (Βεράτ.) = βλαστολογῶ, βοτανίζω, βοτκνολογῶ, ἐξάγων τὰ ἀχρηστα καὶ βλαβερά χόρτα. — τῆα/ρεμ παθ. κουρ ρραλό/νε βεῶ/τινε α κόπε/τινε, δό με θένε, σκούλ/νε τε σπέ/α/τε ε λ/άνε τε ρρά/α/τε. — ἀόρ. τῆα/ρα-ε-ι, μτχ. τῆα/ρε καὶ τῆα/ρουρε. — τε τῆα/ρετε οὐδ. = τὸ βλαστολογεῖν, ἢ βλαστολογία.

τῆε/κ (γ. τ), τῆε/κ (γ. τ.), τερῆε/κ (Τυραν.) τερῆε/κ (Τυραν.) = ἔλκω, σύρω, κοιν. τραβῶ. ἀόρ. τῆε/κ/α, μτχ. τῆε/κε, τῆε/κουρε (γ) τῆε/κουρε (τ), προστ. τῆε/κ/ι-τῆε/κ/ι, παθητ. τῆε/κεμ (γ. τ) τερῆε/κ/εμ (Τυραν.) — τῆε/κ κάλ/νε περ καπίστρε = τραβῶ τὸ ἄλογον ἀπ' τὸ καπίστρι. — τῆε/κ δ/άλ/νε περ δ/ορε = σέρνω τὸ παιδί ἀπὸ τὸ χέρι, τῆε/κ οὐδ/νε = ὀδηγῶ. — ι τῆε/κ οὐδ/νε = τὸν ὀδηγῶ, τὴν ὀδηγῶ. — ε τῆε/κ = τὸν τραβῶ, τὴν τραβῶ. — τῆε/κ βάλ/νε = σύρω τὸν χορόν. — κ/ί/τε τῆε/κενε κ/ί/ρετε = οἱ βόες σύρουσι τὴν ἄμαξιν. — τῆε/κ/ι οὐόμε βέτα πράπα = ἔσυρε πολλοὺς ἀνθρώπους κατόπιν αὐτοῦ, φράσις. — τῆε/κ/ι-ε-μος κεπούτ = τράβα το καὶ μὴ τὸ κόπτης. — στερ/πίν/τε τῆε/κ/νε βάρκαζι = τὰ ἐσπετὰ ἔρπουσιν (σύρονται μὲ τὴν κοιλίαν). — τῆε/κ/εμ ε περ/τῆε/μ = κατατρέχομαι, τῆε/κ/εμ νδε περ γό/ε. = δυσφημοῦμαι, κατηγοροῦμαι. — τε-τῆε/κετε ἢ τε τιεκούνιτε (γ), τε-τῆε/κ/ουριτε (τ) = ἔλιξις.

τχόλ (γ) ρ. = λεπτόνω (φύλλα πλκκοῦντος), κοιν. ἀνοίγω φύλλα τῆς πίττας. — τχόλ πέτα ληκκρόρι, τχόλεμ παθ. ἀόρ. τχόλα-ε-ι, μτχ. τχόλε, τχόλεμ παθ.

τχολόj, τχολόχημ (Ἐλβασ.) ἴδ. χολόνj-χολόνεμ-όχημ.

(τχ) τχόλε-τε (Ἐλβασ.) = λιποθυμία. ἴδ. ρημ. τχόλ. — τε φίκετε (Τυρ.) καὶ τε φίκουντε ἴδ. ρ. φίκ. καὶ τε πάκουε-ιτε (Σκόδρα). — με ρά τε τχόλετε = ἐλιποθύμησα. — με-τε-ι βίε τε τχόλετε = λιποθυμῶ-εῖς-εῖ. — με-τε-ι ι βίε τε φίκουντε = με-τε-ι βίε τε πάκουντε (Σ) = λιποθυμῶ.

Τσ

τσά (Περμέτ.) = μόριον θαυμαστικόν, ἴδ. dōē! (γ). — τσά (τ) δίσα (Τυρκαν.) = τινές, μερικοί-μερικοί-μερικά. — τσά κχλίουχε ε τσά κέμβε = τινές καθάλα, τινές πεζή. — μβε τσάζε (τ) ἐπιρ. χρόνου = ὑστερώτερον, ἐδέ πάκ χέρε.

τοαγάδε-ja (Περμέτ.) = τσγαδέ-ja (Ἀργυρ.) πληθ. ε-τε.

τσακόρρε-ja (Τυρκαν. γ. Μαλjesία) πληθ. τσακόρρετε = τσακούρι (μᾶ ε βόγελje σε λιατόρεja).

τσάκj (Περμέτ.), ζούρι τσάκj = ἔπιασε τόπον, ἔδραν σταθεράν, ζούρι βέντ. — ἐτσε ε ζέρε τσάκj = πήγαине εἰς τὴν θέσιν σου, (ὅταν πιάζωσι τὰ παιδιά). — σ' κᾶ τσάκj = δὲν ἔχει τόπον, ἔδραν, (εἶναι ἄμυρος τοῦ παιγνιδίου).

τσαλί-ου πληθ. σταλίικετε (Κρουja-Καβ.) ἴδ. κατσίκ-ι.

τσαλίνε-α (γ. Μαλjesία) πληθ. τσαλίνατε = πουσ' ε βόγελje (Τουρκιστί πάνdōε).

τσάπε-α (Τυρκαν.) κοιν. τὸ τσαπὶ (εἶδος ἐργαλείου) πληθ. τσάπατε.

τσαπόj: ρ. = τσαπίζω, ἴδ. πρασῖτ-ίτ-ίτ. — τσαπόχημ. ἴδ. πρασῖτεμ.

τσάοβε-α (Ἀργυρ.) τσέργα, τσεργάνj κje λjίδεγε φόνjνε.

τσαόρε-εμ (Βεράτ) = ἴδ. σβαρ-εμ.

τσαόρε (Βεράτ) = ἴδ. σβάρε.

τσαορί-εμ (τ) = ἴδ. σβαρίτ-εμ.

τσαόρα ἴδ. σβάρνα

τσαρνίσι (τ) = ἴδ. σθαρνίσι (τ).

τσαβερθ (τ) ἴδ. σθέρθ (τ) τσθέρδεμ = ἴδ. σθέρδεμ.

τσβέρκ-ου ἴδ. σθέρκ-ου

τσαβερίτεμ (τ) ρ. = βραχύνουμι. — μ' ουτσαβερίτ κὺ νιερί (τ) = μ' ου μερζίτ
κὺ νιερί (γ) = τὸν ἐβαρέθηκα.

τσαβῆσ ἴδ. σθέσ.

τσαβειτιόνι (Περμέτ. ρ. ἐνεργ. κερκυνοβολῶ 2) (τ) κολοβόνω. τσαβειτόνεμ
(τ) παθ. — με τσαβειτετόι = μ' ἐκερκυνοβόλησεν. ἀπαντᾷ μόνον εἰς
τὴν φράσιν, ο ἰ τσαβειτετούαρε = ᾧ κερκυνοβολημένε.

τσαβιέρθ (τ) = πρὸς κηούμεστινε (ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων) ε τσαβόρδα
δλζάλζνε = ἰ πρέβα κηούμεστινε δζάλζιτ. — τσαβίρδεμ (τ) παθ.

τσαβόλι-ι πληθ. τσαβόλιετρε = βῶλαξ, κοιν. σβῶλος. βῶλος.

τσαβορδίτεμ (Περμέτ.) ρ. οὐδ. μπουχτιάζω (ἐπὶ φαγητῶν ἕνεκα τῆς
πολλῆς χρήσεως).

τσαβαβίτεμ: ἴδ. σθαβίτεμ.

τσαβάθ-εμ ἴδ. σθαθ-εμ.

τσαβαρδελόνετρε (Βεράτ.-Περμέτ.) σθαρδελόχετρε (Καθ.) = τριτοπροσ. ρῆμα
= διαφάσκει, διζυγάξει, κοινῶς ζημερώνει, χαράζει. — ου σθαρδου-
λούα = σθαρδι δίτκ. — τσαρδούλιεμ = ἴδ. σθαρδούλιεμ ἰ-ε-τε-
τσαρδούλιετρε = ἴδ. ἰ-ε-τε σθαρδούλιετρε.

τσαβαθ ἴδ. σθαρθ. — τσαρδεμ - ἴδ. σθαρδεμ.

τσαβανίσι ἴδ. σθαρνίσι.

τσαβῆι (τ) ἴδ. σθαῆι (τ) σθαῆι (γ).

τσαβῆεμ (τ) ἴδ. σθαῆεμ (τ) σθαῆεμ (γ).

(ἰ-ε-τε) τσαβῆτε (bogdan) = ἴδ. ἰ-ε-τε-σθαῆτε.

τσαβῆκθ-ι (Βεράτ.) ἀπαντᾷται μόνον ἐν τῇ φράσει: τσαβῆκθι τε ζεντε,
ε τε χῆνγρετρε.

τσαβῆλιθ ἴδ. σθαῆλιθ. — τσαβῆλίδεμ = ἴδ. σθαῆλίδεμ.

τσαβῆνι (Περμέτ.) ρ. ἐνεργ. κολακεύω τινά διὰ τὸ ἐκμυστηριευθῆ. τσαβῆ-
νεμ: παθ.

τσαβερδοῦκνεμ: ἴδ. σθαερδοῦκνεμ.

(ἰ-ε-τε) τσαβερδοῦλιετρε ἴδ. ἰ-ε-τε σθαερδοῦλιετρε.

τσαβερθῆνι καὶ τσαβερθῆι = ἴδ. σθαερθῆι. — τσαβερθῆεμ = ἴδ. σθαερθῆεμ.

τσαβερθῆτε ἐπιρ. = ἴδ. σθαερθῆτε.

τογγόνjε-α πληθ. *τογγόνjατε* <παρωνυχίς>.
τῳγγόνj (Περμέτ) = ἴδ. *σγjόνj* (Περμέτ.) ρ. *τογγόνεμ* = ἴδ. *σγjόνεμ*.
τογγούα-οί ἴδ. *σγjούα-οί* πληθ. *τογγόνjτε*.
τογύρε-α = ἴδ. *σγύρε-α* πληθ. *τογύρατε*.
τοδεροί-εμ = *σδερίτ-εμ* (Περμέτ).
τοδερομόj ἴδ. *σδερμόj*.
τοδρουγόj = *σδρουγόj* *τοδρουγόνεμ* = *σδρουγόνεμ*.
τοδρούκ-γου, *τοδρουκθ-ι* = ἴδ. *σδρούκ-γου*, *σδρουκθ-ι*.
τσέκ : (Τουρκ.) ἐπιρ. = ριχὰ (ἐπὶ ὕδατος).
τσέκ-α = ἡ στερεά, ἡ ξηρά [Ἴταλ. *secco* = θάτε] πληθ. *τσέκατε* καὶ
 ρεξτσόκ-ου (Σ) νδσίεσ μβε τσέκατ λjούνδρενε = νκαυγῶ.
τσέν-ι (τ) πληθ. *τσένετε* [Ἴταλ. *segno*] = ἔστε νjερί με τσέν = σημειω-
 μένος ἄνθρωπος· ἔχει σωματικὸν ἐλάττωμα (Τουρκ. *σακάτ*).
τσενί-ί-ι-ί : (Περμέτ.) ἄορ. *τσενίτ-ε-ι* μετοχ. *τσενίτουρε* ἴδ. *τῳεμόj*
 παθ. *τσενίτεμ* ἴδ. *τῳεμόχεμ*.
τσέργε-α : κοινῶς ἡ *τσέργα* (τῶν Γύφτων) πληθ. *τσέργατε*.
τσέρκ (Καβ.) ρ. ἐνεργ. = κjιλόj (Ἐλβασ.), *κοδίτ* (τ) = ἐπιτυγχάνω εἰς
 τὸ κτύπημα· ἄορ. *τσέρκ-ε-ου* μετοχ. *τσέρκε* καὶ *τσέρκουε*.
τσερκόj (Καβ.) ἴδ. *στερπίκ* (Σ) *στερκόχεμ* = ἴδ. *ῥτερπίκεμ*.
τσέρλjε-ja (Ἐλβασ.) *τσερίλjε-jα* πληθ. *τσερίλjετε*, *τσιρράjε-α* πληθ.
τσιρράjατε = εἶδος πτηνοῦ.
τσέρμε-α (Βεράτ.) *τσερμεζε-α* (Βεράτ. Περμέτ.) με ζῆ *τσερμα* ἢ *τσερ-*
μεζα = με πιάνονται τὰ νεῦρα τοῦ ποδός· 2) *κουολόγημα*.
τσέρμε-α καὶ *τσιρμε-α* πληθ. *ατε* = *περδε-ου* ρευματισμός· *τσερμε-ja* =
 βεῖνίκ κjε πιέκενε *βούκενε*· πληθ. *τσερμετε*.
τσερμίτ (Περμέτ). — *τσερμίτ* δέμβετε.
ισθοῦρ-εμ (Καβ.) ἴδ. *τῳθοῦρ-εμ*.
τσιγαρίσ-ισ-ισ : ρημ. = *τσιγαρίζω*· παθ. *τσιγαρίσεμ*· μετχ. *τσιγαρίσουρε*.
τσιέγουλε-α πληθ. *τσιέγουλατε* ἴδ. *τιέγουλε-α*.
τσιά πληθ. *τσιάτε* ἴδ. *τσιίjα*, *τσιίjατε*.
τσιάπ-ι (ν) ἴδ. *σιάπ-ι*, *σκιάπ-ι* [Βλαχικὰ *τσάπα*].
τσιέπετε πληθ. τοῦ *τσιάπ-ι*.
τσιέτουλε-α = ἴδ. *σιέτουλε-α*, *σκιέτουλε-α* : πληθ. *τσιέτουλατε*.
τσιουνίσ-εμ (τ) ρ.

τσίκε-α (τ) και τσίκεζε-α (τ) ἴδ. τσίκε, τσίκεζε (γ) = ὀλίγον [ἐκ τοῦ γραικ. ψίχα = ὀλίγον καθὼς τσόφ, = ψοφῶ].

τσίλε-α (γ) ἴδ. σίλε-α (γ) τσίλι ἴδ. τσίλι.

(ι-ε) τσίλε-ι-α = ἴδ. (ι-ε) τσιλε-ι-α (Σ).

τσίλι ἄρσ. ἐρωτημ. ἀντων. = ποῖος; τίς; πληθ. τσίλιετρε = ποῖοι; τίνες; ἴδ. κούσ.

τσίλια ἐρωτ. ἀντων. γεν. θηλ. = ποία; πληθ. τσίλιετρε = ποῖαι.

τσιλιδὸ (ὄνομ.), τσιλιτιδὸ (γεν.) κ.τ.λ. ἕκαστος. — τσιλιετρε (ὀνομαστική) τσίλιετρεδὸ (γεν.) κ.τ.λ. ἕκαστη. και κατ' ἐπίτασιν γίθηε-τσίλι ἢ γίθηε-σε-τσίλι και σι ι τσίλι (Μάτια) ἄρσ. γίθηε τσίλια ἢ γίθηε σε τσίλια και σι ε τσίλια θηλ. (Μάτια) = πασδήποτε, πᾶσαδήποτε, ἕκαστοςδήποτε, ἕκαστηδήποτε. — ι τσι-τσίλι (budi) = ἕκαστος, ἴδ. κουσδὸ, γίθηε κούσ, γίθηε-σε-κούσ. — ι τσίλι, ε τσίλια πληθ. τρε τσίλιετρε, τρε τσίλιετρε = ὁ ὁποῖος-ἡ ὁποία, οἱ ὁποῖοι, αἱ ὁποῖαι.

τσιμὸς (Τυραν.) ρ. οὐδ. = τσοῦζω (ἴδ. γραικ. τζιμπῶ).

τσιμὸν : τριτοπρόσ. ρ. με-τρε-ι τσιμὸν = με-σε-τὸν τσοῦζει. — με τσιμὸν λιούνα = με τσοῦζει ὁ βύζοντας. — με τσιμὸν πλιάγα = με τσοῦζει ἡ πληγή.

τσιμὸς (Τυραν.) ρ. = θουμὸς με μάξετ' τρε γίσπιτ, = βιάζω, παρακινῶ τινὰ διὰ τὸ νὰ τὸ κάμη (κεντῶν αὐτὸν διὰ τῆς ἀκρας τοῦ δακτύλου). και τσιμῖσ (τ) ἴδ. πιτσκός = κοιν. τσιμπῶ. — τσιμῖσεμ παθητ. (Ἄργυρ.) = πιτσκόχεμ.

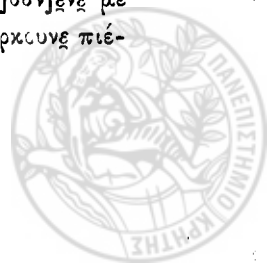
τσιμὸσε-α (Τυραν. Καβ.) κοιν. ἡ φάσκα, κξε λιδινε φόννηνε.

τσιμπ-βι πληθ. τσιμβετρε = τὸ τσιμπημα. τρε πιτσκούαξε.

τσιγγερίμ-ι (Περμέτ.) τσιγγερίμε-α ἴδ. ατσάρι-α, πληθ. τσιγγερίμετρε, τσιγγερίματρε.

τσιγγι : ἐπίρ. (Ἐλβασ.).

τσιγγουλ-ι (γ) πληθυντ. τσιγγουτρε, τσιγγελ-ι (γ), τσιγγελξε-α (τ. Κρούα) πληθ. τσιγγελιατρε, τσιγγε-α (Καβ.) πλ. τσιγγατρε (Τουρκ. τσουλία) = τσιγγουλι. — ἐνῶ πιέκ-ου και δσμάκ-ου = τσομάκ-ου. τσιγγουλια πιέκθι (Καβ.) ἐπίρ. = λιόα (λιόρα) κξε λιόννηνε με τσιγγουλιε ε με πιέκ. — λιοῦμε τσιγγουλια πιέκθι = με τσέρκουε πιέκουε με τσιγγουλινε = με ι κχιλοῦμ, με ι κοδίτρε.

τοιγροίσι-ίσι (τ) ρ. ένερ. = ὄκρέπ ζιάρρινε. — περάνε ζιάρριτ ρρι ;
τοιγροίσι-ε (= ὄκρέπ-ε), περάνε γρούασε ρρι ; τσιμπίσι-ε (= πι-
τσκό-je).

τοινοσαμί-ου πληθ. τινδοσαμίτε, είδος μικροσκοπικού πτηνού.

τοινοδούρορα (Άργυρ.) πληθ. τινδοδούρορατε [γραικ. τσίντσιραε], ιδ.
γινκάλε-α.

τοιόνκορε (Διάπ) ??? τσίνκθ-ι (τ) τσίνκν-α (τ) πληθ. τσίνκνατε = ξηρόν
ψυχός, ιδ. τσιγκερίμ-ι, ατσαρί-α, φράκχ-ι.

τοιτσιό-ι ??? ιδ. τορολζέτσ-ι.

τσιντίσορο-ι (Περμέτ.) [Άπλοελλην. τσίντσιραε] = ιδ. γινκάλε-α.

τσιπ μπι τσιπ (Έλθασ. Κεβ.) έπίρ. τύπου = τὸ ἐν ἐπικνω 'ς τὸ ἄλλο.
ιδ. πίνγο (Περμέτ.).

τσιπτε-α (κοιν. ή τσιπκ) ιδ. μάτζε-α (Σ) βεμέσε-α

τσιπτερε ιδ. σίπερε — τσίπερε, ιδ. σίπερε.

τσιπραζι (τ) ιδ. σίπραζι.

(ι-ε) τσιππερμ-ι-ε-ja ιδ. ι-ε-σίπερμ-ι-ε-ja.

τσιρι άρσ. ιδ. τσίλχι. — τσίρα ιδ. τσίλχ θηλ.

τσιροίσι (τ) ρ. ένερ. = ιδ. θυμβόχ, παροίμ. κούσ τσιρρίσι γομάρεε ι δε
γχιόν πόρδετε.

τσιράπ-ι (Βερ τ.) πληθ. τσιπέπετε (άντι σκιάπ-ι πληθ. σκίπέπετε, τροπή
του χι εις j) ιδ. σκιάπ-ι (γ).

τσιροράε-α ιδ. τσερολίχε-ja, τσέλχε-ja πληθ. τσιροράεατε.

τσιμίρ-ι ιδ. σμίρ-ι.

τσιμίρο-ι ιδ. σμίρο-ι.

τσικελίμε-α (budi) ιδ. σοκελίμε-α πληθ. τσοκελίματε.

τσικουλίμε-α (budi) ιδ. σοκουλίμε-α πληθ. τσοκουλίματε.

τσικουλόνη (budi) ιδ. σοκουλόνη-όχ.

τσικελόνη (budi) ιδ. σοκελόνη-όχ.

τσιόπε-α πληθ. τσόπατε [Ιταλ. pezzo] = κομμάτι, ιδ. πιέσε-α.

τσιοπεζόχ (τ, τσοπερόνη (Περπέτ.) τσοπετόνη (Βεράτ.-Σκόδρα) κοιν.
κομματιάζω. — τσοπεζόχμε, τσοπετόνεμ, τσοπετόνεμ παθ. και τσο-
πετόχμε.

τσιόχε-α κοιν. ή τσόχα, τὸ ρούχον.

τσιόφ (γ. bogdan-τοσκ.) ρ. = ψοφῶ (έπί ζώων) ιδ. νγόρθ. ρ.

- ισούλ-ι (γ) (Μαλγασία-Μάτις) ἴδ. τσούν-ι πληθ. τσούλκατε.
ισούλγε-ια (γ) πληθ. τσούλγετε=ράκος.
ισούλγε-α (γ) ???.
ισούγγε α (γ) ἴδ. κερτσού-νι (γ) πληθ. τσούγγατε. — τσούνκ-γου (γ)
κερτσέπ-ι (Βεράτ)=κολοβός πληθ. τσούγγετς. κξεν-βιῶτ-τσούνκ-
γου=κξεν κξε σ' κα βιῶτ, κξε ια κάνε πρεμ βιῶτινε.
ισούπ (Σ) ἐπίρ. κοιν. μονό (Τουρκ. τέκ). — πάρε α τσούπ=ζυγὸ ἢ
μονό (Τουρκ. τσίφτ α τέκ) ἀντίθ. πάρε 'α πάλξε-α.
ισούπ-ι, τσούπθ-ι (Ιακόβα) πληθ. τσούπατε=οἱ ὄμοι [ἴδ. σκίουπ-ι].
τσούπθι ι κράχτ (Ιακόβα)=ὁ ὄμος.
ισούπε-ια (Σκιδρα Τυρ.-Καβ.) μονή πιστόλλα.=τοπάνδῶε ε βόγελξε ε
βέτεμε ἴδ. δούγγε-α.
ισουροίλji-ι (Τυραν) ἴδ. σουροίλji-ι.
ισούτσε-α (γ) πληθ. τσούτσατε=κοράσιον. ἴδ. τσίκε-α.
τοκερφίτ-ι-ι (Περμέτ.) ρ. ἄρ. σκερφίτα-ε-ι μτχ. σκερφίτουρε. παθ.
τσκερφίτεμ=χάπεμ τέπερε, φύρτ. τσκερφίτενε λजूύλγετε=χάπενε
φουτ. (ὡς τὸ τρικντάφυλλον). (τὸ γαρούφαλον κ.τ.λ.) ου τσκερφίτενε
λξάκρατε=ου χάπνε λξάκρατε φύρτ. ι ου τσκερφίτενε ὄυτε=ι ου χάπνε
φουτ σῦτε.
τοκερφύλ-ι (Ἐλθασ.)=γουρμάξι κχι ἄστε νγιτίουρε μουσκενίτ' ε βάρδα.
τοπερδέθ ἴδ. σπερδέθ. ρ. τσπερδέθεμ=σπερδέθεμ.
τοποδίσεμ (τ) ρ. ἴδ. ὄκασ. ρ. ὄκέσ. ρ.
τοπόκσε-ι (Ἄργυρ.) πληθ. τσπόκσειτε=στερφύτσ ι θάτε (πα ούξε)
τοπόρδεσ-ι πληθ. σπόρδεσιτε (Ἄργυρ.) ζόρρα ε πλξάνδεσιτ κξε εῶτε
νγιτίουρε τε γουρμάξι καὶ ζορρ' ε κούκξε (Ἐλθασ.).
τοφιλίεμ (Βεράτ.) ρ. βασκνίζομκι, βούαξ, χεκξ κέκξ. μουνδόνεμ τέ-
περε. — μτχ. τσφιλιτίουρε.
τούσ-τούσ-τούσ (Ἐλθασ.) ρ. =πειράζω, ἄρ. τούτα. μτχ. τούτουρε. —
παθ. (τούτεμ. ἴδ. νγάσ (Σ) γετσίτ (Περμέτ.).
τοφίνε-α (τ) ἴδ. σφίνεα, σύλξε-α, πύκλξε-α πληθ. τσφίνατε.
τοφινός ἴδ. σφινός ρ. (τ).
τοφούρκ-ου ἴδ. σφούρκ-ου πληθ. τσφούρκιτε.
τοφράτ-ι (Βεράτ.) [Ἐλλην. φράττω]=ὁ φράκτις τὸν ὄποιον κάμνουσι
εἰς τὸν ποταμὸν διὰ νὰ γυρίσωσι τὸ νερόν.

τοφύνη-α ἴδ. πκλάτσκη-α πληθ. σφύνατξ.

τοφύτξ-ι ('Αργυρ.) πληθ. τοφύτξιτξ=στεροφύτξξ ι νηγόμε με ούξε

τοφυτυρίῃ ἴδ. σφυτυρίῃ.

τουφυρίμ-ι ἴδ. σφυτυρίμ ι πληθ. τοφυτυρίμετξ.

Тö

тöж και тöжн ρ. ένερ. = κάμνω δύο κομμάτια тöж дрöу = σχίζω ζύλω.

тöж κρύετξ=ζαλιζομκι, σκοτιζομκι. πκθ. тöжξем.

тöкάλ-ι πληθ. тöккájтξ: ó θώς κοιν. тсáкκλoс. — [Τουρκ. тöккáλ].

тöкμάк-ου πληθ. тoккμάкτξ = ἴδ. κατσίδε-јх (τ).

тöкмáс-ι (Τυραν.) = ἴδ. στοπάν-ι

тöáj-ι-ε-ја χωλός-ή. κουτσός-ή. тöкλјкмáн-ι-ε-јх. πληθ. тöклјх-мáнτξ άρσ. тöклјкмáнτξ. — тöклјóк-ου-ε-јх πληθ. ετξ άρσ. — ετξ θηλ. και ι-ε-óкéπετξ-ι-х (bogdan Σ).

тöájóј óκεπόј (Σ) = κουτσάινω. — πκθ. тöклјóξем και óκεπόξем (Σ).

тöáлáтξ α (γ) πληθ. тöкλάтξтξ = óкáλξ-х (Τυραν.) πληθ. óкáλξтξ.

тöáлáтóј (γ) ρ. ένεργ. = бжј με тöкλάтξ. — πκθ. тöккλтóξем (γ).

тöáμε-ја: πληθ. тöáμεтξ = είδος πτηνω.

Тöáм-ι: πληθ. Тöáμεтξ = ó Τсáмης.

Тöáмнi-α (γ) Тöáмрi-х (τ) = ή Τσμουρία.

тöáмнiтi (γ) тoáмрiт (τ) = τσμιστί.

тöáмнiтe-ја (γ), тöáмрiстe-јх (τ) = ή τσμική (διάλεκτος).

тöáπε-α (γ) πληθ. тöáпáтξ, кáпсáтξ-α πληθ. кáпсáтξтξ και кáп-óáтξ-α πληθ. кáпсáтξтξ = κοιν. βοöкк' ἴδ. ρ. пeртöáпeм, кáп-óóј, кáпсóј. — νji тöáпξ ηούκξ = μία βοöкх ψωμί, μία χαψià ψωμί.

тöáп (τ. 'Ελθασ.) ρ. = βηματίζω. — тöáп кáмбeнe = άνοίγω τόν πόδα, διά νá περιπατö, νá κάμω βήμα. — тöáп = ύπαχε!

тöáпáρ-ι ('Αργυρ.) = όερίт άρι α κργјένди.

тöáпди έπίρ. = με τó βήμα.

тöáп-ι (τ) πληθ. тöáпeтξ = βήμα κοιν. дрáскeлiá.

тöáпe-α ('Ελθασ.) πληθ. тöáпáтξ: дü, τρι тöáпx = δύο, τρία βήματα.

χάπε-α (γ. Τυραν.) [χάπ ρ.] ἴδ. πούπε-α ἴδ. σάλπε-α. — τσάπε-α
καὶ χάπε-α = βῆμα, κοιν. δρασκελιά. Κούρ ἐτσεν νιερίου νγε κέμ-
βεν' ε διάθετε εδέ ε χάπ ε σκέλι μι δι δετ, παστάι νγε κέμβεν' ε
μενγιερε ε σκέλι περμιβι κέμβεν' ε διάθετε, δο με θένε με τουτjie
νγά κέμβ' ε διάθετε, εδέ τούκε τσάπουρε πο κεστού ετσην γίθηε
νjie. — ἴδ. πούπε-α.

τσαπελόι ('Αργυρ.), τσάπλονι (Περμέτ.) = διχοτομῶ, ξεσχίζω (ἐπι
πραγματῶν συνεχῶν) ε ζε πρέι τσάπκσ κέμβεβετ εδέ ε νδxi δι
τσόπκσ. — τσάπλονι δέγερε = ἴδ. σκijεj.

τσαπόκ-ου (τ) = σκέλος· πληθ. σάλπετε = τὰ σκέλη.

τσαπουν-ι (Τουρκ. ???) = νjie φάρε τε ἐτσουνιτε κάλιιτ.

τσαπροσίτ-ιτ-ιτ ('Ελθουσ.) ρ. ἐνεργ. = ἐμπερδεύω τὰ βήματα. — μὸς τσα-
προσίτ κέμβετ' αστού = μὴ περιπατῆς στραβὰ εδῶ κ' ἐκεῖ καὶ ἐμ-
περδεύεις τὰ βήματά σου. — ἐν ᾧ ἀπλῶς προσίτ-ιτ-ιτ (γ) τσάπoi
(Τυραν.). — περμιχ (Σ) ρ. = σκάπτω ἐκ δευτέρου· παθ. προσίτεμ,
τσάπόχεμ, περμιχέμ.

τσαορανίκ-ου (γ) πληθ. τσαορανίκετε [ἴσως Σλαβικ. λέξις] ἴδ. θάρκ-ου.

τσάρτ (Σ) (budi) = πρίσ (γ. τ.) κοιν. χαλνῶ — 2) (Σ) = ἐξοδεύω. —
παθ. τσάρτεμ.

τσάρτεσ-ι (Σ) πληθ. τσάρτεσιτε = κὺ κjie τσάρτ.

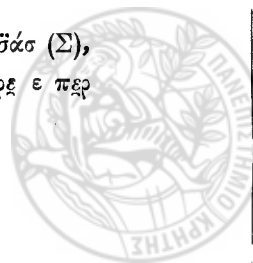
τσάρτεσε-ja θηλ. πληθ. τσάρτεσετε = αjό κjie τσάρτ.

τσάρτε-α (Περμέτ.) πληθ. τσάρτατε = παρακλήμα, παρακλήρημα. —
τσάρτε-α (Σ. κόδρα) πληθ. τσάρτατε = κjάρτε-α [κατὰ τὴν ὀρεινὴν
προφορὰν -ὸ κjie προφέρουσιν τσx (= cia), τὸ κjie, τσε (= cie), τὸ
κjie, τσε (= cie), τὸ κjo, τσο (= cio), τὸ κjoῦ, τσοῦ (= ciu), τὸ κju,
τσο (= ciou)· ἐπίσης τὸ γjx, γjε, γjε, γji, γju, γju, γju = dσa,
dσε, dσe, dσi, dσo, dσou, dσu = (gia, gie, giε, gii, gio, giu,
giou) κατὰ τὴν Ἴταλ. προφορὰν].

τσαροτόι (Βεράτ.) = σκαλόι (γ) ρ. οὐδ. = πρίσέμ μεντσ, λjούανι μεντσ

τσαροτόι (Σ) ἴδ. κjαρτόι, τσεροτόι (Σ) = ἴδ. κjερτόι. — τσαροτόεμ (Σ),
τσεροτόεμ (Σ) = ἴδ. κjαρτόεμ, κjερτόεμ. — τσοροτόι (τ) = ἴδ. κjερ-
τόι (τ), τσοροτόνεμ (τ) = ἴδ. κjερτόνεμ.

τσάσ ἢ τσάσι (τ) ἐπίρ. χρόνου = ἀμέσως, εἰς τὴν στιγμὴν. — τσάσ (Σ),
ατε τσάσ, κετε τσάσ (γ), νδε τσάσ (bogdan). — περ ὄρε ε περ

- τῶσ (γ) = κάθε ὥρην καὶ στιγμὴν· ατε τῶσ, κετε τῶσ = αὐτὴν τὴν στιγμὴν, ταύτην τὴν στιγμὴν· ἰδ. περὶ ἀεχέρε.
- τῶάτσκε-α πληθ. τῶάτσκεατε = ἰδ. κάφκε-α.
- τῶάφκε α (γ. Ἐλθκσ.) πληθ. τῶάφκατε = ὁ γλῶσσος, λευκὸν πτηνὸν θελᾶσσιον.
- τῶαρουβι-α: πληθ. τῶαρουβίτε (Ἐλθκσ.) = ἀσυμφωνία, ἐμπερδεύματα (πεποιημένη λέξις)· νοῦν' ε bᾶν κετε πούνε σε δούλγεν σούμε τῶαρχβι = δὲν ἠδυνήθην νὰ κάμω τοῦτο, διότι συνέβησαν πολλὰ ἐμπερδεύματα· πολλὰ ἀσυμφωνία.
- τῶβᾶι-ᾶι-ᾶι (Βεράτ.) ρ. ἐνεργ. = σπκράττω (τὸ κρέας), ὄκεπούτ ᾶόρ. τῶβᾶτα, μετοχ. τῶβᾶτουρε πκθ. τῶβᾶτεμ (Βεράτ.).
- τῶβῶσκ (Περμέτ.) ρ. ἐνεργ. = ξεφλουδίζω, ἐκβάλλω τὴν φλοῦδα (τῶν ξύλων) ᾶόρ. τῶβῶσκα, μετοχ. τῶβῶσκουρε πκθ. τῶβῶσκεμ.
- τῶγίι (τ) [ἀντικανονικὸν ἀντὶ σκίι] ἰδ. ὄκίσι-ιτ-ιτ (γ).
- τῶδοκούσ (γ. τ.) ἕκαστος, ἕκαστη κοινῶς κάθε ἕνας, κάθε μία.
- τῶ (γ. τ.) κjiσ (γ. budi) τῶ κά (Σ) ἐπιρ. ἀναφ. = ὅ,τι, ἐκεῖνο τὸ ὄποιον. — τῶ πῖελ μάτσεja γjούαν μij (τ) = ὅ,τι γενεᾷ ἢ γάτα κυνηγᾷ ποντικούς· καὶ κjiσ πῖελ μάτσεja γjούαν μij (γ) καὶ τῶ κά πῖελ μίτσα γjουεν μij (Σ). — τῶ τε βῆjσ γjέν (τ) = ὅτι κάμνεις, εὐρίσκεις· κjiσ τε bᾶjσ γjέν (γ) τῶ κα τε bᾶjσ γjέν (Σ). — τῶ τε δούασ (τ), κjiσ τε δούεσ (γ) τῶ κά τε δούεσ (Σ) = ὅ,τι θέλεις.
- τῶ (γ. τ.) κjiσ (γ. hudi) τῶ κά (Σ) ἐρωτηματικὸν μόριον· = τί; τῶ do; = τῶ κά don (Σ) = τί θέλεις. — τῶ bέν; κjiσ bᾶν; τῶ κά bᾶν; = τί κάμνεις; νγα τῶ ἀνε jέ; = ἀπὸ τί μέρος εἶσαι; τῶ φάρε νjeρίου ἴστε = τί λογῆς ἀνθρώπος ἦτο; τῶ φάρε γjέje; = ποίου εἶδους; τί λογῆς;
- τῶ δοκούσ (γ) = ὅστις δήποτε, ἦτις δήποτε, ὅποιος δήποτε, ὅποιά δήποτε· τῶ δοκούσ με κjένε = ὅστις δήποτε καὶ ἂν εἶναι.
- τῶε (γ) κjε (τ) κji (γ) = ἀπό. — τῶε μότι = κjε μότι = κji μότι = πρὸ χρόνου. — τῶε ατεχέρε δέρι ταστί (γ) = ἀπὸ τότε ἕως τώρα· κjε ατεχέρε γjερ ταστί (τ), κji ατεχέρε νγjερ νδαστί (γ)· κjε τανί ε πας κετᾶj (τ) = ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς. — τῶεκούρε (γ) ἢ τῶεκούρε σέ (γ) (bogdan = ἀφ' ὄτου. — κjε κούρε (τ) ἢ κjε κούρε σε (τ), κji κούρε (γ) ἢ κji κούρε σε (γ)· κjε κούρ σε ἐρδε τύ = ἀφ' ὄτου ἦλθες σύ.

τῶκού, τῶκού (Βεράτ. Περμέτ.) = ἴδ. δικού

τῶκούσ (Βεράτ.) τῶκούσ (Περμέτ.) = ἴδ. δικούσ.

τῶέλ (Ἀργυρ.) ρ. ἐνεργ. = ἀνάπτω τὴν φωτιάν· ἐνῶ τῶέλ (γ) τῶίλ (Σ),
ντῶέλ (budi) ρ. = ἀνοίγω μὲ τὸ κλειδί καὶ χάπ = ἀνοίγω ἀπλῶς μὴ
κλειδωμένην, χωρὶς κλειδί. — τῶέλινε λजूलजेते = ἀνθίζουσι τὰ λου-
λούδια. — σα τῶέλ ε μβύλ σῦτε = ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ. — 2) φιλοξενῶ·
α τῶέλ κῦ νजेः ; = δέχεται ξένους (φιλοξενεῖ) αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ; —
ἀντιθ νदरुज = κλειδῶν· τοῦ δε ρήματος χκπ ἀντιθ. εἶνε τὸ μβύλ ρ.
τῶέλγεμ, τῶίλγεμ πκθ. τοῦ τῶέλ.

τῶέλजेः : ἐπιρ. = ἀνοικτά· ἀντιθ. νदरुते ντῶέλजे (budi) (ι-ε-τε) τῶέλ-
जे-τε (γ) = ἀνοικτός-ή-όν 2) ἀνεπτυγμένος-η-ον· ἀντιθ. (ι-ε-τε) μβύ-
λजे-τε-ι-α ἢ (ι-ε-τε) νदरुते.

τῶέλजे-ι (γ) τῶίλजे-ι (Σ), χάπεσ ι (τ) = πλῆθ. τῶέλजेते, τῶίλजेατε =
κοινῶς κλειδί.

τῶέμ (Ἐλβκσ.) δικτόј (Τυρκν.) τρखतोनј (Βεράτ.) ρ. ἐνεργ. ἀόρ. τῶέ-
μ-ε-ι μετοχ. τῶέμ πκθ. τῶέμεμ (Ἐλβκσ.) = ἐξερευνῶ ἀνκκκλύπτω,
ξεσκεπάζω τούκ' ε κερκούαρε.

τῶεμόν (τ bogdan) τῶιμόј (γ) τῶενίτ-ίτ ίτ (Περμέτ.) = ρ. ἐκτιμῶ,
διορίζω, τὴν τιμὴν, τὴν ὀξίαν πράγματός τινος.

(ι-ε-τε) τῶεμούεμ (bogdan) = πολύτιμος. γουρ' ι πᾶ τῶεμούαρε = ἀδά-
μας (λίθος ἀνεκτιμητός, λίθος πολύτιμος). ε τῶεμόν σα βελγέν =
ἐκτιμῶ πόσον ἀξίζει. — τῶεμόνεμ (τ) τῶεμόχημ (bogdan) τῶιμόχημ
(γ) πκθ.

τῶεμίμ-ι (τ. bogdan). τῶιμίμ-ι (γ) πλῆθ. τῶεμίμετε, τῶιμίμετε = ἐκτί-
μησις.

τῶεμένδεμ : (γ) ρ. οὐδ. = πρίσεμ μέντῶ = γίνομαι ἔξω φρενῶν· (ι-ε) τῶε
μένδουε (γ) = ὁ ἔξω φρενῶν, μκνιακός.

τῶενόј (Ἰακόβα) ρ. ἐνεργ. ? ? ?

τῶεπέ-ја (Ἀργυρ.) πλῆθ. τῶεπέτε, τῶίπε-јх [Ἴταλο-Ἀλβανικόν] τῶε-
πέκε-јх (τ) = νјé τσόπε φλјόк κजे λजेने νде μάјет ते κρέσε κји-
ρόσιτ куор ι бјјене ду три κјіме λјéс, ε λјé те тере κόκне τῶεπέке =
(παιρσιμίας ἐπὶ ὑπερηφανίας τῶν πλουτοῦτων πτωχῶν) πλῆθ. τῶε-
πέκετε.

τῶεπερόк-ου (τ) = σπιθαμὴ πλῆθ. τῶεπερόकेτε καὶ (Περμέτ.) τῶεπερόк-

- ου. *berdōi*-ου (γ) *du* *πελεμβε* ε *ν*ς *τσεπερόα* (τ) = *du* *πελεμβ'* ε *ν*ς *berdōi* (γ) *πληθ.* *berdōi*ετε.
- tōērode-ja* *πληθ.* *tōērode*τε = ή *φωλεα* τῶν *πτηνῶν* ἴδ. *φουρρίκ*-ου (Περμέτ.) *γράδε*-α (γ. *Μαλjesi*ς).
- tōēōtīj* (Ἐλθασ.) *τεōtīj* (Τουρκ.) (ὀρθότερον), *τέσμε* (Σ) *ōeti*j ('Αργ.) *ēōtīj* (Περμέτ.) = *πετερνίζουμι* ἄορ. *tōēōtīn*-ε-ι *μτχ.* *tōēōtīm.*
- tōēōtīn*-α (Ἐλθασ.) ἴδ. *τεōtīn*-α (Τουρκ.) *πληθ.* *tōēōtīn*ετε.
- tōēte*-α (Ἐλθασ.) = εἶδος *παιγνιδίου* τὸ ὅπουον *πρίζουσι* τὰ *παιδία*. *τε* *λajā* *τōēte*νε! *κουρ* *λजू*ενε *djē*μτε *νj*νι *μβ*α *dō*ενε *χάπε*τε ε *τιέτε*ρι *ι* *βίε* με *πελ*μ *δόμε*σ' *α*τι ε *ι* *θότε*: *Τε* *λajā* *τōēte*νε *τε* *μόρα* *jéte*νε, ε *νδε* *ίκε*ν με *ρένδε*: *ατεχέ*ρε *αύ* *τῶ*νι *τούρε*τε με *ρένδε* *τα* *ζά*ε *α*τε ε *τι* *βίε*ρε με *δόμε* *ῶπίνε*σ' *α*τι *νδε* ε *ζάντε*: *εν*δέ *νδε* *ι* *ρᾶ*ντε *ι* *λj*αου *tōēte*νε, *νδε* *μὸ*ς *πο* *dō*τα *νδιέ*κε *γj*υε*ν*ε.
- tōēte*-α (τ) = γένος. 2) *σωρός*, ὄμας, *τούφε*-α *ν*ς *tōēte* *ουλίνjō* (τ) = *νj*ι *τούφε* *δροῦν* *ουλίνjō*. (γ). — 3) (τ. γ.) = *κόμμα* (Τουρκ. *ταράφ*).
- tōētk*-α (Περμέτ.) = οἱ *κόμποι* τῶν *ὕψοματων* *πληθ.* *tōētk*ετε.
- tōētk*-α (Dib) *πληθ.* *tōētk*ετε = ἴδ. *dō*ούφε-α.
- tōētīn*-α ??? *πληθ.* *tōētīn*ετε.
- tōēf* (γ) ἴδ. *φῶέχ* (τ), *πῶεχ* (τ), *μπῶεχ* (τ), *ντῶεχ* (*dogdan*) *κα*ι *ντῶεφ* (*bogdan*). *μπτῶέφ* (γ) ἢ *μπῶεφ* (γ) ἄορ. *tōēf*, *μπτῶέφ*, *μπβέφ*, *μετῶέφ*, *μεῶεφ*. *μτχ.* *tōēfe* *μπτῶέφε*, *μπῶέφε*, *μετῶέφε*, *μεῶέφε*.
- tōēf*ε (γ) *ἐπιρ.* = *κρυφίως*. ἴδ. *φῶέχουρα* (τ), *πῶέχουρα* (τ), *μπῶέχουρα* (τ). ἔτι δὲ *μπτῶέφε* (γ), *μπῶέφε*τε (γ), *κα*ι *tōēf*ς (γ) *μπῶέ*-*φ*ς (γ), *μπῶέφ*ς (γ), *μετῶέφ*ς (γ), *μεῶέφ*ς. — *ι*-ε-*τε* *tōēfe*τε (γ), *μπτῶέφε*τε, *μπῶέφε*τε (γ), *μετῶέφε*τε (γ), *μετῶέφε*τε (γ) *ἐπίθ.* = *κρυπτός*-*ή*-*όν*. *ντῶέφ*ζε *ἐπίρ.* = ἴδ. *tōēf*ς.
- tōēf*ε-α (γ) ??? *πληθ.* (*tōēf*ετε).
- tōthōr*: ρ. *ἐνερ.* (γ. τ.) = *ζεπλέκω*, *ἐκφράττω*. — *tōthōr* *tōχρά*πινε = *ζεπλέκω* *τὴν* *κάλτσα*. — *tōthōr* *γάρ*δινε = *ἐκφράττω* *τὸν* *φράκτῆν*. — *παθ.* *tōthōr*εμ.
- tōi*ε-α (γ. *Μαλjesi*ς) *πληθ.* *tōi*ετε ἴδ. *tōūtse*-α, *tōūpe*-α (τ).
- tōi*ε-α (τ) ἴδ. *dōi*σε-α. — *tōi*ε *βέρρε* <*φανός*, *φάρος*>.
- tōi*ε-α (γ) *πληθ.* *tōi*ετε ἴδ. *γjé*ρε-α (Ἐλθασ.) *πίε*-α (τ) *tōi*ε-α

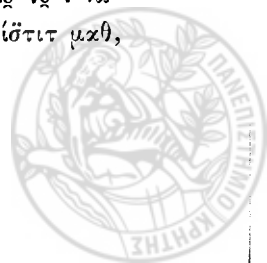
- πληθ. τῶικατε=κομμυκτάκι κοιν. — ε ἤθηα τῶικα τῶικα=τὸ ἕκα-
μα κομμυκτάκι, κομμυκτάκι. νῆε τῶικε (τ. γ.)=ὀλίγον, μιά σ-άλ-
λα, μὴ ψίχ. νῆε τῶικεζε ὑποκορ. [ἴσως ἐκ τοῦ ψίχα καθὼς τσοφ
=ψοφῶ] νῆε πίικε (Σ) νῆε πίικεζε (Σ. ὑποκορ.) νῆε γρίικεζε (Σ) ἴδ.
πάκ, πάκικεζε, πάκ γῆε, πάκικεζε γῆε.
τῶικεροῖ-α (γ) πληθ. τῶικερότε=μικρὰ πράγματτα, πλάτῶκκτ, τε βό-
γελῆε.
τῶικόν (γ. budi) ρ. τριτοπροσ. ἴδ. πικόν. (τ), γῆε:βόν ('Ελβασ).
τῶιλῆ (Σ) ρ. ἴδ. τῶέλῆ=ἀνοίγω. τῶιλῆεμ παθ. τοῦ τῶέλῆ. — τῶέλῆεμ νδεῖ
βέτεῆε (Σ) ἴδ. δεκῶῆεμ (γ).
(ι-ε) τῶιλῆουε (Σ) ἴδ. ι-ε δεκούμ (γ).
τῶιλῆμι-ου (τ) πληθ. τῶιλῆμίτε=καλῆμα-νι (γ) πληθ. καλῆμάνῆτε=
μικρὰ παιδία.
τῶιμβόικε-α (Βεράτ.) κοιν. φάικα πληθ. τῶιμβόικατε
τῶιμεροε-α (Σ) πληθ. τῶιμεροε=κοριός [ἴδ. γακικ. τσιμποῦρι] καὶ
τῶικε-α (Τυρν.) πληθ. τῶικατε=ροῖκῆνε-α.
τῶικε-α (Καθ. Κρούῆ) πληθ. τῶικατε=τῆετῆεφιά (=ὁ καρπὸς καὶ τὸ
δένδρον) (Τουρκ. χιδέ) καὶ (κατ' ἀναγκραμμυκτισμὸν) κίμτῶε-α πληθ.
κίμτῶε.
τῶιμόῆ (γ) ἴδ. τῶεμόῆ (τ) τῶιμόῆεμ (γ)=ἴδ. τῶεμόνεμ (τ).
τῶιμίμ-ι (γ) ἴδ. τῶεμίμ-ι (τ). — ι-ε-τῶιμούεῶμ-ι-ε-τῶιμούῶμ (γ. συνηρ.)
ι-ε-τῶεμούκῶμ (τ)=πολύτιμος.
τῶίπε-α (Περμέτ.) πληθ. τῶίπετε. — δι τῶίπε=δι με βέῶε τε βέγγελεῆ.
τῶίπ-ι (Περμέτ.) = γωνία (Τουρκιστὶ bouddάκ), σ' λιάῶε τῶίπ' ε ἀνε
πα κερκούρε.
τῶίφεμ (γ) ἴδ. φῶίῆεμ (τ) πῶίῆεμ (τ) μπῶίῆεμ (τ).
τῶῆιερ (γ) τῶῆιρ (Καθ.) ἢ τῶιέρ ρ. =ξεσχίζω, ἴδ. ῶῆιερ (γ). — με τῶῶρι
μάτῶεῆ (τ)=με ῶῆῶρι μάτῶεῆ (γ). τῶῆεμ=ῶῆῆεμ (γ).
τῶκαδῖο-ίτ-ίτ (γ)=ἴδ. ῶκαδῖο-ίτ-ίτ (γ).
τῶκαδίτεμ (γ)=ἴδ. ῶκαδίτεμ (γ).
τῶκάθεμ ἴδ. ῶκάθεμ.
(ι-ε-τε) τῶκάθετε ἴδ. ι-ε-τε ῶκάθετε.
τῶκάθετε ἐπίρ. =ἴδ. ῶκάθετε.
τῶκάλῆεμ=ἴδ. ῶκάλῆεμ.

- τῶκάλγητε* ἐπίρ. = ἴδ. *σκάλιγτε*.
(ι-ε-τε) τῶκάλγητε ἴδ. *ι-ε-τε σκάλιγτε*.
τῶκαλιίτ (Περμέτ.) [σκαλίζω = χιτῖδευώ, ἴδ. *περκεδέλι ρ.* ἴδ. *περκε-*
ζόνι ρ. — *τῶκαλιίτεμ* = ἴδ. *σκαλιίτεμ ρ.*
τῶκαλιίτο ι-ε-ία (Περμέτ.) = χιτῖδευμένος-η.
τῶκαλμόι ἴδ. *σκαλμόι*. — *τῶκαλμόχημ* ἴδ. *σκαλμόχημ*.
τῶκαλόι ἴδ. *σκαλόι*.
τῶκαοζέχημ ἴδ. *σκαοζέχημ*.
τῶκαοκόι ἴδ. *σκαοκόι*, *τῶκαοκόχημ* ἴδ. *σκαοκόχημ*.
τῶκατεροόι ἴδ. *σκατεροόι*, *τῶκατεροόχημ* ἴδ. *σκατεροόχημ*.
τῶκελιζέι ἴδ. *σκελιζέι*, *τῶκελιζέχημ* = *σκελιζέχημ*.
τῶκελιζέοε-α πληθ. *τῶκελιζέοε-α* ἴδ. *σκελιζέοε-α*.
τῶκελιζίμι-ι πληθ. *τῶκελιζίμιε-α* ἴδ. *σκελιζίμι-ι*.
(ι-ε-τε) τῶκελιζύετε (γ) ἴδ. *ι-ε-τε σκελιζύετε* (γ), καὶ (συνηρ.) *ι-ε-τε*
τῶκελιζύετε ἴδ. *ι-ε-τε σκελιζύετε* (γ).
τῶκελιζύετε (γ) ἐπίρ. = ἴδ. *σκελιζύετε* (γ).
τῶκελιζύετε (γ) ἐπίρ. = ἴδ. *σκελιζύετε* (γ).
τῶκεμβέι (τ) ἴδ. *σκεμβέι* (τ), *τῶκεμβέχημ* ἴδ. *σκεμβέχημ* (τ).
τῶκεμβέοε-α (τ) ἴδ. *σκεμβέοε-α* πληθ. *τῶκεμβέοε-α*.
τῶκεοφιτεμ (Περμέτ.) ρ. — *τῶκεοφιτενε* ληούλητε = *χάπνε*, *φύρτ* ληού-
λητε (ὡς τὸ τριαντάφυλλον, τὸ γαρύφαλον κ.τ.λ.)
τῶκέπ ἴδ. ρ. *σκέπ*.
τῶκέσο ἴδ. *σκέσο* ρ.
τῶκίσο-ίτ-ίτ (γ) *τῶκίσο-ίτ-ίτ* (τ) ἴδ. *σκίσο-ίτ-ίτ* (γ) *σκίσο* (τ).
τῶκίτεμ ἴδ. *σκίτεμ*.
τῶκίτεσο ι-ε-ία ἴδ. *σκίτεσο ι-ε-ία*, πληθ. *τῶκίτεσοιτε*, *σοτε* θηλ.
τῶκλιέπε-α (Περμέτ.) ἴδ. *γελιέπε-α* (γ) πληθ. *τῶκλιέπετε*.
τῶκλιέπεζε-α (Περμέτ.) ὑποκορ. πληθ. *τῶκλιέπεζατε* καὶ *σκαλιέπε-α*
πληθ. σκαλιέπετε.
τῶκόκι ἴδ. *σκόκι*, *τῶκόκιεμ* ἴδ. *σκόκιεμ*.
τῶκόκιγτε ἐπίρ. = ἴδ. *σκόκιγτε*.
(ι-ε-τε) τῶκόκιγτε ἴδ. *ι-ε-τε σκόκιγτε*.
τῶκόοι ἴδ. *σκόοι* ρ. *τῶκόοδεμ* ἴδ. *σκόοδεμ*.
τῶκόοδετε ἐπίρ. = ἴδ. *σκόοδετε*.

- (ι-ε-τξ) τῶκόρδετε = ἰδ. ι-ε-τξ ὄκόρδετε.
τῶκουjδέσεμ (τ) ρ. = dαλj νγα κουjδέσι, σ' κᾶμ κουjδέσ με.
τῶκούlj ἰδ. ὄκούlj ρ. — τῶκούljεμ ἰδ. ὄκούljεμ ρ.
τῶκουρρόj ἰδ. ὄκουρρόj, τῶκουρρόξεμ ἰδ. ὄκουρρόξεμ.
τῶκουρρίμ-ι ἰδ. ὄκουρρίμ-ι πληθ. τῶκουρρίμετε.
τῶκρεφγιόνj-όνεμ (Περμέτ.) = ἀπκλύνω, μκλκλύνω, ἀντίθ. νγουρεγτόνj.
(ι ε) τῶκουσῆλούεμ-ι-ε-ja = ἀπαρηγόρητος. πληθ. τε-τῶκουσῆλούεμ [ἐκ τοῦ ρήματ. τῶκουσῆλόνεμ ἀντίθ. νγουσῆλόνεμ = περηγοροῦμαι].
τῶκουσῆλίμ-ι (budi) ἀντίθ. νγουσῆλίμ-ι πληθ. ετε.
τῶκρέχ ἰδ. ὄκρέχ ρ. τῶκρίξεμ = ἰδ. ὄκρίξεμ παθ.
τῶκρίj ἰδ. ὄκρίj.
τῶκjέπ: ἰδ. ὄκjέπ ρ. τῶκjέπεμ ἰδ. ὄκjέπεμ.
τῶκjούαj (τ) ἰδ. ὄκjούαj (τ), τῶκjούεj (γ) = ὄκjούεj (γ) καὶ (συνηρ.) τῶκjῶj ἰδ. ὄκjῶj (γ). — παθ. τῶκjουῶξεμ = ἰδ. ὄκjουῶξεμ.
τῶκjύεj καὶ τῶκjῶj = ἰδ. ὄκjύεj καὶ ὄκjῶj (γ). — τῶκjῶjεμ = ὄκjῶjεμ.
(ι-ε) τῶλjίρετε-ι-α (Περμέτ.) = ἰδ. ι-ε λjίρετε-ι-α, ι-ε λjίβερετε-ι-α.
τῶμενjenί-α (bogdan) = ἀτιμία. π. χ. τῶμενjenί ε δουνίj (bogdan).
τῶμόνj (budi) ρ. = ἀτιμάζω. — τῶμόνεμ παθ. — Κρίστι περ τῶ κρουκjesούεμ, με τε μάδε τῶμενjenίj, κᾶμb' ε δούερ δεπερετούεμ, α jου φάλj ο νjeρι (bogdan).
τῶόνj (τ) καὶ τῶόj (γ), ντῶόνj (bubi) = σηκόνω, νγρε (ἐπὶ ζῶων καὶ ἀνθρώπων) ε τσόδα βένδιτ = ε νγρίτα βένδιτ = τὸν ἐσήκωσα ἀπὸ τὸν τόπον. — τῶόδα λjέπουρινε νγα ὄτροφκου. — τῶόνεμ (τ) τῶόξεμ (γ) ντῶόξεμ (budi) παθ. 2) τῶόj (γ) ρ. ἐνερ. = στέλλω, κοιν. στέλνω, πέμπω. — ἰδ. ὄπίε (τ) = τὸ πηγαινῶ (ἀμέσως) καὶ δεργόj = τὸ στέλλω (ἐμμέσως). 3) τῶόj (γ) ρ. = ἐγείρω ἐκ τοῦ ὕπνου. — τῶόξεμ = ἐγείρομαι, ἐξυπνῶ. — τῶόj ρροκῶλ (Σ) = ρρουκουλέj. — τῶόξεμ ρροκῶλ = ρρουκουλέξεμ.
τῶόκ: (γ. Μαλjesία) ἐπίρ. — φόlj τῶόκ = φόlj ὄκούρτ.
τῶόκ-ου (τ) πληθ. τῶόκτε = σφυρὶ κοινῶς.
τῶοκάνε-ja (Ἄργυρ.) πληθ. — νετε = κουμβόνα δένσ τε βόγελjα.
τῶόκε-α πληθ. — τῶοκατε (γ), τῶέκ-ου (Σ) ρρετῶόκ-ου (Σ) με-τε-ι-να-ου-ου bίε με τῶόκε = μπότέσ μάjεν' ε γίστιτ μέσεμ πεκ γίστιτ μκθ, εδὲ ε ὄκρεχ περνjχῆρε ε ι bίε τιέτεριτ.

τσοκού (Περμέτ.) ἴδ. δικού.

τσοκούσ (Περμέτ.) ἴδ. δικούσ τσοτσίλι (Περμέτ.) ἄρσ. τσοτσίλιχ θηλ.

άντων. άνκφ. = κάποιος, κάποικ. — τσότσ' (Περμέτ.) ἴδ. δίτσ.

τσομάγε-ja (γ) πληθ. τσομάγετε = ἡ ποιμενικὴ ράβδος.

τσοτέ α (Τυραν.) ἴδ. γρίφσ-α πληθ. τσόττε.

τσοουδι-α (τ) τσοούδε-α (γ) μερεκουλι-α (Σ) [Λατ. miraculum] πληθ.

μερεκουλιτε = θαυμα.

τσοουδι-ιτ-ιτ (γ) καὶ τσοουδίτ-ιτ-ιτ (τ) = κάμνω τι νὰ θαυμάσῃ. --

τσοουδίτεμ, μερεκουλόχεμ = θαυμάζω.

(ι-ε) τσοουδίσιμ-ι = θαυμαστός-ή.

τσοουκάσ-ατ-ατ (Βεράτ.) ἴδ. κζούκ ρ. (Ἑλβασ.) καὶ τσοουκίτ (Βερ.-Περμ.).

τσοούκε-α (Περμέτ.) πληθ. τσοούκατε = βρέγχετ' ε μαλγιτ ἴδ. σοούκε-α

πληθ. σοούκατε.

τσοούκε α (Περμέτ.) ἴδ. σκίουπ-ι = ράμφοσ πληθ. — ατε.

τσοούκε-α τὰ αἰδοῦτ τοῦ μικροῦ παιδιοῦ πληθ. τσοούκατε.

τσοουκλήγάρι (Περμέτ.) εἶδος πτηνοῦ πληθ. — ἄρετε

τσοούμε-α ???

τσοούν-ι πληθ. τσοούνκατε καὶ τσοούλ-ι (γ. Μελιγεσία) παιδι εἰωσ 14ων

έτων. = υἱός, Ἀρχαῖα Σλαυικὰ τσένδο = τέκνον] ἴδ. διαλζόσ-ι = νεκ-

νίσκοσ. διάλζε-ι = πκληκάρι.

τσοουνγουρίσ (τ) ρ. ἐνερ. = περπιέκ.

τσοούπε-α (τ) πληθ. τσοούπατε, τσοούπεja, πληθ. τσοούπετε ἴδ. τσοου-

τσε-α, γότσε-α, βάσδε-α [Βουλγ. τσοούπα].

τσοουπί (Βεράτ.) τσοουπίτεμ πκθ. = κζούκ-εμ νγα πάκ (ἐπὶ πτηνῶν).

τσοούρκ-γου (γ) τσοούρκε-α (Βεράτ) ιθόνε ατὶ ούγιτ κχε δέρδετε πρέj

βερετε κρόιτ πληθ. τσοούργεjτε.

τσοουροj (γ) ρ. = κρόι τσοουρογόν = ἡ βρῦσισ τρέχει.

τσοούρκε-α πληθ. τσοούρκατε = ἴδ. πούλζε δέτι, ρίκε-α-

τσοουρε-α πληθ. τσοούρρατε = εἶδοσ θαλασσίου πτηνοῦ. Ἦντε οἱου τσοούρα

(Βεράτ) = ἔβρεχε ραγδαίωσ (μετκφορ).

τσοούτρε-α πληθ. τσοούτρατε = ἡ τσότρε (τοῦ κρσιου).

τσοούφκε-α πληθ. τσοούφκατε ἴδ. δσοούφκε-α

τσοπαθέσεμ ἴδ. σπαθέσεμ.

τσοπαγοῦαj-ουχέj (τ) = ἴδ. σπαγοῦαj-ουχέμ (τ).

- ιόπαγοδεj-ούχημ (γ) = ἴδ. ὀπαγοδεj-ούχημ (γ).
ιόπαγούj-ούχημ (γ. συνηρ.) = ἴδ. ὀπαγούj-ούχημ (γ).
ιόπαγέσε-α: ἴδ. ὀπαγέσε-α πληθ. τὸπαγέσατε.
ιόπαγίμ-ι πληθ. τὸπαγίμετε = ἴδ. ὀπαγίμ-ι.
ιόπαγεῶσιό-ι-ε-ja ἴδ. ὀπαγεσετάρ-ι-ε-jx πληθ. τὸπαγεσετάρετε ἄρσ.
ὀπαγεσετάρετε θηλ. — καὶ τὸπαγιμτάρ-ι-ε-jx. ἴδ. ὀπαγιμτάρ-ι-ε-jx
πληθ. τὸπαγιμτάρετε ἄρσ. τὸπαγιμτάρετε θηλ.
ιόπαλ-εμ ἴδ. ὀπαλ-εμ.
ιόπάλεσ-ι-ε-ja ἴδ. ὀπάλε-ι-ε-jx: πληθ. τὸπάλεσιτε ἄρσ. — σετε θηλ.
ιόπάρε, ιόπάρινε = ἴδ. ὀπάρε, τὸπάρινε.
ιόπέjτ ἴδ. ὀπέjτ.
(ι-ε-τε) ιόπέjτε ἴδ. ι-ε-τε ὀπέjτε.
ιόπεjτόj ἴδ. ὀπεjτόj.
ιόπενόj ἴδ. ὀπενόj-τὸπενόχημ = ἴδ. ὀπενόχημ.
ιόπενοίσε δ. ὀπενούσε.
ιόπερβελjέj-έχημ ἴδ. ὀπερβελjέj-έχημ.
ιόπερβελjέσ-ι (budi) δ. ὀπερβλjέσ-ι πληθ. τὸπερβλjέσιτε.
ιόπερβλέσε-α τὸπερβλίμ-ι ἴδ. ὀπερβλjέσε-α, ὀπερβλίμ-ι.
ιόπερβλjεσιτάρ-ι-ε-ja = ἴδ. ὀπερβλjεσετάρ-ι-ε-jx καὶ
ιόπερβλjιμιτάρ-ι-ε-ja ἴδ. ὀπερβλjιμτάρ-ι-ε-jx.
ιόπερβύθεμ ἴδ. ὀπερβύθεμ.
ιόπερδλj-άχημ ἴδ. ὀπερδλj-άχημ.
ιόπερδρέθ ἴδ. ὀπερδρέθ-τὸπερδρίδεμ = ὀπερδρίδεμ.
ιόπερθένj (budi) = ἴδ. ὀπερθέj.
ιόπεροκάσ-έτ-έτ (Περμέτ.) = ἄπ ούjε με βούξε (καθὼς ποτιζουσι τὰ
φύλλα τοῦ καπνοῦ). ἴδ. περκατ.
ιόπερλj-έτ ἴδ. ὀπερλj-έτ, ἴδ. ὀπλj-έτ (τ), ἴδ. ὀπλj-έτ (γ).
ιόπερνδερόj-όχημ = ὀπερνδερόj-όχημ.
ιόπιj-ίχημ (τ) ἴδ. ὀπιj-ίχημ.
ιόπί-εμ (τ) ἴδ. τὸπίφ. (τ. γ.). — τὸπίφ με μεντ = τὸπίφ με μεντ.
ιόπίφ-εμ (τ. γ. bogdan) τὸπίχ (τ) = ἴδ. ὀπίφ-εμ.
ιόπίφε-α, τὸπίχε-α (budi) ἴδ. ὀπίφε-α, ὀπίχε-α.
ιόπίφσ-ι ἄρσ. τὸπίφσε-ε-jx θηλ. ἴδ. ὀπίφσ ι-ε-jx. πληθ. τὸπίφσιτε
ἄρσ. τὸπίφσετε θηλ.

τῶπλῆχῆ-ἀχέμ=ἴδ. ὄπλῆχῆ-ἀχέμ.

τῶπόῃ ὀχέμ=ἴδ. ὄπόῃ-ὀχέμ.

τῶποῖο-εμ (budi bogdan-(Σ))=δικωφθεῖρω, (θρησκευτικῶς καὶ ἠθικῶς)
ουτῶπρίῶ διᾶλῆ=διεφθάρη τὸ πικιδίον.—ι-ε τῶπρίῶουνε-ι-α=διε-
φθαρμένους-η τρε-τῶπρίῶουνειτε=οὐδ.=ἡ δικωφθορά.

τῶτιλέῃ (τ) ἴδ. τῶτελίς. (γ) τῶτίελ (τ) καὶ τῶτιέλ (τ) (bogdan).

τῶτίλεμ (τ) πρθ. τοῦ τῶτίελ, ὀτιλέζόνῃ-όνεμ (Βεράτ).

τῶτόῃ-ὀχέμ ἴδ. ὄτόῃ-ὀχέμ.

τῶτριῶῃ (bndi)=ἴδ. ὄτριῶῃ.

τῶτύσε-α (Τυρχν). τῶτύσ-ι (Κροῦῃχ) πληθ. τῶτύσχατρε ἴδ. λῆφρύτε ('Ελ-
βασ. Βεράτ) τῶεπ-ι (Σ).

τῶφάκῆ-έμ (τ) ἴδ. ὄπερφάκῆ-εμ.

τῶφάκῆετ (τ) ἐπίρ=φανερώς, φάκῆζα (τ), φάκῆε (γ. Σ.) μὲκκαφάκῆε
(Σ) [μ-βᾶλ-ι καὶ φάκῆε-ῃχ], νδερσῦ (τ. γ.).

τῶφόν (Περμέτ.) ρ. ἐνερ.=ξεφλουδιζῶ τὰ κκαλμπόκικα.—τῶφόμεμ πρθ.

τῶφόνεο-ι-ε-ῃα: πληθ.-σιτε ἀρσ.-σετε θηλ.=αῦ α κῃό κῆε τῶφόν.

τῶφουλῆκῆῖ-α (τ) ι:ληθ. τῶφουλῆκῆῖτε ἴδ. νόφουλε-α καὶ φουλῆκῆῖ-α
(Τυρχν.) πληθ. φουλῆκῆῖτε.

τῶφρῶῃ (τ)=ἴδ. ὄφρῶῃ (τ) τῶφρῶχέμ=ἴδ. ὄφρῶχέμ.

Υ

ύῃεζε-α (γ) πληθ. ύῃεζατρε.

ύλ-ι: πληθ. ύῃετε καὶ ύῃετ=ἄστρον· ἀστήρ. — ύῃετ (budi) καὶ ου-
βιλ-ι ('Ιακόβχα), χύλ-ι (Σ). — ύλ' ι δρίτεσε=ὁ Αὐγερινός, ἡ Ἄφρο-
δίτη. — ύλ' ι μβῆαμῆεσε (bogdan)=ὁ ἑσπερινός ἀστήρ· πληθ. χύλῆ-
τε. — ύλ' ι μβῆγῆεσιτ=ὁ αὐγερινός· φράσις: κα ύλ αῦ νῆεῖ=ἔχει
χάριν σεμνότητα, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος. — ύλ με βῖῶτ=κομίτης.

ύλ-δίε, ύλ-δία=ἀστρονομία, ἀστρολογία.

ύλ-δίτουνε-ι (γ) ύλ-δίτουρε-α (τ)=ἀστρονόμος, ἀστρολόγος.

ύλῆ-βέο-ι ('Ελβασ.) [ύλ-ι καὶ βῆρ-ι]=ἡ ἕρις, τὸ οὐράνιον τόξον καὶ ύλ-
ῆεβῆο-ι (Βεράτ.) πληθ. λείπει.—κουλῆουβέρ-ι (χειμ.), λῆλῆουβῆο-ι
(Βεράτ.), βῆῃ' ε οὐφουλε (Σ).

υνδύρε-α (γ) λήυε-α (τ) = τὸ ἐκ τοῦ κρέατος ἐξερχόμενον πάχος· πληθ.

λείπει. — γζέλε με υνδύρε (γ), γζέλε πα υνδύρε (γ) γζέλε πα λήυε (τ).
ύτ: ἀντωνυμία = σοῦ· νjerίου ύτ = ὁ ἀνθρωπός σου· djájji ύτ = τὸ τέ-
κνον σου. — Ὄνομ. υτ-άτε = ὁ πατήρ σου, γεν. τ' ύτ-έτ = τοῦ πα-
τρός σου· αἰτ. τ' έτ-άτε = τὸν πατέρα σου, ἀφαιρ. τ' υτ-έτ (πληθ.
λείπει).

ύτι ἀρσ. ύτε θηλ. καὶ jύτε = ὁ σός ἢ σή ὁ ἰδικός σου ἢ ἰδική σου. — γύα
jύτε θά = γύα jύτε θά = σύ αὐτός εἶπας.

ύτ-βελά = ὁ ἀδελφός σου.

ύτ-βιέχερο = ὁ πενθερός σου (πληθ. λείπει).

ύτ-βίω = ὁ υἱός σου.

ύτ-γjύσ = ὁ πάππος σου.

ύτ-δάνδερο (γ), ύτ-δένδερο (τ) ὁ γαμβρός σου.

ύτ-θιέστρε = ὁ πρόγονός σου.

ύτ-ζότ = ὁ κύριός σου.

ύτ-κουνάτ = ὁ ἀνδράδελφός σου, ὁ γυναικάδελφός σου.

ύτ-κουσρεῖ (γ) ύτ-κουσρεῖ (ν) ὁ ἐξάδελφός σου.

ύτ-νίπ = ὁ ἀνεψιός σου.

ύτ-άτε = ὁ πατήρ σου.

ύτ-οῦνκj = ὁ θεῖός σου.

ύτ-νjέροκ = ὁ μητρικός σου.

ύτ-σόκj = ὁ σύζυγός σου.

Φ

φάβε-α [Λατ. faba] (πληθ. ἀχρηστος) = κύαμος, κοιν. κουκίον ξε-
φλουδισμένον.

φάβ-ι (γ. τ) πληθ. φάβε-ε ἴδ. φάβ-ι (Töαμ.).

φάβ (γ) ρ. ἐνερ. = φουσκώνω, 2) χορταίνω τινά, ἴδ. νγjινj. — φράσις:
φάβ-ε τροῦτε μένδεjνεε = κουπετό.

φάβεμ ρ. οὐδ. = φουσκώνω, 2) χορταίνω. ἴδ. νγιχέμ, σ' ι φάβετε
τροῦτε = δέν γεμίζει τὸ κεφάλι του.

φάβκόj (τ) ἴδ. φερκόj.

φαρκόρε-*ja* ἴδ. φαλκίκορε-*ja* πληθ. φαρκόρετε.
 φαλγέτε-*a* (Σ) = τσαράτσ-*i* (Τυρκαν).
 φαγτούαρ-όρι (τ) φαγτούερ-όρι (γ) και φαγτούρ-όρι.
 φαγτόρε-*ja* θηλ. = ἴδ. φαλτούαρ-όρι, φαλτόρε-*ja*.
 φάκ*je*-*ja* πληθ. φάκ*je*τε [Λατ. *facies*, Ἑλλην. φάσις] = πρόσωπον,
 ὄψις και ὄπινα = τὸ ὄπισθεν μέρος. — *i* θάσ*ε* νδε φάκ*je*τ = τοῦ τὸ
 εἶπα κατὰ πρόσωπον. — 2) σελις-ίδος. 3) εἶδος ἰχθύος κοινῶς =
 γλωσσά. — και ὄ*je*ζε-*a*. 4) γενεά (30 ἔτη μία γενεά). — φάκ*je*
 μέ*je*-τέ*je*-α*ti* ἐπιρ. = ἔμπροσθεν μου-σου-ζυτοῦ. — σ' καμ σῶ ε φά-
 κ*je* τε δάλ*j* περπάρα βότεσε = εἰσχύνομαι νὰ προυνισασθῶ ἔμπρο-
 σθεν τοῦ κόσμου. — άπ φάκ*je* = δίδω πρόσωπον, ἐνθαρρύνω. — μάρρ
 φάκ*je* = λαμβάνω θάρρος. — περ φάκ*je*τ τε Μάδ*ι*τ (Μά*τι*α) = μὰ τὸν
 Θεὸν (ἕρκος). — φάκ*je* ν*je*ρεξ*ε*σῶ = παρρησία τῶν ἀνθρώπων. — πάτ*σ*
 φάκ*je*ν' ε ζέξ*ε*! ν*je*ρεῖ με δῦ φάκ*je* = διπρόσωπος ἀνθρώπος. — πάτ*σ*
 φάκ*je*ν' ε βάρδε. — δάλ*j*τῶ φάκ*je* βάρδε! δάλ*j*τῶ φάκ*je* ζ*i*. — δούλ*j*
 με φάκ*je* τε βάρδε. — δούλ με φάκ*je* τε ζέξ*ε*! — *i* σβάρθε φά-
 κ*je*τ. — *i* σουνδ*σι*ρτε φάκ*je*τ. — δῦ φάκ*je* ν*je*ρεξ*ε*σῶ, τ*ρι* φάκ*je* ν*je*-
 ρεξ*ε*σῶ = δύο γενεαί, τ*ρεῖς* γενεαί, (30 ἔτη μία γενεά). — φάκ*je*-
 βάρδε-*i*-*x*: πληθ. φάκ*je* βάρδετε, = ἀσπροπρόσωπος κοιν. — εὔ-
 φημισμένος-*x* περικλεῆς χειροκροτούμενος. — φάκ*je*-ζ*i*-ου πληθ.
 φάκ*je* ζέστε = κατησχυμένος, ἐντροπισμένος, ἀνάσχυτος, ἀδιάν-
 τροπος. θηλ. φάκ*je*-ζέξε-*x* πληθ. φάκ*je*-ζέζατε.

φάκ*je*-*ja*: ἐπιρ. = παρρησία.

φάκ*je*κούκ*j*-*i*-ε-*ja*: πληθ. φάκ*je*-κούκ*je*τε, φάκ*je* κούκ*je*τε. και

φάκ*je*-ἔεγε-*a*: πληθ. φάκ*je*-ἔεγετε.

φάκ*je*-βέρδε-*a* πληθ. φάκ*je*βέρδετε, φάκ*je*-βέρδατε = κιτρινοπρόσωπος.

φαλακά-*ja* και φελιάκ-ου (Σ) = μάλιστα.

φάλ*j*-*i* (Τῶαμ.) φά*j*-*i*: πληθ. φάλ*je*τε, φά*je*τε: κρίμ-*i* = ἀμάρτημα,
 σφάλμα, ἀμαρτία. — ἴδ. φελ*j*ῆ.

φάλ*j* ρ. και νφάλ*j* (*budi*) = χαρίζω, 2) συγχωρῶ. — φάλ*j* με ἔνδ*ε*τ =
 χαιρετίσματ*α*. — φάλ*je*μ παθ. και νφάλ*je*μ (*budi*) = δέομαι, προ-
 σκυνῶ, 2) προσεύχομαι. — *i* φάλ*je*μ Ζότιτ. — γεζούαῖ! (Περμέτ.)
 γεζούαῖ (πληθ.) φάλ*je*μ*i* = χάρε, ἀπόκρ. — φάλ*je*μ*i* νδέρσε = εὐχα-

- ριστῶ.— φάλγεμι: ζῶτ = προσκυνῶ κύριε.— ου φάλj διέλι, ρά διέλι
νδε dετ = περιεγδῶ: διέλι
- φάλλκονά-όι (τ), φακκούς-όι και (συνηρ.) φαλλκονῶ-όι = εἶδος ἱέρουκος,
κοινῶς ἀδελφομίλιαι.— (φρέμεν' ε μάσσουλε)· πληθ. φαλλκονῶjτε και
φάλλκονjτε.
- φαλλκῶρε-ja, φακκῶρε-jx, λjκρῶσ-ι [ἴδ. λjῶρε-x] πληθ. φαλλκῶρετε,
φακκῶρετε.— σε βῶσκου περ λjέπουj.
- φαλλκῶρα-όρι, (τῶρα) φακκῶρα-όρι (τ), φακκῶρα-όρι (γ) και φακκῶρα-
όρι πληθ. φαλλκῶρατε = ἀμικρτωλός.
- φαλλκῶρε-ja, φακκῶρε-jx: πληθ. φαλλκῶρετε φακκῶρετε = ἀμικρτωλῆ.
- φάμουλ-ι: πληθ. φάμουjτε ἴδ. νούν-ι ἢ φικάν-ι.
- φάμουλι-α: πληθ. φάμουλιτε = ἐπικρῆι, ἐνορία, ἐφημερία· (τῶν ἐπι-
σκόπων και ἱερέων).
- φάνιτε= (τ) ρ. τριτοπρόσωπον με-τε-ι φανίτετε [φάινουμι-φινῶ] μ' ου
φάνιτ ιμ' ἀτε = μου παρουσιάσθη ὁ πατήρ κατὰ φαντάσιον ἢ εἶδον
τὸ φάσμα κυτοῦ (= μ' ουδούκ = εἶδον ὀπτασίον.— ι ουφάνιτ Κριστί,
ῶε-Μερίκ, ῶεντι.— ι ουφάνιτ αὐ κjε κα βράρε.— (θῶνε) κου βδέσ
νjερί ι φανίτετ ἐγγελι.— τε φανίτουριτε = ἡ ὀπτασία.
- φανταζῶ-α (budi) = φαντασία.
- φαραῶτόα ὀι (τ) ἴδ μεῶε-x, μλκκῶρα-όρι πληθ. φακκῶραjτε
φάρα: πληθ. φάρατε = σπῶρα· 2) εἶδος κοινῶς τι λογιῶς· 3) φυλή,
γένος.— μβόλκ φάρενε νδε δετ.— τῶ φάρε γjεjε εῶτ' κjό; νjε
φάρε ε Αβραάμιτ = ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ἀβραάμ.— ἀμικρῶρετε φάρατ'
ε Ἰσραήλιτ = αἱ δώδεκα φυλῆι τοῦ Ἰσραήλ.— τῶ φάρε γjεjε = τί
πρῶγμ; τῶ φάρε jε τι; τί (πρῶγμ) εἶσαι σύ; τῶ φάρε θε; = τί
εἶπατε; αὐ φάρε, κjε φάρε, κτε φάρε, κτε φάρε.— βδίκj αὐ φάρε
τρίμι = ἀπέθανεν ἕνας τέτοιος γενναῖος.
- φάρε φάρετ (Σ) ἐπιρ. = καθόλου, ὀλοτελῶς, κοινῶς σπειρί, οὔτε σπειρί·
ἴδ. κς πκκ (Σ) κς τῶικε.
- φάρεγγjε (γ), φαρεγγjετ (Σ), φαρεγγjε (Σ) = τίποτε.
- φαρκῶ-ι (Κροῦjx) κοβάτῶ-ι (Σλκκῶικῆ λέξις) = σιδηρουργός πληθ. φακ-
κῶρετε, κοβάτῶτε.
- φάρε-α (Κροῦjx) = ἡ ἐστία τοῦ σιδηρουργοῦ· φάρε-α (Βεράτ.) = τε
φαρκῶρετε = ἡ πρῶξις τοῦ ρ. φακκῶνj.

φαροκόνη (Βεράτ.) ρ. ενεργ. = μηγεθένη με γόσδε πατκότ' ε κάλιετ περι-
σφι κουρ jáνε νγρένε γόσδετ ε πατκόιτ κάλιετ.

φαρομάκ-ου (budi) (Τουρκ. ζεχέρ) = δηλητήριον ιδ. χέλιεμ-ι.

φαρμακόνη-όχημ = φαρμακόνω-ομηι (Τουρκ. ζεχερλιδισ).

φαρόνη (budi γ.) = φαρών, σ' ληζ φάρε τε γιάλε, ι χούμπ φάρεγε = κκ-
τκστρέφω. φαρόχημ: πκθ. κκτκστρέφομηι.

φαρόσ εμ: ρ. ουδενίζω, έξοντόνω, (κουρ νούκε, μηιετ φάρε μλ) ου φκ-
ρόσνε = ουχούμηι φάρε, σ' μβέτνε μλ. — (Μάτια, στίχος)

Φάρ' ε φίς ου φαρόφσινε

γφέλιγ' ε πούλιε μος κενιόφσινε.

φαρσουλάτε-α (Κκβ. και Δυρράχιον), φαρδουλάτε (Σ) ιδ. φατσουλάτε-α,
σκημ-α και (Σ) μαφέστι (Περμέτ.) = κκνδήλιον· πληθ. φαρσουλά-
τατε, φαρδουλάτατε, σκημίτε βένε γράτε νιε κρύετε ε ληισόχετε δέρι
νιεσ κκμηε πληθ. σκημίτε.

[φάρσκη] κουνως φασκιά.

[φαρδόνη] κουνως φασκιόνω.

[φαρσνέ-α] ιδ. φοσί.

φαρούλε μιάλιετ (Σ) = χοη μιάλιετ (Έλβασ.) = κκρηθήρα.

φάτι [Λκτ. fatum] = τύχη, μόρα, (πληθ. άχρηστος φάτετε) σ' κκ
φάτ = δέν έχει τύχην. ι ουθύε φάτι = (κουρ. πρίσετε νδνε τσούτσε
μλ σ' ε μέρρ νιεσι). — κκμ φτ σα τε σσφ νιε χέρε = μόλιε νά σέ ιδω
μίκν φοράν. τε πάτ φάτ ε τε ρα ν' δόρε ε σ' ε περιε = έιχεσ τύ-
χην και σέ έπεσεν εις τó χέρι και δέν τó δέχεσκι;

φάτ-θάρε-ι-α: πληθ. — δερε-δκτε = ό, ή ευτυχής, ευδαίμων, κκλό-
τυχος.

φατ-ζι-ου-ζέ-ζε-α πληθ. φατζέστε άρσ. φατζέζατε θηλ. και φατα-ζι-ου
φατα-ζέζε-α.

φατ-κέκη-ι-ε-ja και φατα-κέκη-ι-ε-ja = δυστυχής κκκοδαίμων. πληθ.
φατακέκητε άρσ. φατακέκητε θηλ.

φατα-μίρε-ι και φατ-μίρε-ι πληθ. φατα-(φατ)μίρετε φατα-μίρε-α και
φατ-μίρε-α πληθ. φατα(φατ)μίρατε = ευτυχής ευδαίμων 2) στοιχειό.

φατι-α: πληθ. φατίτε. = (ή μία τών τριών γυναικών), φάσμκ όπερ τήν

τρίτην ἡμέραν ἀναφάνεται εἰς τὸ λίκνον τοῦ βρέφους, καὶ προμηνύει τὸ μέλλον καὶ τὴν τύχην του.

φατσουλ/έιτε-α, φαρσουλάτε-α (Σ) πληθ. φατσουλjέτατε, φαρσουλάτατε=μαφέσ-ι (Περμέτ).

φεγρόj φουγρόj [Λατ. fugio] [Ἑλλην. φεύγω] ρ.=τρέχω δρομακίως ἴδ. βραπόj=έτσι με βράπ, έτσι με ρένδε.

φεδλίγε-α (γ. budi)=κόπος [Λατ. fatigo] πόνος, κάματος, βάρος, 2) (Ἑλθασ.) ἄσθε με φετίγε=εἶναι ἔγκυος:

φεj-ja [Λατ. fides. Ἴταλ. fide]=πίστις, θρησκεία, πληθ. φέτε ἴδ. βέσε-α.

φεjέζετ' ε χούνδεσε (γ)=τὰ ρουθούνια.

φεjέj ἴδ. φελjέj (Τσάμ).

φεjόj (Σ) ρ.=ἀρραθωνίζω, μβουλjόj (Ἑλθασ.) ἀρραθωνίζω, 2) φυλάττω. βελjόνj (Περπέτ.)=δι' ἄλλην φοράν κρύβω.

φεκjίνjε-α [Λατ. vicinus]=γειτόνων. πληθ. φεκjίνjετε.

φεκjινόj (j) ρ. οὐδ.=γεινοτεύω, φεκjιρόνj (τ).

φελḗζε-α (γ), φελḗδεσε-α (Σ) πληθ. ατε ἴδ. θελεζε-α.

φελjάν-ου (Σ) ἴδ. φαλακά-jα

φελjε-α (γ) ἴδ. θέλjε-α πληθ. φελjατε

φέλε (γ)=ἴδ. θέλε (τ) ἐπίρ.

(ι-ε) φέλε (γ)=ἴδ ι-ε-θέλε (τ). αὐ κερκόν τε γjέjε τε φέλατ' ε δεουτ= αὐτός ἐρευνᾷ νὰ εὔρη τὰ βάθη τῆς γῆς.

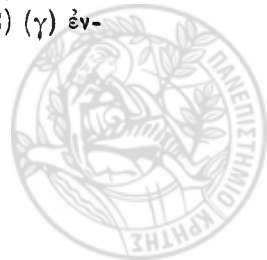
φελεσίγε-α: πληθ. φελεσίνατε ἴδ. θελεσίγε-α (Σ)

φελόj ἴδ. θελόj.

φελjέj φεjέj [Λατ. fallio, Ἑλλην. σφάλω] ρ.=ἀμαρτάνω, πταίω, σφάλω, κριματίζω ἄορ. φελjέβα καὶ φελέβα μτχ. φελjύερε καὶ φεjύερε (τ) φελjύεμ καὶ φεjύεμ, φεjύμ (συννηρ.).

φελjί-α (Ἑλθασ.) πληθ. φελjίτε, βουκε-βάλjε-α, φελjί νι (Τυραν). πληθ. βουκε βάλjατε, φελjινjτε (Τυραν.) [βουκε καὶ βαλj α βαj-ι ἔλαιον]=βούκε τε γρούjε πα βρούμ νγεῖσους με βοj κjε bḗjενε βίτ περβίτ ατε dίτε κjε κα λjεμε diḗljι.

φελίkj-εμ (τ)=ἴδ. φουλικj-εμ, ἴδ. τουρπενοj-όjεμ καὶ (τ)=νδροκ, λερόνω. 2) (γ) ἐντροπιάζω, φελίkjεμ=νδροάγεμ, λερόνομα, 2) (γ) ἐντροπιάζομαι.

[φελίμ-ι] λέπρα.

φελίμ-ι ἰδ. θελίμ-ι = ἐρ' εἰλόξ = αὔρα, θελίμ-ι = καὶ καταγιγίς.

φελίσι-ι (τ) πληθ. φελίτισσεται. κῆε ρράχεται κίουμέστῃ.

φελῆκῆνῆ-α (τ) ἰδ. τῶφουλκῆι πληθ. φελῆκῆνῆαται. — φελῆκῆνῆα-α (bogdan) = ὁ ἀγών.

φελόγ = ἰδ. θελόγ.

φέμενῆ-α (γ) φέμενῆ-α (τ) [Λατ. femina] = θῆλυς, θηλυκός: πληθ. φέμενῆαται, φέμενῆαται.

φεμερούαρ-όρι, πληθ. φεμερόρεται (τ), φεμενούερ-όρι (γ) πληθ. φεμενόρεται καὶ φεμενούρ-όρι = θηλ. φεμενόρε-ιχ (γ) φεμερόρε-ιχ (τ) πληθ. ε-ε.

φεμίλῆ-α (Τῶαμ), φεμίλῆ-α [Λατ. familia] = οἰκογένεια πληθ. φεμίλῆαται, φεμίλῆαται.

φεμούαρ-όρι πληθ. φεμούαται = θηλυδρίας.

φένδε-α πόρδε κῆε σ' καὶ νδίχεται ζῆρι πληθ. φένδεαται.

φένδ (γ) φέντ (τ) ρ. ἀμεταβ. = βενῆ φένδε, πιέρθ πκ νδίρεε ζενε.

φενδύελ-ι (τ) πληθ. φενδύεῖται, φετέρρε-ιχ (Βεράτ.) = τσακροχοσοῦβλι, τσαγγαροσοῦβλι. πληθ. φετέρρεται.

φενέουλε-α (Σ) = ἰδ. θενέουλε-α.

φενέρ-ι φανός, φανάρι.

φενέστρε-α (budi) (Ἰταλ. finestra) = ἰδ. παρθερί-ι

φέρρ-ι (γ) = Ἄδης [Ἰταλ. inferno].

φερρῆλόγ Τυραν. Κεβ.) δρίδεμ [Λατ. frigeo, Ἑλλην. φρίσσω, φρίττω] ρ. = φρίττω, τρέμω, ἰδ. δριθτόνῃ, δρίδεμ.

φερρῆσε-α (γ) πληθ. φερρῆσαται κοιν. τηγάνισμα.

φερρόγ (γ) φεργόγ (γ) [Λατ. frigo, Ἑλλην. φρύγω] = τηγανίζω ἰδ. περξίς.

φέρρε-α πληθ. φέρραται = βάτος. — μάνα φέρρε = βετόμουρα. — κῆε νῆρι μ' ουβῆ φέρρε = σ' με δάχεται.

φέρρε-α (Βεράτ.) = εἶδος παιγνιδίου (νῆε φίλ ὀκούρεε νδε νῆε ρροτου-βίλῆε κῆε περδρίδετα) πληθ. φέρραται, φουρφουλίδε-α.

φερκάτ-άτ-άτ (Περμέτ.) = κατατρώγω. (ἐπὶ φαγητῶν) ε φερκούτι γῆ-λενε = τὸ κατέφαγε τὸ φαγί.

φερκόγ φρεκόγ [Λατ. frigo] ρ. = τρίβω, ψήχω παθ. φερκόνεμ (τ), φρεκόνεμ (τ), φερκόχεμ (γ) φρεκόχεμ = τρίβομαι, ψήχομαι. — ουφερκούα ρρόβα = ουχῆανγερ ρρόβα = ἐτρίφθη τὸ φόρεμα.

φρετ (τ) = τάχιστα, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῷ ἔμῃ. — ἔρχ φρετ! ἔτσε με φρετ! ἔνε με φρετ! χίγκ με φρετ! τὰ βέντῶ με φρετ.

φρετῶζερμ (bosdan) ρ. οὐδ. [Ἴτζλ. fatigare] = ἰδ. μουνδῶζερμ = κοπιῶ.

φρετῶρ-για (Κελ.) πληθ. φρετῶρετε. φρετῶρε-για (Τυρν.) πληθ. φρετῶρετε = τὸ τρυφᾶν καὶ τρυφῶζον. καὶ φρετῶρε-για (Σ), φουρτῶρε-για (Σ), φουλτῶρε-για πληθ. ετε.

φιάλιε-α πληθ. φιάλιετε = λόγος, λέξις, ἰδ. ληγγιμάτε-α οὐχάπ φιάλιε = ἐλεύθ φιάλιε = διεδύθη ὁ λόγος. — κηῶ ε λιάτε φιάλιε = πῶς ἀπεφασάσατε: φιάλιε περ φιάλιε = κατὰ λέξιν. — γῆμ με νῆ φιάλιε με κτε = συμφωνῶ. — μηβῆ ἢ οὐκῆ φιάλιε = διατηρῶ τὸν λόγον. — βέντ φιάλιε = συναμιλῶ. — φιάλιε ε βιέτερε = παρομιᾶ. — πκ φιάλιε = γῶς ἢ ἄλλο (Τουρ. μουτλάκ). — κῆ βέντ ἔστε με φιάλιε = τῶτο τὸ μέγ εἶνε φιλονικούμενον. — ἔστε πκ φιάλιε = ἀδικ-φιλονικεῖν. — με φιάλιε φιάλιε = ἀμφισβήτησις. — νῆσιε φιάλιε ἢ γῆπ φιάλιε = διαδίδω τὸν λόγον. — ἀπ φιάλιε = ἀπολογουμαι, ἀπαντῶ. — κωνεῖ σ' μόντ σ' ἢ ἀπι φιάλιε κτε = οὐδεὶς δύναται νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ. — λῆ φιάλιε = πικρῶν. — λῆ φιάλιε με γῆε ἢ νῆ φιάλιε γῆε = ἔφρασε πικρῶν προφορικῶς. — λῆ φιάλιε τε ὄρῶ ε = ἔφρασε πικρῶν γαπῶ. — γῆμ με νῆ φιάλιε = συμφωνῶ, εἶμαι σύμφωνος. — κηπῶ φιάλιε = τὸν διακόπτω. — μῶ με κηπῶ φιάλιε ε = μὴ με διακόπτει. — φιάλιε ε βάντε = λόγος, βῆς, πισθῶ. — με φιάλιε φιάλιε τε βάντε = με προσέειπε. — ἰ σῶν φιάλιε = εἰσκούσκει. — νῶκ' ἢ σῶν φιάλιε = δὲν εἰσκούεται.

φιαλιῶρ-για = Λεξιόν: πληθ. φιαλιῶρετε.

φιαλιῶρ-ῶρι (τ) πληθ. φιαλιῶρετε. — τὸ θηλ. φιαλιῶρε-για: πληθ. φιαλιῶρετε.

φιαλιῶρι (τ) = λογομαχῶ.

φιαλιῶρι (γ) συνερίζομαι, κάμνω λογομαχίαν.

φιαν-ι (τ), κούμα-για (Περμετ.) [Λατ. filius = υἱός] = ἀναδεκτός, βε-πιστικός: πληθ. φιανετε, κούματε: ἰδ. φάμουλ.

φίε-για (Ἑλλάς) ἰδ. φιλ-ι πληθ. φιετε.

φίερε-α (γ) ἰδ. θίερε-α (τ).

φίεο (τ). φίο-ι (γ) (πληθ. ἀχρηστος) = ἡ φτέρι, ἡ πτέρις.

φιέρω-α (γ) θιέρω-α (τ) = ἡ φκκή.

φιερίσσει-α καὶ φιερίσσει-α (συνηρ.) = βεντ κχι βιν φίεο.

φίκ (Τυρν.) φτίκ (Κροῦτζ) ρ. = σούκχ, πορρὶς ρ. ἂ ἰδ. — ἄορ. φίκκ-ε-ου, μτχ. φίκουε. — παθ. φίκεμ (Τυρν.) ρ. οὐδ. = σδύνω· 2) λιποθυμῶ.

(τξ) φίκουναε (Τυρν.) = ἡ λιποθυμία.

φίκ-ου: πληθ. φίκτξ = [Λατ. ficus] = σῦκον· 2) συκῆ. — φίκ βομφ =

φίκου ι πα πιέκξ. — πληθ. φίκτξ βούφκ. = φίκτξ πα πιέκξ.

φικάτεμ (Τυρν.) = χμ τέρξ πάκξξ, νούκξ χάμ. τέρξ φάρε (ἐπὶ ἐν δυμάτων κ.τ.λ.).

φιοῦγι-φιοῦγεν-φιοῦγεν (Τετόβα, Πιζρένδι), φιοῦγιμ-φιοῦκνι-φιοῦ-
γινε ρ. ἐνεργ. = ρίπτω· ἰδ. χέθ (Τετόβα), ἄορ. φιοῦγκ-ε-ι, μτχ.

φιοῦγουνε· (Πιζρένδι) ἐπὶ γεννημάτων = χέθ γρούννε, ἐλβινε.

φίλ-ι = νῆμα, ράμμα, κλωστή. — καὶ φίξε-χ (Ἐλθασ.) πληθ. φίτξε

καὶ φίξετξ. — ἰδ. πῆ-νι (γ)· ε νδᾶν φίλινε κάτρεσ̄ = ἀκριθῶς.

— δύ φίλσ̄ (bogdan) [ἐκ τοῦ φίλ-ι = νῆμα] = δύ φίλσ̄ (Σ) = δύ

φίξεσ̄ (Ἐλθασ.) = διπλῶς. — με νξε φίλ = ἀπλοῦν· σούμξ φίλσ̄

(bogdan) = πολλαπλασιῶς. — τρέ φίλσ̄ (τ) τρε φίλσ̄ (Σ), τρέ φίλεσ̄ =

τριπλᾶ. — κάτρε φίλσ̄, κάτρε φίλσ̄, κάτρε φίξεσ̄ = τετραπλῶς· ἰδ.

νξεμξάξ-δυμεξάξ-τρεμξάξ-κτρεμξάξ. — μόρξ δύ φίλ ἢ δύ φίλ

πλάτῶκξ = ἔλκθον διπλᾶ λάφυρξ, δύ φίξε πλάτῶκξ (Ἐλθασ.) τρι,

κάτρε φίλ ἢ φίλ ἢ φίξε κ.τ.λ. — πληθ. φίλ-τξ καὶ φίτξε. — ὅπε-

τόβα νγα φίλι = μόλις ἐγλύτωσκ. — ζᾶ φίλ (γ. budi) = φιλότξ =

ἀρχίζω καὶ ζῆ φίλ (τ). — ζᾶ φίλ ε σός (bogdan) = φιλότξ ε μβκ-

ρόξ σ' τξ ζε φίλ (τ), σ' ε ζε φίλ (τ). — νδε φίλ (= νδε φίλ) τξ

μόρτεσε = εἰς τὴν στιγμήν τοῦ θανάτου.

φιλότξ (Σ. Τυρν.) = μνηστεύω, ἀρραβωνίζω· φιλόχρεμ παθ. ἰδ. μβουλόξ.

φιλ: ἐπίρ. = κατᾶμονος· φίλθι (Περμέτ.) χμ φίλ, ἢ χμ φίλθι = εἶμαι

κατᾶμονος.

φιλικάτ (γ), φιλθιμονκιάτ (Περμέτ.) [ἐκ τοῦ φίλθι καὶ μοναχά]· φίλθι

ε βερα κετξ πούνε = μοναχός τὸ ἕκαμα τοῦτο. — φίλθι χᾶ, φίλθι πι,

φίλθι ρφι (Περμ.) μοναχός τρώγω, μοναχός πίνω, μοναχός κάθημαι.

φιλχικάτ-ι (γ) φιλχικάτ (Σ) φιλχικάτ βέτεμε (Σ)· φίετ φιλικάτ νδε ὅτεπι

(γ) ἢ βέτεμε φιλχικάτ = ἐκοιμήθη μοναχός εἰς τὴν οἰκίαν. — μίος

φίλι (bogdan) = propriamente. μίρε φίλε (bogdan) = τὸ ὀροηγο
ρώτερον.

φιλόj (γ) ρ. = ἀρχίζω· ζ̄α φίλ (γ) ζ̄α φίλε (budi) νίσι ἢ νίσι (τ)
ἀντίθ. μηρόj.

φιλιέ-ja ἴδ. θιλjέ-jx πληθ. φιλιέτε.

φίνjε-α: πληθ. φίνjατε = τὸ ἀπὸ τῆς στάχτης ἀποστάζον ὕδωρ = ἀλυ-
σίβα.

φινάκ-ου-ε-ja (Βεράτ.) [ἐκ τοῦ fino καὶ κηταληζ. νκκ] ἴδ. δινάκ ου-ε-jx.
φίσι-ι = φύσις: 2) συγγένεια πληθ. φίνατε καὶ φίσρατε (τ) καὶ νκτύ-
ρε-α (Σ).

(ι) φίσμε-ι-ε-ja = φυσικός 2) εὐγενής

φίρ-ι (γ) συνηρ. ἴδ. φίερ-ι (πληθ. ἄχρηστος).

φίρε-α (πληθ. ἄχρηστος)· βέν φίρε = κjό κji μεγόν μhας τε πεθνούεμιτ.

φιοῖτε-α πληθ. φιοῖτατε ἴδ. φιοῖτε-α.

φιοός [φίρε-α] ρ. παθ. φιοόσεμ = κάμνει τρία.

φιοῖ (Σ) νji φιοῖ, du φιοῖ, τρε φιοῖ = ἀπλοῦς, διπλοῦς, τριπλοῦς κτλ.

φιοῖκ-ου (Dibρα) ἴδ. θίκε-α.

φιοῖκ (τ) ἴδ. βύσκ (γ), φιοῖκεμ ἴδ. βύσκεμ (γ).

(ι-ε) φιοῖκετε (τ) φιοῖκουρε (τ) = (ι-ε) βύσκετε (γ).

φισνίκ-ου: πληθ. φισνίκετε (Σκοδρα-bogdan) = εὐγενής (Τουρκ. σουjji)
φισνίκε-ja πληθ. φισνίκετε = ἴδ. (ι-ε) φίσμ-ι-ε-ja.

φιοῖκε-α (Τυρην.) πληθ. φιοῖκατε = εἶδος ἐργαλείου ἐκ ξύλου μὲ τὸ ὁποῖον
ἀνκαατόνουσι τὸ ρύζι ὅταν τὸ κοπανίζουσι εἰς τὸ γουδι τὸ μεγάλο,
διὰ τὰ τὸ ξεφλουδίσουσι.

φιοῖνjα-ι (Ἐλβασ.) = κουνάβι = εἶδος ζώου πληθ. φιοῖνjατε.

φίσιε-ja = πάροπτον (ἐπὶ ὀπωρικῶν) κοινῶς παρὰψημένον· πληθ. φίσσετε.

φιοῖλj-ι = θρυαλλίς κοινῶς φιοῖλιον πληθ. φιοῖλjατε.

φιοῖμ-ι: κέρδος πληθ. φιοῖμετε.

φιοῖj φιοῖνj = κερδίζω, ἀποκτιῶ, ἀντιθ. διαμόj ι φιοῖβα τρι λjόδρα =
τὸν ἐκέρδησα τρία παιγνίδια. — φιοῖχέμ (γ) φιοῖνεμ (τ) παθ.

φιοῖρε-α (budi) = ἴδ. φιοῖρε-α = ὄψις, μορφή (ἐπὶ ἐμφύχων ἐκ τοῦ pi-
tura καὶ φάκje = ἐπὶ ἐμφύχων καὶ ἀψύχων).

φιοῖλε-α (γ) πληθ. φιοῖλετε = λῖν' ι φιοῖχουε ε ι φιοῖχουε ι νδρέκjουρε
περ τε τιέρρε.

φλῆλαμε : ρ. = φλογίζω-ζομαι, κκτκφλέγω-γομαι.

φλῆλακ : επιρ. = κκτ' εὐθεῖαν.

φλῆλακε-α (πληθ. ἄχρηστος) = ολόζ, κοινῶς φλόγα.

(ι ι) φλῆλακετε = φλογερός-ά.

φλῆλακαθέσ-ι (Σ), ὄουπλῆλακε-α πληθ. ὄουπλῆλακκτε· ι ράθε νῆι φλῆλακκ-

ξέσ (Σ) = ὄουπλῆλακε-α πληθ. ὄουπλῆλακκτε· ι ράθε νῆι φλῆλακκξέσ (Σ)

ι ράθε νῆε ὄουπλῆλακε.

φλῆλαμε-α (Τουρν.) πληθ. φλῆλαμετε = ἀρρώστεια τῶν τετραπόδων ζώων

καὶ πτηνῶν· ρρούφε-α (γ) πληθ. ρρούφκτε, ρρούφεκε-α πληθ. ρρούφ-

κκτε (Περμετ.) = κκτκρροή 2) νερούλιν ἀγόν.

φλῆλαύσεμ (Σ) = εἶμαι συναχόμενος = ἔχω κκτκρροήν· με ζέ ρρούφκ ἢ

κάμμ ρρούφεκε (γ). — τε ρράχτε φλῆλαμ (γ) = τε ὅτιε φλῆλαμετε (γ).

φλῆλαμβουρε φλῆλαμουρε (γ. Μελισσία) ἴδ. πρῆ-ικ κοινῶς τὸ φλῆλαμπουρο.

φλῆλαμουρε-α, φλῆλαμουρ-ι (budi) = ἡ σημασία (Τουρκ βακίρακ ἢ σκνδ-

σκκ) ι ράθε φλῆλαμουρε = ι ράθε πρῆ μ' ὄλον τὸ τάγμα τῆς σημασίας.

φλῆλασ = ρ. ὄμυλῶ. — φλῆλασ κκκκ περ κτέ = τὸν κκτκρροσῶ. — με φλῆλατ

bouppi = με κκλλόνει ὁ ἀνδρας. — μκ φύλι = μοῦ τὸ ἔκκζεν.

φλῆλε (γ) φλῆλε (τ) ρ. = κοιμούμαι ἄφ. φλῆλετκ καὶ φῆλετκ· μετκ. φλῆλετουμε

καὶ φῆλετουμε. — φλε ἀντιθ. ἰάμ κῆούτε καὶ ἰαμ τῶούτε (Σ). με

μέρρ γῆούμ ἀντιθ. κῆόχεμ καὶ τῶόχεμ (Σ) — βέ μεε γῆούμε ἀντιθ.

κῆύ καὶ τῶύ (Σ) 2) φλε = ἀποθνήσκω. — Εἰδὲ ποσά θκ κτέ φῆλετκ

(Πραζ. τῶν Ἀποστολῶν Κεφ. Ζ. 60) = «Κκὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

φλῆλεγε-α (Σ) = νῆι φλῆλεγε πίθε (Σ) = νῆι φῆλε πίθε (Ἑλθκσ.) (βέτθε

κετού νδεγκῆόχετε κῆο φῆκῆλε).

φλῆλεγε-α (Τουρν) = κκκκτ' ι δέρεσε, = φλέγουρατε ε δέρεσε φλῆλετετε = κκ

πτερυγε, τὰ φύλλα τῆς θύραε· 2) φλῆλεγουρατ' ε χῆούνδετε = φῆλετ ε

χῆούνδεσε = τὰ ρουθούνια.

φλῆλεγουρε: ἐπίε = βίγε· ε τσάθε φλῆλεγουρε = βίγε.

φλῆλερεδῶ-ου ???.

φλῆλεξε α τὸ πτερόν τῆς σῆττε.

φλῆλετε-α (γ) = πτέρυξ καὶ (τ) = φύλλον. — ἀντιθ. γῆθεε-ικ πληθ. φλῆ-

τετε = τὰ φύλλα 2) τὰ φύλλα τοῦ βιβλίου.

φλῆλεμ παθ. τοῦ φλῆλασ. — φλῆλετετε σέ do τε βεγετε κεῖτου = ἄδετκ

ὅτι οὔτω μέλλει γενέσθαι.

- φλζόκ-ου πληθ. φλζόκετε = ζί τρίχες τῆς κεφαλῆς, ἡ κόμη.
 φλζιόκ-γου (τ) πληθ. φλζόγζετε ??? <νιφάκι, πόκος>.
 φλζιοκάτε-α [φλζιοκε-κ] = ἰδ. δῶκε-κ.
 φλζιορῖ-νι (γ) φλζιορῖου (τ) πληθ. φλζιορῖνιτε = νόμισμα χρυσοῦν, χρυσὸς κοιν. μάλαμα ἰδ. ἀρ-ι.
 φλζιούτουρε-α: πληθ. φλζιούτουρατε [κατ' ἀναγκραμματισμὸν περωτά] κοιν. πεταλοῦδα, ψυχοῦλα.
 φλζιουτουράκ-ου: πληθ. φλζιουτουράκετε = αὐ κζε φλζιουτουρόν.
 φλζιουτουράκε-για: πληθ. φλζιουτουράκετε = κζό κζε φλζιουτουρόν.
 φλζιουτουρίμιθι ('Ελθασ. Βεράτ.) φλζιουρίμιθι = πεταχτά, 'ς τὰ πεταχτά. φλζιουτουρίμ (Σ) μβε φλζιούρε (Τυραν). — βράβα ζόγουνε μβε φλζιούρε = ἐνῶ ἐπετοῦσε.
 φλζιουτουρίμ-ι ἀφηρ. πληθ. φλζιουτουρίμετε, φλζιουρίμ-ι πληθ. φλζιουρίμετε = τὸ πετῶν τὸ πάταγμα.
 φλζιουτουρόνζ φλζιουρόνζ (budi) ρ. οὐδ. = πετῶ. φλετερόζ [φλζέτε-α].
 φλζόκε-γγάτε-ι-ε-για: πληθ. τετε ἀρσ. τατε θηλ. = μακρομάλης.
 φλζιοκε-ζι-ου φλζιοκε-ζέζε-α: πληθ. ζέστε ἀρσ. ζέζατε θηλ. = μακρομάλης.
 φλζόκε-ῶκούρενε-ι-α: πληθ. νιτε ἀρσ. τενατε θηλ. = κοντομάλης.
 φλούτσκα-α: φλζιούτσκατε (Βεράτ-Περμέτ.) ἰδ. πλούτσκα-κ ('Αργυρ.)
 βουσλίτζε-ι-κ (Καβ) = φουσλίς-ίδος πύμφυξ.
 φλζιυτριζ. ρ. = φρυάσσω. — ἰδ. σφυτριζ ('Ελθασ.).
 φλζιυτριμ-ι = φρυαγμός (Τυραν).
 φόρβλζε-α ('Ελθασ.) = σκουπίδια ἀπὸ φλοῦδες ψιλῆς (ὡς μήλων, ἀπιδίων, κυδωνίων κτλ. —) μὸς βῶν φόρβλζα περδῆ = μὴ κάμνης σκουπίδια κατὰ γῆς. — πληθ. φόρβλζατε.
 φόλγε-α (Περμέτ), τοκά-για (Βεράτ), πούλγε-α [Τουρκ. πουλά] = πούλε μὲ γρέπ α πα γρέπ.
 φόρζε-α (τ) = με φόρζε
 φόρλζε-α πληθ. φόρλζατε = εἶδος τυροῦ.
 φόρμε-α [Ακτ. forma] = μορφή, σχῆμα, εἶδος. 2) χόανον, τύπος (Τουρκ. καλούπι) [forma = μορφή = ἀναγκραμματισμὸς].
 φόρμελζε-α (γ) πληθ. φόρμελζατε. — ἰδ. θερῖ.
 φορμένεμ: = μορφόνομα.
 φόνζε-α: πληθ. φόνζετε = βρέφος, νήπιον.

φόρτι: ἐπίρ. [Λατ. forte, Ἑλλην. σ-φόδρα] = δυνατὰ, ἰσχυρῶς 2)
σφόδρα, λίαν.

(ι-ε) φόρτι-ι [Λατ. fortis] = δυνατὸς, ἰσχυρὸς ἀντιθ. ι-ε-βούτε-ι.
ούθουλ' ε φόρτε.

φόρτισε-α: πληθ. φόρτισατε = δύναιμι, ρώμη, ἰσχύς. — φορτσάτ-ι (πληθ.
ἄχρ.), φορτσάδε-α (γ) πληθ. φορτσάδατε ἴδ. φορτζι-α. μᾶ φόρτ
(γ) με φόρτ (τ) = μάλιστα, κατ' ἐξοχήν. — περῆρε με κ' ἀνδρα με
γιοῦτουε, πο μᾶ φόρτ δίμενι. τ = πάντοτε ἀγαπῶ νὰ κυνηγήσω,
ἀλλὰ μάλιστα ἐν καιρῷ χειμῶνος.

φορτσό-όν-ι-όχου-όνεμ (γ. τ.) = ἐνδυναμῶνω-νομακί. μάρρ φορτζι φόρ-
τεμ (budi) = σκληραίνωμακί.

φύρθε-α (γ) πληθ. φύρθεατε = κουφιοκάρυδον. — άρρε φύρθε = άρρε πα
θελίπ. — φύτσε-α (Ἑλβασ.) πληθ. φύτσατε κοιν. κουφιοκάρυδον.

φραγγόν-όνεμ. (Περμετ.) = ξηροψήνω-νομακί (κοιν. φούγανκ) ἴδ. θέκ-εμ.

φράκ-ι (γ) = θατρεσίε, κόχρε κχι bᾶχτετε πρέε έρεσε φτόχτετε. — πληθ.

ἄχρηστος φράκινατε, ἴδ. ατσαρί-α, σινγερρίμ-ι.

φραγγ-α (γ) ἴδ. μαδσγάλε-α ἢ μασγάλε-α πληθ. φραγγίτε.

φραγγούζε-α κοιν. φαγούσα, πληθ. φραγγούζατε.

φράσεν (γ) φράσεν (τ) = φράξος κοιν. εἶδος δένδρου. — πληθ. φράσενατε,
φράσενατε (τ).

φρασούλε-ια πληθ. φρασούλεατε, φρασόμε-ια πληθ. φρασόμεατε. - γρό-
σε-α (γ) πληθ. γρόσεατε = φρασούλια, φασόλια.

φρασουλί (γ) ἴδ. φερσέλε (τ).

φρασουλίμε-α ἴδ. φερσέλιμε-α πληθ. φρασουλίματε.

φρῶ (γ) φρῶ (τ) [φρῶμε-α] ρ. ένερ. = πνέω, φυσῶ, ριπίζω. [Λατ. flo,

Ἑλλην. φλάω, φλέω, φλύω, πνέω]. — φρῶν έρα = πνέει ό άνεμος. —

φρῶ κχούρρατε = φυσῶ τάς μύζας. — φρῶ γέλεσε ε φτόφετε. — φρῶ

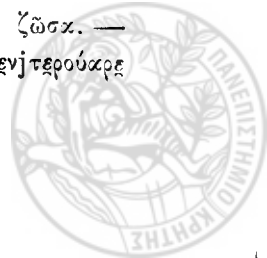
τσαλζίκουε = φυσκῶν τὸ άσκή. — ι φρῶ φύλιτ = παίζω τὸν αὐ-

λόν. — άόρ. φρῶν-ε-ι (γ) φρῶτα-ε-ι (τ) μτχ. φρῶμε (γ) φρῶε (τ),

καί φρῶτουε (τ) ἀντιθ. τῶφρῶ. — πκθ. φρῶμε (γ) φρῶνεμ (τ).

φρῶμε-α: πληθ. φρῶματε = πνεῦμα, πνοή, άναπνοή. — μάρρ φρῶμε =
άναπνέω. — μ' ουζοῦ φρῶμα = ἐπιάσθηκεν ἡ άναπνοή μου.

φρῶμε-α (Γακόβα) έρε-α = άνεμος. — φρῶμ' ε γάλε = ψυχή ζωσκ. —
ποσι bαγετι με φρῶμε = ψυχικός, ζωικός. — Φρῶμ' ε Σενιτερούαρε

(τ) = Σπίρτι Σένjt (γ) = τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. — φρούμ' ε κέκιε ἢ φρούμ' ε λjίγξ = τὸ κακὸν πνεῦμα, τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα, τὸ δαιμόνιον. — δᾶ φρούμεν' ε παντάjμε = ἔδωκε τὴν τελευταίαν ἀναπνοήν, ἀπέθανεν.

φροῦθ-ι (γ) φροῦθ-ι (τ) (πληθ. ἄχρηστος) κοιν. ὄστρακιά.

φρούσκούλε-α (τ) πληθ. φρούσκούλατε φραγγέλιον, μάστιξ. καὶ σούφρε-α (Ἐλθασ.) = ράβδος, πληθ. σούφρατε, θούπρε α (Σ) πληθ. θούπρατε, βίσκούλε-α (Σ) πληθ. βίσκούλατε.

φροῦσκούλόj (τ) = φραγγελῶ, μαστίζω. — βίσκούλόj (Σ) = ραβδίζω.

φρουσοῦλιj (Καθ.) ἰδ. βεῖλιj (γ).

φρουσοῦλίμε-α (Καθ.) ἰδ. βεῖλίμε α (γ) πληθ. φρουσοῦλίματε.

φροῦτ-ι (γ) πληθ. φρέτενετε = μοναχὸς τῶν Καθολικῶν, καλόγηρος Δυτικὸς.

φρε-νι (γ) φρε-ρι (τ) [Λατ. frenum] πληθ. φρένjτε καὶ φρένjτε = χαλινός. 2) φρε-ρι (Περμέτ.) ἰδ. φρουβᾶ-νι (Ἐλθασ.).

φρέρεξ-α (Βεράτ.) πληθ. φρέρεζατε = φρουβᾶνι ι φρουσίτ σι τ' ι χᾶσ κόκjετε.

φρέθ-ι (γ) φρέθ-ι (τ) = εἶδος ἀσθενείας εἰς τὰς ρῖνας τῶν ἵππων, ἐνίστε καὶ τῶν νηπίων.

φρικατσάκ-ου-ε-ja : πληθ. κετε ἄρσ. κετε θηλ. = φρικατσάκ-ι-ε-ja = δειλός, φοβιτσάρης. καὶ φρίκσ-ι πληθ. φρίκσσιτε, φρίκσ-ι (Σ).

φρίκξ-α πληθ. φρίκατε = φόβος. καὶ φρύκξ-α (Τυραν.) καμ φρίκξ = φοβοῦμαι. — ι ὅτι φρίκξ = τὸν φοβερίζω. — jάνξ φρίκξ = εἶναι φόβου πολέμων. — ἄστξ φρίκξ = ὑπάρχει φόβος.

(ι) φρίκξῶι-ι, ε-φρίκξῶιμε-jx = φοβερός-ά.

φρικόj (Ἀργυρ.) = φοβερίζω, φρικόνj (budi) = φοβερίζω τινά. — φρικετσόj (γ), φρικεσόνj (Βεράτ.-Περμέτ.) φρικόj (Σ) καὶ φριγόj (Σ) φρικσόj (Τυραν.) πκθ. φρικόνεμ = φοβοῦμαι κ.τ.λ.

φροῦjτ-ι (bogdan) ἰδ. πέμε-α.

φρουμούαρ-όρι (τ) φρουμούερ-όρι (συνηρ.) φρουμούρ-όρι = πνευματικός. — φρουμούρε-jx = πνευματική, καὶ φρουμάκ-ου φρουμάκε-jx = πνευματικός-ἡ, πληθ. ετε.

φρούερ-φροόρι (γ) καὶ φροόρ-όρι (γ. συνηρ.) ἰδ. σκούρτ-ι = Φεβρουάριος μῆν, καὶ (τ) φροῦαρ-όρι.

φρουjτόνj (budi) = καρποφορῶ.

- φῶανξιμί-ι (budi) = πληθ. φῶανξιμίεστε = ὄαμτινε-α = στεναγμός. —
 φῶᾱj (budi-bogdan) = ὄαμτιj (Ἐλβασ.) ἄρ. φῶάν-ε-ι μ.τχ. φῶάμ.
 (bndi-bogdan)-τε-ῶφᾱμι-τε (budi) = ἀνκστεναγμός.
 φῶάτ-ι (τ) πληθ. φῶάτερατε = χωρίον. πιῶτ-ι (τ) πληθ. πῶάτερατε. —
 κχτούντ-di (γ) πληθ. κχτούνδετε.
 φῶατάρ-ι (τ) = χωρικὸς 2) χωρικνός, πιττωίτης. πληθ. φῶάτάρετε πῶ-
 τάρ-ι (τ) πληθ. πῶάτάρετε, θηλ. φῶάτάρε-jα, πῶάτάρε-jα. πληθ.
 φῶάτάρετε, πῶάτάρετε, κχτουνδάρ-ι-ε-jα πληθ. κχτουνδάρετε ἄρ.
 κχτουνδάρετε θηλ.
 φῶέφ-α (γ) = ἡ σκούπα, πῶέσε-α (τ). μῶέσε-α (τ) καὶ μεῶέσε-α (γ)
 κατ' ἀποβολὴν τοῦ π. πρὸ τοῦ ῶ. πληθ. ατε.
 φῶέχ (τ) ρ. ἐνερ. παθ. φῶίχεμ. πῶεχ (τ) παθ. πῶίχεμ. μῶέχ παθ.
 μῶίχεμ, μετῶέφ (γ) (κατ' ἀποβολὴν τοῦ πρὸ τοῦ ῶ) τῶέφ (γ) τῶί-
 φεμ παθ. — νῶέφ (bogdan) = κρύπτω.
 φῶέχαράκ-ου: πληθ. φῶέχαράκετε = κρυπτός ἄνθρωπος. — καὶ πῶεχ-
 ράκ-ου, φῶεχράκ-ου, φῶίχεράκ-ου, μῶεχράκ-ου, πῶεχράκ-ου. —
 ἴδ. τινεζάρ-ι (γ).
 φῶεχσίρε-α (τ) πῶεχσίρε-α (τ), μῶεχσίρε-α, μεῶεφσίρε-α (γ) ἄφηρ.
 — πληθ. — ατε = κρυψάνα.
 (ι-ε) φῶέχετε (τ), πῶέχετε (τ), μῶέχετε (τ), μετῶέφτε (γ) = κρυπτός-ή.
 φῶέχουρα (τ) ἐπίρ. πῶέχουρα καὶ πῶέχουραζι, μῶέχουρα καὶ μῶέ-
 χουραζι (τ) τῶέφας (γ) ἐπίρ. = κρύβδην. καὶ μετῶέφτε, (γ) μεῶέ-
 φτε (γ).
 φῶίj (τ. bogdan) παθ. φῶίχεμ = σπουπιζω-ζομαι. — πῶίj (τ) πῶίχεμ
 (τ), μῶίj (τ) μῶίχεμ, μεῶίj (γ) (κατ' ἀποβολὴν τοῦ π πρὸ τοῦ ῶ)
 μεῶίχεμ τε-φῶίρατε = τὰ σκουπίδια.
 φῶίκε-α (τ) πῶίκε-α (τ), μῶίκε-α (τ), μεῶίκε-α (γ) = ρούσκα.
 φῶίκε-κάρτε, πῶίκε-κάρτε, μῶίκε-κάρτε, μεῶίκε-κάρτε εἶδος θάμνου
 ἔχοντος φούσκακας κροτούσας.
 φῶίκεξε-α (τ) ὑποκορ. πληθ. φῶίκεζατε, πῶίκεξε-α (τ) μῶίκεξε-α (τ)
 μεῶίκεξε-α (γ) κατ' ἀποβολὴν τοῦ π πρὸ ῶ.
 φῶικ (τ), ρ. ἐνερ. πῶίκ (τ), μῶίκ (τ), μεῶίκ (γ) παθ. φῶίκεμ (τ),
 πῶίκεμ (τ), μῶίκεμ, μεῶίκεμ (γ) = τούκε ράχουρε ehej τ' ι φῶίκετε
 (τ' ι heνετε φῶίκα, φῶίκα μῶίι).

- φῶϊχου (τ) πῶϊχου (τ), μετῶϊφου, τῶϊφου (γ)=κρύπτομαι. καὶ τῶϊφου (γ) μετῶϊφου (γ). — καὶ παθ. τοῦ φῶϊ=σκουπιζῶ.
- φτέσσο-ι (γ)=αὐ καὶ φτόνι=θερρέτ περ δάσμε] [ἐκ τοῦ φτέσσο-α=πρόσκλησις. ἀπηρχαιωμένη λέξις] πληθ. φτέσσειτε.
- φτόνι-φτόνευ παθ.=θερρέσ περ δάσμε (Σ) [Ἰταλ. invitare] παροιμ.—κουσὸ βέτε παρτούαρε, ε γγεν πα στρούαρε. — ἴδ. γριῖ, γερῶές ρ. — Περμέτ.)=φτόνι με δαῶ α με κουλζάτῶ (=προσκαλῶ εἰς τὸν γάμον με ἐξόδα) καὶ γριῖ ἢ γερῶές (Περμέτ.)=προσκαλῶ με λόγον (=ἄνευ ἐξόδων).
- φτίκ (Κροῦια)=δ. φίκ. ρ. φτίκευ=ἴδ. φίκευ ρ.
- φτιλόι-όνου (Βεράτ), φτιλόι (γ) (Τυραν. Καθ. Κροῦια) φτιλόι (budi) ρ. ἐνερ.=στέλις. 2) ἐπεξηγῶ (budi) φτιλόι (γ)=στέλιζευ ρ.
- φτόφ (γ) φτόχ (τ)=κρούνω τι. — φτόρευ-φτόχευ=κρούνω.
- φτόφου (γ) φτόχετε (τ)=ἐπίρ. = ψυχρῶς.
- (ι-ε) φτόχετε-ι-α φτόφετε-ι-α: ἐπίθ. τὸ οὐδ. τε φτόχετε-ιτε, τε φτόχετε-ιτε. — σὸτ ἄῶτε φτόφετε=σήμερον εἶναι κρούω. — σὸτ ἄν τε φτόχετε=σήμερον κάμει κρούω.
- φτόχεσσε-α (τ), φτόχεσσε-α (γ)=κράδα. πληθ. — ατε. βενδ' ι φτόφετε=κί νούκε ἄεφ διελ. ἴδ. χεσσε-α.
- φτούα-οἶ πληθ. φτόνιτε,=κυδῶνι. 2) κυδωνιά, φτούε-οἶ (γ) φτούε-όνι (Σ) φτού-οἶ (γ. συνηρ).
- φτούε-ια (γ)=χρονιαρική γίδα. — φτούια (γ. συνηρ.), φουτjάκε-ια (Ἑλβασ.) φτούεζε-α. — ὑποκορ.
- φύελ-ι (τ), φύλ-ι (γ. συνηρ.) φέλ-ι (Σ) πληθ. φύεϊτε, φύεϊτε (τ) ι βίε φύελιτ = παίζω τὸν αὐλόν.—ι ράσῃ φύελιτ = ἔπαιξα τὸν αὐλόν.
- φουελοῦα-οἶ (τ) φουελοῦε-οἶ (γ), φουλοῦ-οἶ (συνηρ.) πληθ. φουελοῦετε καὶ φουλόρετε=αὐλητής. — φουελοῦε-ια πληθ, φουελοῦετε θηλ.
- φύερ-ι (τ) ἴδ. φίρ.
- φύτ-ι πληθ. φύτνατε, φύτνετε = βίρα ε κιάφεσε κί ὄκον τε νγαῖνετε περμυρένδα ἴδ. γρύκε-α, τύτε-α. 2) ὁ λαιμός. — ε κάπα περ φύτι=τὸν ἔπιασα ἀπὸ τὸν λαιμόν· με νγετσι νι εῶτενε νδε φύτ.
- φυτόρε-α, φετύρε α = μορφή, ὄψις, —ι ουπρίῶ φυτούα νγα φρίκα: κα φυτούρε τε βέρδε=ἔχει ὠχρῶν ὄψιν. — τρι φυτούρεῶ νι Περνδι.
- φούγε-α=συκοφάγος, πτηνόν, πληθ. φούγατε.

φουκji-α = δύνκμις, ισχύς πληθ. φουκjίτε. — σ' κάμ φουκji=άδυνστω. —
μ' ουπερε φουκjiα ή μ' ουπερέε φουκjίτε= έξηντλήθησαν αί δυνάμεις μου
ΐδ. μ' ουπερέε κράχατε= άπηύδησα.

(ι-ε) φουκjiöμ-ι-ε-ja = δυνκτός-ή, ισχυρός-ά· και (ι-ε) φουκjίτöμ-
ι-ε-ja θηλ.

φουλίkj-φελίkj (γ. τ.)=έντροπιάζω, λερώνω. — φουλίκεμ=έντροπιάζο-
μαι, λερώνομαι.

φουljέτε-α (Σ) (τό δένδρον)=τσαράτσ-ι (Τυραν.) και καλjiυόβε α (Σ)
(ό καρπός) πληθ. καλjiυοβατε.

(ι-ε) φουλίκετε (γ. Έλθασ.) (ι-ε) φελίκετε (τ) έπιθ.=έντροπισμενος
2) λερωμένος (τ. Σ.).

φουljκiνι (Σ) πληθ. φουljκjίνjτε=σιγών και (Σ. Κρούja) (Τυραν.)
φουljκjίνjε-α πληθ. φουljκjίνjατε=νόφουλε-α: πληθ. ατε.

φουλίμ-ι: πληθ. — ίμετε (άχρηστος)=φύσημα (άνέμου) του ρήματος
φουλόν=φυσῶ (άνεμος).

φούντ-αι (πληθ. φούνδετε άχρηστος) [Έλλην. ποντ-ος, Λατ. fundus]=
πυθμήν, βάθος, πάτος, τό κάτω μέρος. — νδε φουντ ή με νδε φουντ=
εις τό τέλος.

φουνδόσ (τ) ρ.=ρίπτω τινά εις τό βάθος, φουντόj (Σ) φουνδόσεμ (τ)
πκθ. φουνδόχεμ (Σ).

φουνδερε-α πληθ. φουνδερρίτε=τά ύσα άπομένουσιν εις τον πάτον·
κονώς τά άπομεινάρια.

φούρκ-ου, σφούρκ-ου (Σ) κοινώς δικουλι, διχάλα=γεωργικόν έργαλειον
δι' ου συνάζουσι τον χόρτον· πλ. φούρκjετε, σφούρκjετε, τερφούρκjετε.

φούρκε-α [Λατ. furca]=ή ήλακκάτη κοινώς ή ρόκα (κjε τιέρερε) πληθ.
φούρκατε.

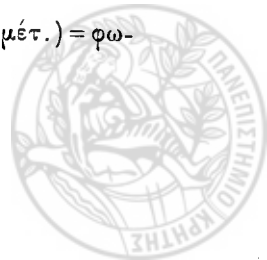
φουρκάτσε-ja (Βε:ατ.) [ΐδ. φούρκ-ου]=ΐδ. νγαρκάτσε-ja.

φούρρε-α, φούρρ-ι [Λατ. furnus] πληθ. φούρρετε=κλίβανος, κοινώς
φούρνος [φουρκουljίτσε-α] ΐδ. πρόκε.

φουρρί-ja [Ίταλ. λέξις]=τουρκιστι άδöαljé.

φουρρεβέκjε-α, φουρρουβέκε-α (Περμέτ. Βεράτ.) πληθ. α-τε ΐδ. κου-
κουβάκjε-α.

φουρρίkj-ι πληθ. φουρρίkjατε, φουρρίkj-ου (Σ. Τυραν. Περμέτ.)=φω-
λεά πληθ. φουρίkjτε.

- φουροράτσο-ι (γ) = μουλῑ κ̄jī βλ̄ιούεν με χ̄ούρδε (=λάκκον ὕδατος).
- φουρορόj (γ) = βλ̄ιούεj τράσ̄ε και φερρόj (Κρουjα) = λ̄ιμοj = με λ̄jίμε
 j̄ερρόj χ̄έκουριε. — φουρρόj = βλ̄ιούεj vδε μόκνετ.
- φουροτούνε-α [Λκτ. fortuna] = θύελλα, τρικυμία, θαλασσοταραχή·
 πληθ. φουρτούνετ̄ε ἴδ. θελίμ-ι.
- φούσ-φουτ-φούτ (γ) και φούτ-φούτ-φούτ (τ) = χώνω ρ. παθ. φούτεμ =
 χώνομι.
- φούσκα-α (γ) φούτκα-α (τ) κυρ μπ̄όικετ̄ε λ̄ικούρα = ἡ φούσκα.
- φουστάν-ι: πληθ. φουστάνετ̄ε = ἡ φουστάνελ̄α.
- φουσ̄κ̄ī-α (Βεράτ.) [φ̄σ̄j] = χειρόμακτρον. (Ἰταλ. peceta).
- φουσ̄κ̄α-ι-ε-ja (γ) = πεδινός-ἡ αντίθ. μαλ̄jεσούκρ-όρι και φουσ̄τάρ-ι-ε-ja,
 φουσ̄κ̄α-ου-ε-ja, φουσ̄jάκ-ου-ε-ja. — πληθ. φουσ̄άρετ̄ε ἀρσ. φουσ̄ά-
 ρετ̄ε θηλ.
- φούδε-α πληθ. φουδ̄ετ̄ε, ρσαφ̄σ̄-ι (Jακόβκ) = πεδιάς.
- φουδ̄jάκ-ι, φουδ̄jέρ-ι πληθ. άρετ̄ε-έρετ̄ε = έργαλειόν με τὸ ὅπιον
 ψαρεύουσιν.
- φούσ-φούτ-φούτ = εισάγω, ἐμβάζω, βε μβρένδκ, κελάσ ὅτιε· ἀόρ.
 φούτ-ε-ι. μτχ. φούτε ἢ φούτοννε. παθ. φούτεμ· αντίθ. κερρέj, vδσιερ.
- φουδ̄jίνατ̄ε πληθ. (budi) ???
- φούσκα-α και φούτκα-α, φούσκα-α (Τυραν.), φελούσκα-α (Τυραν.) =
 φούσκα-α (κυρ ρρίφετ̄ε με χ̄ίθεθ), πληθ. φελούσκατ̄ε. ἴδ. φ̄σ̄ικε-α,
 π̄σ̄ικε-α, μπ̄σ̄ικε-α, μεσ̄ικε-α.
- φουσ̄άτε-α ἴδ. ουσ̄τερι-α = στρατός, στρατόπεδον.
- φουφουβ̄έjκα-α (Ἄργυρ.) πληθ. φουφουβ̄έjκατ̄ε = γλαῡξ-κός. — ἡ φου-
 φουβ̄έjκα-α (Ἄργυρ.) πληθ. φουφουβ̄έjκατ̄ε. — ἡ φουφουβ̄έjκα-α
 (Βεράτ.) πληθ. φουφουβ̄έjκατ̄ε, ἡ φουφουβ̄έjκα-α (Περμέτ.) πληθ.
 φουφουβ̄έjκατ̄ε, ἡ κουκουβ̄άjκα-α πληθ. κουκουβ̄άjκατ̄ε.
- φουσεκόρε-ja (Σ) = κουλ̄jέτε φουσ̄έκεσ̄. — πληθ. φουσεκόρετ̄ε.

Χ

- χ̄α: ρ. ἐνερ. = τρώγω, ἀόρ. χ̄άνγρα (γ), (τ) χ̄ένγρα, μτχ. νγράφε (γ)
 νγράνε (τ). αντίθ. βιελ. — με χ̄α ζέμερα μβ̄ ατ̄ε νjερ̄ι = ὑποπτεύω
 αὐτόν τὸν ἄνθρωπον. — ε χ̄α με τ̄ε μίρε.

χαβίτεμ (γ) = *χάινω*, *χάσκω*, *εἶμαι* ἐκστατικός· ἴδ. *χουτόι*.

χάδε-ι=ό Ἄδης (πληθ. *λείπει*).

χάε-ja (Σ), *χῆ-ja* πληθ, *χάετξ* = ζωοτροφία.

χάεσ-ι (Σ), *χάμεσ-ι*: πληθ. *χάμεσιτξ*, *χάιστε* = φαγᾶς.

χάγγε-οι (Μυζεκτζέζ) ἴδ. *χχορμεσόυχρ-όρι*.

χάγιάτ-ι = βένδι κξε ἄσθε νδνε τσαρδάκουε, κύλη σκεπασμένη.

χάλακάσ-άτ-άτ (γ), *σγαφουλόνj* (Βεράτ.) ρ. = ξεγυμνώνω, ξεσκεπάζω.

ἔπερδᾶj, *σγαφουλόνj* κρᾶχχορίνε = ξεσκεπάζω τὰ στήθη. — παθ.

χάλακκάτεμ, *σγαφουλόνεμ*.

χάλj-γρέπ-ι πληθ. *χάλj-γρέπατξ* (γ. *Μαλjεσία*).

χάλjε-α πληθ. *χάλjατξ*: *χάλjε-πέσκου* = ψαροκόκκκλον.

χάλjε-ja πληθ. *χάλjετξ* = ἀναγκαῖον, ἀπόπατος.

χάλjινόσ (Ἑλβασ.) ρ. = καταρθεύω. — *ε* *χάλjινόσι* σερμούνδα = τὸν κατέφθειρεν ἢ ἀσθένεια, ὥστε δὲν εἶναι πλέον ἐπιδεκτικός θερσπείξς. — *χάλjινόσεμ* = καταρθεύομαι ὑπὸ τῆς ἀσθενείας, δὲν εἶναι πλέον ἐπιδεκτικός θερσπείξς, διότι τὸν ἐσάπισεν ἢ ἀσθένεια. — ου-
χάλjινόσ *πλjάγα* *ε* *νούκε* ἔσρόχτε *μᾶ*.

χάλjίjε-ja (Ἑλβασ.) = καταφθορά, παντελῆς ἀφανισμός, ἐρείπιον, ἐξολοθρευμός. — *γερμάδε-α* (τ) πληθ. *γερμάδατξ*, *τε* ρρενούεμετε (Σ).

χάλjίτῶ-ι πληθ. *χάλjίτῶετξ* = λιθοράκια ἴδ. *γουρμάτσ-ι*. — *χάλjίτῶ-ι* = κοιν. *χάλικι*, *νjε* γούρ-ι βόγελjε, ζούρ-ι, οὔρ-ι.

χάμουλ-ι (Τυρᾶν.) κχι ἀμουλ-ι = ἴδ. *βουρίμ-ι* πλ. *χάμουjτξ*, *ἀμούjτξ*.

χάμουλόρε-ja (γ) = τῶ do ἄρε κξε ἄσθε μβιέλε *τε* λjάσθε (do με θένε, γροῦν, α ἐλjπ, α *τερῶάνε*, α *τέπε*, α *θέκενε*, α *μέλj*) μβχσσι *τε* κόρρετε *ι* θόνε *χ*χμουλόρε, α ἄρε *χ*χμουλόρε με *νjι* ριάλjε (γενικῶς) νδε δάτῶ με *ε* ἔκοῦμε βέτῶ (ἐπὶ τὸ μερικώτερον), πό κξε μβιέλε γροῦν, *ι* θόνε γροῦνρε, πό κξε μβιέλε *τερῶάνε*, *ι* θόνε *τερῶάνόρε*, *τεπόρε*, *θεκενόρε*, *μελjόρε*, *μισερόρε* κ.τ.λ.

χάμελόj (Ἑλβασ) ἴδ. *αμελόιj-χχμελόjεμ* = ἴδ. *αμελόjεμ*.

χάμουρjκ ου ἴδ. ουρι.

χάμεσ-ι (γ) *χάεσ-ι* (Σ) *νγρένεσ-ι* (Ἀργυρ.) = φαγᾶς. πληθ. *χάμεσιτξ*, *χάεσιτξ*, *νγρένεσιτξ*. — *νjερί* *χάμεσ* *ε* βένε *πίμεσ* = *νjερί* *χάεσ* *ε* *πια-νέτσ* (Σ).

χανδάρ-ι (τ) [ἴδ. κοιν. *κοντάρj*] πληθ. *χανδάρετξ* ἴδ. *σούλjτσ-ι*.

- χᾶνε-α* (γ) *χᾶνεζε-α* (γ), *χᾶνε-α* (τ), *χᾶνεζε-α* (τ) πληθ. — ατξ = σε-
 λήνη. *χᾶν' ε ρξ* = νέα σελήνη, ἡ νομηνία. — *χᾶνα* πλῆϊότ = πικνέ-
 ληνος, πλήθουσα σελήνη. — *χᾶναβδιέρρε* (γ) = φθίνουσα σελήνη δηλ.
 ἀπὸ τῆς πανσελήνου μέχρι τῆς ἐσχάτης φάσεως οὐμβουῶ *χᾶνα* = ηῦ-
 ξησεν ἡ σελήνη. — οὐβδούρ *χᾶνα* = ἐφθινεν ἡ σελήνη.
χᾶνεζε-α (Κροῦζα) ἰδ. *ἀνεζε-α* = σφῆκα. πληθ. *χᾶνεζατε*.
χᾶνε μόνιον χρόνου = πρὸ πολλοῦ. — *χᾶνε σα κά κξε κάμ. ἀρδε ούνε*
κετού = πρὸ πολλοῦ ἤλθον ἐδῶ.
χᾶνούεο-όρι (γ) *χᾶνούο-όρι*, *χᾶνούε-ιζα* (γ), *χᾶνούορ-όρι* (τ), *χᾶνούε-ιζα*
 (τ) = σεληνιακός-ἡ = ὁ ἀνήκων εἰς τὴν σελήνην ἢ εἰς τὴν περίοδον
 τῆς σελήνης. 2) (γ) ἰδ. βάργεσ-ι.
χᾶπ καὶ *χᾶπι* (γ) = ἀνοίγω ἀπλῶς, τῶελζ = ἀνοίγω μὲ τὸ κλειδί. ἀντίθ.
 τοῦ *χᾶπ* τὸ μβύλ (ἀπλῶς), νδρῶζ (= κλείω μὲ τὸ κλειδί). *χᾶπ* φιάλ-
 ζεξ = διακίδω τὸν λόγον. — *χᾶπ* νξε κουβεντ = ἀρχομαι τῆς ὀμιλίας. —
χᾶπ. πξλζχούρε = ἀνοίγω τὰ πικνιά (διὰ τὸ ἀποπλεύσω) τε *χᾶπτε*
 δεῦ! — παθ. *χᾶπεμ*, τῶιλξεμ. ἀντιθ. μβύλεμ, νδρῶχεμ. νξερίου ι
χᾶπετε = ἀνεπτυγμένος ἀνθρώπος. νξερίου ι μβύλετε = περιωρισμένος.
χαπαῶάλζη = Ἑλθασ.) [*χᾶπ-ῶάλζε-α*] ἐπίρ. καὶ *χᾶπῶάλζη*, *χᾶπ-ᾶ*
ῶάλζεζι ἐτσι *χᾶπῶάλζη* = ἐτσειζ τούκε *χᾶπουρε ῶάλζετε* ἰδ. *χᾶπε-α*
 πληθ. *χᾶπατε*, τῶάπε-α.
χᾶπε-α = τῶάπε-α ὁ ἰδ. πληθ. *χᾶπατε*.
χᾶπε-ι (τ) = τὸ κλειδί.
 (ι-ε) *χᾶπετε* = ἐπιθ. τὸ ἐπίρ. *χᾶπετε* = ἀνοικτά.
χαπ-ῶάλζε-α (Ἑλθασ.) πληθ. *χαπ-ῶάλζατε* = βῆμα, ἐτσει du, τρι, *χᾶπ*
 -ῶάλζε = περιπάτησον δύο τρία βήματα. — [παρτηρητέον ὅτι εἶνε
 σύνθετον ρῆμα μετὰ οὐσιαστικοῦ] *χᾶπῶσ* (τ) ρ. μτχ. *χᾶπῶσουρε*.
χᾶρρ (Ἀργ.) μτχ. *χᾶρρε* ἢ *χᾶρρουρε*. — τᾶρρ (Βερατ. τ. Πεζμέτ.)
χᾶρρ (γ) = ρραλόζ *δέγατε α* *βίματε*.
χαραβέλι-ι (γ) πληθ. *χαραβέλιζατε* = κοιν. σπουργίτης.
χαρακοπι-α πληθ. *χαρακοπίτε* = ἀστεῖσμός αἰσχρός, αἰσχρολογία. —
 [*χᾶρακοπι α*] = διασκέδασις.
χαρακοπίσεμ *χᾶραγῶπεμ* (Βερατ. Ἑλθασ.) = κάμνω αἰσχροὺς ἀστεῖ-
 σμούς ἰδ. τάλεμ.
χαρακατί-ι (Βερατ.) ἰδ. *αρρακάτ-ι*

χαροαίσι-εμ (Βερζτ.) ἴδ. κροατίσι-εμ.

χαροάκι-ι (γ) χροάκιε-ιχ=αὐτὸ καὶ κίε χροόν.

χαροούτι-ι (τ)=βάρβαρος, ἰδιώτης, ἀγενής. Οἱ Μουσουλμᾶνοι τῆς Ἄλ-
βανίης διαίρουσι τὸν λαὸν εἰς μπεύδες, ἀγάδες καὶ χροβούτς δηλ.
ἀπλοῦς ἀνθρώπους μὴ ἔχοντες ὑψηλὴν καταγωγὴν.

χάρδε-α (γ) χάρδειε-ιχ (Βερζτ.) πληθ. χάρδειετ=εἶδος ἀσθενεῖας
τοῦ λαίμου (scarlatina). χάρδειε-ιχ (γ. bogdan) πληθ. χάρδε-
ιετ, χάρδελιε-α πληθ. κτε.

χαροδίσι-α πληθ. χροδίτσιετ, χροδίτσιε-α πληθ. κτε. χροδούτσιε-α
πληθ. — κτε καὶ χροδούτσιε-α πληθ. κτε=ἡ σούρα, τιμαμοῦθι,
γουστερίτσι ἴδ. ζαπί-νι, ὄαπι-ου.

χαροδι-α τὸ κλημ τῆς ἀμπέλου, πληθ. χροδίτε.

χάρρε-α ἴδ. ἄρρε-α πληθ. χάρρατ.

χάρρειε-ια (γ), μέτσιε-α (Περμέτ.)=εἶδος μικροῦ κώνωπος. ἴδ. μου-
σόνιε-α: πληθ. χάρρειετ (γ) μέτσιετ (Περμέτ.).

χαροζάνε-ια πληθ. χροζάνετ=μικρὰ λαμπάς.

χαροίν (Περμέτ.) ἴδ. χροί (Ἀργυρ.-Βεράτ)=φθάνω, προφθάνω.

χάρκ-ου (Δατ. arcum)=τόξον πληθ. χάρκιετ.

χαροκετούρο-όρι (τ), χροκετούρο-όρι (γ), χροκετούρο-όρι (γ. συνηρ.) χροκ-
τετόρε-ιχ=τοξότης.

χρομεσούρο-όρι (τ)=καλὶ καὶ κίε δούρε κοιν. βροβάτος καὶ χρομεσούρο-
όρι (γ), χρομεσούρο-όρι (γ) χρογιε-ι (Μυζεκίετ).

χαρορόι: ρ. ἐνερ.=ἐπιλανθάνομαι, λησιμονῶ. παθ. χρορόιεμ (γ), χρορό-
νεμ (τ), δάλι ε πίκιεμ με ὄκιετ κίε τε μου χρορόιεμ.

χαροίμ-ι πληθ. χροίμετ=λησιμότης.

χαρομούσι (Ἀλβανο-Σικελικόν)=κελίσι καὶ κουνίχουτ.

χαροάκι-ι-ε-ια (Ἑλλ.) πληθ. χροάκιετ ἄρσ. χροάκιετ θηλ.=αὐτὸ καὶ
κίε καὶ χροόν, κίε σ' μβά μέντ.

χαρούσι-α (Σ)=ἴδ. αρι-ου πληθ. χροούσιετ.

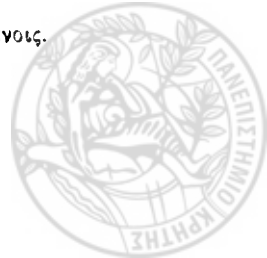
χάσι-ι δέρι καὶ παδέδουρε.

χάσι: (Σ)=ἀπαντῶ τινε καθ' ὁδὸν ἴδ. περπιέκ. συναντῶ.

χασίσιεμ (γ. τ.) καλὶ καὶ χασίσιεμ.

χασμάκ-ου (τ) πληθ. χασμάκετ.

χασάν-ι (Δακόβα)=φίλος, γνώριμος, ὡς λιοτσ-ι παρὰ Σκουδριάνοις.

χάχεμ: παθ. τοῦ χᾶ. 2) συνερίζομαι: παροιμ. χᾶχενε ποσὶ κλέντε= τρώγονται σὰν τὰ σκυλιὰ κοιν. — χᾶχενε ὄοκ] με ὄοκ] = συνερίζονται, λογοτριβοῦσιν.

χῆ-ja (γ) (πληθ. λείπει) χᾶε-ja (Σ) = ζωγραφία. — ὄτιου χῆνε πρηνίης μότ.

χῆξε-α ἰδ. χῆλ-ι.

χῆδεξε-ja πληθ. χῆδεξετε ('Ελβασ.) = τὰ πίτυρα τὰ ἐκ τοῦ κοσκινίσματος τοῦ ἀραβοσίτου ἐξερχόμενα [ἐκ τοῦ χῆθ. ρ.].

χῆθ (τ) ρ. = ρίπτω ἰδ. ὅτιε. χῆυδ (γ) καὶ χῆυδι (γ). ἀντιθ. πρῆσ-έτ-έτ = δέχομαι. χῆθ με γῆυξε = λιθοβολῶ. — χῆθ τέξε ἢ χῆθ πόστρε = ἀποβάλλω. — ja χῆδα φιάλξετε λῆαρκ ε λῆάρκ. — χῆθ με ὄκέλιμ καὶ ὄτιε με ὄκέλιμ = κλωτσῶ. — χῆθ (γ. τ) = ἀνεμίζω. ὡς χῆθ γρῶνινε, ορίζινε κτλ.

χῆκ]·χῆκ]·χῆκ] χῆκ, χῆκ, χῆκ] (γ) ρ. = ἀφαιρῶ, τραβῶ. 2) ζεψυχῶ εἶμαι εἰς ἀγωνίαν θανάτου. 3) πάσχω, ὑποφέρω. χῆκ] κῆκ] = κακοπαθῶ ἰδ. βούακ]. 4) χῆκ ἢ χῆκ] (τ) ὄρεξ = παραιτοῦμαι. — ὄρ. χῆκ]α (γ. τ.) — μετχ. χῆκ]ουνε (γ), χῆκ]ουρε (τ). ἰδ. χῆκ]εμ παθ. ἰδ. τῆκ, τῆκεμ, τερχῆκ (Τυραν.) τερχῆκεμ.

χῆκεσ-ι (Σ) πληθ. χῆκεσιτε = κῆ κῆ μέρρ κεπούτσε (δῶρον) με μῆκ-ρούεμ νῆι πούνε (ἐπὶ κακοῦ).

χῆκεσι-α (Σ) ἀφρη. = ἡ παρᾶξις τοῦ χῆκεσ-ι πληθ. χῆκεσίτε.

χῆκ]εσ-ι (τ) πληθ. χῆκ]εσιτε = ὁ ὑποφέρων.

χῆκουρ-ι = σίδηρος· πληθ. χῆκουρατε [ἐξ οὗ τσεκουρι κοιν.]. χῆκουρι ι βάρκεσε (Σ) = ἄγκυρα.

χῆκουρόσ (τ) χῆκουρίσ (τ) = σιδηρόνω· παθ. χῆκουρόσεμ, χῆκουρίσεμ.

χῆλ]μ-ι = ἰός, κοιν. φαρμάκι [πληθ. ἄχρηστος].

χῆλ]μόν] (γ. budi) ρ. = φαρμακῶνω, 2) πικραίνω. — χῆλ]μούεμ, μετχ. παθ. χῆλ]μόχ]εμ (γ. budi) = φαρμακῶνομαι, πικραίνομαι, λυποῦμαι.

χῆλ]μέξε-α: πληθ. χῆλ]μέξατε = ἰδ. λῆμέξε-α.

χῆλ-ι πληθ. χῆλ]ετε = σουβλί.

χῆλ]κ] ('Ιταλο-Ἀλβανικόν) ρ. ἐνεργ. = τραβῶ [ἔλω] ὄρ. χῆλ]κ]α = χῆκ]α.

χῆε-ja (Töam.) πληθ. χῆετε ἰδ. χῆε-ja = σκιά.

χῆνεγλάσ (τ) ρ. οὐδ. = χρεμετίζω· χῆνεγλί] (τ) χῆνεγλί] (γ).

χέρο: ἴδ. ρημ. χάρρ.

χέρορσ-ι (γ) = αὐ κίε χέρορ· πληθ. χέρορρετιτε.

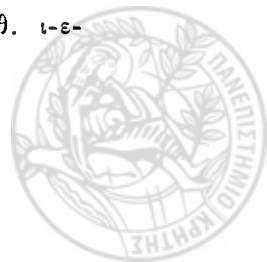
χέρε-α: ἴδ. κόχρ-α (πληθ. ἀχρηστος) φράσ. κερστού ε προῦ χέρα = ἔτσι τὸ ἔφερεν ὁ καιρός.

χέρε-α = φορά: ἴδ. βότε (γ. Μελιεσία). — κίε νίε χέρε μόντι = ἦτανε ἓν καιρό, κοιν. μιὰ φορά. — νίε χέρε = ἔπαξ, δύ χέρε = δίσ, τρι χέρε = τρίς κ.τ.λ. — νίε χέρε ἢ νίε χέρε μόντι = ποτέ, πάλαι κοιν. μιὰ φορά κ' ἓν καιρό. — νίε χέρε ἢ νίε χέρε μόντι (τ). — σούμε χέρε = πολλάκις. — κόνιε χέρε κλι κωνδονίε χέρε = οὐδέποτε. — νδονίε χέρε = κάποτε. — σά χέρε = πούσκις, πούσκις φοραίς. — σά χέρε τε δούασ = οσάκις θελήσης. — κάκιε χέρε = τούσας φοράς. — νδε νίε κόχρ νίε χέρε ἴστε = ἦτανε μιὰ φορά κ' ἓν καιρό. — τε πάρενε χέρε ἢ χέρεν' ε πάρε = τὴν πρώτην φοράν. — τε δύτενε χέρε ἢ χέρενε ε δύτε = τὴν δευτέραν φοράν. — τε παστάιμενε χέρε ἢ χέρενε ε παστάιμε = τὴν τελευταίαν φοράν. — εδὲ νίε χέρε = ἔτι ἔπαξ. — εδὲ δύ χέρε = ἔτι δίσ. — κίε χέρεν' ε πάρε = ἐξ ἀρχῆς. — περ χέρε ἢ περ χέρα, νγα χέρε (τ) = πάντοτε. — ατε χέρε ἢ ατε χέρε = τότε, αὐτὴν τὴν φοράν. — χέρε-χέρε ἢ χέρε περ χέρε = κάποτε. — σα-κκίε-χέρε (τ) = σα κκίε-χέρεσ (τ) = ἓν τῶ ἄμα, παρευθύς. — περνίε χέρε = ἀμέσως, εὐθύς, παρευθύς. — με νίε χέρε = ἐκ μιᾶς, μονομιᾶς. — με δύ χέρε, με τρι χέρε, με κάτρε χέρε κ.τ.λ. — 2) με νίε χέρε = περνίε χέρε = ἀμέσως. — χέρε-χέρε = χέρε-χέρε = χέρε-χέρε = νγα νίε χέρε = κα νίε χέρε (Σ) = χέρε-χέρε (Σ) = κάποτε, ἐνίστε. — νγα-χέρε (τ) = περ-χέρε (γ). — χέρε τούκε κίεσουςε, χέρε τούκε κίάρε = ὅτε μὲν γελῶν, ὅτε δὲ κλαίων. — νγα νίε χέρε = ἀπὸ μίαν φοράν. — νγα δύ χέρε = ἀπὸ δύο φοράς.

χέρετ (γ) ἐπίρ. κλι χέρετ (ἀντι χέρειετ) = ὀπέιτ (τ) = ἐωθινῶς, ὀρθρίως, πρόωρα. 2) πρότερον, κοιν. ἐνωρίς. — ἀντίθ. βόνε = ἀργά. — χέρετ νδε νάτιετ (bogdan) = λίαν πρώτ.

χέρεδε-ια πληθ. χέρεδετε = τὰ ἀρχίδια κλι κάκιετε, βόλιετε (Σ) μβόλιετε, λζόκιετε, δσχβόλιετε. — χέρεδε-γίελι = ὁ ἔχων τὰ ἀρχίδια ὡς τὰ τοῦ πετεινοῦ.

(ι-ε) χέρεσσι-ι-ε-ια ἐπίθ. = πρώιμος ἴδ. ι-ε λζάστε-ι-α, ἀντίθ. ι-ε βόνε.

χέρεκέκχε-ja (γ. Μελχισίχ) = ἡ κουκουβάχια (κατ' εὐφημισμὸν ὡς φέ-
ρουσα τὴν κακὴν ὥραν) σεπσέ νδιέλ χέρεν' ε κέκχε. — κουρ κενδόν
χερε-κέκχιχ γράτ' ι θόνε: Χῆνγγρεῶ κρύετρε τ' άτ! = νά φάγγε τὸ κε-
φάλι σου! ἰδ. καὶ κουκουβάχχε, κουκουβάχχε, κουκουβέχχε, κουκου-
ιάτσκε, φουρουβέχχε κ.τ.λ. φουρρεβέχχε-χ.

χέῶτιε-χέῶτιεν, χέῶτιεν (bogdan) ρ. οὐδ. = σιωπῶ· πχθ. χέῶτεμ άόρ.
χέῶτχ-ε-ι = ἐσιώπησα μετχ. χέῶτουνε· χέῶτ! = σιγήσον, σιωπή! ἰδ.
πουσῶ! χέῶτρεν! (bogdan) ἰδ. τύτ! = μρε φόλχε κεστού. — σιγή-
σατρε, μός πεζ' ανι.

χῖ-νι (γ) χῖ-ρι (τ) = στακτήη· (πληθ. ἄχρηστος). — τρε βάφτρε Ζῶτι χῖ ε
κρούσπουλε! (κρούσπουλε? ?? ἀπκντᾶτχι μόνον εἰς κῦτὴν τὴν φρά-
σιν) χῖ Μίλι (γ) χῖ Μίτρι (γ).

χῖj (Σ) ἰδ. χῖj ρ. χῖr-ι ἢ χῖρε ι = ἡ χάρις (ἢ θεία)· πχ χῖρε (γ) = ἀκου-
σίως καὶ με παχῖρε (τ) = στανικῶς, διὰ τῆς βίαις· ἰδ. περδούνε (γ).

χῖρετε (Σ) = -ά φυλακτήρια (Τουρκ. νουσκά).

χῖδεμ (τ) χῖῶδεμ (γ) πχθ. τοῦ χέθ (τ) χῖουθ (γ) χῖδεμ περτέj λχούμι-
(τ) = ἐδῶθεν τοῦ ποταμοῦ.

χῖδετε: ἐπιρ. ἰδ. ἰδετε.

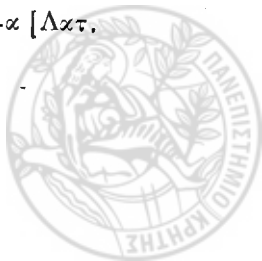
(ι-ε-τρε) χῖδετε (τ) (ι-ε-τρε) χῖδουρε: ἰδ. (ι-ε) ἰδετε.

χῖδεοίμ-ι (τ) ἰδ. ἰδενίμ-ι (γ).

χῖδερόνj (τ) ἰδ. ἰδενόj (γ).

χῖδίτῶ-ι πληθ. χῖδίτσετε. <ἐκθλιβίαις, ἐκτομίαις ἵππος>.

χῖε-ja ἢ χῖε-ja (πληθ. λείπει) = σκια κοινῶς ἴσκιος· καὶ χῖε-jx (Töxm.)
κουj άρού κα χῖε τρε ρένδε. — πάστρε χῖεν' ε τι, νχε νχερι κεστού πεσού
νχε χερε μόνι (ε βράνε χ πρένε κ.τ.λ.) ἐπὶ διηγῆσεως· χῖε-jx (τ)
πληθ. χῖετε καὶ χῖj-ji (bogdan) πληθ. χῖjτε = θεός [ἰδ. Ἑλλην.
ἱερ-ός] 2) τὰ φάσματχα, αἰ σκιαὶ τὰ πνεύματχα· κοινῶς στοιχειά
β) τὸ πρέπον· με κα χῖε = με πρέπει, τρε κα χῖε = σε πρέπει, ι κα
χῖε = τοῦ πρέπει. — νχ κα χῖε = μᾶς πρέπει, ου κα χῖε = σᾶς πρέπει,
ου κα χῖε αὔνε = τοὺς πρέπει. — ἀντίθ. σ'με κα χῖε = δὲν με πρέπει. —
χῖε = θεός, χῖετε = οἱ θεοί· Ζῶτ-ι ὠνομάζετο ὁ Ζεὺς πκρά τοῖς Πελα-
γοῖς (τοῖς Ἀλβανοῖς)· άφοῦ δὲ ἐνεκολπώθησαν τὸν χριστιανισμὸν
καὶ ἀπέβαλον τοὺς πατρώους θεοὺς (χῖετε) ἢ λέξις χῖε ἔλαθε κακὴν
σημασίαν, σημαίνουσα τὰ δαιμόνια, τὰ στοιχειά· Περενδι-α [Λατ.

imberator = αὐτοκράτωρ, βασιλεὺς] εἶνε ὁ τίτλος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ τῶν χριστιανῶν, τοῦ καὶ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὅλων τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

χινι-α (γ) χιερι-α (τ) χυνι-α (bogdan) = θεότης· (πληθ. λείπει).

(ι-ε) χιενουέσμι-ι, χιενουσίμ-ι, χυνιούεσμι-ι (γ. bogdan), χιερούαρσμι
ἢ (ι-ε) χιερούαρξ-ι-α (τ) = θεὸς θεὸς ἐπιθ. (ι-ε) χιεσίμ (γ) εὐμορφος,
εὐσχημος εὐπρεπής, κόσμιος.

χισίνε-α (γ) χισίρξ-α (τ) = σκιερὸν μέρος· 2) βένδ' ι φτόχρετς κζε νούκε
σεχ διελ· πληθ. χισίνετς (γ) χισίρξτς (τ).

χιερόρε-ια = τὸ ἱερὸν πληθ. χιερόρετς (ὁ νῆος τοῦ Θεοῦ).

χισόι (γ) χισόιχμ = σκιάζω, μβουλιόι με χιε 2) εὐτρεπιζω, κλλω-
πίζω, εὐτρεπιζομι, κλλωπίζομι.

χίθ-ι πληθ. χίθνετς (Κροῖα), χίθ-ι πληθ. χίθατς (Σκοδρα), χίθσε-ι
πληθ. χίθσε-ι πληθ. χίθσετς ('Ελβασ.), χίθθ-ι (Περμέτ.) πληθ.
χίθθετς, χίθκε-α (Κόρτσά) πληθ. χίθνετς, χίσελ-ι (Τυραν.) = ἡ
κνίδη, ἡ ἀκκλύφη κοινῶς τσουνίδα.

χικουρίστε-α (ἢ χικουρίστε πληθ. χικουρίστατς = σιδηρικά· κάθε
πράγμα ἐκ σιδήρου 2) ἐργαλεῖον.

χίκεμ καθ. τοῦ χέκ καὶ χεκ (γ) χίκεμ νγα ούρδενι = πύουμι τῆς
ἐξουσίας· χίκε μου κχ φρεσ = ἔχε με παρητημένον.

χίμετς πληθ. (Βεράτ.) = πίτυρα ψιλὰ· κρούνδετς (Βεράτ.) = πίτυρα χον-
δρά· = με τς τράσ σε χίμετς. — χίμετς (Τυραν.) = ἀπλῶς πίτυρα·
κρούνδετς ('Ελβασ.) = ἀπλῶς πίτυρα.

χίμ: (bogdan) μτχ. τοῦ ἐμβίνω ἰδ. χύμε, χύρε.

χίκερρε-α πληθ. χίκερρετς (τ) = λεπτότατον ὑγρὸν ρευστὸν ε πάσκεια
λξε κόπινε χίκερρε. — ε πάσκεια λξε γέλενε χίκερρε.

χινγελάσ (τ) = χρεμετίζω. χενγελάσ (τ), χινγελίι (γ), χινγελόι (Σ).

χίνγε-α (γ. Μελιεσία) πληθ. χίνγετς = κοινῶς τὸ σχοινί. — καὶ

χίνκε-α (Περμέτ.) πληθ. χίνκετς. — χονι-α (Περμέτ.) πληθ. χονίτς,
χον-ι ('Αργυρ.) πληθ. χόνετς, λοκομίτσε-α (Σ) (Βουλγαρικὴ λέξις)
πληθ. χόνετς, λοκομίτσατς.

χίπ (τ. budi), χίπει (τ), χίπενι (Περμέτ.), χύπι(γ) = ἰππεύω, ἀν-
βίνω. ι χίπι κάλιτ-ι σθρέσ κάλιτ = ζεκαθαλικεύω. — χίπι μβε

- κρημβε = ἔλαβον βελθόν. ἰδ. Ἑλλην. ἵππος] ἀντιθ. σβρῆς. ρήμα καὶ
σδρῶπ (Σ) σδρίπ (γ).
- χιρ-ι (budi-γ.) = ἡ χάρις (ἐκκλησιαστικῶς) πληθ. χίρετε.
- χίρρε-α ὁ ὄρρος τοῦ γάλακτος (πληθ. λείπει).
- χιρρός (Ἑλθασ.) χιρόϊ (Σ). βκχ χίρρε.
- χιρόνεμ: ρ. ἀποθ. = θωπεύω τινά.
- χίσ ἢ ἰσ! — θόνε κουρ πξζάνε πούλιχτε. κουρ ι νδιέλενε θόνε πούλι!
πούλι! πούλι!
- χोधε-ja (τ. Βεράτ.) ὄάβε-jx (Ἑλθασ), ζαβῆ-jx (Τυραν.) (Τουρκ.
ὄαπάν) πληθ. χोधέτε, ὄαβέτε, ζαβέτε = σφενδύνη.
- χόγε-ja: πληθ. χόγετε. — χόγε-α χόϊ' ε μάλιετ.
- χόλε: ἐπιρ. ψιλὰ ἀντιθ. τράσε καὶ χολίστ. (Σ) ἐπιρ.
(ι-ε-τε) χόλε = ἐπίθ. = ψιλός-ἡ-όν. — ἀστ' ι χόλε = κα μέντ τε χόλε =
εἶνε ὀξύνους, ἀγχίνους.
- χολεσίνε-α: πληθ. χολεσίνατε = ἡ ὀξύτης, ἡ ψιλότης. 2) χολεσίνατε = τὰ
ψιλὰ πράγματα.
- χολόϊ: ρ. ἐνερ. = κάμνω ψιλόν, λεπτόνω. ἰδ. τχολόϊ πκθ. χολόχεμ =
νχολόχεμ.
- χόν-ι (Ἀργυρ.) πληθ. χόνετε. — ουρ ὄεχ νδε χον τε περροϊτ (Ἀργ.)
χέδεμε γούρε νδε χον (Ἀργυρ.) — ἰδ. γρεμίνε-α.
- χόπ! χόπα! ἐπιρ. — χίδου πα τε θούατῶ χόπ! (Ἀργ.) πα χέδουρε μος
θούατῶ χόπ (Ἀργυρ.).
- χόπα (Ἑλθασ.), μβε χόπ (Τυραν.) νγρούκε (Ἑλθασ.) [γρούκε-α] ἐπιρ.
= ἀγκκλιά. — μέρρε-με χόπκ = πάρε με ἀγκκλιά! μάρο μβε χόπ =
πέρνω ἀγκκλιά (Τυραν.). — μάρο νγρούκε (Ἑλθασ.) = πέρνω ἀγκκλιά.
— νγε χόπ βεντ = ἐνα κομματι τόπον [Σπκρτιᾶται ἡ ὠβά].
- χόρε-α ὄρε-α (budi) = ἡ ὄρα (Τουρκ. σαχάτ). περγίθε χόρε = κάθε ὄραν.
- χόρα: εἶδος χοροῦ. χόρα (Ἑλθασ.) χόρας (Σ) ἐπιρ. = κυκλωειδῶς, ἐν εἶδει
χοροῦ ἰδ. περκιάσκ. — βι χόρα (Ἑλθασ.) = βι χόραϊ (Σ) = βι περκιόρα.
- χορονι-α (Κροῦjα) = καζάν ι βόγελjε πληθ. χορονίτε.
- χορονι-α (Μιρξδίτα) = σενι-α (Τουρκ.) πληθ. χορονίτε.
- χουστέν-ι (Σλαβική λέξις) πληθ. χουστένετε = βούκεντρον καὶ ουστῆ-νι (γ).
— ἰδ. θουμβάτσ-ι (Σ) στρουμβουλχρ-ι (Κροῦjα). — πληθ. χουστένjτε.
- χόφ-βι (Σ) ἰδ. βρούλε-ε = ὄρμη.

χόφ ἢ χόβι (γ) ρ. = πηδῶ. χούδεμ (Βεράτ.) κατσίει (Σ), κετσίει (Σ),
μκρρ χόσ (Σ).

χόφτι (Ἐλβκσ.), χόσ (Σ), τῶκς (Σ), με νιε χόφτ=με νιε χόφ, με νι
τῶκς=με νιε χέρε, μονομιᾶς.— [ιδ. κτε τῶκς, κετε τῶκς] με νι χόβ
= με μίν φορᾶν ιδ. βότ.— με δύ χόφ=με δύ χέρε, με τρε χόβ=
μέ τρι χέρε κτλ.

χού: (bugdan) (πληθ. ἄχρηστος) ἴδ. οὔ-ιχ.

χουνί-α (bogdan) ἴδ. ουνι-α (γ) ουρι-α (τ) (πληθ. λείπει).

χού-νι (γ) χού-ρι (τ) = σκόλοψ-πος κοιν. πκλούκι. — χούν (Σ) = μέ-
τρον σίτου, ἀραβοσίτου κτλ. κοσίι-ι (Σ) = $\frac{1}{4}$ τοῦ χού, τοῦ περι-
λαμβάνοντος 100 ἀκάδ.— βκβούνε-ιχ (Σ) = $\frac{1}{4}$ τοῦ κοσίι, κκρρό-
κίε-ιχ = $\frac{1}{4}$ τοῦ βκβούνε-ιχ: πληθ. βκβούνετε, κορρίκίετε. ἴδ. σι-
νίκ-ου.

χούα (τ) χούα (γ), χούαζα (bogdan) ἐπιρ. = δανεικά.— μάρε χούα =
δανείζομαι.— ἀπ χούα = δανείζω.— χούα-δᾶνεσ-ι (γ) = χούα-δένεσ-ι
(τ) = δανειστής.

χούαί (τ) χούαί (γ) = δανείζω εἰς τινα.— χούαίεμ (τ), χούαίεμ (γ).

(ι) χούαί (τ) ε-χούαίε-α (τ) θηλ. = ξένος-η, ἀλλότριος-α καὶ ι-χούε-ι
ἢ χουέ-ε-ι, ε-χουέ-ε-α (γ) καὶ ι χού-ι, ε χού-ε-α (συνηρ.) νδε δε τε
χούαί = εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

χούδεμ (Βεράτ.) ἴδ. χόφ. ρῆμα.— χούδεμ (γ) ρ. οὔδ.— χίδεμ (τ) = ρί-
πτουμι.— ου χούδ μβ' κτέ = ἐρρίφθην κατ' αὐτοῦ.— χούδου.

χούδρε-α πληθ. χούδρε-τε, χούδρε-α, πληθ. χούδρε-τε.— χούδρε-α
(Σ) πληθ. χούδρε-τε = σκούρδον.

χουδεροί (Ἐλβκσ.) ρ. = ρίπτω με ὄρμην.— χουδεροίεμ = ρίπτουμι με
ὄρμην.

χούθ (γ) χέθ (τ) = ρίπτω.

χουλι-α (Σ. Τυρν.) [Βουλγαρικὴ λέξις] πληθ. χουλίτε = ὄγμος, αὐλα-
κιά, βίχ κι βᾶχτε νδ' ἄρε κούρ λιθρόνε, καὶ βράζατε (Βεράτ.).

χουλόι: αρούνε ἢ κιομέστινε. μτχ. χουλούρε. ἴδ. χόλε.

χουμβάσ-έτ-έτ (τ) ρ. ἐνερ. = χάνω καὶ χάνομαι.— καὶ χούμπ (Ἐλβ.-
Περμέτ.), χούπ (Σ). ἄρ. χούμβα τρέσ-έτ-έτ (Σ), βάρ (Τῶκμ.),
βίρ (Σ) βδίρ (γ) βδαρ (γ) παθ. τρέτεμ, βίρεμ, βδίρεμ, βδαρεμ,
χούμβεμ.

χουμβόγ (bogdan) = βυθίζομαι εις τὸ νερόν. ἴδ. ζύτεμ καὶ κρέδεμ.
χουμβελόγ (γ) ρ. ἐνερ. = κάμνω τινὰ νὰ γλθῆ, καταστρέφω, ἀφρνίζω.—

δο τε να χουμβελόγος Ζῶτι = θέλει νὰ μάς καταστρέψῃ ὁ Θεός.

χουνάξε-α ἴδ. ουνάξε-α πληθ. χουνάζατε.

χουνγέ-ja (Τουρκ.) πληθ. χουνγέτε: ι βε χουνγιε κάλιτ ι συθ κα-
 πίστρνε κάλιτ νδε τουρι = ι λjiθ με λjiτάρ τε dṽ νόφουκατε.

χουνδάκ-ου (γ) = ὁ μὴ ἔχων ρῖνα, πληθ. χουνδάκατε.

χουνδάκε-ja (γ) = ἡ μὴ ἔχουσα ρῖνα, πληθ. χουνδάκατε.

χούνδε α πληθ. χούνδετε = ρίς-ρινός, κοινῶς μύτη. — ι χῦνα νδερ

χούνδε (γ) = ἐπεμβαίνω. — ι χῦνι νδερ χούνδε = ἐπεμβαίνει. — ι ρά

χούνδα = προσεβλήθη. — κα χούνδε. — ι κουλότ χούνδα νάλιτ (γ) =

ύψηλοφρονεῖ. — ι θέβα χούνδε.

χουνδόχεμ (Ἑλβας.) ρ. οὔδ. = πικραίνομαι, προσβάλλομαι. — με βίε
 χούνδα. ἴδ. ιδενοῦεμ.

χούπ (Σ) [Σλαβικὰ χούπαμ = χάνω, Τουρκ. καῖπ] χούμπ (γ). χουμ-
 βάσ (τ) ἴδ. βdiρ, βdάρ, bῖρ, dḗρ.

(ι-ε) χούνγτε (τ) [χού-νι] πρέj χούνjṽ. — ὅτεπι ε χούνγτε = ὅτεπι πρέj
 χούνjṽ.

χούπεμ (γ) — βούκ' ε χούπετε.

(ι-ε) χούπετε (τ) βούκε d'zβόρ' ε χούπετε.

χούρδε-α πληθ. χούρδατε (Περμέτ.) = εἶδος τυροῦ εἰς κεφάλιζ.

χούρδε-α, λογάτσε-ja (Βεράτ.) = λάκκος πλήρης ὕδατος.

χούρδε-ja (τ. Βεράτ.) χούρδεξε-α, χούρθ-ι (γ) = ἴδ. ούρδε-ja, ούρθ-ι.

χούτ' ε háρδε = εἶδος λευκοῦ ἰέρακος καὶ κάλι' ι κjύκjesε (Σπάτι) =
 πιστεύουσιν ὅτι, κjύκjesτε ι χίπινε χούτjesε-βάρδε κουρ κθεῖνε μβ'
 ατέ περάνε βέρε. — χούτξε-α πληθ. χούτατε. — χούτι-νι πληθ. χου-
 τίνjτε.

χουτόγ-χουτόχεμ: ρ. = ζαλίζω-ζομαι, σκοτίζω-ζομαι.

(ι-ε) χουτούαρε (τ) ἴδ. χουτόγ.

χουτάκ-ι = αὔ κje χουτόχτε χουτάκje-ja = αjό κje χουτόντε, πληθ.

χουτάκjesτε ἀρσ. χουτάκjesτε θηλ.

χούχεμ παθ. τοῦ χούαχ = δχνείζομαι.

χύj-χύj-ι (bogdan) = Θεός, πληθ. χύjατε (bogdan) καὶ χύjτε (bog-
 dan) ἴδ. χie-ja.

$\tilde{\chi}^{\circ}ij$ (γ), $\tilde{\chi}^{\circ}nj$ (τ) $\tilde{\chi}^{\circ}j$ (Σ) $\rho^{\circ}nj$ (τ) = εισέρχομαι, κοιν. ἐμβρίνω. ἄρρ.

$\tilde{\chi}^{\circ}nx-e-i$ (γ) $\tilde{\chi}^{\circ}rx-e-i$ (τ), μτχ. $\tilde{\chi}^{\circ}μx$ (γ) $\tilde{\chi}^{\circ}ρx$ (τ) καὶ $\rho^{\circ}ρx$ (τ),
ἀντίθ. τὸ ρτμ. dάλj.

(ι-ε) $\tilde{\chi}vjenoúēōim$ (bogdan) ἴδ. ι-ε- $\tilde{\chi}iēnoúēōim$ (γ).

$\tilde{\chi}vj-dítoimē-i$ = θεολόγος.

$\tilde{\chi}vj-díē$, $\tilde{\chi}vj-día$ = θεολογία.

$\tilde{\chi}vjni-a$ (dogdan) = θεότις. ἴδ. $\tilde{\chi}iēni-x$ (γ).

$\tilde{\chi}^{\circ}λ-i$ (Σ) ἴδ. $\rho^{\circ}λ-i$.

$\tilde{\chi}^{\circ}πi$ (γ) ἴδ. ρ. $\tilde{\chi}ίπi$. (ἴππος, ἀναβρίνω).

ΣΥΛΛΟΓΗ
ΣΛΑΥΙΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

ΕΝ ΧΡΗΣΕΙ

ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΛΒΑΝΟΙΣ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΕΙΣΑΧΘΕΙΣΩΝ

ΕΝ ΑΛΒΑΝΙΑΪ ΕΠΙ ΣΛΑΥΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΛΑΥΙΚΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΛΒΑΝΟΙΣ ΕΝ ΧΡΗΣΕΙ ΕΙΣΑΧΘΕΙΣΑΙ
ΕΠΙ ΣΛΑΥΟΚΡΑΤΙΑΣ

ακόλε (Dibρα και Σκόδρα) ἐπίρ. [Σλαυϊκὰ ὄκολα και ὄκαλα = κύκλος]
ἴδ. ρρέθ, κῆρκ, ρρότουλε, τόρρε.

απέτ (Dibρα) ἐπίρ. [Σλαυϊκὰ οπέτ και απέτ = πάλιν] ἴδ. περσερι, πράπ.
[ἄι-ι και ἄτε-α] ἀρχ- Σλαυϊκὰ ὅτ και ἄτ = πατήρ] ἴδ. τάτε-α.

αισάρε [Σλαυϊκὰ τσαδέ ρ. ἐνεργ. = θλίβω] ἴδ. ὄτρηνγούαρε.

βαδίο: ρ. ἐνεργ. [Σλαυϊκὰ βόδα = ὕδωρ, ἐξ οὗ βόδα = τὸ αὐλάκιον,
και βαδιῶ = κάμνω αὐλάκια διὰ νὰ ποτίσω] ἴδ. ουῖς, ουῖτ, ουῖτ.

βαλανίσε-α (Σκοδρα) [Βουλγαρ βαλάβιτσα και βαλῆβιτσα = νεροτρι-
θετον, με ρίζαν Σλαυϊκὴν ἐκ τοῦ βάλζαμ ρ. ἐνεργ. = τρίβω τὰ φορέ-
ματτα εἰς τὴν βαλῆβιτσαν] ἴδ. δερστίλζε-α (Βουλγαρ.).

βέδροε-α (ποιμενικὴ λέξις) = ξύλινον ἀγγεῖον. [Σερβικὰ βέδρο, βέδρικα]:
ἴδ. ὄεκῆε-ῖα.

[βάλζε-α] Σλαυϊκὰ βάλ = κῦμα· Ἴταλ. bollire = βελῆσῆ ἢ μάρρ βάλζε =
βράζω.

[βάρκ-γου] = ἀρμαθιά Σλαυιστὶ βέρφ = ὁ σπάγος, και βερβονίτσα (Σλαυϊ-
κὰ) = ἀρμαθιά· ἴσως ἡ λέξις παράγεται ἐκ τοῦ βάρ = κρεμῶ.

βερβί: (τ) = χέθ με νδσιτίμ [Σλαυιστὶ βερβέ ρ. = περιπατῶ, ὑπάγω
ἴδ. χέθ.

βερδάλε (τ) ἐπίρ. [Σλαυιστὶ βερδάλζα = ἀνκατόνω με τριγυρισμόν] ἴδ.
κῆρθουλε και περκῆρα.

βέροσε-α (γ) και βέρσε-α (τ) [Σλαυιστὶ βερστ = ἡλικία] ἴδ. μῶσε-α [Ἀρ-
χαῖα Σλαυϊκὰ vrusta = ἡλικία].

βερονίκου-κε-ja [Σλαυικά βερσνίκ = δηλιξ] ἰδ. μεσκάτ-ι, μεσκά-
τάρε-ja.

βερόγ, βερόγ (Σκόδρα) [Σλαυιστί βίγο = παρατήρησον κύτον], ἰδ.
βικόj.

βερόμ-ι καὶ βερίμ-ι (Σ) = παρατήρησις.

βερόνικου, φερσόνικου [Σλαυικά βερσνίκ] (κυρίως ἀπὸ σίδηρον) ἰδ. πο-
νίτσε-α.

βικάσ (γ) ρ. [Σλαυικά βίκου = φωνάζω] ἰδ. γερθάσ, κλίθ, θερράσ.

[βίτσ ι] ἑλλην. βούς, Σλαυικά βίκ = μόσχος, καὶ βιτσε = ὑποκορ. τὸ
μοσχάριον.

βόξε-α καὶ βόσγε-α (Σκόδρα [Σλαυικά βόξε = βέν-ι.

[βόλξ-α] ἑλλην. βουλή, βολά, Σλαυιστί βόλ = θέλησις· καὶ [βόλτε-α]
καὶ βουλνέσε-α (Σκόδρα Ἴταλ. volonta).

βοϊβόδε-α [Σλαυικά βοϊβόδ = στρατηγός] ἰδ. κρέουστ-ετούκ-ορι.

[βρανόγ (γ) βερρόγ (τ)] = νεφώω, σκεπάζω μὲ νεφέη, ἀμυρῶω [Σλαυικά
βράν = μύρος, ἑλλην. οὐρανός] βρανός, τροπή τοῦ ου εἰς β καθὼς
οὗς = βεσ (Ἀλθωνιστί).

βαλγόσ-ι-ε-ja [Σλαυικά βιάλο = λευκός] ἰδ. βερδός-ι-ε-ja.

[βάσκει] = ὁμοῦ [Σλαυικά βλίσκει = πλησίον].

βεδά-ja [Σλαυικά βεδά = συμφορά, κίνδυνος].

βελβίασε-α = εἶδος ἰχθύος λευκοῦ εὐρισκομένου εἰς τὴν λίμνην τῆς Ὀχρι-
δος· [Σλαυικά βιέλα-ρίβ-τσα = ἀσπρόψαρον, καὶ κατὰ συγκοπὴν
βελβίτσα].

βερσι-α [Βουλγαρ. βερστί καὶ βερστίνα = τὰ τσίπουρα τῶν σταφυλῶν
καὶ ἐλιωῶν].

βίβε-α Ἴταλ. bibio, Βουλγ. bibi = τὰ μικρὰ τῆς κούρκας.

βαστίγγε-α [Σλαυιστί βαστίνα = κληρονομία, Βουλγ. ἀρχαία, βαστά = πη-
τήρ καὶ βαστίνα = πατρικός].

βιγόρ: [Βουλγ. βιγόρ καὶ βεγόρ = λίθος σπογγώδης καὶ ἐλαφρὸς].

[βιόσκει-α (Σκόδρα) = ὄρος, Ἴταλ. bosco, Σλαυικά βιόκα = ὄρος ὑψη-
λόν, καὶ πᾶν ὑψηλὸν μέρος. — Κετσιβέλικα βέσ = δάσος. Ἀλλὰ τινὲς
Κετσιβέλοι μεταχειρίζονται τὴν λέξιν καὶ διὰ ὄρος ἢ βουνόν, ἴσως
ἐπειδὴ τὰ δάση τῆς Ρούμελης εἶνε πολὺ πυκνά. — Περσ. βίσε = ξύ-
λον τοῦ δάσους καὶ δάσος. ἰδ. Ἑλλην. βόσκ-ω.

[*býdεμ*] *πείθωμι* = *δένω*, *ὕπικνούω*, Ἰτκλ. *bendare* = *δένω*, *κκτκ-πείθω*. *bed* (Σλκνυϊκὴ *ρίζα*) καὶ *μέ* τὴν *πρόθεσιν ου* = *κατά*, *σχηματίζεσθαι* τὸ *ρῆμα οὐ-bed-άβωμ* = *κκτκπείθω*.

[*bovják-ov*] Ἰτκλ. *binnato*, Σλκνυϊστὶ *βλκνυζέ*, Βουλγαρ. *βλκνυζνάκ* καὶ *κκτ'* ἀποβολὴν τοῦ *λ* = *βκνυζνκ* = *δίδυμος*.

bisēti-a (*budi*) = *συναμιλίς*.

bisētóĵ (Σκόδρα) = *συναμιλιῶ* [Σλκνυϊκὰ *βεσέδκ* = *ὀμιλιῶ*] ἴδ. *λκνυζερόĵ*. *κνυζεנדόĵ*.

boǵát-i *βεγιάτκ-ι* (*bogdan*), *βογιάτ-ι*, *μβογιάτ-ι* [Σλκνυϊστὶ *βογιάτ* = *πλούσιος*] ἴδ. *ι* *πάσουρε*.

bodéto-i *μβοδέτκ-ι* [Σλκνυϊκὰ *βότ* = *κέντρον* καὶ *bodá* = *κεντῶ*, καὶ *bodéto* = *βούκεντρον*] ἴδ. *θουμβάτκ-ι*, *ούστεν* (Σ).

bólĵε-a [Σλκνυϊκὰ *βόλĵ* καὶ *βόλκκ* = *ἀρωστίς*, *πόνος*, *βολĵέκ* = *ἀρωστώ*, *πονῶ* (*ἄγνωστος ἢ οἴζις*)].

[*boǵal-i*] Ἑλλκν. *βούβκλος*, ἀρχαῖα Σλκνυϊκὰ *βούβκλ* καὶ Σλκνυϊκὰ *βίβκλ*.

[*bovlitε-a*] Σλκνυϊκὰ *βουβούλκνιτκσ* καὶ *βιβόλκνιτκσ* (Σλκνυϊστὶ) καὶ *βιβόλκνιτκσ* (Βουλγ.) = *βουβάκλ*.

boǵε-a (Βουλγ.) = *σκώλκξ* καὶ *βουβουλĵέτσκ* (Βουλγ.) = *ἐντομον*, *ζώφιον*, [Σερβικὰ *βούβνιτκσ*].

boǵoǵinε-a *βουβουλĵέτσκ-κ* Βουλγ. καὶ *βούβνιτκσ* Σερβ.] = *ἐντομον*, *ζώφιον*. (σύνθετος ἐκ τοῦ *βούβε-κ* = *ζώφιον*, καὶ ἡ *κνυζ* *παρὰ* τοῖς *Βυζαντινοῖς*).

boǵoǵε-ĵa [Σλκνυϊκὰ *βουβέκ* = *νεφρὸς*] = ἴδ. *βέσκκ-ĵκ*. — [*βούζκ-κ*] [Ἑλλκν. *βυζιον*] [*καθωμιλουμένη* Βουλγαρικὴ *βούζκ* = *χειλος*] (*ισως* Ἀλβκνικὴ *λέξις*) [Σλκνυϊκὰ *ούστνι*].

boǵǵo-i [Σλκνυϊκὰ *βολĵǵ* ἢ *βκνυǵ*, Βουλγ. ἢ Βουλγ. = *μεγιστάν*, *εὐπκνυτρίδης*, *εὐγενής*, *πλούσιος*] ἴδ. *ζοτκνυ-κ*.

boǵaréε-a *θκλ*. [Σλκνυϊκὰ *βοǵǵǵθκλ*] ἴδ. *ζόνĵκ-κ*.

boǵé a (Σκόδρα) = *Τούρκκ-κ* [Βουλ. *βούλκ* καὶ *βούλνιτκσ* = *Τούρκκσ*]

boǵkĵε-a, *boǵkĵεε-ε-a* [Βουλ. *βούλτῶνιτκσ* = *νυμφίτκσ*] ἴδ. *βίστ-φούρκκ* -*βούκουρε-κ* (Τουρκν.) *κκτ'* *εὐφημισμόν*.

[*boǵoǵnε-a*] [Σλκνυϊκὰ *βοούκκ*, *κνυζοσήμεντος* *λέξις*].

boǵmbáε-a [Βουλγ. *βορούμβκλ* = *μεγάλη ἀγρία σφήκκ*].

βουσουράσι [Βουλγ. πιάσουρ = ούρον].

βούτσ-α και βούστρε-α [Βουλγ. βκούτσ = ύλκντῶ, γκυγίζω] ἰδ.
κγένε-γκ.

βρόβ-α [Βουλγ. βράβ = κλειδωνιά] ἰδ. δρῶ-νι.

[βρεκ-γου] [Ἑλλην. βράχος Σλαυϊκὰ βρεγ = ὄχθη] ἰδ. βούζε δέτι,
λγούμι κτλ.

βρενδεβέκε-τε (Σκόδρα) Βουλγ. βρενεβέτσι και βερνεβέτσι].

βρίμε-α (γ) βρίμε-κ (τ) [Βουλγαρ. βρίμκ = τρῦπα] (κυρίως ἐπὶ φορε-
μάτων οὐχὶ δὲ ἐπὶ τοίχου ἢ ξύλου) ἰδ. βίρε-κ (Σ) και βερε-κ (Τόκμ).

βρίσκ-ου [Σλαυϊκὰ βρίτκ και Βουλγ. βρίτῶ = ξυράφις. Σλαυϊκὰ βρίκ
και Βουλγ. βρίτῶ = ξυρίζω. — ἰδ. βρόνγεσ-ι

βρούμβουλι-ι (τ) = κάθηκρος [Βουλγ. βρούμβκλ = μεγάλη ἀγρία σφῆκκ].

γαλαβέρε-γα [Βουλγ. γολοπέρτσε = εἶδος ἀγρίου κρίνου, ἐκ τοῦ γόλο =
γυμνὸν και πέρτσε = φύλλον].

γαμούλε-γα [Σλαυϊκὰ γομόλκ και γομούλκ = μάζκ. ἀρχαῖκ Σλαυϊκὰ
γομίλκ = λόφος, ὑψηλὸν μέρος και Βουλγαρ. μογίλκ (ἀνγκραμμκτι-
σμύς), Ρωσ. μογλίλκ = ὑψηλὸς τάφος]. ἰδ. πίκκ-γου (Βεράτ.), γρού-
μουλι-ι.

[γαράφε-γα] [Βουλγαρ. γαράφε], Ἴταλικὴ ἢ Γερμανικὴ λέξις = ὑάλι-
νον ἀγγεῖον.

[γαρθούτ-ι] [Βουλγ. γουβάτ = βάρβαρος].

[γάρθ-δι] = φράκτης [Σλαυϊκὰ γρθε = φράττω, ὅθεν γράτ και γάρτ =
πόλις ἀχυρά]. = κῆπος, Ἴταλικὰ giardino = κῆπος.

γατί ἐπίρ. [Σλαυϊκὰ γατόβ, Ρωσ. γατόβ = ἔτοιμος].

γεζόφ-ι = κοιν. ἢ γούνα [Σλαυϊκὰ κεζόφ και κοζόφ], (ἐκ τοῦ κόζκ =
δέρμα).

γατούαγ (τ), γατούεγ (γ), γατούγ (συνηρ.) = πλάττω = γγέσ. 2) μκ-
γειρεύ = βέγ γγέλε (τ). [Βουλγ. γότθε και Βουλγ. ἐν Μκκεδονία
γότουζ = κμγειρεύ, γότθατῶ = μάγειρος]. βῆγ γγέλε.

γελήπετε = κί τσίμπλακς (κοινῶς). Βουλγ. κγέλγπκκι = κί βλεφαρίδες.

γερβίστ και γερδίστ και γερρίτῶ ρ. = γκατσουίζω, [Βουλγ. κερβέ = κί-
ματώνω (ἐκ τοῦ κέρβ = αἶμα)].

γερρῶ-ι, γγερρῶ-ι (Σκόδρα), (ἀρχαῖκ Σλαυϊκὰ κέρτῶ = χαλκεύς, και
κερτῶίμ = χαλκεύς).

[*γροχέν* ἢ *γροχέο* καὶ *γροχάσ-έτ-έτ*] = ρογχαλίζω, [Βουλγ. *χροκάμ* = ρογχαλίζω] πεποιημένη λέξις.

γρίλιτσατ' ε γρίουνι [Σλκτικὰ *γρίλέλ'ιτ = κέρτσατ' ε γρίουνιτ*].

Γόργε-α = Βλάχος [Βουλγ. *γρίεργ*] = κερράβη ε βερσιουτ, (πιθκὸν γόργε νὰ εἶνε Βουλγαρικὴ λέξις, διότι οἱ Βλάχοι κυρίως μετέρχονται τὸν ποιμενικὸν βίον).

γορόλ'ι [Σλκτικὰ *γορόλ'ι* = εἶδος νεροπουλίου].

γομάρ-ι καὶ *μυγίάρε* = ὄνος, (ἐκ τοῦ Ἑλλήν. γόμ-ος = φόρτωμα).

[*γρόπ-ι*] [Βουλγ. *γρο* καὶ Σερβ. *γούσ* = κῶλος] (ἰδ. ἀπλοελληνικὸν *γούβα*, *γροβάττ* = τρύπα).

γρόσιε-α (γ) *γροστι-α* (τ) = συμπόσιον, (Βουλγ. *gosti*, Ἴτκλ. *gustare*).

γοροίσε-α (ἴσως *παραίεττι* ἐκ τοῦ Σλκτικῆς γόρχ = βουνόν, δάσος. διότι καὶ οἱ Βούλγαροι ὀνομάζουσιν αὐτὰ εἰς τὴν γλωσσάν των, ἀπίδιε τοῦ βουνού).

γρόδ'ε-α [ἀρχ. Σλκτικὰ *γρόσδε* καὶ Βουλγαρ. *γρόσδεῖ* καὶ *γρόσδε*, Σερβ. *guozda*] ἰδ. *περόνε-α*.

[*γρολίτ'ιμ-ι*] [Σλκτικὰ *γροτ'ιτ* = πιερίνω τινά, λυπῶ τινε].

γούσ'ε-α (Βουλγ. *γούσ* = λαίμος, καὶ *γουράσ* (Βουλγ.) = ἀτὶ κίε ι βάρετ *γούσ* ἢ *γούσακ* (ὕπυκος.) ἰδ. *κιάφε-α*, *γρούε-α*

[*γροάινε-α*] Βουλγ. *γροάινε* ἐκ τῆς Σλκτικῆς ρίζης *γροάε* = φράττω, ὀχυρόνω (πρωτότυπος λέξις).

γροίξ'ε-α (Σκώδρα) [Δαλματικὴ *γροίξ* = λιαράσχε-α] ἰδ. *λιαράσχε-α* = κωρώνη.

γροάτ'ι-α = φάτνη, ἀρχαῖα Σλκτικὰ *grazdi* = φάτνη.

γροάε-α = λάκκος (Σλκτικὰ *γρόπ* = τάφος καὶ *γροβέ* = ἐξορύττω *χῶμα* σκαμμένον = τάφος, λάκκος, (πρωτότυπος λέξις).

γροούτ'ι συγκρ. Ἑλλήν. γρόνθος, Σερβ. *grst*.

γροόε-α [Σλκτικὰ *γροχ* καὶ *γροχ* = φκκή, ἰδ. θιέρρ-ι. — [*γρούε-α*] Ἑλλήν. γόλπ-ος, Ἴτκλ. *golfo*, Σλκτικὰ γόρλο καὶ γέρλο, (πρωτότυπος λέξις).

γρια *κούνδι*, *κουρκούνδι*, *κσ-κούνδι* = πουθενά, Σλκτικὰ *κούδου*, οτ *κούδου* = πόθεν; ἀπὸ ποῦ; Σερβ. *κουδά*; = ποῦ; Βουλγαρ. *κν-δου* = ποῦ;

γρίε-α = φαγητόν, [Σερβ. *jélo* = φαγητόν, μὲ Σλκτικὴν ρίζαν ἐκ τοῦ

- jém = τρώγω. — Κροάτσι έjо, Βουλγ. jédени, και Σλζουοi jéstie και jástie].
- γjόβε-α (άντι γλjόβε-α τροπή του λ εις j παρά του 'Αλέξανθε) Βουλγ. γλόβo = πρόστημα]
- γjόβaj [Σλζουϊκζ γόν]x = κωνιγῶ.
- [γjόβajπάε-α] (γ) γjόβajπερε-α (τ) (ῥως παράγεται εκ του ν-γούβj, ὄ-κούβj και πένι (γ) πέ-ρι (τ) = πκνι [Σλζουϊκζ γλζ και Βουλγ. γιλζ = βελόνη].
- δάρι-ι: ἰδ. (δρῶ Σλζουϊκζ dαrβó, Βουλ. dαrβó, Ρωσ. дрéβο = δένδρον, ξύλον].
- δοραβι-α (τ) = λjεμόῶερε-α (γ) και λjεμόῶερε-α (Μυζεκajέjx) = ελεημοσύνη].
- δοραβίτ (τ) = ν(α] λjεμόῶερε [Σλζουϊκζ dαρoβιx = ελεῶ, χριζῶ] ἰδ. δουράτε-α δουρετι-α, και δουρετι-α (γ).
- δέρε-α: (έλλην. δου-ός) Βουλγ. дéре και дéрx = κλωνάριον με Σλζουϊκην είξαν εκ του dεrрá ή dεpэá κατὰ τροπήν του γ εις ζ συνήθως παρά Σλζουοις) = βραστῶ.
- [dεpэ́ε-α] = πνιγμός εις τὰ κλάματx (Σλζουϊκζ dи́рание = πνοή, άνκ-πνοή και Βουλγ. дeрнéе = πνοή, άνκστενιγμός).
- dέρι και дéр (Σκóδpα) [Σλζουϊκζ dουpó και dοpí = ἔωσ, μέχρη] ἰδ. γjέp.
- [dεpо́j] [Βουλγζ: dαpо́н, μοναδική λέξις παρά Βολλγάρους τημι-νουςx κόσκιων με μεγάλας τρύπας εκ του οποίου μόνον σκουπίδια δύνανται νά εξέλθωσιν· δέν φκίνεται καθόλου νά ἔχη Σλζουϊκην ρί-ζην. είντι συγγενής του θεpо́j, έλλην. θρίμαx.
- dεpо́jε a [Βουλγζ: дéрeтjx = λjε] ὄκjάκουρε νdε, dεpо́jιjε, και dεpо́jιjо (Βουλγζ.) = τὸ μέρος ὅπου γίνεται ή πράξις] ἰδ. βxλx-νi-тῶε-α.
- dίμεp-ι (γ) dίμεp-ι (τ) Σλζουϊκζ ζίμεp = χειμών· ἰδ. έλλην. δόμη και δίμη = τὸ σφοδρὸν ψῦχος (πρωτότυπος λέξις).
- δομακjίν-ι [Σλζουϊκζ δοмакjин = οἰκοδеспότηс (εκ του dόμx = οἶκος) ἰδ. ὄτεπιαp-ι.
- δούφ-ι (γ) τροπή του χ εις φ συνήθως παρά Γέγαις) φράσις: νdάίep δούφνε = βγάζω τὸ άχτι, ξεθουκίνω [Βουλγ. доу́ж, Σλζουϊκζ дéж = πνεῦμα, πνοή, άνάσx].

- [*δομιά*] ρ. = κότεμ (Σ) Σλαβικά *дрѣме* = νυστάζω. Βουλγ. *дроміѣ* ρ. = νυστάζω και κότεμ. Ιταλ. *dormire* = κοιμῶμαι. (πρωτότυπος λέξις).
[*dos̄* (γ), *dos̄* (τ), *vdos̄* (τ)] Σλαβικά ζνјάјх=μκνθάνω, ξεβός 2) χωρῶ.
δοραβι-α (τ) = ἴδ. *vdix̄m-x*, *dos̄r̄ax-x* = ἐλεημοσύνη.
δοραβί ρ. (Σλαβ.) = ἴδ. *vdix̄*, *dos̄r̄j* = δίδω ἐλεημοσύνην.
έσ-ι (Περμέτ.) πληθ. *έσ̄ε-τε* και *έσ̄ε-ρ-τε* = σκκντσόχοιρος [Σλαβικά *έс̄* και *προφέρετх. έс̄*] ἴδ. *ιρίк-ι*.
ζαρορέν-ι (Περμέτ.) = βορέας άνεμος· *έχει* Σλαβικήν *ρίζην* ἴδ. *μουςρ̄-νι* (γ) *μουςρ̄-ρι* (τ).
ζακόν-ι = συνήθεια, ἔθος, ἔξις [Σλαβικά *ζακόν* = νόμος].
ζάλ-ι (Σλαβικά ἴδ. *ζουρ-ι*.
ζαλίστε-α [Σλαβικά *ζαρίσ-σ* = στίβη άμμου και πετρῶν προσερχομένων από πλημμύραν ποταμοῦ και *ζαρίβκх* (Σλαβικά) ρ. ἔταν ὁ ποταμός πλημμυρῶν κάμη στίβην άμμου και πετρῶν]. ἴδ. *ζουρίστε-х* και *ζουρίνε-х*.
ζάμερξ-α = δειλίων Σλαβιστὶ *ζαμαάνх* ρ. τριτοπρόσωπον = ἐβράδυκσε· και Ρωσ. *ζάμερх* = ἐσπέρх].
[*ζ̄α-νι* (γ) *ζ̄ε-ρι* (τ)] Σλαβικά *ζοβά* = φωνάζω τινά *κράζω* τινά, Ἑλλ. φθόγγος, Τουρκ. *σές*, *σκντ̄ούρ* (πρωτότυπος λέξις).
(ι) *ζι-ου ε-ξέξε-α* Σλαβικά *ζάρ* και Βουλγ. *ζάρх* Ρωσ. *ζαριά* = ψήνω· Βουλγ. *ζαριά* = άνκακτόνω *τήν φωτιά*.
ζάβε-α Σκόδρα [ἀρχαῖα Σλαβικά *ζαβνία* = ταρκαάτσε-*јх*].
ζαβίσ-ίτ-ι ρ. [Σλαβικά. *ζάβх* = βάτρхος].
ζέκ-γου *ζεγ* (Σλαβικά = βάπε-х. τὸ γ. εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως *προφέρετε* ὡς κ. *πκρὰ* Σλαβούς) και Βουλγ. *ζεгх* = βάπα Σλαβιστὶ *ζεγού* = *πυρόνω*]. ἴδ. *βάπε-х*.
ζουζίνκ-α = μκῶρον έντομον ἴσον με *κάνθρον*. Βουλγ. *ζούζελ* και *ζουζίкх* ταυτοσημκντοι *έκ* τῆς Σλαβικάτ̄ης *ρίζης* *ζουζ̄* = μκῶρον ὡς *θενγјил-ι* [ἀρχ. Σλαβικά *θηνγјен* και Βουλγ. *θηνγјлјен* = κάθουον άνκαμμένον].
јаpанι-α (Σκόδρα) = άστεισμός [ἀρχ. Σλαβικά *јарених* = κομικος· (*έκ* τοῦ *јаре* = ἐρίφιον ἔπερ ἔταν *πιδ̄α* *πρ̄οξενεῖ* γέλωτх) ἴδ. *γάτс-ι* (Σ) [*είρωνεία* = *јарени*].
јούγε-ја (Περμέτ.) = νότιος άνεμος [Σλαβικά *јούгх* = νότιος] ἴδ. *έрге-π̄ιου*.
кабѡј ἢ *кoubѡј* γλбѡј (Σ) = άπκντ̄ῶ, λκνθάνω. [Βουλγ. *καβόσбх*

= άπκτω κλι Βουλγ. κχβόσνγε = άπάτη. άλλά δέν φάίνεται νά εΐνε Βουλγ. λέξις] 'Ιτκλ. gabbare = πιάνω εις τήν πηγίδα = άπκτω.
— gxbix 'Ιτκλ. = πηγίς ιδ. γεν[ε].

[καλι-ου] Σλκνικα κλας = άστάχυς.

καπούδε-α [Βουλγ. κχπούδ = ρείκνεγε-α ιδ. ρείκνεγε-α.

κάρ-ι [Βουλγ. κουρ, Σερβ. κούρτσ. = ψωλή].

καοκαλίετο-ι, κχρτσχλ[έ]το-ι, κχτσχλ[έ]το-ι (Σ) και κχκχλ[έ]το-ι

[Βουλγ. σκακχλ[έ]το. με Σλκνικ. ρίζην εκ του σκάκμ = πηδω].

καοκαδδούλ-ι Βουλγ. κχρκχτ[ο] = κχλικκντ[ζ]κρος].

καστραβέτο-ι ή κχρστχβέτο-ι [Βουλγ. κχρστχβίτσχ και κχρτσχβίτσχ]

[Σερβ. Korastavae] ιδ. τράνγουλ-ι.

[κάοτε-α] άχυρον. [Αρχ. Σλκνικα κχ[ε]τχ = κχλύθη κτισμένη από χρο-
τάρι, ε[ξ] ο[ύ] τ[ο] Βουλγ. κχ[ε]τχ = οίκος. φάίνεται ότι δέν έχει Σλκνι-
κην ρίζην].

καταλάν-ι (γ) = κύκλωψ, άγριος άνθρωπος [Βουλγκρ. επίθετον άποδι-
δόμενον εις άνθρωπον άχούρτσχτον και άγριον].

κατοράφ-ι Βερκτ) = Τουρκ. κεπέγγ [Βουλγκρ. κχτκράχ. ίσως εκ του
'Ελλην. κχτκράκκης].

κάιτ[ο]-ι ύφκντής, ίστουργός. Βουλγ. (Κκχ = ύφκντής).

καϊτούλ-ι [Βουλγ. κχτ[ο]ουλ] = λειρά ιδ. κχτ[ο]ρούπε-α (Σ). κχκ[ι]ύρ
(Σκόδρα) [Βουλγ. κοκόρα, κχκ[ι]έρχ, τ[ο]ιτ[ε]ράχ = βλέπω, άνοίγω
πολύ τ[α] όμμάτιχ].

κχλ[ι]τ[ο]άσ ρ, [Βουλγ. κχλ[ι]τ[ο]αμ, τχυτ[ο]σημκν.].

κχνάτε-α ή κχνάτχ του ποτου. 2) τ[α] φύλλα τ[η]ς θύρας. [Βουλγ. κχνάτχ
= με τ[α]ς άντ[α]ς σηκσίεχ].

κχρ[ε]-α [Σλκνικα κόρπ = βουτσι και άρχαία Σλκνικα κχρ[ε]χ =
πλοϊον] (Τουρκ. κχρ[ε]χά).

κχρ[ε]π[ι]κ-ου και κχρ[ε]π[α]λ[ε]-α [Βουλγ. κχρ[ε]π[α]λο και κχρ[ε]π[α]τ[ο] = τ[α] κχ-
πάκιχ τ[ων] όφκχλμ[ων], ενίοτε τ[α] βλέφαρα, και κχρ[ε]π[ι]κ[ι] (Βουλγ.) =
βλεφκρίδεχ].

κχρ[ε]άβε-α [ίσως εκ του Σλκνικου ρήματος γράβε = άρπάζω].

κχρ[ε]ούσ-ούτ[ο]-ούτ[ο] [Αρχαία Σλκνικα κχρ[ε]ούτ = δέν κάμπτω] ('Ελλην.
κχρ[ε]-ω).

κχτού [Βούλγ. τούκα = εδω] (= κτ[ο], κχτού).

- κερτσελίγ (γ) και νγερτσελίγ (γ) και νγερτσελόγ [Βουλ. κερτσου και σκερτσου = τρίζω. Σλκυστι=σκερτζετ = τρίζω.
- κίνδ-ι [Βουλγ. γενε=διπλώνω. Σλκυστι γνε και Βουλγ. γεν = διπλωμένον].
- κλjiтō-и και κλjутō-и [Ἑλλην. κλείς. Σλκυστι, Serb=κλjтō και κλjутō=κλειδίον] ἰδ. тσέλj-и, χάπεp-и.
- κλοπάδōκe-α (ἀρχαία Σλκυστι: κλοπάτōκe = πᾶν εἶδος μηχανῆς ἐκ τοῦ κλόποτ = κρότος).
- κόβε-α (ἀπλοελλην. = ὁ κουβῆς· Σερβ. κούκ).
- κοβάτo-и [Σλκυστι κoβάтō = σιδηρουργός] ἰδ. κpακάρ-и (Κροῦζ).
- κόβε-α [Σλκυστι κoв = κακόν, ζημία· σήμερον δὲ σημαίνει ἐπιβουλὴν· (Τουρκ. βελj)].
- κοκόō-и = ἀλέκτωρ [Σλκυστι κoкoō = ἡ κόττα]· ἰδ. γjέλj-и, κενδέc-и (Περμέτ.) κaπoō-и (Βεράτ.) [Serb. bulg. = kokos].
- κοljандiнe-α και τὸ ρῆμα κοljкндiс [Σλκυστι κόljе dáje = σκαλεύω].
- κοljэндpе-α = ἡ Παρχμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἢ ἀρχὴ τοῦ ἔτους· [Κόljедe (Σλκυστι) = ὁ πρῶτος Θεὸς τῶν Σλκυστι].
- κόπca = ἡ κόπca. Serb. Kopca.
- κoнoπ-и (Σκόpα) [Σλκυστι κoнoπ = σχοινίον· 2) εἶδος λιναρίου ἐξ οὗ γίνεται τὸ σχοινίον]· ἰδ. λjитάρ-и.
- κοπάiтō-и και κοπάiтe-jа = κούτσουρον ἢ ρίζι δένδρων, ἅς ἐκβάλλουσι σκάπτοντες· πpάγeтcи ἐκ τοῦ Σλκυστι ρημ. κοπάj και Βουλγ. κόπακμ = σκάπτω] ἰδ. κερτσoō-и (γ), κερτσoō-ри (τ).
- κόπεp-и [Σλκυστι κoпap = ἄνηθον].
- κοπίlj-и-e-jа (Ἑλθωσ.) = νόθος και (τ) = δοῦλος [Σλκυστι = κοπίljе, Τουρκ. κοπίlj. Γpικ. τὸ κοπέλι, ἢ κοπέλ·—δὲν φαίνεται νὰ εἶναι Σλκυστι λέξις].
- κοpίтe-α [Σλκυστι κοpίтo = ἡ σκάφη] ἰδ. γoβάтe-α.
- κόc-и = ξυνόγλκ [Ἀρχαία Σλκυστι κbás = ξυνόγλκ ἴσως ἐκ τῆς Σλκυστι ρίζης κjиceлo = ξυνόν].
- κόc ἢ κοcиc [Σλκυστι κοcиá = θερίζω] ἰδ. κόpр.
- κόcкe-α (τ) και κόткe α (τ) [Σλκυστι και Σερβικὰ κόcтe, Μαυροβούvιον κόcткe = κόκκαλον]· ἰδ. ἐōтгe-α.

- κόσ-ι [Σλαβικά κόσ = κοφίνιον] [Σερβ.-Βουλγ.] ἴδ. ἡ κόσφα καὶ Γερμικ.
κοφίνιον.
κοτίετ-ι [Βουλγ. κετετс = γαδῶδάρε-јх, με Σλαβικὴν ρίζαν ἐκ τοῦ κούτ
καὶ κετ = γωνία].
κοιτόκ-ου Σλαβικά κοιτόκ-ου κιβωτός· κοιτόκ-ου ἐκ τοῦ κόσ-ι].
κόχμ-α Δακλυατίζ κόχμ = κκιρός].
κουκουβάτσμ-α, κουκουμάτσε-јх [Βουλγ. κουκουμάφκх (ἐκ τοῦ κούκου
καὶ μιάφк = μιζουρισμός) καὶ κουκουμάτσκх (Βουλγ.)].
κουκουμάτσε-ја: εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ κού κου (ὡς ἐκ τῆς φωνῆς τῆς
γλαυκός) καὶ μάτσε-јх = γαλῆ (ὡς ἐκ τῆς μορφῆς τῆς γλαυκός) ἴδ.
χρεκέκјε-јх.
κουλјάκ-ι Σλαβικά κόλο = κύκλος].
κουлјάто-ι [Σλαβικά, Σερβ. Βουλγ. кулјатō-ι = κουλοуи ἐκ τοῦ Σλαβι-
κοῦ κόλο = κύκλος.
κούμμ-ја (Περμέτ.) = φιλјάν-и [Σλαβικά κούμμ = κουμπάρος. 2) ἀνάδοχος,
δεξάμενος] ἴδ. φιλјάν-и.
κούμπιτρε-и: κουμπάρος [Σλαβ. κούμμ = ἀνάδοχος· (καὶ ἡ κκτάλτζи
μβάρс] ἴσως καὶ τὸ Ἄλβανικὸν κεμπ-μβαρε = κούμππαρος.
κουρβάρ-и (Βουλγ. куρвар = πόρνος].
κούρβε-а [Βουλγ. καὶ Σερβ. курвар = πόρνη] ἴδ. Ἄλβαν. кър-и καὶ
Βουλγ. куръ.
κεροάβε-а ἴσως ἐκ τοῦ Σλαβικοῦ ρημ. κράβε καὶ γράβε ἀρπάζω].
κουροίσ-ζи ἴδ. κερρoс.
κούτō-и, κούτμ-х, κούτ [Βουλγ. καὶ Σερβ. κούτσε = σκυλάκιον καὶ
κούτόκμ-х [Βουλγ. Σερβ. кούτόкх = σκύλλα· ἴδ. κјένε-јх ὄκμμ-х (Σ).
κουлј-и [Σλαβικά кулј = βουσιλεύς] ἴδ. ρίγμ, περενδούερ, μβερέτ.
[λјάίкм-а] [Σλαβικά λјάскх = θώπευμα].
λμκμμόј [Ἀρχαῖα Σλαβικά λάκμμ = πλεονέκτης. 2) λκίμκμγος.
λάπ [Βουλγ. λάπкμ = γενικῶς δι' ὅλα τὰ ζῶα καὶ τὸν ἄνθρωπον ὅταν
τρώγωσιν ὡς ὁ σκύλος μετὰ τὴν γλῶσσαν].
λμβετόσκμ-а [Σλαβικά оμολότόкх = τὸ τσοῦφλι τοῦ αὐγοῦ].
(ι-ε) λјέτμ ἀρχαῖα Σλαβικά λјέγк καὶ λјέχμτε (τ) Βουλγ. λјένг =
ἐλαφρός].
[λμμιαβάθ-и] [λμμιαδάα = λειβάδι].

- (ι) *λίλιου* ἀρσ. ε *λίλιου*-α θηλ. [Σλαβονικὰ *λίλιχ* = κκαός, πονηρός. 2) *λίλιου*-α, Γερμ. *λίλιου*], ἴδ. ι-ε-κεί-ι-ε-ζι.
- λόσ* = ὄστρον-ου, ἀρχαῖα Σλαβονικὰ *loze*, Σερβ. *loza*.
- λοκομίτης*-α (Σ) [Βουλγ. *λοκομίτσα* = τὸ χωνί], ἴδ. *χίνου*-α.
- λόνδου*-α ἀρχαῖα Σλαβονικὰ *λόνιτσα* = βόθος].
- λόδοξ*-α (Περμέτ.) = ὁ βολβός τοῦ ὀρθοκλμοῦ [Σλαβονικὰ *όκκ* = ὀρθοκλ-
μός, ὄτσα (ὕποκαρ. Σλαβονικόν)] ἴδ. *κακροδόν*-ου.
- λόου*-α [ἀρχαῖα Σλαβονικὰ *λέγ* καὶ *λόγ* = τὸ κοχλιακόν].
- λούπ* [Βουλγ. *λάπ* = τρώγω με *λαμπαρίνι*].
- λούτ*-α καὶ *λόσι*, *λόσι*-ι (Σλόδου) (Σλαβονικὰ *λόβ* = βόρβος).
- μαϊσάλ*-ι [Σλαβονικὰ *μαϊσάλ* καὶ *μαϊσίτι* = κκουρῶ], 2) βρέγω τινά.
- μίτ*-α (Σ) *μάτ*-α (τ) [Βουλ. *μάτ* καὶ *ματσί*, ὕποκαρ. = γαλῆ].
- μαϊσάκ*-ου (γ) καὶ *ματσί* ι (γ) [Βουλγ. *ματσί* = κίλουρος, γάτος].
ἴδ. *δάτ*-ι Σερβ. *ματσί*].
- μβιέ* [ἀρχαῖα Σλαβονικὰ *μελζά* = ἀμέλω.
- μβράσ* καὶ *σβράσ*, καὶ *σπράσ* (Σλόδου) [Σλαβονικὰ *πράσ* = κενός,
ἄδειος, εὐκταρῆς, κούφιος καὶ *ζμ* *πράσ* = εἶμι *ἄδειος*, *ἄδειζω*],
(ἡ *ρίζ* τοῦ *μβράσ* εἶνε *πράσ*, ἔπχθη δὲ τὸ *ρ* ἔχθη τὰς γρομμυτικὰς
μεταβολὰς τῆς Ἀλβανικῆς γλώσσας, δηλ. ὅταν λέξιν προσλαμβάνη
μὲ πρὸ τοῦ *π*, τότε τὸ *π* τρέπεται γενικῶς εἰς *b*. *σβράσ*-ζεμ,
σπράσ-ζεμ, *σβράσ*-ζεμ, *μβράσ*-ζεμ τὸ ἐπίθ. (ι-ε) *σβράζετ* *σβρά*-
ζετ, *μβράζετ*, *σβράζετ* τὸ ἐπίθ. *σβράζετ*, *μβράζετ* κ.τ.λ.
μεμέτ-ι καὶ *νεμέτ*-ι [Σλαβονικὰ *νέμ* καὶ *νέμετ* = ἄλλος] ἴδ. ι-ε-π-
γός (Σλόδου).
- μενγέ*-ι [Σλαβονικὰ *μενέσ*, Βουλγ. *γενέσ* καὶ *μενέσ* = σήμερον] ἴδ. *νά*-
τ-α (τ), *νάδι*, *νάδι* (Σ).
- μερζί*-ι-ι-ι ρ. ἐνεο. (τ) = μισῶ καὶ (γ) = βουρῶμι, ἀποστρέφωμι.
- μερζί*τεμ [Σλ. *μερζί* = ἀποστρέφωμι], 2) εἶμι ὀκνός.
- (ι-ε) *μίρ* [Σλ. *μίρ* = ἴσχυις, κκαλσύνη, φρονιμάδα].
- μιέγου*-α καὶ *μιέργου*-α, καὶ *νιέγου*-α [Σλ. *μεγλ* = ὀμίχλη].
- μόκ*-α (γ) *μοκ*-α (τ) [Σλαβονικὰ *μόκ* καὶ *μέκ* = σύρωμι].
- μολζί*-α [Σλαβονικὰ *μολζίτσα* καὶ *μολζί* = κουτσιπίδα ἴδ. *τέν*-α
- μουζί*-ου (Ἀλβανο-ιταλικόν) = ὀνάριον, γαϊδουράκι, σύγκρινον. Σερβ.
μάζ.

- μούργε-α [Βουλγ. μούργε = μυρωδερός, ἰδ. ι-ε-ζέσχε.
μουροχ-νι (γ) ὁ βορράς [Βουλγ. μπράντζ = ζεστός καιρός].
μούσκα-α [Σλκνικὰ μεσκὰ = μούλαρι, Σερβ. maska].
μυράμε-α (γ) μβρέμε-α (τ) (ἡ ρίζα κυρίως εἶνε πρέμε-α (τ)) [Σλ.
μράκ = σκότος καὶ Βουλγ. μράκνκ = ἐβράδυσεν].
νγρέχ καὶ ἀντίθ. ὄκρέχ (ἡ ρίζα κρέχ) [Βουλγ. κρέχβκμ = ζκ-κρέχ = στήνω].
νδρούσε [Σερβ. δρούγ-τσε καὶ Βουλγαρ. δρούγ|ατσε, Σλ. δρούγι καὶ
δρούζι = ἄλλως. — ἐκ τοῦ δρούγο = ἄλλο καὶ τῆς κατκλήξεως τσε ἢ
játσε (σημικινούσης τρόπον) = διαφορετικὰ ἄλλως, ἀλλοιώτικα, ἰδ.
τιέτραζι.
νδρούκ-ου [Σλκνικὰ δρούδιε = σκουριά, 2) τρούζ-γός = τὸ κατκκάθισμα
τοῦ κρκοσιῦ εἰς τὰ βένικα.
νεβόλγε-α καὶ νεβόλγε-α [Σλκνικὰ ἐκ τοῦ νε = ἀνευ καὶ βόλ| = θέλησις,
ἀνάγκη. 2) σκλαβιά].
νίσ [Σλ. νκ-τσίν = ἀρχίζω].
οδόρο-ι = αὐλή, τόπος ὑπαιθρος ἐλεύθερος, ἐμπρὸς τῆς οἰκίας. [Σλ.
οδόρ = ὁ στάβλος τῶν ἵππων καὶ τῶν προβάτων]. ἰδ. αβλι-α.
ογίσι-ι [Βουλγ. 1) = τὸ κριάρι τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ τὸν κύριόν του. 2) ὁ
κρίος ὅστις τὰ πρόβατα προάγει| οἱ Βούλγαροι παρὰγουσι τὴν λέξιν
ἐκ τοῦ Σλκνικοῦ βόδε = ἄγω καὶ βοδκτσ καὶ βόδιτσ = ὀδηγός].
οπάνγε-α (Σ) καὶ οπίνγε-α [Σερβ. οπάν-τσι, Βουλγ. οπίντσι = τσαρού-
χικ ἐκ τοῦ Σλκνικοῦ οπάβκμ = τεντόνω] ἰδ. ὄλε-α.
ούδσε-α [ἀρχ. Σλ. ούζα = στενόν] (ὀμφίβολος).
ούλγκ-ου καὶ ούγκ-ου [Σλκνικὰ βελκ, Σερβ. βούκ, Ἑλλην. λύκος,
Λατ. lup-us.
ουλίτσε-α [Βουλγ. ούλιτσα = δρόμος στενός, μέρος στενόν καὶ Ρωσ.
ουλίτσα = δρόμος πλατῦς] φράσις ιλ|ᾶσε βένδ ε ουλίτσε πακερουμ.
ουνάξε-α δακτυλίδιον [ἀρχαία Σλκνικὰ ουνάζα = δικπερῶ].
ουγάο-ι [Βουλ. ούγαρ = ἀστριωμένον χωράφιον ἢ μέρος γῆς] = ἰδ. μκζι-α.
ουσέ-γα [Σλκνικ. ούζ καὶ ούζις = στενός] (Γραικ. χωσῖά). ἰδ. πρίτρε-α.
ουστρί-α στρατόπεδον. [Σλκν. στρόι = τάγμα στρατιωτῶν, καὶ Σλκν.
ουστρόζα καὶ ουστρόβκμ = παρκατάτω].
παδίσι-ίτι [Σλ. πάδκμ ἐνάγω, ἐγκκλῶ] ἰδ. κ|ᾶξεμ.
[πασ καὶ πασιά] [Βουλγ. πῶσ|ε καὶ πῶσ|ᾶι = ἔπειτα, ὕστερον.

- παστρού* [Σλ. *βάστρα* και *βίστρα* = κηθαρὸν ὕδωρ] ἴδ. *κξερό*, *κθιελό*.
πάτε-α θηλ. *πατόκ-ου* ἄρσ. [Βουλγ. *πάτκα*, *πάτ*, *πατόκ* = χήνα και
πατάκ ἄρσ. Σερβ.] ἴδ. *γουσάν-ι* (Ιακκόβα).
παιξοῦίνε-α (Περμέτ.) πληθ. *πατξεῖνινατρε* = *βερσι-α* [Βουλγ. *πραστίνε* =
τσιπούρα (ἴσως ἐκ τοῦ *πατῶ*).
πακιούα-οῖ και *πακτούε-οῖ* [Βουλγ. *ποτκόβα* = πέταλον. ἐκ τοῦ *ποτ* =
ὕπο και *κόβε* (Βουλγαριστί) = καλλιγόνω].
πεζούλι-ι [Βουλγ. *πεζούλι* = μικρὸν ἀρμάριον, Γραικ. τὸ *πεζούλι*].
πελῆτσα και *περτσάσ* και *πλῆσ* [Σλ. *περτκα* = *σχάζω*, Βουλγ. *πρέ-*
σκασα = αὐτομάτως σπάει].
περγό / *όχημ* [Σλ. *πιά*, Βουλγ. *πένι* και *πενι* = σκουντῶ. = μάρρ
μβε θούε, *μίρρεμ μβε* θούε (Σ)].
περξίσι-ι-ι [Σλ. *περξίσι* = *τηγανίζω*] ἴδ. *φεργό*.
περκάσ και *περέκ*. [Σλ. *πρι-κασά* = *πρι-κασ-ά* = ἔπτω, ομαί, ἐγγίζω
-ομαι, *ψηλαφῶ*].
περοουα-οῖ (Βουλγ. Σερβ. *πόρρο* = χεῖμαρρος) ἴσως ἐκ τοῦ Ἑλλην.
ρέω-ροή. — [Rumân. *pereu* = ρουάκιον].
περσιέλ-περοσίελ, [*περσιελ* και *περσιλ*] [Σλ. *περσιελ-ά* = *παρα-*
πέμπω] πιθανώτερον νὰ εἶναι Ἑλλ. *λέξις* ἐκ τοῦ *περ* = *περὶ* και
σιελ = *πέμπω*).
πιαβέτσε-α [Σλ. *πιαβέτσε* = *αβδέλα*] ἴδ. *ουσούν* / *ε-α* ἢ *ουσούν* / *ε-α*.
πιανέσι-ι [Σλ. *πιανίτσα*, Βουλγ. *πιανέτσε* = μέθυσο].
πιέκ [Σλ. *πέκα* = ψήνω και *πεκ* = ἡ κάψα (Σλ.) = ψήνω].
πίκε-α [Σλ. *κάπι* = *στάζω* και Βουλγ. *κάπκα* = *σταλαγματιά*].
ἴδ. *τσίκε-α*, *γζέρβε-α*.
πίπεξε-α ὑποκορ. τοῦ *πίπε-α*, *ζουμάρε-ια* (Σκόδρα) Ἰταλ. *pipa*,
Σλ. *πισκά* = *πίπεξε* και *πισκά* / *αμ* (Σλ. *πισκά*).
πιρδιούπ (Σκόδρα) [Σλ. *περιστούπ* = *δίσεκτος*] ἴδ. *βισέκ*.
πίσι-ι [Βουλγ. *πίσκα* = *μουσι*] ἴδ. *πίθ-δι*.
πίσκα, *νέε* / *ια* [Βουλγ. *σπίτσα* = *κόμπος*] (δὲν εἶναι Βουλγ. *λέξις*).
πλῆσ ἴδ. *πελῆτσα*.
πλῆσά / *ε-α* [Σλ. *πλῆν* και *πλῆετῶ* / *κα*] = *λάφυρον* και
πλῆνιά / *ε*. = *λαφυραγωγῶ* [Σερβ. *pljačka*].
πλῆσο-οῖ [Σλ. *πλού* = ἄρστρον (ἴσως ἢ *πλώρη* = *περῶρα*).

- ροθαίσις* [Σλαβικά ροσθίβιχμ = θράσιω, 2) κατατροπώνω].
ρορεκῆ-ja ρρεκῆ-jα (Σκόδρα) = ρύκζ [Σλαβικά ρέκκ = ποτάμι].
ρορνόμι : ἐπιρ. = κοινῶς [Σλαβικά ρορνόμι καὶ ρορνόμι (ἐκ τοῦ ρετ = ἀράδχ
ὄλα κατὰ σειρῶν] ἰδ. σε βιάσκου
ρόετ [Σλ. ρετ = ἀράδχ, τάζις, κατὰ σειρῶν] με ρέτ καὶ με ρορν (Μαλξε-
σίς) = με τὴν ἀράδχ ἰδ. κούρξε, κούρξιε.
ρόιζε-α [Βουλγ. ροιά = μινδῆλι].
ροβίνιε-α (τ) = δούλη Σερβ. robinja = Σερβ. = δούλη.
ρόπ-βη [Σλαβικά ροβ = χιμάλωτος καὶ ροβ = δούλος ἀργυρώνητος].
ροπόδ-ι [Σλαβικά ρουβ = πρόβατον μαλλερόν· βέλνχ ρουδχβ = μαλλί
μαλλερόν· δηλ. πρώτης ποιότητος].
ρορνιάζε-α [Βουλγ. ρουτσί καὶ Ρωσ. ρουτσί = τὸ νερὸν ὅπου τρέχει].
ροράι ι [Σερβ. γράπ = πλάτανος].
ρορόϊτε-α [Σλαβικά χροόϊτε καὶ χροούϊτε = κόκκλον ὅχι τόσον σκληρόν·
ἰδ. ἐότερνε-α (γ) ἐότερνε-α (τ).
ρορόψ [Σλαβικά ράβνο = ἴσον καὶ ράβνιχ = ἐπίπεδον] ἰδ. ὀέσ-ι.
ρορεϊόϊτε καὶ *ρορεόϊτε* (Σκόδρα) [Σλαβικά ρεεϊόϊχμ = ἀραδιάζω]· [ρορε-
δε-α] = τὰ σκουαρίκιχ τῆς κίγος [Ἀρχαῖα Σλαβικά ουδερεάσ =
σκουαρίκιχ].
ρορεϊόκ-ου (Σκόδρα) [Βουλγ. ρορεϊόϊτσχ] = τὸ γουδοχέρι] ἰδ. τσόκε-α.
ρορόγε-α [Σλαβικά ρρόκκ] = μισθὸς ἰδ. πάγε-α.
ρορογεταρ-ι = μισθωτός.
ρορογός-ζι [Σλαβικά ρρογός = ψάθχ].
ροροϊόκ-α [Σλαβικά ρρόκ = κέρως καὶ Βουλγ. ρροϊόκ = ὁ ἐξέχων].
ρορούγε-α, *ρορούφχε-α* (Περμ.) = ἄπηκτον, νεροῦλὸν αὐγόν. 2) καταρροή,
συνάχι. — | Βουλγ. ρρούφκχ καὶ ρρούχκχ = ἄπηκτον, νεροῦλὸν αὐγόν.
3) δὲ ι πᾶ ὀκέλιε] ἰδ. ι-ε σούρβουλε.
ρορουφε-α : κερκυνός, ἀστροπελέκι ἰδ. φλιζάμε-α (Σ). — οἱ Βουλγαρο-
φωνοὶ τῆς Μακεδονίας ρροφικχ = κερκυνός, ἀστροπελέκι ἴσως οὔτοι τὸ
πρέλαχθον ἀπὸ τοὺς Ἀλβανούς].
ρορούπ-ι [Βουλγ. ρρέπ = λουρί].
ρορεῆ-ja = σφενδόνη [Σλαβικά σάβλια καὶ Βουλγ. σάβιχ = ρομφαία,
σπαθί. Ἴταλ. sciabola] ἰδ. βάχε (Σ).
ροράνε-α (γ) = ξηρόχορτος

σθράσ=ἴδ. μθράσ.

[σχεροθῆ] [Βουλγ. ρασ-γερδαμ. ἐκ τῆς προθ. ρασσ=ἀνά καὶ γαρδι (Σλ.)
= στῆθος = ζεστηθόνω].

σέρε-α [Σλαυικὰ σέρα καὶ σιέρε=θειάφι. 2) κόλασις].

σιελ καὶ σιλ (γ. συνηρ.) [ἀρχαῖα Σλαυικὰ σιλ-άια = πέμπω, στέλλω].

σίσε-α καὶ τσίσε-α Βουλ. καὶ Σερβ. τσίτσα καὶ Σερβ. σέστσα = βυζίνον
καὶ ρημ. (Σλ.) τρεσάου = βυζίνω]· ἴδ. γῆ-νι (γ) γῆ-ρι (τ).

σίσε-α [Βουλγ. σίτο = κόσκινον δι' ἄλευρον].

σέσ-σέτ-σέτ [Βουλγ. σέα = κοσκινίζω. 2) σπείρω.

σκήοξε-α, κλότσξε-α, κλόξε-α (Σ) [Βουλγ. κλόπα = πούλιζ κῆ νηρόχ
βῆτε ἢ κλωσῶσα ὄνις καὶ Βουλγ. κβάτῶκ = σκῆουα με ζόκ]!

σκουνδίλι [Βουλγ. σκούτ = κράσπεδον] ἴδ. σπελκχι-νι (γ).

σοδίσι-ί-ί [Σλαυικὰ σοδίτ = κρίνω].

σοκόλ-ι (Σ) [Σλαυικὰ σοκὺλ = εἶδος ἀετοῦ] ἴδ. ὄκιπε-ιζ. — σκχιπύοιξε-ι.

σόπι-ι [Σλαυικὰ σόπ = σειρὰ ὑψηλή].

σοροάου [Βουλγ. σοράα = ἡ καρκαάξκ ἢ παρδαλή].

σιάβε-α [Σλαυικὰ στάβε = στιβάζω].

σιάν-ι [ἀρχαῖα Σλαυικὰ σιάν = μέρος ὕπου μένει τις δι' ὀλίγον κχι-
ρόν, τὸ στρατόπεδον ὅταν εἶναι ἕξω, 2) κοινύω].

σιάπι-ι πληθ. σιάπετε = ράβδος.

σιεοκίσι καὶ σπερκάτ καὶ στερπίκ [ἀρχ. Σλαυικ. κχιπίτ = ρεντίζω].

σιοπάν-ι (Περμέτ.) = τυροκόμος. κῦ κῆ βεν διὰθ' ε γιάλιπε [Βουλγ.
καὶ Βλαχ. σιοπάν = οἰκοκύριος. 2) κάτοχος ἐνός πράγματος].

σιρέχε-ια [Βουλγ. στρέχα = ταυτοσημ. Τουρκ. σκτῶκ].

σιρᾶλ-ι πληθ. σιρᾶλετε (Ἀργυρ.) = πυρίτης λίθος, στερνάρι. ἴδ. γουρ-
ἄκρέπεσ.

σιρούκ-γου [Βουλγ. Σερβ. στρούγ = τὸ ροκάνι].

σῆι [Ἑλλην. ἀνα-σάινω. Σλ. δίσαμι = ἀνασάινω].

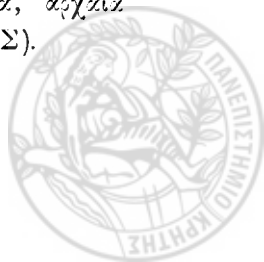
σέκχε-ια (ἰσως ἐκ τοῦ σάκκος) [Σερβ. σάκκ = χούφτα].

σέτισι (Σ) [Σλαυικὰ σέτχι = περιπτῶ (Τουρκ. γασδίσ)].

σῆα-ι (Σ) = φακὴ [Ρωσ. σᾶρ = κάθε στρογγύλον πράγμα] ἴδ. θιέρρ.

σι-νι, σῆ-νι (Ἑλλας. Καβ. Τουρν.) = τράχηλος [Βουλγ. σῆκ, ἀρχαῖα
Σλαυικὰ βία = σβέρκος, τράχηλος] ἴδ. λῆούγου ι κιάφσε (Σ).

σκουνδίλι ἴδ σκουνδίλι-ι.

ὄπρασ ἴδ. μῆρασ.

ὄουλῆ [Βουλγ. ὄούλγε καὶ ὄουλῆετς = ληξφύτ' ι ὄτρέμῃετς.

ὄκαράπ-ι = σκορπίος. ἴδ. σφούρακ-ου ἄρχ. Σλαυικὰ ὄκαρπίι].

ὄούλιτῶ-ι [ἀρχ. Σλαυικὰ σούλιτσα = τὸ δόρυ τὸ κοντό].

ὄουπλῆάκε-α [Σλαυικὰ πλῆασνίτσα = ὄουπλῆάκε καὶ Σλαυικ. πλῆασ-
καμ = ραπίζω, 2) χειροκροτῶ].

ὄουῶύνῃε-α καὶ οὐῶύνῃε-α [ἴσως ἐκ τοῦ ἀρχαίου Σλαυικοῦ ὄεῶού ἢ
σεσε=θίθ. (ὄουῶύνια δὲν ὑπάρχει λέξις εἰς τὴν Σλαυικὴν ἀλλὰ δύ-
ναται νὰ γίνῃ οὐσιαστικόν)].

ὄυι: [Βουλγ. ὄυι = κάθε ζῶον χωρὶς κέρατα].

ὄπετόῃ Σλαυικὰ σπασάα ρ. = γλυττόνω καὶ σώζω. ἀπαρ. σπασάτ =
γλυττόνειν, σώζειν. Ἰταλ. scappare].

ὄτέκ-γου [Βουλγ. στρεγ = ταυτόσημ.].

ὄτρέγε-α [Βουλγ. στρίγλα (ἐκ τοῦ Σλαυικοῦ στρεγά=κῆθέ,) = γυνὴ μὲ
κομμέναν μαλλιά, ἐπὶ ποινῇ μοιχείας].

ὄτρούνῃε [Βουλγ. στρούγα ἴταυτόσημ.].

ταγὰρ-ι [Βούλγ. ταγάρ = εἶδος μέτρου γεννημάτων ἀπὸ 10 ὀκάδες καὶ
κάτω].

ταλάσ-ζι [Βουλγ. ταλασ = κύματα (ἐκ τοῦ θάλασσα)].

τέσκα-α (Μιρεδίτα) = σκῆπερ-ι Βουλ. τέσλα, Σλαυικὰ τεσλάου = πελεκῶ].

τίεξε-α [Σλαυικὰ τκίν = κρυφός, μυστηριώδης. ἴδ. φῶέχουραζι.

τόκ-γου [Ρωσ. ιτόγ = σωρός Σερβ. stog] ἴδ. ἴδ. πῆρκ-ου.

τολομβάσ-ζι [καὶ Βουλγ. τολομβάσ (Τουρκ. τελγμῃεκ)] ξένη λέξις.

τούρηεμ [Βουλγ. β-τούραμ = ὄρμῶ].

τούρε-α [Βουλγ. τούραμ = στιβύνω ἴδ. ὄούλῃεμ.

τραζόῃ [Σερβ. τραζαμ ρ. γυρεύω, ἀνκακτόνω = κερκόῃ].

τραῖσιε-α [Βουλγ. τραῖστια].

τρέβε-α [Σλαυικὰ τρεβᾶ = χόρτος καὶ Σλαυικὰ τρέθε. καὶ ιστρέθεμ =
ἐξολοθρεύω χωρὶς νὰ μένη τίποτε].

τρεσιύλῃε-α [ἐκ τοῦ Βουλγαρικοῦ ρ. τρεσιτά = πλύνω τὰ φορέματτα
κατυπῶντας αὐτὰ ἔξω εἰς μεγάλον νερόν].

τροῦαλ (τ), τροῦελ-ι (γ), τροῦλ-ι. [γ. συνηρ.] [ἀρχαῖα Σλαυικὰ τροῦλ
= θόλος].

τσέργε-α [Βουλγ. τσέργα = κχιλῆμ bᾶμεξ(bᾶρε) νδε ὄτεπι.

τσέρολγε-ја: [Ίσως ἐκ τῆς φωνῆς τσέρο! τσέρο! ἢ ἐκ τοῦ Σλζουικοῦ τσέρ-
νο = μαῦρος].

τῶτε (τ) = γένος [Σερβ. τῶετκ = οἰκογένεια.

τῶάπ-ι = βῆμα, τῶάπε-α, ἢ χάπε-α.

τῶάκ = γίερ Βουλγ. τῶάκ = ἕως μέχρι (ἐπὶ τόπου καὶ χρόνου).

τῶαισχε-α [Σλζουικὰ τῶκτῶκ = ποτήριον 2) τὸ κοκνίον].

τῶάσι [Σλζουικὰ τῶάσ = ὄρα, χρόνος] 2) ἀμέσως ἴδ. περνιχεῖρε.

τῶέπ-ι [Βουλγ. τῶεπ = κάνουλα].

τῶεπιρόκ-ου (Περμέτ.) = бєрдсік-ου [Βουλγ. τῶιπέρ = σπιθαμὴ].

τῶερέπ-ι (Περμέτ.) (Τουρκ. σκτῶ [Βουλγ. τῶερέπε] ἀπὸ χῶμα κυρίως).

τοιλγιμί-α Βουλγ. = οἱ ἄνθρωποι τῆς οἰκίας πρὸ πάντων τῶν παιδία].

τύμ-ι = καπνός Βουλγ. dymu Ἑλλην. θυμ-ός, Σερβ. dim, Τουρκ.
δουμάν.

τρούπ [Σλζουικὰ τρούπ = πτῶμα 2) σῶμα] ἴδ. κούρμ-ι ἴδ. κόρπ-ι, ὀτάτ-ι.

τσουδι-α [Σλζουικὰ τῶουδί = θεῦμα] ἴδ. μερεκουλι-α.

τῶουκ-ου, τῶούκε-α (Περμέτ.) = σκίουπ-ι = ράμφος καὶ ἡ ἄκρα τῶν βου-
νῶν, τῶν βράχων 2) πᾶν τὸ ἐξέχον.

τῶούκε-α = κρι ἢ τῶούναβεῶ βόγχιλγε [Βουλγ. τῶούκ = σφυρί 2) πᾶν
τὸ ἐξέχον τῶν ὀρέων καὶ βράχων 3) τὸ ράμφος.

τῶόκε (κουρ. ιβίε με τῶόκε τε γίῶτιτ.) [Βουλγ. τῶόκκ, τυυτόσημ.].

τῶοκ-ου = σφυρί [Βουλγ. τῶοκκ = σφυρί].

τσουρρουβι-α Σλζουιστὶ τῶερουβία = μάγισ].

χάλγε-ја [Βουλγ. χάλγε = τὸ ἀνγκυκίον].

χαροκοπί-α [Βούλγ. χζοκκόπ = νόσ-ιμος ἄνθρωπος].

χορόκ-ου [Βουλγ. χορούκ καὶ ουρούκ = ἐπίθ. ἀποδιδόμενον εἰς τοὺς
Τούρκους].

χούστέν ι, χούστέν-ι (γ) [Σλζουικὰ χούστέν = βούκεντρον]. ἴδ. θυμιάτῶ-ι
(Σ) στρουμβουλάρ-ι (Κρό]ζ).

χόπ καὶ χόβι = πηδῶ [Βουλγ. χόπζμ = πηδῶ] ἴδ. κετσεј.

χουλι-α Βουλγ. ούλγε = ἀυλάκιον, κανάλι] ἴδ. βράζγε-α.

χούπ καὶ χουμπιάσ Σλζουικὰ γούπε = χάνω, Ἑλλην. χάνω Τουρκ. κλίπ]

ἴδ. бїр, βdїр, бᾶр, βdᾶр.

Τόμος Η. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ 1940-1942.

HE

